Holy Bible

Aionian Edition®

Η Καινή Διαθήκη

Greek NT Statistical Koine

AionianBible.org

The world's first Holy Bible untranslation

100% free to copy and print

also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition®
Η Καινή Διαθήκη
Greek NT Statistical Koine
Language: Greek, Koine
Greece, Ancient Mediterranean

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2026
Source text: Crosswire.org
Source version: 6/23/2026
Source copyright: Creative Commons Attribution 4.0
Center for New Testament Restoration, 2022
2022 Statistical Restoration Greek New Testament, Koine version

Formatted by Speedata Publisher 5.9.12 (Pro) on 10/18/2026
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously and https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition*® is the world's first Bible *untranslation*! What is an *untranslation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well-known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible untranslates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 1:6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

1975-06-21 Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
1985-04-15 Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
2013-12-18 Aionian Bible announced as J. and J. pray.
2015-06-21 Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
2016-01-11 AionianBible.org domain registered.
2016-06-21 30 translations available in 12 languages.
2016-12-07 Nainoia Inc established as non-profit corporation.
2017-01-01 Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license.
2017-01-16 Aionian Bible Google Play Store App published.
2017-07-01 'The Purple Bible' nickname begins.
2017-07-30 42 translations now available in 22 languages.
2018-02-01 Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
2018-03-06 Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
2018-09-15 Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
2018-10-20 70 translations now available in 33 languages.
2018-11-17 104 translations now available in 57 languages.
2019-03-24 135 translations now available in 67 languages.
2019-10-28 Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
2019-10-31 174 translations now available in 74 languages.
2020-02-22 Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
2020-05-25 Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, F. Just.
2020-08-29 Aionian Bibles now available in ePub format.
2020-12-01 Right-to-left and Hindic languages available in PDF format.
2021-03-31 214 translations now available in 99 languages.
2021-11-17 Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
2021-12-20 Social media on Facebook, X, LinkedIn, YouTube ...
2022-01-01 216 translations now available in 99 languages.
2022-01-09 StudyPack resources for Bible translation study.
2022-01-23 Volunteers celebrate with pie and prayer.
2022-02-14 Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
2023-02-14 Aionian Bible published on the TOR Network.
2023-12-04 Eleēsē added to the Aionian Glossary.
2024-02-04 352 translations now available in 142 languages.
2024-05-01 370 translations now available in 164 languages.
2024-08-05 378 translations now available in 165 languages.
2024-08-18 Creative Commons Attribution 4.0 International, if allowed.
2024-10-20 Gospel Primer handout format.
2024-11-24 Progressive Web Application offline format.
2025-01-28 All profits are given to CoolCup.org.
2025-03-12 382 translations now available in 166 languages.
2025-06-21 468 translations now available in 230 languages.
2025-09-01 538 translations now available in 291 languages.
2026-10-04 544 translations in 292 languages with 9,719,052 verses.

Table of Contents

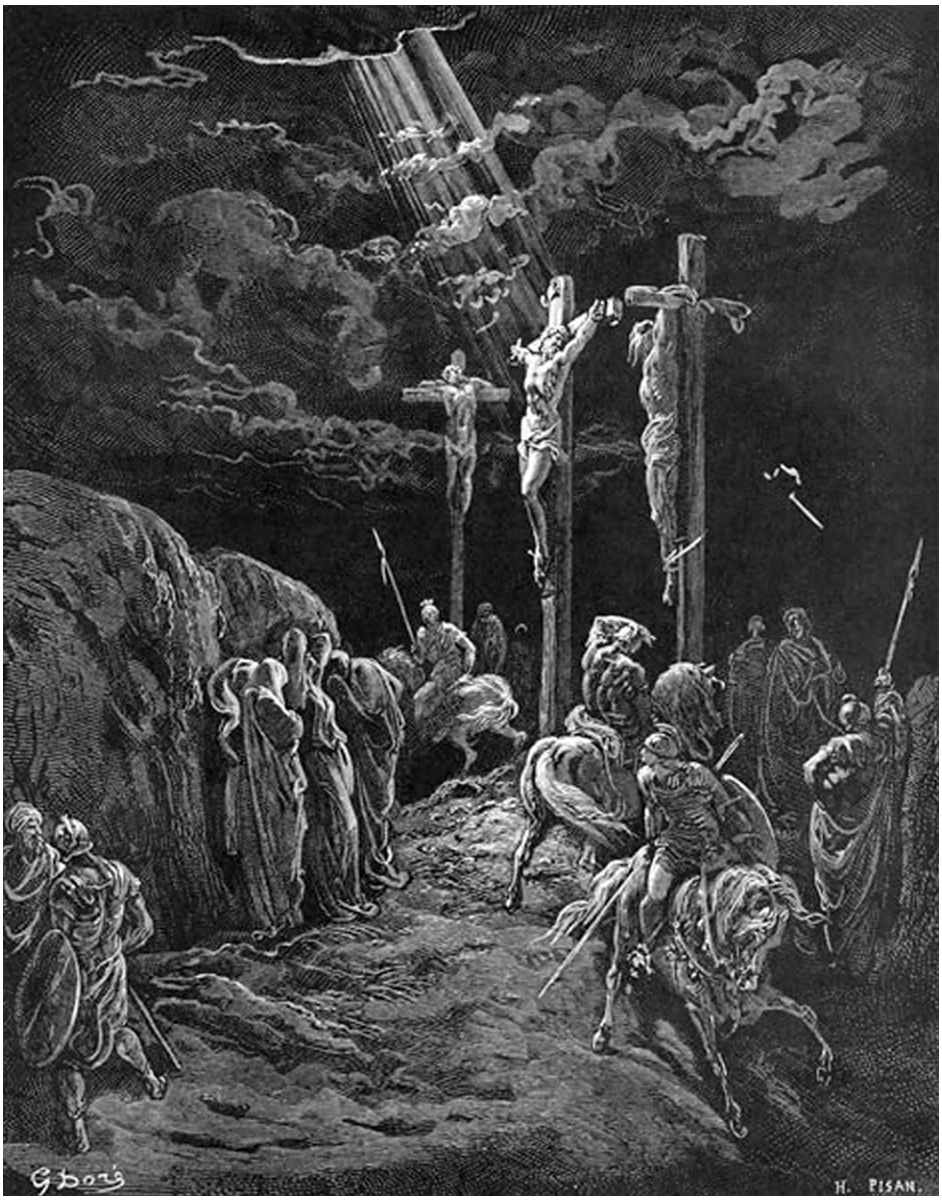
NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον 11
Κατα Μαρκον 89
Κατα Λουκαν 138
Κατα Ιωαννην 222
Πραξεις 284
Προς Ρωμαιους 367
Προς Κορινθιους Α΄ 397
Προς Κορινθιους Β΄ 425
Προς Γαλατας 444
Προς Εφεσιους 454
Προς Φιλιππησιους 465
Προς Κολοσσαεις 472
Προς Θεσσαλονικεις Α΄ 479
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 486
Προς Τιμοθεον Α΄ 490
Προς Τιμοθεον Β΄ 498
Προς Τιτον 504
Προς Φιλημονα 508
Προς Εβραιους 510
Ιακωβου 533
Πετρου Α΄ 541
Πετρου Β΄ 549
Ιωαννου Α΄ 555
Ιωαννου Β΄ 564
Ιωαννου Γ΄ 566
Ιουδα 567
Αποκαλυψις Ιωαννου 570

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

⌜⌝⌜διαμεριζομενοι⌝ δε τα ιματια αυτου ⌜εβαλον⌝⌜κληρον⌝
Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 βιβλοσ γενεσεωσ ιυ̅ χυ̅ υιου δαυειδ υιου αβρααμ **2** αβρααμ ⌜εγεννησεν⌝ τον ισαακ ισαακ ⌜δε⌝⌜εγεννησεν⌝ τον ιακωβ ιακωβ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ιουδαν και τουσ αδελφουσ αυτου **3** ιουδασ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον φαρεσ και τον ζαρα εκ τησ θαμαρ φαρεσ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον εσρωμ εσρωμ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον αραμ **4** αραμ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ναασσων ναασσων δε ⌜εγεννησεν⌝ τον σαλμων **5** σαλμων δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ⌜βοεσ⌝ εκ τησ ραχαβ ⌜βοεσ⌝ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ⌜ιωβηδ⌝ εκ τησ ρουθ ⌜ιωβηδ⌝ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ιεσσαι **6** ιεσσαι δε ⌜εγεννησεν⌝ τον δαυειδ τον βασιλεα δαυειδ δε ⌜⌝⌜εγεννησεν⌝ τον ⌜σολομωνα⌝ εκ τησ ⌜του⌝ ουριου **7** ⌜σολομων⌝ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ροβοαμ ροβοαμ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον αβια ⌜αβια⌝ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ⌜ασαφ⌝ **8** ⌜ασαφ⌝ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ιωραμ ιωραμ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον οζειαν **9** οζειασ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον αχαζ αχασ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον εζεκιαν **10** εζεκιασ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ⌜μανασση μανασσησ⌝⌜⌝ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ⌜αμωσ αμωσ⌝ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ιωσιαν **11** ιωσειασ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ιεχονιαν και τουσ αδελφουσ αυτου επι τησ μετοικεσιασ βαβυλωνοσ **12** μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνοσ ιεχονιασ ⌜εγεννησεν⌝ τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ζοροβαβελ **13** ζοροβαβελ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον αβιουδ αβιουδ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ελιακειμ ελιακειμ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον αζωρ **14** αζωρ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον σαδωκ σαδωκ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον αχειμ αχειμ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον

ελιουδ **15** ελιουδ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ματθαν ματθαν δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ιακωβ **16** ιακωβ δε ⌜εγεννησεν⌝ τον ιωσηφ τον ανδρα μαριασ εξ ησ εγεννηθη ιϛ ο λεγομενοσ χϛ **17** πασαι ουν ⌜αι⌝ γενεαι απο αβρααμ εωσ δαυειδ γενεαι δεκατεσσαρεσ και απο δαυειδ εωσ τησ μετοικεσιασ βαβυλωνοσ γενεαι δεκατεσσαρεσ και απο τησ μετοικεσιασ βαβυλωνοσ εωσ του χυ γενεαι δεκατεσσαρεσ **18** του δε ⌜ιυ χυ⌝ η ⌜γενεσισ⌝ ουτωσ ην μνηστευθεισησ ⌜⌝ τησ μητροσ αυτου μαριασ τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτουσ ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνϛ αγιου **19** ιωσηφ δε ο ανηρ αυτησ δικαιοσ ων και μη θελων αυτην ⌜δειγματισαι⌝ εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην **20** ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντοσ ιδου αγγελοσ κυ ⌜κατ οναρ εφανη⌝ αυτω λεγων ιωσηφ υιοσ δαυειδ μη φοβηθησ παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνϛ ⌜εστιν αγιου⌝ **21** τεξεται δε υιον και καλεσεισ το ονομα ⌜αυτου⌝ ιν αυτοσ γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων **22** τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο ⌜⌝ κυ δια ⌜⌝ του προφητου λεγοντοσ **23** ιδου η παρθενοσ εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και ⌜καλεσουσιν⌝ το ονομα ⌜αυτου⌝ εμμανουηλ ο ⌜εστιν⌝ μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο θϛ **24** ⌜εγερθεισ⌝ δε ⌜ο⌝ ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ωσ προσεταξεν αυτω ο αγγελοσ κυ και ⌜παρελαβεν⌝ την γυναικα ⌜αυτου⌝ **25** και ουκ ⌜εγινωσκεν⌝ αυτην εωσ ⌜ου⌝ ⌜ετεκεν⌝ ⌜⌝ υιον ⌜⌝ και ⌜εκαλεσεν⌝ το ονομα αυτου ιν

2 του δε ιυ γεννηθεντοσ εν βηθλεεμ τησ ιουδαιασ εν ⌜ημεραισ⌝ ⌜ηρωδου⌝ ⌜του⌝ βασιλεωσ ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εισ ⌜ιεροσολυμα⌝ **2** λεγοντεσ που

εστιν ο τεχθεισ βασιλευσ των ιουδαιων ιδομεν γαρ αυτου
τον αστερα ⌜εν⌝ τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι
αυτω **3** ακουσασ δε ⌜ο βασιλευσ ηρωδησ⌝ εταραχθη και
⌜πασα⌝ ιεροσολυμα μετ αυτου **4** και συναγαγων παντασ
τουσ αρχιερεισ και γραμματεισ του λαου επυνθανετο
⌜παρ αυτων⌝ που ο $\overline{\chi\sigma}$ γενναται **5** οι δε ⌜ειπαν⌝ ⌜αυτω⌝
εν βηθλεεμ τησ ιουδαιασ ⌜ουτωσ⌝ γαρ γεγραπται δια
του προφητου **6** και συ ⌜βηθλεεμ⌝ ⌜γη ιουδα ουδαμωσ⌝
ελαχιστη ει εν τοισ ηγεμοσιν ιουδα ⌜εξ⌝ ⌜σου⌝ ⌜γαρ⌝
εξελευσεται ηγουμενοσ οστισ ποιμανει τον λαον μου
τον ισραηλ **7** τοτε ηρωδησ λαθρα καλεσασ τουσ μαγουσ
⌜ηκριβωσεν⌝ παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου
αστεροσ **8** και πεμψασ αυτουσ εισ ⌜βηθλεεμ⌝ ⌜ειπεν⌝
⌜⌝ πορευθεντεσ ⌜εξετασατε ακριβωσ⌝ περι του παιδιου
⌜επαν⌝ δε ⌜ευρητε⌝ ⌜απαγγειλατε⌝ μοι οπωσ καγω ελθων
προσκυνησω αυτω **9** οι δε ⌜ακουσαντεσ⌝ του βασιλεωσ
επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη
⌜προηγεν⌝ αυτουσ εωσ ελθων ⌜εσταθη⌝ επανω ⌜ου ην
το παιδιον⌝ **10** ιδοντεσ δε τον ⌜αστερα⌝ εχαρησαν χαραν
μεγαλην σφοδρα **11** και ελθοντεσ εισ την οικιαν ⌜ιδον⌝
⌜το παιδιον⌝ μετα μαριασ τησ μητροσ αυτου και πεσοντεσ
προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντεσ τουσ θησαυρουσ
αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και
σμυρναν **12** και χρηματισθεντεσ κατ οναρ μη ανακαμψαι
προσ ηρωδην δι αλλησ οδου ανεχωρησαν εισ την ⌜χωραν
αυτων⌝ **13** ⌜αναχωρησαντων δε αυτων⌝ ⌜⌝ ιδου αγγελοσ $\overline{\kappa\upsilon}$
⌜φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ⌝ λεγων εγερθεισ παραλαβε
⌜το παιδιον⌝ και την μητερα αυτου και φευγε εισ αιγυπτον
και ισθι εκει εωσ αν ⌜ειπω σοι⌝ μελλει γαρ ηρωδησ ζητειν

⌜το παιδιον⌝ του απολεσαι ⌜αυτο⌝ **14** ο δε ⌜εγερθεισ⌝
⌜παρελαβεν⌝⌜το παιδιον⌝ και την μητερα αυτου νυκτοσ
και ανεχωρησεν εισ αιγυπτον **15** και ην εκει εωσ τησ
τελευτησ ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο ⌜⌝ κυ δια του
προφητου λεγοντοσ εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου **16**
τοτε ηρωδησ ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη
λιαν και αποστειλασ ⌜ανειλεν⌝ παντασ τουσ παιδασ τουσ
εν βηθλεεμ και εν ⌜πασιν⌝ τοισ οριοισ αυτησ απο ⌜διετουσ⌝
και ⌜κατωτερω⌝ κατα τον χρονον ον ⌜ηκριβωσεν⌝ παρα
των μαγων **17** τοτε επληρωθη το ρηθεν ⌜δια⌝ ιερεμιου
⌜του προφητου⌝ λεγοντοσ **18** φωνη εν ραμα ηκουσθη
⌜⌝ κλαυθμοσ και οδυρμοσ πολυσ ραχηλ κλαιουσα τα
τεκνα αυτησ και ουκ ⌜ηθελεν⌝ παρακληθηναι οτι ουκ
⌜εισιν⌝ **19** τελευτησαντοσ δε του ηρωδου ιδου αγγελοσ
κυ ⌜φαινεται κατ οναρ⌝ τω ιωσηφ εν αιγυπτω **20** λεγων
εγερθεισ παραλαβε ⌜το παιδιον⌝ και την μητερα αυτου και
πορευου εισ γην ισραηλ ⌜τεθνηκασιν⌝ γαρ οι ζητουντεσ
την ⌜⌝ ψυχην του παιδιου **21** ο δε ⌜εγερθεισ⌝⌜παρελαβεν⌝
⌜το παιδιον⌝ και την μητερα αυτου και ⌜εισηλθεν⌝ εισ
⌜γην⌝ ισραηλ **22** ακουσασ δε οτι αρχελαοσ βασιλευει ⌜⌝
τησ ιουδαιασ αντι ⌜του πατροσ αυτου ηρωδου⌝ εφοβηθη
εκει απελθειν χρηματισθεισ δε κατ οναρ ανεχωρησεν εισ
τα μερη τησ γαλιλαιασ **23** και ελθων κατωκησεν εισ πολιν
λεγομενην ⌜ναζαρετ⌝ οπωσ πληρωθη το ρηθεν ⌜δια⌝ των
προφητων οτι ναζωραιοσ κληθησεται

3 εν ⌜δε⌝ ταισ ⌜ημεραισ⌝ εκειναισ παραγεινεται ιωαννησ
ο βαπτιστησ κηρυσσων εν τη ερημω τησ ιουδαιασ **2** ⌜⌝
λεγων μετανοειτε ⌜ηγγικεν⌝ γαρ η βασιλεια των ουρανων
3 ουτοσ γαρ εστιν ο ρηθεισ ⌜δια⌝ ησαιου του προφητου

λεγοντοσ φωνη βοωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κῡ ευθειασ ποιειτε τασ τριβουσ αυτου **4** αυτοσ δε ⌜ο⌝ ιωαννησ ⌜ειχεν⌝ το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη ⌜ην αυτου⌝ ακριδεσ και μελι αγριον **5** τοτε εξεπορευετο προσ αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωροσ του ιορδανου **6** και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη ⌜ποταμω υπ αυτου⌝ εξομολογουμενοι τασ αμαρτιασ αυτων **7** ιδων δε πολλουσ των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενουσ επι το βαπτισμα ⌜αυτου⌝ ειπεν αυτοισ γεννηματα εχιδνων τισ υπεδειξεν υμιν φυγειν ⌜απο τησ μελλουσησ οργησ⌝ **8** ποιησατε ουν ⌜καρπον αξιον⌝ τησ μετανοιασ **9** και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοισ πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θσ̄ εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ **10** ⌜ηδη⌝ δε ⌜⌝ η αξινη προσ την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και ⌜εισ⌝ πυρ βαλλεται **11** εγω μεν ⌜⌝⌜υμασ βαπτιζω εν υδατι⌝ εισ μετανοιαν ο δε ⌜οπισω μου⌝ ερχομενοσ ισχυροτεροσ μου εστιν ου ουκ ειμι ικανοσ τα υποδηματα βαστασαι αυτοσ υμασ βαπτισει εν πνῑ αγιω ⌜και πυρι⌝ **12** ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εισ την αποθηκην ⌜⌝ το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω **13** τοτε παραγινεται ο ισ̄ απο τησ γαλιλαιασ επι τον ιορδανην προσ τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου **14** ο δε ⌜⌝ διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προσ με **15** αποκριθεισ δε ο ισ̄ ⌜ειπεν⌝⌜προσ αυτον⌝ αφεσ αρτι ⌜ουτω⌝ γαρ πρεπον εστιν ⌜ημιν⌝ πληρωσαι πασαν

δικαιοσυνην τοτε αφιησιν αυτον **16** ⌜βαπτισθεισ δε⌝ ο ι̅σ̅ ⌜ευθυσ ανεβη⌝ απο του υδατοσ και ιδου ⌜ανεωχθησαν⌝⌜⌝ οι ουρανοι και ⌜ειδεν⌝⌜το⌝ π̅ν̅α̅ ⌜του⌝ θ̅υ̅ ⌜καταβαινον⌝ ⌜ωσει⌝ περιστεραν ⌜και⌝ ερχομενον ⌜επ⌝ αυτον **17** και ιδου φωνη εκ ⌜των ουρανων⌝ λεγουσα ⌜⌝⌜ουτοσ εστιν⌝ ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν ω ⌜ευδοκησα⌝

4 ⌜τοτε ο ι̅σ̅ ανηχθη⌝ ⌜εισ την ερημον υπο του π̅ν̅σ̅⌝ πειρασθηναι υπο του διαβολου **2** και νηστευσασ ⌜ημερασ τεσσερακοντα⌝ και ⌜νυκτασ τεσσερακοντα⌝ υστερον ⌜επινασεν⌝ **3** και ⌜προσελθων⌝⌜⌝ ο πειραζων ⌜⌝ ειπεν ⌜αυτω⌝ ει υιοσ ει του θ̅υ̅ ⌜ειπε⌝ ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται **4** ⌜ο δε αποκριθεισ⌝⌜ειπεν⌝ γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ⌜ο⌝ ανθρωποσ ⌜αλλ⌝⌜επι⌝ παντι ρηματι ⌜εκπορευομενω δια στοματοσ⌝ θ̅υ̅ **5** τοτε παραλαμβανει ⌜αυτον ο διαβολοσ⌝ εισ την αγιαν πολιν και ⌜εστησεν⌝ αυτον επι το πτερυγιον του ιερου **6** και ⌜λεγει⌝ αυτω ει υιοσ ει ⌜του⌝ θ̅υ̅ βαλε σεαυτον ⌜⌝ κατω γεγραπται γαρ οτι τοισ αγγελοισ αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων ⌜αρουσιν⌝ σε μηποτε προσκοψησ προσ λιθον τον ποδα σου **7** εφη αυτω ο ι̅σ̅ παλιν γεγραπται ⌜ουκ⌝⌜εκπιρασεισ⌝ κ̅ν̅ τον θ̅ν̅ σου **8** παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολοσ εισ οροσ υψηλον λιαν και ⌜δικνυσειν⌝ αυτω πασασ τασ βασιλειασ του κοσμου και την δοξαν αυτων **9** και ⌜ειπεν⌝ αυτω ταυτα ⌜σοι παντα⌝ δωσω εαν πεσων ⌜προσκυνησησ⌝ μοι **10** τοτε λεγει αυτω ο ι̅σ̅ υπαγε ⌜⌝ σατανα γεγραπται γαρ κ̅ν̅ τον θ̅ν̅ σου ⌜προσκυνησεισ⌝ και αυτω μονω λατρευσισ **11** τοτε αφιησιν αυτον ο διαβολοσ και ιδου αγγελοι προσηλθον και διηκονουν αυτω **12** ακουσασ δε ⌜⌝⌜οτι

ιωαννησ⌉ παρεδοθη ανεχωρησεν εισ την γαλιλαιαν **13** και ⌈καταλιπων⌉ την ⌈ναζαρα⌉ ελθων ⌈κατωκησεν⌉ εισ καφαρναουμ την ⌈παραθαλασσιαν⌉ εν οριοισ ζαβουλων και νεφθαλειμ **14** ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου ⌈⌉ λεγοντοσ **15** γη ζαβουλων και ⌈γη⌉ νεφθαλειμ οδον θαλασσησ περαν του ιορδανου ⌈γαλιλαια⌉ των εθνων **16** ο λαοσ ο καθημενοσ εν ⌈⌉⌈σκοτια⌉⌈φωσ ειδεν⌉ μεγα ⌈και τοισ καθημενοισ⌉ εν χωρα ⌈και⌉ σκια θανατου φωσ ανετειλεν αυτοισ **17** απο τοτε ⌈⌉ ηρξατο ⌈ο⌉ ιϛ κηρυσσιν και λεγειν μετανοειτε ⌈ηγγικεν⌉ γαρ η βασιλεια των ουρανων **18** ⌈περιπατων⌉ δε ⌈⌉ παρα την θαλασσαν τησ γαλιλαιασ ⌈ειδεν⌉ δυο αδελφουσ σιμωνα τον ⌈λεγομενον⌉ πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντασ αμφιβληστρον εισ την θαλασσαν ησαν γαρ ⌈αλεεισ⌉ **19** και λεγει αυτοισ δευτε οπισω μου και ποιησω υμασ ⌈⌉⌈αλεεισ⌉ ανθρωπων **20** οι δε ευθεωσ αφεντεσ τα δικτυα ⌈⌉ ηκολουθησαν αυτω **21** ⌈και προβασ εκειθεν ιδεν αλλουσ δυο αδελφουσ ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατροσ αυτων καταρτιζοντασ τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτουσ **22** οι δε ευθεωσ αφεντεσ το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω⌉ **23** και περιηγεν ⌈ο ιϛ εν ολη τη γαλιλαια διδασκων⌉⌈⌉ εν ταισ συναγωγαισ ⌈αυτων⌉ και κηρυσσων το ευαγγελιον τησ βασιλειασ και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω **24** και ⌈απηλθεν⌉⌈η ακοη αυτου⌉ εισ ⌈ολην⌉ την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντασ τουσ κακωσ εχοντασ ποικιλαισ νοσοισ και ⌈βασανοισ⌉ συνεχομενουσ ⌈⌉⌈δαιμονιζομενουσ⌉ και σεληνιαζομενουσ

και παραλυτικουσ και ⌜εθεραπευσεν αυτουσ⌝ **25** και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο τησ γαλιλαιασ και δεκαπολεωσ και ιεροσολυμων και ιουδαιασ και περαν του ιορδανου

5 ιδων δε τουσ οχλουσ ανεβη εισ το οροσ και καθισαντοσ αυτου ⌜προσηλθον⌝ ⌜αυτω⌝ οι μαθηται αυτου **2** και ανοιξασ το στομα αυτου ⌜εδιδασκεν⌝ αυτουσ λεγων **3** μακαριοι οι πτωχοι ⌜τω⌝ πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων **4** μακαριοι οι πενθουντεσ ⌜⌝ οτι αυτοι παρακληθησονται **5** μακαριοι οι πραεισ οτι αυτοι ⌜κληρονομησουσιν⌝ την γην **6** μακαριοι οι πινωντεσ και διψωντεσ την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται **7** μακαριοι οι ελεημονεσ οτι αυτοι ελεηθησονται **8** μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον $\overline{\theta}\overline{\nu}$ οψονται **9** μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι ⌜αυτοι⌝ υιοι $\overline{\theta}\overline{\upsilon}$ κληθησονται **10** μακαριοι οι δεδιωγμενοι ⌜ενεκεν⌝⌜⌝ δικαιοσυνησ οτι αυτων ⌜εστιν⌝ η βασιλεια των ουρανων **11** μακαριοι εστε οταν ⌜ονειδισωσιν υμασ και διωξωσιν⌝ και ⌜ειπωσιν⌝ ⌜παν πονηρον καθ υμων ψευδομενοι⌝⌜ενεκεν⌝⌜εμου⌝ **12** χαιρεται και αγαλλιασθε οτι ο μισθοσ υμων πολυσ εν ⌜τοισ ουρανοισ⌝⌜ουτωσ⌝ γαρ εδιωξαν τουσ προφητασ τουσ προ υμων ⌜⌝ **13** υμεισ εστε το ⌜αλασ⌝ τησ γησ εαν δε το ⌜αλασ⌝⌜μωρανθη⌝ εν τινι αλισθησεται εισ ⌜ουδεν⌝ ισχυει ⌜ετι⌝ ει μη ⌜βληθεν⌝ εξω ⌜⌝ καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων **14** υμεισ εστε το φωσ του κοσμου ου δυναται πολισ κρυβηναι επανω ορουσ κειμενη **15** ουδε ⌜καιουσιν⌝ λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο ⌜τον⌝ μοδιον ⌜αλλ⌝ επι την λυχνιαν και λαμπει ⌜πασιν⌝ τοισ εν τη οικια **16** ⌜ουτωσ⌝ λαμψατω το φωσ υμων εμπροσθεν

των ανθρωπων οπωσ ιδωσιν υμων τα καλα ⌜εργα⌝ και ⌜δοξασωσιν⌝ τον πατερα υμων ⌜τον⌝ εν τοισ ουρανοισ **17** μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τουσ προφητασ ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι **18** αμην γαρ λεγω υμιν εωσ αν παρελθη ο ουρανοσ και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εωσ ⌜αν⌝⌜παντα γενηται⌝ **19** οσ ⌜εαν⌝ ουν ⌜λυση⌝ μιαν των εντολων τουτων ⌜των⌝ ελαχιστων και διδαξη ⌜ουτωσ⌝ τουσ ανθρωπουσ ελαχιστοσ κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ⌜οσ δ αν ποιηση και διδαξη ουτοσ μεγασ κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων⌝ **20** ⌜λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση υμων η δικαιοσυνη πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εισ την βασιλειαν των ουρανων⌝ **21** ηκουσατε οτι ερρεθη τοισ αρχαιοισ ου ⌜φονευσεισ⌝ οσ δ αν φονευση ενοχοσ εσται τη κρισει **22** εγω δε λεγω υμιν ⌜οτι⌝ πασ ο ⌜οργιζομενοσ⌝ τω αδελφω αυτου ⌜⌝ ενοχοσ εσται τη κρισει οσ δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ραχα ενοχοσ εσται τω συνεδριω οσ δ ⌜αν⌝ ειπη μωρε ενοχοσ εσται εισ την γεενναν του πυροσ **(Geenna g1067)** **23** εαν ουν ⌜προσφερησ⌝ το δωρον σου επι το θυσιαστηριον ⌜κακει⌝ μνησθησ οτι ο αδελφοσ σου εχει τι κατα σου **24** αφεσ εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον ⌜διαλλαγηθι⌝ τω αδελφω σου και τοτε ελθων ⌜προσφερε⌝ το δωρον σου **25** ισθι ευνοων τω αντιδικω σου ταχυ ⌜εωσ⌝ οτου ει ⌜μετ αυτου εν τη οδω⌝ μηποτε σε ⌜παραδω⌝ ο αντιδικοσ τω κριτη και ο κριτησ ⌜⌝ τω υπηρετη και εισ φυλακην βληθηση **26** αμην λεγω σοι ου μη εξελθησ εκειθεν εωσ ⌜αν⌝ αποδωσ τον εσχατον κοδραντην **27** ηκουσατε οτι ερρεθη ⌜⌝ ου

μοιχευσεισ **28** εγω δε λεγω υμιν οτι πασ ο βλεπων γυναικα προσ το επιθυμησαι ⌜αυτην⌝ ηδη εμοιχευσεν αυτην εν τη καρδια ⌜αυτου⌝ **29** ει δε ο οφθαλμοσ ⌜σου ο δεξιοσ⌝ σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα απολητai εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου ⌜βληθη⌝ εισ ⌜⌝ γεενναν **(Geenna g1067)** **30** ⌜και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα απολητai εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου εισ γεενναν απελθη⌝ **(Geenna g1067)** **31** ερρεθη ⌜δε⌝ οσ ⌜αν⌝ απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον **32** εγω δε λεγω υμιν ⌜οτι πασ ο απολυων⌝ την γυναικα αυτου παρεκτοσ λογου πορνιασ ποιει αυτην ⌜μοιχευθηναι⌝⌜και οσ εαν απολελυμενην γαμηση μοιχατε⌝ **33** παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοισ αρχαιοισ ουκ επιορκησεισ ⌜αποδωσεισ δε⌝ τω κ̅ω̅ τουσ ορκουσ σου **34** εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολωσ μητε εν τω ουρανω οτι θρονοσ ⌜εστιν⌝ του θ̅υ̅ **35** μητε εν τη γη οτι υποποδιον ⌜εστιν⌝ των ποδων αυτου μητε εισ ιεροσολυμα οτι πολισ ⌜εστιν⌝ του μεγαλου βασιλεωσ **36** ⌜μητε⌝ εν τη κεφαλη σου ομοσησ οτι ου δυνασαι ⌜μιαν τριχα λευκην ποιησαι η μελαιναν⌝ **37** ⌜εστω⌝ δε ο λογοσ υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν **38** ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου ⌜και⌝ οδοντα αντι οδοντοσ **39** εγω δε λεγω υμιν μη ⌜αντιστηναι⌝ τω πονηρω αλλ οστισ σε ραπιζει ⌜εισ⌝ την ⌜δεξιαν⌝⌜σιαγονα σου⌝ στρεψον αυτω και την αλλην **40** και ⌜τω θελοντι⌝ σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν ⌜αφεσ⌝⌜αυτω⌝ και το ιματιον ⌜⌝ **41** και οστισ σε ⌜⌝⌜αγγαρευσει⌝ μιλιον εν υπαγε μετ αυτου

⌈⌉ δυο **42** τω αιτουντι ⌈σε⌉⌈δοσ⌉ και ⌈τον θελοντα απο σου⌉ δανισασθαι μη αποστραφησ **43** ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεισ τον πλησιον σου και ⌈μεισησεισ⌉ τον εχθρον σου **44** εγω δε λεγω υμιν αγαπατε ⌈τουσ⌉ εχθρουσ υμων ⌈και⌉ προσευχεσθαι υπερ των ⌈⌉ διωκοντων υμασ **45** οπωσ γενησθε υιοι του πατροσ υμων του εν ⌈⌉ ουρανοισ οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρουσ και αγαθουσ ⌈και βρεχει επι δικαιουσ και αδικουσ⌉ **46** εαν γαρ αγαπησητε τουσ αγαπωντασ υμασ τινα μισθον ⌈εχετε⌉⌈ουχι⌉ και οι τελωναι ⌈το αυτο⌉⌈ποιουσιν⌉ **47** και εαν ασπασησθε τουσ ⌈αδελφουσ⌉ υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι ⌈εθνικοι⌉⌈το αυτο⌉ ποιουσιν **48** εσεσθε ουν υμεισ τελιοι ⌈ωσ⌉ ο πατηρ υμων ⌈ο⌉⌈ουρανιοσ⌉ τελιοσ ⌈εστιν⌉

6 προσεχετε ⌈⌉ την ⌈δικαιοσυνην⌉ υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προσ το θεαθηναι αυτοισ ει δε μη γε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν ⌈τοισ⌉ ουρανοισ **2** οταν ουν ⌈ποιησ⌉ ελεημοσυνην μη σαλπισησ εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταισ συναγωγαισ και εν ταισ ρυμαισ οπωσ δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην ⌈⌉ λεγω υμιν ⌈απεχουσιν⌉ τον μισθον αυτων **3** σου δε ποιουντοσ ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου **4** οπωσ ⌈η σου η ελεημοσυνη⌉ εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω ⌈⌉ αποδωσι σοι ⌈⌉ **5** και οταν ⌈προσευχη⌉ ουκ ⌈εσεσθε⌉⌈ωσ⌉ οι υποκριται οτι φιλουσιν ⌈⌉ εν ταισ συναγωγαισ και εν ταισ γωνιαισ των πλατιων εστωτεσ ⌈προσευχεσθαι⌉ οπωσ ⌈⌉⌈φανωσιν⌉ τοισ ανθρωποισ αμην λεγω υμιν ⌈⌉⌈απεχουσιν⌉ τον μισθον ⌈αυτων⌉ **6** συ δε οταν ⌈προσευχη⌉ εισελθε εισ το ⌈ταμιον⌉ σου και κλεισασ

την θυραν σου προσευξε τω πατρι σου ⌜τω⌝ εν τω κρυπτω
και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω ⌜αποδωσει⌝
σοι ⌜⌝ **7** προσευχομενοι δε μη ⌜βατταλογησηται⌝ ωσπερ
οι ⌜εθνικοι⌝ ⌜δοκουσιν⌝ γαρ ⌜οτι⌝ εν τη πολυλογια
αυτων εισακουσθησονται **8** μη ουν ομοιωθητε αυτοις
⌜οιδεν⌝ γαρ ⌜ο θ̅ς̅⌝ ο πατηρ υμων ων χρειαν εχετε προ
του υμας ⌜αιτησαι αυτον⌝ **9** ουτως ουν προσευχεσθαι
υμεις πατερ ημων ⌜ο⌝ εν τοις ουρανοις αγιασθητω το
ονομα σου **10** ⌜ελθετω⌝ η βασιλεια σου ⌜γενηθητω το
θελημα σου ως⌝ εν ουρανω και επι ⌜⌝ γης **11** τον αρτον
ημων τον επιουσιον δος ⌜ημιν⌝ σημερον **12** και αφες
ημιν ⌜τα οφιληματα⌝ ημων ⌜ως⌝ και ημεις ⌜αφηκαμεν⌝
τοις οφιλεταις ημων **13** και μη εισενεγκης ⌜ημας⌝ εις
πειρασμον αλλα ρυσαι ημας ⌜απο του πονηρου⌝ **14** εαν
⌜γαρ⌝ αφηται τοις ανθρωποις τα παραπτωματα ⌜αυτων⌝
αφησει ⌜και υμιν⌝ ο πατηρ υμων ο ουρανιος **15** εαν δε
μη αφητε τοις ανθρωποις ⌜τα παραπτωματα αυτων⌝
ουδε ο πατηρ ⌜υμων αφησει⌝ τα παραπτωματα υμων **16**
⌜⌝ οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ⌜ως⌝ ⌜οι⌝ υποκριται
σκυθρωποι ⌜αφανιζουσιν⌝ γαρ ⌜τα προσωπα⌝ ⌜αυτων⌝
οπως ⌜φανωσιν⌝ τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην ⌜⌝
λεγω υμιν ⌜⌝ ⌜απεχουσιν⌝ τον μισθον αυτων **17** συ δε
νηστευων ⌜αλιψε⌝ σου την κεφαλην και το προσωπον σου
νιψαι **18** ⌜οπως⌝ μη φανης ⌜τοις ανθρωποις νηστευων⌝
αλλα τω πατρι σου τω εν ⌜τω κρυφαιω⌝ και ο πατηρ
⌜σου⌝ ο βλεπων εν ⌜τω⌝ ⌜κρυφαιω⌝ ⌜⌝ αποδωσι σοι ⌜⌝ **19**
μη θησαυριζετε υμιν θησαυρους επι της γης οπου σης και
βρωσις ⌜αφανιζει⌝ και οπου κλεπται ⌜διορυσσουσιν⌝ και
⌜κλεπτουσιν⌝ **20** θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους ⌜⌝ εν

ουρανω οπου ⌈ουτε⌉ σησ ουτε βρωσισ αφανιζει και οπου κλεπται ου ⌈διορυσσουσι⌉ ⌈ουδε κλεπτουσιν⌉ **21** οπου γαρ εστιν ο θησαυροσ ⌈σου⌉ εκει εσται ⌈και⌉ η καρδια ⌈σου⌉ **22** ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο οφθαλμοσ ⌈⌉ εαν ⌈ουν⌉ ⌈η ο οφθαλμοσ σου απλουσ⌉ ολον το σωμα σου φωτινον εσται **23** εαν δε ⌈ο οφθαλμοσ σου πονηροσ η⌉ ολον το σωμα σου σκοτινον εσται ει ουν το φωσ το εν σοι ⌈σκοτοσ εστιν⌉ το σκοτοσ ποσον **24** ουδεισ δυναται ⌈δυσι⌉ κυριοισ δουλευειν ⌈η⌉ γαρ τον ενα μεισησει και τον ετερον αγαπησει η ενοσ ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε $\overline{\theta\omega}$ δουλευειν και μαμωνα **25** δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμναται τη ψυχη ⌈υμων⌉ τι φαγηται ⌈η τι πιητε⌉ μηδε τω σωματι ⌈υμων⌉ τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον ⌈εστι⌉ τησ τροφησ και το σωμα του ενδυματοσ **26** εμβλεψατε εισ τα πετινα του ουρανου οτι ου σπιρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εισ ⌈⌉ αποθηκασ και ο πατηρ υμων ο ουρανιοσ τρεφει αυτα ⌈ουχ⌉ υμεισ μαλλον διαφερεται αυτων **27** τισ δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα **28** και περι ενδυματοσ τι μεριμναται καταμαθεται τα κρινα του αγρου πωσ ⌈αυξανουσιν⌉ ου ⌈κοπιουσιν⌉ ουδε ⌈νηθουσιν⌉ **29** λεγω δε υμιν ⌈οτι⌉ ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ωσ εν τουτων **30** ⌈ει δε⌉ τον χορτον του αγρου σημερον ⌈⌉ οντα και αυριον εισ κλειβανον βαλλομενον ο $\overline{\theta\sigma}$ ουτωσ αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμασ ολιγοπιστοι **31** μη ουν μεριμνησητε λεγοντεσ τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα **32** ⌈παντα γαρ ταυτα⌉ τα εθνη ⌈επιζητουσιν⌉ ⌈οιδεν⌉ γαρ ⌈ο πατηρ υμων ο ουρανιοσ⌉ οτι χρηζετε τουτων απαντων **33** ζητειτε ⌈δε⌉

πρωτον την ⌜βασιλειαν και την δικαιοσυνην⌝ αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν **34** μη ουν μεριμνησητε εισ την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει ⌜⌝ ⌜εαυτησ⌝ αρκετον τη ημερα η κακια αυτησ

7 μη κρινεται ινα μη κριθητε **2** εν ω γαρ κριματι κρινεται κριθησεσθαι και εν ω μετρω μετριται ⌜μετρηθησεται⌝ υμιν **3** τι δε βλεπεισ το καρφοσ το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε ⌜εν τω σω οφθαλμω δοκον⌝ ου κατανοεισ **4** η πωσ ⌜ερεισ⌝ τω αδελφω σου ⌜⌝ αφεσ εκβαλω το καρφοσ ⌜εκ⌝ του οφθαλμου σου και ιδου η δοκοσ εν τω οφθαλμω σου **5** υποκριτα εκβαλε πρωτον ⌜εκ του οφθαλμου σου την δοκον⌝ και τοτε διαβλεψεισ ⌜εκβαλειν⌝ το καρφοσ εκ του οφθαλμου του αδελφου σου **6** μη δωτε το αγιον τοισ ⌜κυσιν⌝ μηδε βαλητε τουσ μαργαριτασ υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε ⌜καταπατησουσιν⌝ αυτουσ εν τοισ ποσιν αυτων και στραφεντεσ ρηξωσιν υμασ **7** αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουεται και ανοιγησεται υμιν **8** πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ⌜ζητων⌝ ευρισκει και τω κρουοντι ⌜ανοιγησεται⌝ **9** η τισ ⌜εστιν⌝ εξ υμων ανθρωποσ ον ⌜⌝ ⌜αιτησει⌝ ο υιοσ αυτου αρτον μη λιθον ⌜επιδωσει⌝ αυτω **10** ⌜η⌝ και ⌜⌝ ιχθυν ⌜αιτησει⌝ μη οφιν επιδωσει αυτω **11** ει ουν υμεισ πονηροι οντεσ οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοισ τεκνοισ υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοισ ουρανοισ δωσει αγαθα τοισ αιτουσιν αυτον **12** παντα ⌜ουν⌝ οσα ⌜εαν⌝ θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ⌜ουτωσ⌝ και υμεισ ποιειτε αυτοισ ουτοσ γαρ εστιν ο νομοσ και οι προφηται **13** ⌜εισελθατε⌝ δια τησ στενησ πυλησ οτι πλατια ⌜η πυλη⌝ και ευρυχωροσ η οδοσ η απαγουσα εισ

την απωλειαν και πολλοι ⌜εισιν⌝ οι εισερχομενοι δι αυτης **14** ⌜τι⌝⌜⌝ στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην **15** προσεχεται ⌜⌝ απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται προς υμας εν ⌜ενδυμασι⌝ προβατων εσωθεν δε ⌜εισιν⌝ λυκοι αρπαγες **16** απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι ⌜συλλεγουσιν⌝ απο ακανθων ⌜σταφυλας⌝ η απο τριβολων συκα **17** ⌜ουτως⌝ παν δενδρον ⌜αγαθον⌝ καρπους ⌜καλους ποιει⌝ το δε σαπρον δενδρον καρπους πονηρους ποιει **18** ου δυναται δενδρον αγαθον καρπους πονηρους ⌜ενεγκειν⌝ ουδε δενδρον σαπρον καρπους καλους ⌜ποιειν⌝ **19** παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται **20** αρα γε ⌜απο⌝ των καρπων αυτων επιγνωσεσθαι αυτους **21** ου πας ο λεγων μοι $\overline{\text{κε}}$ $\overline{\text{κε}}$ εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων ⌜το θελημα⌝ του πατρος μου του εν ⌜τοις⌝ ουρανοις ⌜⌝ **22** πολλοι ⌜ερουσιν⌝ μοι εν εκεινη τη ημερα $\overline{\text{κε}}$ $\overline{\text{κε}}$ ⌜ου τω⌝ σω ονοματι ⌜επροφητευσαμεν⌝ και τω σω ονοματι δαιμονια ⌜⌝⌜εξεβαλομεν⌝ και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποιησαμεν **23** και τοτε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγνων υμας αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν **24** πας ουν οστις ακουει μου τους λογους ⌜τουτους⌝ και ποιει αυτους ⌜ομοιωθησεται⌝ ανδρι φρονιμω οστις ⌜ωκοδομησεν⌝⌜αυτου την οικιαν⌝ επι την πετραν **25** και κατεβη η βροχη και ⌜ηλθον⌝ οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και ⌜προσεπεσαν⌝ τη οικια εκεινη και ουκ ⌜επεσεν⌝ τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν **26** και πας ⌜⌝ ο ακουων μου τους λογους τουτους και μη ποιων αυτους ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστις

⌜ωκοδομησεν⌝⌜αυτου την οικιαν⌝ επι την αμμον **27** και κατεβη η βροχη και ⌜ηλθον⌝ οι ποταμοι και ⌜επνευσαν οι ανεμοι και⌝⌜προσεκοψαν⌝ τη οικεια εκεινη και ⌜επεσεν⌝ και ην η πτωσις αυτης μεγαλη **28** και εγενετο οτε ⌜ετελεσεν⌝ ο ιϛ τους λογους τουτους ⌜εξεπλησσοντο⌝⌜οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου⌝ **29** ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις ⌜αυτων⌝

8 ⌜καταβαντος⌝ δε ⌜αυτου⌝ απο του ορους ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι **2** και ιδου λεπρος ⌜προσελθων⌝ προσεκυνει αυτω λεγων κε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι **3** και εκτινας την χειρα ⌜⌝ ηψατο αυτου ⌜⌝ λεγων θελω καθαρισθητι και ⌜ευθεως⌝ εκαθαρισθη αυτου η λεπρα **4** και ⌜λεγει⌝ αυτω ο ιϛ ορα μηδενι ειπης ⌜αλλα⌝ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και ⌜προσενεγκον⌝ το δωρον ο ⌜προσεταξεν⌝ μωυσης εις μαρτυριον αυτοις **5** ⌜εισελθοντος⌝ δε ⌜αυτου⌝ εις καφαρναουμ προσηλθεν αυτω ⌜εκατονταρχος⌝ παρακαλων ⌜αυτον⌝ **6** και λεγων ⌜κε⌝ ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος δινως βασανιζομενος **7** ⌜και⌝ λεγει αυτω ⌜⌝ εγω ελθων θεραπευσω αυτον **8** ⌜αποκριθεις δε⌝ ο ⌜εκατονταρχος⌝ ⌜εφη⌝ κε ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα μονον ειπε ⌜λογω⌝ και ιαθησεται ο παις μου **9** και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν ⌜τασσομενος⌝ εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευετε και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει **10** ακουσας δε ο ιϛ ⌜εθαυμασεν⌝ και ⌜ειπεν⌝ τοις ακολουθουσιν ⌜⌝ αμην λεγω υμιν ⌜παρ ουδενι τοσαυτην πιστιν εν τω ισραηλ⌝ ευρον **11** λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ⌜ηξουσιν⌝ και

ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων **12** οι δε υιοι τησ βασιλειασ ⌜εκβληθησονται⌝ εισ το σκοτοσ το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων **13** και ειπεν ο ισ τω ⌜εκατονταρχη⌝ υπαγε ⌜⌝ ωσ επιστευσασ ⌜γενηθητω⌝ σοι και ιαθη ο παισ ⌜⌝⌜εν τη ωρα εκεινη⌝⌜⌝ **14** και ελθων ο ισ εισ την οικιαν πετρου ⌜ειδεν⌝ την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσουσαν **15** και ηψατο τησ χειροσ αυτησ και αφηκεν αυτην ο πυρετοσ και ⌜ηγερθη και⌝ διηκονι ⌜αυτω⌝ **16** οψιασ δε γενομενησ προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενουσ πολλουσ και ⌜εξεβαλεν⌝ τα πνευματα λογω και παντασ τουσ κακωσ εχοντασ εθεραπευσεν **17** οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντοσ ⌜⌝ αυτοσ τασ ασθενιασ ημων ⌜ελαβεν⌝ και τασ νοσουσ εβαστασεν **18** ιδων δε ο ισ ⌜οχλον⌝ περι αυτον εκελευσεν απελθειν εισ το περαν **19** και προσελθων εισ γραμματευσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου ⌜εαν⌝ απερχη **20** και λεγει αυτω ο ισ αι αλωπεκεσ φωλεουσ ⌜εχουσιν⌝ και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιοσ του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλεινη **21** ετεροσ δε των μαθητων ⌜⌝ ειπεν αυτω κε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου **22** ο δε ⌜ισ⌝⌜λεγει⌝ αυτω ακολουθει μοι και αφεσ τουσ νεκρουσ θαψαι τουσ εαυτων νεκρουσ **23** και εμβαντι αυτω εισ ⌜⌝ πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου **24** και ιδου σισμοσ μεγασ εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι ⌜υπο⌝ των κυματων αυτοσ δε ⌜εκαθευδεν⌝ **25** και προσελθοντεσ ⌜⌝ ηγειραν αυτον λεγοντεσ κε σωσον ⌜⌝ απολλυμεθα **26** και λεγει αυτοισ τι

δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεισ ⌜επετιμησεν⌝ ⌜τοισ ανεμοισ⌝ και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη **27** οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντεσ ποταποσ εστιν ουτοσ ⌜⌝ οτι ⌜και⌝ οι ανεμοι και η θαλασσα ⌜αυτω υπακουουσιν⌝ **28** και ⌜ελθοντοσ αυτου⌝ εισ το περαν ⌜εισ την χωραν⌝ των ⌜γαδαρηνων⌝ υπηντησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημιων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια τησ οδου εκεινησ **29** και ιδου ⌜εκραξαν⌝ λεγοντεσ τι ημιν και σοι ⌜⌝ υιε του θῡ ηλθεσ ωδε ⌜⌝ προ καιρου ⌜βασανισαι ημασ⌝ **30** ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων ⌜βοσκομενη⌝ **31** οι δε δαιμονεσ παρεκαλουν αυτον λεγοντεσ ει εκβαλλεισ ημασ ⌜αποστειλον ημασ⌝ εισ την αγελην των χοιρων **32** και ειπεν αυτοισ ⌜⌝ υπαγετε οι δε εξελθοντεσ ⌜απηλθον⌝ εισ ⌜τουσ χοιρουσ⌝ και ιδου ⌜ωρμησεν⌝ ⌜πασα η αγελη⌝ ⌜⌝ κατα του κρημνου εισ την θαλασσαν και ⌜απεθανον⌝ εν τοισ υδασιν **33** οι δε βοσκοντεσ εφυγον και απελθοντεσ εισ την πολιν ⌜απηγγιλαν⌝ παντα και τα των δαιμονιζομενων **34** και ιδου πασα η πολισ εξηλθεν εισ ⌜υπαντησιν⌝ ⌜τω⌝ ιῡ και ιδοντεσ αυτον παρεκαλεσαν ⌜οπωσ⌝ μεταβη απο των οριων αυτων

9 και εμβασ εισ ⌜⌝ πλοιον ⌜⌝ ⌜διεπερασεν⌝ και ηλθεν εισ την ⌜ιδιαν⌝ πολιν **2** και ιδου ⌜προσεφερον⌝ αυτω παραλυτικον επι κλεινησ βεβλημενον και ιδων ο ις̄ την πιστιν αυτων ⌜ειπεν⌝ τω παραλυτικω θαρσει τεκνον ⌜αφιενται σου αι αμαρτιαι⌝ **3** και ιδου τινεσ των γραμματεων ⌜ειπον⌝ εν εαυτοισ ουτοσ βλασφημει **4** και ⌜ιδων⌝ ο ις̄ τασ ενθυμησεισ αυτων ειπεν ⌜⌝ ινα τι ⌜⌝ ενθυμεισθε πονηρα εν ταισ καρδιαισ υμων **5** τι γαρ

εστιν ευκοπωτερον ειπειν ⌜αφιονται⌝⌜σου⌝ αι αμαρτιαι η ειπειν ⌜εγειρε⌝⌜και⌝ περιπατει **6** ινα δε ⌜ειδητε⌝ οτι ⌜εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου⌝ ⌜επι τησ γησ αφιεναι⌝ αμαρτιασ τοτε λεγει τω παραλυτικω ⌜εγερθεισ⌝ ⌜⌝αρον σου την κλεινην και ⌜υπαγε⌝ εισ τον οικον σου **7** και εγερθεισ απηλθεν εισ τον οικον αυτου **8** ιδοντεσ δε οι ⌜⌝οχλοι ⌜εφοβηθησαν⌝ και εδοξασαν τον θν̄ τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοισ ανθρωποισ **9** και παραγων ⌜ο ις̄ εκειθεν⌝ ειδεν ανθρωπον ⌜καθημενον επι το τελωνιον μαθθαιον λεγομενον⌝⌜και⌝ λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστασ ⌜ηκολουθησεν⌝ αυτω **10** και ⌜εγενετο αυτου ανακειμενου⌝ εν τη οικεια ⌜και⌝ ιδου ⌜πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι⌝⌜ελθοντεσ⌝⌜συνανεκιντο⌝ τω ιῡ και τοισ μαθηταισ αυτου **11** ⌜και ιδοντεσ⌝ οι φαρισαιοι ⌜ελεγον⌝ τοισ μαθηταισ αυτου δια τι ⌜μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλοσ υμων⌝ **12** ο δε ⌜⌝ακουσασ ειπεν ⌜⌝ ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντεσ ⌜ιατρου⌝⌜αλλ⌝ οι κακωσ εχοντεσ **13** πορευθεντεσ δε μαθετε τι εστιν ⌜ελεοσ⌝ θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον ⌜καλεσαι δικαιουσ⌝⌜αλλα⌝ αμαρτωλουσ⌝⌜⌝ **14** τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντεσ δια τι ημεισ και οι φαρισαιοι νηστευομεν ⌜⌝ οι δε μαθηται σου ου ⌜νηστευουσιν⌝ **15** και ειπεν αυτοισ ο ις̄ ⌜μη⌝ ⌜δυνανται⌝ οι υιοι του ⌜νυμφωνοσ⌝⌜πενθειν⌝ εφ οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιοσ ⌜ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ⌝ και τοτε ⌜νηστευσουσιν⌝⌜⌝ **16** ουδεισ δε επιβαλλει επιβλημα ρακουσ ⌜αγναφου⌝ επι ιματιω παλαιω ερει γαρ το πληρωμα ⌜αυτου⌝ απο του ιματιου και χειρον σχισμα γεινεται **17** ουδε βαλλουσιν

οινον νεον εισ ασκουσ παλαιουσ ει δε μη ⌜γε⌝⌜ρηγνυνται
οι ασκοι⌝ και ο οινοσ ⌜εκχειται και οι ασκοι απολλυνται
αλλα βαλλουσιν οινον νεον εισ ασκουσ καινουσ⌝ και
⌜αμφοτεροι⌝⌜συντηρουνται⌝ **18** ταυτα αυτου λαλουντοσ
αυτοισ ιδου αρχων ⌜εισ⌝⌜προσελθων⌝ προσεκυνει αυτω
λεγων ⌜οτι⌝ η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν ⌜αλλα⌝
ελθων επιθεσ την χειρα σου επ αυτην και ζησεται **19** και
εγερθεισ ο ⌜ις⌝ ⌜ηκολουθησεν⌝ αυτω και οι μαθηται αυτου
20 και ιδου γυνη ⌜αιμορροουσα⌝ δωδεκα ετη προσελθουσα
οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου **21**
⌜ελεγεν⌝ γαρ εν εαυτη εαν ⌜μονον αψωμαι⌝ του ιματιου
αυτου σωθησομαι **22** ο δε ⌜ις⌝⌜στραφεισ⌝ και ιδων αυτην
⌜ειπεν⌝ θαρσει ⌜θυγατερ⌝ η πιστισ σου ⌜σεσωκεν⌝ σε και
εσωθη η γυνη απο τησ ωρασ εκεινησ **23** και ελθων ο ⌜ις⌝
εισ την οικιαν του αρχοντοσ και ιδων τουσ αυλητασ και
τον οχλον θορυβουμενον **24** ⌜ελεγεν⌝ αναχωρειτε ου γαρ
⌜απεθανεν⌝ το κορασιον αλλα καθευδει και ⌜κατεγελων⌝
⌜αυτου⌝⌜⌝ **25** οτε δε εξεβληθη ο οχλοσ ⌜εισελθων⌝
⌜εκρατησεν⌝⌜τησ χειροσ⌝ αυτησ και ηγερθη το κορασιον
26 και εξηλθεν η φημη ⌜αυτη⌝ εισ οληνν την γην εκεινην **27**
και παραγοντι ⌜εκειθεν τω ⌜ιυ⌝ ηκολουθησαν ⌜αυτω⌝ δυο
τυφλοι ⌜κραζοντεσ⌝⌜και λεγοντεσ⌝ ελεησον ημασ ⌜υιοσ⌝
δαυειδ **28** ⌜ελθοντι δε⌝ εισ την οικιαν ⌜⌝⌜προσηλθον⌝
αυτω οι ⌜⌝ τυφλοι και λεγει αυτοισ ⌜ο⌝ ⌜ις⌝ ⌜πιστευετε⌝
οτι ⌜δυναμαι τουτο ποιησαι⌝ λεγουσιν αυτω ναι ⌜κε⌝ **29**
τοτε ηψατο των ⌜οφθαλμων⌝ αυτων ⌜λεγων⌝ κατα την
πιστιν υμων γενηθητω υμιν **30** και ⌜ηνεωχθησαν⌝⌜αυτων
οι οφθαλμοι⌝ και ⌜ενεβριμηθη⌝ αυτοισ ⌜ο⌝ ⌜ις⌝ λεγων
ορατε μηδεισ γινωσκετω **31** οι δε εξελθοντεσ διεφημισαν

αυτον εν ⌜ολη⌝ τη γη εκεινη **32** αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω ⌜⌝ κωφον δαιμονιζομενον **33** και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες ⌜⌝ ουδεποτε ⌜εφανη ουτως⌝ εν ⌜τω⌝ ισραηλ **34** ⌜οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια⌝ **35** και περιηγεν ο ις τασ πολεισ πασασ και τασ κωμασ διδασκων εν ταισ συναγωγαισ αυτων ⌜και⌝ κηρυσσων το ευαγγελιον τησ βασιλειασ και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν ⌜⌝ **36** ιδων δε τουσ οχλουσ ⌜⌝ εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν ⌜εσκυλμενοι⌝ και ⌜ερριμμενοι⌝⌜ωσει⌝ προβατα μη εχοντα ποιμενα **37** τοτε λεγει τοισ μαθηταισ αυτου ο μεν θερισμοσ πολυσ οι δε εργαται ολιγοι **38** δεηθητε ουν ⌜του κυ⌝ του θερισμου οπωσ εκβαλη εργατασ εισ τον θερισμον αυτου

10 και προσκαλεσαμενοσ τουσ δωδεκα μαθητασ αυτου εδωκεν αυτοισ εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε ⌜εκβαλλιν⌝⌜αυτα⌝ και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν **2** των ⌜δε⌝ δωδεκα αποστολων τα ονοματα ⌜εστιν⌝ ταυτα πρωτοσ σιμων ο λεγομενοσ πετροσ και ανδρεασ ο αδελφοσ αυτου ⌜και⌝ ιακωβοσ ⌜ο⌝ του ζεβεδαιου και ιωαννησ ο αδελφοσ αυτου **3** φιλιπποσ και βαρθολομαιοσ θωμασ και μαθθαιοσ ο τελωνησ ιακωβοσ ο του αλφαιου ⌜και⌝ θαδδαιοσ **4** σιμων ο ⌜κανανaιοσ⌝ και ⌜⌝ ιουδασ ⌜ο⌝⌜ισκαριωτησ⌝ ο και ⌜παραδουσ⌝ αυτον **5** τουτουσ τουσ δωδεκα ⌜απεστειλεν⌝ ο ις παραγγειλασ αυτοισ ⌜λεγων⌝ εισ οδον ⌜εθνων⌝ μη απελθητε και εισ πολιν σαμαριτων μη εισελθητε **6** ⌜πορευεσθε δε⌝ μαλλον προσ τα προβατα τα απολωλοτα

οικου ισραηλ **7** πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντεσ ⌜οτι⌝ ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων **8** ασθενουντασ ⌜θεραπευετε νεκρουσ εγειρετε λεπρουσ καθαριζεται δαιμονια εκβαλλετε⌝ δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε **9** μη κτησησθε χρυσον ⌜μηδε αργυρον μηδε⌝ χαλκον εισ τασ ζωνασ υμων **10** ⌜μη⌝ πηραν εισ οδον ⌜μηδε⌝ δυο χιτωνασ ⌜μηδε⌝ υποδηματα ⌜μηδε⌝⌜ραβδον⌝ αξιοσ γαρ ⌜ο εργατησ τησ τροφησ αυτου **11** εισ ην δ αν πολιν η κωμην⌝ εισελθητε⌜⌝ εξετασατε ⌜τισ εν αυτη⌝ αξιοσ ⌜εστιν⌝ κακει μεινατε εωσ αν εξελθητε **12** εισερχομενοι δε εισ την οικιαν ασπασασθαι αυτην⌜⌝ **13** ⌜και⌝ εαν μεν ⌜η⌝ η οικια αξια ⌜ελθατω⌝ η ειρηνη ⌜υμων⌝ επ αυτην ⌜εαν⌝ δε μη ⌜η αξια η⌝ ειρηνη υμων ⌜προσ⌝ υμασ επιστραφητω **14** και οσ ⌜αν⌝⌜μη δεξηται⌝ υμασ μηδε ακουση ⌜τουσ λογουσ⌝ υμων ⌜εξερχομενοι⌝⌜εξω τησ οικιασ η⌝⌜τησ⌝ πολεωσ ⌜εκεινησ εκτιναξατε⌝ τον κονιορτον ⌜⌝ των ποδων υμων **15** αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και ⌜⌝⌜γομορρων⌝ εν ⌜⌝ ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη **16** ιδου εγω αποστελλω υμασ ωσ προβατα ⌜εν μεσω⌝ λυκων γινεσθαι ουν φρονιμοι ωσ ⌜οι οφεισ⌝ και ⌜ακεραιοι⌝ ωσ αι περιστεραι **17** προσεχετε ⌜δε⌝ απο των ανθρωπων ⌜παραδωσουσιν⌝ γαρ ⌜υμασ⌝ εισ συνεδρια και ⌜εν ταισ συναγωγαισ⌝⌜αυτων⌝ μαστιγωσουσιν υμασ **18** και επι ⌜ηγεμονασ δε και βασιλεισ αχθησεσθε⌝ ενεκεν εμου εισ μαρτυριον αυτοισ και τοισ εθνεσιν **19** οταν δε ⌜παραδωσιν⌝ υμασ μη μεριμνησητε ⌜πωσ η⌝ τι λαλησητε ⌜δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησητε⌝ **20** ου γαρ υμεισ εστε οι λαλουντεσ αλλα το $\overline{\text{πνα}}$ του πατροσ ⌜υμων⌝ το λαλουν εν υμιν **21** παραδωσει δε

αδελφοσ ⌜αδελφον⌝ εισ θανατον και πατηρ ⌜τεκνον⌝ και ⌜επαναστησονται⌝ τεκνα επι γονεισ και θανατωσουσιν αυτουσ **22** και εσεσθε μεισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινασ εισ τελοσ ⌜ουτοσ⌝ σωθησεται **23** οταν δε ⌜διωκωσιν⌝ υμασ εν τη πολει ταυτη φευγεται εισ την ⌜ετεραν⌝ ⌜⌝ αμην ⌜γαρ⌝ λεγω υμιν ⌜⌝ ου μη τελεσητε τασ πολεισ ⌜του⌝ ισραηλ εωσ ⌜⌝ ελθη ο υιοσ του ανθρωπου **24** ουκ ⌜εστιν⌝ μαθητησ υπερ τον διδασκαλον ⌜⌝ ουδε δουλοσ υπερ τον κυριον αυτου **25** αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ωσ ο διδασκαλοσ αυτου και ο δουλοσ ωσ ο κυριοσ αυτου ει ⌜τον οικοδεσποτην⌝ ⌜βεελζεβουλ επεκαλεσαν⌝ ποσω μαλλον ⌜τουσ οικειακουσ⌝ αυτου **26** μη ουν φοβηθητε αυτουσ ουδεν γαρ ⌜εστιν⌝ κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται **27** ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ⌜ο⌝ εισ το ουσ ⌜ακουετε⌝ ⌜κηρυξατε⌝ επι των δωματων **28** και μη ⌜φοβηθητε⌝ απο των ⌜αποκτεννοντων⌝ το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων ⌜αποκτειναι⌝ ⌜φοβεισθε⌝ δε μαλλον τον δυναμενον και ⌜⌝ ψυχην και ⌜⌝ σωμα ⌜απολεσαι⌝ ⌜εν γεεννη⌝ **(Geenna g1067)** **29** ουχι δυο στρουθια ⌜⌝ ασσαριου ⌜πωλειται⌝ και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατροσ υμων **30** ⌜υμων δε και αι τριχεσ τησ κεφαλησ⌝ πασαι ηριθμημεναι ⌜εισιν⌝ **31** μη ουν ⌜φοβεισθε⌝ ⌜⌝ πολλων στρουθιων διαφερετε υμεισ **32** πασ ουν οστισ ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω ⌜εν αυτω⌝ εμπροσθεν του πατροσ μου του εν ⌜⌝ ουρανοισ **33** ⌜οστισ δ⌝ ⌜⌝ αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι ⌜καγω αυτον⌝ εμπροσθεν του πατροσ μου του εν ⌜⌝ ουρανοισ **34** μη

⌜⌝ νομισητε οτι ηλθον ⌜βαλειν ειρηνην⌝ επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ⌜ειρηνην⌝ αλλα μαχαιραν **35** ηλθον γαρ ⌜διχασαι ανθρωπον⌝ κατα ⌜του⌝ πατροσ αυτου και θυγατερα κατα τησ μητροσ αυτησ και νυμφην κατα τησ πενθερασ αυτησ **36** και εχθροι του ανθρωπου οι οικιακοι αυτου **37** ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ ⌜εστιν⌝ μου αξιοσ ⌜και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιοσ⌝ **38** ⌜και οσ ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιοσ⌝ **39** ⌜ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην⌝ ⌜και ο⌝ απολεσασ την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην **40** ο δεχομενοσ υμασ εμε δεχεται ⌜και ο⌝ εμε δεχομενοσ δεχεται τον αποστειλαντα με **41** ο δεχομενοσ προφητην εισ ονομα προφητου μισθον προφητου λημψεται ⌜και ο δεχομενοσ δικαιον εισ ονομα δικαιου μισθον δικαιου λημψεται⌝ **42** και οσ ⌜εαν⌝ ποτιση ενα των ⌜μικρων⌝ τουτων ποτηριον ⌜⌝ ψυχρου ⌜μονον⌝ εισ ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη ⌜απολεση τον μισθον⌝ αυτου

11 και εγενετο οτε ετελεσεν ο $\overline{\text{ις}}$ διατασσων τοισ δωδεκα μαθηταισ αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταισ πολεσιν αυτων **2** ο δε ιωαννησ ακουσασ εν τω δεσμωτηριω τα εργα του ⌜$\overline{\text{χυ}}$⌝ πεμψασ ⌜δια⌝ των μαθητων αυτου **3** ειπεν αυτω συ ει ο ⌜ερχομενοσ⌝ η ετερον προσδοκωμεν **4** ⌜και αποκριθεισ⌝ ο $\overline{\text{ις}}$ ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ απαγγειλατε ⌜⌝ ιωαννη α ακουετε και βλεπετε **5** τυφλοι ⌜αναβλεπουσιν⌝ ⌜και χωλοι περιπατουσιν⌝ λεπροι καθαριζονται και κωφοι ⌜ακουουσιν⌝ ⌜και⌝ νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται **6** και μακαριοσ εστιν οσ ⌜εαν⌝ μη

σκανδαλισθη εν εμοι **7** τουτων δε πορευομενων ηρξατο ⌜ο⌝ ⌜ις⌝ λεγειν τοισ οχλοισ περι ιωαννου τι ⌜εξηλθατε⌝ εισ την ερημον ⌜θεασασθαι⌝ καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον **8** αλλα τι ⌜εξηλθατε⌝⌜ειδειν ανθρωπον⌝⌜εν⌝ μαλακοισ⌜⌝ ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντεσ εν τοισ οικοισ των ⌜βασιλεων⌝⌜⌝ **9** αλλα τι ⌜εξηλθατε⌝⌜προφητην ιδειν⌝ ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου **10** ουτοσ ⌜⌝⌜εστιν⌝ περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου οσ κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου **11** αμην λεγω υμιν ουκ εγηγερται εν ⌜⌝ γεννητοισ⌜⌝ γυναικων ⌜μειζων⌝ ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτεροσ εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων ⌜αυτου εστιν⌝ **12** απο ⌜δε⌝ των ημερων ⌜ιωαννου⌝ του βαπτιστου εωσ αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και ⌜⌝⌜βιασται⌝ αρπαζουσιν αυτην **13** παντεσ γαρ οι προφηται και ο νομοσ εωσ ⌜ιωαννου⌝⌜επροφητευσαν⌝ **14** και ει θελετε δεξασθαι αυτοσ εστιν ηλιασ ο μελλων ερχεσθαι **15** ο εχων ωτα ⌜ακουειν⌝ ακουετω **16** τινι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια ⌜εστιν⌝⌜παιδιοισ⌝⌜καθημενοισ εν τεσ αγοραισ⌝ ⌜α⌝ ⌜προσφωνουντα⌝ ⌜τοισ ετεροισ⌝⌜⌝ **17** λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθαι εθρηνησαμεν ⌜⌝ και ουκ ⌜εκοψασθε⌝ **18** ⌜ηλθεν⌝ γαρ ιωαννησ μητε εσθιων μητε πινων και ⌜λεγουσιν⌝ δαιμονιον εχει **19** ηλθεν ο υιοσ του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωποσ φαγοσ και οινοποτησ ⌜τελωνων φιλοσ⌝ και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των ⌜τεκνων⌝ αυτησ **20** τοτε ηρξατο ⌜⌝ ονειδιζειν τασ πολεισ εν αισ ⌜εγενοντο⌝⌜αι⌝ πλεισται δυναμεισ ⌜αυτου⌝ οτι ου μετενοησαν **21** ουαι σοι χοραζειν ⌜ουαι σοι⌝⌜βηθσαιδαν⌝ οτι ει ⌜⌝ εν τυρω

και σιδωνι ⌜εγενοντο⌝ αι δυναμεισ αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω ⌜⌝ μετενοησαν **22** πλην λεγω υμιν τυρω και σειδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ ⌜η⌝ υμιν **23** και συ καφαρναουμ ⌜μη⌝ εωσ ⌜⌝ ουρανου ⌜υψωθηση⌝⌜⌝ εωσ αδου ⌜καταβηση⌝ οτι ⌜ει⌝ εν σοδομοισ ⌜εγενηθησαν⌝ αι δυναμεισ αι γενομεναι εν ⌜σοι⌝ ⌜εμεινεν⌝ αν μεχρι ⌜τησ⌝ σημερον **(Hadēs g86)** **24** πλην λεγω υμιν ⌜οτι⌝⌜γη σοδομων ανεκτοτερον εσται⌝ εν ημερα κρισεωσ ⌜η σοι⌝ **25** εν εκεινω τω καιρω αποκριθεισ ⌜ο ιϛ ειπεν⌝ εξομολογουμαι σοι πατερ κε του ουρανου και τησ γησ οτι ⌜εκρυψασ⌝ ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψασ αυτα νηπιοισ **26** ναι ο πατηρ οτι ουτωσ ⌜ευδοκια εγενετο⌝ εμπροσθεν σου **27** παντα μοι παρεδοθη υπο του πατροσ ⌜μου⌝ και ουδεισ ⌜επιγινωσκει⌝ τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τισ ⌜επιγινωσκει⌝ ει μη ο υιοσ και ω ⌜εαν⌝⌜βουληται⌝ ο υιοσ αποκαλυψαι **28** δευτε προσ με παντεσ οι κοπιωντεσ και πεφορτισμενοι ⌜⌝ καγω αναπαυσω υμασ **29** αρατε τον ζυγον μου εφ υμασ και μαθετε ⌜απ εμου⌝ οτι ⌜πραυσ⌝ ειμι και ταπεινοσ τη καρδια και ευρησεται αναπαυσιν ταισ ψυχαισ υμων **30** ο γαρ ζυγοσ μου χρηστοσ και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12 εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιϛ ⌜τοισ⌝⌜σαββασιν⌝ δια των σποριμων ⌜οι⌝ δε μαθηται αυτου επινασαν και ηρξαντο ⌜τιλλιν σταχυασ⌝ και εσθιειν **2** οι δε φαρισαιοι ιδοντεσ ⌜⌝⌜ειπαν⌝ αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ ⌜εξεστιν⌝ ποιειν εν σαββατω **3** ο δε ειπεν αυτοισ ουκ ανεγνωτε τι ⌜εποιησεν⌝ δαυειδ οτε επινασεν ⌜⌝ και οι μετ αυτου **4** ⌜πωσ⌝ εισηλθεν εισ τον οικον του θυ και τουσ αρτουσ τησ ⌜προθεσεωσ⌝⌜εφαγον⌝⌜ο⌝ ουκ ⌜εξον ην⌝ αυτω

φαγειν ουδε τοισ μετ αυτου ει μη τοισ ⌜ιερευσιν⌝ μονοισ **5** η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι ⌜⌝⌜τοισ σαββασιν⌝ οι ιερεισ εν τω ιερω το σαββατον ⌜βεβηλουσιν⌝ και αναιτιοι ⌜εισιν⌝ **6** λεγω ⌜δε⌝ υμιν οτι του ιερου ⌜μειζον⌝ εστιν ωδε **7** ει δε εγνωκειτε τι εστιν ⌜ελεοσ⌝ θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τουσ αναιτιουσ **8** κσ̄ ⌜γαρ εστιν⌝ του σαββατου ο υιοσ του ανθρωπου **9** και μεταβασ εκειθεν ⌜⌝ ηλθεν εισ την συναγωγην αυτων **10** και ιδου ανθρωποσ ⌜⌝⌜χειρα⌝ εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντεσ ει ⌜εξεστιν⌝ τοισ ⌜σαββασιν⌝⌜θεραπευειν⌝ ινα ⌜κατηγορησωσιν⌝ αυτου **11** ο δε ειπεν αυτοισ ⌜τισ εσται εξ υμων⌝ ανθρωποσ οσ ⌜εξει⌝ προβατον εν και ⌜εαν⌝⌜ενπεση⌝⌜τουτο⌝ τοισ ⌜σαββασιν⌝ εισ βοθυνον ουχι ⌜κρατησει αυτο και εγερει⌝ **12** ποσω ⌜ουν⌝ διαφερει ανθρωποσ ⌜⌝ προβατου ωστε ⌜εξεστιν⌝ τοισ ⌜σαββασιν⌝ καλωσ ποιειν **13** τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτινον ⌜σου την χειρα⌝ και ⌜εξετεινεν⌝ και ⌜απεκατεσταθη⌝ υγιησ ⌜ωσ η αλλη⌝ **14** ⌜εξελθοντεσ δε οι φαρεισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου⌝ οπωσ αυτον απολεσωσιν **15** ο δε ισ̄ γνουσ ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω ⌜⌝ πολλοι και εθεραπευσεν αυτουσ ⌜παντασ⌝ **16** ⌜και επετιμησεν αυτοισ⌝ ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν **17** ⌜ινα⌝ πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντοσ **18** ιδου ο παισ μου ⌜⌝ ον ηρετισα ο αγαπητοσ μου ⌜ον⌝⌜ευδοκησεν⌝ η ψυχη μου θησω το πνᾱ μου επ αυτον και κρισιν τοισ εθνεσιν ⌜απαγγελει⌝ **19** ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ⌜ακουσει⌝ τισ εν ταισ πλατειαισ την φωνην αυτου **20** ⌜καλαμον συντετριμμενον⌝ ου ⌜⌝⌜κατεαξει⌝ και λινον τυφομενον ου ⌜⌝ σβεσει εωσ αν εκβαλη εισ νικοσ την

κρισιν **21** και ⌜⌝ τω ονοματι αυτου εθνη ⌜ελπιουσιν⌝ **22** τοτε ⌜προσηνεχθη⌝ αυτω ⌜δαιμονιζομενοσ τυφλοσ και κωφοσ⌝ και εθεραπευσεν ⌜αυτον⌝ ωστε τον ⌜κωφον⌝ λαλειν και βλεπειν **23** και εξισταντο παντεσ οι οχλοι και ελεγον μητι ⌜⌝ ουτοσ εστιν ο υιοσ δαυειδ **24** οι δε φαρισαιοι ακουσαντεσ ειπον ουτοσ ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω ⌜βεεζεβουλ⌝ αρχοντι των δαιμονιων **25** ⌜ιδωσ⌝ δε ⌜⌝ τασ ενθυμησεισ αυτων ειπεν αυτοισ πασα βασιλεια μερισθεισα ⌜καθ εαυτησ⌝ ερημουται και πασα πολισ η οικια μερισθεισα ⌜καθ εαυτησ⌝ ου ⌜σταθησεται **26** και ει⌝ ο σατανασ τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον εμερισθη πωσ ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου **27** ⌜και ει⌝ εγω εν ⌜βεεζεβουλ⌝ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι ⌜εκβαλλουσιν⌝ δια τουτο ⌜αυτοι κριται εσονται υμων⌝ **28** ει δε ⌜εν $\overline{\pi\nu\iota}$ $\overline{\theta\upsilon}$ εγω⌝ εκβαλλω τα δαιμονια αρα ⌜εφθασεν⌝ εφ υμασ η βασιλεια του $\overline{\theta\upsilon}$ **29** η πωσ δυναται τισ εισελθειν εισ την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου ⌜αρπασαι⌝ εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου ⌜διαρπασει⌝ **30** ο μη ων μετ εμου κατ εμου ⌜εστιν⌝ και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει ⌜⌝ **31** δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται ⌜⌝ τοισ ανθρωποισ η δε του $\overline{\pi\nu\sigma}$ βλασφημια ουκ αφεθησεται ⌜⌝ **32** και οσ ⌜εαν⌝ ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου ⌜⌝ αφεθησεται αυτω ⌜⌝ οσ δ αν ειπη κατα του $\overline{\pi\nu\sigma}$ του αγιου ⌜ουκ⌝ ⌜⌝ ⌜αφεθησεται⌝ ⌜αυτω ουτε⌝ εν ⌜τουτω⌝ τω ⌜⌝ αιωνι ουτε εν τω μελλοντι **(aiōn g165)** **33** η ⌜ποιησατε⌝ ⌜το⌝ δενδρον καλον και τον καρπον αυτου ⌜καλον⌝ η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου ⌜το δενδρον γινωσκεται⌝ **34** ⌜γεννηματα⌝

εχιδνων πωσ δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντεσ εκ γαρ του περισσευματοσ τησ καρδιασ το στομα λαλει ⌜ **35** ο⌝ αγαθοσ ανθρωποσ εκ του αγαθου θησαυρου ⌜⌝ εκβαλλει ⌜⌝ αγαθα και ο πονηροσ ανθρωποσ εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα **36** λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο ⌜⌝⌜λαλησουσιν⌝ οι ανθρωποι ⌜αποδωσουσιν⌝ περι αυτου λογον εν ημερα κρισεωσ **37** εκ γαρ των λογων σου δικαιωθηση ⌜και⌝ εκ των λογων ⌜σου⌝ καταδικασθηση **38** τοτε απεκριθησαν ⌜αυτω⌝ τινεσ των γραμματεων ⌜και φαρισεων⌝ λεγοντεσ διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν **39** ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ γενεα πονηρα και μοιχαλισ σημειον επιζητει και σημιον ου δοθησεται ⌜αυτη⌝ ει μη το σημιον ιωνα του προφητου **40** ⌜ωσπερ⌝ γαρ ⌜ην⌝ ιωνασ εν τη κοιλια του κητουσ τρεισ ημερασ και τρεισ νυκτασ ουτωσ εσται ⌜⌝ ο υιοσ του ανθρωπου εν τη καρδια τησ γησ τρεισ ημερασ και τρεισ νυκτασ **41** ανδρεσ νινευειται αναστησονται εν τη κρισει μετα τησ ⌜γενεασ⌝ ταυτησ και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εισ το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε **42** βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα τησ γενεασ ταυτησ και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων τησ γησ ακουσαι την σοφιαν ⌜⌝⌜σολομωνοσ⌝ και ιδου πλειον ⌜σολομωνοσ⌝ ωδε **43** οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ⌜ζητουν⌝ αναπαυσιν και ουχ ευρισκει **44** τοτε λεγει ⌜εισ τον οικον μου επιστρεψω⌝ οθεν εξηλθον και ⌜ελθον⌝ ευρισκει ⌜⌝ σχολαζοντα ⌜⌝ σεσαρωμενον και κεκοσμημενον **45** τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα ⌜εαυτου⌝ και εισελθοντα κατοικει

εκει και γεινεται τα εσχατα ⌈⌉ του ανθρωπου εκεινου ⌈χειρονα⌉ των πρωτων ουτωσ εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα **46** ⌈ετι αυτου λαλουντοσ⌉ τοισ οχλοισ ιδου η μητηρ και οι αδελφοι ⌈αυτου⌉ ιστηκεισαν εξω ⌈ζητουντεσ αυτω λαλησαι **47** ειπεν δε τισ αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντεσ σοι λαλησαι⌉ **48** ο δε αποκριθεισ ⌈ειπεν⌉⌈τω λεγοντι αυτω⌉ τισ εστιν η μητηρ ⌈μου⌉⌈και⌉ τινεσ ⌈εισιν⌉ οι αδελφοι ⌈μου⌉ **49** και εκτεινασ την ⌈χειρα⌉⌈αυτου⌉ επι τουσ μαθητασ αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου **50** οστισ γαρ ⌈αν ποιηση⌉ το θελημα του πατροσ μου του εν ουρανοισ αυτοσ μου αδελφοσ και αδελφη και μητηρ εστιν

13 εν ⌈⌉ τη ημερα εκεινη ⌈εξελθων⌉ ο $\overline{\text{ιϲ}}$ ⌈τησ οικιασ⌉ εκαθητο παρα την θαλασσαν **2** και συνηχθησαν προσ αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εισ ⌈⌉ πλοιον εμβαντα καθησθαι και πασ ο οχλοσ επι τον αιγιαλον ⌈ιστηκει⌉ **3** και ελαλησεν αυτοισ ⌈πολλα εν παραβολαισ⌉ λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων ⌈του σπειρειν **4** και εν τω⌉ σπειρειν αυτον α μεν ⌈επεσεν⌉ παρα την οδον και ⌈ηλθεν⌉ τα πετεινα ⌈και⌉ κατεφαγεν αυτα **5** ⌈αλλα⌉ δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ⌈ειχεν⌉ γην πολλην και ⌈ευθεωσ⌉ ⌈εξανετιλεν⌉ δια το μη εχειν βαθοσ ⌈⌉ γησ **6** ⌈ηλιου δε⌉ ανατειλαντοσ ⌈εκαυματισθη⌉ και δια το μη εχειν ριζαν ⌈εξηρανθη⌉ **7** αλλα δε επεσεν ⌈επι⌉ τασ ακανθασ και ανεβησαν αι ακανθαι και ⌈απεπνιξαν⌉ αυτα **8** αλλα δε ⌈επεσεν⌉⌈επι⌉ την γην την καλην και ⌈εδιδου⌉ καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα **9** ο εχων ωτα ⌈⌉ ακουετω **10** και προσελθοντεσ ⌈⌉ οι μαθηται ⌈⌉⌈ειπαν⌉ αυτω δια τι εν παραβολαισ ⌈λαλεισ αυτοισ⌉

11 ο δε αποκριθεισ ειπεν ⌜αυτοισ⌝ οτι υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια τησ βασιλειασ των ουρανων εκεινοισ δε ου δεδοται **12** οστισ γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστισ δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου **13** δια τουτο εν παραβολαισ ⌜αυτοισ λαλω οτι⌝ βλεποντεσ ⌜ου βλεπουσιν⌝ και ακουοντεσ ⌜ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν⌝ **14** και ⌜αναπληρουται⌝ ⌜⌝ αυτοισ η προφητια ⌜⌝ ησαιου ⌜η⌝ λεγουσα ⌜⌝ ακοη ⌜ακουσετε⌝ και ου μη συνητε και βλεποντεσ ⌜βλεψετε⌝ και ου μη ιδητε **15** επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοισ ⌜ωσιν⌝ ⌜⌝ βαρεωσ ηκουσαν και τουσ οφθαλμουσ αυτων εκαμμυσαν μηποτε ⌜ιδωσιν⌝ τοισ οφθαλμοισ ⌜και τοισ ωσιν⌝ ⌜ακουσωσιν⌝ και τη καρδια ⌜συνωσιν⌝ και ⌜επιστρεψωσιν⌝ και ⌜ιασομαι⌝ αυτουσ **16** υμων δε μακαριοι ⌜οι⌝ οφθαλμοι οτι ⌜βλεπουσιν⌝ και ⌜τα⌝ ωτα ⌜υμων⌝ οτι ⌜ακουουσιν⌝ **17** αμην ⌜γαρ⌝ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται ⌜και δικαιοι⌝ επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ⌜ιδαν⌝ και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν **18** υμεισ ουν ακουσατε την παραβολην του ⌜σπειραντοσ⌝ **19** παντοσ ακουοντοσ τον λογον τησ βασιλειασ και μη ⌜συνιεντοσ⌝ ερχεται ο πονηροσ και αρπαζει το ⌜εσπαρμενον⌝ εν τη καρδια ⌜αυτου⌝ ουτοσ εστιν ο παρα την οδον σπαρεισ **20** ο δε επι τα πετρωδη σπαρεισ ουτοσ εστιν ο τον λογον ⌜⌝ ακουων και ευθυσ ⌜⌝ μετα χαρασ λαμβανων αυτον **21** ουκ εχει δε ριζαν ⌜εν⌝ εαυτω αλλα προσκαιροσ ⌜εστιν⌝ γενομενησ δε θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον ⌜ευθυσ⌝ σκανδαλιζεται **22** ο δε εισ τασ ακανθασ ⌜σπαρεισ⌝ ουτοσ εστιν ο τον λογον ⌜⌝ ακουων και η μεριμνα του αιωνοσ ⌜⌝ και η απατη του ⌜πλουτου⌝ συνπνιγει τον λογον και

ακαρποσ γεινεται **(aiōn g165)** **23** ο δε επι ⌜την καλην γην⌝ σπαρεισ ουτοσ εστιν ο ⌜τον λογον ακουων⌝ και ⌜συνιεισ⌝ ⌜οσ δη⌝ καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα **24** αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοισ λεγων ⌜ωμοιωθη⌝ η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω ⌜σπειραντι⌝ καλον σπερμα εν τω ⌜αγρω αυτου⌝ **25** εν δε τω καθευδειν τουσ ανθρωπουσ ηλθεν αυτου ο εχθροσ και ⌜επεσπειρεν⌝ ζιζανια ανα μεσον του σιτου ⌜και⌝ απηλθεν **26** οτε δε εβλαστησεν ο χορτοσ και καρπον ⌜εποιησεν⌝ τοτε εφανη ⌜και⌝ τα ζιζανια **27** προσελθοντεσ δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ⌜⌝ ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα ⌜εσπιρασ⌝ εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει ⌜⌝ ζιζανια **28** ο δε εφη αυτοισ εχθροσ ανθρωποσ τουτο εποιησεν ⌜οι δε δουλοι λεγουσιν αυτω⌝ θελεισ ⌜ουν⌝ απελθοντεσ ⌜συλλεξωμεν⌝ αυτα **29** ⌜ο δε φησιν⌝ ου μηποτε συλλεγοντεσ τα ζιζανια εκριζωσητε ⌜αμα αυτοισ τον σιτον⌝ **30** αφετε ⌜συναυξανεσθαι αμφοτερα⌝ ⌜μεχρι⌝ του θερισμου και εν ⌜⌝ καιρω του θερισμου ερω τοισ θερισταισ συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε ⌜αυτα εισ⌝ δεσμασ προσ το κατακαυσαι ⌜αυτα⌝ τον δε σιτον ⌜συναγαγετε⌝ εισ την αποθηκην μου **31** αλλην παραβολην ⌜παρεθηκεν⌝ αυτοισ λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεωσ ον λαβων ανθρωποσ εσπειρεν εν τω αγρω αυτου **32** ο μεικροτερον μεν ⌜εστιν⌝ παντων ⌜των⌝ σπερματων οταν δε ⌜αυξηθη μειζον⌝ των λαχανων ⌜εστιν⌝ και γεινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και ⌜κατασκηνουν⌝ εν τοισ κλαδοισ αυτου **33** αλλην παραβολην ⌜ελαλησεν αυτοισ⌝ ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα

γυνη ⌜ενεκρυψεν⌝ εισ αλευρου σατα τρια εωσ ου εζυμωθη ολον **34** ταυτα παντα ελαλησεν ο ις̄ εν παραβολαισ τοισ οχλοισ και χωρισ παραβολησ ⌜ουδεν⌝ ⌜ελαλει⌝ αυτοισ **35** οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια ⌜⌝ του προφητου λεγοντοσ ανοιξω ⌜εν παραβολαισ το στομα μου ερευξομαι⌝ κεκρυμμενα απο καταβολησ ⌜κοσμου⌝ **36** τοτε αφεισ τουσ οχλουσ ⌜ηλθεν⌝ εισ την οικιαν ⌜⌝ και ⌜προσηλθον⌝ αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντεσ ⌜διασαφησον⌝ ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου **37** ο δε αποκριθεισ ειπεν ⌜⌝ ο σπιρων το καλον σπερμα εστιν ο υιοσ του ανθρωπου **38** ο δε αγροσ εστιν ο κοσμοσ το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι τησ βασιλειασ τα δε ζιζανια ⌜εισιν⌝ οι υιοι του πονηρου **39** ο δε εχθροσ ⌜ο σπειρασ αυτα εστιν⌝ ο διαβολοσ ⌜ο δε θερισμοσ συντελεια αιωνοσ εστιν⌝ οι δε θερισται αγγελοι εισιν **(aiōn g165)** **40** ωσπερ ουν ⌜συλλεγεται⌝ τα ζιζανια και πυρι ⌜κατακαιεται⌝ ουτωσ εσται ⌜⌝ εν τη συντελεια του αιωνοσ ⌜⌝ **(aiōn g165)** **41** ⌜⌝ αποστελει ο υιοσ του ανθρωπου τουσ αγγελουσ ⌜αυτου⌝ και συλλεξουσιν εκ τησ βασιλειασ αυτου παντα τα σκανδαλα και τουσ ποιουντασ την ανομιαν **42** και ⌜βαλουσιν⌝ αυτουσ εισ την καμινον του πυροσ εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων **43** τοτε οι δικαιοι ⌜εκλαμψουσιν⌝ ωσ ο ηλιοσ εν τη βασιλεια του πατροσ αυτων ο εχων ωτα ⌜⌝ ακουετω **44** ⌜ομοια⌝ εστιν η βασιλεια ⌜των⌝ ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω ⌜εν τω αγρω⌝ ον ευρων ⌜ανθρωποσ⌝ ⌜εκρυψεν⌝ και απο τησ χαρασ αυτου υπαγει και ⌜πωλει παντα οσα εχει⌝ και αγοραζει τον αγρον εκεινον **45** παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ⌜ανθρωπω⌝ εμπορω ζητουντι καλουσ

μαργαριτασ **46** ⌜ευρων δε⌝⌜ενα⌝ πολυτειμον μαργαριτην απελθων ⌜πεπρακεν παντα οσα⌝⌜ειχεν⌝ και ηγορασεν αυτον **47** παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθεισα εισ την θαλασσαν και εκ παντοσ γενουσ συναγαγουσα **48** ⌜ην οτε⌝ επληρωθη ⌜αναβιβασαντεσ⌝ ⌜επι τον αιγιαλον και⌝ καθισαντεσ συνελεξαν τα ⌜καλα⌝ εισ ⌜⌝⌜αγγη⌝ τα δε σαπρα εξω ⌜εβαλον⌝ **49** ουτωσ εσται εν τη συντελεια του ⌜αιωνοσ⌝ εξελευσονται οι αγγελοι ⌜⌝ και ⌜αφοριουσιν⌝ τουσ πονηρουσ εκ μεσου των δικαιων **(aiōn g165)** **50** και ⌜βαλουσιν⌝ αυτουσ εισ την καμινον του πυροσ εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων **51** ⌜⌝ συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι ⌜⌝ **52** ⌜ο δε⌝ ⌜ειπεν⌝ αυτοισ δια τουτο πασ γραμματευσ μαθητευθεισ ⌜τη βασιλεια⌝ των ουρανων ⌜ομοιοσ⌝ εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστισ ⌜εκβαλλει⌝ εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια **53** και εγενετο οτε ετελεσεν ο ⌜ις⌝ τασ παραβολασ ταυτασ μετηρεν εκειθεν **54** και ελθων εισ την ⌜πατριδα⌝ αυτου εδιδασκεν αυτουσ εν τη συναγωγη αυτων ωστε ⌜εκπλησσεσθαι⌝ αυτουσ και λεγειν ποθεν τουτω ⌜⌝ η σοφια αυτη και αι δυναμεισ **55** ουχ ουτοσ εστιν ο του τεκτονοσ υιοσ ⌜ουχ⌝ η μητηρ αυτου λεγεται ⌜μαριαμ⌝ και οι αδελφοι αυτου ιακωβοσ και ⌜ιωσηφ⌝ και σιμων και ιουδασ **56** και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προσ ημασ ⌜εισιν⌝ ποθεν ουν τουτω ⌜ταυτα παντα⌝ **57** και εσκανδαλιζοντο ⌜εν⌝ αυτω ο δε ⌜ις⌝ ειπεν αυτοισ ουκ ⌜εστιν⌝ προφητησ ατιμοσ ⌜ει⌝ μη εν τη ⌜πατριδι⌝ και εν τη οικια αυτου **58** και ουκ εποιησεν εκει δυναμεισ πολλασ δια ⌜την απιστιαν⌝ αυτων

14 ⌜εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδησ⌝ ο τετραρχησ
την ακοην ιυ **2** και ⌜ειπεν⌝ τοισ παισιν αυτου ⌜⌝ ουτοσ
⌜εστιν⌝ ιωανησ ο βαπτιστησ ⌜⌝ ⌜αυτοσ⌝ ηγερθη απο
των νεκρων και ⌜δια τουτο⌝ αι δυναμεισ ενεργουσιν
εν αυτω **3** ο γαρ ηρωδησ ⌜⌝ κρατησασ τον ιωαννην
εδησεν ⌜αυτον και εν φυλακη απεθετο⌝ δια ηρωδιαδα
την γυναικα ⌜φιλιππου⌝ του αδελφου αυτου **4** ⌜ελεγεν⌝
γαρ ⌜αυτω ο ιωαννησ⌝ ουκ ⌜εξεστιν⌝ σοι ⌜εχειν⌝ αυτην **5**
και θελων ⌜αυτον⌝ αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον ⌜οτι⌝
ωσ προφητην αυτον ειχον **6** ⌜γενεσιοισ⌝ δε ⌜γενομενοισ⌝
του ηρωδου ωρχησατο η θυγατηρ ⌜τησ ηρωδιαδοσ⌝ εν
τω μεσω και ⌜ηρεσεν⌝ τω ηρωδη **7** οθεν ⌜μεθ⌝ ορκου
ωμολογησεν ⌜αυτη δουναι⌝ ο ⌜εαν⌝ αιτησηται **8** η δε
προβιβασθεισα υπο τησ μητροσ αυτησ ⌜⌝ δοσ μοι ⌜φησιν⌝
ωδε ⌜επι πινακι την⌝ κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου **9**
και ⌜ελυπηθη⌝ ο βασιλευσ δια ⌜δε⌝ τουσ ορκουσ και ⌜⌝ τουσ
συνανακειμενουσ ⌜εκελευσεν⌝ δοθηναι **10** και πεμψασ
⌜απεκεφαλισεν⌝ ⌜⌝ ιωαννην εν τη φυλακη **11** και ηνεχθη
η κεφαλη αυτου επι ⌜⌝ πινακι και εδοθη τω κορασιω
και ⌜ηνεγκεν⌝ τη μητρι αυτησ **12** και προσελθοντεσ οι
μαθηται αυτου ηραν το ⌜πτωμα⌝ ⌜⌝ και εθαψαν ⌜αυτον⌝
και ελθοντεσ απηγγειλαν τω ιυ **13** ⌜ακουσασ δε⌝ ο ισ
ανεχωρησεν εκειθεν ⌜εν⌝ πλοιω εισ ερημον τοπον κατ
ιδιαν και ακουσαντεσ οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω ⌜πεζη⌝
απο των πολεων **14** και εξελθων ⌜⌝ ⌜ειδεν⌝ ⌜πολυν οχλον⌝
και εσπλαγχνισθη ⌜επ αυτοισ⌝ και ⌜εθεραπευσεν⌝ τουσ
⌜αρρωστουσ⌝ αυτων **15** οψιασ δε γενομενησ ⌜προσηλθον⌝
αυτω οι μαθηται ⌜⌝ λεγοντεσ ερημοσ εστιν ο τοποσ και
η ωρα ⌜ηδη παρηλθεν⌝ απολυσον ⌜⌝ τουσ οχλουσ ινα

απελθοντεσ εισ τασ ⌜⌝ ⌜κωμασ⌝ αγορασωσιν εαυτοισ βρωματα **16** ο δε ⌜ις⌝ ειπεν αυτοισ ου χρειαν εχουσιν απελθειν δοτε ⌜αυτοισ υμεισ φαγειν⌝ **17** οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ⌜ει μη πεντε αρτουσ⌝ και δυο ιχθυασ **18** ο δε ⌜ειπεν⌝ φερετε μοι ⌜ωδε αυτουσ⌝ **19** και ⌜κελευσασ⌝ ⌜τουσ οχλουσ⌝ ανακλιθηναι επι ⌜του χορτου⌝ ⌜και⌝ ⌜λαβων⌝ τουσ πεντε αρτουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εισ τον ουρανον ⌜ευλογησεν⌝ και κλασασ ⌜εδωκεν⌝ τοισ μαθηταισ τουσ αρτουσ οι δε μαθηται τοισ οχλοισ **20** και εφαγον παντεσ και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων δωδεκα κοφινουσ πληρεισ **21** οι δε εσθιοντεσ ησαν ανδρεσ ⌜ωσει⌝ πεντακισχειλιοι χωρισ ⌜γυναικων και παιδιων⌝ **22** και ⌜ευθεωσ⌝ ηναγκασεν ⌜⌝ τουσ μαθητασ ⌜⌝ εμβηναι εισ ⌜το⌝ πλοιον και προαγειν ⌜αυτον⌝ εισ το περαν εωσ ου απολυση τουσ οχλουσ **23** και ⌜απολυσασ τουσ οχλουσ⌝ ανεβη εισ το οροσ κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιασ δε γενομενησ μονοσ ην εκει **24** το δε πλοιον ⌜ηδη μεσον τησ θαλασσησ ην⌝ βασανιζομενον υπο των κυματων ⌜ην⌝ γαρ εναντιοσ ο ανεμοσ **25** ⌜τεταρτη⌝ ⌜δε⌝ ⌜φυλακη⌝ τησ νυκτοσ ⌜ηλθεν⌝ ⌜προσ αυτουσ περιπατων⌝ επι ⌜την θαλασσαν⌝ **26** ⌜οι δε μαθηται ιδοντεσ αυτον⌝ επι ⌜τησ θαλασσησ⌝ περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντεσ οτι φαντασμα ⌜εστιν⌝ και απο του φοβου εκραξαν **27** ⌜ευθυσ⌝ δε ελαλησεν ⌜ο ις αυτοισ⌝ λεγων ⌜θαρσειτε⌝ εγω ειμι μη φοβεισθαι **28** αποκριθεισ δε ⌜αυτω ο πετροσ ειπεν⌝ ⌜κε ει συ ει⌝ κελευσον ⌜με⌝ ⌜ελθειν προσ σε⌝ επι τα υδατα **29** ο δε ειπεν ελθε και καταβασ απο του πλοιου ⌜⌝ πετροσ περιεπατησεν επι τα υδατα ⌜και ηλθεν⌝ προσ τον

ιν̄ **30** βλεπων δε τον ανεμον ⌜ισχυρον⌝ εφοβηθη ⌜⌝ και αρξαμενος καταποντιζεσθαι ⌜εκραξεν⌝ λεγων κε̄ σωσον με **31** ⌜ευθεωσ⌝ δε ⌜ο⌝ ιϛ̄ εκτεινασ την χειρα ⌜επελαβετο αυτου⌝ και λεγει αυτω ολιγοπιστε εισ τι εδιστασασ **32** και ⌜αναβαντων⌝ αυτων εισ το πλοιον εκοπασεν ο ανεμοσ **33** οι δε εν ⌜τω⌝ πλοιω ⌜⌝ προσεκυνησαν αυτω λεγοντεσ αληθωσ ⌜θ̄ῡ υιοσ⌝ ει ⌜⌝ **34** και διαπερασαντεσ ⌜ηλθον⌝ ⌜επι⌝ την γην ⌜εισ⌝⌜γεννησαρετ⌝ **35** και επιγνοντεσ αυτον οι ανδρεσ του τοπου ⌜εκεινου⌝ απεστειλαν εισ οληνν την περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντασ τουσ κακωσ εχοντασ **36** και παρεκαλουν ⌜αυτον⌝ ινα μονον αψωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και οσοι ⌜⌝ ηψαντο ⌜διεσωθησαν⌝

15 τοτε ⌜προσερχονται⌝⌜τω ιῡ⌝⌜⌝ απο ιεροσολυμων ⌜φαρισαιοι και γραμματεισ⌝ λεγοντεσ **2** δια τι οι μαθηται σου ⌜παραβαινουσιν⌝ την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τασ χειρασ ⌜⌝ οταν αρτον ⌜εσθιωσιν⌝ **3** ο δε αποκριθεισ ειπεν ⌜αυτοισ⌝ δια τι ⌜και⌝ υμεισ παραβαινετε την εντολην του θ̄ῡ δια την παραδοσιν υμων **4** ο γαρ θ̄σ̄ ⌜ενετιλατο λεγων⌝ τιμα τον πατερα ⌜⌝ και την μητερα ⌜⌝ και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω **5** υμεισ δε λεγετε οσ ⌜⌝⌜αν⌝ ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο ⌜⌝⌜εαν⌝ εξ εμου ωφεληθησ ⌜⌝ **6** ⌜⌝ ου μη ⌜τιμησει⌝ τον πατερα αυτου ⌜⌝ και ηκυρωσατε ⌜τον λογον⌝ του θ̄ῡ δια την παραδοσιν υμων **7** υποκριται καλωσ ⌜επροφητευσεν⌝ περι υμων ησαιασ λεγων **8** ⌜⌝ ο λαοσ ουτοσ ⌜⌝ τοισ ⌜χειλεσιν⌝ με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω ⌜απεχει⌝ απ εμου **9** ματην δε σεβονται με διδασκοντεσ διδασκαλιασ ενταλματα ανθρωπων **10**

και προσκαλεσαμενοσ τον οχλον ειπεν αυτοισ ακουετε και συνιετε **11** ου ⌜⌝ το ⌜εισερχομενον⌝ εισ το στομα ⌜⌝⌜κοινοι⌝ τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματοσ ⌜τουτο κοινοι⌝ τον ανθρωπον **12** τοτε προσελθοντεσ οι μαθηται ⌜⌝⌜λεγουσιν⌝ αυτω οιδασ οτι οι φαρισαιοι ακουσαντεσ τον λογον εσκανδαλισθησαν **13** ο δε αποκριθεισ ⌜ειπεν⌝ πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανιοσ εκριζωθησεται **14** αφετε ⌜αυτουσ οδηγοι εισιν τυφλοι⌝ τυφλοσ δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι ⌜εισ βοθυνον πεσουνται⌝ **15** αποκριθεισ δε ο πετροσ ⌜ειπεν αυτω⌝ φρασον ημιν την παραβολην ⌜⌝ **16** ο δε ⌜⌝ ειπεν ακμην και υμεισ ασυνετοι εστε **17** ⌜ουπω⌝ ⌜νοειτε⌝ οτι παν το ⌜εισπορευομενον⌝ εισ το στομα εισ την κοιλιαν χωρει και εισ ⌜⌝ αφεδρωνα εκβαλλεται **18** τα δε εκπορευομενα εκ του στοματοσ ⌜εκ τησ καρδιασ εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον **19** εκ γαρ τησ καρδιασ⌝⌜εξερχονται⌝ διαλογισμοι πονηροι ⌜φονοι μοιχειαι πορνειαι⌝ κλοπαι ψευδομαρτυριαι ⌜βλασφημιαι⌝ **20** ταυτα ⌜εστιν⌝ τα ⌜κοινουντα⌝ τον ανθρωπον το δε ανιπτοισ ⌜χερσιν⌝ φαγειν ου ⌜κοινοι⌝ τον ανθρωπον **21** και εξελθων εκειθεν ο ιϛ ανεχωρησεν εισ τα μερη τυρου και σιδωνοσ **22** και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα ⌜εκραζεν⌝⌜⌝ λεγουσα ελεησον με κε ⌜υιοσ⌝ δαυειδ η θυγατηρ μου κακωσ δαιμονιζεται **23** ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντεσ οι μαθηται αυτου ⌜ηρωτουν⌝ αυτον λεγοντεσ απολυσον αυτην οτι κραζει ⌜οπισθεν⌝ ημων **24** ο δε αποκριθεισ ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εισ τα προβατα ⌜⌝ τα απολωλοτα οικου ισραηλ **25** η δε ελθουσα ⌜προσεκυνι⌝ αυτω λεγουσα κε

βοηθει μοι **26** ο δε αποκριθεισ ειπεν ουκ ⌜εστιν καλον⌝ λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοισ κυναριοισ **27** η δε ⌜ειπεν⌝ ναι κε και ⌜γαρ⌝ τα κυναρια ⌜εσθιει⌝ απο ⌜των ψιχιων των πιπτοντων⌝ απο τησ τραπεζησ των ⌜κυριων⌝ αυτων **28** τοτε αποκριθεισ ⌜ο ις⌝ ειπεν αυτη ⌜ω⌝ γυναι μεγαλη σου η πιστισ γενηθητω σοι ωσ θελεισ και ιαθη η θυγατηρ αυτησ απο τησ ωρασ εκεινησ **29** και μεταβασ εκειθεν ο ις ⌜ηλθεν⌝ παρα την θαλασσαν τησ γαλιλαιασ και αναβασ εισ το οροσ εκαθητο εκει **30** και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντεσ μεθ εαυτων ⌜χωλουσ κυλλουσ τυφλουσ κωφουσ⌝ και ετερουσ πολλουσ και ερριψαν αυτουσ ⌜παρα τουσ⌝ ποδασ ⌜αυτου⌝ και εθεραπευσεν ⌜αυτουσ⌝⌜⌝ **31** ωστε ⌜τουσ οχλουσ⌝⌜θαυμασαι βλεποντασ⌝ κωφουσ ⌜λαλουντασ⌝ ⌜⌝⌜κυλλουσ υγιεισ και⌝ χωλουσ περιπατουντασ και ⌜⌝ τυφλουσ βλεποντασ και ⌜εδοξασαν⌝ τον θν ισραηλ **32** ο δε ις προσκαλεσαμενοσ ⌜τουσ⌝ μαθητασ ⌜αυτου⌝ ⌜ειπεν⌝⌜⌝ σπλαγχνιζομε επι τον οχλον ⌜⌝ οτι ⌜ηδη⌝ ⌜ημεραι⌝ τρεισ ⌜⌝⌜προσμενουσιν⌝ μοι και ουκ ⌜εχουσιν⌝ τι ⌜φαγωσιν⌝ και απολυσαι αυτουσ νηστεισ ου θελω ⌜μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω⌝ **33** και λεγουσιν αυτω οι μαθηται ⌜⌝ ποθεν ⌜⌝ ημιν εν ⌜ερημια⌝ αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον **34** και λεγει αυτοισ ο ις ποσουσ αρτουσ εχετε οι δε ⌜ειπον⌝⌜⌝ επτα και ολιγα ιχθυδια **35** και ⌜παραγγειλασ τω οχλω⌝ αναπεσιν επι την γην **36** ⌜ελαβεν⌝ τουσ επτα αρτουσ και τουσ ⌜⌝ ιχθυασ ⌜και ευχαριστησασ⌝ ⌜εκλασεν⌝ και ⌜εδιδου⌝ τοισ μαθηταισ ⌜⌝ οι δε μαθηται ⌜τοισ οχλοισ⌝ **37** και εφαγον παντεσ και εχορτασθησαν και ⌜ηραν το περισσευον των κλασματων⌝⌜επτα σπυριδασ

πληρεισ **38** οι δε εσθιοντεσ ησαν τετρακισχιλιοι ανδρεσ⌉ χωρισ⌈γυναικων και παιδιων⌉ **39** και απολυσασ τουσ οχλουσ⌈ενεβη⌉ εισ το πλοιον και⌈ηλθεν⌉ εισ τα ορια⌈⌉ ⌈μαγαδαν⌉

16 και προσελθοντεσ οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντεσ⌈επηρωτησαν αυτον⌉ σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοισ **2** ο δε αποκριθεισ ειπεν⌈αυτοισ⌉ **4** γενεα πονηρα⌈και μοιχαλισ σημιον επιζητει⌉ και σημιον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημιον ιωνα⌈⌉ και καταλιπων αυτουσ⌈απηλθεν⌉ **5** και ελθοντεσ⌈οι μαθηται εισ το περαν επελαθοντο⌉⌈αρτουσ λαβειν⌉ **6** ο δε ιησ ειπεν⌈αυτοισ⌉ ορατε και προσεχετε απο τησ ζυμησ των φαρισαιων και σαδδουκαιων **7**⌈οι δε⌉ διελογιζοντο εν εαυτοισ λεγοντεσ οτι αρτουσ ουκ ελαβομεν **8** γνουσ δε ο ιησ ειπεν⌈⌉ τι διαλογιζεσθαι εν εαυτοισ ολιγοπιστοι οτι αρτουσ ουκ ⌈εχετε⌉ **9** ουπω νοειτε⌈ουδε μνημονευετε⌉ τουσ πεντε αρτουσ ⌈των πεντακισχιλιων⌉ και ποσουσ κοφινουσ ελαβετε **10** ουδε τουσ επτα αρτουσ⌈των τετρακισχιλιων⌉ και ποσασ σπυριδασ ελαβετε **11** πωσ ου⌈νοειτε⌉ οτι ου περι⌈αρτων⌉⌈ειπον υμιν⌉⌈προσεχετε⌉⌈δε⌉ απο τησ ζυμησ των φαρισαιων και σαδδουκαιων **12** τοτε συνηκαν οτι ουκ ⌈ειπεν⌉ προσεχειν απο τησ ζυμησ⌈των αρτων⌉⌈αλλα⌉ απο τησ⌈διδαχησ⌉ των⌈φαρισαιων και σαδδουκαιων⌉ **13**⌈ελθων⌉ δε ο ιησ εισ τα μερη καισαριασ τησ φιλιππου ηρωτα τουσ μαθητασ⌈αυτου⌉ λεγων τινα⌈λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον⌉ υιον του ανθρωπου **14** οι δε⌈ειπον⌉ ⌈οι μεν⌉ ιωαννην τον βαπτιστην⌈αλλοι⌉ δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων **15** λεγει αυτοισ⌈⌉ υμεισ δε τινα με λεγετε ειναι **16** αποκριθεισ δε σιμων

πετροσ ⌜ειπεν⌝ ⌜⌝ συ ει ο χσ ο υιοσ του θυ ⌜του ζωντοσ⌝
17 ⌜αποκριθεισ δε⌝ ο ις ειπεν ⌜αυτω⌝ μακαριοσ ει σιμων
βαριωνα ⌜οτι⌝ σαρξ και αιμα ουκ ⌜απεκαλυψεν⌝ σοι ⌜αλλ⌝
ο πατηρ μου ο εν ⌜τοισ⌝ ουρανοισ **18** καγω δε σοι λεγω οτι
συ ει πετροσ και επι ⌜ταυτη τη πετρα⌝ οικοδομησω ⌜μου
την εκκλησιαν⌝ και πυλαι αδου ου κατισχυσουσιν αυτησ
(Hadēs g86) **19** ⌜⌝ ⌜δωσω σοι⌝ τασ ⌜κλειδασ⌝ τησ βασιλειασ
των ουρανων και ο ⌜εαν⌝ δησησ επι ⌜τησ γησ⌝ εσται
δεδεμενον εν τοισ ουρανοισ και ο ⌜εαν⌝ λυσησ επι τησ γησ
εσται λελυμενον εν τοισ ουρανοισ **20** τοτε ⌜διεστειλατο⌝
τοισ μαθηταισ ⌜⌝ ινα μηδενι ειπωσιν οτι ⌜αυτοσ⌝ εστιν
⌜ο χσ⌝ **21** απο τοτε ηρξατο ⌜ο⌝ ις ⌜χσ⌝ ⌜δικνυειν⌝ τοισ
μαθηταισ αυτου οτι ⌜δει⌝ αυτον ⌜εισ ιεροσολυμα απελθειν⌝
και πολλα παθειν ⌜απο⌝ των πρεσβυτερων και αρχιερεων
και γραμματεων και αποκτανθηναι και ⌜τη τριτη ημερα
εγερθηναι⌝ **22** και προσλαβομενοσ αυτον ο πετροσ ⌜ηρξατο
επιτιμαν αυτω λεγων⌝ ειλεωσ σοι κε ου μη εσται ⌜σοι
τουτο⌝ **23** ο δε ⌜στραφεισ⌝ ⌜ειπεν⌝ τω πετρω υπαγε
οπισω μου σατανα σκανδαλον ⌜ει εμου⌝ οτι ου φρονεισ
τα του θυ αλλα ⌜τα των ανθρωπων⌝ **24** τοτε ⌜ο⌝ ις
⌜ειπεν⌝ τοισ μαθηταισ αυτου ει τισ θελει οπισω μου
ελθειν απαρνησασθω ⌜εαυτον⌝ και αρατω τον σταυρον
αυτου και ακολουθειτω μοι **25** οσ γαρ ⌜εαν⌝ θελη την
ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν ⌜απολεση⌝
την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην **26** τι γαρ
⌜ωφεληθησεται⌝ ανθρωποσ εαν τον κοσμον ολον κερδηση
την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωποσ
ανταλλαγμα τησ ψυχησ αυτου **27** μελλει γαρ ο υιοσ του
ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατροσ αυτου μετα

των ⌜αγγελων αυτου⌝ και τοτε ⌜αποδωσει⌝ εκαστω κατα ⌜την πραξιν⌝ αυτου **28** αμην λεγω υμιν ⌜οτι⌝⌜εισιν⌝ τινες ⌜των⌝ ωδε ⌜εστωτων⌝ οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ⌜ιδωσιν⌝ τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17 και ⌜⌝ μεθ ημερασ εξ παραλαμβανει ο ιϛ̅ τον πετρον και ⌜⌝ ιακωβον και ⌜⌝ ιωαννην τον αδελφον αυτου και ⌜αναφερει⌝ αυτουσ εισ οροσ υψηλον ⌜κατ ιδιαν⌝ **2** και ⌜μετεμορφωθη⌝ εμπροσθεν αυτων ⌜και⌝⌜ελαμψεν⌝ το προσωπον αυτου ωσ ο ηλιοσ τα δε ιματια αυτου ⌜εγενετο⌝ λευκα ωσ ⌜το φωσ⌝ **3** και ιδου ⌜ωφθη⌝ αυτοισ μωυσησ και ηλειασ ⌜συνλαλουντεσ μετ αυτου⌝ **4** αποκριθεισ δε ⌜ο⌝ πετροσ ⌜ειπεν⌝ τω ιυ̅ κε̅ καλον εστιν ημασ ωδε ειναι ⌜ει⌝ θελεισ ⌜ποιησω⌝ ωδε ⌜τρεισ σκηνασ⌝ σοι μιαν και ⌜μωυσει μιαν και ηλεια μιαν⌝ **5** ετι αυτου λαλουντοσ ιδου νεφελη φωτεινη ⌜επεσκιασεν⌝ αυτουσ και ιδου φωνη εκ τησ νεφελησ λεγουσα ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν ω ⌜ευδοκησα⌝⌜ακουετε αυτου⌝ **6** ⌜και ακουσαντεσ⌝ οι μαθηται ⌜επεσαν⌝ επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα **7** και ⌜προσηλθεν⌝ ο ιϛ̅ ⌜και⌝ ⌜αψαμενοσ⌝ αυτων ⌜⌝ ειπεν ⌜εγερθητε⌝ και μη φοβεισθαι **8** επαραντεσ δε τουσ οφθαλμουσ ⌜αυτων⌝ ουδενα ειδον ει μη ⌜αυτον ιν̅ μονον⌝ **9** και ⌜καταβαινοντων⌝⌜αυτων⌝ ⌜εκ⌝ του ορουσ ενετειλατο αυτοισ ο ιϛ̅ λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εωσ ου ο υιοσ του ανθρωπου ⌜εκ νεκρων αναστη⌝ **10** και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται ⌜αυτου⌝ λεγοντεσ τι ουν οι γραμματεισ λεγουσιν οτι ηλειαν ⌜δει ελθειν⌝ πρωτον **11** ο δε ⌜⌝ αποκριθεισ ειπεν ⌜⌝ ηλειασ μεν ερχεται ⌜και αποκαταστησει⌝ παντα **12** λεγω δε

υμιν οτι ηλειασ ηδη ⌜ηλθεν⌝ και ουκ επεγνωσαν αυτον ⌜αλλα⌝ εποιησαν ⌜εν⌝ αυτω οσα ηθελησαν ⌜ουτωσ και ο υιοσ του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων⌝ **13** τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοισ ⌜⌝ **14** και ⌜ελθοντων⌝⌜⌝ προσ τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωποσ γονυπετων ⌜αυτον⌝ **15** και λεγων ⌜κε⌝ ελεησον μου τον υιον ⌜⌝ οτι σεληνιαζεται και κακωσ ⌜εχει⌝ πολλακισ γαρ πιπτει εισ το πυρ και ⌜πολλακισ⌝ εισ το υδωρ **16** και προσηνεγκα αυτον τοισ μαθηταισ σου και ουκ ηδυνηθησαν ⌜αυτον θεραπευσαι⌝ **17** ⌜αποκριθεισ δε ο ις⌝ ειπεν ⌜⌝ ω γενεα απιστοσ και διεστραμμενη εωσ ποτε ⌜μεθ υμων εσομαι⌝ εωσ ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε **18** και επετιμησεν αυτω ο ις και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ⌜ο παισ⌝ απο τησ ωρασ εκεινησ **19** τοτε προσελθοντεσ οι μαθηται τω ιυ κατ ιδιαν ⌜ειπον⌝ δια τι ⌜ημεισ⌝ ουκ ⌜ηδυνηθημεν⌝ εκβαλειν αυτο **20** ο δε ⌜λεγει⌝ αυτοισ δια την ⌜ολιγοπιστιαν⌝ υμων αμην γαρ λεγω υμιν ⌜⌝ εαν εχητε πιστιν ωσ ⌜κοκκον⌝ σιναπεωσ ερειτε τω ορει τουτω ⌜μεταβα⌝⌜ενθεν⌝ εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν ⌜ **22** συστρεφομενων δε αυτων⌝ εν τη γαλειλαια ειπεν αυτοισ ο ις μελλει ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοσθαι εισ χειρασ ανθρωπων **23** και ⌜αποκτενουσιν⌝ αυτον και ⌜τη τριτη ημερα⌝⌜εγερθησεται⌝ και ελυπηθησαν σφοδρα **24** ⌜ελθοντων δε⌝ αυτων εισ καφαρναουμ προσηλθον οι ⌜τα⌝⌜διδραχμα⌝ λαμβανοντεσ ⌜τω πετρω και ειπον⌝ ο διδασκαλοσ υμων ⌜ου τελει τα⌝ διδραχμα **25** λεγει ναι και ⌜⌝⌜ελθοντα⌝⌜⌝ εισ την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ις λεγων τι σοι δοκει σιμων οι

βασιλεισ τησ γησ απο ⌜τινων⌝ ⌜λαμβανουσιν⌝ τελη η κηνσον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων **26** ⌜λεγει αυτω ο πετροσ απο των αλλοτριων⌝ ⌜ειποντοσ δε⌝ απο των αλλοτριων εφη αυτω ο $\overline{\text{ις}}$ αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι **27** ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτουσ πορευθεισ εισ ⌜⌝ θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον ⌜αναβαντα⌝ πρωτον ιχθυν αρον και ανοιξασ το στομα αυτου ευρησεισ ⌜⌝ στατηρα εκεινον λαβων δοσ αυτοισ αντι εμου και σου

18 εν εκεινη ⌜⌝ τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω $\overline{\text{ιυ}}$ λεγοντεσ τισ αρα ⌜μειζων⌝ εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων **2** και προσκαλεσαμενοσ ⌜⌝ παιδιον ⌜εστησεν⌝ αυτο εν μεσω αυτων **3** και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενησθε ωσ τα παιδια ου μη εισελθητε εισ την βασιλειαν των ουρανων **4** οστισ ⌜ουν⌝ ⌜ταπινωσει⌝ εαυτον ωσ το παιδιον τουτο ουτοσ εστιν ο μειζων ⌜εν τη βασιλεια⌝ των ουρανων **5** και οσ ⌜εαν⌝ δεξηται ⌜εν παιδιον τοιουτο⌝ επι τω ονοματι μου εμε δεχεται **6** οσ δ αν σκανδαλιση ενα των μεικρων τουτων των πιστευοντων εισ εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλοσ ονικοσ ⌜περι⌝ τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει τησ θαλασσησ **7** ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ ⌜εστιν⌝ ελθειν τα σκανδαλα πλην ⌜ουαι τω ανθρωπω εκεινω⌝ δι ου το σκανδαλον ⌜ερχεται⌝ **8** ει δε η χειρ σου η ο πουσ σου σκανδαλιζει σε ⌜εκκοψον⌝ ⌜αυτον⌝ και βαλε απο σου καλον σοι εστιν ⌜εισελθειν⌝ εισ την ζωην ⌜κυλλον η χωλον η δυο χειρασ η δυο ποδασ⌝ εχοντα βληθηναι εισ το πυρ το αιωνιον ⌜ **(aiōnios g166)** **9** και ει⌝ ο οφθαλμοσ σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι ⌜εστιν⌝ μονοφθαλμον εισ την ζωην εισελθειν η δυο

οφθαλμουσ εχοντα βληθηναι εισ την γεενναν ⌜του πυροσ⌝ **(Geenna g1067)** **10** ορατε μη καταφρονησητε ενοσ ⌜των μεικρων τουτων⌝ λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ⌜ουρανοισ⌝ δια παντοσ ⌜βλεπουσι⌝ το προσωπον του πατροσ μου του εν ⌜⌝ ουρανοισ ⌜⌝ **12** τι ⌜⌝ υμιν δοκει εαν γενηται τινι ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι ⌜αφισ⌝ τα ενενηκοντα εννεα ⌜επι τα ορη και⌝ ⌜πορευθεισ⌝ ζητει το πλανωμενον **13** και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοισ ενενηκοντα εννεα τοισ μη πεπλανημενοισ **14** ουτωσ ουκ ⌜εστιν⌝ θελημα ⌜εμπροσθεν⌝ του πατροσ ⌜υμων⌝ του εν ⌜⌝ ουρανοισ ινα αποληται ⌜εν⌝ των μικρων τουτων **15** εαν δε ⌜αμαρτηση⌝ ⌜⌝ ο αδελφοσ σου υπαγε ⌜⌝ ⌜ελεγξον⌝ αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησασ τον αδελφον σου **16** εαν δε μη ακουση παραλαβε ⌜μετα σου ετι ενα η δυο⌝ ινα επι στοματοσ δυο ⌜μαρτυρων η τριων⌝ σταθη παν ρημα **17** εαν δε παρακουση αυτων ⌜ειπε⌝ τη εκκλησια εαν δε και τησ εκκλησιασ παρακουση εστω σοι ωσπερ ⌜ο⌝ εθνικοσ και ⌜⌝ ο τελωνησ **18** αμην λεγω υμιν ⌜οσα⌝ ⌜αν⌝ δησητε επι τησ γησ ⌜εσται δεδεμενα εν ουρανω και οσα εαν λυσητε επι τησ γησ⌝ ⌜εσται⌝ λελυμενα εν ⌜ουρανω⌝ **19** παλιν ⌜αμην λεγω υμιν⌝ οτι ⌜εαν δυο⌝ ⌜συμφωνησωσιν εξ υμων⌝ επι τησ γησ περι παντοσ ⌜⌝ πραγματοσ ⌜ου⌝ ⌜εαν⌝ αιτησωνται ⌜γενησεται αυτοισ⌝ παρα του πατροσ μου του εν ουρανοισ **20** ⌜ου γαρ εισιν⌝ δυο ⌜η⌝ τρεισ συνηγμενοι εισ το εμον ονομα ⌜εκει⌝ ειμι εν μεσω αυτων **21** τοτε προσελθων ⌜ο πετροσ ειπεν αυτω⌝ κε ποσακεισ ⌜αμαρτησει⌝ ⌜εισ εμε ο αδελφοσ μου⌝ και αφησω αυτω εωσ επτακισ

22 λεγει αυτω ο ιϛ̄ ου λεγω σοι εωσ επτακισ ⌜αλλα⌝
εωσ εβδομηκοντακισ ⌜επτα⌝ **23** δια τουτο ⌜ωμοιωθη⌝ η
βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οσ ⌜ηθελησεν⌝
συναραι λογον μετα των δουλων αυτου **24** αρξαμενου
δε αυτου συναιρειν ⌜προσηχθη⌝⌜εισ αυτω⌝ οφιλετησ
⌜μυριων⌝ταλαντων **25** μη εχοντοσ δε αυτου αποδουναι
εκελευσεν αυτον ο κυριοσ ⌜⌝ πραθηναι και την γυναικα
⌜⌝ και τα ⌜τεκνα⌝ και παντα οσα ⌜ειχεν⌝ και ⌜αποδοθηναι⌝
26 πεσων ⌜ουν⌝ ο δουλοσ ⌜⌝ προσεκυνει αυτω λεγων
⌜κυριε⌝ μακροθυμησον επ ⌜εμοι⌝ και παντα ⌜αποδωσω
σοι⌝ **27** σπλαγχνισθεισ δε ο κυριοσ του δουλου ⌜εκεινου⌝
απελυσεν αυτον και ⌜το δανιον⌝ αφηκεν αυτω **28** εξελθων
δε ο δουλοσ ⌜εκεινοσ⌝ ευρεν ενα των συνδουλων αυτου
οσ ωφειλεν αυτω ⌜εκατον δηναρια⌝ και κρατησασ αυτον
⌜επνιγεν⌝ λεγων αποδοσ ⌜⌝⌜ει⌝ τι οφειλεισ **29** πεσων
ουν ο συνδουλοσ αυτου ⌜⌝ παρεκαλει αυτον λεγων
μακροθυμησον επ ⌜εμοι⌝⌜και⌝⌜⌝⌜αποδωσω σοι⌝ **30** ο δε
ουκ ⌜ηθελεν⌝⌜αλλα⌝ απελθων εβαλεν αυτον εισ φυλακην
εωσ ⌜⌝⌜αποδω⌝⌜⌝ το οφειλομενον **31** ιδοντεσ ⌜ουν⌝⌜οι
συνδουλοι αυτου⌝ τα ⌜γενομενα⌝ ελυπηθησαν σφοδρα
⌜και⌝ ελθοντεσ διεσαφησαν τω κυριω ⌜εαυτων⌝⌜παντα⌝
τα γενομενα **32** τοτε προσκαλεσαμενοσ αυτον ο κυριοσ
αυτου λεγει ⌜αυτω⌝⌜δουλε πονηρε⌝ πασαν την οφειλην
εκεινην αφηκα σοι επι παρεκαλεσασ με **33** ουκ εδει ⌜και
σε⌝ ελεησαι τον συνδουλον σου ωσ ⌜καγω⌝⌜σε⌝ ηλεησα
⌜⌝ **34** και οργισθεισ ο κυριοσ αυτου παρεδωκεν αυτον
τοισ βασανισταισ εωσ ⌜ου⌝ αποδω ⌜παν⌝ το οφειλομενον
⌜αυτω⌝ **35** ⌜ουτωσ⌝ και ⌜ο πατηρ μου ο ουρανιοσ ποιησει

υμιν⌉ εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων ⌈⌉

19 και εγενετο οτε ⌈ετελεσεν⌉ ο ιϛ τους λογους τουτους μετηρεν απο της γαλιλαιας ⌈και ηλθεν⌉ εις τα ορια της ⌈ιουδαιας⌉ περαν του ιορδανου **2** και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους ⌈εκει⌉ **3** και ⌈προσηλθον⌉ αυτω ⌈⌉ φαρισαιοι πειραζοντες αυτον και ⌈λεγοντες⌉⌈⌉ ει εξεστιν ⌈⌉ απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν **4** ο δε αποκριθεις ειπεν ⌈⌉ ουκ ανεγνωτε οτι ο ⌈ποιησας⌉ απ αρχης αρσεν και ⌈θηλυ⌉ εποιησεν αυτους **5** και ειπεν ⌈ενεκα⌉ τουτου καταλειψει ανθρωποσ τον πατερα ⌈⌉ και την μητερα ⌈⌉ και ⌈κολληθησεται⌉ τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εισ σαρκα μιαν **6** ωστε ουκετι ⌈εισιν⌉ δυο αλλα ⌈σαρξ μια⌉ ο ουν ο θϛ συνεζευξεν ⌈⌉ ανθρωποσ μη ⌈χωριζετω⌉ **7** λεγουσιν αυτω τι ουν ⌈⌉ μωυσησ ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι ⌈αυτην⌉ **8** ⌈⌉ λεγει αυτοισ ⌈⌉ οτι ⌈μωυσησ προσ την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν⌉ απολυσαι τασ γυναικασ υμων απ αρχης δε ⌈ου⌉ ⌈γεγονεν⌉⌈ουτωσ⌉ **9** λεγω δε υμιν ⌈οτι⌉ οσ ⌈αν⌉ απολυση την γυναικα ⌈αυτου⌉⌈μη επι πορνια⌉ ⌈και⌉⌈γαμηση αλλην μοιχατε⌉⌈και ο απολελυμενην γαμων μοιχαται⌉ **10** λεγουσιν ⌈αυτω⌉ οι μαθηται ⌈ει⌉ ουτωσ ⌈εστιν η αιτια του ανθρωπου⌉ μετα της γυναικοσ ου συμφερει γαμησαι **11** ο δε ειπεν αυτοισ ου παντεσ ⌈χωρουσιν⌉ τον λογον ⌈τουτον⌉ αλλ οισ δεδοται **12** ⌈εισιν⌉ ⌈γαρ⌉ ευνουχοι οιτινεσ εκ κοιλιασ μητροσ εγεννηθησαν ⌈ουτωσ⌉ και εισιν ευνουχοι οιτινεσ ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινεσ ευνουχισαν

εαυτουσ δια την βασιλειαν των ουρανων ο ⌜δυναμενοσ⌝
χωρειν χωρειτω **13** τοτε ⌜προσηνεχθησαν⌝ αυτω παιδια
ινα ⌜τασ χειρασ επιθη⌝ αυτοισ και προσευξηται οι δε
μαθηται ⌜επετιμησαν⌝ αυτοισ **14** ο δε ιϛ ειπεν ⌜⌝ αφεται τα
παιδια και μη ⌜κωλυετε⌝ αυτα ελθειν προσ ⌜με⌝ των γαρ
τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων **15** και επιθεισ
⌜τασ χειρασ αυτοισ⌝ επορευθη εκειθεν **16** και ιδου εισ
προσελθων ⌜αυτω ειπεν⌝ διδασκαλε ⌜⌝ τι αγαθον ⌜ποιησω
ινα σχω ζωην⌝ αιωνιον ⌜⌝ **(aiōnios g166)** **17** ο δε ειπεν αυτω
τι με ⌜ερωτασ περι του αγαθου εισ εστιν ο αγαθοσ⌝ ει δε
θελεισ ⌜εισ την ζωην εισελθειν⌝ ⌜τηρει⌝ τασ εντολασ **18**
⌜λεγει αυτω ποιασ⌝ ο δε ⌜ιϛ⌝ ⌜ειπεν⌝ ⌜το⌝ ου φονευσεισ
⌜ου μοιχευσεισ ου κλεψεισ⌝ ου ψευδομαρτυρησεισ **19** τιμα
τον πατερα ⌜⌝ και την μητερα και αγαπησεισ τον πλησιον
σου ωσ σεαυτον **20** λεγει αυτω ο νεανισκοσ ⌜παντα ταυτα⌝
⌜εφυλαξα⌝ τι ετι υστερω **21** ⌜εφη⌝ αυτω ο ιϛ ει θελεισ
τελειοσ ⌜ειναι⌝ υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα και δοσ
⌜⌝ πτωχοισ και ⌜εξεισ⌝ θησαυρον εν ⌜ουρανοισ⌝ και δευρο
ακολουθει μοι **22** ακουσασ ⌜δε⌝ ο νεανισκοσ ⌜τον λογον⌝
⌜απηλθεν⌝ λυπουμενοσ ην γαρ εχων ⌜κτηματα⌝ πολλα **23**
ο δε ιϛ ⌜ειπεν⌝ τοισ μαθηταισ αυτου αμην λεγω υμιν οτι
⌜πλουσιοσ δυσκολωσ⌝ εισελευσεται εισ την βασιλειαν των
ουρανων **24** παλιν δε λεγω υμιν ⌜⌝ ευκοπωτερον ⌜εστιν⌝
καμηλον ⌜δια τρηματοσ ραφιδοσ διελθειν η πλουσιον
εισελθειν εισ την βασιλειαν του θυ⌝ **25** ακουσαντεσ ⌜δε⌝
οι μαθηται ⌜⌝ εξεπλησσοντο ⌜⌝ σφοδρα λεγοντεσ τισ αρα
δυναται σωθηναι **26** εμβλεψασ δε ο ιϛ ειπεν αυτοισ ⌜παρα
ανθρωποισ⌝ τουτο ⌜αδυνατον⌝ ⌜εστιν⌝ παρα δε ⌜⌝ θω
⌜παντα δυνατα⌝ ⌜⌝ **27** ⌜τοτε⌝ αποκριθεισ ο πετροσ ειπεν

αυτω ιδου ημεισ αφηκαμεν παντα και ⌜ηκολουθησαμεν⌝ σοι τι αρα εσται ημιν **28** ο δε ις̄ ειπεν ⌜αυτοισ⌝ αμην λεγω υμιν οτι υμεισ οι ακολουθησαντεσ μοι εν τη παλινγενεσια οταν καθιση ο υιοσ του ανθρωπου επι θρονου δοξησ αυτου καθησεσθε και ⌜υμεισ⌝ επι ⌜δωδεκα⌝ θρονουσ κρινοντεσ ⌜τασ⌝ δωδεκα φυλασ του ⌜ισραηλ⌝ **29** και πασ ⌜οστισ⌝ αφηκεν ⌜οικειασ η⌝ αδελφουσ η αδελφασ ⌜η πατερα⌝ η μητερα ⌜η γυναικα⌝ η τεκνα η αγρουσ ⌜⌝ ⌜ενεκεν⌝ του ⌜εμου ονοματοσ⌝ ⌜εκατονταπλασιονα⌝ λημψεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει **(aiōnios g166)** **30** πολλοι δε εσονται ⌜πρωτοι εσχατοι⌝ και ⌜εσχατοι πρωτοι⌝

20 ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστισ εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργατασ εισ τον αμπελωνα αυτου **2** ⌜συμφωνησασ δε⌝ μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτουσ εισ τον αμπελωνα αυτου **3** και ⌜εξελθων⌝ περι ⌜τριτην ωραν ειδεν⌝ αλλουσ εστωτασ εν τη αγορα αργουσ **4** ⌜και εκεινοισ⌝ ειπεν υπαγετε και υμεισ εισ τον αμπελωνα ⌜⌝ και ο ⌜εαν⌝ η δικαιον δωσω υμιν **5** οι δε απηλθον παλιν ⌜⌝ εξελθων περι ⌜εκτην και ενατην ωραν⌝ εποιησεν ωσαυτωσ **6** περι δε την ενδεκατην ⌜⌝ ⌜εξελθων⌝ ⌜⌝ ευρεν αλλουσ εστωτασ ⌜⌝ και λεγει αυτοισ τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι **7** λεγουσιν αυτω οτι ουδεισ ⌜ημασ⌝ εμισθωσατο λεγει αυτοισ υπαγετε και υμεισ εισ τον αμπελωνα ⌜⌝ **8** οψιασ δε γενομενησ λεγει ο κυριοσ του αμπελωνοσ τω επιτροπω αυτου καλεσον τουσ εργατασ και αποδοσ ⌜αυτοισ⌝ τον μισθον αρξαμενοσ απο των εσχατων εωσ των πρωτων **9** ⌜και ελθοντεσ⌝ οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον **10** ⌜και ελθοντεσ⌝ οι πρωτοι

ενομισαν οτι ⌜πλειον⌝ λημψονται ⌜και ελαβον⌝ ⌜ανα
δηναριον και αυτοι⌝ **11** λαβοντεσ δε ⌜εγογγυζον⌝ κατα
του ⌜⌝ οικοδεσποτου **12** λεγοντεσ ⌜⌝ ουτοι ⌜οι⌝ εσχατοι
μιαν ωραν εποιησαν και ισουσ ⌜ημιν αυτουσ⌝ εποιησασ
τοισ ⌜βαστασασι⌝ το βαροσ τησ ημερασ και τον καυσωνα
13 ο δε αποκριθεισ ⌜ενι αυτων ειπεν⌝ εταιρε ουκ αδικω
σε ουχι δηναριου συνεφωνησασ μοι **14** αρον το σον και
υπαγε θελω ⌜δε⌝ ⌜τουτω τω εσχατω⌝ δουναι ωσ και ⌜σοι⌝
15 ⌜η⌝ ουκ ⌜εξεστιν⌝ μοι ⌜ο θελω ποιησαι⌝ εν τοισ εμοισ
⌜η⌝ ο οφθαλμοσ σου πονηροσ εστιν οτι εγω αγαθοσ ειμι
16 ουτωσ εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι
⌜⌝ **17** ⌜και αναβαινων ο⌝ ιησ εισ ιεροσολυμα ⌜παρελαβεν⌝
τουσ δωδεκα ⌜μαθητασ⌝ κατ ιδιαν ⌜και εν τη οδω⌝ ειπεν
αυτοισ **18** ιδου αναβαινομεν εισ ιεροσολυμα και ο υιοσ
του ανθρωπου παραδοθησεται τοισ ⌜αρχιερευσιν⌝ και
⌜γραμματευσιν⌝ και κατακρινουσιν αυτον ⌜θανατω⌝ **19**
και παραδωσουσιν αυτον τοισ εθνεσιν εισ το εμπεξε
και μαστιγωσαι και σταυρωσαι ⌜και⌝ τη τριτη ημερα
⌜αναστησεται⌝ **20** τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των
υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτησ προσκυνουσα και
αιτουσα τι ⌜παρ⌝ αυτου **21** ο δε ειπεν αυτη τι θελεισ
⌜λεγει αυτω⌝ ειπε ινα καθισωσιν ⌜ουτοι⌝ οι δυο υιοι
μου εισ εκ δεξιων ⌜⌝ και εισ εξ ευωνυμων ⌜σου⌝ εν τη
βασιλεια σου **22** αποκριθεισ ⌜δε ο⌝ ιησ ειπεν ουκ οιδατε τι
⌜αιτισθαι⌝ δυνασθαι ⌜πιειν το ποτηριον⌝ ο εγω μελλω
⌜πινειν⌝⌜⌝ λεγουσιν ⌜αυτω⌝ δυναμεθα **23** ⌜⌝ λεγει αυτοισ
⌜⌝ το μεν ποτηριον μου πιεσθε ⌜το⌝ δε καθισαι εκ δεξιων
μου ⌜και⌝ εξ ευωνυμων ⌜⌝ ουκ εστιν εμον ⌜⌝ δουναι αλλ
οισ ητοιμασται υπο του πατροσ μου **24** και ακουσαντεσ

οι δεκα ⌜ηγανακτησαν⌝ περι των δυο αδελφων **25** ο δε ⌜ις⌝ προσκαλεσαμενοσ αυτουσ ειπεν ⌜⌝ οιδατε οτι οι αρχοντεσ των εθνων ⌜κατακυριευουσιν⌝ αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων **26** ουχ ουτωσ ⌜⌝⌜εσται⌝ εν υμιν αλλ οσ ⌜εαν⌝ θελη ⌜εν υμιν μεγασ γενεσθαι⌝ ⌜εσται⌝ υμων διακονοσ **27** και οσ ⌜αν⌝ θελη ⌜εν υμιν ειναι πρωτοσ⌝⌜εσται⌝ υμων δουλοσ **28** ωσπερ ο υιοσ του ανθρωπου ουκ ⌜ηλθεν⌝ διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ⌜⌝ **29** και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ⌜ηκολουθησεν⌝ ⌜αυτω⌝⌜οχλοσ πολυσ⌝ **30** και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ⌜ακουσαντεσ⌝⌜οτι⌝⌜ις⌝ παραγει ⌜⌝ εκραξαν λεγοντεσ ⌜ελεησον ημασ ⌜κε⌝⌜υιε⌝ δαυειδ **31** ο δε οχλοσ επετιμησεν αυτοισ ινα σιωπησωσιν οι δε ⌜μειζον εκραξαν⌝ λεγοντεσ ⌜⌜κε⌝ ελεησον ημασ⌝⌜υιοσ⌝ δαυειδ **32** και στασ ⌜ο⌝ ⌜ιη⌝ εφωνησεν αυτουσ και ⌜ειπεν⌝ τι ⌜θελετε⌝ ποιησω υμιν **33** λεγουσιν αυτω ⌜κε⌝ ινα ⌜ανυγωσιν⌝⌜οι οφθαλμοι ημων⌝ **34** σπλαγχνισθεισ ⌜δε⌝ ο ⌜ις⌝ ηψατο ⌜των οφθαλμων αυτων⌝ και ευθεωσ ανεβλεψαν ⌜⌝ και ηκολουθησαν αυτω

21 και οτε ηγγισαν εισ ιεροσολυμα και ⌜ηλθον⌝ εισ ⌜βηθφαγη⌝⌜προσ⌝ το οροσ των ⌜ελαιων⌝ τοτε ⌜⌝ ⌜ις⌝ ⌜απεστιλεν⌝ δυο μαθητασ **2** λεγων αυτοισ ⌜πορευεσθε⌝ εισ την κωμην την ⌜κατεναντι⌝ υμων και ⌜ευθεωσ⌝ ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτησ λυσαντεσ ⌜αγαγετε⌝ μοι **3** και ⌜εαν⌝ τισ υμιν ειπη τι ⌜⌝ ερειτε οτι ο ⌜κσ⌝ ⌜αυτων⌝⌜χρειαν εχει ευθυσ δε⌝⌜αποστελει⌝ αυτουσ **4** τουτο δε ⌜ολον⌝ γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν ⌜δια του⌝ προφητου λεγοντοσ **5** ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ⌜ο⌝ βασιλευσ σου ερχεται σοι πραυσ ⌜και⌝ επιβεβηκωσ επι

ονον και ⌜επι⌝ πωλον ⌜υιον⌝ υποζυγιου **6** πορευθεντεσ δε
οι μαθηται ⌜και ποιησαντεσ⌝ καθωσ ⌜συνεταξεν⌝ αυτοισ ο
ιϛ **7** ⌜⌝ ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν
⌜επ⌝ ⌜αυτων⌝ τα ιματια ⌜⌝ και ⌜επεκαθισεν⌝ επανω ⌜⌝
⌜αυτων⌝ **8** ο δε πλειστοσ οχλοσ εστρωσαν ⌜εαυτων⌝
τα ιματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδουσ ⌜απο
των δενδρων⌝ και ⌜εστρωννυον⌝ εν τη οδω **9** οι δε
οχλοι οι προαγοντεσ ⌜αυτον⌝ και ⌜οι⌝ ακολουθουντεσ
⌜εκραζον⌝ λεγοντεσ ωσαννα τω υιω δαυειδ ευλογημενοσ
ο ερχομενοσ εν ονοματι κυ ωσαννα εν τοισ υψιστοισ **10** και
⌜εισελθοντοσ⌝ αυτου εισ ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολισ
λεγουσα τισ εστιν ουτοσ **11** οι δε ⌜οχλοι ελεγον⌝ ουτοσ
εστιν ⌜ο προφητησ ιϛ⌝ ⌜ο⌝ απο ναζαρεθ τησ γαλιλαιασ
12 και εισηλθεν ⌜⌝ ιϛ εισ το ιερον ⌜⌝ και ⌜εξεβαλεν⌝
παντασ τουσ πωλουντασ και αγοραζοντασ εν τω ιερω
και τασ τραπεζασ των κολλυβιστων ⌜κατεστρεψεν⌝ και
τασ καθεδρασ των πωλουντων τασ περιστερασ **13** και
λεγει αυτοισ γεγραπται ⌜ο⌝ οικοσ μου οικοσ προσευχησ
κληθησεται υμεισ δε αυτον ⌜ποιειτε⌝ σπηλαιον ληστων
14 και ⌜προσηλθον⌝ αυτω ⌜τυφλοι και χωλοι⌝ εν τω ιερω
και εθεραπευσεν αυτουσ **15** ιδοντεσ δε οι αρχιερεισ και οι
γραμματεισ τα θαυμασια α ⌜εποιησεν⌝ και τουσ παιδασ
⌜τουσ⌝ κραζοντασ εν τω ιερω και λεγοντασ ωσαννα τω
υιω δαυειδ ηγανακτησαν **16** και ⌜ειπαν⌝ αυτω ακουεισ
τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιϛ λεγει ⌜αυτοισ⌝ ναι ουδεποτε
ανεγνωτε ⌜οτι⌝ εκ στοματοσ νηπιων και θηλαζοντων
κατηρτισω ⌜αινον⌝ **17** και ⌜καταλιπων⌝ αυτουσ εξηλθεν
⌜εξω τησ πολεωσ⌝ εισ ⌜βηθανιαν⌝ και ⌜ηυλισθη εκει⌝
18 ⌜πρωι⌝ δε ⌜επαναγων⌝ εισ την πολιν ⌜επινασεν⌝ **19**

και ιδων συκην μιαν επι τησ οδου ηλθεν επ ⌜αυτην⌝ και ουδεν ⌜ευρεν⌝ ⌜εν⌝ αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη ⌜⌝ μηκετι ⌜εκ σου⌝ καρποσ ⌜γενηται⌝ εισ τον αιωνα και εξηρανθη παραχρημα η συκη **(aiōn g165)** **20** και ιδοντεσ οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντεσ πωσ παραχρημα εξηρανθη η συκη **21** αποκριθεισ δε ο ⟦ις⟧ ειπεν αυτοισ αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το τησ συκησ ποιησετε αλλα ⌜καν⌝ τω ορει τουτω ⌜⌝ ειπητε αρθητι και βληθητι εισ την θαλασσαν γενησεται **22** και παντα οσα ⌜αν⌝ αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντεσ λημψεσθε **23** και ⌜ελθοντοσ αυτου⌝ εισ το ιερον ⌜προσηλθον⌝ αυτω διδασκοντι οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντεσ εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ ⌜και⌝ τισ σοι ⌜εδωκεν⌝ την εξουσιαν ταυτην **24** αποκριθεισ δε ο ⟦ις⟧ ειπεν αυτοισ ⌜ερωτησω⌝ υμασ ⌜καγω⌝ ⌜λογον ενα⌝ ⌜ον⌝ εαν ειπητε μοι ⌜καγω⌝ υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω **25** το βαπτισμα ⌜το⌝ ιωαννου ποθεν ⌜ην⌝ εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο ⌜παρ⌝ εαυτοισ λεγοντεσ εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ⌜ουν⌝ ουκ επιστευσατε αυτω **26** εαν δε ειπωμεν εξ ⌜ανθρωπων⌝ φοβουμεθα τον οχλον παντεσ γαρ ⌜ωσ προφητην εχουσιν τον ιωαννην⌝ **27** και αποκριθεντεσ τω ⟦ιυ⟧ ⌜ειπον⌝ ουκ οιδαμεν εφη αυτοισ ⌜και αυτοσ⌝ ουδε εγω ⌜λεγω υμιν⌝ εν ποια εξουσια ταυτα ποιω **28** τι δε υμιν δοκει ανθρωποσ ⌜ειχεν⌝⌜τεκνα δυο⌝⌜και⌝ προσελθων τω ⌜πρωτω⌝⌜ειπεν⌝ τεκνον υπαγε σημερον εργαζου ⌜εν τω αμπελωνι⌝⌜μου⌝ **29** ο δε αποκριθεισ ειπεν ⌜ου θελω υστερον μεταμεληθεισ⌝⌜απηλθεν⌝⌜⌝ **30** ⌜προσελθων δε⌝ τω ⌜ετερω⌝ ειπεν ωσαυτωσ ⌜ο δε αποκριθεισ ειπεν⌝⌜εγω

κυριε και ουκ⌉⌈απηλθεν⌉ **31** τισ εκ των δυο ⌈εποιησεν
το θελημα του πατροσ⌉ λεγουσιν ⌈⌉ ο ⌈πρωτοσ⌉ λεγει
αυτοισ ο ῑ̄σ̄ αμην λεγω υμιν ⌈οτι⌉ οι τελωναι και αι
πορναι προαγουσιν υμασ εισ την βασιλειαν του θ̄ῡ̄ **32**
⌈ηλθεν⌉ γαρ ⌈ιωαννησ προσ υμασ⌉ εν οδω δικαιοσυνησ
και ⌈ουκ⌉ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι
επιστευσαν αυτω υμεισ δε ιδοντεσ ⌈ου⌉ μετεμεληθητε
υστερον ⌈του⌉ πιστευσαι αυτω **33** αλλην παραβολην
ακουσατε ανθρωποσ ⌈⌉ ην οικοδεσποτησ οστισ εφυτευσεν
αμπελωνα και φραγμον αυτω ⌈περιεθηκεν⌉ και ωρυξεν
⌈εν⌉ αυτω ληνον και ⌈ωκοδομησεν⌉ πυργον και ⌈εξεδετο⌉
αυτον γεωργοισ και απεδημησεν **34** οτε δε ηγγισεν ο
καιροσ των καρπων ⌈απεστειλεν⌉ τουσ δουλουσ αυτου
προσ τουσ γεωργουσ ⌈λαβειν⌉ τουσ καρπουσ αυτου **35**
και λαβοντεσ οι γεωργοι τουσ δουλουσ αυτου ον μεν
εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν **36** ⌈παλιν⌉
απεστειλεν αλλουσ δουλουσ πλειονασ των πρωτων και
εποιησαν αυτοισ ωσαυτωσ **37** υστερον δε ⌈απεστειλεν⌉
⌈προσ αυτουσ⌉ τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον
υιον μου **38** οι δε γεωργοι ιδοντεσ τον υιον ειπον εν
εαυτοισ ουτοσ εστιν ο κληρονομοσ δευτε αποκτεινωμεν
αυτον και ⌈σχωμεν⌉ την κληρονομιαν αυτου **39** και
λαβοντεσ αυτον ⌈εξεβαλον εξω του αμπελωνοσ και
απεκτιναν⌉ **40** οταν ουν ελθη ο κυριοσ του αμπελωνοσ
τι ποιησει τοισ γεωργοισ εκεινοισ **41** λεγουσιν αυτω
κακουσ κακωσ ⌈απολεσει⌉ αυτουσ και τον αμπελωνα
⌈εκδωσεται⌉ αλλοισ γεωργοισ οιτινεσ ⌈αποδωσουσιν⌉
αυτω τουσ καρπουσ εν τοισ καιροισ αυτων **42** λεγει
αυτοισ ο ῑ̄σ̄ ουδεποτε ανεγνωτε εν ταισ γραφαισ λιθον

ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντεσ ουτοσ εγενηθη εισ κεφαλην γωνιασ παρα ⌜κυ⌝ εγενετο αυτη και ⌜εστιν⌝ θαυμαστη εν οφθαλμοισ ⌜ημων⌝ **43** δια τουτο λεγω υμιν ⌜οτι⌝ αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θυ και δοθησεται εθνει ποιουντι τουσ καρπουσ ⌜αυτησ⌝ **44** ⌜και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον⌝ **45** ⌜και ακουσαντεσ⌝ οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι τασ παραβολασ αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει **46** και ζητουντεσ αυτον ⌜κρατησαι⌝ εφοβηθησαν ⌜τουσ οχλουσ⌝ ⌜επι⌝ ⌜εισ⌝ προφητην αυτον ειχον

22 και αποκριθεισ ο ις ⌜παλιν⌝ ειπεν ⌜εν παραβολαισ αυτοισ⌝ λεγων **2** ⌜ωμοιωθη⌝ η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστισ ⌜εποιησεν⌝ γαμουσ τω υιω αυτου **3** και ⌜απεστιλεν⌝ τουσ δουλουσ αυτου καλεσαι τουσ κεκλημενουσ εισ τουσ γαμουσ και ουκ ηθελον ελθειν **4** παλιν απεστειλεν αλλουσ δουλουσ λεγων ειπατε τοισ κεκλημενοισ ιδου το αριστον μου ⌜ητοιμακα⌝ οι ταυροι μου και τα σιτιστα ⌜⌝ τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εισ τουσ γαμουσ **5** οι δε αμελησαντεσ απηλθον ⌜οσ⌝ μεν εισ τον ιδιον αγρον ⌜οσ⌝ δε ⌜επι⌝ την εμποριαν ⌜αυτου⌝ **6** οι δε λοιποι κρατησαντεσ τουσ δουλουσ ⌜αυτου⌝ υβρισαν και απεκτειναν **7** ⌜ο δε βασιλευσ⌝ ⌜ωργισθη⌝ και πεμψασ ⌜τα στρατευματα⌝ αυτου ⌜απωλεσεν⌝ τουσ φονεισ εκεινουσ και την πολιν αυτων ⌜ενεπρησεν⌝ **8** τοτε λεγει τοισ δουλοισ αυτου ο μεν γαμοσ ετοιμοσ εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι **9** πορευεσθε ουν επι τασ διεξοδουσ των ⌜οδων⌝ και οσουσ ⌜εαν⌝ ευρητε καλεσατε εισ τουσ γαμουσ **10** και εξελθοντεσ οι δουλοι ⌜εκεινοι⌝ εισ τασ οδουσ συνηγαγον παντασ

⌈ουσ⌉⌈ευρον⌉ πονηρουσ τε και αγαθουσ και επλησθη
ο ⌈γαμοσ⌉⌈ανακειμενων⌉ **11** εισελθων δε ο βασιλευσ
θεασασθαι τουσ ανακειμενουσ ειδεν ⌈εκει⌉ ανθρωπον
⌈ουκ⌉ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου **12** και λεγει αυτω
εταιρε πωσ ⌈εισηλθεσ⌉ ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο
δε εφιμωθη **13** τοτε ⌈ο βασιλευσ ειπεν⌉ τοισ διακονοισ
⌈δησαντεσ αυτου ποδασ και χειρασ⌉⌈εκβαλετε⌉⌈αυτον⌉
εισ το σκοτοσ το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο
βρυγμοσ των οδοντων **14** πολλοι ⌈γαρ εισιν⌉ κλητοι ολιγοι
δε εκλεκτοι **15** τοτε πορευθεντεσ οι φαρισαιοι συμβουλιον
⌈ελαβον⌉⌈οπωσ⌉ αυτον παγιδευσωσιν ⌈εν λογω⌉ **16** και
αποστελλουσιν ⌈αυτω⌉ τουσ μαθητασ αυτων μετα των
ηρωδιανων ⌈λεγοντασ⌉ διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθησ ει
και την οδον του θ̄ῡ ⌈εν⌉⌈αληθεια⌉ διδασκεισ και ου μελει
σοι περι ουδενοσ ου γαρ βλεπεισ εισ προσωπον ανθρωπων
17 ⌈ειπε ουν ημιν⌉ τι σοι δοκει ⌈εξεστιν⌉⌈δουναι κηνσον⌉
καισαρι η ου **18** γνουσ δε ο ῑσ̄ ⌈την πονηριαν⌉ αυτων
⌈ειπεν⌉ τι με πειραζεται υποκριται **19** επιδειξατε μοι το
νομισμα του κηνσου οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον
20 ⌈και λεγει αυτοισ⌉ τινοσ η εικων αυτη και η επιγραφη
21 ⌈λεγουσιν⌉⌈⌉ καισαροσ τοτε λεγει αυτοισ αποδοτε
⌈ουν⌉ τα καισαροσ⌈⌉ καισαρι και τα του θ̄ῡ τω θ̄ω̄ **22** και
ακουσαντεσ εθαυμασαν και αφεντεσ αυτον ⌈απηλθαν⌉ **23**
⌈⌉ εν εκεινη τη ημερα προσηλθον ⌈αυτω⌉ σαδδουκαιοι
⌈⌉ λεγοντεσ μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον
24 λεγοντεσ διδασκαλε μωυσησ ειπεν εαν τισ αποθανη
μη εχων τεκνα ⌈⌉⌈επιγαμβρευσει⌉ ο αδελφοσ αυτου
⌈την γυναικα αυτου⌉ και αναστησει σπερμα τω αδελφω
αυτου **25** ησαν ⌈δε⌉ παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτοσ

⌜γημασ⌝⌜ετελευτησεν⌝ και μη εχων σπερμα ⌜αφηκεν⌝ την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου **26** ομοιως και ο δευτεροσ και ο τριτοσ εωσ των επτα **27** υστερον δε παντων ⌜απεθανεν⌝⌜⌝ η γυνη **28** εν τη ⌜αναστασι ουν⌝ τινοσ ⌜των επτα εσται⌝ γυνη παντεσ γαρ εσχον αυτην **29** ⌜αποκριθεισ δε⌝ ο ιϲ̅ ειπεν αυτοισ πλανασθαι μη ειδοτεσ τασ γραφασ μηδε την δυναμιν του θυ̅ **30** εν γαρ τη αναστασει ουτε ⌜γαμουσιν⌝ ουτε ⌜γαμιζονται⌝⌜αλλ⌝ ωσ αγγελοι ⌜⌝ εν ⌜τω⌝ ουρανω ⌜εισιν⌝ **31** περι δε τησ αναστασεωσ των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θυ̅ λεγοντοσ **32** εγω ειμι ο θσ̅ αβρααμ και ⌜ο⌝ θσ̅ ισακ και ⌜ο⌝ θσ̅ ιακωβ ουκ εστιν ⌜ο⌝ θσ̅ ⌜⌝ νεκρων αλλα ζωντων **33** και ακουσαντεσ οι οχλοι εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου **34** οι δε φαρεισαιοι ακουσαντεσ οτι ⌜εφειμωσεν⌝ τουσ σαδδουκαιουσ συνηχθησαν ⌜επι⌝⌜το αυτο⌝ **35** και επηρωτησεν εισ εξ αυτων νομικοσ πειραζων αυτον ⌜⌝ **36** διδασκαλε ποια εντολη ⌜μεγαλη εν τω νομω **37** ο δε εφη αυτω⌝ αγαπησεισ κν̅ τον θν̅ σου εν ολη ⌜⌝ καρδια σου και εν ολη ⌜⌝ ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου **38** αυτη ⌜εστιν⌝⌜η μεγαλη και πρωτη⌝ εντολη **39** δευτερα ⌜⌝ ⌜ομοια αυτη⌝ αγαπησισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον **40** εν ταυταισ ταισ δυσιν εντολαισ ⌜ολοσ⌝ ο νομοσ ⌜κρεμαται και οι προφηται⌝ **41** συνηγμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτουσ ο ιϲ̅ **42** λεγων τι υμιν δοκει περι του χυ̅ τινοσ υιοσ εστιν λεγουσιν αυτω ⌜του⌝ δαυειδ **43** λεγει αυτοισ πωσ ουν δαυειδ εν πνι̅ ⌜καλει κν̅ αυτον⌝ λεγων **44** ειπεν ⌜⌝ κσ̅ τω κω̅ μου καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου ⌜υποκατω⌝ των ποδων σου **45** ει ουν δαυειδ ⌜⌝ καλει αυτον κν̅ πωσ υιοσ αυτου ⌜εστιν⌝

46 και ουδεισ εδυνατο ⌜αποκριθηναι αυτω⌝ λογον ουδε ⌜ετολμησεν⌝ τισ απ εκεινησ τησ ⌜ημερασ⌝ επερωτησε αυτον ουκετι

23 τοτε ⌜ο ιϛ⌝ ελαλησεν⌝ τοισ οχλοισ και τοισ μαθηταισ αυτου **2** λεγων επι τησ ⌜μωυσεωσ καθεδρασ⌝ εκαθισαν οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι **3** ⌜παντα ουν⌝ οσα ⌜αν⌝ ειπωσιν ⌜υμιν ποιησατε και τηρειτε⌝ κατα δε τα εργα αυτων μη ποιειτε ⌜λεγουσιν⌝ γαρ και ου ⌜ποιουσιν⌝ **4** ⌜δεσμευουσιν⌝⌜δε⌝ φορτια ⌜⌝ βαρεα ⌜και δυσβαστακτα⌝ και επιτιθεασιν επι τουσ ωμουσ των ανθρωπων ⌜αυτοι δε τω⌝ δακτυλω αυτων ου ⌜θελουσιν⌝ κεινησαι αυτα **5** παντα δε τα εργα αυτων ⌜ποιουσιν⌝ προσ το θεαθηναι τοισ ανθρωποισ ⌜πλατυνουσι⌝⌜γαρ⌝ τα φυλακτηρια αυτων και ⌜μεγαλυνουσι⌝ τα κρασπεδα ⌜⌝ **6** ⌜φιλουσι⌝⌜δε⌝⌜την⌝ πρωτοκλισιαν εν τοισ διπνοισ και τασ πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ **7** και τουσ ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββει ⌜⌝ **8** ⌜υμεισ δε μη κληθητε ραββει⌝ εισ γαρ εστιν ⌜υμων ο καθηγητησ⌝⌜⌝ παντεσ δε υμεισ αδελφοι εστε **9** και πατερα μη καλεσητε ⌜υμων⌝ επι τησ γησ εισ γαρ εστιν ⌜υμων ο πατηρ ο ουρανιοσ⌝ **10** μηδε κληθητε καθηγηται ⌜οτι καθηγητησ υμων εστιν εισ ο⌝ χϛ **11** ο ⌜δε⌝⌜μιζων⌝ υμων εσται ⌜υμων⌝ διακονοσ **12** οστισ δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται και οστισ ταπινωσει εαυτον υψωθησεται **13** ουαι ⌜δε⌝ υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι κλιετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεισ γαρ ουκ εισερχεσθαι ουδε τουσ εισερχομενουσ αφιετε εισελθειν ⌜⌝ **15** ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν

⌜ποιησαι⌝ ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιειτε αυτον υιον γεεννησ διπλοτερον υμων **(Geenna g1067)** **16** ουαι υμιν οδηγοι ⌜⌝ τυφλοι ⌜οι⌝ λεγοντεσ οσ αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν οσ δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει **17** μωροι και τυφλοι ⌜τισ⌝ γαρ ⌜μιζων⌝ εστιν ο χρυσοσ η ο ναοσ ο ⌜αγιασασ⌝ τον χρυσον **18** και οσ ⌜αν⌝ ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν οσ δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει **19** ⌜μωροι και⌝ τυφλοι τι γαρ ⌜μιζον⌝ το δωρον η το θυσιαστηριον το ⌜αγιαζον⌝ το δωρον **20** ο ουν ομοσασ εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν ⌜πασι⌝ τοισ επανω αυτου **21** και ο ομοσασ εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω ⌜κατοικουντι⌝ αυτον **22** και ο ομοσασ εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του $\overline{\theta\upsilon}$ και εν τω καθημενω επανω αυτου **23** ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου την κρισιν και ⌜το ελεοσ⌝ και την πιστιν ταυτα ⌜δε⌝ εδει ποιησαι κακεινα μη ⌜αφινε⌝ **24** οδηγοι τυφλοι ⌜οι⌝ διυλιζοντεσ τον κωνωπα ⌜την⌝ δε ⌜καμηλον⌝ καταπινοντεσ **25** ουαι υμιν γραμματισ και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το ⌜εξωθεν⌝ του ποτηριου και τησ παροψιδοσ εσωθεν δε γεμουσιν ⌜εξ⌝ αρπαγησ και ⌜ακρασιασ⌝ **26** φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντοσ του ποτηριου ⌜και τησ παροψιδοσ⌝ ινα γενηται και το ⌜εκτοσ⌝ ⌜αυτων⌝ καθαρον **27** ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι ⌜παρομοιαζεται⌝ ταφοισ κεκονιαμενοισ ⌜οιτινεσ⌝ εξωθεν ⌜μεν φαινονται ωραιοι⌝ εσωθεν δε ⌜γεμουσιν⌝ οστεων νεκρων και πασησ ακαθαρσιασ **28** ⌜ουτωσ⌝ και υμεισ

εξωθεν μεν φαινεσθαι τοισ ανθρωποισ δικαιοι εσωθεν δε ⌜εστε μεστοι⌝ υποκρισεωσ και ανομιασ **29** ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τουσ ταφουσ των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων **30** και ⌜λεγετε⌝ ει ⌜ημεθα⌝ εν ταισ ⌜ημεραισ⌝ των πατερων ημων ουκ αν ⌜ημεθα⌝ ⌜κοινωνοι αυτων⌝ εν τω αιματι των προφητων **31** ωστε μαρτυρειτε εαυτοισ οτι υιοι εστε των φονευσαντων τουσ προφητασ **32** και υμεισ ⌜πληρωσατε⌝ το μετρον των πατερων υμων **33** οφεισ γεννηματα εχιδνων πωσ φυγητε απο τησ κρισεωσ τησ γεεννησ **(Geenna g1067)** **34** δια τουτο ιδου ⌜εγω αποστελλω προσ υμασ⌝ προφητασ και σοφουσ και γραμματεισ ⌜⌝ εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσετε ⌜και εξ αυτων μαστιγωσετε εν ταισ συναγωγαισ υμων⌝ και διωξετε απο πολεωσ εισ πολιν **35** οπωσ ελθη εφ υμασ ⌜παν⌝ αιμα δικαιον εκχυννομενον επι τησ γησ απο ⌜του⌝ αιματοσ αβελ του δικαιου εωσ ⌜του⌝ αιματοσ ζαχαριου ⌜υιου βαραχιου⌝ ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου **36** αμην λεγω υμιν ⌜⌝ ηξει ⌜παντα ταυτα⌝ επι την γενεαν ταυτην **37** ιερουσαλημ ιερουσαλημ ⌜η αποκτεινουσα τουσ προφητασ⌝ και ⌜λιθοβολουσα⌝ τουσ απεσταλμενουσ προσ ⌜αυτην⌝ ποσακισ ⌜ηθελησα επισυναγαγειν⌝ τα τεκνα σου ον τροπον ⌜ορνισ επισυναγει⌝ τα νοσσια ⌜αυτησ⌝ υπο τασ πτερυγασ και ουκ ηθελησατε **38** ιδου αφιεται υμιν ο οικοσ υμων ⌜ερημοσ⌝ **39** ⌜λεγω⌝ γαρ υμιν ⌜⌝ ου μη με ιδητε απ αρτι εωσ αν ειπητε ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι ⌜κῡ⌝

24 και εξελθων ο ῑσ ⌜απο του ιερου επορευετο⌝ και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τασ

οικοδομας του ιερου **2** ο δε ⌜αποκριθεισ⌝ ειπεν αυτοισ ⌜ου⌝ βλεπετε ⌜ταυτα παντα⌝ αμην λεγω υμιν ⌜⌝ ου μη αφεθη ⌜ωδε⌝ λιθοσ επι λιθον οσ ου ⌜⌝ καταλυθησεται **3** καθημενου δε αυτου επι του ορουσ των ⌜ελεων⌝ ⌜⌝ προσηλθον αυτω οι μαθηται ⌜⌝ κατ ιδιαν λεγοντεσ ⌜ειπε⌝ ημιν ⌜ποτε⌝ ταυτα εσται και τι το σημειον τησ ⌜σησ παρουσιασ⌝ και ⌜⌝ συντελειασ του αιωνοσ **(aiōn g165)** **4** και αποκριθεισ ο ις̄ ειπεν αυτοισ βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση **5** πολλοι γαρ ελευσονται ⌜επι⌝ τω ονοματι μου λεγοντεσ ⌜⌝ εγω ειμι ο χ̄σ̄ και πολλουσ ⌜πλανησουσιν⌝ **6** ⌜μελλησεται⌝ δε ακουειν πολεμουσ και ακοασ πολεμων ορατε μη θροεισθαι δει γαρ ⌜⌝ γενεσθαι αλλ ουπω ⌜εστιν⌝ το τελοσ **7** εγερθησεται γαρ εθνοσ ⌜επι⌝ εθνοσ και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται ⌜λιμοι και σεισμοι⌝ κατα τοπουσ **8** ⌜παντα δε ταυτα⌝ αρχη ⌜ωδεινων⌝ **9** τοτε ⌜παραδωσουσιν⌝ υμασ εισ θλιψιν και ⌜αποκτενουσιν⌝ υμασ και εσεσθε μεισουμενοι υπο ⌜παντων των εθνων⌝ δια το ονομα μου **10** και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλουσ ⌜παραδωσουσιν⌝ ⌜και μεισησουσιν αλληλουσ⌝ **11** και πολλοι ψευδοπροφηται ⌜εγερθησονται⌝ και ⌜πλανησουσιν πολλουσ⌝ **12** και δια το ⌜πληθυνθηναι⌝ την ανομιαν ψυγησεται η αγαπη των πολλων **13** ο δε υπομεινασ εισ τελοσ ⌜ουτοσ⌝ σωθησεται **14** και κηρυχθησεται ⌜τουτο το ευαγγελιον⌝ τησ βασιλειασ ⌜εν ολη τη οικουμενη⌝ εισ μαρτυριον ⌜πασιν⌝ τοισ ⌜εθνεσιν⌝ και τοτε ηξει το τελοσ **15** οταν ⌜ουν⌝ ⌜ιδητε⌝ το βδελυγμα τησ ερημωσεωσ το ρηθεν δια ⌜δανιηλ⌝ του προφητου ⌜εστοσ⌝ εν τοπω αγιω ο ⌜αναγινωσκων⌝ νοειτω **16** τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν ⌜εισ⌝ τα ορη **17** ο ⌜⌝ επι του δωματοσ μη

⌈καταβατω⌉ αραι ⌈τα⌉ εκ τησ οικιασ ⌈αυτου⌉ **18** και ο εν τω
αγρω μη επιστρεψατω οπισω ⌈αραι⌉⌈το ιματιον⌉ αυτου
19 ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ ⌈θηλαζουσαισ⌉
εν εκειναισ ταισ ⌈ημεραισ⌉ **20** προσευχεσθε δε ινα μη
γενηται ⌈η φυγη υμων⌉ χειμωνοσ μηδε ⌈⌉⌈σαββατω⌉ **21**
εσται γαρ τοτε θλειψισ μεγαλη οια ⌈ουκ⌉⌈γεγονεν⌉ απ
αρχησ κοσμου εωσ ⌈του⌉ νυν ⌈ουδ⌉⌈ου⌉ μη ⌈γενηται⌉ **22**
και ει μη εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη
πασα σαρξ δια δε τουσ εκλεκτουσ ⌈κολοβωθησονται⌉
αι ημεραι εκειναι **23** τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε
ο $\overline{\chi\sigma}$ η ⌈ωδε⌉ μη ⌈πιστευσηται⌉ **24** εγερθησονται γαρ ⌈⌉
ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και ⌈δωσουσιν⌉ σημια
⌈μεγαλα⌉ και τερατα ωστε ⌈πλανησαι⌉ ει δυνατον και
τουσ εκλεκτουσ **25** ιδου προειρηκα υμιν **26** εαν ⌈ουν⌉
ειπωσιν υμιν ιδου εν τη ερημω ⌈εστιν⌉ μη εξελθητε ιδου
εν τοισ ταμειοισ μη πιστευσητε **27** ωσπερ γαρ η αστραπη
εξερχεται απο ανατολων και ⌈φαινεται⌉ εωσ δυσμων
ουτωσ εσται ⌈⌉ η παρουσια του υιου του ανθρωπου **28**
⌈οπου⌉⌈⌉⌈εαν⌉ η το ⌈πτωμα⌉ εκει συναχθησονται οι
αετοι **29** ευθεωσ δε μετα την θλιψιν των ημερων εκεινων
ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ
αυτησ και οι αστερεσ πεσουνται ⌈απο⌉ του ουρανου και
αι δυναμεισ των ουρανων σαλευθησονται **30** και τοτε
φανησεται το σημιον του υιου του ανθρωπου ⌈⌉ εν ⌈⌉
⌈ουρανω⌉ και ⌈τοτε κοψονται⌉ πασαι αι φυλαι τησ γησ
και οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των
νεφελων του ουρανου μετα δυναμεωσ ⌈και δοξησ πολλησ⌉
31 και ⌈⌉ αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου μετα σαλπιγγοσ
⌈φωνησ⌉ μεγαλησ και ⌈επισυναξουσιν⌉ τουσ εκλεκτουσ

αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων ⌜απ⌝ ακρων ουρανων εωσ ⌜⌝ ακρων αυτων ⌜⌝ **32** απο δε τησ συκησ μαθετε την παραβολην οταν ηδη ⌜ο⌝ κλαδοσ αυτησ γενηται απαλοσ και ⌜τα⌝ φυλλα ⌜εκφυη⌝ ⌜γεινωσκετε⌝ οτι εγγυσ ⌜⌝ το θεροσ **33** ⌜ουτωσ⌝ και υμεισ οταν ιδητε ⌜ταυτα παντα⌝ ⌜γεινωσκετε⌝ οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ **34** αμην λεγω υμιν ⌜οτι⌝ ου μη παρελθη η γενεα αυτη εωσ ⌜αν⌝ ⌜παντα ταυτα⌝ γενηται **35** ⌜ο ουρανοσ και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν⌝ **36** περι δε τησ ημερασ εκεινησ και ⌜⌝ ωρασ ουδεισ οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ⌜ουδε ο υιοσ⌝ ει μη ο πατηρ ⌜⌝ μονοσ **37** ωσπερ ⌜γαρ⌝ αι ημεραι του νωε ουτωσ εσται ⌜⌝ η παρουσια ⌜του υιου⌝ του ανθρωπου **38** ⌜ωσ⌝ γαρ ησαν εν ταισ ημεραισ ⌜ταισ⌝ προ του κατακλυσμου τρωγοντεσ και πεινοντεσ ⌜⌝ γαμουντεσ και ⌜γαμειζοντεσ⌝ αχρι ⌜ησ⌝ ημερασ ⌜εισηλθεν⌝ νωε εισ την κιβωτον **39** και ουκ εγνωσαν ⌜⌝ εωσ ⌜ηλθεν⌝ ο κατακλυσμοσ και ηρεν ⌜απαντασ⌝ ουτωσ εσται ⌜⌝ η παρουσια του υιου του ανθρωπου **40** τοτε ⌜εσονται δυο⌝ εν τω αγρω ⌜⌝ εισ παραλαμβανεται και ⌜⌝ εισ αφιεται **41** δυο αληθουσαι εν τω ⌜μυλω⌝ μια παραλαμβανεται και μια αφιεται ⌜⌝ **42** γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ⌜ημερα⌝ ο κσ̄ υμων ερχεται **43** ⌜εκεινο⌝ δε ⌜γεινωσκετε⌝ οτι ει ηδει ο οικοδεσποτησ ποια φυλακη ο κλεπτησ ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ ⌜αν⌝ ⌜ηασεν⌝ ⌜διορυγηναι⌝ ⌜την οικιαν⌝ αυτου **44** δια τουτο και υμεισ γινεσθε ετοιμοι οτι η ⌜ου δοκειτε ωρα⌝ ο υιοσ του ανθρωπου ερχεται **45** τισ ⌜αρα⌝ εστιν ο πιστοσ δουλοσ και φρονιμοσ ον ⌜κατεστησεν⌝ ο κυριοσ ⌜⌝ επι τησ ⌜οικετειασ⌝ ⌜αυτου⌝ ⌜του⌝ ⌜δουναι⌝ ⌜αυτοισ⌝ την τροφην εν καιρω **46** μακαριοσ

ο δουλοσ εκεινοσ ον ελθων ο κυριοσ αυτου ευρησει ⌜ουτωσ ποιουντα⌝ **47** αμην λεγω υμιν οτι επι ⌜πασιν⌝ τοισ υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον **48** εαν δε ειπη ο κακοσ δουλοσ ⌜εκεινοσ⌝ εν τη καρδια ⌜αυτου⌝ χρονιζει ⌜μου ο κυριοσ⌝⌜⌝ **49** και αρξηται τυπτειν τουσ συνδουλουσ ⌜αυτου εσθιη⌝⌜δε⌝ και ⌜πινη⌝ μετα των ⌜μεθυοντων⌝ **50** ηξει ο κυριοσ του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει **51** και διχοτομησει αυτον και το μεροσ αυτου ⌜μετα των υποκριτων θησει⌝ εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων

25 τοτε ⌜ομοιωθησεται⌝ η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοισ αιτινεσ λαβουσαι τασ λαμπαδασ ⌜αυτων⌝ εξηλθον εισ ⌜υπαντησιν⌝⌜του νυμφιου⌝⌜⌝ **2** πεντε δε ⌜εξ αυτων ησαν μωραι και πεντε φρονιμοι **3** αι γαρ⌝ μωραι λαβουσαι τασ λαμπαδασ ⌜αυτων⌝ ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον ⌜⌝ **4** αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοισ αγγιοισ ⌜⌝ μετα των λαμπαδων ⌜εαυτων⌝ **5** χρονιζοντοσ δε του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον **6** μεσησ δε νυκτοσ κραυγη ⌜γεγονεν⌝ ιδου ο νυμφιοσ ⌜εξερχεσθε⌝ εισ ⌜απαντησιν⌝ **7** τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι ⌜εκειναι⌝ και εκοσμησαν τασ λαμπαδασ ⌜εαυτων⌝ **8** αι δε μωραι ταισ φρονιμοισ ⌜ειπον⌝ δοτε ημιν ⌜⌝ εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδεσ ⌜ημων⌝ σβεννυνται **9** απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ⌜ου⌝⌜μη⌝⌜αρκεση⌝⌜ημιν και υμιν⌝ πορευεσθαι ⌜⌝ μαλλον προσ τουσ πωλουντασ και αγορασατε εαυταισ **10** ⌜απερχομενων δε αυτων⌝ αγορασαι ηλθεν ο νυμφιοσ και αι ⌜ετοιμοι⌝ εισηλθον μετ αυτου εισ τουσ γαμουσ και εκλισθη η θυρα **11** υστερον δε ⌜ερχονται⌝ ⌜και⌝ αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον

ημιν **12** ο δε αποκριθεισ ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οιδα υμασ **13** γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν ⌈⌉ **14** ωσπερ ⌈γαρ⌉ ανθρωποσ αποδημων ⌈εκαλεσεν⌉ τουσ ιδιουσ δουλουσ και παρεδωκεν αυτοισ τα υπαρχοντα ⌈αυτου⌉ **15** και ω μεν ⌈εδωκεν⌉ πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε ⌈εν⌉ εκαστω κατα την ⌈ιδιαν δυναμιν⌉ και απεδημησεν ευθεωσ **16** πορευθεισ ⌈⌉ ο τα πεντε ταλαντα λαβων ηργασατο εν αυτοισ και ⌈εκερδησεν⌉ αλλα πεντε ⌈ταλαντα⌉ **17** ⌈ωσαυτωσ⌉ ⌈και⌉ ο τα δυο ⌈εκερδησεν⌉ αλλα δυο **18** ο δε το εν ⌈⌉ λαβων ⌈απελθων⌉ ωρυξεν ⌈γην⌉ και ⌈εκρυψεν⌉ το αργυριον του κυριου αυτου **19** μετα δε ⌈πολυν χρονον⌉ ερχεται ο κυριοσ των δουλων εκεινων και συναιρει ⌈λογον μετ αυτων⌉ **20** ⌈και προσελθων⌉ ο τα πεντε ⌈ταλαντα⌉ λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ⌈ταλαντα⌉ λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε αλλα πεντε ⌈ταλαντα⌉⌈εκερδησα⌉⌈⌉ **21** εφη ⌈⌉ αυτω ο κυριοσ αυτου ευ ⌈⌉ δουλε αγαθε και πιστε ⌈επι⌉⌈⌉ ολιγα ησ πιστοσ επι πολλων σε καταστησω εισελθε ⌈εισ⌉ την χαραν του κυριου σου **22** προσελθων ⌈⌉ και ο τα δυο ταλαντα ⌈⌉⌈ειπεν⌉⌈κυριε⌉ δυο ταλαντα μοι παρεδωκασ ⌈ιδε⌉ αλλα δυο ταλαντα ⌈εκερδησα⌉⌈⌉ **23** εφη αυτω ο κυριοσ αυτου ευ ⌈⌉ δουλε αγαθε και πιστε ⌈επι⌉⌈⌉ ολιγα ⌈ησ πιστοσ⌉ επι πολλων σε καταστησω εισελθε εισ την χαραν του κυριου σου **24** προσελθων δε ⌈και⌉ ο το ⌈εν⌉ ταλαντον ειληφωσ ⌈ειπεν⌉ κυριε εγνων ⌈σε⌉ οτι ⌈σκληροσ ει ανθρωποσ⌉ θεριζων οπου ουκ εσπειρασ και συναγων ⌈οθεν⌉⌈ου⌉⌈διεσκορπισασ⌉ **25** και φοβηθεισ ⌈απελθων⌉ εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ⌈ιδε⌉ εχεισ το σον **26** αποκριθεισ δε ο κυριοσ αυτου ειπεν αυτω ⌈πονηρε δουλε⌉

και οκνηρε ηδεισ οτι ⌜⌝ θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα **27** εδει ⌜σε ουν⌝ βαλειν ⌜τα αργυρια⌝ μου τοισ τραπεζειταισ και ⌜ελθων εγω⌝ εκομισαμην αν το εμον συν ⌜⌝ τοκω **28** αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα ⌜δεκα⌝ ταλαντα **29** τω γαρ εχοντι ⌜παντι⌝ δοθησεται και ⌜περισσευθησεται⌝ ⌜του δε⌝ μη εχοντοσ και ο εχει αρθησεται απ αυτου **30** και τον αχρειον δουλον ⌜εκβαλετε⌝ εισ το σκοτοσ το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων **31** οταν δε ελθη ο υιοσ του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντεσ οι ⌜⌝ αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξησ αυτου **32** και ⌜συναχθησονται⌝ ⌜εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη⌝ και ⌜αφοριει⌝ αυτουσ ⌜απ⌝ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των ⌜εριφων⌝ **33** και στησει τα ⌜μεν⌝ προβατα εκ δεξιων ⌜αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων⌝ **34** τοτε ερει ο βασιλευσ τοισ εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατροσ μου ⌜κληρονομησατε⌝ την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολησ κοσμου **35** επινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν ⌜⌝ εδιψησα και εποτισατε με ⌜ξενοσ⌝ ημην και συνηγαγεται με **36** γυμνοσ και περιεβαλεται με ησθενησα και επεσκεψασθαι με εν φυλακη ημην και ⌜ηλθατε⌝ προσ ⌜με⌝ **37** τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντεσ $\overline{\text{κε}}$ ποτε σε ⌜ειδομεν⌝ πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν **38** ποτε δε ⌜σε ειδομεν⌝ ξενον και συνηγαγομεν ⌜η⌝ γυμνον και περιεβαλομεν **39** ⌜ποτε δε⌝ σε ειδομεν ⌜ασθενη⌝ η εν φυλακη και ⌜ηλθομεν⌝ προσ σε **40** και αποκριθεισ ⌜ο βασιλευσ ερει αυτοισ⌝ αμην λεγω υμιν εφ οσον εποιησατε ενι τουτων των

⌜αδελφων μου των⌝ ελαχιστων εμοι εποιησατε **41** τοτε ερει και τοισ εξ ⌜ευωνυμων⌝ ⌜πορευεσθαι⌝ απ εμου ⌜⌝ κατηραμενοι εισ το πυρ το αιωνιον ⌜το ητοιμασμενον⌝ τω διαβολω και τοισ αγγελοισ αυτου **(aiōnios g166)** **42** επεινασα γαρ και ⌜ουκ⌝ εδωκατε μοι φαγειν ⌜και⌝ εδιψησα και ουκ εποτισατε με **43** ξενοσ ημην και ου συνηγαγετε με ⌜γυμνοσ και ου περιεβαλεται με⌝ ασθενησ και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με **44** τοτε αποκριθησονται ⌜και αυτοι⌝ λεγοντεσ κε̅ ποτε σε ειδομεν πινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθενη ⌜η⌝ εν φυλακη και ⌜ου⌝ ⌜⌝ διηκονησαμεν σοι **45** τοτε αποκριθησεται αυτοισ λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποιησατε ενι τουτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε **46** και απελευσονται ουτοι εισ κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εισ ζωην αιωνιον **(aiōnios g166)**

26 και εγενετο ⌜οτε⌝ ⌜ετελεσεν⌝ ⌜ο ι̅σ̅ παντασ τουσ λογουσ τουτουσ⌝ ⌜ειπεν⌝ τοισ μαθηταισ ⌜αυτου **2** οιδατε⌝ οτι ⌜μετα⌝ ⌜δυο ημερασ⌝ το πασχα γεινεται και ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται εισ το σταυρωθηναι **3** τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεισ ⌜και οι⌝ πρεσβυτεροι ⌜του λαου⌝ εισ την αυλην του αρχιερεωσ του λεγομενου ⌜καιαφα⌝ **4** και ⌜συνεβουλευσαντο⌝ ινα τον ι̅ν̅ ⌜δολω κρατησωσιν⌝ ⌜και αποκτεινωσιν⌝ **5** ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβοσ γενηται εν τω λαω **6** ⌜του⌝ δε ι̅η̅ γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνοσ του ⌜⌝ λεπρου **7** προσηλθεν αυτω γυνη ⌜εχουσα αλαβαστρον μυρου⌝ ⌜βαρυτιμου⌝ και κατεχεεν επι ⌜τησ κεφαλησ⌝ αυτου ανακειμενου ⌜⌝ **8** ιδοντεσ δε οι μαθηται ⌜⌝ ηγανακτησαν λεγοντεσ εισ τι η απωλεια αυτη **9** ⌜εδυνατο⌝ γαρ τουτο ⌜⌝ πραθηναι πολλου

και δοθηναι ⌜⌝ πτωχοις **10** γνους δε ⌜ο⌝ ⟦ιη⟧ ειπεν αυτοις τι
κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ηργασατο
εισ εμε **11** παντοτε γαρ τουσ πτωχουσ εχετε μεθ εαυτων
εμε δε ου παντοτε εχετε **12** ⌜βαλουσα⌝ γαρ αυτη το μυρον
⌜τουτο⌝ επι του σωματοσ μου προσ το ενταφιασαι με
εποιησεν ⌜⌝ **13** αμην ⌜⌝ λεγω υμιν οπου ⌜εαν⌝ κηρυχθη το
ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο
εποιησεν αυτη εισ μνημοσυνον αυτησ **14** τοτε πορευθεισ
εισ των ⌜δωδεκα⌝ ⌜ο λεγομενοσ ιουδασ ισκαριωτησ⌝
προσ τουσ αρχιερεισ **15** ⌜⌝ ⌜ειπεν⌝ ⌜⌝ ⌜τι⌝ θελεται μοι
⌜δουναι⌝ ⌜καγω⌝ υμιν ⌜παραδωσω⌝ αυτον ⌜οι⌝ δε εστησαν
⌜αυτω⌝ τριακοντα ⌜αργυρια⌝ **16** και ⌜απο⌝ ⌜τοτε⌝ εζητει
ευκαιριαν ινα αυτον παραδω ⌜⌝ **17** τη δε πρωτη των
αζυμων προσηλθον οι μαθηται ⌜τω ⟦ιη⟧ λεγοντεσ⌝ ⌜⌝ που
θελεισ ⌜⌝ ⌜ετοιμασωμεν⌝ σοι φαγειν το πασχα **18** ο δε
ειπεν υπαγετε εισ την πολιν προσ τον δεινα και ειπατε
αυτω ⌜ο διδασκαλοσ λεγει⌝ ο καιροσ μου εγγυσ εστιν
προσ σε ⌜ποιω⌝ ⌜το πασχα⌝ μετα των μαθητων μου **19**
⌜και εποιησαν⌝ οι μαθηται ωσ συνεταξεν αυτοισ ο ⟦ιη⟧ και
ητοιμασαν το πασχα **20** οψιασ δε γενομενησ ανεκειτο
μετα των δωδεκα ⌜⌝ **21** και εσθιοντων αυτων ⌜ειπεν⌝
αμην λεγω υμιν ⌜οτι⌝ εισ εξ υμων παραδωσει με **22** και
λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν ⌜αυτω εισ εκαστοσ
αυτων⌝ μητι εγω ειμι ⟦κε⟧ **23** ο δε αποκριθεισ ειπεν ο
⌜εμβαψασ μετ εμου την χειρα εν τω τρυβλιω⌝ ⌜ουτοσ⌝ με
παραδωσει **24** ο μεν ⌜⌝ υιοσ του ανθρωπου υπαγει καθωσ
γεγραπται περι ⌜αυτου⌝ ουαι ⌜δε⌝ τω ανθρωπω εκεινω δι
ου ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται ⌜⌝ καλον ην αυτω ει
ουκ ⌜εγεννηθη⌝ ο ανθρωποσ εκεινοσ **25** αποκριθεισ δε ⌜⌝

ιουδασ ο παραδιδουσ αυτον ⌜ειπεν⌝ μητι εγω ειμι ραββει
λεγει αυτω ⌜⌝ συ ειπασ **26** ⌜εσθιοντων δε αυτων⌝⌜λαβων
ο ιη⌝⌜⌝ αρτον ⌜και⌝⌜ευλογησασ⌝⌜εκλασεν⌝ και ⌜δουσ⌝
τοισ μαθηταισ ⌜ειπεν⌝ λαβετε φαγετε τουτο ⌜εστιν το
σωμα μου⌝ **27** και λαβων ⌜⌝ ποτηριον ⌜και⌝ ευχαριστησασ
εδωκεν αυτοισ λεγων πιετε εξ αυτου παντεσ **28** τουτο
γαρ ⌜εστιν⌝ το αιμα μου ⌜⌝ τησ ⌜⌝ διαθηκησ το ⌜περι⌝
πολλων εκχυννομενον εισ αφεσιν αμαρτιων **29** λεγω δε
υμιν ⌜⌝ ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου ⌜του⌝ γενηματοσ
τησ αμπελου εωσ τησ ημερασ εκεινησ οταν αυτο ⌜πινω⌝
⌜μεθ υμων καινον⌝ εν τη βασιλεια του πατροσ μου **30**
και υμνησαντεσ εξηλθον εισ το οροσ των ⌜ελαιων⌝ **31**
τοτε λεγει αυτοισ ο ιη παντεσ υμεισ σκανδαλισθησεσθε
⌜εν εμοι⌝ εν ⌜⌝ τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω
τον ποιμενα και ⌜διασκορπισθησονται⌝ τα προβατα τησ
ποιμνησ **32** μετα δε ⌜το⌝ εγερθηναι με προαξω υμασ εισ
την γαλιλαιαν **33** αποκριθεισ δε ο πετροσ ειπεν ⌜αυτω
ει⌝ παντεσ σκανδαλισθησονται ⌜εν σοι εγω⌝⌜⌝ ουδεποτε
σκανδαλισθησομαι **34** εφη αυτω ⌜⌝ ο ιη αμην λεγω σοι
οτι ⌜εν⌝ ταυτη τη νυκτι ⌜πριν αλεκτορα φωνησαι⌝⌜τρισ
απαρνηση με⌝ **35** λεγει αυτω ⌜ο⌝ πετροσ καν δεη με συν
σοι αποθανειν ου μη σε ⌜απαρνησομαι⌝ ομοιωσ ⌜⌝ και
παντεσ οι μαθηται ⌜ειπον⌝ **36** τοτε ερχεται ⌜μετ αυτων
ο ισ⌝ εισ χωριον λεγομενον γεθσημανει και λεγει τοισ
μαθηταισ ⌜⌝ καθισατε ⌜αυτου⌝ εωσ ⌜ου⌝ απελθων ⌜εκει
προσευξωμαι⌝ **37** και παραλαβων τον πετρον και τουσ
δυο υιουσ ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν **38**
τοτε λεγει αυτοισ ⌜⌝ περιλυποσ εστιν η ψυχη μου εωσ
θανατου μεινατε ⌜⌝ ωδε και ⌜γρηγορειτε⌝ μετ εμου **39**

και ⌜προσελθων⌝ μικρον επεσεν ⌜⌝ επι προσωπον αυτου προσευχομενοσ και λεγων πατερ ⌜μου⌝ ει δυνατον ⌜εστιν⌝ ⌜παρελθατω⌝ απ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ωσ εγω θελω αλλ ωσ συ **40** και ερχεται προσ ⌜τουσ μαθητασ⌝ και ευρισκει αυτουσ καθευδοντασ και λεγει τω πετρω ουτωσ ουκ ⌜ισχυσατε⌝ μιαν ωραν ⌜γρηγορησαι⌝ μετ εμου **41** ⌜γρηγορειτε⌝ και προσευχεσθε ινα μη ⌜εισελθητε⌝ εισ πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ **42** παλιν εκ δευτερου ⌜απελθων⌝ προσηυξατο ⌜λεγων⌝ πατερ ⌜μου⌝ ει ου δυναται ⌜τουτο⌝ παρελθειν ⌜⌝ εαν μη αυτο πιω γενηθητω το θελημα σου **43** και ελθων ⌜παλιν ευρεν αυτουσ⌝ καθευδοντασ ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι **44** και αφεισ αυτουσ ⌜παλιν απελθων προσηυξατο⌝ ⌜εκ τριτου τον αυτον⌝ λογον ειπων ⌜παλιν⌝ **45** τοτε ερχεται προσ ⌜τουσ⌝ μαθητασ ⌜⌝ και λεγει αυτοισ καθευδετε ⌜το⌝ λοιπον και αναπαυεσθε ιδου ⌜⌝ ηγγικεν η ωρα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται εισ χειρασ αμαρτωλων **46** εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο ⌜παραδιδουσ⌝ με **47** ⌜και ετι⌝ αυτου λαλουντοσ ιδου ιουδασ εισ των δωδεκα ⌜ηλθεν⌝ και μετ αυτου οχλοσ πολυσ μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερεων και πρεσβυτερων του λαου **48** ο δε παραδιδουσ αυτον εδωκεν αυτοισ σημειον λεγων ον ⌜αν⌝ φιλησω αυτοσ ⌜εστιν⌝ κρατησατε αυτον **49** και ευθεωσ ⌜προσελθων⌝ τω $\overline{\text{ιυ}}$ ⌜ειπεν χαιρε ραββει και κατεφιλησεν αυτον **50** ο δε $\overline{\text{ισ}}$ ειπεν αυτω εταιρε εφ ο παρει⌝ τοτε προσελθοντεσ επεβαλον τασ χειρασ επι τον $\overline{\text{ιν}}$ και εκρατησαν αυτον **51** και ιδου εισ ⌜των⌝ ⌜μετα⌝ ⌜$\overline{\text{ιυ}}$⌝ εκτεινασ την χειρα ⌜απεσπασεν⌝ την μαχαιραν αυτου και ⌜παταξασ⌝ τον

δουλον του αρχιερεως ⌜⌝ αφειλεν αυτου το ωτιον **52** τοτε λεγει ⌜αυτω⌝ ο ιϛ αποστρεψον ⌜την μαχαιραν σου⌝ εισ τον τοπον αυτησ παντεσ γαρ οι λαβοντεσ μαχαιραν εν ⌜μαχαιρη⌝⌜απολουνται⌝ **53** η ⌜δοκεισ⌝ οτι ου ⌜δυναμαι⌝ ⌜αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι⌝ ⌜πλειω⌝⌜⌝ δωδεκα ⌜λεγεονων⌝⌜αγγελων⌝ **54** πωσ ουν ⌜πληρωθωσιν⌝ αι γραφαι οτι ⌜ουτωσ⌝⌜δει⌝ γενεσθαι **55** εν εκεινη τη ωρα ⌜ειπεν ο ιϛ⌝ τοισ οχλοισ ωσ επι ληστην ⌜εξηλθατε⌝ μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν ⌜εν τω ιερω εκαθεζομην διδασκων⌝ και ουκ εκρατησατε με **56** τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται ⌜⌝ παντεσ αφεντεσ αυτον εφυγον **57** ⌜οι δε κρατησαντεσ τον ιν⌝⌜απηγαγον⌝ προσ καιαφαν τον αρχιερεα οπου οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν **58** ο δε πετροσ ηκολουθει αυτω ⌜απο⌝ μακροθεν εωσ τησ αυλησ του αρχιερεωσ και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελοσ **59** οι δε αρχιερεισ ⌜και⌝ το συνεδριον ολον εζητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιυ οπωσ ⌜αυτον θανατωσωσιν⌝ **60** και ουχ ευρον ⌜πολλων προσελθοντων ψευδομαρτυρων⌝ υστερον δε ⌜προσελθοντεσ⌝ δυο ⌜⌝ **61** ⌜⌝⌜ειπον⌝⌜ουτοσ εφη⌝ δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θυ και δια τριων ημερων ⌜αυτον οικοδομησαι⌝ **62** και αναστασ ο αρχιερευσ ειπεν αυτω ⌜ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν **63** ο δε ιϛ εσιωπα και ο αρχιερευσ ειπεν αυτω εξορκιζω⌝ σε κατα του θυ του ζωντοσ ινα ημιν ειπησ ει συ ει ο χϛ ο υιοσ του θυ ⌜⌝ **64** λεγει αυτω ο ιϛ συ ειπασ πλην λεγω υμιν ⌜⌝ απ αρτι οψεσθαι τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων τησ

δυναμεωσ και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου **65** τοτε ⌜ο⌝ αρχιερευσ ⌜διερρηξεν⌝ τα ιματια αυτου ⌜λεγων⌝ ⌜εβλασφημησεν⌝ τι ⌜ετι⌝ χρειαν εχομεν ⌜μαρτυρων⌝ ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν ⌜⌝ **66** τι υμιν δοκει οι δε ⌜αποκριθεντεσ⌝ ⌜ειπον⌝ ενοχοσ θανατου ⌜εστιν⌝ **67** τοτε ενεπτυσαν εισ το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον ⌜οι⌝ δε εραπισαν ⌜⌝ **68** λεγοντεσ προφητευσον ημιν $\overline{\chi\varepsilon}$ τισ εστιν ο παισασ σε **69** ο δε πετροσ ⌜εκαθητο εξω⌝ εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα $\overline{\iota\upsilon}$ του ⌜γαλιλαιου⌝ **70** ο δε ηρνησατο εμπροσθεν ⌜παντων⌝ λεγων ουκ οιδα τι λεγεισ ⌜ **71** εξελθοντα⌝ δε ⌜⌝ εισ τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη ⌜⌝ και λεγει ⌜τοισ⌝ εκει ⌜⌝ ουτοσ ην μετα $\overline{\iota\upsilon}$ του ναζωραιου **72** και παλιν ηρνησατο ⌜μετα⌝ ορκου ⌜οτι⌝ ουκ οιδα τον ανθρωπον **73** μετα μικρον δε προσελθοντεσ οι εστωτεσ ειπον τω πετρω αληθωσ ⌜και συ⌝ εξ αυτων ει και γαρ ⌜⌝ η λαλια σου ⌜δηλον σε ποιει⌝ **74** τοτε ηρξατο ⌜καταθεματιζειν⌝ και ομνυειν οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον και ⌜ευθεωσ⌝ αλεκτωρ ⌜εφωνησεν⌝ **75** και εμνησθη ο πετροσ του ρηματοσ ⌜⌝ $\overline{\iota\upsilon}$ ειρηκοτοσ ⌜οτι⌝ πριν ⌜⌝ ⌜αλεκτορα φωνησαι⌝ τρισ απαρνηση με και εξελθων εξω ⌜εκλαυσεν⌝ πικρωσ

27 πρωιασ ⌜δε γενομενησ⌝ συμβουλιον ⌜ελαβον⌝ παντεσ οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του $\overline{\iota\upsilon}$ ⌜ωστε θανατωσαι⌝ αυτον **2** και δησαντεσ αυτον απηγαγον και παρεδωκαν ⌜⌝ πιλατω τω ηγεμονι **3** τοτε ιδων ιουδασ ο ⌜παραδιδουσ⌝ αυτον οτι κατεκριθη ⌜μεταμεληθεισ⌝ ⌜εστρεψεν⌝ τα τριακοντα αργυρια τοισ ⌜αρχιερευσιν⌝ και ⌜⌝ πρεσβυτεροισ **4** λεγων ημαρτον παραδουσ αιμα ⌜αθωον⌝ οι ⌜δε ειπον⌝ τι προσ ημασ συ οψη **5** και ριψασ

τα ⌜⌝ αργυρια ⌜εισ τον ναον⌝ ⌜ανεχωρησεν⌝ και απελθων απηγξατο **6** οι δε αρχιερεισ λαβοντεσ τα αργυρια ⌜ειπον⌝ ουκ ⌜εξεστιν⌝ βαλειν αυτα εισ τον ⌜κορβαναν⌝ επι τιμη αιματοσ ⌜εστιν⌝ **7** συμβουλιον δε λαβοντεσ ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεωσ εισ ταφην τοισ ξενοισ **8** διο εκληθη ο αγροσ εκεινοσ αγροσ αιματοσ εωσ τησ σημερον **9** ⌜τοτε⌝ επληρωθη το ρηθεν δια ιηρεμιου του προφητου λεγοντοσ και ελαβον τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ **10** και ⌜εδωκαν⌝ αυτα εισ τον αγρον του κεραμεωσ καθα ⌜συνεταξεν⌝ μοι κσ **11** ο δε ις ⌜εσταθη⌝ εμπροσθεν του ηγεμονοσ και επηρωτησεν αυτον ⌜ο ηγεμων⌝ λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε ις εφη ⌜αυτω⌝ συ λεγεισ **12** και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερεων και ⌜των⌝ πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο **13** τοτε λεγει αυτω ο πιλατοσ ουκ ακουεισ ⌜ποσα σου καταμαρτυρουσιν⌝ **14** και ουκ απεκριθη αυτω ⌜προσ ουδε⌝ εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν **15** κατα δε ⌜⌝ εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα ⌜τω οχλω δεσμιον⌝ ον ⌜ηθελον⌝ **16** ειχον δε ⌜τοτε⌝ δεσμιον επισημον ⌜⌝ λεγομενον ⌜⌝ βαραββαν **17** συνηγμενων ⌜ουν⌝ αυτων ειπεν αυτοισ ⌜ο⌝ πειλατοσ τινα θελετε ⌜απολυσω υμιν⌝ ⌜⌝ βαραββαν ⌜η⌝ ιν τον λεγομενον χν **18** ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον **19** καθημενου δε αυτου επι του βηματοσ ⌜απεστειλεν⌝ προσ αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον **20** οι δε αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι επεισαν τουσ οχλουσ ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιν απολεσωσιν **21** αποκριθεισ δε ο ηγεμων ειπεν

αυτοισ τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ⌜ειπον⌝ ⌜τον⌝ βαραββαν **22** λεγει αυτοισ ο πειλατοσ τι ουν ⌜ποιησω⌝ ιν̄ τον λεγομενον χν̄ λεγουσιν ⌜⌝ παντεσ σταυρωθητω **23** ⌜ο δε εφη⌝ τι γαρ κακον εποιησεν οι δε ⌜περισσωσ⌝ ⌜εκραζον⌝ λεγοντεσ σταυρωθητω **24** ιδων δε ο πιλατοσ οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβοσ γεινεται λαβων υδωρ απενιψατο τασ χειρασ ⌜απεναντι⌝ του οχλου λεγων αθωοσ ειμι ⌜⌝ απο του αιματοσ ⌜του δικαιου τουτου⌝ υμεισ ⌜⌝ οψεσθαι **25** και αποκριθεισ πασ ο λαοσ ⌜ειπεν⌝ το αιμα αυτου εφ ημασ και επι τα τεκνα ημων **26** τοτε απελυσεν αυτοισ τον βαραββαν τον δε ιν̄ ⌜φραγελλωσασ⌝ παρεδωκεν ⌜⌝ ινα ⌜σταυρωθη⌝ **27** τοτε οι στρατιωται του ηγεμονοσ παραλαβοντεσ τον ιν̄ εισ το πραιτωριον ⌜συνηγαγον⌝ επ αυτον ολην την σπειραν **28** και ⌜εκδυσαντεσ⌝ αυτον ⌜⌝ ⌜χλαμυδα κοκκινην περιεθηκαν αυτω⌝ **29** και πλεξαντεσ στεφανον εξ ακανθων ⌜επεθηκαν⌝ επι ⌜τησ κεφαλησ⌝ αυτου και καλαμον ⌜εν τη δεξια⌝ αυτου και γονυπετησαντεσ εμπροσθεν αυτου ⌜ενεπεξαν⌝ αυτω ⌜λεγοντεσ⌝ χαιρε ⌜ο⌝ ⌜βασιλευσ⌝ των ιουδαιων **30** και εμπτυσαντεσ εισ αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εισ την κεφαλην αυτου **31** και οτε ενεπεξαν αυτω ⌜εξεδυσαν⌝ αυτον την χλαμυδα ⌜και⌝ ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου ⌜και⌝ απηγαγον αυτον εισ το σταυρωσαι **32** εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ⌜⌝ ονοματι σιμωνα τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου **33** και ελθοντεσ εισ ⌜⌝ τοπον ⌜λεγομενον⌝ γολγοθα ⌜ο⌝ ⌜εστιν⌝ κρανιου ⌜⌝ τοποσ λεγομενοσ **34** εδωκαν αυτω ⌜πιειν⌝ ⌜οινον⌝ μετα χολησ μεμιγμενον και γευσαμενοσ ουκ ⌜ηθελησεν⌝ ⌜πιειν⌝ **35** σταυρωσαντεσ

δε αυτον ⌜διεμερισαντο⌝ τα ιματια αυτου ⌜βαλλοντεσ⌝
κληρον ⌜⌝ **36** και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει **37** και
επεθηκαν επανω τησ κεφαλησ αυτου την αιτιαν αυτου
γεγραμμενην ουτοσ εστιν ⟦ις⟧ ο βασιλευσ των ιουδαιων **38**
τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εισ εκ δεξιων και
εισ εξ ευωνυμων **39** οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν
αυτον κεινουντεσ ⌜τασ κεφαλασ αυτων⌝ **40** και λεγοντεσ
⌜⌝ ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων
σωσον σεαυτον ει υιοσ ⌜ει του ⟦θυ⟧⌝⌜⌝ καταβηθι απο του
σταυρου **41** ομοιωσ ⌜⌝ οι αρχιερεισ εμπεζοντεσ μετα των
⌜γραμματαιων και πρεσβυτερων⌝⌜⌝⌜ελεγον⌝ **42** αλλουσ
εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ⌜⌝ βασιλευσ ισραηλ
⌜εστιν⌝ καταβατω νυν απο του σταυρου και ⌜πιστευσομεν⌝
⌜επ⌝⌜αυτον⌝ **43** ⌜⌝ πεποιθεν επι ⌜τον ⟦θν⟧⌝ ρυσασθω ⌜νυν⌝
ει θελει αυτον ⌜ειπεν⌝ γαρ οτι ⌜⌝ ⟦θυ⟧ ειμι υιοσ **44** το
⌜δ⌝⌜αυτο⌝ και οι λησται οι ⌜συνσταυρωθεντεσ⌝⌜συν⌝
αυτω ωνειδιζον ⌜αυτον⌝ **45** απο δε εκτησ ωρασ ⌜σκοτοσ
εγενετο⌝⌜επι πασαν την γην⌝ εωσ ⌜ωρασ ενατησ⌝ **46**
περι δε την ενατην ωραν ⌜εβοησεν⌝⌜ο⌝⟦ις⟧ φωνη μεγαλη
λεγων ⌜ελωι ελωι⌝⌜λεμα⌝⌜σαβαχθανει⌝ τουτ ⌜εστιν⌝ ⟦θε⟧
μου ⟦θε⟧ μου ινα τι με εγκατελιπεσ **47** τινεσ δε των εκει
⌜εστηκοτων⌝ ακουσαντεσ ελεγον ⌜οτι⌝ ηλιαν φωνει ουτοσ
48 και ευθεωσ δραμων εισ ⌜εξ αυτων⌝ και λαβων σπογγον
πλησασ ⌜τε⌝⌜οξουσ⌝ και περιθεισ καλαμω εποτιζεν αυτον
49 οι δε λοιποι ⌜ελεγον⌝ αφεσ ⌜ιδωμεν⌝ ει ερχεται ηλιασ
⌜σωσων⌝ αυτον ⌜⌝ **50** ο δε ⟦ις⟧ ⌜παλιν κραξασ⌝ φωνη μεγαλη
⌜αφηκεν⌝ το πνευμα **51** και ιδου το καταπετασμα του
ναου εσχισθη ⌜απ ανωθεν εωσ κατω εισ δυο⌝ και η γη
⌜εσεισθη⌝ και αι πετραι εσχισθησαν **52** ⌜και τα μνημια

ανεωχθησαν⌉ και πολλα σωματα των κεκοιμημενων
αγιων ⌈ηγερθη⌉ **53** και εξελθοντεσ εκ των μνημειων μετα
την εγερσιν αυτου ⌈εισηλθον⌉ εισ την αγιαν πολιν ⌈και⌉
⌈ενεφανισθησαν⌉ πολλοισ **54** ο δε ⌈εκατονταρχοσ⌉ και οι
μετ αυτου τηρουντεσ τον $\overline{\text{ιν}}$ ιδοντεσ τον σισμον και τα
⌈γενομενα⌉ εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντεσ αληθωσ ⌈υιοσ
$\overline{\theta\upsilon}$ ην⌉ ουτοσ **55** ησαν δε ⌈εκει⌉ γυναικεσ πολλαι ⌈απο⌉
μακροθεν θεωρουσαι αιτινεσ ηκολουθησαν τω $\overline{\text{ιυ}}$ απο τησ
γαλιλαιασ ⌈διακονουσαι⌉ αυτω **56** εν αισ ην ⌈⌉⌈μαρια
η μαγδαληνη και⌉⌈μαρια⌉ η του ιακωβου και ⌈ιωση
μητηρ⌉ και η ⌈μητηρ⌉ των υιων ζεβεδαιου **57** οψιασ ⌈δε⌉
γενομενησ ηλθεν ανθρωποσ πλουσιοσ απο αριμαθαιασ
⌈τουνομα⌉ ιωσηφ οσ και αυτοσ ⌈εμαθητευσεν⌉ τω $\overline{\text{ιυ}}$
58 ουτοσ ⌈προσελθων⌉ τω πιλατω ⌈⌉ ητησατο το σωμα
του $\overline{\text{ιυ}}$ τοτε ο πειλατοσ εκελευσεν αποδοθηναι ⌈⌉ **59** και
⌈λαβων το σωμα ο ιωσηφ⌉ ενετυλιξεν αυτο ⌈⌉ σινδονι
καθαρα **60** και εθηκεν ⌈αυτο⌉ εν τω καινω αυτου μνημιω
⌈ο⌉ ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισασ λιθον
⌈μεγαν⌉ τη θυρα του μνημειου απηλθεν **61** ην δε εκει
⌈μαριαμ⌉⌈η⌉ μαγδαληνη και ⌈η⌉ αλλη μαρια καθημεναι
⌈απεναντι⌉ του ταφου **62** τη δε επαυριον ητισ ⌈εστιν⌉
μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεισ και οι
φαρισαιοι προσ πιλατον **63** λεγοντεσ κυριε εμνησθημεν
οτι ⌈⌉ εκεινοσ ο πλανοσ ειπεν ετι ζων ⌈⌉ μετα τρεισ ημερασ
εγειρομαι **64** κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον
εωσ ⌈τησ τριτησ ημερασ⌉ μηποτε ελθοντεσ οι μαθηται
⌈⌉⌈κλεψωσιν⌉ αυτον και ⌈ειπωσιν⌉ τω λαω ηγερθη απο
των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη ⌈χειρων⌉ τησ
πρωτησ **65** εφη ⌈δε⌉ αυτοισ ο πειλατοσ εχετε ⌈κουστωδιαν⌉

υπαγετε ⌜ασφαλισασθε⌝ ως οιδατε **66** οι δε πορευθεντεσ
ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντεσ τον λιθον μετα
⌜τησ κουστωδιασ⌝

28 οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εισ μιαν σαββατων
⌜ηλθεν⌝ ⌜μαρια⌝ ⌜η⌝ μαγδαληνη και ⌜η⌝ αλλη μαρια
⌜θεωρησαι⌝ τον ταφον **2** και ιδου σεισμοσ εγενετο μεγασ
αγγελοσ γαρ κῡ ⌜καταβασ⌝⌜εξ⌝ ουρανου ⌜και⌝ προσελθων
⌜απεκυλισεν⌝ τον λιθον ⌜⌝ και εκαθητο επανω αυτου **3**
⌜ην δε η ειδεα αυτου⌝ ωσ αστραπη και το ενδυμα αυτου
λευκον ⌜ωσ⌝ χιων **4** απο δε του ⌜φοβου αυτου⌝ εσεισθησαν
οι τηρουντεσ και ⌜εγενηθησαν⌝⌜ωσ⌝ νεκροι **5** αποκριθεισ
⌜δε⌝ ο αγγελοσ ⌜ειπεν⌝⌜ταισ γυναιξιν⌝ μη ⌜φοβεισθαι⌝
υμεισ οιδα γαρ οτι ιν̄ τον εσταυρωμενον ζητειτε **6** ουκ
εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθωσ ⌜ειπεν⌝ δευτε ιδετε τον
τοπον οπου εκειτο ⌜⌝ **7** και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοισ
μαθηταισ αυτου οτι ηγερθη ⌜απο των νεκρων⌝ και ⌜ιδου⌝
προαγει υμασ εισ την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθαι ιδου
⌜ειπον⌝ υμιν **8** και ⌜απελθουσαι⌝ ταχυ απο του μνημειου
μετα φοβου και χαρασ μεγαλησ εδραμον απαγγειλαι
τοισ μαθηταισ αυτου **9** ⌜και⌝ ιδου ⌜⌝ ις̄ ⌜υπηντησεν⌝
αυταισ λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν
⌜αυτου τουσ ποδασ⌝ και προσεκυνησαν αυτω **10** τοτε
λεγει αυταισ ο ις̄ μη φοβεισθαι υπαγετε απαγγειλατε τοισ
αδελφοισ ⌜μου⌝ ινα ⌜απελθωσιν⌝ εισ ⌜την⌝ γαλιλαιαν
⌜και εκει⌝ με ⌜οψονται⌝ **11** πορευομενων δε αυτων
ιδου τινεσ τησ κουστωδιασ ελθοντεσ εισ την πολιν
⌜απηγγειλαν⌝ τοισ αρχιερευσιν ⌜απαντα⌝ τα γενομενα **12**
και συναχθεντεσ μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον ⌜τε⌝
⌜λαβοντεσ⌝⌜αργυρια ικανα⌝ εδωκαν τοισ στρατιωταισ **13**

λεγοντεσ ⌜ειπατε οτι⌝ οι μαθηται αυτου νυκτοσ ελθοντεσ εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενων **14** και ⌜εαν⌝ ακουσθη τουτο ⌜επι⌝ του ηγεμονοσ ημεισ πεισομεν ⌜⌝ και υμασ αμεριμνουσ ⌜ποιησομεν⌝ **15** οι δε λαβοντεσ ⌜⌝ αργυρια εποιησαν ωσ εδιδαχθησαν και ⌜διεφημισθη⌝ ο λογοσ ουτοσ παρα ⌜⌝ ιουδαιοισ ⌜μεχρι⌝ τησ σημερον ⌜⌝ **16** οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εισ την γαλιλαιαν εισ το οροσ ου εταξατο αυτοισ ⌜ο⌝ ιϛ **17** και ιδοντεσ αυτον προσεκυνησαν ⌜⌝ οι δε εδιστασαν **18** και προσελθων ο ιϛ ελαλησεν ⌜αυτοισ⌝ λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια ⌜⌝ εν ⌜ουρανω⌝ και επι ⌜⌝ γησ **19** ⌜πορευθεντεσ ουν⌝ μαθητευσατε παντα τα εθνη ⌜βαπτιζοντεσ⌝ αυτουσ εισ το ονομα του πατροσ και ⌜του⌝ υιου και του αγιου πνσ **20** διδασκοντεσ αυτουσ τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω ⌜μεθ υμων ειμι⌝ πασασ τασ ημερασ εωσ τησ συντελειασ του αιωνοσ ⌜⌝ **(aiōn g165)**

Κατα Μαρκον

1 αρχη του ευαγγελιου ιυ ⸢⸣ χυ ⸢υιου θυ⸣ **2** ⸢καθωσ⸣ γεγραπται εν ⸢τω ησαια τω προφητη⸣ ιδου ⸢⸣⸢αποστελλω⸣ τον αγγελον μου προ προσωπου σου οσ κατασκευασει την οδον σου ⸢⸣ **3** φωνη βοωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυ ευθειασ ποιειτε τασ ⸢τριβουσ⸣⸢αυτου⸣⸢⸣ **4** ⸢⸣ εγενετο ιωαννησ ⸢ο⸣⸢βαπτιζων εν τη ερημω⸣⸢και⸣ κηρυσσων βαπτισμα μετανοιασ εισ αφεσιν αμαρτιων **5** και εξεπορευετο προσ αυτον πασα η ιουδαια χωρα και ⸢οι⸣ ιεροσολυμειται ⸢παντεσ και εβαπτιζοντο⸣⸢υπ αυτου εν τω ιορδανη ποταμω⸣ εξομολογουμενοι τασ αμαρτιασ αυτων **6** ⸢και ην⸣⸢ο⸣ ιωαννησ ενδεδυμενοσ ⸢τριχασ⸣ καμηλου ⸢και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου⸣ και ⸢⸣⸢εσθων⸣ ακριδασ και μελι αγριον **7** και ⸢εκηρυσσεν λεγων⸣ ερχεται ⸢ο ισχυροτεροσ μου οπισω μου⸣ ου ουκ ειμι ικανοσ ⸢κυψασ⸣ λυσαι τον ιμαντα ⸢των υποδηματων⸣ αυτου **8** ⸢εγω εβαπτισα υμασ υδατι αυτοσ δε βαπτισει υμασ⸣⸢⸣ πνι αγιω **9** ⸢και εγενετο⸣ εν ⸢εκειναισ ταισ ημεραισ⸣⸢⸣ ηλθεν ⸢⸣ ισ απο ναζαρεθ τησ γαλιλαιασ και εβαπτισθη ⸢εισ τον ιορδανην υπο ιωαννου⸣ **10** και ⸢ευθυσ⸣ αναβαινων ⸢εκ⸣ ⸢του⸣ υδατοσ ⸢ειδεν⸣⸢σχιζομενουσ⸣ τουσ ουρανουσ και το πνα ⸢ωσ περιστεραν καταβαινον⸣⸢⸣⸢επ⸣ αυτον **11** και φωνη ⸢εγενετο⸣ εκ ⸢των ουρανων⸣ συ ει ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν ⸢σοι⸣⸢ευδοκησα⸣ **12** και ⸢ευθυσ⸣ το πνα ⸢αυτον εκβαλλει⸣ εισ την ερημον **13** και ην ⸢⸣ εν τη ερημω ⸢τεσσερακοντα ημερασ⸣⸢⸣ πειραζομενοσ υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και ⸢οι⸣ αγγελοι διηκονουν αυτω **14** ⸢και μετα⸣ το παραδοθηναι ⸢τον⸣ ιωαννην ηλθεν ⸢ο⸣ ισ εισ την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον ⸢⸣ του θυ

15 ⌜και λεγων⌝ οτι ⌜πεπληρωται ο καιροσ⌝ και ηγγεικεν η βασιλεια ⌜του θ̅υ̅⌝ μετανοειτε και πιστευεται εν τω ευαγγελιω **16** ⌜και παραγων⌝ παρα την θαλασσαν τησ γαλιλαιασ ⌜ειδεν⌝⌜⌝ σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον ⌜σιμωνοσ⌝⌜αμφιβαλλοντασ⌝⌜⌝ εν τη θαλασση ησαν γαρ ⌜αλεεισ⌝ **17** και ειπεν αυτοισ ⌜ο ι̅σ̅⌝ δευτε οπισω μου και ποιησω υμασ γενεσθαι ⌜αλεεισ⌝ ανθρωπων **18** και ⌜ευθεωσ⌝ αφεντεσ ⌜τα δικτυα⌝⌜ηκολουθησαν⌝ αυτω **19** και ⌜προβασ⌝⌜ολιγον⌝ ιδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτουσ εν τω πλοιω καταρτιζοντασ τα δικτυα **20** και ⌜ευθυσ εκαλεσεν αυτουσ και⌝ αφεντεσ τον πατερα αυτων ⌜ζεβεδαιον⌝⌜εν τω πλοιω μετα των μισθωτων⌝⌜απηλθον οπισω αυτου⌝ **21** και ⌜εισπορευονται⌝ εισ καφαρναουμ και ⌜ευθεωσ⌝⌜τοισ σαββασιν εισελθων εισ την συναγωγην εδιδασκεν⌝⌜⌝ **22** και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτουσ ωσ εξουσιαν εχων ⌜και⌝ ουχ ωσ οι γραμματεισ⌜⌝ **23** και ⌜ευθυσ⌝⌜ην εν τη συναγωγη αυτων⌝ ανθρωποσ εν πνευματι ακαθαρτω και ⌜ανεκραξεν⌝ **24** λεγων ⌜⌝ τι ημιν και ⌜σοι⌝ι̅υ̅ ναζαρηνε ηλθεσ ⌜απολεσαι ημασ⌝⌜⌝⌜οιδα⌝ σε τισ ει ο αγιοσ του θ̅υ̅ **25** και επετιμησεν αυτω ⌜ο ι̅σ̅ λεγων⌝ φιμωθητι και εξελθε ⌜εξ⌝⌜αυτου⌝ **26** και ⌜⌝⌜σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον⌝ και ⌜φωνησαν⌝ φωνη μεγαλη ⌜εξηλθεν⌝⌜εξ⌝ αυτου **27** και ⌜εθαμβηθησαν⌝ ⌜απαντεσ⌝⌜ωστε συνζητειν⌝⌜⌝⌜αυτουσ⌝⌜λεγοντασ⌝ ⌜τι εστιν τουτο διδαχη καινη κατ εξουσιαν και⌝ τοισ ⌜πνευμασιν⌝ τοισ ακαθαρτοισ επιτασσει και υπακουουσιν αυτω **28** ⌜και εξηλθεν⌝ η ακοη αυτου ⌜ευθυσ πανταχου⌝ εισ ολην την περιχωρον τησ ⌜γαλιλαιασ⌝ **29** ⌜και ευθυσ εκ τησ

συναγωγησ εξελθων ηλθεν⌉ εισ την οικιαν σιμωνοσ και
ανδρεου μετα ιακωβου και⌈⌉ ιωαννου **30** ⌈η δε πενθερα
σιμωνοσ κατεκειτο⌉ πυρεσσουσα και ⌈ευθυσ⌉ λεγουσιν
αυτω περι αυτησ **31** και προσελθων ⌈ηγειρεν αυτην
κρατησασ τησ χειροσ και⌉⌈αφηκεν αυτην ο πυρετοσ⌉ και
⌈διηκονει⌉⌈αυτοισ⌉ **32** οψιασ δε γενομενησ οτε ⌈εδυ⌉ ο
ηλιοσ ⌈εφερον⌉ προσ αυτον παντασ τουσ κακωσ εχοντασ
⌈⌉⌈και τουσ δαιμονιζομενουσ⌉ **33** ⌈και ην ολη η πολισ
επισυνηγμενη προσ την θυραν **34** και εθεραπευσεν⌉
⌈πολλουσ κακωσ εχοντασ ποικιλαισ νοσοισ και δαιμονια
πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν τα δαιμονια λαλειν οτι
ηδεισαν αυτον $\overline{\chi\nu}$⌉⌈ειναι⌉ **35** και ⌈πρωι⌉⌈εννυχα⌉⌈λειαν
αναστασ εξηλθεν και απηλθεν⌉ εισ ⌈⌉ ερημον τοπον
⌈κακει⌉⌈προσηυχετο⌉ **36** και ⌈κατεδιωξεν⌉ αυτον ⌈⌉ σιμων
και ⌈οι⌉ μετ αυτου **37** ⌈και ευρον αυτον και λεγουσιν⌉
αυτω ⌈οτι παντεσ ζητουσιν σε⌉ **38** και λεγει ⌈αυτοισ⌉
⌈αγωμεν⌉⌈αλλαχου⌉ εισ τασ ⌈εχομενασ κωμοπολεισ ινα
και εκει κηρυξω⌉ εισ τουτο γαρ ⌈⌉⌈εξηλθον⌉ **39** και
⌈ηλθεν⌉⌈κηρυσσων⌉⌈εισ τασ συναγωγασ⌉ αυτων εισ
οληνν την γαλιλαιαν ⌈και τα δαιμονια εκβαλλων⌉ **40** και
ερχεται προσ αυτον λεπροσ ⌈παρακαλων⌉ αυτον ⌈⌉⌈⌉
λεγων ⌈αυτω οτι⌉ εαν ⌈θελησ⌉⌈δυνασαι⌉ με καθαρισαι **41**
⌈και⌉⌈σπλαγχνισθεισ⌉ εκτεινασ την χειρα ⌈αυτου⌉ ηψατο
⌈και λεγει⌉⌈αυτω⌉ θελω καθαρισθητι **42** και ⌈⌉⌈ευθυσ⌉
⌈απηλθεν απ αυτου η λεπρα⌉⌈και εκαθερισθη **43** και
εμβριμησαμενοσ αυτω ευθυσ εξεβαλεν αυτον⌉ **44** και λεγει
αυτω ορα μηδενι ⌈μηδεν⌉ειπησ ⌈αλλα⌉ υπαγε ⌈σεαυτον
δειξον⌉ τω ιερει και ⌈προσενεγκε⌉ περι του ⌈καθαρισμου⌉
σου ⌈α⌉⌈προσεταξεν⌉ μωυσησ εισ μαρτυριον ⌈αυτοισ⌉ **45**

ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν ⌜πολλα⌝ και διαφημιζειν
τον λογον ωστε μηκετι ⌜αυτον δυνασθαι⌝⌜φανερωσ εισ
πολιν εισελθειν⌝⌜αλλ⌝ εξω ⌜επ⌝ ερημοισ τοποισ ⌜ην⌝ και
ηρχοντο προσ αυτον ⌜παντοθεν⌝

2 και ⌜εισελθων παλιν⌝ εισ καφαρναουμ ⌜δι ημερων⌝
ηκουσθη οτι ⌜εν οικω⌝⌜εστιν⌝ **2** και ⌜⌝ συνηχθησαν
πολλοι ωστε μηκετι χωρειν ⌜μηδε τα προσ την θυραν⌝
και ελαλει ⌜αυτοισ⌝⌜τον⌝ λογον **3** και ⌜⌝ ερχονται
⌜φεροντεσ προσ αυτον παραλυτικον αιρομενον υπο
τεσσαρων⌝ **4** και μη δυναμενοι ⌜προσενεγκαι⌝⌜αυτω⌝
⌜δια τον οχλον⌝ απεστεγασαν την στεγην οπου ην ⌜⌝
και ⌜εξορυξαντεσ⌝⌜χαλωσιν⌝ τον ⌜κραβαττον⌝⌜οπου⌝ ο
παραλυτικοσ ⌜κατεκειτο⌝ **5** ⌜και ιδων⌝ ο ι̅σ̅ την πιστιν
αυτων λεγει τω παραλυτικω ⌜⌝ τεκνον ⌜⌝⌜αφεωνται⌝
⌜σου αι αμαρτιαι⌝ **6** ησαν δε τινεσ των γραμματεων
εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταισ καρδιαισ
αυτων ⌜⌝ **7** ⌜τι⌝ ουτοσ ⌜ουτωσ⌝ λαλει ⌜βλασφημει⌝ τισ
δυναται ⌜αφιεναι⌝⌜⌝ αμαρτιασ ει μη ⌜εισ⌝ ο θ̅σ̅ **8** και
⌜ευθυσ⌝⌜επιγνουσ ο ι̅σ̅⌝ τω πνευματι ⌜αυτου⌝ οτι ⌜ουτωσ⌝
διαλογιζονται ⌜εν εαυτοισ⌝⌜λεγει⌝⌜αυτοισ⌝⌜τι⌝⌜ταυτα⌝
⌜διαλογιζεσθε⌝ εν ταισ καρδιαισ υμων **9** τι ⌜⌝ εστιν
ευκοπωτερον ειπειν ⌜τω παραλυτικω αφεωνται σοι αι
αμαρτιαι η ειπειν εγειρε και αρον τον κραβαττον σου και
περιπατει⌝ **10** ινα δε ⌜ειδητε⌝ οτι εξουσιαν ⌜εχει⌝ ο υιοσ
του ανθρωπου ⌜επι τησ γησ αφιεναι αμαρτιασ⌝ λεγει τω
παραλυτικω **11** ⌜σοι λεγω εγειρε⌝⌜⌝ αρον τον ⌜κραβαττον⌝
σου και υπαγε εισ τον οικον σου **12** ⌜και ηγερθη και
ευθυσ⌝⌜αρασ⌝⌜⌝ τον ⌜κραβαττον⌝⌜εξηλθεν εμπροσθεν
παντων⌝ ωστε ⌜εξιστασθαι παντασ⌝ και δοξαζειν τον

θν̄ ⌜λεγοντασ⌝ οτι ⌜ουτωσ ουδεποτε⌝⌜ειδομεν⌝ **13** και ⌜εξηλθεν⌝⌜παλιν⌝⌜παρα⌝ την θαλασσαν και πασ ⌜ο⌝ οχλοσ ηρχετο προσ ⌜αυτον⌝ και εδιδασκεν αυτουσ **14** και παραγων ⌜ειδεν⌝⌜λευειν⌝ τον του αλφαιου καθημενον επι ⌜το τελωνιον⌝ και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστασ ⌜ηκολουθησεν⌝ αυτω **15** και ⌜γεινεται⌝⌜⌝⌜κατακεισθε αυτον⌝ εν τη οικια ⌜αυτου και⌝ πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ⌜⌝ συνανεκειντο τω ιῡ και τοισ μαθηταισ αυτου ησαν γαρ πολλοι ⌜⌝ και ⌜ηκολουθουν⌝ αυτω **16** και ⌜οι⌝ γραμματεισ ⌜των φαρισαιων⌝⌜ιδοντεσ οτι εσθιει μετα των αμαρτωλων και των τελωνων⌝ ελεγον τοισ μαθηταισ αυτου ⌜οτι⌝ μετα των ⌜τελωνων και αμαρτωλων⌝⌜εσθιει⌝ ⌜⌝ **17** και ακουσασ ο ιϲ̄ λεγει ⌜αυτοισ⌝ ου χριαν εχουσιν οι ισχυοντεσ ιατρου ⌜αλλ⌝ οι κακωσ εχοντεσ ⌜ουκ⌝⌜⌝ ⌜ηλθον⌝ καλεσαι δικαιουσ ⌜αλλα⌝ αμαρτωλουσ ⌜⌝ **18** και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι ⌜φαρισαιοι⌝ νηστευοντεσ και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου ⌜και οι μαθηται των φαρισαιων⌝ νηστευουσιν ⌜οι δε σοι μαθηται ου νηστευουσιν⌝ **19** και ειπεν αυτοισ ⌜ο ιϲ̄⌝ μη δυνανται οι ⌜υιοι⌝ του νυμφωνοσ εν ω ο νυμφιοσ μετ αυτων ⌜εστιν⌝ νηστευειν ⌜οσον χρονον εχουσιν τον νυμφιον μετ αυτων ου δυνανται νηστευειν⌝ **20** ελευσονται δε ημεραι οταν ⌜απαρθη⌝ απ αυτων ο νυμφιοσ και τοτε ⌜νηστευσουσιν⌝ εν ⌜εκεινη τη ημερα **21** ουδεισ⌝ επιβλημα ρακουσ αγναφου ⌜επιραπτει επι⌝⌜ιματιον παλαιον⌝ ει δε μη αιρει ⌜απ αυτου το πληρωμα⌝ το καινον ⌜⌝ του παλαιου και ⌜χειρον σχισμα⌝ γεινεται **22** και ουδεισ ⌜βαλλει⌝ οινον νεον εισ ασκουσ παλαιουσ ⌜⌝ ει δε μη ⌜⌝⌜ρηξει ο οινοσ τουσ ασκουσ⌝ και ο οινοσ ⌜⌝⌜απολλυται και οι ασκοι

αλλα οινον νεον εισ ασκουσ καινουσ βλητεον⌉ **23** και εγενετο ⌈⌉⌈αυτον εν τοισ σαββασιν παραπορευεσθαι⌉ δια ⌈των σποριμων⌉ και ⌈οι μαθηται αυτου ηρξαντο⌉⌈οδον ποιειν τιλλοντεσ⌉τουσ σταχυασ **24** ⌈και οι⌉ φαρισαιοι ελεγον ⌈αυτω⌉ ιδε τι ποιουσιν ⌈τοισ σαββασιν ο ουκ εξεστιν⌉ **25** και ⌈λεγει⌉ αυτοισ ⌈ουδεποτε⌉ ανεγνωτε ⌈τι⌉ ⌈εποιησεν⌉ δαυειδ οτε χρειαν ⌈εσχεν⌉ και επινασεν αυτοσ και ⌈οι⌉ μετ αυτου ⌈⌉ **26** ⌈πωσ⌉⌈εισηλθεν⌉ εισ τον οικον ⌈του⌉ θ̄ῡ ⌈επι αβιαθαρ αρχιερεωσ και τουσ αρτουσ τησ προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τουσ ιερεισ και εδωκεν και τοισ συν αυτω ουσιν⌉ **27** ⌈και ελεγεν αυτοισ⌉⌈το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο και ουχ ο ανθρωποσ δια το σαββατον **28** ωστε⌉ κ̄σ̄ εστιν ο υιοσ του ανθρωπου και του σαββατου

3 και ⌈εισηλθεν παλιν εισ⌉ συναγωγην ⌈και ην εκει⌉ ανθρωποσ ⌈εξηραμμενην εχων⌉ την χειρα **2** και ⌈παρετηρουν⌉ αυτον ει ⌈⌉ τοισ ⌈σαββασιν⌉⌈θεραπευσει⌉ ⌈αυτον⌉ ινα ⌈κατηγορησωσιν⌉⌈αυτου⌉ **3** και λεγει τω ανθρωπω τω ⌈την χειρα εχοντι ξηραν⌉⌈εγειρε⌉⌈εισ το μεσον⌉ **4** και ⌈λεγει αυτοισ⌉⌈εξεστιν⌉⌈⌉ τοισ σαββασιν ⌈⌉⌈αγαθοποιησαι⌉ η ⌈κακοποιησαι⌉ ψυχην σωσαι ⌈⌉ η ⌈αποκτειναι⌉ οι δε εσιωπων **5** ⌈και περιβλεψαμενοσ⌉ αυτουσ μετ οργησ ⌈συνλυπουμενοσ⌉ επι τη ⌈πωρωσει⌉ τησ καρδιασ αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα ⌈σου⌉ και ⌈εξετεινεν⌉ και ⌈απεκατεσταθη⌉ η χειρ αυτου ⌈⌉ **6** ⌈και εξελθοντεσ⌉ οι φαρισαιοι ⌈ευθυσ⌉ μετα των ηρωδιανων συμβουλιον ⌈εποιησαν⌉ κατ αυτου οπωσ αυτον ⌈απολεσωσιν⌉ **7** ⌈και ο⌉ ῑσ̄ ⌈μετα των μαθητων αυτου ανεχωρησεν⌉⌈προσ⌉ την θαλασσαν και ⌈πολυ

πληθοσ⌉ απο τησ γαλιλαιασ ⌈ηκολουθησεν και απο τησ ιουδαιασ⌉ **8** και απο ιεροσολυμων και ⌈απο τησ ιδουμαιασ και⌉ περαν του ιορδανου ⌈και⌉ περι τυρον και ⌈⌉ σιδωνα ⌈πληθοσ πολυ⌉⌈ακουοντεσ⌉⌈οσα⌉⌈εποιει⌉⌈ηλθον προσ αυτον⌉ **9** και ⌈ειπεν⌉ τοισ μαθηταισ αυτου ινα ⌈πλοιαριον⌉ προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον ⌈⌉ **10** πολλουσ γαρ ⌈εθεραπευσεν⌉ ωστε ⌈επιπιπτειν⌉⌈⌉ ⌈αυτω⌉ ινα αυτου ⌈αψωνται⌉⌈⌉ οσοι ειχον μαστιγασ **11** ⌈και τα πνευματα τα⌉ ακαθαρτα οταν ⌈⌉ αυτον ⌈εθεωρουν⌉ ⌈προσεπιπτον⌉ αυτω και ⌈εκραζον⌉⌈λεγοντα⌉⌈οτι⌉ συ ει ⌈ο⌉ υιοσ του $\overline{\theta\upsilon}$ **12** και ⌈πολλα⌉ επετιμα αυτοισ ινα μη ⌈αυτον φανερον⌉⌈ποιησωσιν⌉⌈⌉ **13** και ⌈αναβαινει⌉ εισ το οροσ ⌈και προσκαλειται⌉ ουσ ηθελεν ⌈αυτοσ και⌉ ⌈απηλθον⌉ προσ αυτον **14** και ⌈εποιησεν⌉⌈δωδεκα ουσ και αποστολουσ ωνομασεν ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη⌉ αυτουσ κηρυσσειν ⌈⌉ **15** και ⌈εχειν⌉ εξουσιαν ⌈⌉ εκβαλλειν τα δαιμονια ⌈⌉ **16** ⌈και εποιησεν τουσ δωδεκα⌉ και ⌈επεθηκεν⌉⌈ονομα τω σιμωνι⌉ πετρον **17** ⌈και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοισ ονοματα⌉ βοανηργεσ ο εστιν υιοι βροντησ **18** ⌈⌉ και ⌈ανδρεαν⌉ και ⌈φιλιππον⌉ και βαρθολομαιον και ⌈ματθαιον⌉ και ⌈θωμαν⌉ και ⌈ιακωβον τον⌉ του αλφαιου ⌈και θαδδαιον⌉ και ⌈σιμωνα τον καναναιον⌉ **19** και ⌈ιουδαν ισκαριωθ οσ⌉ και ⌈παρεδωκεν⌉ αυτον **20** και ⌈ερχεται⌉ εισ οικον και συνερχεται παλιν ⌈ο⌉ οχλοσ ωστε μη δυνασθαι ⌈αυτουσ⌉⌈μηδε⌉⌈αρτον⌉ φαγειν **21** και ⌈ακουσαντεσ⌉⌈οι παρ αυτου⌉ εξηλθον κρατησαι αυτον ⌈ελεγον⌉ γαρ οτι ⌈εξεστη⌉ **22** και οι ⌈γραμματεισ οι απο ιεροσολυμων καταβαντεσ⌉ ελεγον οτι

⌈βεελζεβουλ⌉ εχει ⌈και οτι εν τω αρχοντι⌉ των δαιμονιων ⌈⌉ εκβαλλει τα δαιμονια **23** και προσκαλεσαμενος αυτους ⌈εν παραβολαισ ελεγεν αυτοισ⌉ πωσ δυναται σατανασ σαταναν ⌈εκβαλλειν⌉ **24** και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη **25** ⌈και εαν⌉ οικια εφ εαυτην μερισθη ου ⌈δυνησεται⌉⌈η οικια εκεινη σταθηναι⌉ **26** και ⌈ει⌉ ο σατανασ ⌈ανεστη εφ εαυτον και εμερισθη⌉⌈⌉ ου δυναται ⌈στηναι⌉⌈⌉ αλλα ⌈⌉ τελοσ εχει **27** ⌈αλλ ου⌉⌈δυναται ουδεισ⌉⌈εισ την οικιαν του ισχυρου εισελθων τα σκευη αυτου διαρπασαι⌉ εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε ⌈την οικιαν⌉ αυτου ⌈διαρπασει⌉ **28** αμην λεγω υμιν οτι παντα ⌈αφεθησεται τοισ υιοισ των ανθρωπων τα αμαρτηματα⌉ και ⌈αι⌉ βλασφημιαι ⌈οσα εαν βλασφημησωσιν⌉ **29** οσ ⌈δ αν⌉ βλασφημηση ⌈εισ⌉ το $\overline{\pi\nu\alpha}$ το αγιον ουκ εχει αφεσιν ⌈εισ τον αιωνα⌉ ⌈αλλα⌉⌈ενοχοσ⌉⌈εστιν⌉ αιωνιου ⌈αμαρτηματοσ⌉ **(aiōn g165, aiōnios g166)** **30** οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον ⌈εχει **31** και ερχονται η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου⌉ και εξω ⌈στηκοντεσ⌉ απεστειλαν προσ αυτον ⌈καλουντεσ⌉ αυτον **32** και εκαθητο ⌈περι αυτον οχλοσ⌉⌈και λεγουσιν⌉ αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου ⌈⌉ εξω ⌈ζητουσιν⌉ σε **33** ⌈και⌉⌈αποκριθεισ⌉⌈αυτοισ λεγει⌉ τισ εστιν η μητηρ ⌈μου⌉⌈και⌉⌈οι⌉ αδελφοι ⌈μου⌉ **34** ⌈και⌉ περιβλεψαμενοσ ⌈τουσ περι αυτον κυκλω καθημενουσ λεγει⌉⌈ειδε⌉ η μητηρ μου και οι αδελφοι μου **35** ⌈οσ γαρ⌉ αν ⌈ποιηση⌉ ⌈το θελημα⌉ του $\overline{\theta\upsilon}$ ουτοσ ⌈αδελφοσ μου⌉ και αδελφη ⌈⌉ και μητηρ ⌈εστιν⌉

4 και ⌈παλιν ηρξατο⌉ διδασκειν ⌈παρα⌉ την θαλασσαν και ⌈συναγεται⌉ προσ αυτον ⌈οχλοσ⌉⌈πλειστοσ⌉ ωστε αυτον

⌜εισ το πλοιον εμβαντα⌝ καθησθαι ⌜εν τη θαλασση⌝ και
πασ ο οχλοσ ⌜προσ την θαλασσαν επι τησ γησ⌝⌜ησαν⌝ **2**
και εδιδασκεν αυτουσ ⌜εν παραβολαισ πολλα και ελεγεν
αυτοισ εν τη διδαχη αυτου⌝ **3** ⌜ακουετε⌝ ιδου εξηλθεν
ο σπειρων ⌜σπειραι⌝ **4** και ⌜εγενετο εν τω σπειρειν ο⌝
μεν ⌜επεσεν⌝ παρα την οδον και ⌜ηλθεν⌝ τα ⌜πετεινα⌝
⌜⌝ και κατεφαγεν αυτο **5** ⌜και αλλο επεσεν⌝ επι ⌜το
πετρωδεσ⌝⌜και⌝⌜οπου⌝ ουκ ⌜ειχεν⌝ γην πολλην ⌜και⌝
⌜ευθυσ⌝⌜εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθοσ γησ⌝ **6** ⌜και
οτε ανετειλεν ο ηλιοσ⌝ ⌜εκαυματισθη⌝ και δια το μη
εχειν ριζαν ⌜εξηρανθη⌝ **7** και ⌜αλλο⌝ επεσεν ⌜εισ⌝ τασ
ακανθασ και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν ⌜αυτο⌝
και καρπον ουκ ⌜εδωκεν⌝ **8** και ⌜αλλα⌝ επεσεν ⌜εισ⌝ την
γην την καλην και ⌜εδιδου⌝ καρπον αναβαινοντα και
⌜αυξανομενα⌝ και ⌜εφερεν⌝⌜⌝⌜εισ τριακοντα⌝ και ⌜⌝⌜εν
τριακοντα⌝ και ⌜⌝⌜εν εκατον⌝ **9** και ελεγεν ⌜⌝⌜οσ εχει⌝
ωτα ακουειν ακουετω ⌜⌝ **10** ⌜και οτε⌝ εγενετο κατα μονασ
⌜ηρωτων⌝ αυτον ⌜οι περι αυτον συν τοισ δωδεκα τασ
παραβολασ⌝ **11** και ⌜ελεγεν⌝ αυτοισ υμιν ⌜το μυστηριον
δεδοται⌝ τησ βασιλειασ του θ̄ῡ εκεινοισ δε τοισ ⌜εξω⌝
εν παραβολαισ ⌜τα⌝ παντα ⌜γεινεται⌝ **12** ινα βλεποντεσ
⌜βλεπωσιν και⌝ μη ⌜ιδωσιν⌝ και ακουοντεσ ⌜ακουωσι
και⌝ μη ⌜συνιωσιν⌝ μηποτε ⌜επιστρεψωσιν⌝ και ⌜αφεθη⌝
αυτοισ ⌜⌝ **13** και λεγει αυτοισ ουκ οιδατε την παραβολην
ταυτην και πωσ πασασ ⌜τασ παραβολασ γνωσεσθαι⌝ **14** ο
σπειρων τον λογον ⌜σπειρει⌝ **15** ουτοι δε εισιν οι παρα την
οδον ⌜οπου⌝ σπειρεται ο λογοσ ⌜και⌝ οταν ⌜ακουσωσιν⌝
⌜ευθυσ⌝ ερχεται ο σατανασ και ⌜αιρει⌝ τον λογον τον
εσπαρμενον ⌜εισ⌝⌜αυτουσ⌝ **16** ⌜και ουτοι⌝⌜εισιν ομοιωσ⌝

οι επι τα ⌈πετρωδη⌉ σπειρομενοι ⌈οι⌉ οταν ⌈ακουσωσιν⌉
τον λογον ⌈ευθυσ⌉ μετα χαρασ λαμβανουσιν αυτον **17** και
ουκ ⌈εχουσιν⌉ ριζαν εν εαυτοισ αλλα προσκαιροι εισιν
ειτα γενομενησ θλιψεωσ ⌈η⌉ διωγμου δια τον λογον ⌈⌉
⌈ευθυσ⌉⌈σκανδαλιζονται⌉ **18** ⌈και αλλοι εισιν οι⌉⌈εισ⌉
τασ ακανθασ σπειρομενοι ⌈outoι εισιν⌉ οι ⌈τον λογον
ακουσαντεσ⌉ **19** και αι ⌈μεριμναι⌉ του ⌈αιωνοσ⌉⌈⌉ και ⌈η
απατη⌉ του ⌈πλουτου⌉⌈και αι περι τα λοιπα επιθυμιαι⌉
εισπορευομεναι ⌈συνπνιγουσι τον λογον⌉ και ⌈ακαρποσ
γεινεται⌉ **(aiōn g165)** **20** ⌈και εκεινοι⌉ εισιν οι επι ⌈την γην
την καλην⌉⌈σπαρεντεσ⌉ οιτινεσ ⌈ακουουσιν⌉ τον λογον
και παραδεχονται και ⌈καρποφορουσιν⌉ εν τριακοντα και
⌈εν⌉ εξηκοντα και ⌈εν⌉ εκατον **21** και ⌈ελεγεν⌉ αυτοισ ⌈⌉
μητι ⌈ερχεται ο λυχνοσ⌉⌈ινα⌉ υπο τον μοδιον ⌈τεθη⌉ η υπο
την κλεινην ⌈ουχ⌉ ινα ⌈επι⌉ την λυχνιαν ⌈τεθη⌉ **22** ⌈ου⌉
γαρ ⌈εστιν⌉⌈⌉ κρυπτον ⌈⌉⌈εαν μη ινα⌉ φανερωθη ουδε
εγενετο αποκρυφον ⌈αλλ⌉ ινα ⌈ελθη εισ φανερον⌉ **23** ει τισ
εχει ωτα ακουειν ακουετω **24** και ελεγεν αυτοισ βλεπετε
⌈τι⌉ ακουετε εν ω μετρω ⌈μετρειτε⌉ μετρηθησεται υμιν
⌈και προστεθησεται υμιν⌉ **25** οσ γαρ ⌈⌉⌈εχει⌉⌈δοθησεται⌉
αυτω και οσ ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου **26** και
ελεγεν ⌈⌉ outωσ εστιν η βασιλεια του θ̅υ̅ ωσ ⌈⌉ ανθρωποσ
⌈βαλη τον σπορον⌉ επι ⌈τησ γησ⌉ **27** και καθευδη και
⌈εγειρηται⌉⌈νυκτα⌉ και ημεραν και ο σποροσ ⌈βλαστα⌉
και ⌈μηκυνηται⌉ ωσ ουκ οιδεν αυτοσ **28** ⌈αυτοματη⌉ η
γη καρποφορει πρωτον χορτον ⌈ειτεν⌉⌈σταχυν ειτα⌉
⌈πληρησ⌉⌈⌉⌈σιτον⌉ εν τω σταχυι **29** ⌈οταν δε⌉⌈παραδοι⌉ ο
καρποσ ⌈ευθυσ⌉ αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν
ο θερισμοσ **30** και ⌈ελεγεν⌉⌈⌉⌈πωσ⌉⌈ομοιωσωμεν⌉ την

βασιλειαν του θ̄ῡ η εν ⌜τινι αυτην παραβολη θωμεν⌝
31 ⌜ωσ⌝⌜κοκκω⌝ σιναπεωσ ⌜οσ⌝⌜οταν⌝ σπαρη επι ⌜τησ
γησ⌝⌜⌝⌜μικροτερον⌝⌜ον⌝ παντων των σπερματων ⌜των
επι τησ γησ **32** και οταν σπαρη αναβαινει⌝ και γεινεται
⌜μειζον παντων των λαχανων⌝ και ⌜⌝ ποιει κλαδουσ
μεγαλουσ ωστε δυνασθαι ⌜υπο την σκιαν αυτου⌝ τα
πετεινα του ουρανου ⌜κατασκηνουν⌝ **33** και τοιαυταισ
⌜παραβολαισ πολλαισ⌝ ελαλει ⌜αυτοισ⌝ τον λογον καθωσ
⌜ηδυναντο⌝ ακουειν **34** ⌜χωρισ δε⌝ παραβολησ ουκ ελαλει
αυτοισ καθ ιδιαν δε τοισ ⌜ιδιοισ μαθηταισ⌝⌜επελυεν⌝
⌜παντα⌝ **35** και λεγει αυτοισ εν εκεινη τη ημερα οψιασ
γενομενησ διελθωμεν εισ ⌜το⌝ περαν **36** και ⌜αφεντεσ⌝
⌜τον οχλον⌝ παραλαμβανουσιν αυτον ωσ ην εν τω πλοιω
και ⌜αλλα πλοια⌝⌜ην⌝ μετ αυτου **37** και ⌜γεινεται⌝ λαιλαψ
⌜μεγαλη ανεμου και τα⌝ κυματα ⌜επεβαλλεν⌝ εισ το
πλοιον ⌜ωστε ηδη γεμιζεσθαι το πλοιον⌝ **38** και ⌜αυτοσ ην⌝
⌜εν⌝ τη πρυμνη επι ⌜το προσκεφαλαιον⌝ καθευδων και
⌜διεγειρουσιν⌝ αυτον ⌜και⌝ λεγουσιν ⌜αυτω⌝ διδασκαλε ου
μελει σοι οτι απολλυμεθα **39** και ⌜διεγερθεισ⌝⌜επετιμησεν⌝
τω ανεμω και ⌜ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφειμωσο⌝ και
εκοπασεν ο ανεμοσ και εγενετο γαληνη ⌜μεγαλη⌝ **40** και
⌜ειπεν⌝ αυτοισ τι ⌜δειλοι εστε ουπω⌝⌜⌝ εχετε πιστιν **41**
και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προσ αλληλουσ
τισ αρα ⌜ουτοσ εστιν⌝ οτι ⌜και⌝⌜ο ανεμοσ και η θαλασσα⌝
⌜αυτω υπακουει⌝

5 και ⌜ηλθον⌝ εισ το ⌜περαν τησ θαλασσησ⌝ εισ ⌜την⌝
χωραν των ⌜γερασηνων⌝ **2** και ⌜εξελθοντοσ αυτου⌝ εκ του
πλοιου ⌜⌝⌜υπηντησεν⌝ αυτω ⌜εκ των μνημιων ανθρωποσ⌝
εν πνευματι ακαθαρτω **3** οσ ⌜την κατοικησιν ειχεν⌝

εν τοισ ⌜μνημασιν⌝ και ⌜ουδε⌝⌜αλυσει⌝⌜ουκετι ουδεισ
εδυνατο αυτον⌝ δησαι **4** ⌜δια⌝⌜το⌝⌜αυτον πολλακισ
πεδαισ και αλυσεσι δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τασ
αλυσισ⌝ και τασ πεδασ ⌜συντετριφθαι και ουδεισ ισχυεν
αυτον δαμασαι **5** και δια παντοσ νυκτοσ και ημερασ⌝
εν τοισ ⌜μνημασιν και εν τοισ ορεσιν⌝ ην ⌜κραζων⌝ και
κατακοπτων ⌜εαυτον⌝ λιθοισ **6** ⌜και ιδων⌝ τον $\overline{\text{ιν}}$ ⌜απο⌝
μακροθεν ⌜εδραμεν⌝ και προσεκυνησεν ⌜αυτον⌝ **7** και
κραξασ φωνη μεγαλη ⌜λεγει⌝ τι εμοι και ⌜σοι⌝$\overline{\text{ιυ}}$ υιε ⌜του⌝
$\overline{\theta\upsilon}$ του ⌜υψιστου⌝ ορκιζω σε τον $\overline{\theta\nu}$ μη με βασανισησ **8** ⌜⌝
⌜ελεγεν⌝⌜γαρ⌝ αυτω ⌜⌝⌜εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον
εκ⌝ του ανθρωπου **9** και ⌜επηρωτα⌝ αυτον τι ⌜ονομα
σοι⌝⌜⌝ και ⌜λεγει αυτω λεγιων ονομα μοι⌝ οτι πολλοι
εσμεν **10** και ⌜παρεκαλει⌝ αυτον πολλα ινα μη ⌜αυτα
αποστειλη⌝ εξω τησ χωρασ **11** ην δε εκει ⌜προσ τω ορει
αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη⌝ **12** και ⌜παρεκαλεσαν⌝
⌜αυτον⌝⌜λεγοντεσ⌝ πεμψον ημασ εισ τουσ χοιρουσ ινα
εισ αυτουσ ⌜εισελθωμεν⌝ **13** και ⌜επετρεψεν αυτοισ⌝ και
εξελθοντα τα πνευματα ⌜τα ακαθαρτα⌝⌜εισηλθον⌝ εισ
τουσ χοιρουσ και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εισ
την θαλασσαν⌜⌝ ωσ δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση
14 ⌜και οι⌝ βοσκοντεσ ⌜αυτουσ⌝ εφυγον και ⌜απηγγειλαν⌝
εισ την πολιν και εισ τουσ αγρουσ και ⌜εξηλθον⌝ ιδειν
τι ⌜εστιν⌝ το γεγονοσ **15** και ⌜ερχονται⌝ προσ τον $\overline{\text{ιν}}$
και ⌜θεωρουσιν⌝⌜⌝ τον δαιμονιζομενον ⌜καθημενον
ιματισμενον και⌝ σωφρονουντα ⌜τον εσχηκοτα τον
λεγεωνα⌝ και εφοβηθησαν **16** ⌜και διηγησαντο⌝ αυτοισ οι
⌜ιδοντεσ⌝ πωσ εγενετο ⌜⌝ τω δαιμονιζομενω και περι των
χοιρων **17** και ⌜ηρξαντο παρακαλειν⌝ αυτον ⌜απελθειν⌝

απο των οριων αυτων **18** και ⌜εμβαινοντοσ⌝ αυτου εισ
το πλοιον ⌜παρεκαλει⌝ αυτον ο δαιμονισθεισ ινα ⌜μετ
αυτου η **19** και⌝ ουκ αφηκεν αυτον ⌜αλλα λεγει⌝ αυτω
υπαγε εισ τον οικον σου προσ τουσ σουσ και ⌜απαγγειλον⌝
αυτοισ οσα ⌜ο κσ̄ σοι πεποιηκεν⌝ και ⌜⌝⌜ηλεησεν⌝ σε **20**
και ⌜απηλθεν⌝ και ηρξατο κηρυσσειν εν ⌜⌝ τη δεκαπολει
⌜οσα⌝ εποιησεν αυτω ο ιη̄ και παντεσ εθαυμαζον **21** και
⌜διαπερασαντοσ του ιῡ εν τω πλοιω⌝⌜παλιν εισ το περαν⌝
συνηχθη ⌜⌝ οχλοσ πολυσ ⌜επ⌝ αυτον ⌜και ην⌝ παρα την
θαλασσαν **22** και ⌜ιδου⌝ ερχεται ⌜εισ⌝ των αρχισυναγωγων
⌜ονοματι ιαειροσ⌝ και ⌜ιδων αυτον πιπτει⌝ προσ τουσ
ποδασ αυτου **23** ⌜και παρακαλει αυτον πολλα⌝ λεγων
⌜οτι⌝ το θυγατριον μου εσχατωσ ⌜⌝ εχει ⌜ινα ελθων
επιθησ τασ χειρασ αυτη⌝⌜ινα⌝ σωθη και ⌜ζηση⌝ **24** και
⌜απηλθεν⌝ μετ αυτου και ⌜ηκολουθει⌝ αυτω οχλοσ πολυσ
και συνεθλιβον αυτον **25** και γυνη ⌜⌝ ουσα εν ρυσει
αιματοσ ⌜δωδεκα ετη⌝ **26** ⌜και⌝ πολλα παθουσα υπο
πολλων ιατρων και δαπανησασα τα ⌜παρ⌝⌜εαυτησ⌝ παντα
και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον ⌜εισ⌝ το χειρον
⌜ελθουσα⌝ **27** ⌜⌝ ακουσασα ⌜τα⌝ περι του ιῡ ⌜ελθουσα εν
τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου **28** ελεγεν γαρ⌝
οτι ⌜εαν⌝⌜αψωμαι καν των ιματιων αυτου⌝ σωθησομαι
29 και ⌜ευθυσ⌝ εξηρανθη η πηγη του αιματοσ αυτησ και
εγνω τω σωματι οτι ⌜ιαται⌝ απο ⌜τησ⌝ μαστιγοσ **30** και
⌜ευθυσ⌝⌜ο ισ̄ επιγνουσ εν εαυτω⌝ την ⌜εξ αυτου δυναμιν
εξελθουσαν⌝ επιστραφεισ εν τω οχλω ⌜ελεγεν⌝ τισ ⌜μου
ηψατο των ιματιων **31** και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου⌝
βλεπεισ τον οχλον ⌜συνθλιβοντα⌝ σε και λεγεισ τισ μου
ηψατο **32** και περιεβλεπετο ⌜ιδειν⌝ την τουτο ⌜ποιησασαν⌝

33 η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ⌈⌉ ειδυια ο γεγονεν ⌈⌉ αυτη ⌈ηλθεν⌉ και ⌈προσεπεσεν αυτω⌉ και ειπεν αυτω ⌈⌉ πασαν την ⌈αληθειαν⌉ **34** ο δε ⌈⌉ ειπεν ⌈αυτη⌉ θυγατηρ η πιστισ σου ⌈σεσωκεν⌉ σε υπαγε εισ ειρηνην και ισθι υγιησ απο τησ μαστιγοσ σου **35** ετι αυτου λαλουντοσ ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντεσ ⌈⌉ οτι η θυγατηρ σου ⌈απεθανεν⌉ τι ετι σκυλλεισ τον διδασκαλον **36** ο δε ις ⌈⌉⌈παρακουσασ⌉⌈⌉ τον λογον ⌈λαλουμενον⌉ λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε **37** και ουκ αφηκεν ⌈ουδενα μετ αυτου συνακολουθησαι⌉ ει μη ⌈τον⌉ πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ⌈ιακωβου⌉ **38** και ⌈ερχονται⌉ εισ ⌈τον οικον⌉ του αρχισυναγωγου και ⌈θεωρει⌉ θορυβον ⌈και⌉⌈κλαιοντασ⌉ και ⌈αλαλαζοντασ⌉ ⌈πολλα⌉ **39** και εισελθων λεγει αυτοισ τι θορυβεισθε και ⌈⌉ κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει **40** ⌈και⌉ κατεγελων αυτου ⌈⌉⌈αυτοσ⌉ δε εκβαλων ⌈παντασ⌉ παραλαμβανει τον πατερα ⌈του παιδιου και την μητερα⌉ και τουσ ⌈μετ αυτου⌉⌈⌉ και ⌈εισπορευεται⌉⌈οπου⌉ ην το παιδιον ⌈⌉ **41** και κρατησασ ⌈τησ χειροσ⌉ του παιδιου λεγει ⌈αυτη ταλιθα⌉⌈κουμ⌉ ο ⌈εστιν⌉ μεθερμηνευομενον το κορασιον ⌈σοι⌉ λεγω ⌈εγειρε⌉ **42** και ⌈ευθυσ⌉ ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην ⌈γαρ⌉⌈⌉ ετων δωδεκα και εξεστησαν ⌈ευθυσ⌉ εκστασει μεγαλη **43** και διεστειλατο αυτοισ ⌈πολλα⌉ ινα μηδεισ ⌈γνοι⌉ τουτο και ⌈ειπεν⌉ ⌈δοθηναι⌉ αυτη φαγειν

6 και εξηλθεν ⌈εκειθεν και ερχεται⌉ εισ την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου **2** και ⌈γενομενου σαββατου⌉⌈ηρξατο⌉⌈διδασκειν εν τη συναγωγη⌉ και ⌈⌉ πολλοι ⌈ακουοντεσ⌉ εξεπλησσοντο

⌈⌉ λεγοντεσ ποθεν τουτω ταυτα ⌈⌉ και τισ η σοφια η
δοθεισα ⌈τουτω⌉⌈⌉ και ⌈αι⌉ δυναμεισ τοιαυται δια των
χειρων αυτου ⌈γινομεναι⌉ **3** ουχ ουτοσ εστιν ⌈ο τεκτων⌉ ο
υιοσ ⌈τησ⌉ μαριασ ⌈και αδελφοσ⌉ ιακωβου και ⌈ιωσητοσ⌉
και ιουδα και σιμωνοσ ⌈και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου
ωδε προσ ημασ⌉ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω **4** ⌈και
ελεγεν⌉⌈αυτοισ⌉ ο ις οτι ουκ ⌈εστιν⌉ προφητησ ατιμοσ
ει μη εν τη ⌈⌉ πατριδι ⌈αυτου⌉ και εν ⌈τοισ συνγενεσιν
αυτου και εν⌉ τη οικια αυτου **5** και ουκ ⌈εδυνατο⌉⌈εκει
ποιησαι ουδεμιαν δυναμιν⌉ ει μη ολιγοισ αρρωστοισ
επιθεισ τασ χειρασ ⌈εθεραπευσεν⌉ **6** και ⌈εθαυμασεν⌉
δια την ⌈απιστιαν⌉ αυτων και ⌈περιηγεν⌉⌈⌉ τασ ⌈κωμασ
κυκλω⌉ διδασκων **7** και ⌈προσκαλειται⌉ τουσ δωδεκα
⌈και ηρξατο αυτουσ αποστελλειν δυο⌉ δυο ⌈και εδιδου⌉
αυτοισ ⌈εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων **8**
και παρηγγειλεν αυτοισ⌉ ινα μηδεν ⌈αιρωσιν⌉ εισ οδον
ει μη ραβδον μονον ⌈μη αρτον μη πηραν μη⌉ εισ την
⌈ζωνην⌉ χαλκον **9** ⌈αλλα⌉ υποδεδεμενουσ σανδαλια και
μη ⌈ενδυσησθαι⌉ δυο χιτωνασ **10** και ⌈ελεγεν⌉⌈αυτοισ⌉
⌈οπου⌉⌈εαν⌉ εισελθητε ⌈εισ οικιαν⌉ εκει ⌈μενετε⌉ εωσ αν
εξελθητε εκειθεν **11** και ⌈οσ⌉⌈αν⌉⌈τοποσ⌉ μη ⌈δεξηται⌉
υμασ μηδε ⌈ακουσωσιν⌉ υμων εκπορευομενοι εκειθεν
εκτιναξατε τον χουν ⌈τον υποκατω⌉ των ποδων υμων εισ
μαρτυριον ⌈αυτοισ⌉⌈⌉ **12** και εξελθοντεσ ⌈εκηρυξαν⌉⌈⌉
ινα ⌈μετανοωσιν⌉ **13** και δαιμονια πολλα ⌈εξεβαλλον⌉ και
⌈ηλιφον ελαιω⌉ πολλουσ αρρωστουσ ⌈και⌉ εθεραπευον ⌈⌉
14 και ηκουσεν ⌈ο βασιλευσ ηρωδησ⌉ φανερον γαρ εγενετο
το ονομα αυτου και ⌈ελεγεν⌉ οτι ιωαννησ ο ⌈βαπτιζων⌉
⌈εγηγερται εκ νεκρων⌉ και δια τουτο ενεργουσιν αι

δυναμεισ ⌜εν⌝⌜αυτω⌝ **15** αλλοι ⌜δε⌝ ελεγον οτι ηλιασ
εστιν αλλοι δε ⌜ελεγον⌝ οτι ⌜προφητησ ωσ⌝ εισ των
προφητων **16** ακουσασ δε ⌜ο⌝ ηρωδησ ⌜ελεγεν⌝⌜οτι⌝
⌜ον εγω⌝ απεκεφαλισα ⌜ιωαννην ουτοσ⌝⌜⌝⌜ηγερθη⌝ **17**
αυτοσ ⌜γαρ⌝⌜ο⌝ ηρωδησ αποστειλασ ⌜εκρατησεν⌝ τον
ιωαννην ⌜και εδησεν αυτον εν φυλακη⌝ δια ηρωδιαδα
⌜την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου⌝ οτι ⌜αυτην
εγαμησεν⌝ **18** ⌜ελεγεν⌝ γαρ ⌜ο⌝ ιωαννησ τω ηρωδη ⌜οτι⌝
ουκ ⌜εξεστιν⌝⌜σοι⌝⌜εχειν την γυναικα⌝ του αδελφου
σου **19** η ⌜δε ηρωδιασ⌝ ενειχεν αυτω και ⌜ηθελεν αυτον
αποκτειναι⌝ και ουκ ⌜ηδυνατο⌝ **20** ο γαρ ηρωδησ εφοβειτο
τον ιωαννην ειδωσ αυτον ανδρα δικαιον και αγιον ⌜και⌝
συνετηρει αυτον και ακουσασ αυτου πολλα ⌜ηπορει⌝
και ηδεωσ αυτου ⌜ηκουεν⌝ **21** και γενομενησ⌜⌝ ημερασ
ευκαιρου ⌜οτε⌝ ηρωδησ⌜⌝ τοισ γενεσιοισ αυτου διπνον
⌜εποιησεν⌝ τοισ μεγιστασιν ⌜αυτου⌝ και τοισ χειλιαρχοισ
και τοισ πρωτοισ ⌜τησ γαλιλαιασ⌝ **22** ⌜και εισελθουσησ⌝
τησ θυγατροσ ⌜αυτου⌝⌜⌝ ηρωδιαδοσ και ορχησαμενησ
⌜ηρεσεν⌝ τω ηρωδη και τοισ συνανακειμενοισ ⌜ο δε
βασιλευσ ειπεν⌝ τω κορασιω ⌜αιτησον⌝ με ο ⌜εαν θελησ⌝
και δωσω σοι **23** ⌜και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν αιτησησ με
δωσω σοι εωσ⌝⌜ημισουσ⌝ τησ βασιλειασ ⌜μου⌝ **24** ⌜και⌝
εξελθουσα ⌜ειπεν⌝ τη μητρι αυτησ τι ⌜αιτησωμαι⌝ η δε
⌜ειπεν⌝⌜⌝ την κεφαλην ιωαννου ⌜του βαπτιζοντοσ⌝ **25**
και ⌜εισελθουσα⌝⌜ευθυσ μετα σπουδησ προσ τον βασιλεα
ητησατο λεγουσα θελω ινα εξαυτησ δωσ μοι⌝ επι πινακι⌜⌝
την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου **26** ⌜και⌝ περιλυποσ
γενομενοσ ο βασιλευσ⌜⌝ δια τουσ ορκουσ και⌜⌝ τουσ
⌜συνανακειμενουσ⌝ ουκ ηθελησεν ⌜αθετησαι αυτην⌝ **27**

⌈και⌉⌈ευθυσ⌉ αποστειλασ⌈ο βασιλευσ⌉ σπεκουλατορα
επεταξεν ⌈ενεγκαι⌉ την κεφαλην αυτου ⌈και απελθων
απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη **28** και ηνεγκεν την
κεφαλην αυτου⌉ επι πινακι και εδωκεν ⌈αυτην⌉ τω
κορασιω και το κορασιον ⌈εδωκεν⌉⌈αυτην⌉ τη μητρι
αυτησ **29** ⌈και ακουσαντεσ⌉ οι μαθηται αυτου ⌈ηλθον⌉
⌈και ηραν⌉ το πτωμα αυτου και εθηκαν ⌈αυτο⌉ εν ⌈⌉
μνημιω **30** και συναγονται οι αποστολοι προσ τον ιν
και ⌈απηγγειλαν⌉ αυτω παντα ⌈⌉ οσα ⌈εποιησαν⌉ και
⌈οσα⌉⌈εδιδαξαν⌉ **31** και ⌈λεγει⌉ αυτοισ ⌈⌉ δευτε ⌈υμεισ
αυτοι κατ ιδιαν⌉ εισ ερημον τοπον και ⌈αναπαυσασθε⌉
⌈ολιγον⌉ ησαν γαρ οι ερχομενοι και ⌈οι⌉ υπαγοντεσ
πολλοι και ουδε φαγειν ⌈ευκαιρουν⌉ **32** και ⌈απηλθον
εν τω πλοιω εισ ερημον τοπον⌉ κατ ιδιαν **33** και ⌈ιδον⌉
⌈αυτουσ υπαγοντασ⌉⌈⌉ και ⌈επεγνωσαν⌉⌈⌉ πολλοι και
πεζη απο ⌈πασων των πολεων⌉ συνεδραμον εκει ⌈και
προηλθον αυτουσ⌉ **34** και εξελθων ⌈ειδεν πολυν οχλον
και⌉ εσπλαγχνισθη επ ⌈αυτουσ⌉ οτι ησαν ⌈ωσ προβατα⌉ μη
εχοντα ποιμενα και ⌈ηρξατο⌉⌈διδασκειν αυτουσ⌉ πολλα
35 ⌈και ηδη⌉ ωρασ πολλησ ⌈γενομενησ⌉ προσελθοντεσ
⌈αυτω οι μαθηται αυτου ελεγον⌉ οτι ερημοσ εστιν ⌈ο⌉
τοποσ ⌈και⌉ ηδη ωρα ⌈πολλη⌉ **36** απολυσον αυτουσ ινα
απελθοντεσ εισ τουσ ⌈κυκλω⌉ αγρουσ και ⌈⌉ κωμασ
⌈⌉ αγορασωσιν εαυτοισ ⌈⌉ τι ⌈⌉⌈φαγωσιν⌉⌈⌉ **37** ⌈ο δε
αποκριθεισ ειπεν αυτοισ⌉ δοτε ⌈αυτοισ υμεισ φαγειν⌉
και λεγουσιν αυτω απελθοντεσ αγορασωμεν ⌈δηναριων
διακοσιων⌉ αρτουσ και ⌈δωσομεν⌉ αυτοισ φαγειν ⌈⌉
38 ⌈ο δε λεγει αυτοισ⌉ ποσουσ ⌈αρτουσ εχετε⌉ υπαγετε
⌈⌉ ιδετε και ⌈γνοντεσ⌉⌈λεγουσιν⌉⌈⌉ πεντε ⌈⌉ και δυο

ιχθυασ **39** και επεταξεν ⌜αυτοισ⌝⌜ανακλιναι⌝⌜παντασ συμποσια⌝⌜συμποσια⌝⌜επι⌝⌜τω⌝ χλωρω χορτω **40** και ⌜ανεπεσον⌝ πρασιαι ⌜πρασιαι⌝⌜κατα εκατον και κατα πεντηκοντα⌝ **41** και λαβων ⌜τουσ πεντε⌝ αρτουσ και τουσ ⌜δυο⌝ ιχθυασ αναβλεψασ εισ τον ουρανον ⌜ευλογησεν⌝ και ⌜κατεκλασεν⌝ τουσ ⌜⌝ αρτουσ ⌜και⌝ εδιδου τοισ μαθηταισ ⌜αυτου⌝ ινα ⌜παρατιθωσιν⌝⌜αυτοισ⌝ και τουσ δυο ιχθυασ ⌜εμερισεν⌝⌜πασιν⌝ **42** και εφαγον παντεσ και εχορτασθησαν **43** και ηραν ⌜κλασματα⌝ δωδεκα ⌜κοφινων⌝ ⌜πληρωματα⌝ και απο των ⌜⌝ ιχθυων **44** και ησαν οι φαγοντεσ ⌜τουσ αρτουσ⌝⌜πεντακισχειλιοι⌝ ανδρεσ **45** και ⌜ευθυσ⌝⌜⌝⌜ηναγκασε⌝ τουσ μαθητασ αυτου εμβηναι εισ ⌜το⌝ πλοιον και ⌜προαγειν εισ το περαν⌝ προσ βηθσαιδαν ⌜εωσ αυτοσ⌝⌜απολυει⌝ τον οχλον **46** και αποταξαμενοσ αυτοισ απηλθεν εισ το οροσ προσευξασθαι **47** και οψιασ γενομενησ ην ⌜⌝ το πλοιον εν ⌜μεσω τησ θαλασσησ⌝ και αυτοσ μονοσ ⌜⌝ επι τησ γησ **48** και ⌜ιδων⌝ αυτουσ βασανιζομενουσ ⌜εν τω ελαυνειν⌝ ην γαρ ⌜ο ανεμοσ εναντιοσ⌝ αυτοισ ⌜⌝ περι τεταρτην φυλακην ⌜τησ νυκτοσ⌝ ερχεται ⌜προσ αυτουσ⌝⌜περιπατων⌝ επι τησ θαλασσησ και ⌜ηθελεν⌝ παρελθειν αυτουσ **49** οι δε ιδοντεσ αυτον ⌜επι τησ θαλασσησ περιπατουντα εδοξαν οτι φαντασμα εστιν⌝ και ανεκραξαν **50** παντεσ ⌜γαρ αυτον ειδον⌝ και εταραχθησαν ⌜ο δε⌝⌜ευθυσ⌝⌜ελαλησεν⌝⌜μετ αυτων και λεγει αυτοισ⌝ θαρσειτε ⌜εγω ειμι μη φοβεισθε⌝ **51** και ανεβη ⌜προσ αυτουσ εισ το πλοιον⌝ και εκοπασεν ο ανεμοσ και ⌜λιαν⌝ εν ⌜εαυτοισ⌝ εξισταντο ⌜⌝ **52** ου γαρ συνηκαν επι τοισ αρτοισ ⌜αλλ⌝ ην ⌜⌝⌜αυτων η καρδια⌝ πεπωρωμενη **53** και διαπερασαντεσ ⌜⌝⌜επι την γην ηλθον⌝⌜εισ⌝⌜γεννησαρετ⌝

⌈και προσωρμισθησαν⌉ **54** και εξελθοντων ⌈αυτων⌉ εκ του πλοιου ⌈ευθυσ⌉⌈επιγνοντεσ⌉ αυτον ⌈⌉ **55** ⌈περιεδραμον⌉⌈⌉ οληην την ⌈χωραν⌉ εκεινην ⌈και⌉ ηρξαντο ⌈επι⌉⌈τοισ⌉⌈⌉ ⌈κραβαττοισ⌉⌈⌉ τουσ κακωσ εχοντασ ⌈περιφερειν⌉⌈οπου⌉ ⌈ηκουον οτι εστιν⌉ **56** και ⌈οπου αν⌉⌈εισεπορευετο⌉ εισ κωμασ ⌈η εισ πολεισ η εισ αγρουσ⌉⌈⌉ εν ταισ ⌈αγοραισ⌉ ⌈ετιθεσαν⌉ τουσ ασθενουντασ και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αψωνται και οσοι ⌈αν⌉⌈ηψαντο⌉⌈αυτου⌉ εσωζοντο

7 και συναγονται προσ αυτον οι φαρισαιοι και τινεσ των γραμματαιων ελθοντεσ απο ιεροσολυμων **2** και ⌈ιδοντεσ⌉ ⌈τινασ⌉ των μαθητων αυτου ⌈οτι⌉ κοιναισ ⌈χερσιν⌉ τουτ εστιν ανιπτοισ ⌈εσθιουσιν⌉⌈τουσ⌉⌈αρτουσ⌉⌈⌉ **3** οι γαρ φαρισαιοι και παντεσ οι ιουδαιοι εαν μη ⌈πυγμη⌉ νιψωνται τασ χειρασ ουκ ⌈εσθιουσιν⌉⌈⌉ κρατουντεσ την ⌈παραδοσιν⌉ των πρεσβυτερων **4** και ⌈απ⌉ αγορασ ⌈⌉ εαν μη ⌈βαπτισωνται⌉ ουκ ⌈εσθιουσιν⌉ και αλλα πολλα εστιν ⌈α παρελαβον⌉⌈κρατειν⌉ βαπτισμουσ ποτηριων και ξεστων και χαλκιων ⌈⌉ **5** ⌈και⌉⌈επερωτωσιν⌉ αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ ⌈⌉ δια τι ⌈οι μαθηται σου ου περιπατουσιν⌉ κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ⌈κοιναισ χερσιν⌉⌈εσθιουσιν⌉ τον αρτον **6** ο δε ⌈αποκριθεισ⌉ ειπεν αυτοισ ⌈⌉ καλωσ ⌈επροφητευσεν⌉ ⌈ησαιασ περι υμων⌉⌈των⌉ υποκριτων ⌈ωσ γεγραπται⌉ ⌈οτι⌉⌈ουτοσ ο λαοσ⌉ τοισ ⌈χειλεσιν⌉ με ⌈τειμα⌉ η δε καρδια αυτων πορρω ⌈απεχει⌉ απ εμου **7** ματην δε σεβονται με διδασκοντεσ διδασκαλιασ ⌈⌉ ενταλματα ανθρωπων **8** ⌈αφεντεσ την εντολην του $\overline{\theta\upsilon}$ κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων⌉ **9** και ελεγεν αυτοισ

καλωσ αθετειτε την εντολην του θ̅υ̅ ινα την παραδοσιν
υμων ⌜τηρησητε⌝ **10** μωυσησ γαρ ⌜ειπεν⌝ τιμα τον πατερα
σου και την μητερα ⌜σου⌝ και ο ⌜κακολογων⌝ πατερα η
μητερα θανατω ⌜τελευτατω⌝ **11** υμεισ δε λεγεται ⌜εαν⌝
ειπη ανθρωποσ τω πατρι ⌜⌝ η τη μητρι κορβαν ο ⌜εστιν⌝
δωρον ο ⌜εαν⌝ ⌜εξ⌝ ⌜εμου⌝ ωφεληθησ **12** ⌜⌝ ⌜ουκετι
αφιεται⌝ αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι ⌜⌝ η τη μητρι ⌜⌝
13 ακυρουντεσ τον λογον ⌜⌝ του θ̅υ̅ τη παραδοσει υμων ⌜⌝
η ⌜παρεδωκατε⌝⌜και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε⌝ **14**
και προσκαλεσαμενοσ ⌜παλιν⌝ τον οχλον ⌜ελεγεν⌝ αυτοισ
⌜ακουεται⌝⌜μου παντεσ⌝ και ⌜συνιεται⌝ **15** ⌜ουδεν⌝ εστιν
⌜εξωθεν⌝ του ανθρωπου εισπορευομενον ⌜εισ⌝⌜αυτον⌝⌜ο
δυναται αυτον κοινωσαι⌝ αλλα τα ⌜εκ του ανθρωπου⌝
εκπορευομενα ⌜⌝⌜εστιν⌝ τα κοινουντα τον ανθρωπον
⌜⌝ **17** και οτε ⌜εισηλθεν⌝ εισ ⌜οικον⌝ απο του οχλου
επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου ⌜την παραβολην⌝
18 και λεγει αυτοισ ⌜ουτωσ⌝ και υμεισ ασυνετοι εσται
⌜ου⌝⌜νοειτε⌝ οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον ⌜εισ
τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι⌝ **19** ⌜οτι
ουκ εισπορευεται αυτου εισ την καρδιαν⌝⌜αλλ⌝ εισ την
κοιλιαν και εισ τον ⌜αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζων⌝
παντα τα βρωματα **20** ⌜ελεγεν⌝ δε οτι το εκ του ανθρωπου
εκπορευομενον ⌜εκεινο⌝ κοινοι τον ανθρωπον **21** εσωθεν
γαρ εκ τησ καρδιασ των ανθρωπων οι διαλογισμοι ⌜οι⌝
κακοι εκπορευονται πορνιαι ⌜⌝ κλοπαι φονοι μοιχιαι **22**
⌜πλεονεξιαι πονηριαι δολοσ⌝ ασελγεια οφθαλμοσ πονηροσ
⌜βλασφημια υπερηφανια⌝ αφροσυνη **23** παντα ⌜ταυτα⌝ τα
πονηρα εσωθεν εκπορευεται ⌜και⌝⌜κοινοι⌝ τον ανθρωπον
24 ⌜εκειθεν δε αναστασ⌝ απηλθεν εισ τα ⌜ορια⌝ τυρου ⌜και

σιδωνοσ⌉ και εισελθων εισ⌈⌉ οικιαν ουδενα ⌈ηθελεν⌉
γνωναι και ουκ ⌈ηδυνασθη⌉⌈λαθειν⌉ **25** ⌈αλλα ευθυσ
ακουσασα γυνη⌉ περι αυτου ησ⌈ειχεν⌉⌈το⌉ θυγατριον
⌈αυτησ πνευμα ακαθαρτον⌉⌈ελθουσα⌉⌈⌉⌈προσεπεσεν⌉
⌈προσ τουσ ποδασ αυτου⌉ **26** ⌈η δε γυνη ην⌉ ελληνισ
⌈συροφοινικισσα⌉ τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το
δαιμονιον ⌈εκβαλη⌉⌈εκ⌉ τησ θυγατροσ αυτησ **27** ⌈και
ελεγεν⌉ αυτη αφεσ πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ
⌈εστιν καλον⌉ λαβειν τον αρτον των τεκνων και ⌈τοισ
κυναριοισ βαλειν⌉ **28** η δε απεκριθη ⌈και λεγει αυτω⌉⌈ναι⌉
⌈κε⌉⌈και⌉ τα κυναρια ⌈υποκατω τησ τραπεζησ εσθιουσιν⌉
απο ⌈των ψιχιων⌉ των ⌈παιδιων⌉ **29** και ειπεν αυτη ⌈δια
τουτον τον λογον υπαγε⌉⌈εξεληλυθεν⌉⌈το δαιμονιον
εκ τησ θυγατροσ σου⌉ **30** και απελθουσα εισ⌈τον⌉ οικον
⌈αυτησ⌉⌈ευρεν⌉⌈το παιδιον βεβλημενον επι την κλινην
και το δαιμονιον εξεληλυθοσ⌉ **31** και παλιν εξελθων εκ
των οριων τυρου ⌈ηλθεν δια σιδωνοσ⌉⌈εισ⌉ την θαλασσαν
τησ γαλιλαιασ ανα μεσον των οριων ⌈δεκαπολεωσ⌉ **32** και
φερουσιν αυτω κωφον ⌈και⌉ μογιλαλον και παρακαλουσιν
αυτον ινα επιθη αυτω ⌈την χειρα⌉ **33** και ⌈απολαβομενοσ⌉
αυτον ⌈απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τουσ δακτυλουσ
αυτου εισ τα ωτα αυτου και πτυσασ⌉ ηψατο τησ⌈γλωσσησ⌉
αυτου **34** και αναβλεψασ εισ τον ουρανον ⌈εστεναξεν⌉
και λεγει αυτω εφφαθα ο ⌈εστιν⌉ διανοιχθητι **35** και
⌈ηνυγησαν αυτου αι ακοαι και⌉⌈ελυθη ο δεσμοσ⌉ τησ
γλωσσησ αυτου και ελαλει ορθωσ **36** και διεστειλατο
αυτοισ ινα μηδενι ⌈⌉⌈λεγωσιν⌉⌈οσον⌉ δε ⌈⌉⌈αυτοισ
διεστελλετο αυτοι⌉ μαλλον ⌈περισσοτερον⌉ εκηρυσσον
37 και ⌈υπερπερισσωσ⌉ εξεπλησσοντο λεγοντεσ καλωσ

παντα ⌜πεποιηκεν⌝⌜⌝ και τουσ κωφουσ ⌜ποιει⌝ ακουειν
και ⌜αλαλουσ⌝ λαλειν

8 εν εκειναισ ⌜⌝ ταισ ημεραισ ⌜παλιν πολλου⌝ οχλου
οντοσ και μη εχοντων ⌜⌝ τι ⌜φαγωσιν⌝ προσκαλεσαμενοσ
⌜⌝ τουσ μαθητασ ⌜αυτου⌝ λεγει ⌜αυτοισ⌝ **2** σπλαγχνιζομε
επι ⌜τον οχλον⌝ οτι ηδη ⌜ημεραι τρισ⌝⌜προσμενουσιν⌝
⌜μοι⌝ και ουκ ⌜εχουσιν⌝ τι ⌜φαγωσιν⌝ **3** και ⌜εαν απολυσω⌝
αυτουσ νηστεισ ⌜⌝ εισ οικον ⌜αυτων εκλυθησονται⌝
εν τη οδω ⌜⌝⌜και τινεσ⌝⌜⌝ αυτων ⌜απο⌝ μακροθεν
⌜ηκασιν⌝ **4** και απεκριθησαν ⌜αυτω⌝ οι μαθηται ⌜αυτου⌝
ποθεν ⌜τουτουσ δυνησεται τισ ωδε⌝ χορτασαι ⌜αρτων⌝ επ
⌜ερημειασ⌝ **5** ⌜και ηρωτα⌝⌜αυτουσ⌝ ποσουσ ⌜⌝⌜εχεται
αρτουσ⌝ οι δε ⌜ειπαν⌝ επτα **6** και ⌜παραγγελλει⌝ τω οχλω
αναπεσειν επι τησ γησ και λαβων τουσ επτα αρτουσ
⌜⌝ ευχαριστησασ ⌜εκλασεν⌝ και εδιδου ⌜τοισ μαθηταισ
αυτου⌝ ινα ⌜παρατιθωσιν⌝ και παρεθηκαν τω οχλω **7** και
⌜ειχαν⌝ ιχθυδια ολιγα και ⌜ευλογησασ αυτα ειπεν και
ταυτα παρατιθεναι⌝ **8** ⌜και εφαγον⌝⌜⌝ και εχορτασθησαν
και ηραν ⌜περισσευματα κλασματων επτα σπυριδασ⌝ **9**
ησαν δε ⌜οι φαγοντεσ ωσ⌝ τετρακισχειλιοι και απελυσεν
αυτουσ **10** και ⌜ευθυσ εμβασ⌝⌜⌝⌜⌝ εισ ⌜το⌝ πλοιον μετα
των μαθητων αυτου ⌜⌝ ηλθεν ⌜⌝⌜εισ τα μερη δαλμανουθα⌝
11 και ⌜εξηλθον⌝ οι φαρισαιοι και ηρξαντο συνζητειν ⌜⌝
αυτω ⌜ζητουντεσ παρ αυτου σημειον απο του ουρανου⌝
πειραζοντεσ αυτον **12** και αναστεναξασ τω πνευματι
⌜αυτου⌝ λεγει ⌜τι⌝ η γενεα αυτη ⌜ζητει σημειον⌝ αμην
⌜λεγω υμιν⌝⌜ει⌝ δοθησεται ⌜τη γενεα ταυτη⌝ σημειον
13 και αφεισ ⌜αυτουσ⌝⌜παλιν εμβασ⌝⌜⌝ απηλθεν εισ το
περαν **14** και ⌜επελαθοντο⌝⌜⌝ λαβειν αρτουσ ⌜και ει μη⌝

ενα ⌜⌝⌜αρτον ουκ ειχον⌝ μεθ εαυτων εν τω πλοιω **15** και ⌜διεστελλετο⌝ αυτοις λεγων ⌜ορατε⌝ βλεπετε απο τησ ζυμησ των φαρισαιων και ⌜⌝ τησ ζυμησ ⌜ηρωδου **16** και⌝ διελογιζοντο προσ αλληλουσ ⌜⌝ οτι αρτουσ ουκ ⌜εχουσιν⌝ **17** και γνουσ ⌜ο ις⌝ λεγει αυτοισ τι διαλογιζεσθε ⌜⌝ οτι αρτουσ ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε ⌜συνιεται⌝⌜⌝ ⌜πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν⌝ υμων **18** οφθαλμουσ ⌜εχοντεσ⌝ου⌜βλεπετε⌝⌜και⌝ωτα⌜εχοντεσ⌝ουκ⌜ακουετε⌝ ⌜⌝⌜και ου⌝⌜μνημονευετε⌝ **19** οτε τουσ πεντε αρτουσ ⌜⌝ εκλασα εισ ⌜τουσ⌝ πεντακισχειλιουσ ⌜⌝ ποσουσ κοφινουσ ⌜κλασματων πληρεισ ηρατε⌝ λεγουσιν αυτω δωδεκα **20** οτε ⌜δε⌝ τουσ επτα ⌜⌝ εισ ⌜τουσ⌝ τετρακισχειλιουσ ⌜ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματων⌝ ηρατε ⌜και λεγουσιν⌝ ⌜⌝ επτα **21** και ⌜ελεγεν⌝ αυτοισ ⌜πωσ⌝⌜ουπω⌝⌜συνιετε⌝ **22** και ⌜ερχονται⌝ εισ ⌜βηθσαιδαν⌝ και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αψηται **23** και ⌜επιλαβομενοσ τησ χειροσ⌝⌜του τυφλου⌝⌜εξηνεγκεν⌝ αυτον εξω τησ κωμησ και ⌜πτυσασ⌝ εισ τα ομματα αυτου ⌜⌝ επιθεισ τασ χειρασ ⌜⌝⌜αυτω⌝⌜επηρωτα⌝ αυτον ει ⌜τι⌝ ⌜βλεπεισ⌝ **24** ⌜και⌝ αναβλεψασ ⌜ελεγεν⌝ βλεπω ⌜τουσ ανθρωπουσ⌝⌜οτι⌝ ωσ δενδρα ⌜ορω⌝ περιπατουντασ **25** ⌜ειτα⌝ παλιν ⌜επεθηκεν⌝ τασ χειρασ ⌜⌝ επι τουσ οφθαλμουσ αυτου και ⌜διεβλεψεν⌝ και ⌜απεκατεστη⌝⌜και ενεβλεπεν τηλαυγωσ απαντα⌝ **26** και απεστειλεν ⌜αυτον εισ οικον⌝ αυτου ⌜λεγων μηδε εισ την κωμην εισελθησ⌝⌜⌝ **27** και εξηλθεν ο ις και οι μαθηται αυτου εισ ⌜τασ κωμασ καισαριασ⌝ τησ φιλιππου και εν τη οδω ⌜επηρωτα τουσ μαθητασ αυτου⌝ λεγων ⌜αυτοισ⌝ τινα με λεγουσιν ⌜οι ανθρωποι ειναι⌝ **28** οι δε ⌜ειπαν⌝⌜αυτω λεγοντεσ οτι⌝

ιωαννην τον βαπτιστην ⌜και αλλοι⌝ ηλειαν αλλοι δε ⌜οτι εισ⌝ των προφητων **29** ⌜και αυτοσ⌝ ⌜επηρωτα αυτουσ⌝ υμεισ δε τινα με λεγεται ⌜ειναι⌝ ⌜αποκριθεισ δε⌝ ο πετροσ λεγει αυτω συ ει ο χσ̄ ⌜⌝ **30** και επετιμησεν ⌜αυτοισ⌝ ινα μηδενι ⌜λεγωσιν⌝ περι αυτου **31** και ⌜⌝ ηρξατο διδασκειν αυτουσ οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι ⌜υπο⌝ των πρεσβυτερων και ⌜των⌝ αρχιερεων και ⌜των⌝ γραμματεων και αποκτανθηναι και ⌜μετα τρεισ ημερασ⌝ αναστηναι **32** και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενοσ ⌜αυτον ο πετροσ⌝ ηρξατο επιτιμαν αυτω **33** ο δε ⌜⌝ επιστραφεισ και ⌜ιδων⌝ τουσ μαθητασ αυτου ⌜επετιμησεν⌝ ⌜τω⌝ πετρω ⌜και λεγει⌝ υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεισ τα του θ̄ῡ αλλα ⌜τα⌝ των ανθρωπων **34** και προσκαλεσαμενοσ τον οχλον συν τοισ μαθηταισ αυτου ειπεν ⌜αυτοισ⌝ ⌜ει τισ⌝ θελει οπισω μου ⌜ακολουθειν⌝ ⌜απαρνησασθω⌝ εαυτον και ⌜αρατω⌝ τον σταυρον ⌜αυτου και⌝ ακολουθειτω μοι **35** οσ γαρ ⌜εαν⌝ θελη την ⌜ψυχην αυτου⌝ σωσαι απολεσει αυτην ⌜οσ δ αν απολεσει την ψυχην αυτου⌝ ενεκεν ⌜εμου και⌝ του ευαγγελιου ⌜⌝ σωσει αυτην **36** τι γαρ ⌜ωφελει⌝ ⌜⌝ ⌜ανθρωπον⌝ ⌜⌝ ⌜κερδηση τον κοσμον ολον⌝ και ⌜ζημιωθηναι⌝ την ⌜ψυχην αυτου⌝ **37** ⌜τι γαρ⌝ ⌜δωσει⌝ ⌜⌝ ανθρωποσ ανταλλαγμα τησ ψυχησ ⌜αυτου⌝ **38** οσ ⌜γαρ⌝ ⌜εαν⌝ ⌜επαισχυνθη⌝ ⌜με⌝ και τουσ εμουσ ⌜λογουσ⌝ εν τη γενεα ⌜ταυτη⌝ τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιοσ του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατροσ αυτου ⌜μετα⌝ των αγγελων των αγιων

9 και ελεγεν αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι ⌜εισιν⌝ τινεσ ⌜των ωδε εστηκοτων⌝ οιτινεσ ου μη γευσωνται θανατου

εως ⌜αν⌝⌜ιδωσιν⌝ την βασιλειαν του θ̅υ̅ εληλυθυιαν εν
δυναμει **2** και ⌜μετα⌝ ημερασ εξ ⌜παραλαμβανει ο ι̅σ̅⌝
τον πετρον και τον ιακωβον και ⌜τον⌝⌜ιωαννην⌝ και
⌜αναφερει⌝ αυτουσ εισ οροσ υψηλον ⌜⌝ κατ ιδιαν μονουσ
και ⌜⌝⌜μετεμορφωθη⌝⌜⌝ εμπροσθεν αυτων **3** και τα ιματια
αυτου ⌜εγενετο⌝ στιλβοντα λευκα λιαν ⌜⌝⌜οια⌝⌜γναφευσ
επι τησ γησ ου δυναται ουτωσ λευκαναι⌝ **4** και ⌜⌝ ωφθη
⌜αυτοισ⌝ ηλιασ συν μωυση και ⌜ησαν συνλαλουντεσ⌝ τω
ι̅υ̅ **5** και αποκριθεισ ⌜ο πετροσ λεγει⌝ τω ι̅υ̅ ραββει καλον
εστιν ⌜ημασ ωδε⌝ ειναι ⌜και ποιησωμεν⌝⌜⌝⌜τρεισ σκηνασ⌝
σοι μιαν και μωυσει μιαν και ηλια μιαν **6** ου γαρ ηδει
τι ⌜αποκριθη⌝⌜εκφοβοι γαρ εγενοντο⌝ **7** και ⌜⌝ εγενετο
νεφελη επισκιαζουσα ⌜αυτοισ⌝ και ⌜εγενετο⌝⌜φωνη εκ
τησ νεφελησ⌝⌜⌝ ουτοσ ⌜εστιν ο υιοσ μου⌝ ο αγαπητοσ
⌜⌝⌜ακουετε αυτου⌝ **8** και ⌜εξαπινα⌝⌜περιβλεψαμενοι⌝
⌜ουκετι⌝ ουδενα ειδον ⌜ει μη τον ι̅ν̅ μονον μεθ εαυτων⌝ **9**
⌜και καταβαινοντων⌝ αυτων ⌜απο⌝ του ορουσ ⌜διεστιλατο⌝
αυτοισ ινα μηδενι ⌜α ειδον διηγησωνται⌝⌜ει μη⌝ οταν ο
υιοσ του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη **10** ⌜και⌝ τον λογον
εκρατησαν προσ εαυτουσ συνζητουντεσ τι ⌜εστιν⌝⌜το⌝ εκ
νεκρων ⌜αναστηναι⌝ **11** και ⌜επηρωτων⌝ αυτον λεγοντεσ
⌜οτι⌝⌜λεγουσιν οι γραμματεισ οτι⌝ ηλιαν ⌜δει ελθειν
πρωτον⌝ **12** ο δε ⌜εφη⌝ αυτοισ ⌜⌝ ηλιασ ⌜μεν⌝ ελθων
⌜πρωτον⌝⌜αποκαθιστανει⌝ παντα ⌜και πωσ⌝ γεγραπται επι
τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και ⌜εξουδενηθη⌝
13 αλλα λεγω υμιν ⌜οτι και ηλιασ εληλυθεν⌝ και εποιησαν
αυτω οσα ⌜ηθελον⌝ καθωσ γεγραπται επ ⌜αυτον⌝ **14** και
⌜ελθοντεσ⌝ προσ τουσ μαθητασ ⌜ειδεν⌝ οχλον ⌜πολυν⌝
⌜περι⌝ αυτουσ και ⌜⌝ γραμματεισ συνζητουντασ ⌜προσ

αυτουσ⌉ **15** και ⌈ευθυσ⌉ πασ ⌈ο⌉ οχλοσ ⌈ιδοντεσ⌉⌈αυτον
εξεθαμβηθησαν⌉ και ⌈προστρεχοντεσ⌉ ησπαζοντο αυτον **16**
και ⌈επηρωτησεν⌉⌈αυτουσ⌉ τι συνζητειτε ⌈προσ αυτουσ⌉
17 και ⌈απεκριθη αυτω εισ εκ του οχλου⌉ διδασκαλε
ηνεγκα τον υιον μου προσ σε εχοντα πνευμα αλαλον
18 και οπου ⌈εαν⌉ αυτον καταλαβη ⌈ρησσει⌉⌈αυτον⌉
και αφριζει ⌈και τριζει⌉ τουσ οδοντασ⌈⌉ και ξηρενεται
και ⌈ειπα⌉ τοισ μαθηταισ σου ινα αυτο ⌈εκβαλωσιν⌉ και
ουκ ⌈ισχυσαν⌉⌈⌉ **19** ⌈ο δε αποκριθεισ αυτοισ⌉⌈λεγει⌉ ω
γενεα ⌈απιστοσ⌉⌈⌉ εωσ ποτε προσ υμασ εσομαι εωσ ποτε
⌈ανεξομαι⌉ υμων φερετε αυτον προσ ⌈με⌉ **20** και ηνεγκαν
αυτον ⌈προσ αυτον και⌉ ιδων αυτον ⌈το πνευμα ευθυσ
συνεσπαραξεν⌉⌈αυτον⌉ και πεσων επι τησ γησ εκυλιετο
αφριζων **21** και ⌈επηρωτησεν⌉⌈τον πατερα αυτου⌉ ποσοσ
χρονοσ εστιν ⌈ωσ⌉ τουτο γεγονεν αυτω ο δε ⌈ειπεν⌉⌈εκ⌉
⌈παιδιοθεν⌉ **22** και πολλακισ ⌈και εισ πυρ αυτον⌉⌈εβαλεν
και εισ υδατα⌉ ινα ⌈απολεση αυτον⌉⌈αλλα⌉⌈ει τι⌉⌈δυνη⌉
βοηθησον ημιν ⌈σπλαγχνισθεισ εφ ημασ⌉ **23** ο δε ιϛ̄ ειπεν
αυτω ⌈το⌉ ει ⌈δυνη⌉⌈⌉ παντα δυνατα ⌈τω⌉ πιστευοντι **24**
⌈και ευθεωσ⌉ κραξασ ⌈ο πατηρ⌉ του ⌈παιδιου⌉⌈⌉⌈ελεγεν⌉
πιστευω ⌈⌉⌈βοηθει⌉⌈μου τη απιστια **25** ιδων δε ο⌉ ιϛ̄
οτι ⌈επισυντρεχει⌉⌈⌉ οχλοσ ⌈επετιμησεν⌉ τω πνευματι
⌈τω ακαθαρτω⌉⌈λεγων⌉⌈αυτω⌉⌈το αλαλον και κωφον
πνευμα⌉ ⌈εγω⌉⌈⌉⌈επιτασσω σοι⌉ εξελθε ⌈εξ⌉ αυτου
και μηκετι εισελθησ εισ αυτον **26** και ⌈κραξασ⌉⌈και⌉
πολλα ⌈σπαραξασ⌉⌈⌉⌈εξηλθεν⌉⌈⌉ και εγενετο ⌈ωσει⌉
νεκροσ ωστε ⌈τουσ⌉ πολλουσ ⌈λεγειν⌉ οτι απεθανεν **27**
ο δε ιη̄ κρατησασ ⌈⌉ τησ χειροσ ⌈αυτου⌉ ηγειρεν αυτον
⌈και ανεστη⌉ **28** και ⌈εισελθοντοσ αυτου εισ οικον⌉ οι

μαθηται ⌜αυτου κατ ιδιαν επηρωτων αυτον⌝ ⌜⌝ ⌜οτι⌝
ημεισ ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο **29** και ειπεν
αυτοισ τουτο το γενοσ ⌜εν ουδενι⌝ δυναται εξελθειν ει
μη εν προσευχη ⌜και νηστεια⌝ **30** ⌜κακειθεν⌝ εξελθοντεσ
⌜παρεπορευοντο⌝ δια τησ γαλιλαιασ και ουκ ηθελεν ινα
τισ ⌜γνοι⌝ **31** ⌜εδιδασκεν⌝ γαρ τουσ μαθητασ αυτου και
⌜ελεγεν⌝ ⌜αυτοισ⌝ οτι ⌜ο⌝ υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται
εισ χειρασ ⌜ανθρωπων⌝ και ⌜αποκτενουσιν⌝ αυτον και
⌜αποκτανθεισ⌝ ⌜μετα τρισ ημερασ⌝ ⌜αναστησεται⌝ **32** οι δε
ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον ⌜επερωτησαι⌝ **33**
και ⌜ηλθον⌝ εισ καφαρναουμ και εν τη οικια γενομενοσ
επηρωτα αυτουσ τι εν τη οδω ⌜διελογιζεσθαι⌝ **34** οι δε
⌜εσιωπων⌝ προσ αλληλουσ γαρ διελεχθησαν ⌜εν τη οδω⌝
τισ ⌜μειζων **35** και⌝ καθισασ ⌜εφωνησεν⌝ τουσ δωδεκα
⌜και λεγει αυτοισ ει τισ θελει πρωτοσ ειναι εστε παντων
εσχατοσ και παντων διακονοσ⌝ **36** και λαβων ⌜⌝ παιδιον
εστησεν ⌜αυτο εν⌝ μεσω αυτων και ⌜⌝ ⌜εναγκαλισαμενοσ⌝
αυτο ειπεν αυτοισ **37** οσ ⌜αν⌝ ⌜εν⌝ των ⌜τοιουτων παιδιων⌝
δεξηται ⌜επι⌝ τω ονοματι μου εμε δεχεται και οσ ⌜αν⌝ εμε
⌜δεξηται⌝ ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με **38**
⌜εφη αυτω ο ιωαννησ⌝ διδασκαλε ⌜ειδομεν⌝ τινα ⌜εν⌝ τω
ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ⌜⌝ και ⌜εκωλυομεν⌝
αυτον ⌜οτι ουκ ηκολουθι ημιν⌝ **39** ο δε ⌜ι̅σ̅⌝ ⌜ειπεν⌝ μη
κωλυετε ⌜αυτον⌝ ουδεισ γαρ εστιν οσ ποιησει δυναμιν
⌜επι⌝ τω ονοματι μου και ⌜δυνησεται ταχυ κακολογησαι
με⌝ **40** οσ γαρ ουκ ⌜εστιν⌝ καθ ⌜ημων⌝ υπερ ⌜ημων⌝ εστιν
41 οσ ⌜γαρ αν⌝ ποτιση υμασ ποτηριον υδατοσ εν ⌜⌝ ονοματι
⌜⌝ οτι ⌜χ̅υ̅⌝ εσται αμην λεγω υμιν ⌜οτι⌝ ου μη ⌜απολεση⌝
τον μισθον αυτου **42** και οσ ⌜αν⌝ ⌜σκανδαλιση⌝ ενα των

μικρων ⌜τουτων⌝ των ⌜πιστευοντων⌝⌜εισ εμε⌝ καλον ⌜εστιν αυτω⌝ μαλλον ει⌜περικειται⌝⌜μυλοσ ονικοσ⌝⌜περι⌝ τον τραχηλον αυτου και ⌜βεβληται εισ την θαλασσαν⌝ **43** και εαν ⌜σκανδαλιζη⌝ σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον ⌜εστιν σε⌝⌜κυλλον εισελθειν εισ την ζωην⌝ η ⌜τασ⌝ δυο χειρασ εχοντα ⌜απελθειν εισ την γεενναν εισ⌝ το πυρ το ασβεστον ⌜⌝ **(Geenna g1067)** **45** ⌜και εαν⌝ ο πουσ σου ⌜σκανδαλιζη⌝ σε ⌜αποκοψον⌝⌜αυτον⌝ καλον ⌜⌝⌜εστιν σε⌝⌜εισελθειν εισ την ζωην χωλον⌝ η τουσ δυο ποδασ εχοντα ⌜βληθηναι εισ την γεενναν⌝⌜⌝ **(Geenna g1067)** **47** και ⌜εαν ο οφθαλμοσ σου σκανδαλιζη⌝ σε εκβαλε αυτον καλον ⌜σε⌝⌜εστιν⌝ μονοφθαλμον ⌜εισελθειν εισ την βασιλειαν του θυ⌝ η δυο οφθαλμουσ εχοντα ⌜βληθηναι⌝ εισ ⌜την⌝ γεενναν ⌜⌝ **(Geenna g1067)** **48** οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται **49** ⌜πασ γαρ πυρι αλισθησεται⌝ **50** καλον το ⌜αλασ⌝ εαν δε το ⌜αλασ⌝⌜αναλον γενηται⌝ εν τινι αυτο αρτυσεται ⌜εχετε εν εαυτοισ⌝⌜αλα⌝ και ειρηνευεται εν αλληλοισ

10 ⌜και εκειθεν⌝ αναστασ ερχεται εισ τα ορια τησ ιουδαιασ ⌜και⌝ περαν του ιορδανου και ⌜συνπορευονται παλιν οχλοι⌝ προσ αυτον ⌜και⌝ ωσ ειωθει ⌜⌝ παλιν εδιδασκεν αυτουσ **2** ⌜και προσελθοντεσ φαρισαιοι⌝⌜επηρωτων αυτον⌝ ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντεσ αυτον **3** ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ τι υμιν ⌜ενετειλατο⌝ μωυσησ **4** οι δε ⌜ειπαν⌝⌜επετρεψεν μωυσησ⌝ βιβλιον αποστασιου ⌜⌝ γραψαι και απολυσαι **5** ⌜ο δε⌝ ις ειπεν ⌜αυτοισ⌝ προσ την σκληροκαρδιαν υμων ⌜εγραψεν⌝⌜υμιν⌝ την εντολην ταυτην **6** απο δε αρχησ ⌜κτισεωσ⌝ αρσεν και ⌜θηλυ⌝ εποιησεν ⌜αυτουσ⌝ **7** ενεκεν τουτου καταλιψει

⌜ανθρωποσ⌝ τον πατερα ⌜αυτου⌝ και την μητερα ⌜⌝⌜και προσκολληθησεται γυναικα αυτου⌝ **8** και εσονται οι δυο εισ σαρκα μιαν ωστε ⌜ουκετι⌝ ⌜εισιν⌝ δυο αλλα ⌜μια σαρξ⌝ **9** ο ⌜ουν ο⌝ θ̄σ̄ ⌜συνεζευξεν⌝ ανθρωποσ μη χωριζετω **10** και ⌜⌝⌜εισ την οικιαν⌝ παλιν ⌜οι μαθηται περι τουτου επηρωτων αυτον⌝ **11** και λεγει αυτοισ ⌜οσ⌝ ⌜αν⌝ απολυση ⌜την γυναικα αυτου⌝ και ⌜γαμηση αλλην⌝ μοιχαται ⌜επ αυτην⌝ **12** και εαν ⌜αυτη απολυσασα τον ανδρα αυτησ γαμηση αλλον⌝ μοιχαται **13** και προσεφερον αυτω παιδια ινα ⌜αυτων αψηται⌝ οι δε μαθηται ⌜⌝ ⌜επετιμησαν αυτοισ⌝ **14** ιδων δε ο ῑσ̄ ⌜ηγανακτησεν⌝ και ⌜ειπεν αυτοισ⌝ αφετε τα ⌜παιδια⌝ ερχεσθαι προσ ⌜με⌝⌜και⌝ μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια ⌜του θ̄ῡ⌝ **15** αμην λεγω υμιν οσ ⌜αν⌝ μη δεξηται την βασιλειαν του ⌜θ̄ῡ⌝ ωσ παιδιον ου μη ⌜εισελθη εισ αυτην⌝ **16** και ⌜εναγκαλισαμενοσ⌝ αυτα ⌜κατευλογει τιθεισ τασ χειρασ επ αυτα⌝ **17** και εκπορευομενου αυτου εισ οδον ⌜⌝ προσδραμων ⌜εισ⌝ και ⌜γονυπετησασ⌝⌜αυτον⌝ ⌜επηρωτα⌝ αυτον ⌜⌝ διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω **(aiōnios g166)** **18** ο δε ῑσ̄ ειπεν αυτω τι με λεγεισ αγαθον ουδεισ αγαθοσ ει μη ⌜⌝ εισ ⌜ο⌝ θ̄σ̄ **19** τασ εντολασ οιδασ ⌜μη φονευσησ μη μοιχευσησ⌝ μη κλεψησ μη ⌜ψευδομαρτυρησησ μη αποστερησησ⌝ τιμα τον πατερα ⌜σου⌝ και την μητερα ⌜⌝ **20** ⌜ο δε⌝⌜⌝⌜εφη⌝ αυτω διδασκαλε ⌜ταυτα παντα⌝⌜εφυλαξαμην⌝ εκ νεοτητοσ μου⌜ **21** ο δε ῑσ̄⌝ εμβλεψασ αυτω ηγαπησεν ⌜αυτον⌝ και ειπεν αυτω ⌜⌝ εν ⌜σε⌝ υστερει υπαγε οσα εχεισ πωλησον και δοσ ⌜⌝ πτωχοισ και εξεισ θησαυρον εν ⌜ουρανω⌝ και ⌜δευρο ακολουθει μοι⌝ **22** ο δε ⌜στυγνασασ⌝⌜επι⌝⌜⌝

⌜τω λογω⌝⌜⌝⌜απηλθεν⌝⌜⌝⌜λυπουμενοσ⌝ ην γαρ εχων ⌜κτηματα πολλα⌝ **23** και περιβλεψαμενοσ ο ιϛ ⌜λεγει⌝ τοισ μαθηταισ αυτου πωσ δυσκολωσ οι ⌜τα⌝ χρηματα εχοντεσ εισ την βασιλειαν του θυ εισελευσονται **24** οι δε μαθηται ⌜⌝ εθαμβουντο επι τοισ λογοισ αυτου ο δε ⌜ιϛ παλιν⌝ αποκριθεισ λεγει αυτοισ ⌜τεκνα⌝ πωσ δυσκολον ⌜εστιν⌝⌜⌝ εισ την βασιλειαν του θυ εισελθειν ⌜⌝ **25** ⌜ευκοπωτερον εστιν καμηλον⌝ δια ⌜⌝⌜τρυμαλιασ⌝⌜⌝ ραφιδοσ ⌜διελθειν⌝ η ⌜πλουσιον εισ την βασιλειαν του θυ εισελθειν⌝ **26** οι δε περισσωσ εξεπλησσοντο λεγοντεσ προσ ⌜αυτον⌝ και τισ ⌜δυναται⌝ σωθηναι **27** εμβλεψασ ⌜⌝ αυτοισ ο ιϛ ⌜λεγει⌝ παρα ⌜⌝ ανθρωποισ ⌜⌝ αδυνατον ⌜αλλ ου παρα θω παντα γαρ δυνατα παρα τω θω⌝ **28** ⌜⌝ ηρξατο ⌜λεγειν ο πετροσ αυτω ιδου ημεισ αφηκαμεν παντα⌝ και ⌜ηκολουθηκαμεν⌝ σοι ⌜⌝ **29** ⌜εφη⌝⌜⌝⌜ο ιϛ⌝⌜⌝ αμην λεγω υμιν ⌜⌝ ουδεισ εστιν οσ αφηκεν ⌜οικιαν⌝ η αδελφουσ η αδελφασ ⌜η μητερα η πατερα⌝⌜η⌝ τεκνα η αγρουσ ενεκεν ⌜εμου και⌝ του ευαγγελιου **30** ⌜εαν⌝ μη ⌜λαβη⌝ εκατονταπλασιονα ⌜νυν⌝ εν τω καιρω τουτω ⌜οικιασ και αδελφουσ και αδελφασ και μητερασ και τεκνα και αγρουσ μετα διωγμων και⌝ εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην ⌜αιωνιον⌝⌜⌝ **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31** πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και ⌜⌝ εσχατοι πρωτοι **32** ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντεσ εισ ιεροσολυμα και ην ⌜προαγων⌝ αυτουσ ο ιϛ και εθαμβουντο ⌜οι δε ακολουθουντεσ εφοβουντο⌝ και παραλαβων παλιν τουσ δωδεκα ηρξατο αυτοισ λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν **33** οτι ιδου αναβαινομεν εισ ιεροσολυμα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδοθησεται τοισ ⌜αρχιερευσιν⌝⌜και τοισ γραμματευσιν⌝ και κατακρινουσιν

αυτον ⌈θανατω⌉ και παραδωσουσιν ⌈αυτον⌉ τοισ ⌈εθνεσιν⌉
34 και ενπεξουσιν αυτω ⌈και εμπτυσουσιν αυτω και
μαστιγωσουσιν αυτον⌉ ⌈και αποκτενουσιν⌉ και ⌈μετα
τρισ ημερασ⌉ αναστησεται **35** και ⌈προσπορευονται⌉ αυτω
ιακωβοσ και ιωαννησ ⌈οι δυο⌉ υιοι ζεβεδαιου ⌈λεγοντεσ⌉
⌈αυτω⌉ διδασκαλε ⌈θελομεν⌉ ⌈ινα ο εαν αιτησωμεν σε
ποιησησ ημιν **36** ο δε ειπεν αυτοισ τι θελετε με ποιησω
υμιν **37** οι δε ειπαν αυτω δοσ ημιν⌉ ινα εισ ⌈σου εκ
δεξιων⌉ και εισ ⌈εξ ευωνυμων⌉ καθισωμεν εν ⌈τη δοξη
σου⌉ **38** ο δε ις ⌈⌉ ειπεν ⌈αυτοισ⌉ ουκ οιδατε ⌈τι⌉ αιτισθε
δυνασθαι ⌈πιειν⌉ το ποτηριον ο εγω πινω ⌈η⌉ το βαπτισμα
ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι **39** οι δε ⌈ειπαν⌉ ⌈αυτω⌉
⌈δυναμεθα⌉ ⌈ο δε ις ειπεν αυτοισ⌉ το ⌈⌉ ποτηριον ο
εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι
βαπτισθησεσθαι **40** το δε καθισαι εκ δεξιων μου ⌈η⌉ εξ
ευωνυμων ⌈⌉ ουκ εστιν εμον δουναι αλλ ⌈οισ⌉ ητοιμασται
⌈⌉ **41** ⌈και⌉ ακουσαντεσ οι ⌈⌉ δεκα ⌈ηρξαντο αγανακτειν⌉
⌈⌉ περι ⌈ιακωβου και ιωαννου⌉ **42** ⌈και προσκαλεσαμενοσ
αυτουσ ο ις⌉ λεγει αυτοισ οιδατε οτι οι δοκουντεσ αρχειν
των εθνων ⌈κατακυριευουσιν⌉ αυτων και ⌈οι⌉ ⌈μεγαλοι⌉
⌈αυτων⌉ κατεξουσιαζουσιν ⌈αυτων⌉ **43** ουχ ⌈ουτωσ⌉ ⌈δε⌉
⌈εστιν⌉ εν υμιν αλλ ⌈οσ⌉ ⌈αν⌉ θελη ⌈μεγασ γενεσθαι εν
υμιν⌉ ⌈εσται⌉ ⌈υμων διακονοσ⌉ **44** και οσ ⌈αν⌉ θελη ⌈εν
υμιν⌉ ⌈ειναι⌉ πρωτοσ εσται ⌈παντων⌉ δουλοσ **45** και γαρ
ο υιοσ του ανθρωπου ουκ ⌈ηλθεν⌉ διακονηθηναι αλλα
διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου ⌈λυτρον⌉ αντι
πολλων **46** ⌈και ερχονται εισ ιεριχω⌉ και εκπορευομενου
αυτου ⌈απο⌉ ⌈ιερειχω και⌉ των μαθητων αυτου και
οχλου ικανου ⌈ο⌉ υιοσ τιμαιου ⌈βαρτιμαιοσ⌉ τυφλοσ ⌈⌉

⌈προσαιτησ εκαθητο παρα την οδον⌉ **47** και ακουσασ οτι ιϲ̄ ⌈ο ναζωραιοσ εστιν⌉ ηρξατο κραζειν και λεγειν ⌈⌉⌈υιε⌉ δαυειδ ιῡ ελεησον με **48** ⌈και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυειδ ελεησον με⌉ **49** και στασ ο ιϲ̄ ειπεν ⌈φωνησατε αυτον⌉⌈και φωνουσι τον τυφλον λεγοντεσ αυτω θαρσει⌉ ⌈εγειρε⌉ φωνει σε **50** ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου ⌈αναπηδησασ⌉⌈ηλθεν⌉ προσ ⌈τον ιν̄⌉ **51** και αποκριθεισ ⌈⌉ αυτω ο ιϲ̄ ⌈ειπεν⌉ τι ⌈σοι θελεισ ποιησω⌉ ο δε τυφλοσ ειπεν αυτω ⌈ραββουνι⌉ ινα αναβλεψω **52** ⌈ο δε⌉ ⌈ιϲ̄⌉ ειπεν αυτω υπαγε η πιστισ σου ⌈σεσωκεν⌉ σε και ⌈ευθυσ⌉ ⌈ανεβλεψεν⌉ και ηκολουθει ⌈αυτω⌉ εν τη οδω

11 και οτε ⌈εγγιζουσιν⌉ εισ ⌈ιεροσολυμα⌉⌈εισ βηθφαγη⌉ και ⌈⌉ βηθανιαν προσ το οροσ ⌈των⌉ ⌈ελαιων⌉ ⌈αποστελλει⌉ δυο των μαθητων αυτου **2** ⌈και λεγει⌉ αυτοισ υπαγετε εισ την ⌈κωμην την κατεναντι υμων⌉ και ⌈ευθυσ⌉ εισπορευομενοι ⌈εισ αυτην⌉ ευρησετε πωλον δεδεμενον ⌈εφ ον ουδεισ ανθρωπων ουπω⌉⌈εκαθισεν⌉ ⌈λυσατε⌉ αυτον ⌈και⌉⌈φερετε⌉ **3** και ⌈εαν⌉ τισ υμιν ειπη τι ⌈ποιειτε τουτο⌉ ειπατε ⌈οτι⌉ ο κϲ̄ αυτου χρειαν εχει και ⌈ευθυσ⌉⌈αυτον αποστελλει παλιν⌉ ωδε **4** ⌈και απηλθον και⌉ ευρον ⌈⌉ πωλον δεδεμενον προσ ⌈την⌉ θυραν ⌈εξω επι⌉ του αμφοδου και λυουσιν αυτον **5** ⌈και τινεσ⌉ των εκει ⌈εστηκοτων⌉ ελεγον αυτοισ τι ποιειτε λυοντεσ τον πωλον **6** οι δε ⌈ειπον⌉⌈αυτοισ⌉ καθωσ ⌈ειπεν⌉⌈⌉ ο ιϲ̄ και αφηκαν αυτουσ **7** και ⌈αγουσιν⌉ τον πωλον προσ τον ιν̄ και ⌈επιβαλλουσιν⌉⌈αυτω⌉ τα ιματια ⌈αυτων⌉ και ⌈εκαθισεν⌉ επ ⌈αυτον⌉ **8** ⌈και πολλοι⌉ τα ιματια ⌈αυτων⌉⌈εστρωσαν⌉⌈εισ την οδον⌉⌈αλλοι δε στιβαδασ

κοψαντεσ εκ των αγρων⌉ **9** και οι ⌈προαγοντεσ⌉ και οι ακολουθουντεσ εκραζον ⌈ωσαννα⌉ ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι κῡ **10** ⌈⌉ ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια ⌈⌉ του πατροσ ημων δαυειδ ⌈ωσαννα⌉ εν τοισ υψιστοισ **11** και ⌈εισηλθεν⌉ εισ ιεροσολυμα ⌈⌉ εισ το ιερον ⌈και⌉ περιβλεψαμενοσ παντα ⌈οψιασ⌉⌈ηδη⌉⌈ουσησ⌉⌈τησ ωρασ⌉ εξηλθεν εισ βηθανιαν μετα των δωδεκα ⌈⌉ **12** και τη ⌈επαυριον⌉⌈εξελθοντων αυτων⌉⌈απο βηθανιασ⌉ ⌈επινασεν⌉ **13** και ιδων ⌈συκην απο μακροθεν⌉⌈εχουσαν φυλλα⌉ ηλθεν ⌈⌉⌈ει αρα τι ευρησει⌉⌈εν αυτη⌉⌈και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ο γαρ καιροσ ουκ ην⌉ συκων **14** ⌈και αποκριθεισ ειπεν αυτη⌉ μηκετι ⌈εισ τον αιωνα εκ σου μηδεισ καρπον φαγοι⌉ και ⌈ηκουον⌉ οι μαθηται αυτου **(aiōn g165)** **15** και ⌈ερχονται⌉ εισ ιεροσολυμα και ⌈εισελθων⌉⌈⌉⌈εισ το ιερον⌉ ηρξατο εκβαλλειν ⌈⌉ τουσ πωλουντασ ⌈και τουσ αγοραζοντασ⌉ εν ⌈τω ιερω⌉ και τασ τραπεζασ των κολλυβιστων ⌈⌉⌈και τασ καθεδρασ των πωλουντων τασ περιστερασ κατεστρεψεν⌉ **16** και ουκ ηφιεν ⌈ινα τισ διενεγκη⌉⌈σκευοσ⌉ δια του ιερου **17** ⌈και εδιδασκεν και ελεγεν⌉⌈αυτοισ ου⌉ γεγραπται ⌈οτι⌉ ο οικοσ μου οικοσ προσευχησ κληθησεται ⌈πασιν⌉ τοισ ⌈εθνεσιν⌉ υμεισ δε ⌈εποιησατε αυτον⌉ σπηλαιον ληστων **18** και ηκουσαν οι ⌈αρχιερεισ και οι γραμματεισ⌉ ⌈και⌉ εζητουν πωσ αυτον ⌈απολεσωσιν⌉ εφοβουντο γαρ ⌈αυτον⌉⌈πασ γαρ⌉ ο οχλοσ ⌈εξεπλησσετο⌉ επι τη διδαχη αυτου **19** και ⌈οταν⌉ οψε ⌈εγενετο⌉⌈εξεπορευοντο εξω τησ πολεωσ⌉ **20** και ⌈παραπορευομενοι πρωι⌉ ιδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων **21** και αναμνησθεισ ο πετροσ λεγει αυτω ραββει ⌈ειδε⌉ η συκη ην κατηρασω

⌜εξηρανται⌝ **22** ⌜και⌝ αποκριθεισ ⌜ο⌝ ῑ̄σ̄ λεγει αυτοισ ⌜⌝ εχετε πιστιν ⌜⌝ θ̄ῡ̄ **23** αμην ⌜⌝ λεγω υμιν ⌜οτι⌝ οσ ⌜αν⌝ ειπη τω ορει τουτω ⌜αρθητι⌝ και ⌜βληθητι⌝ εισ την θαλασσαν και μη ⌜διακριθη⌝ εν τη καρδια αυτου αλλα ⌜πιστευη⌝⌜οτι⌝⌜ο⌝⌜λαλει γινεται εσται⌝ αυτω ⌜⌝ **24** δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα ⌜προσευχεσθε και⌝⌜αιτεισθε⌝ πιστευετε οτι ⌜ελαβετε⌝ και εσται υμιν **25** και οταν ⌜στηκητε⌝ προσευχομενοι ⌜αφιετε⌝ ει τι εχετε ⌜⌝ κατα τινοσ ινα και ο πατηρ υμων ο ⌜⌝ εν τοισ ουρανοισ ⌜αφη⌝ υμιν τα παραπτωματα ⌜υμων⌝ **27** και ⌜ερχονται⌝⌜παλιν εισ ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντοσ αυτου ερχονται⌝ προσ αυτον οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι ⌜⌝ **28** και ⌜ελεγον⌝ αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ ⌜η τισ σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ινα ταυτα ποιησ⌝ **29** ο δε ῑ̄σ̄ ⌜⌝ ειπεν αυτοισ ⌜επερωτησω⌝ ⌜υμασ καγω⌝ ενα λογον ⌜και⌝ αποκριθητε μοι και ⌜ερω⌝ υμιν εν ⌜ποια⌝ εξουσια ταυτα ποιω **30** το βαπτισμα ⌜το⌝ ιωαννου ⌜εξ ουρανου ην⌝ η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι **31** και ⌜διελογιζοντο⌝ προσ ⌜εαυτουσ⌝ λεγοντεσ ⌜⌝ εαν ειπωμεν εξ ουρανου ⌜ερει⌝ δια τι ⌜ουν⌝ ουκ επιστευσατε αυτω **32** ⌜αλλα⌝ ειπωμεν εξ ανθρωπων ⌜εφοβουντο⌝ τον ⌜οχλον⌝⌜απαντεσ⌝ γαρ ⌜ειχον⌝ τον ιωαννην ⌜οντωσ οτι⌝ προφητησ ην **33** και αποκριθεντεσ ⌜τω ῑ̄η̄ λεγουσιν⌝ ουκ οιδαμεν ⌜και⌝⌜ο ῑ̄σ̄⌝ λεγει ⌜αυτοισ⌝ ουδε εγω λεγω υμιν ⌜εν ποια εξουσια⌝ ταυτα ποιω

12 και ηρξατο αυτοισ εν παραβολαισ ⌜λαλειν⌝⌜αμπελωνα ανθρωποσ εφυτευσεν⌝ και ⌜περιεθηκεν⌝⌜⌝ φραγμον ⌜και ωρυξεν⌝ υπολημιον και ⌜ωκοδομησεν⌝ πυργον και ⌜εξεδετο⌝ αυτον ⌜⌝ γεωργοισ και ⌜απεδημησεν⌝ **2** και

⌜απεστειλεν⌝⌜προσ τουσ γεωργουσ⌝τω καιρω δουλον
ινα ⌜παρα των γεωργων λαβη απο των καρπων του
αμπελωνοσ⌝ **3** ⌜και⌝ λαβοντεσ αυτον εδειραν ⌜και⌝
απεστειλαν καινον ⌜⌝ **4** και ⌜παλιν⌝⌜απεστειλεν⌝ προσ
αυτουσ αλλον ⌜δουλον⌝⌜κακεινον⌝⌜⌝⌜εκεφαλιωσαν
και ητιμασαν⌝ **5** και ⌜⌝ αλλον ⌜απεστειλεν⌝⌜κακεινον
απεκτειναν⌝ και πολλουσ αλλουσ ⌜ουσ⌝⌜μεν⌝ δεροντεσ
⌜ουσ⌝ δε ⌜αποκτεννοντεσ⌝ **6** ⌜ετι⌝ ενα ⌜ειχεν υιον⌝⌜⌝
αγαπητον ⌜⌝⌜απεστειλεν⌝⌜αυτον⌝⌜εσχατον προσ αυτουσ⌝
λεγων ⌜οτι⌝⌜εντραπησονται τον υιον μου **7** εκεινοι
δε οι⌝ γεωργοι ⌜⌝⌜προσ εαυτουσ ειπαν⌝⌜οτι⌝ ουτοσ
εστιν ο κληρονομοσ δευτε αποκτεινωμεν αυτον και
ημων εσται η κληρονομια **8** και λαβοντεσ ⌜απεκτειναν
αυτον⌝ και ⌜εξεβαλον⌝⌜αυτον⌝ εξω του αμπελωνοσ **9**
τι ⌜ουν⌝ ποιησει ο κυριοσ του αμπελωνοσ ελευσεται
και απολεσει τουσ γεωργουσ και δωσει τον αμπελωνα
αλλοισ **10** ουδε την γραφην ταυτην ⌜ανεγνωτε⌝ λιθον
ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντεσ ουτοσ εγενηθη εισ
κεφαλην γωνιασ **11** παρα κῡ εγενετο αυτη και ⌜εστιν⌝
θαυμαστη εν οφθαλμοισ ημων **12** και εζητουν αυτον
κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι
⌜προσ αυτουσ την παραβολην⌝⌜ειπεν⌝⌜και αφεντεσ
αυτον απηλθον⌝ **13** και ⌜αποστελλουσιν⌝⌜προσ αυτον⌝
τινασ των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον
⌜αγρευσωσιν⌝ λογω **14** ⌜και⌝⌜ελθοντεσ λεγουσιν αυτω⌝
διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθησ ει και ⌜ου⌝ μελει σοι
περι ουδενοσ ου γαρ βλεπεισ εισ προσωπον ανθρωπων
⌜αλλ⌝ επ αληθειασ την οδον του θῡ διδασκεισ ⌜⌝⌜εξεστιν⌝
⌜δουναι κηνσον καισαρι⌝ η ου ⌜δωμεν η μη δωμεν⌝ **15**

ο δε ⌜⌝⌜ειδωσ⌝ αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοισ τι
με πειραζετε ⌜⌝ φερετε μοι δηναριον ⌜⌝ ινα ⌜ιδω⌝ **16** οι
δε ηνεγκαν και λεγει αυτοισ τινοσ η εικων αυτη και η
επιγραφη ⌜οι δε⌝⌜ειπαν⌝⌜αυτω⌝ καισαροσ **17** ⌜ο δε ι̅η̅⌝
ειπεν ⌜αυτοισ⌝⌜τα καισαροσ αποδοτε⌝ καισαρι και τα του
θ̅υ̅ τω θ̅ω̅ και ⌜εξεθαυμαζον⌝ επ ⌜αυτω⌝ **18** και ερχονται
⌜σαδδουκαιοι προσ αυτον⌝ οιτινεσ λεγουσιν αναστασιν
μη ειναι και ⌜επηρωτων⌝ αυτον λεγοντεσ **19** διδασκαλε
μωυσησ⌜εγραψεν ημιν οτι⌝ εαν τινοσ αδελφοσ αποθανη
και ⌜καταλιπηι⌝ γυναικα και ⌜μη αφη τεκνα⌝ ινα λαβη
ο αδελφοσ ⌜αυτου⌝ την γυναικα ⌜⌝ και ⌜εξαναστηση⌝
σπερμα τω αδελφω αυτου **20** ⌜επτα αδελφοι ησαν⌝ και
ο ⌜πρωτοσ⌝⌜ελαβεν⌝ γυναικα και ⌜αποθνησκων⌝ ουκ
⌜αφηκεν⌝ σπερμα **21** ⌜και⌝ ο δευτεροσ ελαβεν αυτην ⌜και
απεθανεν μη καταλιπων⌝ σπερμα ⌜και ο τριτοσ ωσαυτωσ
22 και⌝⌜⌝ οι επτα ⌜⌝ ουκ ⌜αφηκαν⌝ σπερμα ⌜εσχατον
παντων και η γυνη απεθανεν⌝ **23** εν τη ⌜αναστασει⌝⌜⌝
⌜τινοσ αυτων⌝ εσται ⌜⌝ γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην
γυναικα **24** ⌜εφη αυτοισ ο ι̅σ̅⌝ ου δια τουτο πλανασθαι
μη ⌜ειδοτεσ⌝ τασ γραφασ μηδε την δυναμιν του θ̅υ̅ ⌜⌝
25 οταν γαρ εκ νεκρων ⌜αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε
γαμιζονται⌝⌜αλλ⌝ εισιν ωσ ⌜⌝ αγγελοι ⌜⌝ εν τοισ ουρανοισ
26 περι δε των νεκρων ⌜οτι⌝ εγειρονται ουκ ⌜ανεγνωται⌝
εν τη ⌜βιβλω⌝ μωυσεωσ ⌜⌝ επι ⌜του βατου⌝⌜πωσ⌝ ειπεν
⌜αυτω ο θ̅σ̅ λεγων⌝ εγω ⌜ο⌝ θ̅σ̅ αβρααμ και ⌜⌝ θ̅σ̅ ισαακ και
⌜ο⌝ θ̅σ̅ ιακωβ **27** ουκ εστιν ⌜⌝ θ̅σ̅ νεκρων αλλα ⌜⌝ ζωντων ⌜⌝
πολυ πλανασθαι **28** και ⌜προσελθων⌝ εισ των γραμματεων
⌜ακουσασ⌝⌜αυτων⌝ συνζητουντων ⌜⌝⌜ιδων⌝ οτι καλωσ
⌜απεκριθη αυτοισ⌝ επηρωτησεν αυτον ⌜⌝ ποια ⌜εστιν⌝

⌜εντολη πρωτη παντων **29** απεκριθη ο ι̅σ̅ οτι πρωτη εστιν⌝
ακουε ⌜ισραηλ⌝ κ̅σ̅ ο θ̅ε̅σ̅ ημων κ̅σ̅ ⌜εισ⌝⌜εστιν⌝ **30** και
αγαπησεις κ̅ν̅ τον θ̅ν̅ σου εξ οληs ⌜τησ⌝ καρδιασ σου και εξ
οληs ⌜τησ ψυχησ σου και εξ οληs τησ διανοιασ σου και εξ
οληs⌝ τησ ισχυοs σου⌜ **31** δευτερα⌝⌜αυτη⌝⌜⌝ αγαπησεις
τον πλησιον σου ωs σεαυτον μειζων ⌜⌝ τουτων ⌜αλλη
εντολη⌝ ουκ ⌜εστιν⌝ **32** ⌜και⌝ ειπεν αυτω ο γραμματευs
καλωs ⌜διδασκαλε επ αληθειασ ειπασ⌝ οτι εισ ⌜εστιν⌝ και
ουκ εστιν ⌜αλλοs⌝ πλην αυτου **33** και το αγαπαν αυτον εξ
οληs ⌜τησ⌝ καρδιασ ⌜⌝ και ⌜⌝ εξ οληs τησ ⌜συνεσεωs⌝
και εξ οληs ⌜τησ ισχυοs⌝ και το αγαπαν τον πλησιον
⌜⌝ ωs ⌜εαυτον⌝⌜περισσοτερον⌝⌜εστιν⌝ παντων ⌜των⌝
ολοκαυτωματων και ⌜⌝ θυσιων **34** και ο ι̅σ̅ ιδων ⌜αυτον⌝
οτι νουνεχωs απεκριθη ειπεν αυτω ⌜⌝ ου μακραν ⌜ει⌝ απο
τησ βασιλειασ του θ̅υ̅ και ουδεισ ⌜ουκετι ετολμα αυτον
επερωτησε⌝ **35** και αποκριθεισ ⌜ο ι̅σ̅ ελεγεν διδασκων εν
τω ιερω⌝ πωs λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ⌜ο⌝ χ̅σ̅ υιοs
⌜δαυειδ εστιν⌝ **36** ⌜αυτοs⌝ δαυειδ ειπεν ⌜εν τω⌝ π̅ν̅ι̅ ⌜τω⌝
αγιω ⌜ειπεν⌝⌜ο⌝ κ̅σ̅ τω κ̅ω̅ μου ⌜καθου⌝ εκ δεξιων μου
εωs ⌜αν⌝ θω ⌜⌝ τουs ⌜εχθρουs⌝ σου ⌜υποκατω⌝ των ποδων
σου **37** αυτοs ⌜⌝ δαυειδ λεγει αυτον κ̅ν̅ και ⌜ποθεν⌝⌜υιοs
αυτου εστιν⌝ και ⌜ο⌝ πολυs οχλοs ⌜ηκουεν αυτου ηδεωs
38 και εν τη διδαχη αυτου ελεγεν⌝ βλεπετε απο των
γραμματαιων ⌜⌝ των ⌜θελοντων⌝ εν ⌜⌝ στολαισ περιπατειν
και ασπασμουs εν ταισ αγοραισ ⌜⌝ **39** και πρωτοκαθεδριασ
εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τοισ δειπνοισ
40 οι ⌜κατεσθιοντεσ⌝⌜τασ⌝ οικιασ ⌜των⌝ χηρων και
⌜⌝ προφασει μακρα προσευχομενοι ⌜ουτοι⌝ λημψονται
⌜περισσοτερον⌝ κριμα **41** και ⌜καθισασ κατεναντι του

γαζοφυλακιου⌉⌈εθεωρει⌉⌈⌉ πωσ ο οχλοσ ⌈βαλλει χαλκον εισ το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι⌉⌈εβαλλον⌉ πολλα **42** ⌈και ελθουσα μια⌉⌈⌉ χηρα ⌈πτωχη⌉⌈εβαλεν⌉ λεπτα δυο ο ⌈εστιν⌉ κοδραντησ **43** και προσκαλεσαμενοσ τουσ μαθητασ ⌈αυτου⌉⌈ειπεν⌉ αυτοισ αμην λεγω υμιν ⌈οτι⌉ η χηρα ⌈αυτη η πτωχη⌉⌈πλειον⌉ παντων ⌈εβαλεν⌉ ⌈των βαλλοντων⌉ εισ το γαζοφυλακιον **44** ⌈παντεσ⌉ γαρ ⌈⌉ εκ του ⌈περισσευοντοσ αυτοισ⌉ εβαλον αυτη δε εκ τησ υστερησεωσ αυτησ ⌈παντα οσα ειχεν⌉ εβαλεν ολον τον βιον αυτησ

13 και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εισ ⌈⌉ των μαθητων ⌈αυτου⌉⌈διδασκαλε⌉⌈ιδε⌉ ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι ⌈⌉ **2** και ⌈ο ις̄ ειπεν αυτω βλεπεισ⌉ ταυτασ τασ μεγαλασ οικοδομασ⌈⌉ου μη αφεθη ⌈ωδε⌉ λιθοσ επι ⌈λιθον⌉ οσ ου ⌈μη καταλυθη⌉⌈⌉ **3** ⌈και καθημενου⌉ αυτου εισ το οροσ των ⌈ελαιων⌉ κατεναντι του ιερου ⌈επηρωτα⌉ αυτον κατ ιδιαν ⌈⌉ πετροσ και ιακωβοσ και ιωαννησ και ανδρεασ **4** ⌈ειπον⌉ ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημιον οταν ⌈μελλη⌉⌈ταυτα συντελεισθαι παντα **5** ο δε ις̄ ηρξατο λεγιν αυτοισ⌉ βλεπετε μη τισ υμασ ⌈πλανηση⌉ **6** πολλοι ⌈⌉ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντεσ ⌈οτι⌉ εγω ειμι ⌈⌉ και ⌈πολλουσ⌉ πλανησουσιν **7** οταν δε ⌈ακουσητε⌉ πολεμουσ και ακοασ πολεμων ⌈⌉ μη θροεισθαι δει ⌈⌉ γενεσθαι ⌈αλλ⌉ ουπω το τελοσ **8** εγερθησεται ⌈γαρ⌉ εθνοσ ⌈επι⌉ εθνοσ και ⌈βασιλεια επι⌉ βασιλειαν ⌈⌉ εσονται σισμοι ⌈κατα τοπουσ εσονται λιμοι αρχη ωδεινων ταυτα⌉ **9** ⌈βλεπετε δε υμεισ εαυτουσ παραδωσουσιν⌉⌈υμασ⌉ εισ συνεδρια και εισ συναγωγασ ⌈δαρησεσθε⌉ και επι ηγεμονων ⌈και⌉ βασιλεων ⌈σταθησεσθε⌉⌈ενεκεν⌉ εμου

εισ μαρτυριον αυτοισ **10** και εισ παντα ⌜τα⌝ εθνη ⌜πρωτον
δει⌝ κηρυχθηναι το ευαγγελιον ⌜⌝ **11** ⌜και οταν⌝⌜αγωσιν⌝
υμασ παραδιδοντεσ μη προμεριμνατε τι λαλησητε ⌜⌝⌜αλλ⌝
ο ⌜εαν⌝ δοθη ⌜υμιν⌝ εν εκεινη τη ωρα ⌜τουτο⌝ λαλειτε
ου γαρ εστε υμεισ οι λαλουντεσ αλλα το $\overline{\pi\nu\alpha}$ το αγιον
12 ⌜και παραδωσει⌝ αδελφοσ αδελφον εισ θανατον και
πατηρ τεκνον και ⌜επαναστησονται⌝ τεκνα επι γονεισ
και θανατωσουσιν αυτουσ **13** και εσεσθαι μεισουμενοι
υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινασ εισ τελοσ
⌜ουτοσ⌝ σωθησεται **14** οταν δε ⌜ιδητε⌝ το βδελυγμα τησ
ερημωσεωσ ⌜⌝⌜εστηκοτα⌝ οπου ου δει ο αναγινωσκων
νοειτω ⌜⌝ τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εισ τα ορη **15**
⌜ο δε⌝ επι του δωματοσ μη καταβατω ⌜⌝ μηδε ⌜εισελθετω⌝
⌜αραι τι εκ τησ οικιασ αυτου⌝ **16** και ο εισ τον αγρον
⌜⌝ μη επιστρεψατω ⌜εισ τα⌝ οπισω ⌜αραι⌝⌜το ιματιον⌝
αυτου **17** ουαι ⌜δε⌝ ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ⌜ταισ⌝
⌜θηλαζουσαισ⌝ εν εκειναισ ταισ ημεραισ **18** ⌜προσευχεσθαι
δε⌝ ινα μη ⌜γενηται χειμωνοσ⌝ **19** εσονται γαρ αι ημεραι
εκειναι ⌜θλιψεισ οια⌝⌜ου⌝⌜γεγονεν τοιαυτη⌝ απ αρχησ
⌜κτισεωσ ην εκτισεν ο $\overline{\theta\sigma}$⌝ εωσ του νυν ⌜και ου⌝ μη
⌜γενηται⌝ **20** και ει μη ⌜εκολοβωσεν $\overline{\kappa\sigma}$⌝ τασ ημερασ ⌜⌝
ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια ⌜τουσ εκλεκτουσ⌝
ουσ εξελεξατο ⌜εκολοβωσεν⌝ τασ ημερασ **21** ⌜και⌝ τοτε
⌜εαν⌝ τισ υμιν ειπη ⌜ιδε⌝ ωδε ο ⌜$\overline{\chi\sigma}$⌝⌜η⌝⌜ειδε⌝ εκει μη
⌜πιστευετε⌝ **22** εγερθησονται ⌜γαρ⌝⌜⌝⌜ψευδοχριστοι και⌝
ψευδοπροφηται και ⌜δωσουσιν⌝ σημεια και τερατα προσ
το ⌜αποπλαναν⌝ ει δυνατον ⌜⌝ τουσ εκλεκτουσ **23** υμεισ
δε βλεπετε ⌜ιδου⌝ προειρηκα υμιν ⌜παντα⌝ **24** ⌜αλλα⌝ εν
εκειναισ ταισ ημεραισ μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιοσ

σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτησ
25 και οι αστερεσ ⌜εσονται εκ του ουρανου πειπτοντεσ⌝
και αι δυναμεισ ⌜αι εν τοισ ουρανοισ⌝ σαλευθησονται
26 και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον
⌜εν νεφελαισ⌝ μετα δυναμεωσ ⌜πολλησ και δοξησ⌝ **27**
και τοτε ⌜αποστελει⌝ τουσ αγγελουσ ⌜⌝ και ⌜επισυναξει⌝
τουσ εκλεκτουσ ⌜αυτου⌝ εκ των τεσσαρων ανεμων απ
⌜ακρου⌝ ⌜⌝ γησ εωσ ⌜ακρου ουρανου⌝ **28** απο δε τησ
συκησ μαθετε την παραβολην οταν ⌜ηδη ο κλαδοσ αυτησ⌝
απαλοσ γενηται και εκφυη τα φυλλα ⌜⌝ ⌜γινωσκετε⌝
οτι ⌜⌝ εγγυσ το θεροσ εστιν **29** ⌜ουτωσ⌝ και υμεισ οταν
⌜ιδητε ταυτα⌝ ⌜γεινομενα⌝ ⌜γινωσκετε⌝ οτι εγγυσ εστιν
επι θυραισ **30** αμην ⌜⌝ λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η
γενεα αυτη ⌜μεχρισ⌝ ⌜ου⌝ ⌜ταυτα παντα⌝ γενηται **31** ο
ουρανοσ και η γη ⌜παρελευσονται⌝ οι δε λογοι μου ου
⌜μη⌝ ⌜παρελευσονται⌝ **32** περι δε τησ ημερασ εκεινησ
⌜η⌝ ⌜τησ⌝ ωρασ ουδεισ οιδεν ουδε ⌜οι αγγελοι⌝ ⌜⌝ εν ⌜⌝
ουρανω ουδε ο υιοσ ει μη ο πατηρ **33** βλεπετε ⌜⌝ αγρυπνιτε
⌜και προσευχεσθαι⌝ ουκ οιδατε γαρ ⌜⌝ ποτε ο καιροσ
⌜εστιν⌝ **34** ⌜ωσ⌝ ανθρωποσ ⌜αποδημοσ⌝ αφεισ την οικιαν
⌜αυτου⌝ και δουσ τοισ δουλοισ ⌜αυτου⌝ την εξουσιαν
⌜εκαστω το εργον αυτου και τω⌝ ⌜θυρωρω⌝ ενετειλατο
ινα γρηγορη **35** γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο
κυριοσ τησ οικιασ ερχεται ⌜η⌝ οψε η ⌜μεσονυκτιον⌝ η
⌜αλεκτοροφωνιασ⌝ η πρωι **36** μη ⌜ελθων⌝ εξεφνησ ευρη
υμασ καθευδοντασ **37** ⌜ο⌝ δε ⌜υμιν λεγω πασιν λεγω⌝
γρηγορειτε

14 ην δε το πασχα ⌜και τα αζυμα⌝ μετα δυο ημερασ και
εζητουν οι αρχιερεισ και οι ⌜γραμματεισ⌝ πωσ αυτον ⌜εν

δολω κρατησαντεσ⌉⌈⌉⌈αποκτεινωσιν⌉ **2** ελεγον ⌈γαρ⌉ μη ⌈εν τη εορτη μηποτε⌉⌈εσται θορυβοσ⌉του λαου **3** και οντοσ ⌈αυτου⌉ εν βηθανια εν ⌈τη⌉ οικια σιμωνοσ του λεπρου κατακειμενου αυτου ⌈ηλθεν γυνη⌉ εχουσα αλαβαστρον μυρου ⌈ναρδου πιστικησ πολυτελουσ συντριψασα⌉⌈την αλαβαστρον⌉ κατεχεεν ⌈αυτου τησ κεφαλησ **4** ησαν⌉ δε ⌈τινεσ αγανακτουντεσ προσ εαυτουσ⌉ εισ τι η απωλεια αυτη ⌈του μυρου γεγονεν⌉ **5** ⌈ηδυνατο⌉⌈γαρ τουτο το μυρον πραθηναι⌉ επανω ⌈δηναριων τριακοσιων⌉ και δοθηναι τοισ πτωχοισ και ⌈ενεβριμωντο⌉⌈⌉ αυτη **6** ο δε ιησ ειπεν ⌈⌉ αφετε αυτην τι αυτη ⌈κοπουσ⌉ παρεχεται καλον ⌈⌉ εργον ηργασατο ⌈εν εμοι⌉ **7** παντοτε γαρ τουσ πτωχουσ εχετε μεθ ⌈εαυτων⌉ και οταν θελητε δυνασθαι ⌈αυτοισ⌉ ευ ⌈ποιησαι⌉ εμε δε ου παντοτε εχεται **8** ο ⌈εσχεν⌉⌈⌉ εποιησεν ⌈προελαβεν⌉ μυρισαι ⌈το σωμα μου⌉ εισ τον ενταφιασμον **9** αμην ⌈δε⌉ λεγω υμιν ⌈⌉ οπου ⌈εαν⌉ κηρυχθη το ευαγγελιον ⌈⌉ εισ ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εισ μνημοσυνον αυτησ **10** και ⌈⌉ ιουδασ ⌈ισκαριωθ ο⌉⌈εισ των δωδεκα⌉⌈απηλθεν⌉ προσ τουσ αρχιερεισ ινα ⌈αυτον παραδω⌉⌈αυτοισ⌉ **11** ⌈οι δε⌉⌈ακουσαντεσ⌉ εχαρησαν και ⌈επηγγειλαντο⌉ αυτω ⌈αργυριον⌉ δουναι και εζητει πωσ ⌈αυτον ευκαιρωσ⌉ ⌈παραδοι⌉ **12** και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθυον λεγουσιν αυτω οι μαθηται ⌈αυτου⌉ που θελεισ απελθοντεσ ετοιμασωμεν ⌈⌉ ινα φαγησ το πασχα **13** και ⌈αποστελλει δυο των μαθητων αυτου⌉⌈και⌉⌈λεγει αυτοισ⌉⌈υπαγεται⌉ εισ την πολιν και ⌈⌉ απαντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω **14** ⌈και⌉ οπου ⌈εαν⌉ εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη

οτι ο διδασκαλοσ λεγει που ⌜εστιν⌝ το καταλυμα ⌜μου⌝
οπου ⌜το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω⌝ **15**
και αυτοσ υμιν δειξει ⌜αναγαιον⌝⌜μεγα εστρωμενον⌝
⌜ετοιμον⌝⌜εκει⌝ ετοιμασατε ημιν **16** και εξηλθον ⌜⌝ οι
μαθηται ⌜⌝⌜και⌝⌜ηλθον⌝ εισ την πολιν και ⌜ευρον⌝
καθωσ ειπεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα **17** ⌜και
οψιασ⌝⌜γενομενησ⌝ ερχεται μετα των δωδεκα **18** και
ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ⌜ο ις̄ ειπεν⌝ αμην
λεγω υμιν οτι εισ εξ υμων ⌜παραδωσει με⌝⌜ο εσθιων⌝
μετ εμου **19** ⌜⌝ ηρξαντο λυπισθαι και λεγειν αυτω εισ
⌜καθ εισ⌝ μητι εγω ⌜⌝ **20** ο δε ⌜⌝⌜ειπεν⌝ αυτοισ εισ ⌜⌝
των δωδεκα ο ⌜εμβαπτομενοσ⌝ μετ εμου ⌜⌝ εισ το ⌜⌝
⌜τρυβλιον⌝ **21** ⌜οτι⌝ ο μεν υιοσ του ανθρωπου ⌜υπαγει⌝
καθωσ ⌜γεγραπται⌝ περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω
εκεινω δι ου ⌜ο υιοσ του ανθρωπου⌝ παραδιδοται καλον
⌜ην⌝ αυτω ει ουκ ⌜εγεννηθη⌝ ο ανθρωποσ εκεινοσ **22**
και εσθιοντων ⌜αυτων⌝ λαβων ⌜⌝ αρτον ⌜ευλογησασ
εκλασεν⌝ και ⌜εδωκεν⌝ αυτοισ και ⌜ειπεν⌝⌜⌝ λαβετε ⌜⌝
⌜τουτο⌝⌜εστιν⌝ το σωμα μου **23** και λαβων ⌜⌝ ποτηριον
ευχαριστησασ εδωκεν ⌜αυτοισ⌝ και επιον εξ αυτου παντεσ
24 και ειπεν ⌜αυτοισ⌝⌜τουτο⌝⌜εστιν⌝ το αιμα μου ⌜⌝ τησ
⌜⌝ διαθηκησ το ⌜εκχυννομενον υπερ πολλων⌝⌜⌝ **25** αμην
λεγω υμιν οτι ⌜ουκετι⌝ ου μη ⌜πιω⌝ εκ του γενηματοσ
τησ αμπελου εωσ τησ ημερασ εκεινησ οταν αυτο πεινω
καινον εν τη βασιλεια του θ̄ῡ̄ **26** και υμνησαντεσ εξηλθον
εισ το οροσ των ⌜ελαιων⌝ **27** ⌜και⌝ λεγει αυτοισ ο ις̄ οτι
παντεσ ⌜σκανδαλισθησεσθαι⌝⌜⌝ οτι γεγραπται παταξω
τον ποιμενα και ⌜τα προβατα διασκορπισθησονται⌝ **28**
⌜αλλα⌝ μετα το εγερθηναι με ⌜⌝ προαξω υμασ εισ την

γαλιλαιαν **29** ο δε πετροσ ⌈⌉⌈εφη⌉ αυτω ⌈ει και⌉ παντεσ ⌈σκανδαλισθησονται⌉ αλλ ουκ εγω ⌈⌉ **30** και λεγει αυτω ο ις̄ αμην λεγω ⌈σοι⌉ οτι ⌈συ σημερον⌉⌈ταυτη τη νυκτι⌉ πριν ⌈η⌉⌈δισ αλεκτορα⌉ φωνησαι τρισ ⌈με απαρνηση⌉ **31** ⌈ο⌉ δε ⌈⌉⌈εκπερισσωσ ελαλει⌉ εαν ⌈δεη μαι⌉ συναποθανειν σοι ου μη σε ⌈απαρνησομαι⌉⌈ωσαυτωσ⌉⌈δε και⌉ παντεσ ελεγον **32** και ⌈ερχονται⌉ εισ χωριον ⌈ου το⌉ ονομα γεθσημανει και λεγει ⌈τοισ μαθηταισ αυτου⌉ καθισατε ⌈ωδε⌉ εωσ ⌈προσευξωμαι⌉ **33** και παραλαμβανει ⌈τον⌉ πετρον και ⌈τον⌉ ιακωβον και ⌈τον⌉ ιωαννην μετ ⌈αυτου⌉ και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν **34** ⌈και⌉ λεγει αυτοισ περιλυποσ εστιν η ψυχη μου εωσ θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε **35** και ⌈προελθων⌉ μικρον ⌈επιπτεν⌉ ⌈επι⌉⌈τησ γησ⌉ και προσηυχετο ⌈ινα⌉ ει δυνατον ⌈εστιν παρελθη⌉ απ αυτου η ωρα ⌈⌉ **36** και ελεγεν αββα ο πατηρ ⌈⌉⌈παντα δυνατα⌉ σοι ⌈⌉⌈παρενεγκε⌉⌈το ποτηριον τουτο απ εμου⌉⌈αλλ⌉⌈ου⌉⌈τι⌉ εγω θελω ⌈αλλα⌉⌈⌉⌈τι⌉ συ ⌈⌉ **37** και ερχεται και ευρισκει αυτουσ καθευδοντασ ⌈και⌉ λεγει ⌈τω⌉ πετρω σιμων καθευδεισ ουκ ⌈ισχυσασ⌉ μιαν ωραν γρηγορησαι **38** γρηγορειτε και προσευχεσθαι ⌈ινα⌉ μη ⌈ελθητε⌉ εισ πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ **39** και παλιν απελθων προσηυξατο ⌈τον αυτον λογον ειπων⌉ **40** και ⌈παλιν ελθων ευρεν αυτουσ⌉ καθευδοντασ ησαν γαρ ⌈αυτων οι οφθαλμοι⌉ ⌈καταβαρυνομενοι⌉ και ουκ ηδισαν τι ⌈αποκριθωσιν αυτω⌉ **41** και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοισ καθευδετε ⌈το⌉ λοιπον και αναπαυεσθε απεχει ⌈ηλθεν η ωρα ιδου⌉ παραδιδοται ο υιοσ του ανθρωπου εισ ⌈τασ⌉ χειρασ των αμαρτωλων **42** εγειρεσθε αγωμεν ιδου ⌈ο παραδιδουσ με

ηγγικεν⌉ **43** και⌈ευθυσ⌉ετι αυτου λαλουντοσ παραγεινεται
⌈⌉ιουδασ⌈⌉εισ⌈⌉των δωδεκα και μετ αυτου οχλοσ⌈⌉
μετα μαχαιρων και ξυλων ⌈παρα⌉ των αρχιερεων και
⌈των⌉ γραμματεων και ⌈των⌉ πρεσβυτερων **44** ⌈δεδωκει⌉
δε ο παραδιδουσ αυτον ⌈συσσημον αυτοισ λεγων⌉ ον αν
φιλησω αυτοσ ⌈εστιν⌉ κρατησατε αυτον και ⌈απαγετε⌉⌈⌉
ασφαλωσ **45** και ⌈ελθων ευθυσ⌉ προσελθων ⌈αυτω λεγει⌉
⌈⌉ραββει⌈⌉και κατεφιλησεν αυτον **46** οι δε ⌈επεβαλαν⌉
⌈τασ χειρασ αυτων⌉ και ⌈εκρατησαν⌉ αυτον **47** ⌈εισ δε
τισ των παρεστηκοτων⌉ σπασαμενοσ ⌈την⌉ μαχαιραν⌈⌉
⌈επαισεν⌉ τον δουλον του αρχιερεωσ και αφιλεν αυτου το
⌈ωταριον⌉ **48** ⌈και αποκριθεισ ο⌉ις̄ ειπεν αυτοισ ⌈ωσ⌉ επι
ληστην ⌈εξηλθατε⌉ μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν
με **49** καθ ημεραν ημην προσ υμασ εν τω ιερω διδασκων
και ουκ ⌈εκρατησατε⌉ με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι ⌈
50 και⌉ αφεντεσ αυτον ⌈εφυγον παντεσ **51** και νεανισκοσ
τισ συνηκολουθει⌉⌈αυτω⌉ περιβεβλημενοσ σινδονα ⌈επι
γυμνου και κρατουσιν αυτον⌉ **52** ο δε ⌈καταλιπων⌉ την
σινδονα γυμνοσ εφυγεν⌈⌉ **53** και απηγαγον τον ιν̄ προσ
τον αρχιερεα⌈⌉και ⌈συνερχονται⌉⌈αυτω παντεσ⌉ οι
αρχιερεισ και ⌈οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ⌉ **54** και ο
πετροσ απο μακροθεν ⌈ηκολουθησεν⌉ αυτω εωσ ⌈εσω⌉
εισ την αυλην του αρχιερεωσ και ην ⌈συνκαθημενοσ⌉
μετα ⌈των⌉ υπηρετων ⌈και⌉ θερμαινομενοσ προσ το φωσ
55 οι δε αρχιερεισ και ολον το συνεδριον εζητουν κατα
του ιῡ ⌈μαρτυριαν⌉⌈εισ το θανατωσαι⌉ αυτον και ουχ
⌈ηυρισκον⌉ **56** πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν⌈⌉κατ αυτου
⌈και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν **57** και τινεσ αναστασ
εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντεσ⌉ **58** οτι ⌈ημεισ

ηκουσαμεν αυτου λεγοντοσ⌉ οτι εγω ⌈καταλυσω⌉ τον
ναον ⌈τουτον⌉ τον χειροποιητον και δια τριων ημερων
αλλον ⌈αχειροποιητον οικοδομησω⌉ **59** και ⌈ουδε⌉ ουτωσ
⌈ιση ην⌉ η μαρτυρια αυτων **60** και αναστασ ο αρχιερευσ
εισ ⌈⌉ μεσον ⌈επηρωτησεν⌉ τον ιν λεγων ⌈ουκ αποκρινη
ουδεν⌉ ⌈τι⌉ ουτοι σου καταμαρτυρουσιν **61** ⌈ο⌉ δε ⌈⌉
⌈εσιωπα⌉ και ⌈ουκ απεκρινατο ουδεν παλιν ο αρχιερευσ
επηρωτα αυτον και λεγει αυτω⌉ συ ει ο χσ ο υιοσ ⌈του
ευλογητου⌉ **62** ο δε ις ⌈⌉⌈ειπεν⌉⌈⌉ εγω ειμι και οψεσθαι
τον υιον του ανθρωπου ⌈εκ δεξιων καθημενον⌉⌈τησ⌉
δυναμεωσ ⌈και ερχομενον⌉ μετα ⌈των νεφελων⌉ του
ουρανου **63** ο δε αρχιερευσ ⌈⌉ διαρρηξασ τουσ χιτωνασ
αυτου ⌈⌉ λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων **64** ⌈⌉
ηκουσατε ⌈⌉⌈τησ βλασφημιασ⌉⌈⌉ τι ⌈υμιν φαινεται οι
δε παντεσ⌉ κατεκριναν ⌈αυτον ενοχον ειναι⌉ θανατου
65 και ηρξαντο τινεσ εμπτυειν ⌈αυτω και περικαλυπτειν
αυτου το προσωπον⌉ και ⌈κολαφιζειν⌉ αυτον και ⌈λεγειν⌉
⌈αυτω⌉ προφητευσον ⌈⌉ και ⌈οι υπηρεται⌉ ραπισμασιν
⌈αυτον ελαβον⌉ **66** και οντοσ ⌈του⌉ πετρου ⌈κατω εν τη
αυλη⌉ ερχεται ⌈⌉ μια ⌈των⌉⌈παιδισκων⌉ του αρχιερεωσ **67**
και ιδουσα τον πετρον θερμενομενον εμβλεψασα ⌈αυτω
λεγει και⌉ συ μετα ⌈του ναζαρηνου ησθα του ιυ⌉ **68** ο
δε ηρνησατο λεγων ⌈ουτε⌉ οιδα ⌈ουτε⌉ επισταμαι ⌈συ
τι⌉ λεγεισ ⌈και⌉ εξηλθεν ⌈εξω εισ το προαυλιον⌉⌈⌉ **69**
⌈και η παιδισκη ιδουσα αυτον ηρξατο παλιν λεγειν⌉ τοισ
⌈παρεστωσιν⌉ οτι ⌈ουτοσ⌉ εξ αυτων εστιν **70** ⌈ο δε παλιν
ηρνειτο και⌉ μετα μεικρον παλιν οι ⌈παρεστωτεσ⌉ ελεγον
⌈τω πετρω⌉ αληθωσ εξ αυτων ει ⌈και γαρ γαλιλαιοσ
ει⌉ **71** ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ⌈ομνυειν⌉ οτι ουκ

οιδα τον ανθρωπον ⌜τουτον ον λεγεται⌝ **72** και ⌜ευθυσ εκ δευτερου⌝ αλεκτωρ ⌜εφωνησεν⌝ και ⌜ανεμνησθη⌝ ο πετροσ ⌜το ρημα ωσ⌝ ειπεν ⌜αυτω ο ις οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρισ με απαρνηση και επιβαλων εκλαιεν⌝

15 και ⌜ευθυσ⌝⌜⌝ πρωι συμβουλιον ⌜ποιησαντεσ⌝⌜οι αρχιερεισ⌝ μετα των ⌜πρεσβυτερων και γραμματεων⌝ και ολον το συνεδριον ⌜⌝ δησαντεσ τον ιν ⌜απηνεγκαν⌝⌜⌝ και παρεδωκαν ⌜⌝ πειλατω **2** και επηρωτησεν αυτον ο πειλατοσ ⌜⌝ συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ⌜ο δε⌝ αποκριθεισ ⌜αυτω λεγει⌝ συ λεγεισ **3** και ⌜κατηγορουν⌝ αυτου οι αρχιερεισ πολλα ⌜⌝ **4** ο δε πειλατοσ ⌜παλιν επηρωτησεν αυτον⌝⌜λεγων⌝ ουκ αποκρινη ⌜ουδεν⌝ ιδε ⌜ποσα σου⌝ ⌜κατηγορουσιν⌝ **5** ο δε ις ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πειλατον **6** κατα δε ⌜⌝ εορτην ⌜απελυεν⌝ αυτοισ ενα δεσμιον ⌜ον⌝⌜⌝⌜παρητουντο⌝ **7** ην δε ⌜⌝ ο λεγομενοσ ⌜βαραββασ⌝ μετα των ⌜στασιαστων⌝ δεδεμενοσ οιτινεσ εν τη στασει ⌜φονον πεποιηκεισαν⌝ **8** και ⌜αναβασ⌝ ⌜⌝ ο οχλοσ ηρξατο αιτεισθαι ⌜⌝ καθωσ ⌜⌝ εποιει αυτοισ **9** ο δε πειλατοσ ⌜απεκριθη αυτοισ λεγων⌝⌜θελετε⌝ απολυσω ⌜υμιν⌝ τον βασιλεα των ιουδαιων **10** ⌜εγεινωσκε⌝ γαρ οτι δια φθονον ⌜παραδεδωκεισαν⌝ αυτον ⌜οι αρχιερεισ⌝ **11** οι δε αρχιερεισ ⌜ανεσισαν τον οχλον⌝ ινα μαλλον ⌜τον⌝ ⌜βαραββαν⌝ απολυση αυτοισ **12** ο δε πειλατοσ ⌜παλιν αποκριθεισ ελεγεν⌝ αυτοισ τι ουν ⌜⌝ ποιησω ⌜ον λεγετε τον βασιλεα⌝ των ιουδαιων **13** οι δε ⌜παλιν εκραξαν⌝ ⌜⌝ σταυρωσον αυτον **14** ο δε πειλατοσ ελεγεν ⌜αυτοισ⌝ τι γαρ ⌜εποιησεν κακον⌝ οι δε ⌜περισσωσ⌝⌜εκραξαν⌝⌜⌝ σταυρωσον αυτον **15** ο δε πειλατοσ ⌜βουλομενοσ τω οχλω το ικανον ποιησαι⌝ απελυσεν αυτοισ τον βαραββαν ⌜και

παρεδωκεν τον ιν̄ φραγελλωσασ⌉ ινα σταυρωθη **16** οι δε
στρατιωται απηγαγον αυτον εσω ⌈τησ αυλησ⌉ ο ⌈εστιν⌉
πραιτωριον και ⌈συνκαλουσιν⌉ οληην την σπειραν **17**
και ⌈ενδιδυσκουσιν⌉ αυτον πορφυραν και ⌈περιτιθεασιν⌉
αυτω ⌈πλεξαντεσ⌉ ακανθινον στεφανον **18** και ηρξαντο
ασπαζεσθαι αυτον ⌈⌉ χαιρε ⌈βασιλευ⌉ των ιουδαιων **19** και
ετυπτον ⌈αυτου την κεφαλην καλαμω⌉ και ⌈ενεπτυον⌉
αυτω ⌈και τιθεντεσ τα γονατα προσεκυνουν αυτω⌉ **20** και
οτε ⌈ενεπαιξαν αυτω⌉ εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και
ενεδυσαν αυτον τα ⌈ιδια ιματια αυτου⌉ και ⌈εξαγουσιν⌉
αυτον ινα ⌈σταυρωσωσιν⌉⌈αυτον⌉ **21** και ⌈αγγαρευουσιν⌉
⌈παραγοντα τινα σιμωνα⌉ κυρηναιον ερχομενον ⌈απ⌉
⌈αγρου⌉ τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον
σταυρον αυτου **22** και ⌈φερουσιν⌉ αυτον επι ⌈τον γολγοθαν
τοπον ο⌉⌈εστιν⌉⌈μεθερμηνευομενοσ⌉ κρανιου τοποσ **23**
και εδιδουν αυτω ⌈⌉ εσμυρνισμενον οινον ⌈οσ δε⌉ ουκ
⌈ελαβεν⌉ **24** και ⌈σταυρωσαντεσ⌉ αυτον ⌈⌉⌈διαμεριζονται⌉
τα ιματια ⌈αυτου⌉ βαλλοντεσ κληρον επ αυτα ⌈τισ τι αρη⌉
25 ην δε ⌈ωρα τριτη⌉ και ⌈εσταυρωσαν⌉ αυτον **26** ⌈και
ην η⌉ επιγραφη τησ αιτιασ αυτου επιγεγραμμενη ⌈⌉ ο
βασιλευσ των ιουδαιων **27** και συν αυτω ⌈σταυρουσιν δυο
ληστασ⌉ ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων ⌈αυτου⌉
⌈⌉ **29** και οι ⌈παραπορευομενοι⌉ εβλασφημουν αυτον
κεινουντεσ τασ κεφαλασ ⌈αυτων⌉ και ⌈λεγοντεσ⌉ ουα ο
καταλυων τον ναον και ⌈οικοδομων εν τρισιν ημεραισ⌉ **30**
σωσον σεαυτον ⌈καταβασ⌉ απο του σταυρου **31** ⌈ομοιωσ⌉
και οι αρχιερεισ εμπαιζοντεσ ⌈προσ⌉ αλληλουσ μετα των
γραμματαιων ελεγον αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται
σωσαι **32** ο χσ̄ ο βασιλευσ ⌈⌉ ισραηλ καταβατω νυν απο

του σταυρου ινα ⌈ιδωμεν⌉ και πιστευσωμεν ⌈⌉ και οι
συνεσταυρωμενοι ⌈συν αυτω⌉ ωνειδιζον αυτον **33** ⌈και
γενομενησ⌉ ωρασ εκτησ σκοτοσ εγενετο εφ ⌈ολην την
γην⌉ εωσ ωρασ ενατησ **34** και ⌈τη ενατη ωρα⌉⌈εβοησεν ο
ις⌉ φωνη μεγαλη ⌈⌉⌈ελωι ελωι⌉⌈λαμα⌉⌈σαβαχθανει⌉
ο ⌈εστιν⌉ μεθερμηνευομενον ⌈ο θσ μου⌉ ο θσ μου εισ τι
⌈εγκατελιπεσ με⌉ **35** και τινεσ των ⌈⌉⌈παρεστηκοτων⌉
⌈ακουσαντεσ⌉ ελεγον ⌈ιδε⌉ ηλειαν φωνει ⌈ **36** δραμων
δε⌉⌈τισ⌉⌈και⌉⌈γεμισασ⌉ σπογγον οξουσ ⌈περιθεισ⌉⌈⌉
καλαμω ⌈εποτιζεν αυτον λεγων⌉⌈αφετε⌉⌈ιδωμεν⌉ ει
ερχεται ηλειασ καθελειν αυτον **37** ο δε ις αφεισ φωνην
μεγαλην ⌈εξεπνευσεν⌉ **38** και το καταπετασμα του ναου
εσχισθη εισ ⌈δυο⌉⌈απ⌉ ανωθεν εωσ κατω **39** ιδων δε
ο κεντυριων ⌈ο⌉⌈παρεστηκωσ⌉⌈εξ εναντιασ αυτου οτι
ουτωσ⌉ εξεπνευσεν ⌈ειπεν⌉ αληθωσ ⌈ουτοσ ο ανθρωποσ⌉
⌈υιοσ θυ ην⌉ **40** ησαν δε ⌈⌉ και γυναικεσ απο μακροθεν
θεωρουσαι εν αισ ⌈και⌉⌈μαριαμ⌉⌈η⌉ μαγδαληνη και μαρια
⌈η⌉ ιακωβου του μικρου και ⌈⌉⌈ιωση⌉ μητηρ και σαλωμη
41 ⌈αι⌉ οτε ην εν τη γαλιλαια ⌈ηκολουθουν⌉ αυτω ⌈και
διηκονουν αυτω⌉ και ⌈αλλαι⌉ πολλαι ⌈αι⌉ συναναβασαι
αυτω εισ ιεροσολυμα **42** και ηδη οψιασ γενομενησ ⌈επι⌉ην
παρασκευη ο ⌈εστιν⌉⌈προσαββατον⌉ **43** ⌈ελθων⌉⌈ιωσηφ⌉
⌈ο⌉ απο ⌈αρειμαθαιασ⌉ ευσχημων βουλευτησ ⌈οσ⌉⌈και
αυτοσ ην⌉ προσδεχομενοσ την βασιλειαν του θυ τολμησασ
⌈εισηλθεν⌉ προσ ⌈τον⌉ πειλατον και ητησατο το ⌈σωμα⌉
του ιυ **44** ο δε πειλατοσ ⌈εθαυμασεν⌉ ει ηδη ⌈τεθνηκεν⌉
και προσκαλεσαμενοσ τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον
ει ⌈ηδη⌉⌈απεθανεν⌉ **45** και γνουσ ⌈απο⌉ του κεντυριωνοσ
εδωρησατο το ⌈πτωμα⌉⌈⌉⌈τω⌉⌈ιωσηφ⌉ **46** ⌈και⌉ αγορασασ

σινδονα ⌈⌉⌈καθελων⌉ αυτον ⌈ενειλησεν⌉⌈τη σινδονι⌉ και ⌈εθηκεν αυτον⌉ εν ⌈⌉⌈μνηματι⌉ ο ην λελατομημενον εκ ⌈⌉ πετρας και ⌈προσεκυλισεν⌉ λιθον ⌈⌉ επι την θυραν του μνημιου ⌈ **47** η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια η ιωση εθεωρουν που τεθειται

16 και διαγενομενου του σαββατου η μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλιψωσιν αυτον **2** και λιαν πρωι μια των σαββατων ερχονται⌉ επι το ⌈μνημειον⌉⌈⌉⌈ανατειλαντοσ⌉ του ηλιου **3** και ελεγον προσ ⌈εαυτασ⌉⌈τισ αποκυλισει ημιν⌉ τον λιθον ⌈εκ⌉ τησ θυρασ του μνημειου **4** ⌈και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθοσ ην γαρ μεγασ σφοδρα⌉ **5** και ⌈εισελθουσαι⌉ εισ το μνημιον ⌈ειδον νεανισκον⌉ καθημενον εν τοισ δεξιοισ περιβεβλημενον στολην λευκην και ⌈εξεθαμβηθησαν **6** ο δε⌉ λεγει ⌈αυταισ⌉ μη ⌈εκθαμβεισθε⌉ ιν̄ ⌈ζητειτε τον ναζαρηνον⌉ τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ⌈ιδε ο τοποσ⌉ οπου εθηκαν αυτον **7** ⌈αλλα⌉ υπαγετε ⌈⌉ ειπατε τοισ μαθηταισ αυτου και τω πετρω οτι ⌈προαγει⌉ υμασ εισ την γαλιλαιαν εκει ⌈αυτον⌉ οψεσθε καθωσ ⌈ειπεν⌉ υμιν **8** και ⌈εξελθουσαι⌉ εφυγον απο του μνημειου ⌈ειχεν⌉⌈γαρ⌉ αυτασ ⌈τρομοσ⌉ και εκστασισ και ουδενι ουδεν ⌈ειπον⌉ εφοβουντο γαρ ⌈⌉

Κατα Λουκαν

1 επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν ⌜αναταξασθαι⌝ διηγησιν περι των ⌜πεπληροφορημενων⌝ ⌜εν⌝ ημιν πραγματων **2** ⌜καθωσ⌝ παρεδοσαν ημιν οι απ αρχησ αυτοπται και υπηρεται ⌜γενομενοι⌝ του λογου **3** ⌜εδοξε⌝ καμοι παρηκολουθηκοτι ⌜ανωθεν⌝ πασιν ακριβωσ καθεξησ σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε **4** ινα επιγνωσ περι ⌜ων⌝ κατηχηθησ λογων την ασφαλιαν **5** εγενετο εν ταισ ημεραισ ηρωδου ⌜⌝ βασιλεωσ τησ ιουδαιασ ιερευσ τισ ονοματι ζαχαριασ εξ εφημεριασ αβια και ⌜⌝ γυνη ⌜αυτω⌝ εκ των θυγατερων ααρων και ⌜το⌝ ονομα ⌜αυτησ⌝ ελισαβετ **6** ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ⌜εναντιον⌝ του θ̄ῡ πορευομενοι εν πασαισ ταισ εντολαισ και ⌜δικαιωμασιν⌝ του κ̄ῡ αμεμπτοι **7** και ουκ ην αυτοισ τεκνον καθοτι ⌜η ελεισαβετ ην⌝ στειρα και αμφοτεροι ⌜προβεβηκοτεσ εν ταισ ημεραισ αυτων ησαν⌝ **8** εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει τησ εφημεριασ αυτου ⌜εναντι⌝ του θ̄ῡ **9** κατα το εθοσ τησ ιερατειασ ⌜ελαχε⌝ ⌜του⌝ θυμιασαι εισελθων εισ τον ναον του ⌜κ̄ῡ⌝ **10** και παν το πληθοσ ⌜ην του λαου⌝ προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματοσ **11** ωφθη δε αυτω αγγελοσ κ̄ῡ εστωσ εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματοσ **12** και εταραχθη ζαχαριασ ιδων και φοβοσ επεπεσεν επ αυτον **13** ⌜ειπεν δε⌝ προσ αυτον ο αγγελοσ μη φοβου ζαχαρια ⌜διοτι⌝ εισηκουσθη η δεησισ σου και η γυνη σου ελισαβετ ⌜γεννησει⌝ υιον ⌜σοι⌝ και καλεσεισ το ονομα αυτου ιωαννην **14** και εσται ⌜χαρα σοι⌝ και αγαλλιασισ και πολλοι επι τη ⌜γενεσει⌝ αυτου χαρησονται **15** εσται γαρ ⌜μεγασ⌝ ενωπιον ⌜του⌝ κ̄ῡ και οινον και σικερα ου μη πιη και π̄ν̄σ̄ αγιου πλησθησεται

ετι ⌜εκ κοιλιασ⌝ μητροσ αυτου **16** και πολλουσ των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κν̄ τον θ̄ν̄ αυτων **17** και αυτοσ ⌜προελευσεται⌝ ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ⌜ηλεια⌝ επιστρεψαι καρδιασ πατερων επι τεκνα και απειθεισ εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι ⌜⌝ κω̄ λαον κατεσκευασμενον **18** και ⌜ειπεν⌝ ζαχαριασ προσ ⌜τον⌝ αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτησ και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταισ ημεραισ αυτησ **19** και αποκριθεισ ο αγγελοσ ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο ⌜παρεστηκωσ⌝ ενωπιον του θ̄ῡ και απεσταλην λαλησαι προσ σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα **20** και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενοσ λαλησαι ⌜αχρι⌝⌜ησ ημερασ⌝ γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσασ τοισ λογοισ μου οιτινεσ ⌜πληρωθησονται⌝ εισ τον καιρον αυτων **21** και ην ο λαοσ ⌜προσδοκων⌝ τον ζαχαριαν και εθαυμαζον ⌜εν⌝ τω χρονιζειν ⌜αυτον εν τω ναω⌝ **22** εξελθων δε ουκ ⌜εδυνατο⌝ λαλησαι αυτοισ και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτοσ ην διανευων αυτοισ και ⌜διεμενεν⌝ κωφοσ **23** και εγενετο ωσ επλησθησαν αι ημεραι τησ λειτουργιασ αυτου ⌜⌝ απηλθεν εισ τον οικον ⌜αυτου⌝ **24** ⌜μετα δε ταυτασ τασ ημερασ⌝ συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνασ πεντε λεγουσα **25** οτι ⌜ουτωσ⌝ μοι πεποιηκεν ⌜⌝ κσ̄ εν ημεραισ αισ επειδεν αφελειν ⌜⌝ ονειδοσ μου εν ανθρωποισ **26** εν δε ⌜τω μηνι τω εκτω⌝ απεσταλη ο αγγελοσ γαβριηλ ⌜απο⌝ του θ̄ῡ εισ πολιν ⌜τησ γαλιλαιασ η ονομα ναζαρετ⌝ **27** προσ παρθενον ⌜εμνηστευμενην⌝ ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου ⌜⌝ δαυειδ και το ονομα τησ παρθενου μαριαμ **28** και ⌜εισελθων⌝⌜ο αγγελοσ προσ αυτην⌝⌜ειπεν⌝ χαιρε

κεχαριτωμενη ο κς̄ μετα σου ⌜⌝ **29** ⌜η⌝ δε ⌜⌝⌜επι τω λογω διεταραχθη⌝ και διελογιζετο ⌜⌝ ποταποσ ⌜⌝ εια ο ασπασμοσ ουτοσ **30** και ειπεν ⌜ο αγγελοσ αυτη⌝ μη φοβου ⌜μαριαμ⌝ ευρεσ γαρ χαριν παρα τω θ̄ω̄ **31** και ιδου συλλημψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου ιν̄ **32** ⌜ουτοσ⌝ εσται μεγασ και υιοσ υψιστου κληθησεται και ⌜δωσει⌝ αυτω κς̄ ο θ̄σ̄ τον θρονον δαυειδ του πατροσ αυτου **33** και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εισ τουσ αιωνασ και τησ βασιλειασ αυτου ουκ εσται τελοσ **(aiōn g165)** **34** ⌜ειπεν δε⌝⌜μαριαμ⌝ προσ τον αγγελον πωσ ⌜εσται⌝ τουτο ⌜επει⌝ ανδρα ου ⌜γινωσκω⌝ **35** και αποκριθεισ ο αγγελοσ ειπεν αυτη π̄ν̄ᾱ αγιον επελευσεται επι σε και δυναμισ υψιστου επισκιασει σοι ⌜διο⌝ και το γεννωμενον ⌜⌝ αγιον κληθησεται υιοσ θ̄ῡ **36** και ιδου ελισαβετ η ⌜συγγενισ⌝ σου και αυτη ⌜συνειληφεν⌝ υιον εν ⌜γηρει⌝ αυτησ και ουτοσ ⌜⌝ μην εκτοσ εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα **37** ⌜οτι ουκ αδυνατησει⌝⌜παρα του θ̄ῡ παν ρημα **38** ειπεν δε⌝⌜μαριαμ⌝ ιδου η δουλη κ̄ῡ γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και ⌜απηλθεν⌝ απ αυτησ ο αγγελοσ **39** ⌜αναστασα δε⌝ ⌜μαριαμ⌝ εν ταισ ημεραισ ταυταισ ⌜επορευθη⌝ εισ την ορινην μετα σπουδησ εισ πολιν ιουδα **40** και εισηλθεν εισ τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβετ **41** και εγενετο ωσ ηκουσεν ⌜τον ασπασμον τησ μαριασ η ελεισαβετ⌝⌜εσκιρτησεν⌝⌜⌝⌜το βρεφοσ εν τη κοιλια⌝ αυτησ και επλησθη π̄ν̄σ̄ αγιου η ελισαβετ **42** και ⌜ανεφωνησεν⌝⌜φωνη⌝ μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν ⌜γυναιξιν⌝ και ευλογημενοσ ο καρποσ τησ κοιλιασ σου **43** και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κ̄ῡ ⌜μου⌝ προσ ⌜εμε⌝ **44** ιδου γαρ ωσ εγενετο η φωνη του ασπασμου

σου εισ τα ωτα μου εσκιρτησεν ⌜εν αγαλλιασει το βρεφοσ εν⌝ τη κοιλια μου **45** ⌜και μακαρια⌝ η πιστευσασα οτι εσται τελειωσισ τοισ λελαλημενοισ αυτη παρα κῡ **46** και ⌜ειπεν⌝⌜μαριαμ⌝ μεγαλυνει η ψυχη μου τον κν̄ **47** και ⌜ηγαλλιασεν⌝ το πνευμα μου ⌜επι⌝ τω θ̄ω̄ τω σωτηρι μου **48** οτι επεβλεψεν ⌜⌝ επι την ταπινωσιν τησ δουλησ αυτου ιδου γαρ απο του νυν ⌜μακαριουσιν⌝ με πασαι αι γενεαι **49** οτι ⌜εποιησεν⌝ μοι ⌜μεγαλα⌝⌜ο⌝ δυνατοσ και αγιον το ⌜ονομα⌝ αυτου **50** και το ελεοσ αυτου εισ ⌜γενεασ⌝ ⌜και γενεασ⌝ τοισ φοβουμενοισ αυτον **51** ⌜εποιησεν⌝ κρατοσ εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανουσ διανοια καρδιασ αυτων **52** ⌜καθειλεν⌝ δυναστασ απο θρονων και ⌜υψωσεν⌝ ταπεινουσ **53** πινωντασ ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντασ ⌜εξαπεστειλεν⌝ κενουσ **54** αντελαβετο ισραηλ παιδοσ αυτου μνησθηναι ελεουσ **55** καθωσ ⌜ελαλησεν⌝ προσ τουσ πατερασ ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου ⌜εισ τον αιωνα⌝ **(aiōn g165)** **56** ⌜εμεινεν⌝ δε ⌜μαριαμ⌝ συν αυτη ⌜ωσ⌝ μηνασ τρεισ και υπεστρεψεν εισ τον οικον αυτησ **57** τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονοσ του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον **58** και ηκουσαν οι περιοικοι και ⌜οι⌝⌜συγγενεισ⌝ αυτησ οτι εμεγαλυνεν κσ̄ το ελεοσ αυτου μετ αυτησ και συνεχαιρον αυτη **59** και εγενετο ⌜εν⌝ τη ⌜ημερα τη ογδοη⌝⌜ηλθον⌝ περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατροσ αυτου ζαχαριαν **60** και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ⌜⌝ ιωαννησ **61** και ⌜ειπον⌝ προσ αυτην οτι ουδεισ εστιν ⌜εκ τησ συγγενιασ⌝ σου οσ καλειται ⌜τω ονοματι τουτω⌝ **62** ενενευον δε τω πατρι αυτου ⌜το τι⌝ αν θελοι καλεισθαι ⌜αυτο⌝ **63** και

αιτησασ ⌜πινακιδιον⌝⌜εγραψεν⌝⌜λεγων⌝ ιωαννησ ⌜εστιν⌝ ⌜⌝ ονομα αυτου ⌜και⌝ εθαυμασαν παντεσ **64** ⌜ανεωχθη⌝ δε ⌜το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου⌝ και ελαλει ευλογων τον θ̄ν̄ **65** ⌜και εγενετο⌝⌜επι παντασ φοβοσ⌝ τουσ περιοικουντασ ⌜αυτουσ⌝⌜και⌝ εν ολη τη ορινη τησ ιουδαιασ ⌜⌝⌜διελαλειτο παντα⌝ τα ρηματα ταυτα **66** και εθεντο παντεσ οι ⌜ακουσαντεσ⌝ εν ⌜τη καρδια⌝⌜αυτων⌝ λεγοντεσ τι αρα το παιδιον τουτο εσται και ⌜γαρ⌝ χειρ κ̄ῡ ⌜ην⌝ μετ αυτου **67** και ζαχαριασ ο πατηρ αυτου επλησθη π̄ν̄σ̄ αγιου και ⌜επροφητευσεν λεγων⌝ **68** ευλογητοσ ⌜κ̄σ̄⌝ ο θ̄σ̄ του ισραηλ οτι ⌜επεσκεψατο⌝ και ⌜εποιησεν⌝ λυτρωσιν ⌜τω λαω⌝ αυτου **69** και ⌜ηγειρεν⌝ κερασ σωτηριασ ημιν εν ⌜⌝ οικω δαυειδ ⌜⌝ παιδοσ αυτου **70** καθωσ ⌜ελαλησεν⌝ δια στοματοσ ⌜των⌝ αγιων ⌜απ αιωνοσ προφητων αυτου⌝ **(aiōn g165)** **71** σωτηριαν ⌜εξ⌝⌜εχθρων ημων και εκ χειροσ⌝ παντων των μεισουντων ημασ **72** ποιησαι ελεοσ μετα των πατερων ημων ⌜και⌝ μνησθηναι διαθηκησ αγιασ αυτου **73** ορκον ον ⌜ωμοσεν⌝ προσ αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν **74** αφοβωσ εκ χειροσ ⌜⌝ εχθρων ⌜⌝ ρυσθεντασ λατρευειν αυτω **75** εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου ⌜πασαισ ταισ ημεραισ⌝⌜⌝ ημων **76** και συ ⌜δε⌝ παιδιον προφητησ υψιστου κληθηση προπορευση γαρ ⌜ενωπιον⌝ κ̄ῡ ετοιμασαι οδουσ αυτου **77** ⌜του⌝ δουναι γνωσιν σωτηριασ τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων ⌜αυτων⌝ **78** δια σπλαγχνα ελεουσ θ̄ῡ ημων εν οισ ⌜επισκεψεται⌝ ημασ ανατολη εξ υψουσ **79** επιφαναι ⌜⌝ τοισ εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοισ του κατευθυναι τουσ ποδασ ημων εισ οδον ειρηνησ **80** το δε παιδιον ⌜ηυξανε⌝ και εκραταιουτο πνευματι και ην εν

ταισ ερημοισ εωσ ημερασ αναδειξεωσ αυτου προσ τον ισραηλ

2 εγενετο ⌜δε⌝ εν ταισ ημεραισ εκειναισ ⌜εξηλθεν⌝ δογμα παρα καισαροσ αυγουστου ⌜⌝ απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην **2** ⌜αυτη απογραφη πρωτη εγενετο⌝ ηγεμονευοντοσ τησ συριασ ⌜κυρηνιου⌝ **3** και επορευοντο ⌜παντεσ απογραφεσθαι εκαστοσ⌝ εισ την ⌜εαυτου⌝⌜πολιν⌝ **4** ανεβη δε και ιωσηφ απο τησ γαλιλαιασ εκ πολεωσ ναζαρεθ εισ ⌜την ιουδαιαν⌝ εισ ⌜⌝ πολιν δαυειδ ητισ καλειται βηθλεεμ ⌜δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριασ δαυειδ⌝ **5** ⌜απογραψασθαι⌝ συν ⌜μαριαμ⌝ τη ⌜εμνηστευμενη⌝ αυτω ⌜⌝ ουση ⌜ενκυω⌝⌜ **6** εγενετο δε εν τω ειναι αυτουσ εκει επλησθησαν⌝ αι ημεραι του τεκειν αυτην **7** και ⌜ετεκεν⌝ τον υιον αυτησ ⌜τον πρωτοτοκον⌝ και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον ⌜εν⌝⌜⌝ φατνη διοτι ουκ ην αυτοισ τοποσ εν τω καταλυματι **8** ⌜και ποιμενεσ⌝ ησαν εν τη ⌜χωρα τη αυτη⌝ αγραυλουντεσ και φυλασσοντεσ ⌜⌝ φυλακασ τησ νυκτοσ επι την ποιμνην αυτων **9** και ⌜⌝ αγγελοσ $\overline{κυ}$ επεστη αυτοισ και ⌜δοξα⌝ ⌜$\overline{κυ}$⌝⌜περιελαμψεν αυτουσ⌝ και εφοβηθησαν ⌜φοβον μεγαν⌝ **10** και ειπεν αυτοισ ⌜ο αγγελοσ⌝ μη φοβεισθαι ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητισ ⌜εσται⌝ ⌜⌝ παντι τω λαω **11** οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ οσ ⌜εστιν⌝⌜$\overline{χσ}$ $\overline{κσ}$⌝ εν πολει δαυειδ **12** και τουτο ⌜υμιν⌝ ⌜το⌝ σημειον ⌜⌝ ευρησεται βρεφοσ εσπαργανωμενον ⌜και κειμενον⌝⌜εν⌝⌜⌝ φατνη **13** και εξεφνησ εγενετο συν τω αγγελω πληθοσ στρατιασ ⌜ουρανιου⌝⌜αινουντων⌝ τον $\overline{θν}$ και λεγοντων **14** δοξα εν υψιστοισ $\overline{θω}$ και επι γησ ⌜ειρηνη⌝ εν ανθρωποισ ⌜ευδοκιασ⌝ **15** και εγενετο ωσ

απηλθον ⌜απ αυτων εισ τον ουρανον οι αγγελοι⌝ ⌜οι⌝ ποιμενεσ ⌜ελαλουν⌝ προσ αλληλουσ ⌜⌝ διελθωμεν δη εωσ βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονοσ ο ο κσ̄ εγνωρισεν ημιν **16** και ⌜ηλθον⌝ ⌜σπευσαντεσ⌝ και ⌜ανευραν⌝ την ⌜τε⌝ μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφοσ κειμενον εν τη φατνη **17** ιδοντεσ δε ⌜εγνωρισαν⌝ περι του ρηματοσ του λαληθεντοσ αυτοισ περι του παιδιου ⌜τουτου⌝ **18** και παντεσ οι ⌜ακουσαντεσ εθαυμασαν⌝ περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προσ αυτουσ **19** η δε ⌜μαρια⌝ ⌜παντα συνετηρει⌝ τα ρηματα ⌜ταυτα⌝ συνβαλλουσα εν τη καρδια ⌜αυτησ⌝ **20** και ⌜υπεστρεψαν⌝ οι ποιμενεσ δοξαζοντεσ και αινουντεσ τον θ̄ν̄ επι πασιν οισ ηκουσαν και ιδον καθωσ ελαληθη προσ αυτουσ **21** και οτε ⌜επλησθησαν⌝ ημεραι ⌜⌝ οκτω του περιτεμειν ⌜αυτον⌝ ⌜και εκληθη⌝ το ονομα αυτου ῑσ̄ το ⌜κληθεν⌝ υπο του αγγελου προ του συλλημφθηναι ⌜αυτον⌝ εν ⌜τη⌝ κοιλια ⌜⌝ **22** και οτε επλησθησαν αι ημεραι ⌜του⌝ καθαρισμου ⌜αυτων⌝ κατα τον νομον μωυσεωσ ανηγαγον αυτον εισ ιεροσολυμα ⌜παραστησαι⌝ ⌜τω⌝ κ̄ω̄ **23** καθωσ γεγραπται εν ⌜⌝ νομω κ̄ῡ οτι παν αρσεν ⌜διανοιγον⌝ μητραν αγιον ⌜τω⌝ κ̄ω̄ κληθησεται **24** και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν ⌜τω⌝ νομω κ̄ῡ ζευγοσ τρυγονων η δυο ⌜νοσσουσ⌝ περιστερων **25** και ⌜ιδου⌝ ⌜ανθρωποσ ην⌝ εν ιερουσαλημ ω ονομα ⌜⌝ συμεων και ο ανθρωποσ ουτοσ δικαιοσ και ⌜ευλαβησ⌝ προσδεχομενοσ παρακλησιν του ισραηλ και π̄ν̄ᾱ ⌜ην αγιον⌝ επ αυτον **26** ⌜και ην αυτω κεχρηματισμενον⌝ υπο του π̄ν̄σ̄ του αγιου μη ιδειν θανατον ⌜πριν⌝ ⌜αν⌝ ιδη ⌜τον⌝ χ̄ν̄ κ̄ῡ **27** και ηλθεν εν τω π̄ν̄ῑ εισ το ιερον και εν τω ⌜εισαγαγειν⌝ τουσ γονεισ το

παιδιον ⌜ιν̄⌝ του ποιησαι αυτουσ κατα το ⌜ειθισμενον⌝ του νομου περι αυτου **28** και αυτοσ ⌜⌝ εδεξατο αυτο εισ τασ αγκαλασ ⌜⌝ και ⌜ευλογησεν⌝ τον θ̄ν̄ και ⌜ειπεν⌝ **29** νυν απολυεισ τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη **30** οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου **31** ο ητοιμασασ κατα προσωπον παντων των λαων **32** φωσ εισ αποκαλυψιν ⌜εθνων⌝ και δοξαν λαου σου ⌜ισραηλ⌝ **33** και ην ⌜ο⌝⌜πατηρ αυτου⌝ και η μητηρ ⌜⌝ θαυμαζοντεσ επι τοισ λαλουμενοισ περι αυτου **34** και ⌜ευλογησεν⌝ αυτουσ συμεων και ⌜ειπεν⌝ προσ μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτοσ κειται εισ πτωσιν και ⌜⌝ αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και ⌜εισ⌝ σημειον αντιλεγομενον **35** και σου ⌜⌝ αυτησ την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπωσ ⌜αν αποκαλυφθωσιν εκ⌝ πολλων καρδιων διαλογισμοι ⌜⌝ **36** και ⌜ην⌝ αννα προφητισ θυγατηρ φανουηλ εκ φυλησ ασηρ ⌜⌝ αυτη προβεβηκυια εν ημεραισ πολλαισ ⌜ζησασα⌝⌜μετα ανδροσ ετη επτα⌝ απο τησ παρθενειασ αυτησ **37** και ⌜⌝ αυτη χηρα ⌜εωσ⌝ ετων ⌜ογδοηκοντα⌝ τεσσαρων η ουκ ⌜αφιστατο⌝⌜⌝ του ⌜ιερου⌝⌜νηστιαισ⌝ ⌜και⌝⌜δεησεσιν⌝ λατρευουσα νυκτα και ⌜ημεραν⌝ **38** και ⌜αυτη⌝ τη ωρα επιστασα ανθωμολογειτο τω ⌜θ̄ω̄⌝ και ελαλει περι αυτου ⌜πασιν⌝ τοισ προσδεχομενοισ λυτρωσιν ⌜⌝ ιερουσαλημ **39** και ωσ ⌜ετελεσαν⌝⌜παντα⌝⌜τα⌝ κατα τον νομον κ̄ῡ ⌜επεστρεψαν⌝ εισ ⌜την⌝ γαλιλαιαν εισ ⌜⌝ πολιν ⌜εαυτων⌝ ναζαρετ ⌜⌝ **40** το δε παιδιον ⌜ηυξανεν και εκραταιουτο⌝⌜⌝ πληρουμενον ⌜σοφια⌝ και χαρισ θ̄ῡ ην ⌜επ αυτο **41** και επορευοντο⌝ οι γονεισ αυτου ⌜κατ⌝ ⌜ετοσ⌝ εισ ιερουσαλημ ⌜⌝ τη εορτη του πασχα **42** και οτε εγενετο ⌜⌝⌜ετων⌝⌜δωδεκα⌝⌜⌝⌜αναβαινοντων αυτων⌝

⌜⌝ κατα το εθοσ τησ εορτησ ⌜⌝ **43** και ⌜τελιωσαντων⌝ τασ ημερασ εν τω υποστρεφειν αυτουσ ⌜υπεμεινεν ι̅σ̅ ο παισ⌝ εν ιερουσαλημ και ουκ ⌜εγνωσαν οι γονεισ⌝ αυτου **44** ⌜νομισαντεσ δε⌝ αυτον ⌜ειναι εν τη συνοδια⌝ ηλθον ⌜ημερασ οδον⌝ και ανεζητουν αυτον εν τοισ ⌜συγγενεσιν⌝⌜και τοισ γνωστοισ⌝ **45** και μη ⌜ευροντεσ⌝⌝ υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ ⌜αναζητουντεσ⌝ αυτον **46** και εγενετο ⌜μεθ⌝ ημερασ τρεισ ευρον αυτον ⌜εν τω ιερω καθεζομενον⌝ εν μεσω των διδασκαλων ⌜και⌝ ακουοντα αυτων και επερωτωντα ⌜αυτουσ⌝ **47** εξισταντο δε παντεσ ⌜οι ακουοντεσ αυτου⌝ επι τη συνεσει και ταισ αποκρισεσιν αυτου **48** και ιδοντεσ αυτον εξεπλαγησαν και ⌜ειπεν προσ αυτον η μητηρ αυτου⌝ τεκνον τι εποιησασ ημιν ουτωσ ιδου ⌜⌝ ο πατηρ σου ⌜καγω⌝⌜οδυνωμενοι⌝⌝⌜ζητουμεν⌝ σε **49** και ⌜ειπεν⌝ προσ αυτουσ τι οτι ⌜εζητειτε⌝ με ουκ ⌜ηδειτε⌝ οτι εν τοισ του πατροσ ⌜μου⌝ δει ⌜ειναι με⌝ **50** ⌜και αυτοι⌝ ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοισ **51** και κατεβη ⌜μετ αυτων και ηλθεν⌝ εισ ναζαρετ και ην υποτασσομενοσ αυτοισ ⌜και η⌝ μητηρ αυτου ⌜διετηρει⌝ ⌜παντα τα ρηματα⌝⌝ εν τη καρδια αυτησ **52** και ⌜⌝ ι̅σ̅ ⌜προεκοπτεν⌝⌜τη⌝⌜σοφια και ηλικια⌝ και χαριτι ⌜παρα θ̅ω̅⌝ και ⌜⌝ ανθρωποισ

3 εν ετι δε πεντεκαιδεκατω τησ ⌜ηγεμονιασ⌝ τιβεριου καισαροσ ⌜ηγεμονευοντοσ⌝ ποντιου πειλατου ⌜τησ ιουδαιασ και τετραarχουντοσ τησ γαλιλαιασ ηρωδου⌝ φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντοσ ⌜τησ ιτουραιασ⌝⌝⌜και⌝ τραχωνιτιδοσ χωρασ ⌜και⌝ λυσανιου τησ αβειληνησ τετραρχουντοσ **2** ⌜επι⌝⌜αρχιερεωσ⌝ αννα και ⌜καιαφα⌝ εγενετο ρημα θ̅υ̅ επι ιωαννην τον ⌜⌝

ζαχαριου υιον εν τη ερημω **3** και ηλθεν εισ πασαν ⌜⌝ περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιασ εισ αφεσιν αμαρτιων **4** ⌜ωσ⌝ γεγραπται εν ⌜βιβλω⌝ λογων ησαιου του προφητου ⌜⌝ φωνη βοωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον ⌜⌝ κῡ ευθειασ ποιειτε τασ τριβουσ⌜αυτου⌝ **5** πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν οροσ και βουνοσ ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εισ ⌜ευθειαν⌝ και αι ⌜τραχειαι⌝ εισ οδουσ λειασ **6** και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον ⌜του θῡ⌝ **7** ⌜ελεγεν⌝⌜ουν⌝ τοισ εκπορευομενοισ οχλοισ βαπτισθηναι ⌜υπ⌝ αυτου γεννηματα εχιδνων τισ ⌜υπεδειξεν υμιν⌝⌜φυγειν⌝ απο τησ μελλουσησ⌜οργησ⌝ **8** ποιησατε ουν ⌜καρπουσ αξιουσ⌝ τησ μετανοιασ και μη αρξησθε λεγειν ⌜εν εαυτοισ⌝ πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θσ̄ εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ **9** ηδη δε ⌜και⌝ η αξινη προσ την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν ⌜καρπον καλον⌝ εκκοπτεται και εισ πυρ βαλλεται **10** και ⌜επηρωτων⌝ αυτον οι οχλοι λεγοντεσ τι ⌜ουν ποιησωμεν⌝ **11** αποκριθεισ δε ⌜ελεγεν⌝ αυτοισ ο εχων δυο χιτωνασ μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιωσ ποιειτω **12** ηλθον ⌜δε⌝ και τελωναι ⌜⌝ βαπτισθηναι ⌜⌝ και ⌜ειπον⌝ προσ αυτον διδασκαλε τι ⌜ποιησωμεν⌝⌜⌝ **13** ο δε ⌜ειπεν προσ αυτουσ⌝ μηδεν πλεον ⌜⌝ παρα το διατεταγμενον υμιν ⌜πρασσετε **14** επηρωτων⌝ δε ⌜αυτον⌝ και στρατευομενοι λεγοντεσ ⌜τι ποιησωμεν και ημεισ και⌝⌜ειπεν⌝⌜αυτοισ⌝ μηδενα διασεισητε ⌜μηδε⌝ συκοφαντησητε και αρκεισθε τοισ οψωνιοισ υμων **15** προσδοκωντοσ δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταισ καρδιαισ ⌜αυτων⌝ περι

⌜του⌝ ιωαννου μηποτε αυτοσ ειη ο $\overline{\chi\sigma}$ **16** ⌜απεκρινατο
λεγων πασιν ο ιωαννησ⌝ εγω ⌜μεν υδατι βαπτιζω υμασ⌝
⌜⌝⌜ερχεται δε ο⌝ ισχυροτεροσ μου ⌜⌝ ου ουκ ειμι ικανοσ
λυσαι τον ιμαντα ⌜των υποδηματων αυτου αυτοσ⌝ υμασ
βαπτισει εν $\overline{\pi\nu\imath}$ αγιω και πυρι **17** ου το πτυον εν τη χειρι
αυτου ⌜διακαθαραι⌝ την αλωνα αυτου και ⌜συναγαγειν
τον σειτον⌝ εισ ⌜την⌝ αποθηκην ⌜αυτου⌝ το δε αχυρον
⌜κατακαυσει⌝ πυρι ασβεστω **18** πολλα μεν ουν και ετερα
⌜παρακαλων⌝⌜ευηγγελιζετο⌝ τον λαον **19** ο δε ηρωδησ ο
τετραρχησ ελεγχομενοσ υπ αυτου περι ηρωδιαδοσ τησ
γυναικοσ ⌜⌝ του αδελφου αυτου ⌜και⌝ περι παντων ⌜ων
εποιησεν πονηρων⌝ ο ηρωδησ **20** ⌜προσεθηκεν⌝ και τουτο
επι ⌜πασιν⌝⌜⌝⌜κατεκλεισεν⌝ τον ιωαννην εν ⌜⌝ φυλακη
21 εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι ⌜απαντα⌝ τον λαον και
$\overline{\imath\upsilon}$ βαπτισθεντοσ και ⌜⌝ προσευχομενου ⌜ανεωχθηναι⌝ τον
ουρανον **22** και καταβηναι το $\overline{\pi\nu\alpha}$ το αγιον ⌜σωματικω⌝
ειδει ⌜ωσ⌝ περιστεραν ⌜επ⌝ αυτον και φωνην ⌜εξ⌝⌜⌝
ουρανου γενεσθαι ⌜⌝⌜συ ει ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν σοι
ευδοκησα **23** και αυτοσ ην⌝⌜⌝$\overline{\imath\sigma}$ ⌜αρχομενοσ ωσει ετων
τριακοντα ων υιοσ ωσ ενομιζετο⌝ ιωσηφ ⌜του ηλει **24** του
ματθατ του λευει του μελχει του ιανναι του ιωσηφ **25** του
μαθθαθιου του αμωσ του ναουμ του εσλει του ναγγαι **26**
του μααθ του ματταθιου του σεμεειν του ιωσηχ του ιωδα
27 του ιωαναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του
νηρει **28** του μελχει του αδδει του κωσαμ του ελμαδαμ
του ηρ **29** του ιησου του ελιεζερ του ιωρειμ του μαθθατ
του λευει **30** του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωναμ
του ελιακειμ **31** του μελεα του μεννα του ματταθα του
ναθαμ του δαυειδ **32** του ιεσσαι του ιωβητ του βοοσ του

σαλα του ναασσων **33** του αμιναδαβ του αδμειν του αρνει του εσρωμ του φαρεσ του ιουδα **34** του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ **35** του σερουχ του ραγαυ του φαλεκ του εβερ του σαλα **36** του καιναμ του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ **37** του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρετ του μαλελεηλ του καιναμ **38** του ενωσ του σηθ του αδαμ του θυ⌉

4 ις δε ⌈πληρησ πνσ αγιου⌉ ⌈υπεστρεψεν⌉ απο του ιορδανου και ηγετο ⌈⌉ εν τω πνι ⌈εν τη ερημω⌉ **2** ημερασ τεσσερακοντα πειραζομενοσ υπο του ⌈διαβολου⌉ και ουκ εφαγεν ουδεν ⌈⌉ εν ταισ ημεραισ εκειναισ και συντελεσθεισων αυτων ⌈⌉⌈επεινασεν⌉ **3** ⌈ειπεν δε⌉ αυτω ο διαβολοσ ει υιοσ ει του θυ ειπε ⌈τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτοσ⌉ **4** και ⌈απεκριθη προσ αυτον ο ις⌉ γεγραπται ⌈οτι⌉ ουκ επ αρτω ⌈μονω⌉ ζησεται ⌈ο⌉ ανθρωποσ ⌈⌉ **5** και αναγαγων αυτον ⌈⌉ εδειξεν αυτω πασασ τασ βασιλειασ ⌈τησ οικουμενησ⌉ εν στιγμη χρονου **6** και ειπεν ⌈αυτω⌉ ο διαβολοσ σοι δωσω ⌈την⌉ εξουσιαν ⌈ταυτην απασαν⌉ και την δοξαν ⌈αυτων⌉ οτι εμοι παραδεδοται και ω ⌈εαν⌉ θελω ⌈διδωμι⌉ αυτην **7** συ ουν εαν προσκυνησησ ⌈⌉ ενωπιον ⌈εμου⌉ εσται σου ⌈πασα⌉ **8** και αποκριθεισ ⌈ο ις ειπεν αυτω⌉⌈⌉ γεγραπται ⌈⌉⌈κν τον θν σου προσκυνησεισ⌉ και αυτω μονω λατρευσεισ **9** ⌈ηγαγεν δε⌉ αυτον εισ ιερουσαλημ και εστησεν ⌈⌉ επι το πτερυγιον του ιερου και ειπεν αυτω ει ⌈⌉ υιοσ ει ⌈του⌉ θυ βαλε σεαυτον εντευθεν κατω **10** γεγραπται ⌈γαρ⌉ οτι τοισ αγγελοισ αυτου εντελειται περι σου ⌈⌉ του διαφυλαξαι σε **11** και ⌈οτι⌉ επι χειρων ⌈αρουσιν⌉ σε μηποτε προσκοψησ προσ λιθον τον ποδα σου **12** και αποκριθεισ ⌈ειπεν αυτω ο

ις⌉ ⌈οτι ειρηται⌉ ουκ εκπειρασεις κν̄ τον θ̄ν̄ σου **13** και
συντελεσας παντα πειρασμον ο διαβολος απεστη απ
αυτου αχρι ⌈καιρου⌉ **14** και υπεστρεψεν ο ις̄ εν τη δυναμει
του πνς̄ εις την γαλιλαιαν και φημη ⌈εξηλθεν⌉ καθ ολησ
τησ ⌈περιχωρου⌉ περι αυτου **15** και ⌈αυτοσ⌉ εδιδασκεν
εν ταισ συναγωγαισ ⌈αυτων⌉ δοξαζομενοσ υπο παντων
16 ⌈και ηλθεν⌉ εισ ⌈⌉ ⌈ναζαρα⌉ ⌈ου⌉ ην ⌈τεθραμμενοσ
και εισηλθεν⌉ κατα το ειωθοσ ⌈αυτω⌉ εν τη ημερα των
σαββατων εισ την συναγωγην και ανεστη αναγνωναι
17 και επεδοθη αυτω ⌈βιβλιον του προφητου ησαιου⌉
και ⌈ανοιξασ το βιβλιον⌉ ⌈ευρεν⌉ ⌈τον⌉ τοπον ου ην
γεγραμμενον **18** πνᾱ κῡ επ εμε ου ⌈εινεκεν⌉ ⌈εχρεισεν⌉
με ⌈ευαγγελισασθαι⌉ πτωχοισ ⌈απεσταλκεν με⌉ κηρυξαι
αιχμαλωτοισ αφεσιν και τυφλοισ αναβλεψιν αποστειλαι
⌈τεθραυσμενουσ⌉ εν αφεσει **19** κηρυξαι ενιαυτον κῡ
δεκτον **20** και πτυξασ το βιβλιον ⌈⌉ αποδουσ τω υπηρετη
⌈εκαθισεν⌉ και παντων ⌈οι οφθαλμοι εν τη συναγωγη
ησαν⌉ ατενιζοντεσ αυτω **21** ηρξατο δε λεγειν προσ αυτουσ
⌈οτι⌉ σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοισ ωσιν
υμων **22** και παντεσ εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον
επι τοισ λογοισ τησ χαριτοσ τοισ εκπορευομενοισ εκ
του στοματοσ αυτου και ελεγον ⌈ουχι υιοσ εστιν ιωσηφ
ουτοσ⌉ **23** και ⌈ειπεν⌉ προσ αυτουσ παντωσ ερειτε μοι
την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα
ηκουσαμεν ⌈γενομενα⌉ ⌈εισ⌉ ⌈την⌉ καφαρναουμ ποιησον
και ωδε εν τη πατριδι σου **24** ⌈ειπεν⌉ δε αμην ⌈⌉ ⌈λεγω
υμιν⌉ οτι ουδεισ προφητησ δεκτοσ εστιν εν τη πατριδι
⌈αυτου⌉ **25** επ αληθειασ ⌈δε⌉ λεγω υμιν ⌈⌉ πολλαι χηραι
ησαν εν ταισ ημεραισ ηλιου εν τω ⌈ισραηλ⌉ οτε εκλεισθη

ο ουρανοσ ⌜επι⌝ ετη τρια και ⌜μηνασ⌝ εξ ωσ εγενετο
λιμοσ ⌜μεγασ⌝ επι πασαν την γην **26** και προσ ουδεμιαν
αυτων επεμφθη ηλιασ ει μη εισ σαρεπτα τησ ⌜σιδωνιασ⌝
προσ γυναικα χηραν **27** και πολλοι λεπροι ησαν ⌜εν τω
ισραηλ επι ελισαιου του προφητου⌝ και ουδεισ αυτων
εκαθαρισθη ει μη ⌜ναιμαν⌝ ο συροσ **28** ⌜και⌝ επλησθησαν
⌜παντεσ⌝ θυμου εν τη συναγωγη ⌜ακουοντεσ⌝ ταυτα **29**
και ανασταντεσ εξεβαλον ⌜αυτον⌝ εξω τησ πολεωσ και
ηγαγον αυτον εωσ ⌜⌝ οφρυοσ του ορουσ εφ ου η πολισ
⌜ωκοδομητο αυτων ωστε⌝ κατακρημνισαι αυτον **30** αυτοσ
δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο **31** και κατηλθεν
εισ καφαρναουμ πολιν τησ γαλιλαιασ ⌜και⌝ ην διδασκων
αυτουσ εν τοισ ⌜σαββασιν⌝ **32** και εξεπλησσοντο επι τη
διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογοσ αυτου **33** ⌜και εν
τη συναγωγη ην⌝ ανθρωποσ εχων πνευμα ⌜δαιμονιου
ακαθαρτου⌝ και ⌜ανεκραξεν⌝ φωνη μεγαλη **34** ⌜εα⌝ τι ημιν
και ⌜σοι⌝ $\overline{\text{ιυ}}$ ⌜ναζαρηνε⌝ ηλθεσ ⌜απολεσαι ημασ⌝ οιδα σε
τισ ει ο αγιοσ του $\overline{\theta\text{υ}}$ **35** και επετιμησεν αυτω ο $\overline{\text{ισ}}$ λεγων
φιμωθητι και εξελθε ⌜εξ⌝ αυτου και ⌜ριψαν⌝ αυτον το
δαιμονιον εισ ⌜το⌝ μεσον ⌜⌝ εξηλθεν ⌜απ⌝ αυτου ⌜μηδεν
βλαψαν αυτον⌝ **36** και εγενετο θαμβοσ ⌜⌝ επι παντασ και
συνελαλουν προσ αλληλουσ λεγοντεσ τισ ο λογοσ ουτοσ
οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοισ ακαθαρτοισ
⌜πνευμασιν⌝ και ⌜εξερχονται⌝ **37** και ⌜εξεπορευετο ηχοσ⌝
περι αυτου εισ παντα τοπον τησ περιχωρου **38** αναστασ δε
⌜απο⌝ τησ συναγωγησ ⌜⌝ ⌜εισηλθεν⌝ εισ την οικιαν ⌜⌝
σιμωνοσ ⌜⌝ ⌜πενθερα δε⌝ του σιμωνοσ ην ⌜συνεχομενη⌝
πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτησ **39** και
⌜επιστασ⌝ επανω αυτησ ⌜επετιμησεν⌝ τω ⌜πυρετω⌝ και

αφηκεν αυτην ⌜⌝⌜παραχρημα δε αναστασα διηκονει⌝ αυτοις **40** δυνοντος δε του ηλιου ⌜παντες⌝⌜οσοι⌝⌜ειχον⌝ ασθενουντας νοσοις ποικιλαις ⌜⌝⌜ηγαγον⌝⌜αυτους⌝ προς αυτον ο δε ενι εκαστω ⌜αυτων⌝⌜τας χειρας επιτιθεις εθεραπευεν⌝ αυτους **41** ⌜εξηρχετο⌝ δε και δαιμονια ⌜απο⌝ πολλων ⌜κραζοντα⌝ και λεγοντα οτι συ ει ⌜ο⌝ υιος του θ̄ῡ και επιτιμων ουκ ⌜εια αυτα λαλειν⌝ οτι ηδεισαν ⌜τον χ̄ν̄ αυτον⌝ ειναι **42** γενομενης δε ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον ⌜τοπον⌝ και οι οχλοι ⌜επεζητουν⌝ αυτον και ηλθον εως αυτου και ⌜κατειχον⌝ αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων **43** ο δε ⌜ειπεν⌝ προς αυτους οτι ⌜και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει⌝⌜την βασιλειαν⌝ του θ̄ῡ ⌜οτι επι τουτο⌝⌜απεσταλην⌝ **44** και ην κηρυσσων ⌜εις τας συναγωγας⌝⌜της ιουδαιας⌝

5 ⌜εγενετο δε⌝ εν τω ⌜⌝ τον οχλον ⌜επικεισθαι αυτω⌝ ⌜και⌝ ακουειν τον λογον του θ̄ῡ ⌜και αυτος ην εστως⌝ παρα την ⌜λιμνην⌝ γεννησαρετ **2** και ⌜ειδεν⌝⌜δυο πλοια⌝ εστωτα παρα την λιμνην οι δε ⌜αλιεις⌝ ⌜απ αυτων αποβαντες επλυνον⌝ τα δικτυα **3** εμβας δε εις εν ⌜των πλοιων⌝ ο ην ⌜⌝ σιμωνος ηρωτησεν αυτον ⌜απο της γης επαναγαγειν ολιγον⌝⌜καθισας δε⌝⌜εδιδασκεν εκ του πλοιου⌝ τους οχλους **4** ⌜ως⌝ δε επαυσατο λαλων ⌜ειπεν⌝ προς τον σιμωνα ⌜επαναγαγε⌝ εις το βαθος και ⌜χαλασατε⌝ τα δικτυα υμων εις αγραν **5** ⌜και αποκριθεις σιμων ειπεν⌝⌜⌝⌜επιστατα⌝ δι ολης ⌜⌝ νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ⌜ρηματι σου⌝⌜χαλασω⌝⌜τα δικτυα⌝ **6** ⌜και τουτο ποιησαντες⌝ συνεκλεισαν ⌜πληθος ιχθυων⌝ πολυ ⌜διερρησσετο δε τα δικτυα αυτων⌝ **7** και ⌜κατενευσαν⌝ τοις μετοχοις ⌜⌝ εν τω ετερω πλοιω

⌈του⌉ ελθοντασ ⌈συλλαβεσθαι⌉ αυτοισ ⌈και ηλθον και⌉
⌈επλησαν⌉⌈αμφοτερα⌉⌈τα⌉ πλοια ⌈ωστε⌉⌈⌉ βυθιζεσθαι
⌈αυτα **8** ιδων δε⌉ σιμων ⌈πετροσ⌉⌈προσεπεσεν⌉⌈τοισ
γονασιν ιυ⌉ λεγων ⌈⌉ εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλοσ
ειμι ⌈κε⌉ **9** θαμβοσ γαρ περιεσχεν ⌈αυτον⌉⌈και παντασ
τουσ συν αυτω⌉ επι τη ⌈αγρα⌉ των ιχθυων ⌈ων⌉ συνελαβον
10 ⌈ομοιωσ δε και ιακωβον και ιωαννην υιουσ ζεβεδαιου
οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και⌉ ⌈ειπεν⌉⌈προσ τον
σιμωνα ο ισ⌉ μη ⌈φοβου απο του νυν ανθρωπουσ εση
ζωγρων **11** και καταγαγοντεσ τα πλοια επι την γην
αφεντεσ παντα⌉ ηκολουθησαν αυτω **12** και εγενετο εν τω
ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ ⌈πληρησ
λεπρασ⌉⌈ιδων δε⌉ τον ιν ⌈πεσων⌉ επι προσωπον ⌈εδεηθη
αυτου⌉ λεγων κε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι **13**
⌈και εκτεινασ⌉⌈την χειρα⌉ ηψατο αυτου ⌈λεγων⌉ θελω
καθαρισθητι και ευθεωσ ⌈η λεπρα απηλθεν απ αυτου⌉
14 και ⌈αυτοσ⌉ παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν ⌈αλλα
απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και⌉⌈προσενεγκε⌉ περι
του καθαρισμου σου καθωσ ⌈προσεταξεν⌉ μωυσησ ⌈⌉ εισ
μαρτυριον ⌈αυτοισ⌉ **15** διηρχετο δε ⌈μαλλον ο λογοσ⌉
⌈περι⌉ αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και
θεραπευεσθαι ⌈⌉ απο των ασθενειων αυτων **16** αυτοσ δε
ην υποχωρων εν ταισ ερημοισ και προσευχομενοσ **17** και
εγενετο εν μια των ημερων ⌈και αυτοσ ην διδασκων και
ησαν καθημενοι φαρισαιοι⌉ και ⌈⌉⌈νομοδιδασκαλοι οι
ησαν⌉⌈εληλυθοτεσ⌉ εκ πασησ ⌈⌉⌈κωμησ⌉ τησ γαλιλαιασ
και ιουδαιασ ⌈και ιερουσαλημ και δυναμεισ κυ ην εισ
το⌉ ιασθαι ⌈αυτον⌉ **18** και ιδου ανδρεσ φεροντεσ ⌈επι
κλινησ ανθρωπον⌉ οσ ην παραλελυμενοσ και εζητουν

⌈αυτον εισενεγκειν⌉ και θειναι ⌈⌉ ενωπιον αυτου **19** και μη ευροντεσ ⌈⌉ ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον ⌈αναβαντεσ⌉ επι το δωμα ⌈δια των κεραμων⌉ καθηκαν ⌈αυτον⌉ συν τω ⌈κλεινιδιω⌉ εισ το μεσον εμπροσθεν ⌈του ιῡ⌉ **20** ⌈και ιδων⌉ την πιστιν αυτων ⌈ειπεν⌉ ⌈⌉ ανθρωπε αφεωνται ⌈σοι αι αμαρτιαι σου⌉ **21** και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι ⌈⌉ λεγοντεσ ⌈τισ εστιν⌉ ουτοσ ⌈οσ⌉ λαλει βλασφημιασ τισ δυναται ⌈αφιεναι αμαρτιασ⌉ ει μη ⌈μονοσ ο⌉ θ̄σ̄ **22** επιγνουσ δε ο ισ̄ τουσ διαλογισμουσ αυτων ⌈αποκριθεισ⌉ ⌈ειπεν προσ αυτουσ⌉ τι διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαισ υμων ⌈⌉ **23** τι εστιν ευκοπωτερον ⌈ειπειν⌉ αφεωνται ⌈σοι αι αμαρτιαι σου⌉ η ⌈ειπειν⌉ ⌈εγειρε⌉ και περιπατει **24** ινα δε ⌈ειδητε⌉ οτι ⌈ο υιοσ του ανθρωπου εξουσιαν εχει⌉ επι τησ ⌈γησ⌉ αφιεναι αμαρτιασ ⌈ειπεν⌉ ⌈τω παραλελυμενω⌉ σοι λεγω ⌈εγειρε⌉ και ⌈αρασ⌉ ⌈το κλινιδιον⌉ σου ⌈⌉ πορευου εισ τον οικον σου **25** και παραχρημα αναστασ ενωπιον ⌈αυτων⌉ αρασ ⌈εφ ο κατεκειτο⌉ απηλθεν εισ τον οικον αυτου δοξαζων τον θ̄ν̄ **26** ⌈και εκστασεισ ελαβεν απαντασ⌉ ⌈και εδοξαζον τον θ̄ν̄ και επλησθησαν φοβου⌉ λεγοντεσ ⌈οτι⌉ ⌈ειδομεν⌉ παραδοξα σημερον **27** και ⌈μετα ταυτα εξηλθεν⌉ και ⌈⌉ ⌈εθεασατο⌉ ⌈τελωνην ονοματι⌉ ⌈λευειν⌉ ⌈⌉ καθημενον επι το τελωνιον και ⌈ειπεν⌉ αυτω ακολουθει μοι **28** και ⌈καταλιπων⌉ ⌈παντα⌉ αναστασ ⌈ηκολουθει⌉ αυτω **29** και ⌈εποιησεν⌉ ⌈δοχην μεγαλην λευεισ αυτω⌉ εν ⌈τη οικια⌉ αυτου και ην οχλοσ ⌈πολυσ τελωνων⌉ ⌈και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι⌉ **30** και ⌈εγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ αυτων⌉ προσ ⌈τουσ⌉ μαθητασ αυτου λεγοντεσ δια τι μετα ⌈των⌉

τελωνων ⌈και αμαρτωλων⌉⌈εσθιετε⌉⌈και πεινετε⌉ **31** ⌈και αποκριθεισ⌉⌈ο ις⌉⌈ειπεν⌉ προσ ⌈αυτουσ⌉ ου χρειαν εχουσιν οι υγιαινοντεσ ιατρου ⌈αλλα⌉ οι κακωσ εχοντεσ **32** ουκ ⌈εληλυθα⌉ καλεσαι δικαιουσ ⌈αλλα⌉⌈αμαρτωλουσ⌉ εισ μετανοιαν **33** οι δε ⌈ειπαν⌉ προσ αυτον ⌈⌉ οι μαθηται ιωαννου ⌈νηστευουσιν πυκνα και δεησεισ ποιουνται ομοιωσ και οι των φαρισαιων⌉ οι δε ⌈σοι εσθιουσιν και πινουσιν⌉ **34** ⌈ο⌉ δε ⌈ις⌉⌈ειπεν⌉ προσ αυτουσ μη ⌈δυνασθε τουσ υιουσ⌉ του νυμφωνοσ ⌈εν ω ο νυμφιοσ⌉ μετ ⌈αυτων εστιν ποιησαι⌉⌈νηστευειν⌉ **35** ελευσονται δε ημεραι ⌈και⌉ οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ ⌈⌉ τοτε νηστευσουσιν εν εκειναισ ταισ ημεραισ **36** ⌈ελεγεν⌉⌈δε και παραβολην προσ αυτουσ⌉ οτι ουδεισ επιβλημα ⌈απο⌉ ιματιου καινου ⌈σχισασ⌉ επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μη γε ⌈και⌉ το καινον σχισει και τω παλαιω ου ⌈συμφωνησει⌉⌈το επιβλημα το απο του καινου⌉ **37** και ουδεισ ⌈βαλλει⌉ οινον νεον εισ ασκουσ παλαιουσ ει δε μη ⌈γε⌉⌈ρηξει⌉ ο ⌈οινοσ ο νεοσ⌉ τουσ ασκουσ ⌈⌉ και αυτοσ εκχυθησεται και οι ασκοι ⌈απολουνται⌉ **38** ⌈αλλα⌉ οινον νεον εισ ασκουσ καινουσ ⌈βλητεον⌉⌈ **39** ουδεισ πιων παλαιον θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιοσ χρηστοσ εστιν

6 εγενετο δε εν σαββατω διαπορευεσθαι αυτον⌉ δια ⌈⌉ σποριμων ⌈και ετιλλον οι⌉ μαθηται αυτου ⌈και ησθιον τουσ σταχυασ ψωχοντεσ ταισ χερσιν⌉ **2** τινεσ δε των φαρισαιων ⌈ειπον⌉ τι ⌈ποιειτε ο ουκ εξεστιν τοισ σαββασιν **3** και αποκριθεισ προσ αυτουσ ειπεν ο ις ουδε⌉ τουτο ανεγνωτε ο ⌈εποιησεν⌉ δαυειδ ⌈οτε⌉ επινασεν αυτοσ και οι ⌈μετ αυτου⌉⌈⌉ **4** ⌈ωσ⌉⌈εισηλθεν⌉ εισ τον οικον του θυ και τουσ αρτουσ τησ ⌈προθεσεωσ⌉⌈λαβων⌉⌈εφαγεν⌉

και ⌜εδωκεν⌝⌜⌝ τοισ μετ αυτου ⌜ουσ⌝ ουκ ⌜εξεστιν⌝
φαγειν ει μη ⌜μονουσ τουσ ιερεισ⌝ **5** και ελεγεν αυτοισ
⌜⌝ κσ̄ εστιν ⌜του σαββατου ο υιοσ του ανθρωπου⌝ **6**
⌜εγενετο δε εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εισ την
συναγωγην και διδασκειν και⌝ ην ⌜ανθρωποσ εκει και
η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα⌝ **7** ⌜παρετηρουντο⌝⌜δε
αυτον⌝ οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι ει⌜εν⌝τω σαββατω
⌜θεραπευσει⌝ ινα ⌜ευρωσιν⌝⌜κατηγορειν⌝⌜⌝ αυτου **8**
αυτοσ δε ⌜ηδει⌝ τουσ διαλογισμουσ αυτων ⌜ειπεν δε τω
ανδρι⌝τω ⌜ξηραν εχοντι την χειρα εγειρε⌝ και στηθι
⌜εισ το μεσον⌝⌜και⌝ αναστασ ⌜εστη⌝ **9** ειπεν ⌜δε⌝⌜ο
ισ̄ προσ αυτουσ⌝⌜επερωτω⌝ υμασ ⌜ει⌝⌜εξεστιν⌝⌜τω
σαββατω⌝ αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η
⌜απολεσαι⌝⌜⌝ **10** και περιβλεψαμενοσ ⌜παντασ αυτουσ
ειπεν⌝⌜αυτω⌝ εκτεινον την χειρα σου ⌜ο δε⌝⌜εποιησεν⌝
⌜⌝ και ⌜αποκατεσταθη⌝ η χειρ αυτου ⌜⌝ **11** αυτοι δε
επλησθησαν ανοιασ και ⌜διελαλουν⌝ προσ αλληλουσ
⌜τι αν ποιησαιεν τω ιῡ⌝ **12** εγενετο δε εν ταισ ημεραισ
⌜ταυταισ⌝⌜εξελθειν αυτον⌝ εισ το οροσ ⌜προσευξασθαι⌝
και ην διανυκτερευων ⌜εν⌝τη προσευχη ⌜του θ̄ῡ⌝ **13** και
οτε εγενετο ημερα ⌜προσεφωνησεν⌝ τουσ μαθητασ αυτου
και εκλεξαμενοσ απ αυτων δωδεκα ουσ και αποστολουσ
ωνομασεν ⌜⌝ **14** ⌜σιμωνα⌝ον και ⌜ωνομασεν πετρον⌝
και ανδρεαν ⌜τον αδελφον⌝ αυτου ⌜και⌝ ιακωβον και
ιωανην ⌜και⌝ φιλιππον ⌜και βαρθολομαιον⌝ **15** ⌜και⌝
μαθθαιον και θωμαν ⌜⌝ ιακωβον ⌜⌝ αλφαιου και σιμωνα
⌜τον⌝ καλουμενον ζηλωτην **16** ⌜και⌝ ιουδαν ιακωβου και
ιουδαν ⌜ισκαριωθ⌝οσ ⌜⌝ εγενετο προδοτησ **17** και καταβασ
μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλοσ ⌜πολυσ⌝

μαθητων αυτου και πληθοσ πολυ ⌜του λαου⌝ απο πασησ ⌜τησ⌝ ιουδαιασ και ⌜ιερουσαλημ και τησ παραλιου τυρου και σειδωνοσ **18** οι ηλθον⌝ ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων και οι ⌜ενοχλουμενοι⌝ ⌜απο⌝ πνευματων ακαθαρτων ⌜⌝ εθεραπευοντο **19** και πασ ο οχλοσ ⌜εζητουν⌝ ⌜απτεσθαι⌝ αυτου οτι δυναμισ παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντασ **20** και ⌜αυτοσ επαρασ⌝ τουσ οφθαλμουσ αυτου εισ τουσ μαθητασ ⌜αυτου⌝ ⌜ελεγεν⌝ μακαριοι οι πτωχοι οτι ⌜υμετερα⌝ εστιν η βασιλεια του θῡ **21** μακαριοι οι πεινωντεσ νυν οτι ⌜χορτασθησεσθε⌝ ⌜μακαριοι οι κλαιοντεσ νυν οτι γελασετε⌝ **22** ⌜μακαριοι εστε⌝ οταν ⌜μισησωσιν⌝ υμασ οι ανθρωποι και ⌜οταν⌝ αφορισωσιν ⌜υμασ⌝ και ⌜ονειδισωσιν και εκβαλωσιν⌝ το ονομα υμων ωσ πονηρον ⌜ενεκα⌝ του υιου του ανθρωπου **23** ⌜χαρητε⌝ εν εκεινη ⌜τη⌝ ημερα και σκιρτησατε ⌜ιδου γαρ ο⌝ μισθοσ υμων ⌜⌝ πολυσ εν ⌜τω ουρανω⌝ κατα ⌜τα αυτα⌝ ⌜γαρ⌝ εποιουν τοισ προφηταισ οι πατερεσ αυτων **24** πλην ουαι υμιν τοισ πλουσιοισ οτι απεχετε την παρακλησιν υμων **25** ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι ⌜νυν⌝ οτι πεινασετε ουαι ⌜⌝ οι γελωντεσ νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε **26** ουαι ⌜⌝ οταν ⌜υμασ καλωσ ειπωσιν⌝ ⌜παντεσ οι ανθρωποι⌝ κατα ⌜τα αυτα⌝ ⌜γαρ⌝ εποιουν τοισ ψευδοπροφηταισ ⌜οι πατερεσ αυτων⌝ **27** ⌜αλλα⌝ υμιν λεγω τοισ ακουουσιν ⌜⌝ αγαπατε τουσ εχθρουσ υμων ⌜⌝ καλωσ ποιειτε τοισ μεισουσιν υμασ **28** ευλογειτε τουσ καταρωμενουσ ⌜υμασ⌝ ⌜⌝ προσευχεσθε ⌜περι⌝ των επηρεαζοντων υμασ **29** ⌜τω⌝ τυπτοντι σε ⌜επι⌝ την ⌜⌝ σιαγονα παρεχε ⌜⌝ και την αλλην και απο του αιροντοσ σου το ιματιον και τον χιτωνα ⌜⌝ μη κωλυσησ **30** παντι

⌈⌉ αιτουντι σε διδου και απο του αιροντοσ τα σα μη απαιτει **31** και καθωσ ⌈θελετε⌉ ινα ⌈ποιωσιν υμιν⌉ οι ανθρωποι ⌈⌉ ποιειτε αυτοισ ⌈ομοιωσ⌉ **32** και ει αγαπατε τουσ αγαπωντασ υμασ ποια υμιν χαρισ ⌈εστιν⌉ και γαρ οι αμαρτωλοι ⌈⌉ τουσ αγαπωντασ αυτουσ ⌈αγαπωσιν⌉ **33** και ⌈γαρ⌉ ⌈εαν αγαθοποιητε⌉ τουσ αγαθοποιουντασ υμασ ποια ⌈υμιν χαρισ⌉ ⌈εστιν⌉ και ⌈⌉ οι αμαρτωλοι ⌈το αυτο⌉ ⌈ποιουσιν⌉ **34** ⌈και εαν⌉ ⌈δανισητε⌉ παρ ων ελπιζετε ⌈λαβειν⌉ ποια ⌈υμιν χαρισ εστιν⌉ και ⌈⌉ αμαρτωλοι αμαρτωλοισ δανιζουσιν ινα ⌈απολαβωσιν⌉ ⌈τα ισα⌉ **35** πλην αγαπατε τουσ ⌈εχθρουσ⌉ υμων και αγαθοποιειτε και δανιζετε ⌈μηδεν⌉ απελπιζοντεσ και εσται ο μισθοσ υμων πολυσ ⌈⌉ και ⌈εσεσθε⌉ υιοι ⌈⌉ υψιστου οτι ⌈αυτοσ χρηστοσ⌉ εστιν επι τουσ αχαριστουσ και πονηρουσ **36** ⌈γεινεσθε⌉ ⌈⌉ οικτειρμονεσ καθωσ ⌈⌉ ο πατηρ υμων οικτειρμων ⌈εστιν⌉ ⌈⌉ **37** ⌈και⌉ μη κρινετε ⌈και ου⌉ μη κριθητε ⌈και⌉ μη ⌈καταδικαζετε⌉ ⌈και ου⌉ μη ⌈καταδικασθητε⌉ απολυετε και απολυθησεσθαι **38** διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον ⌈πεπιεσμενον σεσαλευμενον⌉ υπερεκχυννομενον δωσουσιν εισ τον κολπον υμων ⌈⌉ ⌈ω γαρ μετρω⌉ ⌈μετρειτε⌉ ⌈αντιμετρηθησεται⌉ υμιν **39** ⌈ειπεν⌉ δε ⌈και⌉ παραβολην αυτοισ ⌈μητι⌉ δυναται τυφλοσ τυφλον οδηγειν ⌈ουχι⌉ αμφοτεροι εισ βοθυνον ⌈πεσουνται⌉ **40** ουκ ⌈εστιν⌉ μαθητησ υπερ τον διδασκαλον ⌈⌉ κατηρτισμενοσ δε ⌈πασ εσται⌉ ωσ ο διδασκαλοσ αυτου **41** τι ⌈δε⌉ βλεπεισ το καρφοσ ⌈το⌉ εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ⌈ιδιω⌉ οφθαλμω ου κατανοεισ **42** ⌈πωσ⌉ δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου ⌈αδελφε⌉ αφεσ εκβαλω το καρφοσ ⌈το εν τω οφθαλμω⌉ σου ⌈αυτοσ την⌉ εν τω

⌈οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων⌉⌈υποκριτα⌉ εκβαλε πρωτον ⌈την⌉ δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεισ ⌈το καρφοσ το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου εκβαλειν⌉ **43** ⌈ου⌉⌈γαρ⌉⌈εστιν⌉ δενδρον καλον ποιουν ⌈καρπον σαπρον⌉ ουδε ⌈παλιν⌉ δενδρον σαπρον ποιουν ⌈καρπον καλον⌉ **44** ⌈εκαστον⌉⌈γαρ⌉⌈δενδρον⌉ εκ του ⌈ιδιου⌉ καρπου ⌈⌉⌈γεινωσκεται⌉ ου γαρ ⌈εξ ακανθων συλλεγουσιν⌉ συκα ουδε εκ ⌈βατου⌉⌈σταφυλην τρυγωσιν⌉ **45** ο αγαθοσ ανθρωποσ εκ του αγαθου θησαυρου ⌈τησ καρδιασ αυτου⌉ προφερει ⌈το⌉ αγαθον και ο ⌈πονηροσ⌉ εκ του πονηρου ⌈⌉ προφερει ⌈το⌉ πονηρον εκ γαρ ⌈⌉ περισσευματοσ ⌈⌉ καρδιασ ⌈λαλει το στομα αυτου⌉ **46** τι ⌈δε⌉ με ⌈καλειτε⌉ $\overline{\text{κε}}$ $\overline{\text{κε}}$ και ου ποιειτε ⌈α⌉ λεγω **47** πασ ο ερχομενοσ προσ με και ακουων μου ⌈των λογων⌉⌈⌉ και ποιων αυτουσ υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιοσ **48** ομοιοσ εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν οσ ⌈εσκαψεν⌉ και ⌈εβαθυνεν⌉ και ⌈εθηκεν⌉ θεμελιον επι την πετραν ⌈πλημμυρησ⌉ δε γενομενησ προσερηξεν ο ποταμοσ τη οικια ⌈εκεινη⌉ και ουκ ⌈ισχυσεν⌉ σαλευσαι αυτην ⌈δια το καλωσ οικοδομησθαι αυτην⌉ **49** ο δε ακουσασ και μη ποιησασ ομοιοσ εστιν ανθρωπω ⌈οικοδομησαντι⌉⌈⌉ οικιαν επι την γην χωρισ θεμελιου ⌈η προσερρηξεν⌉⌈⌉ ο ποταμοσ και ⌈ευθυσ⌉⌈συνεπεσεν⌉ και εγενετο το ρηγμα τησ οικιασ εκεινησ μεγα

7 ⌈επειδη επληρωσεν παντα⌉ τα ρηματα ⌈αυτου εισ τασ ακοασ του λαου εισηλθεν⌉ εισ καφαρναουμ **2** εκατονταρχου δε τινοσ ⌈δουλοσ⌉⌈κακωσ εχων⌉⌈ημελλεν⌉ τελευταν οσ ην αυτω ⌈εντιμοσ **3** ακουσασ δε⌉ περι του $\overline{\text{ιη}}$ ⌈απεστειλεν⌉⌈προσ αυτον⌉ πρεσβυτερουσ των ιουδαιων

ερωτων ⌈αυτον⌉ οπωσ ⌈⌉ ελθων διασωση τον δουλον
αυτου **4** οι δε παραγενομενοι ⌈προσ τον ιν⌉⌈παρεκαλουν⌉
αυτον σπουδαιωσ λεγοντεσ⌈⌉οτι αξιοσ εστιν ⌈ω⌉⌈παρεξη⌉
τουτο **5** αγαπα γαρ το εθνοσ ημων και την συναγωγην
αυτοσ ⌈ωκοδομησεν⌉ ημιν **6** ⌈ο δε ιη επορευετο συν
αυτοισ⌉ ηδη δε ⌈αυτου ου μακραν απεχοντοσ⌉⌈απο⌉ τησ
οικιασ ⌈επεμψεν⌉⌈⌉⌈ο εκατονταρχοσ φιλουσ⌉⌈λεγων
αυτω⌉ κε μη σκυλλου ου γαρ ⌈ικανοσ ειμι⌉ ινα ⌈υπο
την στεγην μου⌉ εισελθησ **7** ⌈διο ουδε εμαυτον ηξιωσα
προσ σε ελθειν⌉⌈αλλα⌉⌈⌉ ειπε λογω και ⌈ιαθητω⌉ ο
παισ μου **8** και γαρ εγω ανθρωποσ ειμι ⌈υπο⌉ εξουσιαν
τασσομενοσ εχων υπ εμαυτον στρατιωτασ και λεγω τουτω
⌈πορευθητι⌉ και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται
και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει **9** ακουσασ
δε ⌈ταυτα ο ισ⌉ εθαυμασεν ⌈αυτον⌉ και ⌈στραφεισ⌉⌈τω
ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν⌉⌈⌉ λεγω υμιν ⌈⌉⌈ουδε εν
τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον⌉ **10** και υποστρεψαντεσ
⌈εισ τον οικον οι πεμφθεντεσ⌉ ευρον τον ⌈δουλον⌉
υγιαινοντα **11** και ⌈εγενετο εν⌉⌈τω⌉ εξησ ⌈επορευθη⌉ εισ
πολιν ⌈καλουμενην⌉ ναιν και συνεπορευοντο ⌈αυτω⌉ οι
μαθηται αυτου ⌈⌉ και οχλοσ πολυσ **12** ⌈ωσ δε⌉⌈ηγγισεν⌉
τη πυλη τησ πολεωσ ⌈και ιδου⌉ εξεκομιζετο ⌈τεθνηκωσ⌉
⌈μονογενησ υιοσ⌉ τη μητρι αυτου ⌈και αυτη ην⌉ χηρα
⌈⌉ και ⌈⌉ οχλοσ τησ πολεωσ ⌈ικανοσ ην συν⌉ αυτη **13**
⌈και ιδων αυτην⌉ ο ⌈κσ⌉ εσπλαγχνισθη επ ⌈αυτη⌉ και
ειπεν αυτη μη ⌈κλαιε⌉ **14** και προσελθων ηψατο τησ
σορου οι δε βασταζοντεσ εστησαν και ⌈ειπεν⌉ νεανισκε
⌈⌉ σοι λεγω εγερθητι **15** και ⌈ανεκαθισεν⌉ ο νεκροσ
και ηρξατο λαλειν και ⌈εδωκεν⌉ αυτον τη μητρι αυτου

16 ⌜ελαβεν⌝ δε φοβοσ ⌜παντασ⌝ και εδοξαζον τον θν̄ λεγοντεσ οτι προφητησ μεγασ ⌜ηγερθη⌝ εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θσ̄ τον λαον αυτου **17** και εξηλθεν ⌜ο λογοσ ουτοσ⌝ εν ολη τη ιουδαια ⌜περι αυτου⌝ και ⌜⌝ παση τη περιχωρω **18** ⌜και απηγγειλαν ιωανει οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων και⌝ προσκαλεσαμενοσ δυο ⌜τινασ⌝ των μαθητων αυτου ⌜ο ιωαννησ **19** επεμψεν προσ τον ιν̄ λεγων⌝ συ ει ο ερχομενοσ η ⌜ετερον⌝ προσδοκωμεν **20** ⌜παραγενομενοι δε⌝ ⌜προσ αυτον οι ανδρεσ⌝ ⌜ειπαν⌝ ιωανησ ο βαπτιστησ ⌜απεστειλεν⌝ ημασ προσ σε λεγων συ ει ο ερχομενοσ η ⌜αλλον⌝ προσδοκωμεν **21** εν ⌜εκεινη⌝ τη ⌜ωρα⌝ ⌜εθεραπευσεν⌝ πολλουσ απο νοσων και μαστιγων και ⌜πνευματων πονηρων⌝ και ⌜τυφλοισ πολλοισ εχαρισατο⌝⌜⌝ βλεπειν **22** και αποκριθεισ ⌜⌝ ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ ⌜απαγγειλατε⌝ ιωαννει α ⌜ειδετε⌝ και ⌜ηκουσατε⌝ τυφλοι ⌜αναβλεπουσιν⌝⌜⌝ χωλοι ⌜περιπατουσιν⌝ λεπροι καθαριζονται ⌜και⌝ κωφοι ⌜ακουουσιν⌝ νεκροι εγειρονται ⌜⌝ πτωχοι ευαγγελιζονται **23** και μακαριοσ εστιν οσ ⌜εαν⌝ μη σκανδαλισθη εν εμοι **24** απελθοντων δε των αγγελων ιωανου ηρξατο λεγειν ⌜προσ τουσ οχλουσ περι ιωανου⌝ τι ⌜εξηλθατε⌝ εισ την ερημον ⌜θεασασθαι⌝ καλαμον υπο ανεμου ⌜σαλευομενον⌝ **25** αλλα τι ⌜εξηλθατε⌝ ιδειν ανθρωπον εν μαλακοισ ιματιοισ ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη ⌜υπαρχοντεσ⌝ εν τοισ βασιλειοισ εισιν **26** αλλα τι ⌜εξηλθατε⌝ ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ⌜⌝ **27** ουτοσ ⌜εστιν⌝ περι ου γεγραπται ιδου ⌜⌝ αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου ⌜σου⌝ οσ κατασκευασει την οδον σου

⌜εμπροσθεν σου⌝ **28** ⌜⌝ λεγω ⌜⌝ υμιν ⌜μειζων εν γεννητοις γυναικων ιωαννου ουδεις εστιν ο δε⌝ μεικροτεροσ ⌜⌝ εν τη βασιλεια του θ̄ῡ μειζων αυτου ⌜εστιν⌝ **29** και πασ ο λαοσ ακουσασ και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θ̄ν̄ βαπτισθεντεσ το βαπτισμα ιωανου **30** οι δε φαρισαιοι και ⌜οι⌝ νομικοι την βουλην του θ̄ῡ ηθετησαν ⌜εισ εαυτουσ⌝ μη βαπτισθεντεσ υπ αυτου ⌜⌝ **31** ⌜⌝ τινι ⌜ουν⌝ ομοιωσω τουσ ανθρωπουσ τησ γενεασ ταυτησ και τινι εισιν ομοιοι **32** ομοιοι ⌜εισιν⌝ ⌜⌝ παιδιοισ τοισ εν ⌜⌝ ⌜αγορα⌝ καθημενοισ και προσφωνουσιν αλληλοισ ⌜α λεγει⌝ ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθαι εθρηνησαμεν ⌜⌝ και ⌜ουκ⌝ εκλαυσατε **33** ⌜εληλυθεν⌝ γαρ ⌜⌝ ιωαννησ ο βαπτιστησ ⌜μη εσθιων αρτον⌝ ⌜μητε⌝ ⌜πινων οινον⌝ και ⌜λεγετε⌝ δαιμονιον εχει **34** εληλυθεν ο υιοσ του ανθρωπου ⌜εσθιων⌝ και πινων και ⌜λεγετε⌝ ιδου ανθρωποσ φαγοσ και οινοποτησ ⌜φιλοσ τελωνων⌝ και αμαρτωλων **35** και εδικαιωθη η σοφια απο ⌜παντων των τεκνων αυτησ **36** ηρωτα⌝ δε ⌜τισ αυτον⌝ των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εισ ⌜τον οικον⌝ του φαρισαιου ⌜κατεκλιθη⌝ **37** και ιδου γυνη ⌜ητισ ην εν τη πολει⌝ αμαρτωλοσ ⌜και⌝ ⌜επιγνουσα⌝ οτι ⌜κατακειται εν τη οικια του φαρισαιου⌝ κομισασα ⌜αλαβαστρον μυρου⌝ **38** και στασα ⌜οπισω παρα τουσ ποδασ αυτου⌝ κλαιουσα ⌜τοισ δακρυσιν ηρξατο βρεχειν τουσ ποδασ αυτου⌝ και ταισ ⌜θριξιν⌝ τησ κεφαλησ ⌜αυτησ⌝ ⌜εξεμασσεν⌝ και κατεφιλει τουσ ποδασ αυτου και ⌜ηλειφεν⌝ τω μυρω **39** ιδων δε ο φαρισαιοσ ⌜ο καλεσασ αυτον⌝ ειπεν εν εαυτω ⌜λεγων⌝ ουτοσ ει ην ⌜⌝ προφητησ ⌜εγεινωσκεν⌝ αν τισ και ποταπη η γυνη ⌜ητισ απτεται⌝ αυτου οτι αμαρτωλοσ ⌜εστιν⌝ **40** και αποκριθεισ ⌜ο ι̅σ̅ ειπεν⌝ προσ αυτον σιμων εχω

σοι τι ⌜ειπειν⌝ ο δε ⌜διδασκαλε ειπε φησιν⌝⌜⌝ **41** δυο χρεοφιλεται ησαν δανιστη τινι ο εισ ⌜ωφειλεν⌝ δηναρια πεντακοσια ο ⌜δε⌝ ετεροσ ⌜⌝ πεντηκοντα **42** μη εχοντων ⌜δε⌝ αυτων αποδουναι αμφοτεροισ εχαρισατο τισ ουν ⌜αυτων πλειον αγαπησει αυτον⌝ **43** ⌜αποκριθεισ δε⌝ σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το ⌜πλιον⌝ εχαρισατο ⌜ο⌝ δε ⌜⌝ ειπεν αυτω ορθωσ εκρινασ **44** και στραφεισ προσ την γυναικα ⌜τω σιμωνι εφη⌝ βλεπεισ ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εισ ⌜την οικιαν⌝⌜⌝ υδωρ ⌜μοι επι ποδασ⌝ ουκ ⌜εδωκασ⌝ αυτη δε τοισ δακρυσιν ⌜εβρεξεν⌝ μου τουσ ποδασ και ταισ ⌜θριξιν⌝⌜⌝ αυτησ ⌜εξεμαξεν⌝ **45** φιλημα μοι ουκ εδωκασ αυτη δε αφ ησ εισηλθον ου ⌜διελιπεν⌝ καταφιλουσα μου τουσ ποδασ **46** ⌜ελαιω⌝ την κεφαλην μου ουκ ηλειψασ αυτη δε μυρω ⌜ηλειψεν⌝⌜τουσ ποδασ μου⌝ **47** ου χαριν ⌜⌝⌜λεγω⌝ σοι ⌜αφεωνται⌝⌜αι αμαρτιαι αυτησ αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα⌝ **48** ⌜ειπεν⌝ δε αυτη ⌜αφεωνται⌝ σου αι αμαρτιαι **49** και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν ⌜εν εαυτοισ⌝ τισ ⌜ουτοσ εστιν⌝ οσ και αμαρτιασ αφιησιν **50** ⌜ειπεν⌝ δε προσ την γυναικα ⌜⌝ η πιστισ σου ⌜σεσωκεν⌝ σε πορευου ⌜εισ ειρηνην⌝

8 και εγενετο εν τω ⌜καθεξησ⌝ και αυτοσ ⌜διωδευεν⌝ κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενοσ την βασιλειαν του θ̄ῡ και οι ⌜δωδεκα⌝ ⌜συν αυτω⌝ **2** και γυναικεσ τινεσ αι ⌜ησαν⌝ τεθεραπευμεναι απο πνευματων ⌜πονηρων⌝ και ασθενιων ⌜μαρια⌝ η καλουμενη μαγδαληνη ⌜αφ⌝ ησ ⌜δαιμονια επτα⌝ εξεληλυθει **3** και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινεσ ⌜⌝ διηκονουν ⌜αυτοισ⌝⌜εκ⌝ των

υπαρχοντων ⌜αυταισ⌝ **4** ⌜συνιοντοσ⌝ δε οχλου πολλου και των ⌜κατα⌝ πολιν ⌜επιπορευομενων⌝ προσ αυτον ⌜ειπεν⌝ ⌜δια παραβοληsσ⌝ **5** εξηλθεν ο σπειρων ⌜του σπειραι⌝ τον σπορον ⌜αυτου⌝ και εν τω σπειρειν ⌜αυτον⌝ ⌜ο⌝ μεν ⌜επεσεν⌝ παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα ⌜του ουρανου⌝ κατεφαγεν ⌜αυτο⌝ **6** και ⌜ετερον⌝ ⌜κατεπεσεν⌝ επι ⌜την⌝ πετραν και φυεν εξηρανθη ⌜⌝ δια το μη εχειν ικμαδα **7** και ⌜ετερον⌝ επεσεν ⌜εν μεσω⌝ των ακανθων και συνφυεισαι αι ακανθαι ⌜απεπνιξαν⌝⌜αυτο⌝ **8** και ⌜ετερον⌝⌜επεσεν⌝⌜εισ⌝ την γην την αγαθην ⌜και⌝ ⌜φυεν⌝⌜⌝ εποιησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω **9** επηρωτων δε αυτον οι μαθηται ⌜αυτου⌝ τισ ⌜αυτη ειη η παραβολη⌝ **10** ο δε ειπεν υμιν δεδοται ⌜γνωναι τα μυστηρια τησ βασιλειασ του $\overline{\theta\upsilon}$⌝ τοισ δε λοιποισ εν παραβολαισ ινα βλεποντεσ μη ⌜βλεπωσιν⌝ και ⌜ακουοντεσ⌝⌜⌝ μη ⌜συνιωσιν⌝ **11** ⌜εστιν⌝ δε αυτη η παραβολη ο σποροσ εστιν ο λογοσ ⌜⌝ του $\overline{\theta\upsilon}$ **12** οι δε παρα την οδον εισιν οι ⌜ακουσαντεσ ειτα⌝ ερχεται ο διαβολοσ και αιρει ⌜τον λογον απο τησ καρδιασ αυτων⌝ ινα μη πιστευσαντεσ σωθωσιν **13** οι ⌜δε⌝ επι ⌜τησ πετρασ⌝ οι οταν ⌜ακουσωσιν⌝ μετα χαρασ δεχονται τον λογον ⌜και ουτοι⌝ ριζαν ουκ εχουσιν οι προσ καιρον ⌜πιστευουσιν⌝ και εν καιρω πιρασμου ⌜αφισταναι⌝ **14** το δε εισ τασ ακανθασ πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντεσ και υπο μεριμνων ⌜και⌝ πλουτου και ⌜⌝ ηδονων του βιου πορευομενοι συνπνειγονται και ου ⌜τελεσφορουσιν⌝ **15** το δε ⌜εν τη καλη γη⌝ ουτοι εισιν οιτινεσ εν καρδια ⌜καλη και⌝ αγαθη ακουσαντεσ τον λογον ⌜⌝⌜κατεχουσιν⌝ και καρποφορουσιν εν υπομονη **16** ουδεισ δε λυχνον αψασ

καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω ⌈⌉ κλεινησ τιθησιν ⌈αλλ⌉ επι ⌈λυχνιασ⌉⌈τιθησιν⌉⌈ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φωσ⌉ **17** ου ⌈γαρ⌉⌈εστιν⌉ κρυπτον ο ου φανερον ⌈γενησεται⌉ ουδε αποκρυφον ⌈ο ου μη γνωσθη⌉ και εισ φανερον ελθη **18** βλεπετε ουν πωσ ακουετε ⌈οσ⌉ ⌈αν γαρ⌉ εχη δοθησεται αυτω και οσ ⌈αν⌉ μη εχη ⌈και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου⌉ **19** ⌈παρεγενετο⌉ δε προσ αυτον η μητηρ ⌈⌉ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον **20** ⌈απηγγελη δε⌉ αυτω ⌈⌉ η μητηρ ⌈σου⌉ και οι αδελφοι σου ⌈εστηκασιν εξω ιδειν θελοντεσ σε⌉ **21** ο δε αποκριθεισ ⌈ειπεν⌉⌈προσ⌉ ⌈αυτουσ⌉ μητηρ μου και ⌈⌉ αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον ⌈του $\overline{\theta\upsilon}$⌉ ακουοντεσ και ποιουντεσ ⌈ **22** εγενετο δε⌉ ⌈εν⌉ μια των ημερων ⌈και αυτοσ ενεβη⌉ εισ ⌈⌉ πλοιον και οι μαθηται αυτου και ⌈ειπεν⌉ προσ αυτουσ διελθωμεν εισ το περαν τησ λιμνησ και ανηχθησαν **23** πλεοντων δε αυτων ⌈αφυπνωσεν⌉ και κατεβη λαιλαψ ⌈ανεμου εισ την λιμνην⌉ και συνεπληρουντο και εκινδυνευον **24** προσελθοντεσ δε διηγειραν αυτον λεγοντεσ ⌈επιστατα επιστατα⌉ απολλυμεθα ο δε ⌈διεγερθεισ⌉⌈επετιμησεν⌉ τω ανεμω και ⌈τω⌉ κλυδωνι ⌈του υδατοσ⌉ και ⌈επαυσαντο⌉ και εγενετο γαληνη **25** ⌈ειπεν⌉ δε αυτοισ που ⌈⌉ η πιστισ υμων ⌈φοβηθεντεσ δε⌉ εθαυμασαν λεγοντεσ ⌈προσ αλληλουσ⌉ τισ αρα ουτοσ εστιν οτι και τοισ ανεμοισ επιτασσει και τω υδατι ⌈και υπακουουσιν αυτω⌉ **26** ⌈και κατεπλευσαν⌉ εισ την χωραν των ⌈γερασηνων⌉ ητισ εστιν ⌈αντιπερα⌉ τησ γαλιλαιασ **27** ⌈εξελθοντι δε αυτω⌉ επι την γην ⌈⌉ υπηντησεν ⌈⌉⌈ανηρ τισ⌉ εκ τησ πολεωσ ⌈εχων⌉ δαιμονια ⌈και χρονω ικανω ουκ ενεδυσατο ιματιον⌉ και

εν ⌈οικια⌉ ουκ ⌈εμενεν⌉ αλλ εν τοισ ⌈μνημασιν⌉ **28** ιδων δε
τον ⌈ιν⌉ ⌈⌉⌈ανακραξασ προσεπεσεν αυτω και⌉ φωνη μεγαλη
⌈ειπεν⌉⌈⌉ τι εμοι και σοι ⌈ιυ⌉ υιε ⌈του θυ⌉ του υψιστου
δεομαι σου μη με βασανισησ **29** ⌈παρηγγειλεν⌉ γαρ τω
⌈πνευματι⌉ τω ⌈ακαθαρτω εξελθειν⌉ απο του ανθρωπου
πολλοισ γαρ χρονοισ συνηρπακει αυτον ⌈και εδεσμευετο⌉
⌈αλυσεσιν⌉ και πεδαισ ⌈φυλασσομενοσ⌉⌈και⌉⌈διαρησσων⌉
τα ⌈δεσμα⌉ ηλαυνετο ⌈⌉⌈υπο⌉ του ⌈δαιμονιου⌉ εισ ⌈τασ
ερημουσ⌉ **30** ⌈επηρωτησεν⌉ δε αυτον ⌈ο ισ⌉ τι ⌈σοι ονομα
εστιν⌉ ο δε ⌈ειπεν⌉ ⌈λεγεων⌉⌈οτι εισηλθεν δαιμονια
πολλα εισ αυτον **31** και παρεκαλουν αυτον⌉ ινα μη
⌈επιταξη⌉ αυτοισ εισ την αβυσσον απελθειν **(Abyssos g12)** **32**
ην δε ⌈εκει⌉ αγελη χοιρων ⌈ικανων⌉⌈βοσκομενη⌉ εν τω
ορει ⌈⌉⌈και παρεκαλεσαν⌉ αυτον ινα ⌈επιτρεψη αυτοισ⌉
εισ ⌈εκεινουσ εισελθειν και⌉⌈επετρεψεν⌉⌈αυτοισ⌉ **33**
εξελθοντα δε τα δαιμονια απο ⌈του⌉ ανθρωπου ⌈εισηλθον⌉
εισ τουσ χοιρουσ ⌈και ωρμησεν⌉ η αγελη κατα του
κρημνου εισ την ⌈λιμνην⌉ και ⌈απεπνιγη⌉ **34** ιδοντεσ δε
οι βοσκοντεσ το ⌈γεγονοσ⌉⌈εφυγον⌉ και ⌈⌉ απηγγειλαν
εισ την πολιν και εισ τουσ αγρουσ **35** ⌈εξηλθον δε ιδειν το
γεγονοσ και ηλθαν προσ τον ιν⌉ και ⌈ευραν καθημενον
τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξηλθεν ιματισμενον
και σωφρονουντα⌉ παρα τουσ ποδασ ⌈του⌉ ιυ ⌈και⌉
εφοβηθησαν **36** ⌈απηγγειλαν δε⌉⌈⌉ αυτοισ ⌈⌉ οι ιδοντεσ
πωσ εσωθη ο ⌈δαιμονισθεισ **37** και ηρωτησεν αυτον απαν
το πληθοσ τησ περιχωρου⌉ των ⌈γερασηνων⌉ απελθειν απ
αυτων ⌈οτι φοβω⌉ μεγαλω συνειχοντο ⌈αυτοσ δε εμβασ
εισ πλοιον⌉⌈υπεστρεψεν⌉ **38** ⌈εδειτο δε αυτου ο ανηρ αφ
ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν⌉ δε

αυτον ⌈⌉ λεγων **39** ⌈υποστρεφε⌉ εισ τον οικον σου ⌈και διηγου⌉ οσα ⌈σοι εποιησεν ο θ̅σ̅ και⌉⌈απηλθεν⌉⌈καθ⌉ ⌈ολην⌉ την πολιν ⌈κηρυσσων⌉ οσα εποιησεν αυτω ο ι̅σ̅ **40** ⌈εν δε⌉ τω ⌈υποστρεφειν⌉ τον ι̅ν̅ ⌈απεδεξατο⌉ αυτον ⌈ο οχλοσ⌉ ησαν γαρ παντεσ προσδοκωντεσ ⌈αυτον⌉ **41** και ⌈ιδου ηλθεν⌉ ανηρ ⌈ω ονομα ιαειροσ και⌉⌈ουτοσ⌉ αρχων τησ συναγωγησ ⌈υπηρχεν και⌉ πεσων ⌈παρα⌉ τουσ ποδασ ⌈⌉ι̅υ̅ παρεκαλει αυτον ⌈εισελθειν⌉ εισ ⌈τον οικον⌉ αυτου **42** ⌈οτι θυγατηρ μονογενησ ην αυτω ωσ⌉ ετων δωδεκα ⌈και αυτη απεθνησκεν⌉⌈εν δε⌉ τω ⌈υπαγειν⌉ αυτον οι οχλοι ⌈συνεπνιγον⌉ αυτον **43** και γυνη ουσα εν ρυσει αιματοσ απο ετων δωδεκα ⌈ητισ ουκ ισχυσεν απ ουδενοσ θεραπευθηναι⌉ **44** προσελθουσα ⌈οπισθεν⌉ ηψατο ⌈του κρασπεδου⌉ του ιματιου ⌈αυτου⌉ και παραχρημα εστη η ρυσισ του αιματοσ αυτησ **45** ⌈και ειπεν ο⌉ι̅σ̅⌈⌉ τισ ⌈ο αψαμενοσ μου⌉ αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετροσ ⌈⌉ επιστατα οι οχλοι ⌈συνεχουσιν⌉ σε και ⌈αποθλειβουσιν⌉⌈⌉ **46** ο δε ⌈ι̅σ̅⌉ ειπεν ηψατο μου τισ εγω γαρ ⌈εγνων⌉ δυναμιν ⌈εξεληλυθυιαν⌉ απ εμου **47** ⌈ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν⌉ και προσπεσουσα αυτω ⌈δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν⌉⌈⌉⌈ενωπιον⌉ παντοσ του λαου και ⌈ωσ⌉ ιαθη παραχρημα **48** ο δε ⌈⌉ ειπεν ⌈αυτη⌉ θυγατερ η πιστισ σου ⌈σεσωκεν⌉ σε πορευου ⌈εισ ειρηνην⌉ **49** ετι αυτου λαλουντοσ ⌈ερχεται τισ⌉⌈παρα⌉ του αρχισυναγωγου ⌈λεγων⌉⌈⌉ οτι τεθνηκεν ⌈η θυγατηρ σου⌉⌈μηκετι⌉ σκυλλε τον διδασκαλον **50** ο δε ι̅σ̅ ακουσασ ⌈⌉⌈απεκριθη⌉ αυτω ⌈⌉ μη φοβου μονον ⌈πιστευε⌉ και σωθησεται **51** ⌈ελθων⌉ δε εισ την οικιαν ⌈ουκ αφηκεν εισελθειν τινα συν αυτω⌉ει μη πετρον και ⌈ιωανην και

ιακωβον⌉ και τον πατερα ⌈τησ παιδοσ⌉ και την μητερα **52** ⌈εκλαιον⌉ δε παντεσ και εκοπτοντο αυτην ο δε ⌈ειπεν⌉ μη ⌈κλαιετε⌉ ⌈ου⌉ ⌈γαρ⌉ απεθανεν αλλα καθευδει **53** και ⌈κατεγελων⌉ αυτου ειδοτεσ οτι απεθανεν **54** αυτοσ δε ⌈⌉ κρατησασ τησ χειροσ ⌈αυτησ⌉ ⌈εφωνησεν⌉ λεγων η παισ ⌈εγειρε⌉ **55** και ⌈επεστρεψεν⌉ το πνευμα αυτησ ⌈και ανεστη παραχρημα⌉ και ⌈διεταξεν⌉ ⌈αυτη δοθηναι⌉ φαγειν **56** ⌈και εξεστησαν οι γονεισ αυτησ ο δε παρηγγειλεν⌉ αυτοισ ⌈μηδενι⌉ ειπειν το γεγονοσ

9 συγκαλεσαμενοσ δε τουσ δωδεκα ⌈⌉ ⌈εδωκεν⌉ ⌈αυτοισ δυναμιν⌉ και ⌈εξουσιαν⌉ επι ⌈παντα⌉ ⌈τα⌉ ⌈δαιμονια⌉ και νοσουσ θεραπευειν **2** και απεστειλεν αυτουσ κηρυσσειν την βασιλειαν του θ̅υ̅ και ⌈ιασθαι⌉ ⌈τουσ ασθενεισ⌉ **3** και ⌈ειπεν⌉ προσ αυτουσ μηδεν αιρετε εισ ⌈την⌉ οδον μητε ⌈ραβδον⌉ μητε πηραν μητε αρτον ⌈μητε⌉ αργυριον μητε ⌈⌉ δυο χιτωνασ ⌈εχειν⌉ **4** και εισ ην αν οικιαν εισελθητε εκει ⌈μενετε⌉ ⌈και εκειθεν⌉ εξερχεσθε **5** και οσοι ⌈αν⌉ μη ⌈δεχωνται⌉ υμασ εξερχομενοι ⌈απο⌉ τησ πολεωσ εκεινησ ⌈⌉ ⌈τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτινασσετε⌉ εισ μαρτυριον ⌈επ αυτουσ⌉ **6** εξερχομενοι δε ⌈διηρχοντο κατα τασ κωμασ⌉ ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντεσ πανταχου **7** ⌈ηκουσεν⌉ δε ηρωδησ ⌈ο τετραρχησ⌉ τα ⌈γεινομενα⌉ ⌈παντα και διηπορει⌉ δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννησ ⌈ηγερθη εκ νεκρων⌉ **8** υπο τινων δε ⌈⌉ οτι ηλειασ εφανη ⌈αλλων⌉ δε οτι προφητησ ⌈τισ⌉ των αρχαιων ανεστη **9** ⌈ειπεν δε⌉ ⌈⌉ ηρωδησ ⌈⌉ ιωαννην εγω απεκεφαλισα ⌈τισ⌉ δε εστιν ⌈ουτοσ⌉ περι ου ⌈⌉ ⌈ακουω τοιαυτα⌉ και εζητει ⌈ιδειν αυτον⌉ **10** και υποστρεψαντεσ οι αποστολοι διηγησαντο αυτω ⌈οσα⌉ ⌈εποιησαν⌉ ⌈και⌉ παραλαβων

αυτουσ ⌜υπεχωρησεν⌝ κατ ⌜ιδιαν⌝ εισ ⌜πολιν καλουμενην
βηθσαιδα⌝ **11** οι δε οχλοι γνοντεσ ηκολουθησαν αυτω
και ⌜αποδεξαμενοσ⌝ αυτουσ ⌜ελαλει⌝ αυτοισ περι τησ
βασιλειασ του θ̄ῡ και τουσ χρειαν εχοντασ θεραπειασ ⌜⌝
⌜ιατο⌝ **12** ⌜η δε⌝ ημερα ⌜ηρξατο⌝ κλεινειν προσελθοντεσ
⌜δε⌝ οι δωδεκα ⌜ειπον⌝ αυτω απολυσον ⌜τον οχλον⌝
ινα ⌜πορευθεντεσ⌝ εισ τασ κυκλω κωμασ και ⌜⌝ αγρουσ
⌜καταλυσωσιν⌝ ⌜και ευρωσιν επισιτισμον οτι⌝ ωδε εν
ερημω τοπω εσμεν **13** ⌜ειπεν⌝ δε ⌜προσ αυτουσ⌝ ⌜⌝ δοτε
αυτοισ ⌜υμεισ φαγειν⌝ οι δε ⌜ειπαν⌝ ουκ εισιν ημιν ⌜πλειον
η⌝ ⌜αρτοι πεντε⌝ και ⌜ιχθυεσ δυο⌝ ει μητι ⌜πορευθεντεσ
ημεισ⌝ αγορασωμεν εισ παντα τον λαον τουτον βρωματα
14 ησαν ⌜γαρ⌝ ⌜ωσει ανδρεσ⌝ πεντακισχιλιοι ⌜ειπεν⌝ δε
προσ τουσ μαθητασ αυτου κατακλινατε αυτουσ κλισιασ
⌜ωσει⌝ ανα πεντηκοντα **15** και εποιησαν ⌜ουτωσ⌝ ⌜και
κατεκλιναν απαντασ⌝ **16** λαβων δε τουσ πεντε αρτουσ
και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εισ τον ουρανον ⌜⌝
⌜ευλογησεν⌝ ⌜αυτουσ και κατεκλασεν⌝ και εδιδου τοισ
μαθηταισ ⌜παραθειναι⌝ ⌜τω οχλω⌝ **17** και εφαγον και
εχορτασθησαν παντεσ και ηρθη ⌜το περισσευσαν⌝ ⌜αυτοισ⌝
κλασματων ⌜κοφινοι⌝ ⌜δωδεκα⌝ **18** και εγενετο εν τω
ειναι ⌜αυτον προσευχομενον⌝ κατα μονασ ⌜συνησαν⌝
αυτω οι μαθηται ⌜⌝ και επηρωτησεν αυτουσ ⌜⌝ λεγων
τινα με ⌜λεγουσιν οι οχλοι⌝ ειναι **19** οι δε αποκριθεντεσ
⌜ειπαν⌝ ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ⌜αλλοι
δε οτι προφητησ τισ⌝ των ⌜αρχαιων ανεστη⌝ **20** ⌜ειπεν⌝
δε αυτοισ υμεισ δε τινα με λεγετε ειναι ⌜πετροσ δε
αποκριθεισ⌝ ⌜ειπεν⌝ τον χ̄ν̄ ⌜⌝ του θ̄ῡ **21** ο δε επιτιμησασ
αυτοισ ⌜παρηγγειλεν⌝ μηδενι ⌜λεγειν⌝ τουτο **22** ειπων

⌜οτι⌝⌜δει τον υιον του ανθρωπου⌝ πολλα παθειν και
αποδοκιμασθηναι ⌜απο⌝ των πρεσβυτερων και αρχιερεων
και γραμματεων και αποκτανθηναι και ⌜τη τριτη ημερα⌝
⌜εγερθηναι⌝ **23** ⌜ελεγεν⌝ δε προσ παντασ ει τισ θελει οπισω
μου ⌜ερχεσθαι⌝⌜απαρνησασθω⌝ εαυτον ⌜και αρατω τον
σταυρον αυτου καθ ημεραν⌝ και ακολουθειτω μοι **24** οσ
γαρ ⌜αν⌝ θελη την ψυχην ⌜αυτου⌝ σωσαι απολεσει αυτην
οσ δ αν ⌜απολεση⌝ την ψυχην αυτου ⌜ενεκεν⌝ εμου ουτοσ
σωσει αυτην **25** τι γαρ ⌜ωφελειται⌝⌜ανθρωποσ κερδησασ⌝
τον κοσμον ολον εαυτον δε ⌜απολεσασ⌝ η ⌜ζημιωθεισ⌝ **26**
οσ ⌜γαρ⌝⌜αν⌝ επαισχυνθη ⌜με⌝ και τουσ εμουσ ⌜λογουσ⌝
τουτον ο υιοσ του ανθρωπου επαισχυνθησεται οταν ελθη
εν τη δοξη αυτου και του πατροσ ⌜⌝ και των αγιων
αγγελων **27** λεγω δε υμιν ⌜αληθωσ⌝⌜εισιν⌝ τινεσ των
⌜αυτου⌝⌜εστηκοτων⌝⌜οι⌝ ου μη ⌜γευσωνται⌝ θανατου
εωσ αν ⌜ιδωσιν την βασιλειαν⌝ του ⌜θ̅υ̅⌝ **28** εγενετο
δε μετα τουσ λογουσ τουτουσ ωσει ημεραι οκτω ⌜⌝
παραλαβων ⌜⌝ πετρον και ⌜ιωαννην και ιακωβον⌝⌜⌝
ανεβη εισ το οροσ ⌜προσευξασθαι⌝ **29** και ⌜εγενετο εν
τω προσευχεσθαι αυτον το ειδοσ του προσωπου αυτου
ετερον⌝ και ο ιματισμοσ αυτου λευκοσ εξαστραπτων **30**
και ιδου ανδρεσ δυο ⌜συνελαλουν⌝ αυτω ⌜οιτινεσ ησαν⌝
μωυσησ και ηλειασ **31** ⌜οι⌝ οφθεντεσ εν ⌜⌝ δοξη ελεγον ⌜⌝
την εξοδον αυτου ην ⌜ημελλεν⌝ πληρουν ⌜εν⌝ ιερουσαλημ
32 ο δε πετροσ και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω
διαγρηγορησαντεσ δε ⌜ειδον⌝ την δοξαν αυτου και τουσ
δυο ανδρασ τουσ συνεστωτασ αυτω **33** και εγενετο εν
τω ⌜διαχωριζεσθαι⌝ αυτουσ απ αυτου ειπεν ⌜ο⌝ πετροσ
⌜προσ τον ι̅η̅⌝⌜επιστατα⌝ καλον εστιν ημασ ωδε ειναι

⌜και ποιησωμεν σκηνασ τρεισ⌝ ⌜μιαν σοι⌝ και ⌜μιαν μωυσει⌝ και μιαν ηλεια μη ειδωσ ⌜ο⌝ λεγει **34** ταυτα δε αυτου λεγοντοσ εγενετο νεφελη και ⌜επεσκιαζεν⌝ αυτουσ εφοβηθησαν δε εν τω ⌜εισελθειν αυτουσ⌝ εισ την νεφελην **35** και φωνη ⌜εγενετο⌝ εκ τησ νεφελησ ⌜λεγουσα⌝ ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ⌜ο εκλελεγμενοσ⌝ ⌜αυτου ακουετε⌝ **36** και ⌜⌝ εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ⌜⌝ $\overline{\text{ιη}}$ μονοσ ⌜και αυτοι⌝ εσειγησαν και ουδενι ⌜απηγγειλαν⌝ εν εκειναισ ταισ ημεραισ ⌜ουδεν⌝ ων ⌜εωρακαν⌝ **37** εγενετο δε ⌜⌝ ⌜τη εξησ ημερα⌝ ⌜κατελθοντων αυτων⌝ απο του ορουσ ⌜συνηντησεν⌝ αυτω ⌜οχλοσ πολυσ⌝ **38** και ιδου ανηρ απο του οχλου ⌜εβοησεν⌝ λεγων διδασκαλε δεομαι σου ⌜επιβλεψαι⌝ επι τον υιον μου οτι μονογενησ ⌜μοι εστιν⌝ **39** ⌜και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνησ κραζει και⌝ σπαρασσει ⌜αυτον⌝ μετα αφρου και ⌜μογισ⌝ αποχωρει απ αυτου ⌜συντριβον⌝ αυτον **40** και εδεηθην των μαθητων σου ινα ⌜εκβαλωσιν αυτο⌝ και ουκ ⌜ηδυνηθησαν⌝ **41** ⌜αποκριθεισ δε⌝ ο $\overline{\text{ιη}}$ ειπεν ω γενεα ⌜απιστοσ⌝ και διεστραμμενη εωσ ποτε ⌜εσομαι προσ υμασ⌝ και ανεξομαι υμων ⌜προσαγαγε ωδε τον υιον σου⌝ **42** ετι δε ⌜προσερχομενου⌝ αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και ⌜συνεσπαραξεν⌝ ⌜επετιμησεν⌝ ⌜δε⌝ ο $\overline{\text{ισ}}$ ⌜τω πνευματι τω ακαθαρτω⌝ και ⌜ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον⌝ τω πατρι αυτου **43** ⌜εξεπλησσοντο δε παντεσ⌝ επι τη μεγαλιοτητι του $\overline{\theta\upsilon}$ παντων δε θαυμαζοντων επι ⌜πασιν⌝ οισ ⌜εποιει⌝ ⌜ειπεν⌝ προσ τουσ μαθητασ αυτου **44** θεσθε υμεισ εισ τα ωτα υμων τουσ λογουσ τουτουσ ο γαρ υιοσ του ανθρωπου μελλει παραδιδοσθαι εισ χειρασ ανθρωπων **45** οι δε ηγνοουν το ρημα τουτο και ην

⌈παρακεκαλυμμενον⌉ απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο
και εφοβουντο ⌈ερωτησαι⌉ ⌈αυτον⌉ περι του ρηματοσ
τουτου **46** ⌈εισηλθεν δε διαλογισμοσ εν αυτοισ⌉ το τισ αν
ειη ⌈μειζων⌉ αυτων **47** ο δε ⌈ιη̅σ⌉ ⌈ειδωσ⌉ τον διαλογισμον
⌈τησ καρδιασ αυτων⌉ επιλαβομενοσ ⌈παιδιον⌉ εστησεν
⌈αυτο⌉ παρ ⌈εαυτω⌉ **48** και ειπεν ⌈αυτοισ⌉ οσ ⌈εαν⌉ δεξηται
⌈τουτο το παιδιον⌉ επι τω ονοματι μου εμε ⌈δεχεται⌉ και
⌈οσ αν εμε δεξηται δεχεται⌉ τον αποστειλαντα με ο γαρ
μεικροτεροσ εν πασιν ⌈υμιν⌉ ⌈υπαρχων⌉ ουτοσ ⌈εστιν⌉
⌈⌉ μεγασ **49** αποκριθεισ δε ⌈⌉ ιωαννησ ειπεν ⌈επιστατα⌉
⌈ειδομεν⌉ τινα ⌈εν⌉ τω ονοματι σου εκβαλλοντα ⌈⌉
δαιμονια και ⌈εκωλυομεν⌉ ⌈αυτον⌉ οτι ουκ ακολουθει
μεθ ημων **50** ⌈ειπεν δε⌉ ⌈προσ αυτον ο⌉ ⌈ιη̅σ⌉ μη κωλυετε
⌈οσ γαρ ουκ⌉ ⌈εστιν⌉ καθ ⌈υμων⌉ ⌈⌉ υπερ ⌈υμων⌉ ⌈εστιν⌉
51 εγενετο δε εν τω ⌈συμπληρουσθαι⌉ τασ ημερασ τησ
αναλημψεωσ ⌈αυτου⌉ και αυτοσ το προσωπον ⌈εστηρισεν⌉
του πορευεσθαι ⌈εισ ιερουσαλημ⌉ **52** και απεστειλεν
⌈⌉ αγγελουσ προ προσωπου ⌈αυτου⌉ και πορευθεντεσ
⌈εισηλθον⌉ εισ ⌈κωμην⌉ σαμαρειτων ⌈ωσ⌉ ετοιμασαι
αυτω **53** και ουκ ⌈εδεξαντο⌉ αυτον οτι το προσωπον
⌈αυτου ην πορευομενον⌉ εισ ιερουσαλημ **54** ιδοντεσ δε
οι μαθηται ⌈⌉ ιακωβοσ και ιωαννησ ⌈ειπαν⌉ ⌈κε̅⌉ θελεισ
ειπωμεν πυρ καταβηναι ⌈απο⌉ του ουρανου και αναλωσαι
αυτουσ ⌈⌉ **55** στραφεισ δε επετιμησεν αυτοισ ⌈⌉ **56** και
επορευθησαν εισ ετεραν κωμην **57** ⌈και⌉ πορευομενων
αυτων εν τη οδω ⌈ειπεν τισ προσ αυτον ακολουθησω
σοι⌉ ⌈⌉ οπου ⌈εαν⌉ ⌈απερχη⌉ ⌈⌉ **58** ⌈και⌉ ειπεν αυτω
⌈ο⌉ ⌈ιη̅σ⌉ αι αλωπεκεσ φωλεουσ ⌈εχουσιν⌉ και τα πετεινα
του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιοσ του ανθρωπου

ουκ εχει που την ⌜κεφαλην⌝ κλεινη **59** ⌜ειπεν⌝ δε προσ
ετερον ακολουθει μοι ο δε ⌜ειπεν⌝ ⌜κε⌝ επιτρεψον μοι
⌜απελθοντι πρωτον⌝ θαψαι τον πατερα μου **60** ⌜ειπεν δε
αυτω⌝ αφεσ τουσ νεκρουσ θαψαι τουσ ⌜εαυτων νεκρουσ⌝
συ δε ⌜απελθων⌝ διαγγελλε την βασιλειαν του θυ **61**
⌜ειπεν⌝ δε και ετεροσ ακολουθησω σοι κε ⌜πρωτον δε
επιτρεψον μοι⌝ αποταξασθαι τοισ εισ ⌜τον⌝ οικον μου
62 ⌜ειπεν δε ο ις⌝ ουδεισ ⌜επιβαλων την χειρα αυτου επ
αροτρον και βλεπων εισ τα οπισω⌝ ευθετοσ εστιν ⌜τη
βασιλεια⌝ του θυ

10 ⌜μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κσ⌝ ετερουσ εβδομηκοντα
⌜δυο⌝ και απεστειλεν ⌜αυτουσ⌝ ανα δυο ⌜⌝ προ προσωπου
αυτου εισ ⌜πασαν πολιν και τοπον⌝ ου ⌜ημελλεν⌝ ⌜αυτοσ⌝
⌜ερχεσθαι⌝ **2** ελεγεν ⌜δε⌝ προσ αυτουσ ο ⌜μεν⌝ θερισμοσ
πολυσ οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ⌜ουν⌝ του ⌜κυ⌝
του θερισμου οπωσ ⌜εργατασ εκβαλη⌝ εισ τον θερισμον
αυτου **3** υπαγετε ιδου ⌜⌝ αποστελλω υμασ ωσ ⌜αρνασ⌝ ⌜εν
μεσω⌝ λυκων **4** μη βασταζετε βαλλαντιον μη πηραν ⌜μη⌝
υποδηματα ⌜και⌝ μηδενα κατα την οδον ⌜ασπασησθε⌝ **5**
εισ ην ⌜δ αν εισελθητε οικιαν πρωτον⌝ λεγετε ειρηνη
τω οικω τουτω **6** ⌜και εαν⌝ ⌜⌝ ⌜εκει η⌝ ⌜⌝ υιοσ ειρηνησ
⌜επαναπαησεται⌝ επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μη γε
εφ υμασ ⌜ανακαμψει⌝ **7** ⌜εν αυτη δε τη οικια⌝ ⌜μενετε⌝
⌜εσθιοντεσ⌝ ⌜και πινοντεσ⌝ τα παρ αυτων αξιοσ γαρ ο
εργατησ του μισθου αυτου ⌜⌝ μη μεταβαινετε ⌜εξ⌝ οικιασ
εισ οικιαν **8** ⌜και⌝ εισ ην ⌜⌝ ⌜αν⌝ πολιν εισερχησθε και
⌜δεχωνται⌝ υμασ εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν **9** και
θεραπευετε ⌜τουσ⌝ εν αυτη ⌜ασθενεισ⌝ και λεγετε αυτοισ
ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θυ **10** εισ ην δ αν

πολιν ⌜εισελθητε⌝ και μη ⌜δεχωνται⌝ υμασ εξελθοντεσ
εισ τασ ⌜πλατειασ⌝ αυτησ ειπατε **11** και τον κονιορτον
τον ⌜κολληθεντα⌝⌜ημιν⌝ εκ τησ πολεωσ ⌜υμων εισ τουσ
ποδασ⌝⌜⌝ απομασσομεθα ⌜υμιν⌝ πλην ⌜τουτο γεινωσκετε⌝
⌜⌝ οτι ηγγικεν ⌜⌝ η ⌜⌝ βασιλεια του θ̄ῡ **12** λεγω ⌜⌝ υμιν
οτι σοδομοισ ⌜εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται⌝
η τη πολει εκεινη **13** ⌜ουαι⌝⌜⌝ σοι χοραζειν ⌜ουαι σοι⌝
⌜βηδσαιδα⌝ οτι ⌜ει⌝ εν τυρω και σιδωνι ⌜εγενηθησαν⌝
αι δυναμεισ αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω
και ⌜⌝ σποδω ⌜καθημενοι⌝ μετενοησαν **14** πλην τυρω
και σιδωνι ανεκτοτερον εσται ⌜εν τη κρισει η υμιν⌝ **15**
και συ καφαρναουμ ⌜μη⌝ εωσ ⌜⌝ ουρανου ⌜υψωθηση⌝⌜⌝
εωσ ⌜⌝ αδου ⌜καταβηση⌝ **(Hadēs g86)** **16** ο ⌜ακουων υμων
εμου⌝ ακουει και ο ⌜αθετων υμασ⌝ εμε αθετει ο δε ⌜εμε
αθετων αθετει τον αποστειλαντα⌝ με **17** υπεστρεψαν
δε ⌜οι εβδομηκοντα δυο μετα χαρασ⌝ λεγοντεσ κ̄ε̄ και
τα δαιμονια υποτασσεται ημιν εν ⌜τω⌝ ονοματι σου **18**
⌜ειπεν⌝ δε αυτοισ εθεωρουν τον σαταναν ⌜ωσ αστραπην
εκ του ουρανου πεσοντα⌝ **19** ιδου ⌜δεδωκα⌝ υμιν την
εξουσιαν ⌜του⌝ πατειν επανω ⌜⌝ οφεων και ⌜⌝ σκορπιων
και επι πασαν ⌜την⌝ δυναμιν ⌜⌝ του εχθρου και ουδεν
υμασ ⌜ου μη⌝⌜αδικηση⌝ **20** πλην εν τουτω μη χαιρετε
οτι τα ⌜πνευματα⌝ υμιν υποτασσεται χαιρετε δε ⌜⌝ οτι
τα ονοματα υμων ⌜ενγεγραπται⌝ εν ⌜τοισ ουρανοισ⌝ **21**
εν ⌜αυτη⌝⌜⌝ τη ωρα ηγαλλιασατο ⌜⌝ τω π̄ν̄ῑ ⌜τω αγιω⌝
και ⌜ειπεν⌝ εξομολογουμαι σοι πατερ κ̄ε̄ του ουρανου
⌜και τησ γησ⌝ οτι απεκρυψασ ταυτα απο ⌜σοφων και
συνετων⌝ και απεκαλυψασ αυτα νηπιοισ ναι ο πατηρ οτι
ουτωσ ⌜ευδοκια εγενετο⌝ εμπροσθεν σου **22** ⌜⌝ παντα ⌜μοι

παρεδοθη⌉⌈υπο⌉του πατροσ⌈μου⌉και ουδεισ⌈γεινωσκει⌉
τισ εστιν ο υιοσ ει μη ο πατηρ και τισ εστιν ο πατηρ ει
μη ο υιοσ και ω⌈εαν⌉⌈βουληται⌉ο υιοσ αποκαλυψαι **23**
⌈και στραφεισ⌉προσ τουσ μαθητασ⌈κατ ιδιαν⌉⌈ειπεν⌉⌈⌉
μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντεσ α βλεπετε⌈⌉ **24** λεγω
⌈γαρ⌉υμιν οτι πολλοι προφηται⌈και βασιλεισ⌉ηθελησαν
ιδειν α υμεισ βλεπετε και ουκ⌈ιδαν⌉και ακουσαι⌈⌉
α⌈⌉ακουετε και ουκ ηκουσαν **25**⌈και ιδου νομικοσ
τισ ανεστη⌉εκπειραζων αυτον⌈⌉λεγων⌈διδασκαλε⌉
τι ποιησασ⌈⌉ζωην αιωνιον κληρονομησω **(aiōnios g166)**
26 ο δε⌈ειπεν⌉προσ αυτον εν τω⌈νομω τι⌉γεγραπται
πωσ⌈αναγινωσκεισ⌉ **27** ο δε αποκριθεισ ειπεν αγαπησεισ
κν̄ τον θ̄ν̄⌈σου⌉⌈εξ ολησ καρδιασ⌉σου⌈και⌉⌈εν ολη
τη ψυχη⌉σου και⌈εν ολη τη ισχυι⌉σου⌈και εν ολη τη
διανοια σου και τον πλησιον σου ωσ σεαυτον⌉ **28**⌈ειπεν⌉
δε αυτω ορθωσ απεκριθησ τουτο ποιει και⌈ζηση⌉ **29** ο
δε θελων⌈δικαιωσαι εαυτον⌉⌈ειπεν⌉προσ τον ιη̄ και
τισ⌈εστιν⌉μου πλησιον **30** υπολαβων⌈⌉ο ιη̄ ειπεν⌈⌉
ανθρωποσ τισ⌈κατεβαινεν⌉απο⌈ιερουσαλημ⌉εισ⌈ιεριχω⌉
⌈και⌉λησταισ⌈περιεπεσεν⌉οι και εκδυσαντεσ⌈αυτον⌉
και πληγασ επιθεντεσ⌈απηλθον⌉⌈αφεντεσ⌉ημιθανη
⌈⌉ **31** κατα⌈συγκυριαν⌉⌈δε⌉ιερευσ τισ⌈κατεβαινεν⌉
⌈εν⌉τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν **32**
⌈ομοιωσ δε και λευειτησ γενομενοσ κατα τον τοπον ελθων
και ιδων αντιπαρηλθεν⌉ **33** σαμαριτησ δε τισ οδευων
⌈ηλθεν⌉κατ αυτον και ιδων⌈⌉εσπλαγχνισθη **34** και
προσελθων⌈κατεδησεν⌉τα τραυματα αυτου⌈επιχεων⌉
ελεον και οινον⌈επιβιβασασ δε⌉αυτον⌈επι⌉το ιδιον
κτηνοσ ηγαγεν αυτον εισ πανδοχειον και επεμεληθη

αυτου **35** και επι την ⌜αυριον⌝⌜⌝ εκβαλων ⌜εδωκεν δυο δηναρια⌝ τω πανδοχει και ειπεν ⌜⌝ επιμεληθητι αυτου και ο τι ⌜αν⌝⌜προσδαπανησησ εγω εν τω επανερχεσθαι με⌝ αποδωσω ⌜σοι **36** τισ τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι⌝ γεγονεναι του εμπεσοντοσ εισ τουσ ληστασ **37** ο δε ειπεν ο ποιησασ το ελεοσ μετ αυτου ειπεν ⌜δε⌝ ⌜αυτω ο⌝ $\overline{\text{ιη}}$ πορευου και ⌜συ⌝⌜⌝ ποιει ομοιωσ **38** ⌜εν δε⌝ τω πορευεσθαι ⌜αυτουσ⌝⌜⌝⌜αυτοσ εισηλθεν⌝ εισ κωμην τινα γυνη δε τισ ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον ⌜⌝ **39** και ⌜⌝⌜τηδε⌝ ην αδελφη καλουμενη ⌜μαριαμ⌝⌜η και⌝ ⌜παρακαθεσθεισα⌝⌜προσ⌝ τουσ ποδασ ⌜του $\overline{\text{ιυ}}$⌝⌜ηκουεν⌝ τον λογον ⌜αυτου⌝ **40** η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν ⌜επιστασα⌝⌜δε⌝⌜ειπεν⌝ $\overline{\text{κε}}$ ⌜ου μελει σοι οτι η αδελφη μου⌝⌜μονην με κατελιπεν⌝ διακονειν ⌜ειπε⌝ ουν αυτη ινα ⌜μοι συναντιλαβηται⌝ **41** αποκριθεισ δε ⌜ειπεν αυτη ο $\overline{\text{κσ}}$⌝ μαρθα μαρθα ⌜μεριμνασ και⌝⌜θορυβαζη⌝ ⌜περι πολλα **42** ενοσ δε εστιν χρεια⌝⌜μαριαμ⌝⌜γαρ⌝ την ⌜αγαθην⌝ μεριδα εξελεξατο ⌜ητισ⌝ ουκ αφαιρεθησεται ⌜απ⌝ αυτησ

11 ⌜και εγενετο⌝ εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ⌜⌝ ωσ επαυσατο ⌜ειπεν⌝ τισ των μαθητων αυτου προσ αυτον $\overline{\text{κε}}$ διδαξον ημασ προσευχεσθαι καθωσ ⌜και ιωαννησ⌝⌜εδιδαξεν⌝ τουσ μαθητασ αυτου **2** ⌜ειπεν δε αυτοισ⌝ οταν ⌜προσευχησθε⌝⌜⌝ λεγετε πατερ ⌜⌝ αγιασθητω ⌜το⌝ ονομα σου ⌜⌝⌜ελθατω⌝⌜η βασιλεια σου⌝⌜⌝ **3** τον αρτον ημων τον επιουσιον ⌜διδου⌝ ημιν ⌜το καθ ημεραν⌝ **4** και αφεσ ημιν ⌜τασ αμαρτιασ⌝ ημων ⌜⌝ και ⌜γαρ⌝⌜αυτοι⌝⌜αφειομεν⌝⌜παντι οφειλοντι ημιν⌝ και μη εισενεγκησ ημασ εισ πειρασμον ⌜⌝ **5** και ⌜ειπεν⌝⌜προσ

αυτουσ⌉ τισ εξ υμων εξει φιλον και πορευσεται προσ
αυτον ⌈μεσονυκτιου⌉ και ⌈ειπη⌉⌈αυτω⌉ φιλε χρησον μοι
τρεισ αρτουσ **6** επειδη φιλοσ ⌈μου παρεγενετο εξ οδου
προσ με⌉ και ουκ εχω ο παραθησω αυτω **7** ⌈κακεινοσ⌉
εσωθεν αποκριθεισ ⌈ειπη⌉ μη μοι κοπουσ παρεχε ηδη η
θυρα ⌈⌉ κεκλεισται και τα ⌈παιδια⌉⌈μου⌉⌈μετ εμου εισ
την κοιτην⌉⌈εισιν⌉⌈⌉ ου δυναμαι ⌈αναστασ δουναι σοι⌉ **8**
λεγω υμιν ⌈ει και⌉ ου δωσει αυτω αναστασ δια το ειναι ⌈⌉
⌈φιλον αυτου⌉ δια ⌈γε⌉ την αναιδειαν αυτου ⌈εγερθεισ⌉
⌈δωσει⌉⌈αυτω⌉⌈οσων⌉ χρηζει **9** καγω υμιν λεγω ⌈⌉
αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε
και ⌈ανοιγησεται⌉ υμιν **10** πασ γαρ ο αιτων λαμβανει
και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ⌈ανυγησεται⌉ **11**
⌈τινα⌉⌈δε⌉⌈εξ⌉ υμων ⌈τον πατερα αιτησει ο υιοσ⌉⌈⌉
⌈ιχθυν και αντι ιχθυοσ οφιν⌉⌈αυτω επιδωσει⌉ **12** ⌈η⌉
⌈και αιτησει ωον⌉⌈⌉⌈επιδωσει αυτω σκορπιον⌉⌈⌉ **13** ει
ουν υμεισ πονηροι ⌈υπαρχοντεσ⌉ οιδατε ⌈δοματα αγαθα⌉
διδοναι τοισ τεκνοισ υμων ποσω μαλλον ο πατηρ ⌈⌉⌈ο εξ
ουρανου⌉ δωσει ⌈πνα⌉⌈αγιον⌉⌈⌉ τοισ αιτουσιν αυτον
14 ⌈και ην εκβαλλων δαιμονιον κωφον εγενετο δε του
δαιμονιου εξελθοντοσ ελαλησεν ο κωφοσ και εθαυμασαν
οι οχλοι **15** τινεσ δε⌉ εξ αυτων ⌈ειπον⌉ εν ⌈βεελζεβουλ⌉
⌈τω⌉ αρχοντι των δαιμονιων ⌈εκβαλλει⌉ τα δαιμονια ⌈⌉
16 ετεροι δε πειραζοντεσ ⌈σημειον⌉⌈εξ ουρανου εζητουν
παρ αυτου⌉ **17** αυτοσ δε ειδωσ ⌈αυτων τα διανοηματα⌉
ειπεν αυτοισ πασα βασιλεια ⌈εφ εαυτην διαμερισθεισα⌉
ερημουται και οικοσ ⌈επι⌉ οικον ⌈πιπτει⌉ **18** ει δε και
ο σατανασ εφ εαυτον ⌈διεμερισθη⌉⌈πωσ⌉ σταθησεται η
βασιλεια αυτου ⌈οτι⌉⌈λεγετε⌉ εν ⌈βεελζεβουλ⌉⌈εκβαλλειν

με⌉ τα δαιμονια **19** ⌈ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω
τα δαιμονια οι⌉ υιοι υμων ⌈εν⌉⌈τινι⌉⌈εκβαλλουσιν⌉ δια
τουτο ⌈αυτοι υμων κριται εσονται **20** ει⌉ δε ⌈εν δακτυλω
θ̅υ̅ εγω⌉ εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμασ η
βασιλεια του θ̅υ̅ **21** οταν ⌈ο⌉ ισχυροσ ⌈καθωπλισμενοσ⌉
⌈φυλασση⌉ την ⌈εαυτου αυλην⌉ εν ειρηνη ⌈εστιν⌉ τα
υπαρχοντα αυτου **22** ⌈επαν⌉ δε ⌈⌉ ισχυροτεροσ ⌈αυτου⌉
⌈επελθων⌉⌈νικηση αυτον⌉ την πανοπλιαν αυτου αιρει
εφ η ⌈επεποιθει⌉ και τα σκυλα ⌈αυτου⌉⌈διαδιδωσιν⌉ **23**
ο μη ων μετ εμου κατ εμου ⌈εστιν⌉ και ο μη συναγων
⌈μετ εμου⌉ σκορπιζει ⌈⌉ **24** οταν ⌈⌉ το ακαθαρτον πνευμα
εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται ⌈δι⌉⌈ανυδρων⌉
τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ⌈ευρισκον⌉⌈⌉ λεγει
υποστρεψω εισ τον οικον μου οθεν εξηλθον **25** και
⌈ελθον⌉ ευρισκει ⌈⌉ σεσαρωμενον ⌈και⌉ κεκοσμημενον
26 ⌈τοτε⌉ πορευεται και παραλαμβανει ⌈ετερα πνευματα
πονηροτερα εαυτου επτα⌉ και ⌈εισελθοντα⌉ κατοικει
⌈εκει⌉ και γεινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου
χειρονα των πρωτων **27** εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον
⌈ταυτα⌉⌈επαρασα τισ φωνην γυνη⌉ εκ του οχλου ειπεν
αυτω μακαρια ⌈η⌉ κοιλια η βαστασασα σε και ⌈⌉ μαστοι
ουσ εθηλασασ **28** ⌈αυτοσ δε⌉⌈ειπεν⌉⌈μενουν⌉ μακαριοι
οι ακουοντεσ τον λογον του θ̅υ̅ και φυλασσοντεσ ⌈⌉ **29**
των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα
αυτη ⌈γενεα⌉ πονηρα ⌈εστιν⌉ σημειον ⌈ζητει⌉ και σημειον
⌈ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα⌉ **30** καθωσ
⌈γαρ⌉ εγενετο ⌈⌉ ιωνασ ⌈τοισ νινευειταισ σημειον⌉ ουτωσ
εσται ⌈και⌉ ο υιοσ του ανθρωπου τη γενεα ταυτη ⌈⌉ **31**
βασιλισσα ⌈νοτου⌉ εγερθησεται ⌈εν τη κρισει⌉ μετα ⌈των

ανδρων⌉ τησ γενεασ ταυτησ και κατακρινει ⌈αυτουσ⌉
οτι ηλθεν εκ των περατων τησ γησ ακουσαι την σοφιαν
⌈σολομωνοσ⌉ και ιδου ⌈πλειον⌉⌈σολομωνοσ⌉ ωδε **32**
⌈ανδρεσ νινευειται αναστησονται εν τη κρισει μετα τησ
γενεασ ταυτησ και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν
εισ το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε⌉ **33** ουδεισ
⌈⌉ λυχνον αψασ εισ ⌈κρυπτην⌉ τιθησιν ⌈ουδε υπο τον
μοδιον⌉⌈αλλ⌉ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το
⌈φωσ⌉⌈βλεπωσιν⌉ **34** ο λυχνοσ του σωματοσ ⌈⌉ εστιν ο
οφθαλμοσ ⌈σου⌉ οταν ⌈⌉⌈ο οφθαλμοσ σου απλουσ η⌉
⌈και⌉⌈ολον⌉ το σωμα σου φωτινον ⌈εστιν⌉⌈επαν⌉ δε
⌈πονηροσ⌉ η και το ⌈σωμα⌉ σου ⌈⌉ σκοτινον ⌈ **35** σκοπει
ουν μη⌉ το φωσ το εν σοι σκοτοσ ⌈εστιν **36** ει ουν το
σωμα σου ολον φωτινον μη εχον μεροσ τι σκοτινον εσται
φωτεινον ολον ωσ οταν ο λυχνοσ τη αστραπη φωτιζη
σε **37** εν δε τω λαλησαι ερωτα αυτον φαρισαιοσ οπωσ⌉
⌈αριστηση⌉⌈παρ αυτω⌉ εισελθων δε ανεπεσεν **38** ο δε
φαρισαιοσ ⌈ιδων εθαυμασεν οτι⌉ ου πρωτον ⌈εβαπτισθη⌉
προ του αριστου **39** ⌈ειπεν⌉ δε ο $\overline{\text{κσ}}$ προσ αυτον νυν υμεισ
οι φαρισαιοι ⌈⌉ το εξωθεν του ποτηριου και του πινακοσ
καθαριζετε το ⌈δε⌉ εσωθεν ⌈υμων⌉ γεμει αρπαγησ και
πονηριασ **40** ⌈⌉ αφρονεσ ουχ ο ποιησασ το ⌈εξωθεν και το
εσωθεν⌉⌈εποιησεν⌉ **41** πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην
και ιδου ⌈παντα⌉ καθαρα ⌈υμιν εστιν⌉ **42** ⌈αλλα⌉ ουαι
υμιν ⌈τοισ⌉ φαρισαιοισ ⌈οτι⌉ αποδεκατουτε το ηδυοσμον
και το ⌈πηγανον⌉ και ⌈παν⌉ λαχανον και παρερχεσθε την
κρισιν και την αγαπην ⌈του $\overline{\theta\upsilon}$ ταυτα δε εδει ποιησαι
κακεινα μη παρειναι⌉ **43** ουαι υμιν ⌈τοισ φαρισαιοισ⌉ οτι
αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταισ συναγωγαισ και

τουσ ασπασμουσ εν ⌜ταισ αγοραισ⌝⌜⌝ **44** ουαι υμιν ⌜⌝οτι ⌜εστε ωσ⌝⌜τα⌝ μνημεια ⌜τα⌝ αδηλα και οι ανθρωποι ⌜⌝ ⌜περιπατουντεσ επανω⌝⌜⌝ ουκ οιδασιν **45** αποκριθεισ δε τισ των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημασ υβριζεισ **46** ο δε ⌜ειπεν⌝ και υμιν ⌜τοισ νομικοισ ουαι⌝ οτι ⌜φορτιζετε⌝ τουσ ανθρωπουσ φορτια ⌜⌝ δυσβαστακτα και αυτοι ⌜⌝ ενι των δακτυλων ⌜υμων⌝ ου προσψαυετε ⌜τοισ φορτιοισ⌝ **47** ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων ⌜οι δε⌝ πατερεσ υμων απεκτειναν αυτουσ **48** αρα ⌜μαρτυρειτε⌝⌜και συνευδοκειτε⌝ τοισ εργοισ των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτουσ υμεισ δε οικοδομειτε ⌜⌝ **49** δια τουτο ⌜και η σοφια του θ̅υ̅ ειπεν αποστελω⌝ εισ αυτουσ προφητασ και αποστολουσ ⌜και⌝ εξ αυτων ⌜αποκτενουσιν⌝⌜και⌝⌜διωξουσιν⌝ **50** ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το ⌜εκχυννομενον⌝ απο καταβολησ κοσμου ⌜απο⌝ τησ γενεασ ταυτησ **51** απο ⌜⌝ αιματοσ αβελ εωσ ⌜⌝ αιματοσ ζαχαριου ⌜του απολομενου μεταξυ⌝ του θυσιαστηριου και του ⌜οικου⌝ ναι λεγω υμιν ⌜εκζητηθησεται⌝ απο τησ γενεασ ⌜ταυτησ⌝ **52** ουαι υμιν τοισ νομικοισ οτι ⌜ηρατε⌝ την ⌜κλειδα⌝ τησ γνωσεωσ ⌜⌝ αυτοι ουκ ⌜εισηλθατε⌝⌜και⌝ τουσ ⌜εισερχομενουσ⌝ εκωλυσατε **53** ⌜κακειθεν εξελθοντοσ⌝⌜αυτου⌝⌜ηρξαντο⌝ οι ⌜γραμματεισ και οι φαρισαιοι⌝ δεινωσ ⌜ενεχειν⌝ και ⌜αποστοματιζειν αυτον⌝ περι πλειονων **54** ⌜ενεδρευοντεσ αυτον θηρευσαι τι εκ του στοματοσ⌝ αυτου ⌜

12 εν οισ επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου⌝ ωστε ⌜καταπατειν αλληλουσ⌝ ηρξατο ⌜⌝ λεγειν προσ τουσ μαθητασ ⌜αυτου⌝ πρωτον προσεχετε εαυτοισ απο τησ ζυμησ ⌜των φαρισαιων ητισ εστιν υποκρισισ⌝ **2** ουδεν ⌜δε⌝

⌈συνκεκαλυμμενον εστιν⌉ ο ⌈ουκ⌉⌈αποκαλυφθησεται⌉ ⌈και κρυπτον ο ου γνωσθησεται⌉ **3** ανθ ων οσα εν τη σκοτια ⌈ειπατε⌉ εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προς το ουσ ελαλησατε εν τοισ ταμειοισ κηρυχθησεται επι των δωματων **4** λεγω δε υμιν τοισ φιλοισ μου μη ⌈φοβηθητε⌉ απο των ⌈αποκτεινοντων⌉ το σωμα ⌈και μετα ταυτα⌉ μη ⌈⌉ εχοντων ⌈περισσοτερον⌉ τι ποιησαι **5** υποδειξω ⌈δε⌉ υμιν τινα φοβηθητε ⌈φοβηθητε⌉ τον μετα το αποκτειναι ⌈εχοντα εξουσιαν⌉⌈εμβαλειν εισ την γεενναν⌉ ναι λεγω υμιν τουτον ⌈φοβηθητε⌉ **(Geenna g1067)** **6** ουχι πεντε στρουθια ⌈πωλουνται⌉⌈ασσαριων δυο⌉ και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θ̄ῡ **7** αλλα και αι τριχεσ ⌈τησ κεφαλησ υμων πασαι ηριθμηνται⌉⌈⌉ μη ⌈⌉ ⌈φοβεισθε⌉ πολλων ⌈⌉ στρουθιων διαφερετε ⌈⌉ **8** λεγω ⌈δε⌉ υμιν ⌈⌉ πασ οσ αν ⌈ομολογηση⌉ εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιοσ του ανθρωπου ομολογησει ⌈εν αυτω⌉ εμπροσθεν των αγγελων του θ̄ῡ **9** ⌈ο δε αρνησαμενοσ με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θ̄ῡ⌉ **10** και πασ οσ ⌈⌉ ερει λογον εισ τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω ⌈τω δε εισ το αγιον π̄ν̄ᾱ βλασφημησαντι⌉ ουκ αφεθησεται ⌈⌉ **11** οταν δε ⌈⌉⌈εισφερωσιν⌉ υμασ ⌈επι⌉ τασ ⌈συναγωγασ και τασ αρχασ⌉ και τασ εξουσιασ ⌈μη⌉⌈μεριμνησητε⌉ πωσ ⌈η τι⌉⌈απολογησησθε⌉ η τι ειπητε **12** το γαρ αγιον π̄ν̄ᾱ ⌈διδαξει⌉ υμασ εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν **13** ⌈ειπεν⌉ δε τισ ⌈εκ του οχλου αυτω⌉ διδασκαλε ⌈ειπε⌉ τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν **14** ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τισ με ⌈κατεστησεν⌉⌈κριτην⌉⌈η μεριστην⌉ εφ ⌈υμασ⌉ **15** ⌈ειπεν⌉ δε προσ αυτουσ ορατε

και φυλασσεσθαι απο ⌜πασησ⌝ πλεονεξιασ οτι ουκ εν τω περισσευειν τινι ⌜η ζωη αυτου εστιν⌝ εκ των υπαρχοντων ⌜αυτω⌝ **16** ⌜ειπεν⌝ δε ⌜παραβολην προσ αυτουσ⌝ λεγων ανθρωπου τινοσ πλουσιου ⌜ευφορησεν⌝ η χωρα **17** και διελογιζετο εν ⌜εαυτω⌝ λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που ⌜συναξω⌝ τουσ καρπουσ μου **18** και ⌜ειπεν⌝ τουτο ποιησω καθελω ⌜μου⌝ τασ αποθηκασ και ⌜⌝ μειζονασ ⌜οικοδομησω και⌝ συναξω ⌜εκει παντα⌝⌜τον σιτον⌝⌜και τα αγαθα μου⌝ **19** και ερω τη ψυχη μου ⌜ψυχη⌝ εχεισ πολλα αγαθα ⌜κειμενα εισ ετη πολλα αναπαυου φαγε πιε⌝ ευφραινου **20** ⌜ειπεν⌝ δε αυτω ο ⌜θσ̄⌝ αφρων ταυτη τη νυκτι ⌜την ψυχην σου αιτουσιν⌝ απο σου α ⌜δε⌝ ητοιμασασ ⌜τινι⌝ εσται **21** ⌜ουτωσ ο θησαυριζων εαυτω και μη εισ θν̄ πλουτων⌝ **22** ⌜ειπεν⌝ δε προσ τουσ μαθητασ ⌜⌝ δια τουτο ⌜λεγω υμιν⌝ μη μεριμνατε τη ψυχη ⌜τι φαγητε μηδε τω σωματι⌝ τι ενδυσησθε **23** η ⌜γαρ⌝ ψυχη ⌜πλειον⌝⌜εστιν⌝ τησ τροφησ και το σωμα του ενδυματοσ **24** κατανοησατε ⌜τουσ κορακασ⌝ οτι ⌜ου⌝ σπειρουσιν ⌜ουδε⌝ θεριζουσιν οισ ουκ ⌜εστιν⌝⌜⌝ ταμειον ⌜ουδε⌝⌜αποθηκη⌝ και ο θσ̄ τρεφει ⌜αυτουσ⌝⌜ποσω μαλλον υμεισ⌝ διαφερετε των πετεινων **25** τισ δε εξ υμων ⌜μεριμνων⌝ δυναται ⌜επι την ηλικιαν αυτου προσθειναι⌝ πηχυν ⌜⌝ **26** ⌜ει ουν ουδε ελαχιστον δυνασθαι τι περι των λοιπων⌝ μεριμνατε **27** κατανοησατε τα κρινα πωσ ⌜αυξανει ου κοπια ουδε⌝ νηθει ⌜⌝ λεγω ⌜δε⌝ υμιν ⌜⌝ ουδε σολομων εν ⌜παση⌝ τη δοξη αυτου περιεβαλετο ωσ εν τουτων **28** ⌜ει δε⌝⌜εν αγρω τον χορτον οντα σημερον⌝ και αυριον εισ κλειβανον βαλλομενον ο θσ̄ ουτωσ ⌜αμφιεζει⌝ ποσω ⌜⌝ μαλλον υμασ ολιγοπιστοι **29** και υμεισ ⌜μη⌝ ζητειτε τι ⌜φαγητε⌝⌜η⌝ τι πιητε ⌜⌝ και μη

⌈μετεωριζεσθε⌉ **30** ταυτα γαρ παντα τα εθνη ⌈του κοσμου⌉
⌈επιζητουσιν υμων δε ο πατηρ οιδεν⌉ οτι χρηζετε τουτων
31 ⌈πλην ζητειτε⌉ την βασιλειαν ⌈αυτου⌉ και ⌈ταυτα⌉
προστεθησεται υμιν **32** μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ⌈⌉
⌈ευδοκησεν⌉⌈ο πατηρ υμων⌉ δουναι υμιν την βασιλειαν
33 πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην
ποιησατε εαυτοισ βαλλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον
ανεκλιπτον εν τοισ ουρανοισ οπου κλεπτησ ουκ εγγιζει
ουδε σησ ⌈διαφθειρει⌉ **34** οπου γαρ εστιν ο θησαυροσ
υμων εκει ⌈και η καρδια υμων εσται **35** εστωσαν υμων
αι οσφυεσ περιεζωσμεναι⌉ και οι λυχνοι καιομενοι **36**
και υμεισ ομοιοι ανθρωποισ προσδεχομενοισ τον κυριον
⌈εαυτων⌉ ποτε ⌈αναλυση⌉ εκ των γαμων ινα ελθοντοσ
⌈και κρουσαντοσ ευθεωσ⌉⌈ανοιξωσιν⌉ αυτω **37** μακαριοι
οι δουλοι εκεινοι ουσ ελθων ο κσ̄ ⌈ευρησει⌉ γρηγορουντασ
αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτουσ
⌈και παρελθων διακονησει αυτοισ⌉ **38** ⌈καν⌉⌈⌉ εν τη
⌈δευτερα καν εν τη⌉ τριτη ⌈φυλακη ελθη και ευρη ουτωσ⌉
μακαριοι εισιν ⌈εκεινοι⌉ **39** ⌈τουτο⌉⌈δε⌉⌈γεινωσκετε⌉
οτι ει ηδει ο οικοδεσποτησ ποια ωρα ο κλεπτησ ερχεται
⌈εγρηγορησεν αν και⌉ ουκ ⌈αν αφηκεν διορυχθηναι τον
οικον αυτου⌉ **40** και υμεισ ⌈⌉ γεινεσθαι ετοιμοι οτι η ωρα
⌈⌉ ου δοκειτε ο υιοσ του ανθρωπου ερχεται **41** ⌈ειπεν δε⌉
⌈⌉ ο πετροσ κε̄ προσ ημασ ⌈την παραβολην ταυτην λεγεισ
η και προσ παντασ⌉ **42** ⌈και ειπεν⌉ ο κσ̄ τισ αρα ⌈εστιν⌉ ο
πιστοσ ⌈οικονομοσ⌉⌈ο⌉ φρονιμοσ ⌈⌉ ον ⌈καταστησει⌉ ο κσ̄
επι ⌈τησ θεραπειασ⌉ αυτου ⌈του⌉⌈διδοναι⌉ εν καιρω ⌈⌉
σιτομετριον **43** μακαριοσ ο δουλοσ εκεινοσ ον ελθων ο
κυριοσ αυτου ευρησει ⌈⌉⌈ουτωσ ποιουντα⌉ **44** ⌈αληθωσ⌉

λεγω υμιν ⌈οτι⌉ επι ⌈πασιν⌉ τοισ υπαρχουσιν ⌈αυτου⌉
καταστησει αυτον **45** εαν δε ειπη ο δουλοσ εκεινοσ εν
τη καρδια ⌈αυτου⌉ χρονιζει ⌈ο κυριοσ μου⌉ ερχεσθαι και
αρξηται ⌈τυπτειν⌉ τουσ παιδασ και τασ παιδισκασ ⌈εσθιειν⌉
⌈τε⌉ και ⌈πινειν και μεθυσκεσθαι⌉ **46** ηξει ο κυριοσ ⌈του
δουλου εκεινου⌉ εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα
η ου ⌈γεινωσκει⌉ και διχοτομησει αυτον και το μεροσ
αυτου ⌈μετα των απιστων θησει⌉ **47** εκεινοσ δε ο δουλοσ
ο γνουσ το θελημα του κυριου ⌈αυτου⌉ και ⌈μη ετοιμασασ
η ποιησασ⌉ προσ το θελημα αυτου δαρησεται πολλασ **48** ο
δε μη γνουσ ποιησασ δε αξια πληγων δαρησεται ⌈ολιγασ⌉
παντι ⌈δε⌉ ω ⌈εδοθη⌉⌈⌉⌈πολυ πολυ ζητηθησεται παρ⌉
αυτου ⌈και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν⌉
αυτον **49** πυρ ηλθον βαλειν ⌈επι⌉ την γην και τι θελω ει
ηδη ανηφθη **50** βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πωσ
συνεχομαι εωσ ⌈οτου⌉ τελεσθη **51** ⌈δοκειτε⌉ οτι ειρηνην
παρεγενομην ⌈δουναι⌉⌈εν τη γη⌉ ουχι λεγω υμιν ⌈αλλ⌉
⌈η⌉⌈διαμερισμον **52** εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν
ενι οικω διαμεμερισμενοι τρεισ⌉⌈επι⌉⌈δυσιν⌉ και δυο
⌈επι⌉⌈τρισιν⌉ **53** ⌈διαμερισθησονται⌉⌈πατηρ επι υιω και
υιοσ επι πατρι⌉ μητηρ επι ⌈⌉⌈θυγατερα⌉⌈και θυγατηρ επι
την μητερα⌉ πενθερα επι την νυμφην ⌈αυτησ⌉ και νυμφη
επι την πενθεραν ⌈⌉ **54** ⌈ελεγεν⌉ δε και τοισ οχλοισ οταν
⌈ιδητε⌉⌈⌉ νεφελην ανατελλουσαν ⌈επι⌉ δυσμων ευθεωσ
⌈λεγετε⌉⌈οτι⌉ ομβροσ ερχεται και γεινεται ⌈ουτωσ⌉ **55** και
οταν νοτον ⌈πνεοντα⌉⌈⌉⌈λεγετε⌉⌈οτι⌉ καυσων ⌈εσται⌉
και γεινεται **56** υποκριται το ⌈⌉ προσωπον ⌈τησ γησ
και του ουρανου⌉ οιδατε δοκιμαζειν ⌈⌉ τον ⌈καιρον δε⌉
τουτον ⌈πωσ⌉⌈ου⌉⌈οιδατε δοκιμαζειν⌉ **57** ⌈τι δε⌉ και αφ

εαυτων ου κρινετε το δικαιον **58** ωσ γαρ υπαγεισ μετα του αντιδικου σου ⌜επ⌝⌜⌝ αρχοντα εν ⌜τη οδω⌝ δοσ εργασιαν ⌜απηλλαχθαι⌝⌜απ⌝ αυτου μηποτε ⌜κατασυρη⌝ σε προσ τον κριτην και ο κριτησ ⌜σε παραδωσει⌝ τω πρακτορι και ο πρακτωρ ⌜σε βαλει⌝ εισ ⌜⌝ φυλακην **59** λεγω σοι ου μη εξελθησ εκειθεν εωσ ⌜⌝⌜και το εσχατον λεπτον αποδωσ⌝

13 παρησαν δε τινεσ ⌜εν⌝ αυτω τω καιρω απαγγελλοντεσ ⌜αυτω⌝ περι των γαλιλαιων ων το αιμα πειλατοσ ⌜εμειξεν⌝ μετα ⌜των⌝ θυσιων αυτων **2** και αποκριθεισ ⌜ειπεν αυτοισ⌝ δοκειτε οτι ⌜οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντασ τουσ γαλιλαιουσ εγενοντο⌝ οτι ⌜τοιαυτα⌝ πεπονθασιν **3** ουχι λεγω υμιν ⌜αλλ⌝ εαν μη ⌜μετανοητε⌝ παντεσ ⌜ομοιωσ⌝ απολεισθε **4** η εκεινοι οι ⌜δεκαοκτω⌝ εφ ουσ ⌜επεσεν⌝ ο πυργοσ ⌜εν τω σιλωαμ⌝ και απεκτεινεν αυτουσ δοκειτε οτι ⌜αυτοι⌝ οφειλεται εγενοντο παρα παντασ ⌜τουσ⌝ ανθρωπουσ τουσ ⌜κατοικουντασ⌝⌜ιερουσαλημ⌝ **5** ουχι λεγω ⌜⌝ υμιν ⌜αλλ⌝ εαν μη ⌜μετανοητε⌝ παντεσ ⌜ομοιωσ⌝ απολεισθαι **6** ⌜ελεγεν⌝ δε ταυτην την παραβολην συκην ⌜ειχεν τισ⌝⌜πεφυτευμενην εν τω αμπελωνι αυτου⌝ και ⌜ηλθεν⌝⌜ζητων καρπον⌝⌜εν αυτη⌝ και ⌜ουχ ευρεν⌝ **7** ⌜ειπεν⌝⌜δε⌝ προσ τον αμπελουργον ιδου ⌜τρια ετη⌝ ⌜αφ ου⌝ ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω ⌜⌝ εκκοψον ⌜⌝ αυτην ινα τι και ⌜την γην⌝ καταργει **8** ο δε ⌜αποκριθεισ⌝ λεγει αυτω κυριε αφεσ αυτην ⌜και τουτο⌝⌜το⌝⌜ετοσ⌝ εωσ οτου σκαψω περι αυτην και βαλω ⌜κοπρια⌝ **9** ⌜καν⌝ μεν ποιηση καρπον ⌜εισ το μελλον ει δε μη γε⌝⌜εκκοψεισ⌝ αυτην **10** ην δε διδασκων ⌜εν μια των συναγωγων εν τοισ σαββασιν⌝ **11** και ιδου ⌜γυνη πνευμα εχουσα ασθενειασ⌝⌜ετη⌝⌜δεκαοκτω και⌝

ην ⌜συγκυπτουσα⌝ και μη δυναμενη ανακυψαι εισ το παντελεσ **12** ιδων δε αυτην ⌜ο ιϛ προσεφωνησεν και⌝ ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι ⌜⌝ τησ ασθενειασ σου **13** και ⌜επεθηκεν⌝ ⌜⌝ ⌜αυτη τασ χειρασ⌝ και παραχρημα ανωρθωθη και ⌜εδοξαζεν⌝ τον θν **14** αποκριθεισ ⌜δε⌝ ο αρχισυναγωγοσ αγανακτων ⌜οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιη ελεγεν τω οχλω οτι⌝ εξ ημεραι εισιν ⌜εν αισ δει εργαζεσθαι⌝ εν ⌜αυταισ⌝ ⌜ουν ερχομενοι⌝ θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου **15** ⌜απεκριθη⌝ ⌜δε⌝ αυτω ο ⌜κσ⌝ ⌜και⌝ ειπεν ⌜υποκριται⌝ εκαστοσ υμων ⌜τω σαββατω⌝ ου λυει ⌜τον βουν αυτου⌝ ⌜η τον ονον⌝ απο τησ φατνησ και ⌜απαγαγων⌝ ποτιζει **16** ταυτην δε θυγατερα ⌜⌝ αβρααμ ⌜ουσαν⌝ ην εδησεν ο σατανασ ιδου ⌜δεκα και οκτω ετη⌝ ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου **17** και ⌜ταυτα λεγοντοσ αυτου κατησχυνοντο⌝ ⌜παντεσ⌝ οι αντικειμενοι αυτω και πασ ο οχλοσ εχαιρεν ⌜επι⌝ ⌜πασιν τοισ⌝ ενδοξοισ ⌜τοισ γεινομενοισ υπ αυτου⌝ **18** ⌜ελεγεν⌝ ⌜ουν⌝ τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θυ και τινι ομοιωσω αυτην **19** ομοια ⌜εστιν⌝ κοκκω σιναπεωσ ον λαβων ανθρωποσ ⌜εβαλεν⌝ εισ ⌜⌝ κηπον ⌜εαυτου⌝ και ⌜ηυξησεν⌝ και εγενετο ⌜εισ⌝ δενδρον ⌜⌝ και τα πετεινα του ουρανου ⌜κατεσκηνωσεν εν τοισ κλαδοισ⌝ αυτου **20** ⌜και παλιν ειπεν⌝ τινι ⌜ομοιωσω την βασιλειαν⌝ του θυ ⌜⌝ **21** ομοια ⌜εστιν⌝ ζυμη ην λαβουσα γυνη ⌜ενεκρυψεν⌝ εισ ⌜αλευρου⌝ σατα τρια εωσ ⌜ου⌝ ⌜εζυμωθη⌝ ⌜ολον⌝ **22** και διεπορευετο κατα πολεισ και κωμασ διδασκων ⌜και⌝ ⌜πορειαν⌝ ⌜⌝ ποιουμενοσ εισ ⌜ιεροσολυμα⌝ **23** ⌜ειπεν⌝ δε τισ αυτω κε ει ολιγοι ⌜⌝ οι σωζομενοι ο δε ⌜⌝ ⌜ειπεν⌝ ⌜προσ αυτουσ⌝ **24** αγωνιζεσθε ⌜εισελθειν δια τησ στενησ

θυρασ⌉ οτι πολλοι ⌈λεγω υμιν⌉ ζητησουσιν εισελθειν και
ουκ ⌈ισχυσουσιν⌉ **25** αφ ⌈ου⌉ αν ⌈εγερθη ο οικοδεσποτησ⌉
και αποκλειση την θυραν και αρξησθε ⌈εξω εσταναι και⌉
κρουειν ⌈την θυραν⌉ λεγοντεσ κυριε ⌈⌉ ανοιξον ημιν
και αποκριθεισ ερει υμιν ουκ οιδα υμασ ποθεν εστε **26**
τοτε ⌈αρξεσθε⌉ λεγειν ⌈⌉ εφαγομεν ενωπιον σου και
επιομεν και εν ταισ πλατειαισ ημων εδιδαξασ **27** και
ερει ⌈λεγων⌉ υμιν ⌈ουκ οιδα ποθεν εστε⌉ αποστητε απ
εμου παντεσ ⌈⌉ εργαται ⌈⌉ ⌈αδικιασ⌉ **28** εκει εσται ο
κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων οταν ⌈οψησθε⌉
αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντασ τουσ προφητασ
εν τη βασιλεια ⌈του θ̄ῡ⌉ υμασ δε εκβαλλομενουσ εξω
29 και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων ⌈και απο⌉
βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του
θ̄ῡ **30** και ιδου εισιν ⌈⌉ εσχατοι οι εσονται πρωτοι και
⌈εισιν πρωτοι⌉ οι εσονται εσχατοι **31** εν ⌈αυτη⌉ τη ⌈ωρα⌉
⌈προσηλθαν⌉ ⌈τινεσ φαρισαιοι λεγοντεσ αυτω⌉ εξελθε και
πορευου εντευθεν οτι ηρωδησ ⌈θελει σε⌉ αποκτειναι **32**
και ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ ειπατε τη αλωπεκι ταυτη
ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεισ ⌈αποτελω⌉ σημερον
και αυριον και τη τριτη ⌈⌉ τελειουμαι **33** πλην ⌈δει⌉ με
σημερον ⌈και αυριον⌉ και τη ⌈εχομενη⌉ πορευεσθαι οτι ουκ
⌈ενδεχεται⌉ ⌈προφητην απολεσθαι⌉ εξω ιερουσαλημ **34**
ιερουσαλημ ιερουσαλημ η ⌈αποκτεινουσα⌉ τουσ προφητασ
και λιθοβολουσα τουσ απεσταλμενουσ προσ ⌈αυτην⌉
ποσακισ ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον
⌈ορνισ⌉ ⌈την εαυτησ νοσσιαν υπο τασ πτερυγασ⌉ και ουκ
ηθελησατε **35** ιδου αφιεται υμιν ο οικοσ υμων ⌈λεγω δε⌉

υμιν ⌈⌉ ου μη ⌈ιδητε με⌉ εως ⌈⌉ ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυ

14 και εγενετο εν τω ⌈ελθειν⌉ αυτον εις ⌈⌉ οικον τινος των αρχοντων ⌈⌉ φαρισαιων ⌈⌉ σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον **2** και ιδου ανθρωποσ ⌈τισ⌉ ην υδρωπικοσ εμπροσθεν αυτου **3** και αποκριθεισ ο ις ⌈ειπεν⌉ προσ ⌈τουσ⌉ νομικουσ και φαρισαιουσ ⌈λεγων⌉⌈εξεστιν⌉ τω σαββατω ⌈θεραπευσαι⌉⌈η ου⌉ **4** οι δε ησυχασαν και επιλαβομενοσ ⌈ιασατο αυτον και⌉ ⌈απελυσεν⌉ **5** και ⌈⌉⌈προσ αυτουσ ειπεν⌉ τινοσ ⌈⌉ υμων ⌈⌉⌈υιοσ⌉ η βουσ εισ φρεαρ ⌈πεσειται⌉⌈και ουκ ευθεωσ ανασπασει αυτον εν ημερα του σαββατου **6** και⌉ ουκ ⌈ισχυσαν ανταποκριθηναι⌉⌈⌉ προσ ταυτα **7** ⌈ελεγεν⌉ δε ⌈⌉ προσ τουσ κεκλημενουσ παραβολην επεχων πωσ τασ πρωτοκλισιασ εξελεγοντο λεγων προσ αυτουσ **8** οταν κληθησ ⌈υπο τινοσ εισ γαμουσ⌉ μη ⌈κατακλιθησ⌉ εισ την πρωτοκλισιαν μηποτε εντειμοτεροσ ⌈σου η κεκλημενοσ⌉⌈υπ αυτου⌉ **9** και ελθων ο σε και αυτον καλεσασ ερει σοι δοσ τουτω τοπον και τοτε ⌈αρξη⌉⌈μετα⌉ αισχυνησ ⌈τον⌉ εσχατον τοπον κατεχειν **10** αλλ οταν ⌈κληθησ⌉⌈πορευθεισ αναπεσε εισ τον εσχατον τοπον⌉ ινα οταν ελθη ο κεκληκωσ σε ⌈ερει⌉ σοι φιλε προσαναβηθι ⌈ανωτερον⌉⌈⌉ τοτε ⌈εσται σοι δοξα⌉ ενωπιον ⌈παντων⌉ των συνανακειμενων ⌈σοι⌉ **11** οτι πασ ο υψων εαυτον ⌈ταπινωθησεται⌉ και ο ταπεινων εαυτον ⌈υψωθησεται⌉ **12** ⌈ελεγεν⌉ δε και τω κεκληκοτι αυτον οταν ⌈ποιησ⌉ αριστον η διπνον μη φωνει τουσ φιλουσ ⌈σου⌉ μηδε τουσ αδελφουσ σου μηδε τουσ ⌈συγγενεισ σου μηδε γειτονασ πλουσιουσ⌉ μηποτε και αυτοι ⌈αντικαλεσωσιν

σε⌉ και γενηται ⌈ανταποδομα σοι⌉ **13** ⌈αλλ⌉ οταν ⌈ποιησ
δοχην⌉ καλει πτωχουσ αναπειρουσ χωλουσ τυφλουσ **14**
και μακαριοσ εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι
ανταποδοθησεται ⌈γαρ⌉ σοι εν τη αναστασει των δικαιων
15 ακουσασ δε τισ ⌈των συνανακειμενων ταυτα⌉ ειπεν
αυτω ⌈μακαριοσ οστισ φαγεται αρτον εν τη βασιλεια του
θ̄ῡ̄ **16** ο δε ειπεν αυτω⌉ ανθρωποσ τισ ⌈εποιει⌉⌈διπνον⌉
⌈μεγα⌉ και ⌈εκαλεσεν⌉ πολλουσ **17** και ⌈απεστειλεν⌉
τον δουλον αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοισ
κεκλημενοισ ερχεσθαι οτι ηδη ⌈ετοιμα εστιν⌉ **18** και
⌈ηρξαντο⌉ απο μιασ⌈παντεσ παραιτεισθαι⌉ ο πρωτοσ ειπεν
⌈αυτω⌉ αγρον ηγορασα και ⌈εχω αναγκην⌉⌈εξελθων⌉
ιδειν αυτον ερωτω ⌈σε⌉ εχε με παρητημενον **19** και ετεροσ
⌈ειπεν⌉ ζευγη βοων ⌈ηγορασα⌉ πεντε και πορευομαι
δοκιμασαι αυτα ⌈ερωτω σε εχε με παρητημενον⌉ **20**
και ⌈ετεροσ⌉⌈ειπεν⌉ γυναικα ⌈εγημα και δια τουτο⌉ ου
δυναμαι ελθειν **21** ⌈και⌉ παραγενομενοσ ο δουλοσ ⌈⌉
⌈απηγγειλεν⌉ τω κυριω ⌈αυτου⌉⌈⌉ ταυτα ⌈τοτε⌉ οργισθεισ
ο οικοδεσποτησ ⌈ειπεν τω δουλω αυτου⌉ εξελθε ταχεωσ
εισ τασ πλατειασ και ρυμασ τησ πολεωσ και ⌈τουσ⌉
πτωχουσ και αναπειρουσ και ⌈τυφλουσ και χωλουσ⌉
⌈εισαγαγε⌉ ωδε **22** και ⌈ειπεν ο δουλοσ κυριε⌉ γεγονεν
⌈ο⌉ επεταξασ και ετι τοποσ ⌈εστιν⌉ **23** και ειπεν ο κυριοσ
προσ τον δουλον ⌈⌉ εξελθε εισ τασ οδουσ και ⌈⌉ φραγμουσ
και ⌈αναγκασον⌉ εισελθειν ινα γεμισθη ⌈μου ο οικοσ⌉
24 λεγω γαρ υμιν οτι ουδεισ των ⌈ανδρων⌉⌈εκεινων⌉
των κεκλημενων ⌈γευσεται⌉ μου του δειπνου ⌈⌉ **25**
⌈συνεπορευοντο⌉ δε ⌈αυτω⌉ οχλοι ⌈πολλοι⌉ και στραφεισ
⌈ειπεν⌉⌈προσ αυτουσ⌉ **26** ει τισ ερχεται προσ ⌈με⌉ και ου

⌈μισει⌉ τον πατερα ⌈εαυτου⌉ και την μητερα ⌈⌉ και την γυναικα και τα τεκνα και τουσ αδελφουσ και τασ αδελφασ ετι ⌈δε⌉ και την ⌈ψυχην εαυτου⌉ ου δυναται ⌈μου ειναι μαθητησ⌉ **27** ⌈οστισ⌉⌈ου⌉ βασταζει τον σταυρον ⌈αυτου⌉ και ερχεται οπισω μου ου δυναται ⌈ειναι μου μαθητησ⌉ **28** τισ ⌈γαρ⌉ εξ υμων ⌈⌉⌈θελων⌉ πυργον οικοδομησαι ουχι ⌈πρωτον καθισασ⌉ ψηφιζει την δαπανην ει εχει ⌈⌉ ⌈εισ⌉ απαρτισμον **29** ινα μηποτε ⌈θεντοσ⌉ αυτου θεμελιον ⌈και μη ισχυοντοσ εκτελεσαι⌉ παντεσ οι θεωρουντεσ ⌈αρξωνται αυτω εμπαιζειν **30** λεγοντεσ οτι⌉ ουτοσ ο ανθρωποσ ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι **31** η τισ βασιλευσ πορευομενοσ ⌈ετερω βασιλει συμβαλειν⌉ εισ πολεμον ⌈ουχι⌉⌈⌉ καθισασ πρωτον ⌈βουλευσεται⌉ ει δυνατοσ ⌈εστιν⌉ εν δεκα χειλιασιν ⌈υπαντησαι τω μετα εικοσι χειλιαδων ερχομενω επ αυτον⌉ **32** ει δε μη γε ετι ⌈αυτου πορρω⌉ οντοσ ⌈πρεσβειαν αποστειλασ⌉ ερωτα ⌈⌉⌈ειρηνην⌉ **33** ουτωσ ⌈ουν πασ εξ υμων⌉ οσ ουκ αποτασσεται ⌈πασιν⌉ τοισ ⌈εαυτου υπαρχουσιν⌉ ου δυναται ⌈ειναι μου μαθητησ⌉ **34** καλον ⌈ουν⌉ το ⌈αλασ⌉ εαν δε ⌈⌉ το ⌈αλασ⌉ μωρανθη εν τινι αρτυθησεται **35** ουτε εισ ⌈⌉ γην ουτε εισ κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν ⌈αυτο⌉ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15 ησαν δε ⌈αυτω εγγιζοντεσ⌉⌈παντεσ⌉ οι τελωναι και ⌈οι⌉ αμαρτωλοι ακουειν αυτου **2** και διεγογγυζον οι ⌈τε⌉⌈φαρισαιοι και οι γραμματεισ⌉ λεγοντεσ οτι ⌈ουτοσ⌉ αμαρτωλουσ προσδεχεται και συνεσθιει αυτοισ **3** ⌈ειπεν⌉ δε προσ αυτουσ ⌈την⌉ παραβολην ταυτην ⌈λεγων⌉ **4** τισ ανθρωποσ εξ υμων ⌈εχων⌉ εκατον προβατα και ⌈απολεσασ⌉⌈εξ αυτων εν⌉⌈ου⌉⌈καταλιπει⌉ τα ενενηκοντα

εννεα εν τη ερημω και ⌜πορευεται επι⌝ το απολωλοσ ⌜⌝ εωσ ⌜⌝ ευρη αυτο **5** και ευρων επιτιθησιν επι τουσ ωμουσ ⌜αυτου⌝ χαιρων **6** ⌜και ελθων⌝ εισ ⌜τον⌝ οικον ⌜συγκαλει⌝ τουσ φιλουσ και ⌜τουσ⌝ γειτονασ λεγων αυτοισ συγχαρητε μοι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλοσ **7** λεγω ⌜⌝ υμιν οτι ⌜ουτωσ⌝ χαρα ⌜εν τω ουρανω εσται⌝ επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα εννεα δικαιοισ οιτινεσ ⌜ου⌝ ⌜χρειαν εχουσιν⌝ μετανοιασ **8** η τισ γυνη ⌜δραχμασ εχουσα⌝ δεκα ⌜εαν απολεση δραχμην⌝ μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελωσ εωσ ⌜ου⌝ ευρη **9** και ευρουσα ⌜συγκαλει τασ φιλασ και γειτονασ⌝ λεγουσα συνχαρητε μοι οτι ευρον ⌜την δραχμην ην απωλεσα⌝ **10** ⌜ουτωσ⌝ λεγω υμιν ⌜γεινεται χαρα⌝ ενωπιον ⌜των⌝ αγγελων του θ̅υ̅ επι ⌜ενι⌝ αμαρτωλω μετανοουντι **11** ⌜ειπεν⌝ δε ανθρωποσ τισ ⌜ειχεν⌝ δυο ⌜υιουσ⌝ **12** και ειπεν ο νεωτεροσ αυτων τω πατρι ⌜πατερ⌝ δοσ μοι το ⌜επιβαλλον⌝ ⌜⌝ μεροσ τησ ουσιασ ⌜ο δε⌝ διειλεν αυτοισ τον βιον **13** και ⌜μετ ου⌝ πολλασ ημερασ ⌜συναγαγων⌝ ⌜παντα⌝ ο νεωτεροσ υιοσ απεδημησεν εισ χωραν μακραν ⌜και εκει⌝ ⌜διεσκορπισεν⌝ ⌜την ουσιαν⌝ ⌜αυτου⌝ ⌜ζων ασωτωσ⌝ **14** δαπανησαντοσ δε αυτου παντα εγενετο ⌜λειμοσ ισχυρα⌝ κατα την χωραν εκεινην και αυτοσ ηρξατο ⌜⌝ υστερισθαι **15** και πορευθεισ εκολληθη ενι των πολειτων τησ χωρασ εκεινησ και επεμψεν αυτον εισ τουσ αγρουσ ⌜αυτου⌝ βοσκειν χοιρουσ **16** και επεθυμει ⌜χορτασθηναι εκ⌝ των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι και ουδεισ εδιδου ⌜αυτω⌝ **17** εισ εαυτον δε ελθων ⌜εφη⌝ ποσοι ⌜μισθιοι⌝ του πατροσ μου ⌜περισσευονται⌝ ⌜αρτων⌝ εγω δε ⌜λειμω ωδε⌝ απολλυμαι **18** αναστασ ⌜⌝ πορευσομαι

προσ τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εισ ⌜τον⌝ ουρανον και ενωπιον σου **19** ⌜⌝ ουκετι ειμι αξιοσ κληθηναι ⌜υιοσ σου⌝⌜ποιησον με ωσ ενα των μισθιων σου⌝ **20** και αναστασ ⌜ηλθεν⌝ προσ τον πατερα ⌜εαυτου⌝ ετι δε αυτου μακραν απεχοντοσ ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων ⌜επεπεσεν⌝ επι τον τραχηλον αυτου ⌜και⌝ κατεφιλησεν αυτον **21** ⌜ειπεν δε ο υιοσ αυτω⌝ πατερ ημαρτον εισ τον ουρανον και ενωπιον σου ⌜⌝ ουκετι ειμι αξιοσ κληθηναι ⌜υιοσ σου⌝ ⌜⌝ **22** ⌜ειπεν⌝ δε ο πατηρ προσ τουσ δουλουσ ⌜αυτου⌝ ⌜ταχυ⌝⌜εξενεγκατε⌝⌜⌝ στολην την πρωτην ⌜και⌝ ενδυσατε αυτον και δοτε ⌜⌝ δακτυλιον εισ την χειρα αυτου και υποδηματα εισ τουσ ποδασ ⌜⌝ **23** και ⌜φερετε τον μοσχον τον σιτευτον⌝ θυσατε και ⌜φαγοντεσ⌝ ευφρανθωμεν **24** οτι ⌜ουτοσ ο υιοσ μου⌝ νεκροσ ην και ⌜ανεζησεν⌝⌜ην απολωλωσ και ευρεθη και⌝⌜ηρξαντο⌝ ευφραινεσθαι **25** ην δε ο υιοσ αυτου ο πρεσβυτεροσ εν αγρω ⌜και ωσ ερχομενοσ ηγγισεν⌝ τη οικια ⌜ηκουσεν⌝ συμφωνιασ και ⌜χορων⌝ **26** και προσκαλεσαμενοσ ενα των παιδων ⌜⌝ επυνθανετο τι ⌜αν ειη ταυτα⌝ **27** ο δε ειπεν ⌜αυτω οτι⌝ ο αδελφοσ σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου τον ⌜μοσχον τον σιτευτον⌝ οτι υγιαινοντα αυτον απελαβεν **28** ωργισθη δε και ουκ ⌜ηθελεν⌝ εισελθειν ο ⌜δε⌝ πατηρ ⌜αυτου⌝ εξελθων ⌜παρεκαλει⌝ αυτον **29** ο δε αποκριθεισ ⌜ειπεν⌝ τω πατρι ⌜αυτου⌝ ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε ⌜εντολην σου παρηλθον⌝ και ⌜εμοι ουδεποτε εδωκασ⌝⌜εριφον⌝⌜⌝ ινα μετα των φιλων μου ⌜ευφρανθω **30** οτε δε ο υιοσ⌝ σου ⌜ουτοσ ο καταφαγων σου τον βιον⌝ μετα ⌜⌝ πορνων ⌜ηλθεν⌝ εθυσασ ⌜αυτω⌝⌜τον σιτευτον

μοσχον⌉ **31** ο δε ειπεν αυτω ⌈τεκνον⌉ συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν **32** ευφρανθηναι δε ⌈και χαρηναι εδει⌉ οτι ο αδελφοσ σου ουτοσ νεκροσ ην και ⌈εζησεν⌉⌈και⌉ απολωλωσ ⌈και⌉⌈ευρεθη⌉

16 ⌈ελεγεν⌉ δε και προσ τουσ μαθητασ⌈⌉ ανθρωποσ τισ ην πλουσιοσ ⌈οσ⌉ ειχεν ⌈οικονομον⌉ και ουτοσ διεβληθη αυτω ωσ διασκορπιζων τα ⌈υπαρχοντα αυτου⌉ **2** και φωνησασ ⌈αυτον⌉ ειπεν ⌈αυτω⌉ τι τουτο ακουω περι σου αποδοσ τον λογον τησ οικονομιασ ⌈σου⌉ ου γαρ ⌈δυνη ετι⌉ οικονομειν **3** ⌈ειπεν⌉ δε ⌈εν εαυτω⌉ ο οικονομοσ τι ποιησω οτι ο κυριοσ μου αφαιρειται την οικονομιαν ⌈απ⌉⌈εμου⌉ σκαπτειν ουκ ισχυω⌈⌉ επαιτειν αισχυνομαι **4** εγνων τι ποιησω ⌈ινα⌉⌈οταν⌉ μετασταθω ⌈εκ⌉ τησ οικονομιασ δεξωνται με εισ τουσ οικουσ ⌈αυτων⌉ **5** και προσκαλεσαμενοσ ενα εκαστον των ⌈χρεοφιλετων⌉ του κυριου ⌈εαυτου⌉⌈ελεγεν⌉ τω πρωτω ποσον οφειλεισ τω κυριω μου **6** ο δε ειπεν ⌈⌉ εκατον ⌈βατουσ⌉ ελαιου ⌈ο δε ειπεν⌉⌈αυτω⌉ δεξαι σου ⌈τα γραμματα⌉ και ⌈καθισασ ταχεωσ γραψον⌉ πεντηκοντα **7** επειτα ⌈⌉ ετερω ⌈ειπεν συ δε ποσον οφιλεισ ο δε⌉ ειπεν εκατον κορουσ σειτου ⌈λεγει⌉ αυτω δεξε σου ⌈τα γραμματα⌉ και γραψον ογδοηκοντα **8** και επηνεσεν ο κυριοσ τον οικονομον τησ αδικιασ οτι φρονιμωσ εποιησεν ⌈οτι⌉⌈οι υιοι του αιωνοσ τουτου φρονιμωτεροι⌉ υπερ τουσ υιουσ του φωτοσ εισ την γενεαν ⌈την⌉ εαυτων ⌈εισιν⌉ **(aiōn g165)** **9** ⌈και εγω⌉⌈υμιν λεγω⌉ ⌈εαυτοισ ποιησατε⌉ φιλουσ εκ του ⌈μαμωνα τησ αδικιασ⌉ ινα οταν ⌈εκλιπη⌉ δεξωνται υμασ εισ τασ αιωνιουσ σκηνασ **(aiōnios g166)** **10** ο πιστοσ εν ελαχιστω και εν πολλω πιστοσ ⌈εστιν⌉ και ο εν ⌈ελαχιστω⌉ αδικοσ και εν πολλω αδικοσ

⌜εστιν⌝ **11** ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε
το αληθινον τισ υμιν πιστευσει **12** και ει εν τω αλλοτριω
πιστοι ουκ εγενεσθαι το ⌜υμετερον⌝ τισ ⌜υμιν δωσει⌝ **13**
ουδεισ οικετησ δυναται ⌜δυσι⌝ κυριοισ δουλευειν ⌜η⌝
γαρ τον ενα μεισησει και τον ετερον αγαπησει η ενοσ
ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθαι $\overline{\theta}\overline{\omega}$
δουλευειν και μαμωνα **14** ηκουον δε ταυτα ⌜παντα οι
φαρισαιοι⌝ φιλαργυροι υπαρχοντεσ ⌜και⌝ εξεμυκτηριζον
αυτον **15** και ειπεν αυτοισ υμεισ εστε οι δικαιουντεσ
εαυτουσ ενωπιον των ανθρωπων ο δε $\overline{\theta}\overline{\sigma}$ γεινωσκει τασ
καρδιασ υμων οτι το εν ⌜ανθρωποισ⌝ υψηλον βδελυγμα
ενωπιον ⌜του $\overline{\theta}\overline{\upsilon}$⌝⌜⌝ **16** ο νομοσ και οι προφηται ⌜μεχρι⌝
ιωαννου ⌜⌝ απο ⌜τοτε⌝ η βασιλεια του $\overline{\theta}\overline{\upsilon}$ ευαγγελιζεται
⌜και πασ εισ αυτην βιαζεται⌝ **17** ευκοπωτερον δε ⌜εστιν⌝
τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου ⌜μιαν
κεραν⌝⌜πεσειν⌝ **18** πασ ο απολυων την γυναικα αυτου
και γαμων ετεραν μοιχευει και ⌜πασ ο⌝ απολελυμενην
⌜απο ανδροσ⌝ γαμων μοιχευει **19** ⌜ανθρωποσ δε⌝ τισ ην
⌜πλουσιοσ⌝⌜⌝ και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ⌜⌝
ευφραινομενοσ καθ ημεραν λαμπρωσ **20** πτωχοσ δε τισ ⌜⌝
ονοματι λαζαροσ ⌜⌝ εβεβλητο προσ τον πυλωνα αυτου
ειλκωμενοσ **21** και επιθυμων χορτασθηναι απο ⌜των
πιπτοντων⌝ απο τησ τραπεζησ του πλουσιου αλλα και οι
κυνεσ ερχομενοι ⌜επελειχον⌝ τα ελκη αυτου **22** εγενετο δε
⌜⌝ αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον ⌜υπο
των αγγελων εισ τον κολπον αβρααμ⌝⌜απεθανεν⌝⌜δε⌝
και ο πλουσιοσ και εταφη **23** ⌜και⌝ εν τω αδη επαρασ τουσ
οφθαλμουσ αυτου υπαρχων εν βασανοισ ορα ⌜⌝ αβρααμ
απο μακροθεν και λαζαρον εν ⌜τοισ κολποισ⌝ αυτου ⌜⌝

(Hadēs g86) **24** και αυτος ⌜φωνησασ⌝⌜ειπεν⌝ πατερ αβρααμ ελεησον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου ⌜υδατοσ⌝ και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη **25** ⌜ειπεν⌝ δε αβρααμ ⌜τεκνον μνησθητι⌝ οτι απελαβεσ ⌜τα αγαθα σου⌝ εν τη ζωη σου και λαζαροσ ομοιωσ τα κακα νυν δε ⌜ωδε⌝ παρακαλειται συ δε οδυνασαι **26** και ⌜εν⌝⌜πασι⌝ τουτοισ μεταξυ ⌜ημων και υμων⌝ χασμα μεγα εστηρικται οπωσ οι θελοντεσ διαβηναι ⌜ενθεν⌝ προσ υμασ μη δυνωνται ⌜μηδε⌝⌜⌝ εκειθεν ⌜προσ ημασ διαπερωσιν⌝ **27** ⌜ειπεν⌝ ⌜δε⌝ ερωτω ⌜σε ουν⌝ πατερ ⌜⌝ ινα πεμψησ αυτον εισ τον οικον του πατροσ μου **28** εχω γαρ πεντε αδελφουσ οπωσ διαμαρτυρηται αυτοισ ⌜ινα⌝ μη και αυτοι ελθωσιν εισ ⌜τον τοπον τουτον⌝ τησ βασανου **29** ⌜λεγει⌝⌜δε⌝⌜⌝ αβρααμ ⌜εχουσι⌝ μωυσεα και τουσ προφητασ ακουσατωσαν αυτων **30** ο δε ειπεν ουχι ⌜πατερ⌝ αβρααμ ⌜αλλ⌝ εαν τισ ⌜απο⌝ νεκρων ⌜πορευθη⌝ προσ αυτουσ μετανοησουσιν **31** ⌜ειπεν⌝ δε αυτω ει μωυσεωσ και των προφητων ουκ ακουουσιν ⌜ουδ⌝ εαν τισ εκ νεκρων ⌜αναστη πεισθησονται⌝

17 ⌜ειπεν⌝ δε προσ τουσ μαθητασ ⌜αυτου⌝ ανενδεκτον ⌜εστιν⌝⌜του⌝⌜τα σκανδαλα μη ελθειν⌝⌜πλην⌝⌜ουαι⌝ ⌜⌝ δι ου ερχεται **2** ⌜λυσιτελει⌝ αυτω ει ⌜λιθοσ μυλικοσ⌝ ⌜περικειται⌝ περι τον τραχηλον αυτου και ⌜ερριπται⌝ εισ την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ⌜των μικρων τουτων ενα⌝ **3** προσεχετε εαυτοισ εαν ⌜⌝⌜αμαρτη⌝⌜⌝ ο αδελφοσ σου επιτιμησον αυτω και εαν ⌜⌝ μετανοηση ⌜αφεσ⌝ αυτω **4** και εαν επτακισ τησ ημερασ ⌜αμαρτηση⌝ εισ σε και ⌜⌝ επτακισ ⌜⌝ επιστρεψη ⌜προσ σε⌝ λεγων ⌜μετανοω αφησεισ⌝ αυτω **5** και ⌜ειπαν⌝ οι αποστολοι τω κ̄ω̄ ⌜προσθεσ⌝ ημιν

πιστιν **6** ⌜ειπεν δε ο κσ⌝ ει ⌜εχετε⌝ πιστιν ως κοκκον σιναπεως ελεγετε αν ⌜τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση⌝ και υπηκουσεν ⌜αν⌝ υμιν **7** τισ δε ⌜εξ⌝⌜υμων δουλον εχων⌝ αροτριωντα η ποιμαινοντα οσ εισελθοντι εκ του αγρου ⌜⌝ ερει ⌜αυτω⌝ ευθεωσ παρελθων ⌜αναπεσε⌝ **8** ⌜αλλ⌝⌜ουχι⌝ ερει αυτω ετοιμασον ⌜⌝ τι ⌜δειπνησω⌝ και περιζωσαμενοσ διακονει μοι εωσ ⌜⌝ φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι ⌜και πιεσαι συ⌝ **9** μη ⌜εχει χαριν⌝⌜τω δουλω⌝ οτι ⌜εποιησεν⌝ τα διαταχθεντα ⌜⌝ **10** ⌜ουτωσ και υμεισ οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν⌝ λεγετε ⌜οτι⌝ δουλοι ⌜αχριοι εσμεν⌝ ⌜⌝ ο ⌜ωφειλομεν⌝ ποιησαι πεποιηκαμεν **11** και εγενετο εν τω πορευεσθαι ⌜⌝ εισ ιερουσαλημ και αυτοσ ⌜διηρχετο⌝ ⌜δια⌝⌜μεσον⌝ σαμαριασ και γαλιλαιασ **12** και εισερχομενου αυτου εισ τινα κωμην ⌜απηντησαν⌝ δεκα ⌜λεπροι ανδρεσ οι εστησαν πορρωθεν⌝ **13** και ⌜αυτοι ηραν⌝⌜⌝⌜φωνην λεγοντεσ⌝ ιυ επιστατα ελεησον ημασ **14** και ιδων ⌜⌝ ειπεν αυτοισ ⌜⌝ πορευθεντεσ επιδειξατε εαυτουσ τοισ ⌜ιερευσιν⌝ ⌜και εγενετο⌝ εν τω υπαγειν αυτουσ εκαθαρισθησαν **15** εισ δε εξ αυτων ιδων οτι ⌜ιαθη⌝⌜υπεστρεψεν⌝ μετα ⌜φωνησ μεγαλησ⌝ δοξαζων τον θν **16** και επεσεν επι προσωπον ⌜παρα⌝ τουσ ποδασ αυτου ⌜ευχαριστων αυτω και αυτοσ ην⌝ σαμαριτησ ⌜⌝ **17** αποκριθεισ ⌜δε⌝ ο ισ ειπεν ⌜ουχ οι δεκα⌝ εκαθαρισθησαν οι ⌜δε⌝ εννεα που **18** ⌜ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντεσ δουναι⌝ δοξαν τω θω ει μη ο αλλογενησ ουτοσ **19** και ειπεν αυτω αναστασ πορευου ⌜η πιστισ σου σεσωκεν σε⌝ **20** επερωτηθεισ δε υπο των φαρισαιων ⌜ποτε⌝ ερχεται η βασιλεια του θυ απεκριθη αυτοισ ⌜και⌝ ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του

θῡ μετα παρατηρησεωσ **21** ουδε ερουσιν ιδου ωδε ⌜η⌝⌜⌝ εκει ⌜⌝ ιδου γαρ η βασιλεια του θῡ εντοσ υμων εστιν **22** ⌜ειπεν⌝⌜δε⌝ προσ τουσ μαθητασ ⌜⌝ ελευσονται ημεραι ⌜οτε επιθυμησεται⌝ μιαν των ημερων ⌜⌝ του υιου του ανθρωπου ⌜ιδειν⌝ και ουκ οψεσθαι **23** και ερουσιν υμιν ιδου ⌜εκει η ιδου ωδε⌝ μη ⌜απελθητε μηδε⌝⌜διωξηται⌝ **24** ωσπερ γαρ η αστραπη ⌜⌝ αστραπτουσα εκ τησ ⌜υπο⌝⌜τον⌝ ουρανον ⌜εισ την υπ ουρανον λαμπει⌝ ουτωσ εσται ⌜⌝ ο υιοσ του ανθρωπου ⌜⌝ **25** πρωτον δε ⌜δει⌝⌜αυτον πολλα παθειν⌝ και αποδοκιμασθηναι απο τησ γενεασ ταυτησ **26** και καθωσ εγενετο εν ταισ ημεραισ ⌜⌝ νωε ουτωσ εσται και εν ταισ ημεραισ του υιου του ανθρωπου **27** ησθιον επινον εγαμουν ⌜εγαμιζοντο⌝ αχρι ησ ημερασ ⌜εισηλθεν⌝ νωε εισ την κιβωτον και ⌜ηλθεν ο⌝ κατακλυσμοσ και ⌜απωλεσεν⌝ ⌜παντασ⌝ **28** ομοιωσ ⌜καθωσ⌝ εγενετο εν ταισ ημεραισ λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον ⌜ωκοδομουν⌝ **29** η ⌜δε⌝ ημερα ⌜εξηλθεν⌝ λωτ απο σοδομων ⌜εβρεξεν⌝ ⌜πυρ και θειον⌝ απ ουρανου και ⌜απωλεσεν⌝⌜παντασ⌝ **30** κατα ⌜ταυτα⌝ εσται ⌜η⌝ ημερα ⌜ο υιοσ⌝ του ανθρωπου ⌜αποκαλυπτεται **31** εν⌝ εκεινη τη ημερα οσ ⌜εσται⌝ επι του δωματοσ και τα σκευη αυτου εν τη οικια ⌜⌝ μη καταβατω αραι αυτα και ο εν ⌜⌝ αγρω ομοιωσ μη ⌜επιστρεψατω⌝ εισ τα οπισω **32** μνημονευετε τησ γυναικοσ λωτ **33** οσ ⌜εαν ζητηση⌝ την ψυχην αυτου ⌜περιποιησασθαι⌝ ⌜απολεσει⌝ αυτην ⌜⌝ οσ ⌜δ⌝⌜αν⌝⌜απολεση⌝⌜⌝ ζωογονησει αυτην **34** λεγω υμιν ⌜ταυτη⌝ τη νυκτι ⌜εσονται δυο επι κλεινησ μιασ⌝⌜ο⌝ εισ ⌜παραλημφθησεται⌝ και ο ετεροσ ⌜αφεθησεται⌝⌜⌝ **35** ⌜⌝ εσονται δυο αληθουσαι επι το αυτο η μια παραλημφθησεται η δε ετερα αφεθησεται **37** και

αποκριθεντεσ λεγουσιν ⌈αυτω⌉ που κε̄ ο δε ειπεν αυτοισ
οπου το σωμα εκει ⌈και οι αετοι επισυναχθησονται

18 ελεγεν⌉ δε⌈⌉ παραβολην αυτοισ προσ το δειν παντοτε
προσευχεσθαι ⌈αυτουσ⌉ και μη ⌈ενκακειν⌉ **2** ⌈λεγων⌉
κριτησ τισ ην εν ⌈τινι⌉ πολει τον θ̄ν̄ μη φοβουμενοσ και
⌈ανθρωπον⌉ μη εντρεπομενοσ **3** χηρα δε ην εν τη πολει
εκεινη και ηρχετο προσ αυτον λεγουσα εκδικησον με
απο του αντιδικου μου **4** και ουκ ⌈ηθελεν⌉ επι χρονον
⌈⌉ μετα ⌈ταυτα δε⌉ ⌈ειπεν εν εαυτω⌉ ει ⌈και⌉ τον θ̄ν̄
ου φοβουμαι ⌈ουδε ανθρωπον⌉ εντρεπομαι **5** δια γε το
⌈παρεχειν⌉⌈μοι⌉⌈κοπον⌉ την χηραν ταυτην ⌈⌉ εκδικησω
αυτην ινα μη εισ τελοσ ερχομενη ⌈υπωπιαζη⌉ με **6** ⌈ειπεν⌉
δε ο κ̄σ̄ ⌈ακουσατε⌉ τι ο κριτησ τησ αδικιασ λεγει **7**
ο δε θ̄σ̄ ου μη ⌈ποιηση⌉ την εκδικησιν των εκλεκτων
αυτου ⌈των⌉ βοωντων ⌈αυτω ημερασ και νυκτοσ⌉ και
⌈μακροθυμει⌉⌈επ⌉ αυτοισ **8** λεγω υμιν ⌈οτι⌉ ποιησει την
εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ⌈ο υιοσ του ανθρωπου
ελθων αρα⌉ ευρησει ⌈την⌉ πιστιν επι τησ γησ **9** ⌈ειπεν⌉
δε ⌈και⌉ προσ τινασ τουσ πεποιθοτασ εφ εαυτοισ οτι
⌈εισιν⌉ δικαιοι και ⌈εξουδενουντεσ⌉ τουσ ⌈λοιπουσ την
παραβολην ταυτην **10** ανθρωποι δυο⌉ ανεβησαν εισ το
ιερον προσευξασθαι ⌈ο⌉ εισ φαρισαιοσ και ⌈ο ετεροσ⌉
τελωνησ **11** ο φαρισαιοσ σταθεισ ⌈ταυτα προσ εαυτον⌉
⌈προσηυχετο⌉ ο θ̄σ̄ ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ⌈ωσπερ⌉⌈⌉
οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγεσ αδικοι μοιχοι η και
⌈ωσ⌉⌈ουτοσ ο τελωνησ⌉ **12** νηστευω δισ του σαββατου
⌈αποδεκατευω⌉ παντα οσα κτωμαι **13** ⌈ο δε⌉ τελωνησ
μακροθεν εστωσ ουκ ⌈ηθελεν⌉ ουδε τουσ οφθαλμουσ
⌈επαραι εισ τον ουρανον⌉ αλλ ⌈ετυπτεν⌉⌈⌉ το στηθοσ

⌜αυτου⌝ λεγων ⌜ο θ̅ς̅⌝ ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω **14** λεγω
υμιν κατεβη ουτος δεδικαιωμενος ⌜εισ τον οικον αυτου⌝
⌜παρ εκεινον⌝⌜⌝ οτι πασ ο υψων ⌜εαυτον⌝ ταπινωθησεται
⌜ο δε⌝ ταπινων εαυτον υψωθησεται **15** προσεφερον δε
αυτω ⌜και τα βρεφη⌝ ινα ⌜αυτων⌝ απτηται ιδοντεσ δε οι
μαθηται ⌜επετιμων⌝ αυτοισ **16** ο δε ι̅σ̅ ⌜προσεκαλεσατο⌝
⌜αυτα⌝⌜λεγων⌝ αφετε τα παιδια ερχεσθαι προσ ⌜με⌝ και
μη ⌜κωλυετε⌝ αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια
του θ̅υ̅ **17** αμην ⌜⌝ λεγω υμιν οσ ⌜αν⌝ μη δεξηται την
βασιλειαν του θ̅υ̅ ωσ παιδιον ου μη εισελθη εισ αυτην **18**
και ⌜επηρωτησεν⌝ τισ αυτον αρχων ⌜λεγων⌝ διδασκαλε
αγαθε τι ποιησασ ζωην αιωνιον κληρονομησω **(aiōnios g166)**
19 ⌜ειπεν δε αυτω ο ι̅σ̅⌝ τι με λεγεισ αγαθον ουδεισ αγαθοσ
ει μη εισ ⌜ο⌝ θ̅ς̅ **20** τασ εντολασ οιδασ ⌜μη μοιχευσησ μη
φονευσησ μη κλεψησ μη ψευδομαρτυρησησ⌝ τιμα τον
πατερα σου και την μητερα ⌜⌝ **21** ο δε ⌜ειπεν⌝⌜ταυτα
παντα⌝⌜εφυλαξα⌝ εκ νεοτητοσ ⌜μου⌝ **22** ακουσασ δε ⌜⌝ ο ι̅σ̅
ειπεν αυτω ⌜ετι⌝ εν σοι λιπει παντα οσα εχεισ πωλησον και
⌜διαδοσ⌝⌜⌝ πτωχοισ και εξεισ θησαυρον εν ⌜⌝⌜ουρανοισ⌝
και δευρο ακολουθει μοι **23** ο δε ακουσασ ταυτα ⌜⌝
περιλυποσ ⌜εγενηθη⌝ ην γαρ πλουσιοσ σφοδρα **24** ιδων δε
αυτον ⌜ο ι̅σ̅ ειπεν⌝ πωσ δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντεσ
⌜εισ την βασιλειαν του θ̅υ̅ εισελευσονται⌝ **25** ευκοπωτερον
γαρ ⌜εστιν⌝ καμηλον δια ⌜τρηματοσ βελονησ⌝⌜εισελθειν⌝
η πλουσιον ⌜εισ την βασιλειαν του θ̅υ̅ εισελθειν⌝ **26**
⌜ειπον⌝ δε οι ⌜ακουσαντεσ⌝ και τισ δυναται σωθηναι
27 ο δε ⌜ειπεν⌝ τα αδυνατα παρα ανθρωποισ δυνατα
⌜παρα τω θ̅ω̅ εστιν⌝ **28** ⌜ειπεν⌝ δε ⌜ο⌝ πετροσ ιδου ημεισ
⌜αφηκαμεν παντα και⌝ ηκολουθησαμεν σοι **29** ο δε

ειπεν αυτοισ αμην ⌜λεγω υμιν⌝ ⌜οτι⌝ ουδεισ εστιν οσ αφηκεν ⌜οικιαν⌝ η ⌜γυναικα η αδελφουσ η γονισ⌝ η τεκνα ⌜⌝ ⌜εινεκεν⌝ τησ βασιλειασ του θ̄ῡ **30** ⌜οσ ουχι⌝ μη ⌜απολαβη⌝ ⌜πολλαπλασιονα⌝ εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31** παραλαβων δε τουσ δωδεκα ⌜ειπεν⌝ ⌜προσ αυτουσ⌝ ιδου αναβαινομεν εισ ⌜ιερουσαλημ⌝ και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων ⌜τω υιω⌝ του ανθρωπου **32** ⌜παραδοθησεται γαρ⌝ τοισ ⌜εθνεσιν⌝ και ενπεχθησεται ⌜και υβρισθησεται⌝ και εμπτυσθησεται **33** και μαστιγωσαντεσ ⌜αποκτενουσιν⌝ αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται **34** ⌜και αυτοι ουδεν τουτων⌝ συνηκαν ⌜και⌝ ην το ρημα ⌜τουτο⌝ κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα **35** εγενετο δε εν τω εγγιζειν ⌜αυτον εισ ιεριχω⌝ τυφλοσ τισ ⌜εκαθητο παρα την οδον επαιτων⌝ **36** ακουσασ δε οχλου ⌜διαπορευομενου⌝ επυνθανετο τι ⌜⌝ ειη τουτο **37** ⌜απηγγειλαν δε αυτω⌝ οτι ῑσ̄ ο ⌜ναζωραιοσ⌝ παρερχεται **38** ⌜και⌝ ⌜εβοησεν⌝ λεγων ⌜ῑῡ⌝ υιε δαυειδ ελεησον με **39** ⌜και οι⌝ ⌜προαγοντεσ⌝ ⌜επετιμων⌝ αυτω ινα ⌜σειγηση⌝ ⌜αυτοσ⌝ δε ⌜πολλω⌝ μαλλον εκραζεν ⌜υιε⌝ δαυειδ ελεησον με **40** σταθεισ δε ⌜ῑσ̄⌝ εκελευσεν αυτον αχθηναι ⌜προσ αυτον⌝ εγγισαντοσ δε αυτου επηρωτησεν αυτον **41** ⌜⌝ τι σοι θελεισ ποιησω ο δε ⌜ειπεν⌝ κ̄ε̄ ινα αναβλεψω **42** και ⌜ο ῑσ̄⌝ ειπεν ⌜αυτω⌝ αναβλεψον η πιστισ σου ⌜σεσωκεν⌝ σε **43** και παραχρημα ⌜ανεβλεψεν⌝ και ⌜ηκολουθει⌝ ⌜αυτω⌝ δοξαζων τον θ̄ν̄ και πασ ο λαοσ ιδων εδωκεν ⌜αινον⌝ τω θ̄ω̄ ⌜⌝

19 και ⌜εισελθων⌝ διηρχετο την ιερειχω **2** και ιδου ανηρ ονοματι ⌜καλουμενοσ⌝ ζακχαιοσ ⌜και αυτοσ⌝ ην

αρχιτελωνησ ⌜και αυτοσ⌝ πλουσιοσ **3** και εζητει ιδειν
τον ⌜ιν⌝ τισ ⌜εστιν⌝ και ουκ ⌜ηδυνατο⌝ απο του οχλου οτι
τη ηλικια μικροσ ην **4** και ⌜προδραμων⌝⌜⌝ εμπροσθεν
ανεβη επι ⌜συκομορεαν⌝⌜ινα ιδη⌝ αυτον οτι ⌜⌝⌜εκεινησ⌝
⌜ημελλεν⌝ διερχεσθαι **5** και ⌜ωσ ηλθεν επι τον τοπον
αναβλεψασ ο ⌜ισ⌝⌜ειπεν⌝⌜προσ αυτον⌝ ζακχαιε ⌜σπευσασ⌝
καταβηθι ⌜σημερον γαρ⌝ εν τω οικω σου δει με μειναι
6 ⌜και σπευσασ⌝ κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων **7**
και ιδοντεσ ⌜παντεσ⌝ διεγογγυζον ⌜λεγοντεσ⌝ οτι ⌜παρα⌝
⌜αμαρτωλω ανδρι⌝⌜εισηλθεν⌝ καταλυσαι **8** σταθεισ δε ⌜⌝
ζακχαιοσ ⌜ειπεν⌝ προσ τον ⌜κν⌝ ιδου ⌜τα⌝⌜ημισια⌝⌜μου
των υπαρχοντων⌝ ⌜κε⌝⌜τοισ πτωχοισ διδωμι⌝ και ει τινοσ
τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν **9** ⌜ειπεν⌝ δε
⌜προσ αυτον ο ⌜ισ⌝ οτι σημερον σωτηρια ⌜⌝ τω οικω
τουτω εγενετο καθοτι και αυτοσ υιοσ αβρααμ ⌜εστιν⌝ **10**
⌜ηλθεν⌝ γαρ ο υιοσ του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι
το απολωλοσ **11** ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεισ
⌜ειπεν⌝ παραβολην δια το ⌜εγγυσ ειναι ιερουσαλημ αυτον⌝
και ⌜δοκειν αυτουσ⌝ οτι ⌜παραχρημα μελλει η βασιλεια
του ⌜θυ⌝ αναφαινεσθαι **12** ειπεν ⌜ουν⌝ ανθρωποσ τισ
⌜⌝ ευγενησ ⌜⌝⌜επορευθη⌝ εισ χωραν μακραν λαβειν
⌜εαυτω⌝ βασιλειαν και υποστρεψαι **13** καλεσασ δε δεκα
δουλουσ ⌜εαυτου⌝ εδωκεν αυτοισ δεκα μνασ και ⌜ειπεν⌝
προσ αυτουσ ⌜πραγματευσασθαι⌝⌜εν ω⌝ ερχομαι **14** οι
δε πολειται ⌜αυτου⌝ εμεισουν αυτον και ⌜απεστιλαν⌝
πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντεσ ου θελομεν τουτον
βασιλευσαι εφ ημασ **15** και εγενετο ⌜εν τω⌝ επανελθειν
αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ⌜ειπεν⌝ φωνηθηναι
⌜αυτω⌝τουσ δουλουσ⌜τουτουσ⌝οισ⌜δεδωκει⌝το αργυριον

ινα ⌜γνοι⌝ ⌜τι διεπραγματευσαντο⌝ **16** παρεγενετο δε ο
πρωτος λεγων κυριε η μνα σου ⌜δεκα προσηργασατο μνασ
17 και⌝ ειπεν αυτω ⌜ευ⌝ ⌜αγαθε δουλε⌝ οτι εν ελαχιστω
πιστοσ εγενου ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων
18 και ⌜ηλθεν ο δευτεροσ λεγων⌝ ⌜η μνα σου κυριε⌝
⌜εποιησεν πεντε⌝ μνασ **19** ⌜ειπεν⌝ δε και τουτω ⌜και συ
επανω γεινου⌝ πεντε πολεων **20** και ⌜ο⌝ ετεροσ ⌜ηλθεν⌝
λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην
εν σουδαριω **21** ⌜εφοβουμην γαρ⌝ σε ⌜οτι ανθρωποσ⌝
⌜αυστηροσ ει⌝ αιρεισ ο ουκ εθηκασ και θεριζεισ ο ουκ
⌜εσπιρασ⌝ **22** ⌜λεγει⌝ αυτω εκ του στοματοσ σου κρινω
σε πονηρε δουλε ηδεισ οτι εγω ανθρωποσ αυστηροσ
ειμι ⌜αιρων⌝ ο ουκ εθηκα και ⌜θεριζων⌝ ο ουκ εσπειρα
23 ⌜και δια τι⌝ ουκ εδωκασ ⌜μου το αργυριον⌝ επι ⌜⌝
τραπεζαν ⌜καγω⌝ ελθων ⌜⌝ συν ⌜⌝ τοκω αν ⌜αυτο επραξα⌝
24 ⌜και τοισ παρεστωσιν ειπεν⌝ ⌜αρατε⌝ απ αυτου ⌜την
μναν⌝ και ⌜δοτε⌝ τω τασ δεκα μνασ εχοντι **25** ⌜και ειπαν
αυτω κυριε εχει δεκα μνασ⌝ **26** λεγω ⌜υμιν⌝ οτι παντι
τω εχοντι ⌜δοθησεται⌝ απο δε του μη εχοντοσ και ο εχει
αρθησεται ⌜⌝ **27** πλην ⌜τουσ εχθρουσ μου τουτουσ⌝ τουσ
μη ⌜θελησαντασ⌝ με ⌜βασιλευσαι⌝ επ αυτουσ ⌜αγαγετε⌝
ωδε και κατασφαξατε ⌜αυτουσ⌝ εμπροσθεν μου ⌜⌝ **28** και
ειπων ταυτα επορευετο ⌜εμπροσθεν⌝ αναβαινων ⌜⌝ εισ
⌜ιεροσολυμα⌝ **29** και εγενετο ωσ ηγγισεν εισ ⌜βηθφαγη⌝
και ⌜βηθανια⌝ προσ το οροσ ⌜το καλουμενον ελαιων⌝
⌜απεστειλεν⌝ δυο των μαθητων ⌜⌝ **30** ⌜λεγων⌝ υπαγετε εισ
την κατεναντι κωμην ⌜εν η⌝ εισπορευομενοι ευρησεται
πωλον ⌜δεδεμενον εφ ον ουδεισ πωποτε ανθρωπων
εκαθισεν και λυσαντεσ αυτον αγαγετε⌝ **31** και ⌜εαν⌝ τισ

υμασ ερωτα ⌈δια τι λυεται⌉ ουτωσ ερειτε ⌈⌉ οτι ο κσ̄
αυτου χρειαν εχει **32** ⌈απελθοντεσ δε οι απεσταλμενοι
ευρον καθωσ ειπεν αυτοισ **33** λυοντων δε αυτων τον
πωλον ειπαν οι κυριοι αυτου προσ αυτουσ τι λυετε τον
πωλον **34** οι δε ειπαν οτι⌉ ο κσ̄ αυτου χρειαν εχει **35** και
⌈ηγαγον αυτον προσ τον ιν̄ και επιριψαντεσ αυτων τα
ιματια επι τον πωλον⌉ επεβιβασαν τον ιν̄ **36** πορευομενου
δε αυτου υπεστρωννυον τα ιματια ⌈εαυτων⌉⌈εν τη οδω
37 εγγιζοντοσ⌉ δε ⌈αυτου ηδη⌉ προσ ⌈τη καταβασει⌉ του
ορουσ των ⌈ελαιων⌉⌈ηρξαντο απαν⌉ το πληθοσ των
μαθητων χαιροντεσ αινειν τον θ̄ν̄ ⌈φωνη μεγαλη⌉ περι
⌈πασων⌉ ων ειδον ⌈δυναμεων⌉ **38** λεγοντεσ ευλογημενοσ
⌈ο ερχομενοσ⌉⌈ο βασιλευσ εν ονοματι κῡ⌉⌈εν ουρανω
ειρηνη⌉ και δοξα εν υψιστοισ **39** ⌈και τινεσ των φαρισαιων⌉
απο του οχλου ⌈ειπαν⌉ προσ αυτον διδασκαλε επιτιμησον
τοισ μαθηταισ σου **40** ⌈και αποκριθεισ ειπεν⌉⌈⌉ λεγω υμιν
⌈οτι εαν⌉ ουτοι ⌈σιωπησουσιν⌉ οι λιθοι ⌈κραξουσιν⌉ **41**
και ωσ ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ ⌈αυτην⌉ **42**
λεγων οτι ει εγνωσ ⌈εν τη ημερα ταυτη και συ⌉ τα προσ
ειρηνην ⌈⌉⌈νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου⌉ **43** οτι
ηξουσιν ημεραι ⌈επι σε και περιβαλουσιν⌉ οι εχθροι σου
χαρακα ⌈σοι⌉ και ⌈περικυκλωσουσιν⌉⌈σε και συνεξουσιν
σε⌉ παντοθεν **44** και ⌈εδαφιουσιν⌉ σε και τα τεκνα σου
⌈εν σοι⌉ και ουκ αφησουσιν ⌈λιθον επι λιθον εν σοι⌉
ανθ ων ουκ εγνωσ ⌈τον⌉ καιρον ⌈τησ⌉ επισκοπησ σου
45 ⌈και εισελθων⌉ εισ το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τουσ
πωλουντασ ⌈⌉ **46** λεγων αυτοισ γεγραπται ⌈⌉ ο οικοσ μου
οικοσ προσευχησ ⌈⌉ υμεισ δε ⌈αυτον εποιησατε⌉ σπηλαιον
⌈ληστων⌉ **47** και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ⌈ιερω

οι δε⌉ αρχιερεισ και ⌈οι⌉ γραμματεισ ⌈εζητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου⌉ **48** και ουχ ⌈ευρισκον⌉ ⌈το⌉ τι ⌈ποιησωσιν⌉⌈⌉ ο ⌈λαοσ γαρ⌉ απασ ⌈εξεκρεμετο αυτου ακουων

20 και εγενετο⌉ εν μια των ημερων ⌈⌉ διδασκοντοσ αυτου ⌈τον λαον εν τω ιερω⌉ και ⌈ευαγγελιζομενου⌉ επεστησαν ⌈⌉ οι ⌈αρχιερεισ⌉ και ⌈οι⌉ γραμματεισ συν τοισ πρεσβυτεροισ **2** και ⌈ειπαν⌉⌈λεγοντεσ προσ αυτον⌉ ⌈ειπον ημιν⌉ εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ ⌈η⌉ τισ εστιν ο δουσ σοι ⌈την εξουσιαν ταυτην⌉ **3** αποκριθεισ δε ⌈⌉ ειπεν προσ ⌈αυτουσ⌉⌈ερωτησω⌉ υμασ καγω ⌈λογον⌉⌈και⌉ ειπατε μοι **4** το βαπτισμα ⌈⌉ ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων **5** οι δε ⌈συνελογισαντο⌉ προσ ⌈εαυτουσ⌉ λεγοντεσ ⌈οτι⌉ εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ⌈⌉ δια τι ⌈⌉ ουκ επιστευσατε αυτω **6** ⌈εαν δε⌉ ειπωμεν ⌈⌉ ⌈εξ⌉ ⌈ανθρωπων⌉⌈ο λαοσ απασ καταλιθασει ημασ πεπισμενοσ⌉ γαρ ⌈εστιν⌉ ιωαννην προφητην ⌈ειναι⌉ **7** και απεκριθησαν ⌈μη⌉ ειδεναι ⌈⌉ ποθεν **8** και ⌈ο $\overline{\text{ις}}$⌉ ειπεν αυτοισ ⌈ουδε⌉ εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω **9** ⌈ηρξατο δε προσ τον λαον λεγειν⌉ την παραβολην ταυτην ⌈ανθρωποσ εφυτευσεν αμπελωνα⌉ και ⌈εξεδετο⌉ αυτον γεωργοισ ⌈και⌉⌈απεδημησεν⌉ χρονουσ ⌈ικανουσ⌉ **10** ⌈και καιρω⌉ ⌈απεστειλεν⌉ προσ τουσ γεωργουσ δουλον ινα απο ⌈του καρπου⌉ του αμπελωνοσ ⌈δωσουσιν⌉ αυτω ⌈οι δε γεωργοι εξαπεστειλαν αυτον διραντεσ⌉ κενον **11** και ⌈προσεθετο ετερον πεμψαι⌉ δουλον οι δε κακεινον δειραντεσ και ατιμασαντεσ ⌈εξαπεστειλαν⌉ κενον **12** ⌈και προσεθετο τριτον πεμψαι οι δε και τουτον⌉ ⌈τραυματισαντεσ⌉ ⌈εξεβαλον **13** ειπεν δε ο κυριοσ του αμπελωνοσ⌉⌈τι

ποιησω⌉ πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ⌈ισως τουτον⌉ εντραπησονται **14** ιδοντεσ δε ⌈αυτον οι γεωργοι⌉ ⌈διελογιζοντο⌉ προσ ⌈αλληλουσ⌉ λεγοντεσ ουτοσ εστιν ο κληρονομοσ ⌈⌉ αποκτινωμεν αυτον ⌈ινα⌉ ημων ⌈γενηται⌉ η κληρονομια **15** και ⌈εκβαλοντεσ⌉ αυτον ⌈⌉ εξω του αμπελωνοσ ⌈⌉ απεκτειναν τι ουν ποιησει ⌈αυτοισ⌉ ο κυριοσ του αμπελωνοσ **16** ελευσεται και απολεσει ⌈τουσ γεωργουσ τουτουσ και δωσει⌉ τον αμπελωνα αλλοισ ⌈ακουσαντεσ δε⌉ ⌈ειπαν⌉ μη γενοιτο **17** ο δε εμβλεψασ αυτοισ ⌈ειπεν⌉ τι ουν ⌈εστιν⌉ το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντεσ ουτοσ εγενηθη εισ κεφαλην γωνιασ **18** πασ ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν ⌈πεση⌉ λικμησει αυτον **19** και ⌈εζητησαν⌉ οι ⌈γραμματεισ και οι αρχιερεισ⌉ επιβαλειν επ αυτον τασ χειρασ ⌈εν⌉ αυτη τη ωρα ⌈και εφοβηθησαν⌉ ⌈τον λαον εγνωσαν γαρ⌉ οτι προσ αυτουσ ⌈ειπεν την παραβολην ταυτην⌉ **20** και ⌈παρατηρησαντεσ⌉ απεστειλαν ενκαθετουσ ⌈υποκρινομενουσ⌉⌈εαυτουσ⌉ δικαιουσ ⌈ειναι⌉ ινα επιλαβωνται αυτου ⌈λογου⌉⌈ωστε⌉ παραδουναι αυτον ⌈τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονοσ⌉ **21** και επηρωτησαν αυτον λεγοντεσ ⌈⌉ διδασκαλε οιδαμεν οτι ⌈ορθωσ λεγεισ⌉ και διδασκεισ και ⌈ου⌉ λαμβανεισ προσωπον ⌈αλλ⌉ επ αληθειασ την οδον του $\overline{\theta\upsilon}$ διδασκεισ **22** εξεστιν ⌈ημασ⌉ ⌈καισαρι φορον δουναι⌉ η ου **23** ⌈κατανοησασ⌉ δε αυτων την ⌈πανουργιαν⌉⌈ειπεν⌉ προσ αυτουσ ⌈⌉ **24** ⌈δειξατε⌉ μοι ⌈δηναριον⌉⌈⌉ τινοσ εχει εικονα και ⌈⌉ επιγραφην ⌈οι δε⌉ ⌈ειπαν⌉ καισαροσ **25** ⌈ο δε ειπεν⌉⌈προσ αυτουσ τοινυν αποδοτε⌉ τα ⌈⌉ καισαροσ ⌈⌉ καισαρι και τα του $\overline{\theta\upsilon}$ τω $\overline{\theta\omega}$ **26** ⌈και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι του ρηματοσ⌉ εναντιον

του λαου και θαυμασαντεσ επι τη αποκρισει αυτου ⌜εσιγησαν⌝ **27** προσελθοντεσ δε τινεσ των σαδδουκαιων οι ⌜λεγοντεσ⌝ αναστασιν μη ειναι ⌜επηρωτησαν⌝ αυτον **28** λεγοντεσ διδασκαλε μωυσησ εγραψεν ημιν εαν τινοσ αδελφοσ αποθανη ⌜εχων γυναικα και ουτοσ ατεκνοσ ινα λαβη ο αδελφοσ αυτου την γυναικα⌝ και ⌜εξαναστηση⌝ σπερμα τω αδελφω αυτου **29** ⌜επτα ουν αδελφοι ησαν⌝ και ο πρωτοσ λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνοσ **30** και ⌜⌝ ο δευτεροσ ⌜⌝ **31** και ο τριτοσ ⌜ελαβεν αυτην⌝ ωσαυτωσ ⌜δε και⌝ οι επτα ⌜⌝⌜ου⌝⌜κατελιπον τεκνα⌝ και ⌜απεθανον⌝ **32** ⌜υστερον⌝⌜και η γυνη απεθανεν⌝ **33** ⌜εν τη ουν⌝ αναστασει τινοσ ⌜αυτων⌝⌜γεινεται⌝ γυνη οι γαρ επτα ⌜εσχον⌝ αυτην γυναικα **34** και ⌜⌝ ειπεν ⌜αυτοισ ο $\overline{\text{ις}}$⌝ οι υιοι του αιωνοσ τουτου ⌜⌝⌜γαμουσιν⌝ και ⌜γαμισκονται⌝ **(aiōn g165)** **35** οι δε καταξιωθεντεσ του αιωνοσ εκεινου τυχειν και τησ αναστασεωσ ⌜τησ εκ⌝ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε ⌜γαμιζονται⌝ **(aiōn g165)** **36** ⌜ουδε⌝ γαρ αποθανειν ⌜ετι⌝⌜δυνανται⌝ ισαγγελοι γαρ ⌜εισιν⌝⌜και υιοι εισιν $\overline{\theta\upsilon}$⌝ τησ αναστασεωσ υιοι οντεσ **37** οτι δε εγειρονται οι νεκροι ⌜και⌝ μωυσησ ⌜εμηνυσεν⌝ επι τησ βατου ωσ λεγει $\overline{\kappa\nu}$ τον $\overline{\theta\nu}$ αβρααμ και ⌜⌝ $\overline{\theta\nu}$ ισαακ ⌜και⌝ $\overline{\theta\nu}$ ιακωβ **38** $\overline{\theta\sigma}$ ⌜δε ουκ εστιν νεκρων⌝ αλλα ζωντων ⌜παντεσ⌝ γαρ ⌜αυτω ζωσιν⌝ **39** αποκριθεντεσ δε τινεσ των γραμματεων ⌜ειπαν⌝⌜⌝ διδασκαλε καλωσ ειπασ **40** ουκετι ⌜γαρ⌝ ετολμων επερωταν αυτον ουδεν **41** ⌜ειπεν⌝ δε προσ αυτουσ πωσ ⌜λεγουσιν⌝⌜⌝ τον $\overline{\chi\nu}$ ⌜ειναι δαυειδ υιον **42** αυτοσ γαρ⌝ δαυειδ λεγει εν ⌜⌝⌜βιβλω⌝⌜⌝ ψαλμων ⌜ειπεν⌝⌜ο⌝ $\overline{\kappa\sigma}$ τω $\overline{\kappa\omega}$ μου καθου εκ δεξιων μου **43** εωσ ⌜αν θω⌝ τουσ εχθρουσ σου ⌜υποποδιον⌝ των ποδων σου

44 δαυειδ ⌈ουν⌉⌈αυτον κν̄⌉⌈καλει και⌉ πωσ ⌈αυτου υιοσ⌉ εστιν **45** ακουοντοσ δε παντοσ του λαου ⌈ειπεν⌉ τοισ μαθηταισ ⌈αυτου⌉ **46** προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων ⌈περιπατειν εν στολαισ⌉ και φιλουντων ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τοισ διπνοισ **47** οι ⌈κατεσθιουσιν⌉ τασ οικιασ των χηρων ⌈και⌉ προφασει ⌈μακρα⌉⌈προσευχονται⌉ ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα

21 αναβλεψασ δε ⌈ειδεν⌉ τουσ βαλλοντασ ⌈εισ το γαζοφυλακιον τα δωρα αυτων⌉⌈⌉ πλουσιουσ **2** ⌈ειδεν⌉ ⌈δε⌉⌈τινα⌉ χηραν πενιχραν βαλλουσαν ⌈εκει⌉⌈λεπτα δυο⌉⌈⌉ **3** και ειπεν αληθωσ λεγω υμιν οτι η χηρα ⌈αυτη η πτωχη⌉⌈πλειον⌉ παντων εβαλεν **4** ⌈παντεσ⌉ γαρ ουτοι εκ του περισσευοντοσ αυτοισ εβαλον εισ τα δωρα ⌈⌉ αυτη δε εκ του υστερηματοσ αυτησ ⌈παντα⌉ τον βιον ον ειχεν ⌈εβαλεν⌉ **5** και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοισ ⌈καλοισ⌉⌈και αναθημασιν κεκοσμηται⌉⌈ειπεν⌉ **6** ταυτα ⌈α⌉ θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αισ ουκ αφεθησεται λιθοσ επι ⌈λιθω⌉⌈ωδε⌉ οσ ου καταλυθησεται **7** επηρωτησαν δε αυτον ⌈⌉ λεγοντεσ διδασκαλε ποτε ⌈ουν⌉ ταυτα εσται και τι το σημιον ⌈οταν μελλη ταυτα γεινεσθαι⌉ **8** ο δε ⌈ειπεν⌉ βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντεσ ⌈⌉ εγω ειμι και ⌈ο καιροσ ηγγικεν μη⌉ πορευθητε οπισω αυτων **9** οταν δε ακουσητε πολεμουσ και ακαταστασιασ μη ⌈πτοηθητε⌉ δει γαρ ⌈ταυτα γενεσθαι⌉ πρωτον αλλ ουκ ευθεωσ το τελοσ **10** ⌈τοτε ελεγεν αυτοισ εγερθησεται⌉ εθνοσ ⌈επ⌉ εθνοσ και βασιλεια επι βασιλειαν

11 σεισμοι ⌜τε⌝ μεγαλοι ⌜και κατα τοπουσ⌝⌜λειμοι και λοιμοι⌝ εσονται φοβηθρα τε ⌜και σημια απ ουρανου μεγαλα⌝εσται **12** προ δε τουτων ⌜παντων⌝ επιβαλουσιν εφ ⌜υμασ⌝τασ χειρασ αυτων και ⌜διωξουσιν⌝ παραδιδοντεσ εισ ⌜τασ⌝ συναγωγασ και φυλακασ ⌜απαγομενουσ⌝ επι βασιλεισ και ηγεμονασ ⌜ενεκεν⌝ του ονοματοσ μου **13** αποβησεται ⌜⌝ υμιν εισ μαρτυριον **14** ⌜θετε⌝⌜ουν⌝⌜εν ταισ καρδιαισ⌝ υμων μη ⌜προμελεταν⌝ απολογηθηναι **15** εγω γαρ ⌜δωσω υμιν⌝ στομα και σοφιαν η ου δυνησονται ⌜αντιστηναι η αντειπειν⌝⌜παντεσ⌝ οι αντικειμενοι υμιν **16** παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων ⌜και αδελφων και συγγενων και φιλων και⌝ θανατωσουσιν εξ υμων **17** και εσεσθαι μεισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου **18** και θριξ εκ τησ κεφαλησ υμων ου μη απολεται **19** εν τη υπομονη υμων ⌜κτησεσθαι⌝τασ ψυχασ υμων **20** οταν δε ιδητε κυκλουμενην ⌜υπο στρατοπεδων ιερουσαλημ⌝τοτε ⌜γνωτε⌝ οτι ⌜ηγγικεν⌝ η ερημωσισ αυτησ **21** τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εισ τα ορη και οι εν μεσω αυτησ ⌜⌝ εκχωριτωσαν και ⌜οι⌝ εν ταισ χωραισ μη εισερχεσθωσαν εισ αυτην **22** οτι ημεραι εκδικησεωσ αυται ⌜εισιν⌝ του ⌜πλησθηναι⌝ παντα τα γεγραμμενα **23** ουαι ⌜δε⌝ ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ⌜ταισ⌝⌜θηλαζουσαισ⌝ εν εκειναισ ταισ ημεραισ εσται γαρ ⌜⌝ αναγκη μεγαλη επι τησ γησ και οργη ⌜⌝ τω λαω τουτω **24** και πεσουνται ⌜⌝ στοματι ⌜μαχαιρασ⌝ και αιχμαλωτισθησονται εισ ⌜τα εθνη παντα⌝ και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων ⌜αχρι⌝⌜ου⌝ ⌜πληρωθωσιν⌝⌜καιροι εθνων⌝ **25** και ⌜εσονται⌝ σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροισ και επι τησ γησ συνοχη εθνων ⌜εν⌝ απορια ⌜⌝⌜ηχουσ⌝ θαλασσησ και ⌜σαλου⌝ **26**

αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκιασ
των επερχομενων τη ⌜οικουμενη⌝ αι γαρ δυναμεισ ⌜των
ουρανων⌝ σαλευθησονται **27** και τοτε οψονται τον υιον
του ανθρωπου ερχομενον εν ⌜νεφελη⌝ ⌜μετα δυναμεωσ
και δοξησ πολλησ **28** αρχομενων⌝ δε τουτων γεινεσθαι
⌜ανακυψατε⌝ και επαρατε τασ κεφαλασ ⌜υμων⌝ διοτι
εγγιζει η απολυτρωσισ υμων **29** και ⌜ειπεν⌝ παραβολην
αυτοισ ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα **30** οταν
προβαλωσιν ⌜ηδη βλεποντεσ αφ⌝ ⌜εαυτων γεινωσκετε⌝
⌜οτι ηδη⌝ εγγυσ ⌜το θεροσ εστιν⌝ **31** ⌜ουτωσ⌝ και υμεισ οταν
⌜ιδητε⌝ ταυτα ⌜γεινομενα⌝ ⌜γεινωσκετε⌝ οτι εγγυσ εστιν η
βασιλεια του $\overline{\theta\upsilon}$ **32** αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η
γενεα αυτη εωσ ⌜αν παντα⌝ γενηται **33** ο ουρανοσ και η γη
⌜παρελευσονται⌝ οι δε λογοι μου ου μη ⌜παρελευσονται⌝
34 προσεχετε ⌜δε⌝ ⌜εαυτοισ⌝ μηποτε ⌜βαρηθωσιν⌝ ⌜αι
καρδιαι υμων⌝ εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναισ
βιωτικαισ και ⌜επιστη εφ υμασ αιφνιδιοσ⌝ ⌜η⌝ ημερα
εκεινη **35** ωσ παγισ ⌜επισελευσεται γαρ⌝ επι ⌜παντασ⌝ τουσ
καθημενουσ επι προσωπον ⌜πασησ τησ γησ⌝ **36** αγρυπνειτε
⌜δε⌝ εν παντι καιρω δεομενοι ινα ⌜κατισχυσητε⌝ εκφυγειν
⌜ταυτα παντα⌝ ⌜τα⌝ μελλοντα γεινεσθαι και ⌜σταθηναι⌝
εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου **37** ην δε τασ ημερασ
⌜εν τω ιερω διδασκων⌝ ⌜τασ δε νυκτασ εξερχομενοσ
ηυλιζετο εισ το οροσ⌝ το καλουμενον ⌜ελαιων⌝ **38** και
πασ ο λαοσ ⌜ωρθριζεν⌝ προσ αυτον ⌜εν τω ιερω ακουειν
αυτου

22 ηγγιζεν⌝ δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα
2 ⌜και εζητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ το⌝
πωσ ⌜ανελωσιν⌝ αυτον εφοβουντο ⌜γαρ⌝ τον λαον **3**

⌜εισηλθεν⌝ δε ⌜⌝ σατανασ εισ ⌜⌝ ιουδαν τον ⌜καλουμενον⌝ ⌜ισκαριωτην⌝ οντα εκ του αριθμου ⌜⌝ των δωδεκα **4** και απελθων ⌜συνελαλησεν⌝ τοισ ⌜αρχιερευσιν⌝ ⌜και στρατηγοισ το⌝ πωσ ⌜αυτοισ παραδω αυτον⌝ **5** και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω ⌜αργυριον⌝ δουναι **6** ⌜και εξωμολογησεν⌝ και εζητει ευκαιριαν του παραδουναι αυτον ⌜ατερ οχλου αυτοισ⌝ **7** ⌜ηλθεν⌝ δε ⌜η⌝ ημερα ⌜των αζυμων⌝⌝⌝ η εδει θυεσθαι το πασχα **8** και ⌜απεστειλεν⌝ ⌜⌝ πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντεσ ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν **9** οι δε ⌜ειπαν⌝ αυτω που θελεισ ⌜ετοιμασωμεν⌝⌝⌝ **10** ο δε ειπεν ⌜αυτοισ⌝ ιδου ⌜εισελθοντων⌝ υμων εισ την πολιν ⌜συναντησει⌝ υμιν ανθρωποσ ⌜κεραμιον υδατοσ βασταζων⌝ ακολουθησατε αυτω εισ την οικιαν ⌜εισ ην⌝⌝⌝ εισπορευεται **11** και ερειτε τω οικοδεσποτη τησ οικιασ ⌜⌝ λεγει ⌜σοι⌝ ο διδασκαλοσ που ⌜εστιν⌝ το καταλυμα ⌜⌝ οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω **12** ⌜κακεινοσ⌝ υμιν δειξει ⌜αναγαιον⌝ ⌜μεγα⌝ εστρωμενον ⌜εκει⌝ ετοιμασατε **13** απελθοντεσ δε ευρον καθωσ ⌜ειρηκει⌝⌝ αυτοισ⌝ και ητοιμασαν το πασχα **14** και οτε εγενετο η ωρα ⌜ανεπεσεν⌝ και οι ⌜⌝ αποστολοι συν αυτω **15** και ⌜ειπεν⌝ προσ αυτουσ επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του ⌜με⌝ παθειν **16** λεγω γαρ υμιν ⌜οτι ου⌝ μη ⌜φαγω αυτο⌝ εωσ οτου ⌜πληρωθη⌝ εν τη βασιλεια του $\overline{\theta\upsilon}$ **17** και δεξαμενοσ ⌜⌝ ποτηριον ευχαριστησασ ⌜ειπεν⌝ λαβετε ⌜τουτο και⌝ διαμερισατε ⌜εισ εαυτουσ⌝ **18** λεγω γαρ υμιν ⌜⌝⌜ου μη πιω απο του νυν⌝⌝ απο του⌝ γενηματοσ τησ αμπελου εωσ ⌜ου⌝⌜η βασιλεια του $\overline{\theta\upsilon}$ ελθη⌝ **19** και λαβων αρτον ευχαριστησασ ⌜εκλασεν⌝ και εδωκεν

⌈αυτοισ⌉ λεγων ⌈⌉ τουτο ⌈εστιν⌉ το σωμα μου ⌈το υπερ
υμων διδομενον τουτο ποιειτε εισ την εμην αναμνησιν
20 και το ποτηριον ωσαυτωσ μετα το διπνησαι λεγων
τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου
το υπερ υμων εκχυννομενον⌉ **21** πλην ιδου η χειρ του
παραδιδοντοσ με ⌈μετ εμου⌉ επι τησ τραπεζησ **22** ⌈οτι ο
υιοσ μεν⌉ του ανθρωπου ⌈κατα το ωρισμενον πορευεται⌉
πλην ουαι ⌈τω ανθρωπω⌉ εκεινω δι ου παραδιδοται
23 ⌈και αυτοι ηρξαντο⌉ συνζητειν προσ ⌈εαυτουσ⌉ ⌈το⌉
τισ αρα ειη ⌈εξ αυτων⌉ ο ⌈τουτο μελλων⌉ πρασσειν **24**
εγενετο ⌈δε και⌉ φιλονικια ⌈εν αυτοισ⌉ το τισ ⌈αυτων
δοκει ειναι⌉ μειζων **25** ο δε ειπεν αυτοισ οι βασιλεισ
των εθνων κυριευουσιν αυτων και ⌈οι εξουσιαζοντεσ⌉
αυτων ⌈⌉ ευεργεται καλουνται **26** υμεισ δε ουχ ουτωσ
αλλ ο μειζων εν υμιν ⌈γεινεσθω⌉ ωσ ⌈ο⌉ ⌈νεωτεροσ⌉
και ο ηγουμενοσ ωσ ⌈ο διακονων **27** τισ γαρ μειζων⌉
ο ανακειμενοσ ⌈η ο διακονων ουχι ο ανακειμενοσ εγω
δε εν μεσω υμων ειμι⌉ ωσ ο διακονων **28** ⌈υμεισ δε
εστε⌉ οι διαμεμενηκοτεσ μετ εμου εν τοισ πειρασμοισ
μου **29** καγω ⌈διατιθεμαι⌉ υμιν ⌈⌉ καθωσ διεθετο μοι ο
πατηρ ⌈μου⌉ βασιλειαν **30** ινα ⌈εσθητε⌉ και πεινητε επι
τησ τραπεζησ μου ⌈εν τη βασιλεια μου⌉ και ⌈καθησθε⌉
επι ⌈θρονων τασ δωδεκα φυλασ κρινοντεσ⌉ του ισραηλ
31 ⌈⌉ σιμων ⌈σιμων⌉ ιδου ο σατανασ ⌈εξητησατο⌉ υμασ
του σινιασαι ωσ τον σιτον **32** εγω δε εδεηθην περι σου
ινα μη ⌈εκλιπη⌉ η πιστισ σου ⌈και συ ποτε επιστρεψασ⌉
⌈στηρισον⌉ τουσ αδελφουσ σου **33** ⌈ο δε ειπεν⌉ αυτω
κε μετα σου ⌈ετοιμοσ⌉ ειμι και εισ φυλακην και εισ
θανατον πορευεσθαι **34** ο δε ⌈ειπεν⌉ λεγω σοι πετρε ου ⌈⌉

⌈φωνησει⌉ σημερον αλεκτωρ ⌈εως⌉ τρις ⌈με⌉ απαρνηση
⌈⌉ ειδεναι ⌈⌉ **35** και ειπεν αυτοισ οτε απεστειλα υμασ
ατερ βαλλαντιου και πηρασ και υποδηματων μη ⌈τινοσ⌉
υστερησατε οι δε ⌈ειπαν⌉ ουθενοσ **36** ⌈ειπεν δε⌉ ⌈αυτοισ⌉
⌈αλλα⌉ νυν ο εχων βαλλαντιον ⌈αρατω⌉ ομοιωσ και
πηραν και ⌈ο⌉ μη εχων ⌈πωλησατω⌉ ⌈το⌉ ιματιον αυτου
και ⌈αγορασατω⌉ μαχαιραν **37** λεγω γαρ ⌈υμιν⌉ οτι ⌈⌉
τουτο το γεγραμμενον δει ⌈τελεσθηναι⌉ εν εμοι ⌈το⌉ και
μετα ⌈⌉ ανομων ⌈ελογισθη⌉ και ⌈γαρ το⌉ περι ⌈εμου⌉
τελοσ εχει **38** οι δε ⌈ειπαν⌉ ⌈⌉ ⌈⌉ ⌈κε̅⌉ ιδου μαχαιραι ωδε
δυο⌉ ο δε ειπεν αυτοισ ⌈ικανον εστιν⌉ **39** και εξελθων
⌈επορευθη⌉ κατα το εθοσ ⌈εισ⌉ το οροσ των ⌈ελαιων⌉
ηκολουθησαν δε αυτω ⌈και⌉ οι μαθηται ⌈⌉ **40** γενομενοσ
⌈δε⌉ επι ⌈του⌉ τοπου ειπεν αυτοισ ⌈προσευχεσθε⌉ μη
⌈εισελθειν⌉ εισ πειρασμον **41** ⌈και αυτοσ απεσπασθη⌉ απ
αυτων ωσει λιθου βολην και θεισ τα γονατα ⌈προσηυχετο⌉
42 ⌈λεγων⌉ πατερ ει βουλει παρενεγκε τουτο το ποτηριον
απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γεινεσθω
45 και αναστασ απο τησ προσευχησ ⌈⌉ ελθων ⌈προσ⌉
τουσ μαθητασ ⌈⌉ ευρεν ⌈κοιμωμενουσ αυτουσ⌉ απο τησ
λυπησ **46** και ειπεν αυτοισ ⌈τι⌉ καθευδετε ανασταντεσ
προσευχεσθε ινα μη ⌈εισελθητε εισ πειρασμον⌉ **47** ετι
⌈⌉ αυτου λαλουντοσ ιδου οχλοσ ⌈⌉ και ο ⌈λεγομενοσ⌉
ιουδασ ⌈⌉ εισ των δωδεκα ⌈προηρχετο⌉ ⌈αυτουσ⌉ και
⌈ηγγισεν τω ιυ̅ φιλησαι αυτον⌉ **48** ⌈ισ̅ δε⌉ ειπεν ⌈αυτω
ιουδα⌉ φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ **49**
ιδοντεσ δε οι περι αυτον το ⌈εσομενον⌉ ⌈ειπαν⌉ ⌈κε̅⌉ ⌈ει
παταξομεν⌉ εν ⌈μαχαιρη⌉ **50** και επαταξεν εισ τισ εξ αυτων
⌈τον δουλον του αρχιερεωσ⌉ και ⌈αφειλεν το ουσ αυτου⌉

το δεξιον **51** ⌜αποκριθεισ δε ο ιϛ ειπεν εατε εωσ τουτου
και αψαμενοσ του ωτιου ιασατο αυτον⌝ **52** ⌜ειπεν⌝ δε
⌜ιϛ⌝ προσ τουσ παραγενομενουσ ⌜επ⌝ αυτον ⌜⌝ αρχιερεισ
και στρατηγουσ του ⌜ιερου⌝⌜και πρεσβυτερουσ⌝ ωσ επι
ληστην ⌜εξηλθατε⌝ μετα μαχαιρων ⌜και ξυλων⌝ **53** ⌜⌝ καθ
ημεραν οντοσ μου ⌜μεθ υμων εν τω ιερω⌝ ουκ εξετεινατε
τασ χειρασ επ εμε ⌜αλλ⌝⌜⌝ αυτη ⌜εστιν υμων⌝ η ωρα
και ⌜η⌝ εξουσια ⌜του σκοτουσ⌝ **54** συλλαβοντεσ δε αυτον
ηγαγον ⌜και εισηγαγον⌝ εισ ⌜την οικιαν⌝ του αρχιερεωσ
ο δε πετροσ ηκολουθει ⌜⌝ μακροθεν **55** ⌜περιαψαντων⌝
δε πυρ εν ⌜μεσω τησ αυλησ⌝ και ⌜συνκαθισαντων⌝⌜⌝
εκαθητο ⌜ο⌝ πετροσ ⌜μεσοσ⌝⌜αυτων⌝⌜⌝ **56** ιδουσα δε
αυτον παιδισκη τισ καθημενον προσ το φωσ και ατενισασα
αυτω ⌜ειπεν⌝ και ουτοσ συν αυτω ην **57** ο δε ηρνησατο
⌜⌝ λεγων ⌜ουκ οιδα αυτον γυναι⌝ **58** και μετα βραχυ ⌜⌝
ετεροσ ιδων αυτον ⌜εφη και συ εξ αυτων ει⌝ ο δε ⌜πετροσ⌝
⌜εφη⌝ ανθρωπε ουκ ειμι **59** και ⌜διαστασησ⌝⌜⌝ ωσει
ωρασ μιασ αλλοσ τισ διισχυριζετο ⌜λεγων επ αληθειασ⌝
και ουτοσ ⌜μετ αυτου ην⌝ και γαρ γαλιλαιοσ εστιν **60**
⌜ειπεν⌝ δε ο πετροσ ανθρωπε ουκ οιδα ⌜ο⌝ λεγεισ και
⌜παραχρημα ετι λαλουντοσ αυτου⌝ εφωνησεν ⌜⌝ αλεκτωρ
61 ⌜και στραφεισ⌝⌜ο⌝⌜κσ⌝⌜ενεβλεψεν⌝ τω πετρω ⌜και⌝
υπεμνησθη ⌜ο πετροσ⌝⌜του ρηματοσ⌝ του κυ ⌜ωσ ειπεν
αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι σημερον απαρνηση
με τρισ **62** και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρωσ⌝ **63** ⌜και
οι⌝ ανδρεσ ⌜οι⌝ συνεχοντεσ ⌜αυτον⌝ ενεπαιζον αυτω
⌜δεροντεσ⌝ **64** και περικαλυψαντεσ ⌜αυτον επηρωτων
λεγοντεσ⌝ προφητευσον ⌜τισ⌝ εστιν ο παισασ σε **65** και
⌜ετερα⌝ πολλα βλασφημουντεσ ελεγον εισ ⌜αυτον⌝ **66** και

ωσ ⌈εγενετο ημερα⌉ συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου ⌈αρχιερεισ τε⌉ και γραμματεισ και ⌈απηγαγον⌉ αυτον εισ το συνεδριον ⌈αυτων⌉ **67** λεγοντεσ ⌈ει⌉ συ ει ο χσ̄ ⌈ειπον ημιν ειπεν δε⌉ αυτοισ εαν ⌈υμιν⌉ ειπω ου μη πιστευσητε **68** εαν ⌈δε⌉ ερωτησω ου μη αποκριθητε ⌈⌉ **69** απο του νυν ⌈δε⌉ εσται ο υιοσ του ανθρωπου καθημενοσ εκ δεξιων τησ δυναμεωσ του θ̄ῡ **70** ⌈ειπαν⌉ ⌈δε⌉ παντεσ συ ⌈ουν⌉ ει ο υιοσ του θ̄ῡ ο δε ⌈προσ αυτουσ εφη⌉ υμεισ λεγετε οτι εγω ειμι **71** οι δε ⌈ειπαν⌉ τι ετι ⌈εχομεν μαρτυριασ χρειαν αυτοι γαρ ηκουσαμεν⌉ απο του στοματοσ αυτου

23 και ⌈ανασταν απαν το πληθοσ αυτων⌉ ⌈ηγαγον⌉ αυτον ⌈επι τον⌉ πειλατον **2** ηρξαντο δε κατηγορειν ⌈αυτου⌉ λεγοντεσ τουτον ⌈ευρομεν⌉ διαστρεφοντα το εθνοσ ⌈ημων⌉ και κωλυοντα ⌈φορουσ καισαρι διδοναι και λεγοντα⌉ ⌈εαυτον⌉ χν̄ βασιλεα ειναι **3** ο δε πειλατοσ ⌈ηρωτησεν⌉ αυτον λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ⌈ο δε αποκριθεισ αυτω⌉ ⌈εφη⌉ συ λεγεισ **4** ο δε πειλατοσ ⌈ειπεν⌉ προσ τουσ αρχιερεισ και τουσ οχλουσ ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω **5** οι δε ⌈επισχυον⌉ λεγοντεσ ⌈οτι⌉ ανασειει τον ⌈λαον διδασκων⌉ καθ ολησ τησ ⌈ιουδαιασ⌉ ⌈⌉ αρξαμενοσ απο τησ γαλιλαιασ εωσ ωδε **6** ⌈πειλατοσ δε ακουσασ⌉ επηρωτησεν ει ⌈ο ανθρωποσ γαλιλαιοσ⌉ ⌈εστιν⌉ **7** ⌈και επιγνουσ⌉ οτι εκ τησ εξουσιασ ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον ⌈προσ τον ηρωδην οντα και αυτον⌉ εν ιεροσολυμοισ εν ⌈ταυταισ⌉ ταισ ημεραισ **8** ο ⌈δε⌉ ηρωδησ ιδων τον ιν̄ εχαρη λειαν ην γαρ ⌈εξ ικανων χρονων θελων ιδειν αυτον⌉ δια το ακουειν ⌈⌉ περι αυτου και ⌈ηλπιζεν⌉ τι σημειον ιδειν υπ αυτου ⌈γεινομενον⌉ **9** επηρωτα ⌈δε αυτον⌉ εν λογοισ ικανοισ

αυτοσ δε ⌈⌉⌈ουδεν απεκρινατο αυτω⌉ **10** ιστηκεισαν δε οι
αρχιερεισ και ⌈οι⌉ γραμματεισ ευτονωσ κατηγορουντεσ
αυτου **11** εξουθενησασ ⌈δε αυτον και⌉⌈ο⌉ ηρωδησ συν
τοισ στρατευμασιν αυτου ⌈και⌉ εμπαιξασ περιβαλων ⌈⌉
εσθητα λαμπραν ⌈ανεπεμψεν⌉ αυτον ⌈τω⌉ πειλατω **12**
⌈εγενοντο δε φιλοι ο τε ηρωδησ και ο πειλατοσ⌉ εν
⌈αυτη⌉ τη ημερα ⌈μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα
οντεσ προσ αυτουσ **13** πειλατοσ δε συνκαλεσαμενοσ⌉
τουσ αρχιερεισ και τουσ αρχοντασ και ⌈⌉ τον λαον **14**
⌈ειπεν⌉ προσ αυτουσ ⌈προσηνεγκατε⌉ μοι τον ανθρωπον
τουτον ωσ αποστρεφοντα τον λαον ⌈και ιδου εγω ενωπιον
υμων ανακρεινασ⌉ ουθεν ευρον ⌈εν τω ανθρωπω τουτω
αιτιον ων κατηγορειτε κατ αυτου⌉ **15** αλλ ουδε ηρωδησ
⌈ανεπεμψεν⌉ γαρ ⌈αυτον προσ ημασ⌉ και ⌈ιδου⌉ ουδεν
αξιον θανατου ⌈εστιν πεπραγμενον⌉ αυτω **16** παιδευσασ
ουν αυτον απολυσω ⌈⌉ **18** ⌈ανεκραγον⌉⌈δε πανπληθει⌉
λεγοντεσ αιρε τουτον ⌈⌉ απολυσον δε ημιν ⌈τον⌉ βαραββαν
19 οστισ ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει
και φονον ⌈βληθεισ⌉⌈εν τη φυλακη⌉ **20** παλιν ⌈δε⌉ ο
πειλατοσ ⌈προσεφωνησεν⌉⌈αυτοισ⌉ θελων απολυσαι τον
ιν **21** οι δε ⌈επεφωνουν λεγοντεσ⌉⌈σταυρου σταυρου⌉
⌈αυτον⌉ **22** ο δε τριτον ⌈ειπεν⌉ προσ αυτουσ τι γαρ κακον
εποιησεν ουτοσ ⌈ουδεν αιτιον⌉ θανατου ⌈ευρον⌉⌈εν⌉ αυτω
παιδευσασ ουν ⌈αυτον απολυσω⌉ **23** οι δε ⌈επεκειντο⌉
φωναισ μεγαλαισ αιτουμενοι ⌈αυτον σταυρωθηναι⌉ και
κατισχυον αι φωναι αυτων ⌈ **24** και πειλατοσ επεκρεινεν⌉
γενεσθαι το αιτημα αυτων **25** ⌈απελυσεν⌉ δε ⌈⌉ τον ⌈δια
στασιν και φονον⌉ βεβλημενον ⌈εισ την φυλακην⌉⌈ον⌉
ητουντο τον δε ιν ⌈παρεδωκεν⌉ τω θεληματι αυτων **26**

⌈και ωσ⌉⌈απηγαγον⌉ αυτον ⌈επιλαβομενοι⌉⌈σιμωνα τινα
κυρηναιον⌉⌈⌉⌈ερχομενον⌉⌈απ⌉ αγρου ⌈επεθηκαν⌉ αυτω
τον σταυρον ⌈φερειν⌉⌈οπισθεν⌉ του ιυ **27** ηκολουθει
δε ⌈αυτω πολυ πληθοσ⌉ του λαου και ⌈γυναικων⌉⌈αι⌉
εκοπτοντο ⌈και εθρηνουν αυτον⌉ **28** στραφεισ δε ⌈προσ
αυτασ ισ⌉ ειπεν⌉ θυγατερεσ ιερουσαλημ μη κλαιετε ⌈επ⌉ εμε
⌈πλην εφ⌉ εαυτασ κλαιετε και ⌈επι⌉ τα τεκνα υμων **29** οτι
⌈ιδου⌉⌈ερχονται ημεραι⌉ εν αισ ⌈ερουσιν⌉ μακαριαι ⌈αι⌉
στειραι και ⌈⌉⌈κοιλιαι⌉ αι ουκ εγεννησαν και ⌈μαστοι⌉ οι
ουκ ⌈εθρεψαν⌉ **30** τοτε ⌈αρξονται⌉ λεγειν τοισ ⌈ορεσιν⌉
⌈πεσετε⌉ εφ ημασ και τοισ βουνοισ καλυψατε ημασ **31** οτι
ει εν ⌈τω⌉ υγρω ξυλω ⌈ταυτα⌉ ποιουσιν εν τω ξηρω τι
⌈γενηται⌉ **32** ηγοντο δε και ετεροι ⌈κακουργοι δυο⌉ συν
αυτω αναιρεθηναι **33** και οτε ⌈ηλθον⌉ επι τον τοπον τον
⌈καλουμενον⌉ κρανιον εκει ⌈εσταυρωσαν⌉ αυτον και τουσ
κακουργουσ⌈⌉ον μεν εκ δεξιων ⌈ον⌉ δε εξ ⌈αριστερων⌉ **34**
⌈⌉⌈διαμεριζομενοι⌉ δε τα ιματια αυτου ⌈εβαλον⌉⌈κληρον⌉
35 ⌈⌉ και ⌈ιστηκει⌉ ο λαοσ ⌈θεωρων εξεμυκτηριζον⌉ δε
⌈και οι αρχοντεσ⌉⌈⌉⌈λεγοντεσ⌉ αλλουσ ⌈εσωσεν σωσατω
εαυτον⌉ ει ⌈ουτοσ⌉⌈εστιν ο χσ ο υιοσ του θυ ο εκλεκτοσ⌉ **36**
⌈ενεπαιξαν⌉ δε αυτω ⌈και⌉ οι στρατιωται ⌈προσερχομενοι⌉
⌈οξοσ προσφεροντεσ αυτω **37** και⌉ λεγοντεσ ⌈ει συ ει⌉ ο
βασιλευσ των ιουδαιων ⌈σωσον σεαυτον⌉ **38** ην δε και ⌈⌉
επιγραφη ⌈επ αυτω⌉⌈ο βασιλευσ των ιουδαιων ουτοσ⌉
39 εισ δε των ⌈κρεμασθεντων⌉ κακουργων εβλασφημει
αυτον ⌈λεγων ουχι συ ει ο χσ σωσον σεαυτον και ημασ⌉ **40**
αποκριθεισ δε ο ετεροσ ⌈επιτιμων⌉ αυτω ⌈εφη⌉⌈⌉⌈ουδε⌉
φοβη συ τον θν οτι εν τω αυτω κριματι ⌈ει⌉ **41** ⌈και⌉ ημεισ
μεν δικαιωσ αξια γαρ ων επραξαμεν ⌈απολαμβανομεν⌉

ουτοσ δε ουδεν ⌜ατοπον⌝ ⌜επραξεν⌝ **42** και ⌜ελεγεν⌝ ⌜ιῡ⌝ μνησθητι μου ⌜οταν ελθησ⌝⌜εισ την⌝⌜βασιλειαν⌝ σου **43** ⌜και ειπεν αυτω αμην σοι λεγω⌝ σημερον ⌜μετ εμου εση⌝ εν τω παραδεισω **44** ⌜και ην⌝⌜ηδη⌝⌜ωσει ωρα⌝ εκτη ⌜και⌝ σκοτοσ εγενετο εφ οληνν την γην εωσ ωρασ ενατησ **45** ⌜του ηλιου εκλιποντοσ εσχισθη δε το καταπετασμα του ναου μεσον⌝ **46** και φωνησασ ⌜φωνη μεγαλη ο ιϲ̄⌝⌜ειπεν⌝ πατερ εισ ⌜χειρασ⌝ σου ⌜παρατιθεμαι⌝ το πνα̅ μου ⌜τουτο δε⌝ ειπων εξεπνευσεν ⌜ **47** ιδων δε⌝ ο ⌜εκατονταρχησ⌝⌜το γενομενον⌝⌜εδοξασεν⌝ τον θ̄ν̄ λεγων ⌜⌝ οντωσ ⌜ο ανθρωποσ ουτοσ δικαιοσ ην⌝ **48** και παντεσ οι συνπαραγενομενοι ⌜οχλοι επι την θεωριαν ταυτην⌝ ⌜θεωρησαντεσ τα γενομενα⌝ τυπτοντεσ ⌜⌝ τα στηθη ⌜υπεστρεφον⌝ **49** ειστηκεισαν δε παντεσ οι γνωστοι ⌜αυτω⌝ ⌜απο⌝ μακροθεν και ⌜⌝ γυναικεσ ⌜αι⌝⌜συνακολουθουσαι⌝ αυτω απο τησ γαλιλαιασ ορωσαι ταυτα **50** και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτησ υπαρχων ⌜και ανηρ⌝ αγαθοσ ⌜και⌝ δικαιοσ **51** ουτοσ ουκ ην ⌜συνκατατεθειμενοσ⌝ τη βουλη και τη πραξει αυτων απο ⌜αριμαθαιασ⌝ πολεωσ ⌜των ιουδαιων⌝ οσ ⌜⌝ προσεδεχετο ⌜⌝ την βασιλειαν του θ̄ῡ **52** ⌜ουτοσ⌝ προσελθων τω πειλατω ητησατο το σωμα του ιῡ **53** και καθελων ⌜⌝ ενετυλιξεν ⌜αυτο⌝ σινδονι και εθηκεν ⌜αυτον⌝ εν ⌜μνηματι λαξευτω⌝ ου ουκ ην ⌜ουδεισ ουπω⌝ κειμενοσ ⌜ **54** και ημερα ην παρασκευησ και σαββατον επεφωσκεν **55** κατακολουθησασαι⌝ δε ⌜αι⌝ γυναικεσ αιτινεσ ησαν συνεληλυθυιαι ⌜εκ τησ γαλιλαιασ αυτω⌝ εθεασαντο το ⌜μνημειον και ωσ ετεθη το σωμα⌝ αυτου **56** υποστρεψασαι ⌜δε⌝ ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν ⌜κατα την εντολην

24 τη δε μια⌉ των σαββατων ⌈ορθρου⌉ βαθεως ⌈επι
το μνημειον ηλθαν⌉ φερουσαι α ητοιμασαν ⌈αρωματα⌉
⌈ **2** ευρον δε⌉ τον λιθον αποκεκυλισμενον ⌈απο⌉ του
μνημειου **3** ⌈εισελθουσαι δε⌉ ουχ ευρον το σωμα ⌈του
κυ ιυ⌉ **4** ⌈και εγενετο⌉ εν τω ⌈απορεισθαι⌉ αυτας περι
⌈τουτου και⌉ ιδου ⌈ανδρες δυο⌉ ⌈επεστησαν⌉ αυταις
εν ⌈εσθητι αστραπτουση⌉ **5** ⌈εμφοβων⌉ δε ⌈γενομενων
αυτων και κλεινουσων⌉⌈τα προσωπα⌉⌈⌉ εις την γην
⌈⌉⌈ειπαν⌉ προς ⌈αυτας⌉ τι ζητειτε τον ζωντα μετα των
νεκρων **6** ⌈ουκ εστιν ωδε αλλα ηγερθη⌉ μνησθητε ⌈ως⌉
ελαλησεν υμιν ετι ⌈ων⌉ εν τη γαλιλαια **7** ⌈λεγων⌉⌈τον
υιον του ανθρωπου οτι δει⌉ παραδοθηναι εις χειρας
ανθρωπων ⌈αμαρτωλων⌉ και σταυρωθηναι και τη τριτη
ημερα αναστηναι **8** και εμνησθησαν των ρηματων αυτου
9 και υποστρεψασαι ⌈απο του μνημειου⌉ απηγγειλαν
⌈ταυτα παντα⌉ τοις ενδεκα και ⌈πασιν⌉ τοις λοιποις **10**
⌈ησαν δε⌉⌈η μαγδαληνη μαρια⌉ και ιωαννα και μαρια
⌈η⌉ ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις ⌈⌉⌈ελεγον⌉ προς
⌈τους⌉ αποστολους ταυτα **11** και εφανησαν ενωπιον
αυτων ωσει ληρος τα ρηματα ⌈ταυτα⌉ και ηπιστουν
αυταις **12** ⌈ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον
και παρακυψας βλεπει τα οθονια μονα και απηλθεν
προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος **13** και ιδου δυο εξ
αυτων εν αυτη τη ημερα ησαν πορευομενοι⌉ εις κωμην
απεχουσαν σταδιους ⌈⌉ εξηκοντα απο ιερουσαλημ ⌈η
ονομα⌉⌈εμμαους⌉ **14** ⌈και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους
περι παντων των⌉ συμβεβηκοτων τουτων **15** και εγενετο
εν τω ομιλειν αυτους και συνζητειν ⌈και αυτος⌉ ις
εγγισας συνεπορευετο ⌈αυτοις⌉ **16** οι δε οφθαλμοι αυτων

εκρατουντο του μη επιγνωναι αυτον **17** ⌜ειπεν δε προσ αυτουσ⌝ τινεσ οι λογοι ουτοι ουσ αντιβαλλεται προσ ⌜αλληλουσ⌝ περιπατουντεσ ⌜και εσταθησαν⌝ σκυθρωποι **18** αποκριθεισ δε ⌜⌝ εισ ⌜ονοματι⌝ κλεοπασ ⌜ειπεν⌝ προσ αυτον συ ⌜μονοσ⌝ παροικεισ ⌜⌝ ιερουσαλημ ⌜και⌝ ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ⌜ταισ⌝⌜ημεραισ ταυταισ⌝ **19** ⌜και⌝ ειπεν ⌜αυτοισ⌝ ποια ⌜οι δε ειπαν αυτω⌝ τα περι ιυ του ⌜ναζαρηνου⌝ οσ εγενετο ανηρ προφητησ δυνατοσ εν ⌜εργω και λογω⌝⌜εναντιον⌝ του θυ και παντοσ του λαου **20** ⌜οπωσ τε παρεδωκαν αυτον⌝ οι αρχιερεισ και οι αρχοντεσ ημων εισ κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον **21** ημεισ δε ⌜ηλπιζομεν⌝ οτι αυτοσ ⌜εστιν⌝ ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε ⌜και⌝ συν ⌜πασιν⌝ τουτοισ τριτην ⌜ταυτην⌝ ημεραν ⌜αγει⌝ αφ ου ταυτα ⌜εγενετο⌝ **22** αλλα και γυναικεσ τινεσ ⌜εξ ημων⌝ εξεστησαν ημασ ⌜γενομεναι⌝⌜ορθριναι⌝ επι το μνημειον **23** και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ⌜ηλθαν⌝ λεγουσαι ⌜και⌝ οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην **24** και ⌜απηλθον⌝ τινεσ ⌜⌝ των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ⌜ουτωσ⌝⌜καθωσ⌝⌜⌝⌜αι γυναικεσ ειπον⌝ αυτον δε ουκ ⌜ειδον **25** και αυτοσ ειπεν προσ αυτουσ⌝ ω ανοητοι και βραδεισ τη καρδια ⌜του πιστευειν⌝ επι πασιν οισ ελαλησαν οι προφηται **26** ⌜ουχι⌝ ταυτα εδει παθειν τον χν και εισελθειν εισ την ⌜δοξαν⌝ αυτου **27** και ⌜⌝ αρξαμενοσ απο μωυσεωσ και ⌜απο⌝ παντων των προφητων ⌜⌝ ⌜διερμηνευσεν⌝ αυτοισ ⌜εν πασαισ ταισ γραφαισ τα περι εαυτου⌝ **28** και ⌜ηγγεισαν⌝ εισ ⌜την⌝ κωμην ου επορευοντο και αυτοσ ⌜προσεποιησατο⌝⌜πορρωτερον⌝ πορευεσθαι **29** και παρεβιασαντο αυτον λεγοντεσ μεινον μεθ ημων οτι

προσ ⌜εσπεραν⌝⌜εστιν και⌝ κεκλικεν ⌜ηδη⌝ η ημερα και
⌜εισηλθεν⌝⌜του⌝ μειναι ⌜συν αυτοισ⌝ **30** και εγενετο εν
τω ⌜κατακλιθηναι⌝ αυτον ⌜μετ αυτων λαβων τον αρτον⌝
⌜ευλογησεν⌝ και ⌜κλασασ επεδιδου⌝ αυτοισ **31** ⌜αυτων
δε διηνοιχθησαν⌝ οι οφθαλμοι ⌜και επεγνωσαν αυτον⌝
και αυτοσ αφαντοσ εγενετο απ αυτων **32** ⌜και⌝⌜ειπαν⌝
προσ ⌜αλληλουσ⌝ ουχι η καρδια ⌜ημων καιομενη ην⌝⌜ωσ
ελαλει ημιν⌝ εν τη οδω ⌜⌝ ωσ ⌜διηνοιγεν⌝ ημιν ⌜τασ⌝
γραφασ **33** και αναστασ⌜⌝ αυτη τη ωρα υπεστρεψαν
εισ ιερουσαλημ και ευρον ⌜ηθροισμενουσ⌝ τουσ ενδεκα
και τουσ συν αυτοισ **34** ⌜λεγοντασ⌝ οτι ⌜οντωσ ηγερθη ο
κσ⌝ και ωφθη ⌜⌝ σιμωνι **35** και αυτοι εξηγουντο ⌜τα⌝ εν
τη οδω και ⌜ωσ⌝ εγνωσθη αυτοισ εν τη κλασει του αρτου
36 ταυτα δε αυτων λαλουντων ⌜αυτοσ⌝⌜⌝⌜εστη⌝ εν μεσω
αυτων ⌜και λεγει αυτοισ ειρηνη υμιν⌝ **37** ⌜πτοηθεντεσ
δε⌝ και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν ⌜πνευμα⌝ θεωρειν
38 ⌜και⌝ ειπεν αυτοισ τι τεταραγμενοι εστε και ⌜δια⌝ τι
διαλογισμοι αναβαινουσιν ⌜⌝ εν ⌜τη καρδια⌝ υμων **39**
ιδετε ⌜τασ χειρασ μου και τουσ ποδασ μου⌝ οτι ⌜εγω ειμι
αυτοσ⌝ ψηλαφησατε ⌜με⌝ και ιδετε ⌜οτι⌝ πνευμα ⌜σαρκα
και οστεα ουκ εχει⌝ καθωσ ⌜εμε⌝⌜θεωρειτε⌝ εχοντα **40**
⌜και τουτο ειπων εδειξεν αυτοισ τασ χειρασ και τουσ
ποδασ⌝ **41** ετι δε απιστουντων ⌜αυτων απο τησ χαρασ
και θαυμαζοντων⌝ ειπεν ⌜αυτοισ⌝ εχετε τι βρωσιμον
⌜ενθαδε⌝ **42** ⌜οι δε⌝ επεδωκαν αυτω ιχθυοσ οπτου μεροσ
⌜⌝ **43** και λαβων ενωπιον ⌜αυτων⌝ εφαγεν **44** ⌜ειπεν δε⌝
⌜προσ αυτουσ⌝ ουτοι οι λογοι ⌜μου⌝ ουσ ελαλησα προσ
υμασ ⌜ετι ων⌝ συν υμιν οτι δει ⌜πληρωθηναι⌝⌜παντα⌝ τα
γεγραμμενα εν τω νομω μωυσεωσ ⌜και⌝⌜τοισ⌝ προφηταισ

και ⌜ψαλμοισ⌝ περι εμου **45** τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του ⌜συνιεναι⌝ τασ γραφασ και ειπεν αυτοισ **46** οτι ⌜ουτωσ⌝ γεγραπται ⌜⌝⌜παθειν τον χν⌝ και αναστηναι ⌜εκ νεκρων⌝ τη τριτη ημερα **47** και κηρυχθηναι ⌜επι⌝ τω ονοματι αυτου μετανοιαν ⌜εισ⌝ αφεσιν αμαρτιων ⌜εισ⌝ παντα τα εθνη ⌜αρξαμενον⌝ απο ιερουσαλημ **48** ⌜υμεισ⌝ ⌜μαρτυρεσ⌝ τουτων **49** ⌜και ιδου εγω⌝ ⌜αποστελλω⌝ την επαγγελιαν ⌜του πατροσ⌝ μου εφ υμασ υμεισ δε καθισατε εν τη πολει ⌜⌝ εωσ ⌜ου⌝ ενδυσησθε ⌜εξ υψουσ δυναμιν⌝ **50** ⌜εξηγαγεν⌝ δε αυτουσ ⌜εωσ προσ βηθανιαν⌝ ⌜και επαρασ⌝ τασ χειρασ ⌜αυτου⌝⌜ευλογησεν⌝ αυτουσ **51** και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτουσ ⌜διεστη⌝ απ ⌜αυτων⌝⌜και ανεφερετο εισ τον ουρανον⌝ **52** και αυτοι ⌜προσκυνησαντεσ αυτον⌝ υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ μετα χαρασ ⌜μεγαλησ⌝ **53** και ησαν δια παντοσ ⌜εν τω ιερω ευλογουντεσ⌝ τον θν ⌜⌝

Κατα Ιωαννην

1 εν αρχη ην ο λογοσ και ο λογοσ ην προσ τον ⌜θ̅ν̅⌝ και ⌜⌝ θ̅σ̅ ην ο λογοσ **2** ουτοσ ην εν αρχη προσ τον θ̅ν̅ **3** παντα δι αυτου εγενετο και χωρισ αυτου εγενετο ⌜ουδε εν⌝ ο γεγονεν **4** ⌜εν⌝ αυτω ⌜ζωη⌝⌜ην⌝ και η ζωη ην το φωσ ⌜των ανθρωπων⌝ **5** και το φωσ εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν **6** εγενετο ανθρωποσ απεσταλμενοσ ⌜παρα⌝⌜θ̅υ̅⌝⌜⌝ ονομα αυτω ⌜ιωαννησ⌝ **7** ουτοσ ηλθεν εισ ⌜μαρτυριαν⌝ ινα μαρτυρηση περι του φωτοσ ινα παντεσ ⌜πιστευσωσιν⌝ δι αυτου **8** ουκ ην εκεινοσ το φωσ ⌜αλλ⌝ ινα μαρτυρηση περι του φωτοσ **9** ην το φωσ το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον εισ τον κοσμον **10** εν τω κοσμω ⌜ην⌝ και ο κοσμοσ δι ⌜αυτου⌝ εγενετο και ο κοσμοσ αυτον ουκ εγνω **11** εισ τα ιδια ⌜ηλθεν⌝ και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον **12** οσοι ⌜δε⌝⌜ελαβον⌝ αυτον ⌜εδωκεν⌝⌜αυτοισ⌝ εξουσιαν τεκνα θ̅υ̅ γενεσθαι τοισ πιστευουσιν εισ το ονομα αυτου **13** ⌜οι⌝ ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματοσ σαρκοσ ⌜ουδε εκ θεληματοσ ανδροσ⌝ ⌜αλλ⌝ εκ θ̅υ̅ ⌜εγεννηθησαν⌝ **14** και ο λογοσ σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ωσ μονογενουσ παρα πατροσ ⌜πληρησ⌝ χαριτοσ ⌜και⌝ αληθειασ **15** ιωαννησ μαρτυρει περι αυτου και ⌜κεκραγεν⌝⌜λεγων⌝ ουτοσ ην ⌜ον ειπον⌝⌜ο⌝ οπισω μου ερχομενοσ ⌜⌝ εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτοσ μου ην **16** ⌜οτι⌝ εκ του πληρωματοσ αυτου ημεισ παντεσ ⌜⌝ ελαβομεν και χαριν αντι χαριτοσ **17** οτι ο νομοσ δια μωυσεωσ εδοθη η ⌜χαρισ⌝ και η αληθεια δια ι̅υ̅ ⌜χ̅υ̅⌝ εγενετο **18** θ̅ν̅ ουδεισ ⌜εωρακεν πωποτε⌝⌜⌝ μονογενησ ⌜θ̅σ̅⌝ ⌜ο ων⌝ εισ τον κολπον του πατροσ εκεινοσ εξηγησατο ⌜⌝ **19**

και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε ⌈απεστειλαν⌉
⌈οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεισ και λευειτασ⌉ ινα
⌈ερωτησωσιν⌉ αυτον ⌈συ τισ⌉ ει **20** και ⌈ωμολογησεν⌉
και ουκ ηρνησατο ⌈και ωμολογησεν⌉ οτι ⌈εγω ουκ ειμι⌉
ο $\overline{\chi\sigma}$ **21** και ⌈ηρωτησαν⌉⌈αυτον τι ουν συ ηλιασ ει και⌉
λεγει ουκ ειμι ⌈ο⌉ προφητησ ει συ και απεκριθη ου **22**
⌈ειπαν⌉ ουν αυτω ⌈⌉ τισ ει ινα αποκρισιν δωμεν τοισ
πεμψασιν ημασ τι λεγεισ ⌈περι⌉ σεαυτου **23** εφη εγω φωνη
βοωντοσ εν τη ερημω ευθυνατε την οδον $\overline{\kappa\upsilon}$ ⌈⌉ καθωσ
ειπεν ησαιασ ο προφητησ **24** και ⌈⌉ απεσταλμενοι ησαν εκ
των φαρισαιων **25** ⌈και ηρωτησαν αυτον και ειπαν αυτω⌉
τι ουν βαπτιζεισ ει συ ουκ ει ο $\overline{\chi\sigma}$ ⌈ουδε⌉ ηλιασ ⌈ουδε⌉
ο προφητησ **26** απεκριθη αυτοισ ⌈ο⌉ ιωαννησ ⌈λεγων⌉
εγω βαπτιζω ⌈⌉ εν ⌈⌉ υδατι μεσοσ ⌈⌉ υμων ⌈εστηκεν⌉
ον υμεισ ουκ οιδατε **27** ⌈ο⌉ οπισω μου ερχομενοσ ⌈⌉ ου
⌈ουκ ειμι εγω⌉⌈αξιοσ⌉ ινα λυσω ⌈αυτου τον ιμαντα του
υποδηματοσ⌉ **28** ταυτα ⌈εν βηθανια εγενετο⌉ περαν του
ιορδανου ⌈⌉ οπου ην ⌈ο⌉ ιωαννησ βαπτιζων ⌈⌉ **29** τη
επαυριον βλεπει ⌈⌉ τον $\overline{\iota\nu}$ ερχομενον ⌈προσ αυτον και⌉
λεγει ιδε ο αμνοσ του $\overline{\theta\upsilon}$ ο αιρων ⌈την αμαρτιαν⌉ του
κοσμου **30** ουτοσ ⌈εστιν⌉⌈υπερ⌉ ου εγω ειπον ⌈⌉ οπισω
μου ερχεται ανηρ οσ εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτοσ
μου ην **31** καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω
ισραηλ δια τουτο ⌈ηλθον εγω⌉ εν ⌈⌉ υδατι ⌈βαπτιζων⌉
32 και εμαρτυρησεν ιωαννησ ⌈λεγων⌉ οτι τεθεαμαι το
$\overline{\pi\nu\alpha}$ ⌈καταβαινον ωσ περιστεραν⌉⌈εξ⌉⌈⌉ ουρανου και
⌈εμεινεν⌉ επ αυτον **33** ⌈καγω⌉ ουκ ηδειν ⌈αυτον⌉ αλλ ο
πεμψασ με βαπτιζειν εν ⌈⌉ υδατι εκεινοσ μοι ειπεν εφ
ον ⌈αν⌉⌈ιδησ⌉ το $\overline{\pi\nu\alpha}$ καταβαινον και μενον επ ⌈αυτον⌉

⌜ουτοσ⌝ εστιν ο βαπτιζων εν πνι αγιω ⌜⌝ **34** καγω εωρακα
και μεμαρτυρηκα οτι ουτοσ εστιν ο ⌜υιοσ⌝⌜⌝ του θυ **35**
τη επαυριον ⌜παλιν⌝ ειστηκει ⌜ο⌝ ιωαννησ και εκ των
μαθητων αυτου δυο **36** και εμβλεψασ τω ιυ περιπατουντι
λεγει ιδε ο αμνοσ του θυ ⌜⌝ **37** ⌜και⌝ ⌜ηκουσαν⌝ ⌜οι
δυο αυτου μαθηται⌝⌜⌝ λαλουντοσ ⌜και⌝ ηκολουθησαν
τω ιυ **38** στραφεισ ⌜δε⌝ ο ισ και θεασαμενοσ αυτουσ
ακολουθουντασ⌜⌝ λεγει ⌜αυτοισ⌝ τι ζητειτε ⌜οι δε⌝⌜ειπαν⌝
⌜αυτω⌝ ραββει ο λεγεται ⌜μεθερμηνευομενον⌝ διδασκαλε
που μενεισ **39** λεγει αυτοισ ερχεσθε και ⌜οψεσθε⌝⌜ηλθαν⌝
⌜ουν⌝ και ⌜ειδαν⌝ που μενει και παρ αυτω εμειναν
την ημεραν εκεινην ωρα ⌜⌝ ην ωσ ⌜δεκατη⌝ **40** ην ⌜⌝
ανδρεασ ο αδελφοσ σιμωνοσ ⌜πετρου⌝ εισ εκ των δυο
⌜των⌝ ακουσαντων παρα ιωαννου και ⌜ακολουθησαντων⌝
αυτω **41** ευρισκει ⌜ουτοσ⌝⌜πρωτον⌝ τον αδελφον τον
ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσσιαν
ο ⌜εστιν⌝ μεθερμηνευομενον ⌜⌝ χσ **42** ⌜ηγαγεν αυτον
προσ τον ιν εμβλεψασ αυτω ο ισ ειπεν συ ει σιμων ο
υιοσ ιωαννου συ κληθηση κηφασ ο⌝ ερμηνευεται πετροσ
43 τη επαυριον ηθελησεν ⌜εξελθειν εισ την γαλιλαιαν
και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ισ⌝ ακολουθει
μοι **44** ην ⌜δε ο⌝ φιλιπποσ απο ⌜βηθσαιδα⌝⌜εκ⌝ τησ
πολεωσ⌜⌝ ανδρεου και πετρου **45** ευρισκει φιλιπποσ τον
ναθαναηλ και λεγει αυτω ον ⌜εγραψεν⌝ μωυσησ εν τω
νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιν ⌜υιον του ιωσηφ⌝ τον
απο ναζαρετ **46** ⌜και⌝ ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ
δυναται ⌜τι αγαθον⌝ ειναι λεγει αυτω ⌜ο⌝ φιλιπποσ ερχου
και ιδε **47** ⌜ειδεν⌝⌜ο⌝ισ τον ναθαναηλ ερχομενον προσ
αυτον ⌜και⌝ λεγει περι ⌜αυτου⌝ ιδε αληθωσ ⌜ισραηλειτησ⌝

εν ω δολοσ ουκ ⌜εστιν⌝ **48** λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με ⌜γινωσκεισ⌝ απεκριθη ⌜⌝ ιϲ και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε **49** απεκριθη ⌜αυτω ναθαναηλ⌝ ραββει συ ει ⌜⌝ ο υιοσ του θυ συ ⌜βασιλευσ ει⌝ του ισραηλ **50** απεκριθη ιϲ και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ⌜οτι⌝ ειδον ⌜σε⌝ ⌜υποκατω τησ συκησ⌝ πιστευεισ ⌜μειζω τουτων⌝ οψη **51** και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν ⌜⌝ οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τουσ αγγελουσ του θυ αναβαινοντασ και καταβαινοντασ επι τον υιον του ανθρωπου

2 και ⌜τη ημερα τη τριτη⌝ γαμοσ ⌜εγενετο⌝ εν ⌜⌝ κανα τησ γαλιλαιασ και ην η μητηρ του ιυ εκει **2** εκληθη δε ⌜και⌝ ο ιϲ ⌜⌝ και οι μαθηται αυτου εισ τον γαμον **3** και ⌜υστερησαντοσ οινου⌝ λεγει η μητηρ ⌜του⌝ ιυ προσ αυτον ⌜οινον⌝ ουκ ⌜εχουσιν⌝ **4** ⌜και⌝ λεγει αυτη ο ιϲ τι εμοι και ⌜σοι⌝ γυναι ουπω ηκει η ωρα μου **5** λεγει η μητηρ αυτου τοισ διακονοισ ο ⌜τι⌝ ⌜αν⌝ λεγη υμιν ποιησατε **6** ησαν δε εκει ⌜λιθιναι υδριαι⌝ εξ ⌜κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων κειμεναι⌝ ⌜χωρουσαι⌝ ανα ⌜μετρητασ⌝ δυο η τριϲ **7** ⌜⌝ λεγει αυτοισ ο ιϲ γεμισατε τασ υδριασ υδατοσ και εγεμισαν αυτασ εωσ ανω **8** και λεγει αυτοισ αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλεινω ⌜οι δε⌝ ηνεγκαν **9** ωσ δε εγευσατο ο αρχιτρικλεινοσ το υδωρ οινον γεγενημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ⌜ηδεισαν⌝ οι ηντληκοτεσ το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλεινοσ **10** και λεγει ⌜αυτω⌝ πασ ανθρωποσ ⌜πρωτον τον καλον οινον⌝ ⌜τιθησιν⌝ και οταν ⌜μεθυσθωσιν⌝ ⌜⌝ τον ελασσω συ ⌜⌝ τετηρηκασ τον καλον οινον εωσ αρτι **11** ταυτην ⌜εποιησεν αρχην⌝ των σημιων

ο ιϛ εν κανα ⌜τησ⌝ γαλιλαιασ ⌜⌝ και ⌜εφανερωσεν⌝ την δοξαν ⌜αυτου⌝ και επιστευσαν ⌜εισ αυτον οι μαθηται αυτου⌝ **12** μετα ⌜τουτο⌝ κατεβη ⌜εισ καφαρναουμ⌝ αυτοσ ⌜και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι και οι μαθηται αυτου⌝ και ⌜εκει⌝ ⌜εμειναν⌝ ου πολλασ ημερασ **13** ⌜και εγγυσ⌝ ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη ⌜εισ ιεροσολυμα ο ιϛ⌝ ⌜⌝ **14** και ευρεν εν τω ιερω τουσ πωλουντασ ⌜βοασ και προβατα και⌝ περιστερασ και τουσ ⌜κερματιστασ⌝ καθημενουσ **15** ⌜και ποιησασ⌝ ⌜⌝ φραγελλιον εκ σχοινιων ⌜⌝ παντασ εξεβαλεν εκ του ιερου ⌜τα τε⌝ προβατα και τουσ βοασ και των κολλυβιστων ⌜εξεχεεν⌝ ⌜τα κερματα⌝ και τασ τραπεζασ ⌜ανετρεψεν⌝ **16** και τοισ ⌜τασ περιστερασ πωλουσιν⌝ ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν ⌜⌝ μη ποιειτε τον οικον του πατροσ μου ⌜οικον⌝ εμποριου **17** ⌜εμνησθησαν⌝ οι μαθηται αυτου οτι ⌜γεγραμμενον εστιν⌝ ⌜⌝ ο ζηλοσ του οικου σου ⌜καταφαγεται⌝ με **18** απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ⌜ειπαν⌝ αυτω τι σημειον δικνυεισ ⌜ημιν⌝ οτι ταυτα ποιεισ **19** απεκριθη ⌜⌝ ιϛ και ειπεν αυτοισ λυσατε τον ναον τουτον και ⌜εν⌝ τρισιν ⌜ημεραισ⌝ εγερω αυτον **20** ⌜ειπαν⌝ ουν οι ιουδαιοι τεσσερακοντα και εξ ετεσιν ⌜οικοδομηθη ο ναοσ ουτοσ⌝ και ⌜συ εν⌝ τρισιν ⌜ημεραισ⌝ εγερεισ αυτον **21** ⌜εκεινοσ⌝ δε ⌜ελεγεν⌝ περι ⌜του ναου⌝ του σωματοσ ⌜αυτου⌝ **22** οτε ουν ⌜ηγερθη⌝ εκ νεκρων εμνησθησαν ⌜οι μαθηται αυτου⌝ οτι τουτο ελεγεν ⌜⌝ και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ⌜ον⌝ ειπεν ο ιϛ **23** ωσ δε ην εν ⌜τοισ⌝ ιεροσολυμοισ εν τω πασχα ⌜εν⌝ τη εορτη πολλοι επιστευσαν εισ το ονομα αυτου θεωρουντεσ αυτου τα σημια α εποιει **24** αυτοσ δε ⌜⌝ ιϛ ουκ ⌜επιστευεν⌝ ⌜εαυτον⌝ ⌜αυτοισ⌝ δια το ⌜αυτον⌝ ⌜γινωσκειν⌝ παντασ **25**

και ⌜οτι⌝⌜ου χριαν⌝ειχεν ινα τισ μαρτυρηση περι του
ανθρωπου αυτοσ γαρ ⌜εγινωσκεν⌝⌜τι ην εν⌝τω ανθρωπω
3 ην δε ανθρωποσ εκ των φαρισαιων νικοδημοσ ⌜ονομα
αυτω⌝ αρχων των ιουδαιων **2** ⌜ουτοσ⌝⌜ηλθεν⌝⌜προσ
αυτον νυκτοσ⌝ και ειπεν αυτω ραββει οιδαμεν οτι απο θ̄ῡ
εληλυθασ διδασκαλοσ ⌜ουδεισ γαρ⌝⌜δυναται ταυτα τα
σημεια⌝⌜⌝ ποιειν α συ ποιεισ εαν μη η ο θ̄σ̄ μετ αυτου
3 απεκριθη ⌜⌝ῑσ̄ ⌜και ειπεν αυτω⌝ αμην αμην λεγω ⌜⌝
σοι εαν μη τισ γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την
βασιλειαν του θ̄ῡ **4** λεγει προσ αυτον ⌜⌝ νικοδημοσ πωσ
δυναται ⌜ανθρωποσ γεννηθηναι γερων ων⌝ μη δυναται
εισ την κοιλιαν τησ μητροσ αυτου δευτερον εισελθειν και
⌜γεννηθηναι⌝ **5** απεκριθη ⌜⌝ῑσ̄ αμην ⌜αμην⌝ λεγω σοι εαν
μη τισ ⌜γεννηθη εξ υδατοσ και π̄ν̄σ̄⌝ ου δυναται ⌜εισελθειν
εισ⌝ την βασιλειαν ⌜του θ̄ῡ⌝ **6** το ⌜⌝⌜γεγεννημενον⌝ εκ
τησ σαρκοσ σαρξ ⌜εστιν⌝ και το γεγεννημενον εκ του π̄ν̄σ̄
πνευμα ⌜εστιν⌝ **7** μη θαυμασησ οτι ειπον σοι ⌜δει⌝ υμασ
⌜γεννηθηναι⌝ ανωθεν **8** το πνευμα οπου θελει πνει και
την φωνην αυτου ακουεισ ⌜αλλ⌝ ουκ οιδασ ποθεν ερχεται
⌜και⌝ που υπαγει ουτωσ ⌜εστιν⌝ πασ ο γεγεννημενοσ εκ
⌜του⌝ π̄ν̄σ̄ **9** απεκριθη νικοδημοσ και ειπεν αυτω πωσ
δυναται ταυτα γενεσθαι **10** απεκριθη ⌜⌝ῑσ̄ και ειπεν αυτω
συ ει ο διδασκαλοσ του ισραηλ και ταυτα ου ⌜γεινωσκεισ⌝
11 αμην αμην λεγω σοι οτι ο οιδαμεν λαλουμεν και ο
εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ⌜ου⌝
λαμβανετε **12** ει τα επιγεια ειπον ⌜υμιν⌝ και ου ⌜πιστευετε⌝
πωσ εαν ειπω υμιν τα επουρανια ⌜πιστευσεται⌝ **13** και
ουδεισ ⌜αναβεβηκεν⌝ εισ τον ουρανον ει μη ο εκ του
ουρανου καταβασ ο υιοσ του ανθρωπου ⌜⌝ **14** και καθωσ

μωυσης ⌜υψωσεν⌝ τον οφιν εν τη ερημω ⌜ουτως⌝⌜⌝ ⌜υψωθηναι δει⌝ τον υιον του ανθρωπου **15** ινα πασ ο πιστευων ⌜εν⌝⌜αυτω⌝⌜⌝ εχη ⌜ζωην⌝ αιωνιον **(aiōnios g166)** **16** ⌜ουτως⌝ γαρ ηγαπησεν ο θ̅σ̅ τον κοσμον ωστε τον υιον ⌜⌝ τον ⌜μονογενη⌝⌜εδωκεν⌝ ινα πασ ο πιστευων ⌜εισ⌝ αυτον μη ⌜απολεται⌝⌜αλλ⌝ εχη ζωην αιωνιον **(aiōnios g166)** **17** ου γαρ απεστειλεν ο θ̅σ̅ τον υιον ⌜⌝ εισ τον κοσμον ⌜ινα κρινη τον κοσμον αλλ⌝ ινα σωθη ο κοσμοσ δι αυτου **18** ο πιστευων εισ αυτον ου κρινεται ο ⌜δε⌝ μη πιστευων ηδη κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εισ το ονομα του μονογενουσ υιου του θ̅υ̅ **19** αυτη δε εστιν η κρισισ οτι ⌜το⌝ φωσ εληλυθεν εισ τον κοσμον και ⌜ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτοσ⌝ η το φωσ ην γαρ ⌜αυτων πονηρα⌝ τα εργα **20** πασ γαρ ο φαυλα πρασσων μισει το φωσ ⌜και ουκ ερχεται προσ το φωσ⌝ ινα μη ελεγχθη ⌜τα εργα αυτου⌝⌜⌝ **21** ⌜ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προσ το φωσ ινα φανερωθη αυτου τα εργα⌝ οτι εν θ̅ω̅ ⌜εστιν⌝⌜ειργασμενα⌝ **22** μετα ταυτα ηλθεν ⌜ο⌝ι̅σ̅ ⌜και οι μαθηται αυτου εισ την ιουδαιαν γην⌝⌜και εκει⌝⌜διετριβεν⌝ μετ αυτων και ⌜εβαπτιζεν⌝ **23** ην δε και ⌜ο⌝ ιωαννησ βαπτιζων εν αινων εγγυσ του ⌜σαλειμ⌝ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγεινοντο και εβαπτιζοντο **24** ουπω γαρ ην βεβλημενοσ εισ την φυλακην ⌜ο⌝ ιωαννησ **25** εγενετο ⌜ουν ζητησισ⌝ εκ των μαθητων ⌜⌝ ιωαννου μετα ⌜ιουδαιου⌝ περι καθαρισμου **26** και ⌜ηλθαν⌝ προσ τον ιωαννην και ⌜ειπαν⌝ αυτω ραββει οσ ην μετα σου περαν του ιορδανου ⌜ω⌝ συ μεμαρτυρηκασ ⌜ιδε⌝ ουτοσ βαπτιζει και παντεσ ερχονται προσ αυτον **27** απεκριθη ιωαννησ και ειπεν ου δυναται ανθρωποσ ⌜λαμβανειν⌝⌜ουδε εν⌝

⌜εαν⌝ μη ⌜η⌝ δεδομενον αυτω εκ του ουρανου **28** αυτοι
υμεισ ⌜μοι⌝ μαρτυρειτε οτι ειπον ⌜⌝ ουκ ειμι ⌜εγω⌝ ο χσ
αλλ οτι απεσταλμενοσ ειμι εμπροσθεν εκεινου **29** ο εχων
⌜την⌝ νυμφην νυμφιοσ εστιν ο δε φιλοσ του νυμφιου
ο ⌜εστηκωσ⌝⌜και ακουων αυτου⌝ χαρα χαιρει δια την
φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται
30 εκεινον ⌜δει αυξανειν⌝ εμε δε ελαττουσθαι **31** ο ανωθεν
ερχομενοσ επανω παντων εστιν ο ⌜⌝ ων ⌜εκ⌝ τησ γησ εκ
τησ γησ ⌜εστιν και εκ τησ γησ λαλει⌝ ο ⌜εκ του ουρανου
ερχομενοσ⌝⌜επανω παντων εστιν⌝ **32** ⌜⌝⌜ο⌝⌜εωρακεν⌝
και ⌜ηκουσεν⌝⌜τουτο⌝ μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου
ουδεισ λαμβανει **33** ο λαβων αυτου την μαρτυριαν ⌜⌝
εσφραγισεν οτι ο θσ αληθησ εστιν **34** ον γαρ απεστιλεν ο
θσ τα ρηματα του θυ λαλει ου γαρ εκ ⌜μετρου⌝⌜διδωσιν⌝
⌜το πνα⌝ **35** ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα ⌜δεδωκεν⌝
εν τη χειρι αυτου **36** ⌜⌝ ο πιστευων εισ τον υιον ⌜εχει⌝
ζωην αιωνιον ⌜ο δε⌝ απειθων τω υιω ουκ ⌜οψεται⌝ ζωην
⌜αλλ⌝⌜η⌝ οργη του θυ ⌜μενει επ αυτον⌝ **(aiōnios g166)**

4 ωσ ουν εγνω ο ⌜κσ⌝ οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ισ
πλειονασ μαθητασ ποιει και βαπτιζει ⌜η⌝ ιωαννησ **2**
⌜καιτοιγε⌝⌜ισ αυτοσ⌝ ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου
3 ⌜αφηκεν⌝ την ιουδαιαν ⌜⌝ και ⌜απηλθεν⌝⌜παλιν⌝ εισ την
γαλιλαιαν **4** εδει δε αυτον διερχεσθαι δια τησ σαμαριασ **5**
⌜ερχεται ουν εισ πολιν τησ σαμαριασ⌝ λεγομενην συχαρ
πλησιον του χωριου ⌜ο⌝ εδωκεν ιακωβ ⌜τω⌝ ιωσηφ τω
υιω αυτου **6** ην δε εκει πηγη του ιακωβ ⌜ο⌝ ουν ισ
κεκοπιακωσ εκ τησ ⌜οδοιποριασ⌝⌜εκαθεζετο⌝⌜ουτωσ⌝
επι τη ⌜πηγη⌝ ωρα ⌜⌝ ην ⌜ωσ⌝ εκτη **7** ⌜⌝ ερχεται ⌜⌝ γυνη εκ
τησ σαμαρειασ αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ισ δοσ μοι

⌜πειν⌝ **8** οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εισ την πολιν ινα τροφασ⌜αγορασωσιν⌝ **9** λεγει⌜ουν⌝ αυτω η γυνη η σαμαριτισ⌜πωσ συ ιουδαιοσ ων⌝⌜παρ⌝⌜εμου⌝ ⌜πειν αιτεισ⌝⌜γυναικοσ σαμαρειτιδοσ ουσησ⌝⌜ου γαρ συνχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταισ⌝ **10** απεκριθη⌜⌝ιησ και ειπεν αυτη ει ηδεισ την δωρεαν του θυ και τισ εστιν ο λεγων σοι δοσ μοι⌜πειν⌝ συ αν ητησασ αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων **11** λεγει⌜αυτω⌝⌜η γυνη⌝ κυριε⌜ουτε αντλημα εχεισ και το φρεαρ εστιν βαθυ⌝⌜⌝⌜ποθεν ουν εχεισ το⌝ υδωρ⌜το⌝ζων **12** μη συ⌜μειζων⌝ει του πατροσ ημων ιακωβ⌜οσ⌝⌜εδωκεν⌝ ημιν το φρεαρ⌜⌝⌜και αυτοσ⌝ εξ αυτου⌜επιεν⌝ και⌜οι⌝ υιοι αυτου και τα θρεμματα ⌜αυτου⌝ **13** απεκριθη⌜⌝ιησ και ειπεν αυτη⌜πασ⌝ ο πινων εκ του υδατοσ τουτου διψησει παλιν **14**⌜οσ⌝⌜δ⌝⌜αν πιη⌝ εκ του υδατοσ ου εγω δωσω αυτω⌜ου μη διψησει εισ τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω⌝γενησεται⌜εν αυτω πηγη⌝ υδατοσ αλλομενου εισ ζωην αιωνιον **(aiōn g165, aiōnios g166)** **15** λεγει προσ αυτον η γυνη κυριε δοσ μοι τουτο το υδωρ ινα μη⌜διψω⌝ μηδε⌜διερχομαι⌝⌜ενθαδε⌝ αντλειν **16** λεγει αυτη⌜⌝ υπαγε φωνησον⌜τον ανδρα σου⌝ και ελθε ενθαδε **17** απεκριθη η γυνη⌜και ειπεν αυτω⌝⌜ουκ εχω ανδρα⌝ λεγει αυτη⌜ο⌝ιησ καλωσ⌜ειπασ⌝ οτι ανδρα ουκ⌜εχω⌝ **18** πεντε γαρ ανδρασ εσχεσ και νυν ον εχεισ ουκ ⌜εστιν⌝ σου ανηρ τουτο⌜αληθεσ⌝⌜ειρηκασ⌝ **19** λεγει αυτω η γυνη⌜κυριε⌝ θεωρω οτι προφητησ ει⌜συ⌝ **20** οι πατερεσ ημων εν⌜τω ορει τουτω⌝ προσεκυνησαν και υμεισ λεγετε οτι εν ιεροσολυμοισ εστιν⌜ο τοποσ⌝ οπου⌜προσκυνειν δει⌝ **21** λεγει αυτη ο ιησ⌜πιστευε μοι γυναι⌝ οτι ερχεται ωρα⌜οτε⌝ ουτε εν⌜τω ορει τουτω⌝ ουτε εν ιεροσολυμοισ

προσκυνησεταιτωπατρι **22** υμεισπροσκυνειτεοουκ
οιδατεημεισπροσκυνουμενοοιδαμενοτιησωτηριαεκ
τωνιουδαιωνεστιν **23** ⌜αλλα⌝ερχεταιωρακαινυνεστιν
οτεοιαληθινοιπροσκυνηται ⌜προσκυνησουσιν⌝τωπατρι
ενπνευματικαιαληθειακαιγαροπατηρτοιουτουσζητει
τουσ ⌜προσκυνουντασ⌝⌜αυτον⌝⌜⌝ **24** $\overline{\text{πνα}}$ ⌜ο $\overline{\theta\text{σ}}$⌝ καιτουσ
προσκυνουντασ ⌜αυτον⌝ενπνευματι ⌜καιαληθεια⌝⌜δει
προσκυνειν⌝ **25** λεγειαυτωηγυνη ⌜οιδα⌝οτιμεσσιασ
ερχεταιολεγομενοσ $\overline{\chi\text{σ}}$ οταναν ελθηεκεινοσ ⌜αναγγελει⌝
ημιν ⌜απαντα⌝ **26** λεγειαυτη ⌜ο⌝ $\overline{\text{ισ}}$ εγωειμιολαλων
σοι **27** και ⌜επι⌝τουτω ⌜ηλθον⌝οιμαθηταιαυτουκαι
⌜εθαυμαζον⌝οτιμετα γυναικοσ ⌜ελαλει⌝ουδεισμεντοι⌜⌝
⌜ειπεν⌝⌜⌝τιζητεισητιλαλεισμετ αυτησ **28** αφηκενουν
⌜την υδριαν αυτησ η γυνη⌝ καιαπηλθενεισ την πολιν και
λεγειτοισ ανθρωποισ **29** δευτειδετεανθρωπονοσ ⌜ειπεν⌝
⌜μοι⌝παντα ⌜οσα⌝εποιησαμητι ⌜ουτοσ⌝εστινο $\overline{\chi\text{σ}}$ **30**
⌜εξηλθον⌝εκ τησ πολεωσ καιηρχοντοπροσ αυτον **31**
⌜εν⌝τω ⌜μεταξυ⌝⌜ηρωτων⌝αυτονοιμαθηται⌜⌝λεγοντεσ
ραββειφαγε **32** οδεειπεναυτοισεγωβρωσινεχωφαγειν
ηνυμεισουκοιδατε **33** ⌜ελεγονουνοιμαθηταιπροσ
αλληλουσ⌝ μη τισ ⌜ηνεγκεν⌝αυτωφαγειν **34** λεγειαυτοισ
ο $\overline{\text{ισ}}$ εμονβρωμαεστινινα ⌜ποιησω⌝τοθελημα του
πεμψαντοσ με και τελιωσω αυτου το εργον **35** ουχ υμεισ
λεγετεοτι ⌜ετι⌝⌜τετραμηνοσ⌝⌜εστιν⌝ καιοθερισμοσ
ερχεταιιδουλεγωυμιν ⌜επαρατε⌝τουσ οφθαλμουσ υμων
και θεασασθε τασ χωρασ οτι λευκαι ⌜εισιν⌝προσ θερισμον
ηδη **36** ⌜⌝ ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον
εισ ⌜ζωην⌝ αιωνιον ινα ⌜⌝ ο σπειρων ⌜ομου χαιρη και
ο θεριζων **(aiōnios g166)** **37** εν γαρ τουτω ο λογοσ εστιν

ο αληθινοσ οτι αλλοσ εστιν ο σπειρων και αλλοσ ο θεριζων⌉ **38** εγω ⌈απεστειλα⌉ υμασ θεριζειν ⌈ο⌉ ουχ υμεισ ⌈κεκοπιακατε⌉ αλλοι ⌈κεκοπιακασιν⌉ και υμεισ ⌈εισ⌉ τον κοπον αυτων εισεληλυθατε **39** εκ δε τησ πολεωσ εκεινησ πολλοι επιστευσαν ⌈εισ αυτον⌉ των σαμαριτων δια τον λογον τησ γυναικοσ μαρτυρουσησ οτι ⌈ειπεν⌉ μοι παντα ⌈α⌉⌈εποιησα⌉ **40** ⌈ωσ ουν ηλθον⌉ προσ αυτον οι σαμαριται ⌈ηρωτων⌉ αυτον μειναι ⌈παρ αυτοισ⌉ και εμεινεν ⌈εκει δυο ημερασ⌉ **41** και πολλω ⌈πλειουσ⌉ επιστευσαν δια τον λογον αυτου **42** ⌈τη τε γυναικι ελεγον⌉⌈οτι⌉ ουκετι δια την ⌈σην λαλιαν⌉ πιστευομεν ⌈αυτοι⌉ γαρ ακηκοαμεν ⌈⌉ και οιδαμεν οτι ⌈ουτοσ εστιν αληθωσ⌉ ο σωτηρ του κοσμου ⌈⌉ **43** μετα δε τασ δυο ημερασ εξηλθεν εκειθεν ⌈⌉ εισ την γαλιλαιαν **44** αυτοσ γαρ ⌈⌉$\overline{\text{ισ}}$ εμαρτυρησεν οτι προφητησ εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει **45** ⌈οτε⌉ ουν ηλθεν εισ την γαλιλαιαν ⌈εδεξαντο αυτον⌉ οι ⌈γαλιλαιοι παντα εωρακοτεσ⌉⌈οσα⌉ εποιησεν εν ⌈⌉⌈ιεροσολυμοισ⌉ ⌈εν⌉ τη εορτη και ⌈αυτοι⌉ γαρ ⌈ηλθον⌉⌈εισ την εορτην⌉ **46** ⌈ηλθεν⌉ ουν ⌈παλιν⌉⌈εισ την κανα⌉ τησ γαλιλαιασ οπου ⌈εποιησεν⌉ το υδωρ οινον ⌈και ην⌉ τισ ⌈βασιλικοσ⌉ ου ο υιοσ ησθενει εν καφαρναουμ **47** ⌈ουτοσ⌉ ακουσασ οτι ⌈⌉$\overline{\text{ισ}}$ ⌈ηκει⌉ εκ τησ ιουδαιασ εισ την γαλιλαιαν ⌈απηλθεν⌉⌈προσ αυτον⌉ και ηρωτα ⌈⌉ ινα ⌈καταβη και⌉ ιασηται αυτου τον υιον ⌈ημελλεν⌉ γαρ αποθνησκειν **48** ειπεν ⌈ουν ο⌉$\overline{\text{ισ}}$ προσ αυτον εαν μη σημεια και τερατα ⌈ιδητε⌉ ου μη πιστευσητε **49** λεγει προσ αυτον ο ⌈βασιλικοσ⌉⌈κυριε⌉ καταβηθι πριν αποθανειν ⌈το παιδιον⌉⌈μου⌉ **50** λεγει αυτω ο$\overline{\text{ισ}}$ πορευου ο υιοσ σου ζη ⌈⌉ επιστευσεν ο ανθρωποσ τω λογω ⌈ον ειπεν αυτω ο$\overline{\text{ισ}}$⌉ και επορευετο **51** ηδη δε αυτου

καταβαινοντοσ ⌜οι δουλοι αυτου υπηντησαν αυτω και
απηγγειλαν⌝ ⌜λεγοντεσ⌝ οτι ⌜ο⌝ ⌜παισ⌝ ⌜αυτου⌝ ζη **52**
επυθετο ουν ⌜την ωραν παρ αυτων⌝ εν η κομψοτερον
⌜εσχεν⌝ ⌜ειπον ουν⌝ ⌜αυτω⌝ οτι ⌜εχθεσ⌝ ωραν εβδομην
αφηκεν ⌜αυτον⌝ ο πυρετοσ **53** εγνω ουν ο πατηρ ⌜⌝ οτι ⌜⌝
εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ⌜ι̅η̅ ο⌝ υιοσ σου ζη και
επιστευσεν αυτοσ και η οικια αυτου ολη **54** ⌜τουτο⌝ ⌜δε⌝
παλιν ⌜δευτερον σημειον εποιησεν⌝ ο ι̅η̅ ελθων εκ τησ
ιουδαιασ εισ την γαλιλαιαν

5 μετα ταυτα ην ⌜⌝ εορτη των ιουδαιων και ανεβη ⌜⌝ ι̅σ̅
εισ ιεροσολυμα **2** ⌜εστιν⌝ δε εν τοισ ιεροσολυμοισ ⌜επι τη⌝
προβατικη κολυμβηθρα ⌜η⌝ ⌜⌝ ⌜επιλεγομενη⌝ εβραιστι
⌜βηθσαιδα⌝ πεντε στοασ εχουσα **3** εν ταυταισ ⌜κατεκειτο⌝
πληθοσ ⌜⌝ των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων
⌜⌝ ⌜⌝ **5** ην δε ⌜τισ⌝ ⌜ανθρωποσ εκει⌝ ⌜τριακοντα οκτω
ετη⌝ εχων εν τη ασθενεια ⌜αυτου⌝ **6** τουτον ⌜ιδων⌝ ο ι̅σ̅
⌜κατακειμενον⌝ και γνουσ οτι πολυν ⌜ηδη⌝ ⌜χρονον εχει⌝
λεγει αυτω θελεισ υγιησ γενεσθαι ⌜⌝ **7** ⌜απεκριθη⌝ αυτω ο
ασθενων κυριε ⌜ανθρωπον⌝ ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το
υδωρ ⌜βαλη⌝ με εισ την κολυμβηθραν εν ⌜ω⌝ δε ερχομαι
εγω αλλοσ ⌜προ⌝ εμου καταβαινει **8** λεγει αυτω ο ι̅σ̅
⌜εγειρε⌝ ⌜⌝ αρον τον ⌜κραβαττον⌝ σου και περιπατει **9** ⌜και
ευθεωσ⌝ ⌜εγενετο υγιησ⌝ ο ανθρωποσ ⌜και⌝ ⌜ηρεν⌝ τον
⌜κραβαττον⌝ ⌜αυτου⌝ και ⌜περιεπατει⌝ ην δε σαββατον
⌜εν εκεινη τη ημερα⌝ **10** ελεγον ουν ⌜οι⌝ ιουδαιοι τω
τεθεραπευμενω σαββατον εστιν ⌜και⌝ ουκ ⌜εξεστιν⌝ σοι
⌜αραι⌝ τον ⌜κραββαττον⌝ ⌜σου⌝ **11** ⌜οσ δε⌝ ⌜απεκριθη⌝
αυτοισ ο ποιησασ με ⌜υγιη⌝ εκεινοσ μοι ειπεν ⌜αρον⌝ τον
⌜κραβαττον⌝ ⌜σου⌝ και ⌜περιπατει **12** ηρωτησαν αυτον τισ

εστιν ο ανθρωποσ ο ειπων σοι αρον και περιπατει⌉ **13** ο ⌈δε ιαθεισ⌉ ουκ ηδει τισ ⌈εστιν⌉ ο ⌈γαρ⌉ ιϲ ⌈εξενευσεν⌉ οχλου οντοσ εν τω ⌈τοπω⌉ **14** μετα ταυτα ⌈ευρισκει⌉ ⌈αυτον ο ιϲ⌉ εν τω ιερω και ⌈ειπεν⌉ αυτω ιδε υγιησ γεγονασ μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον ⌈σοι τι⌉ γενηται **15** ⌈απηλθεν⌉ ο ανθρωποσ και ⌈ανηγγειλεν⌉ τοισ ⌈ιουδαιοισ⌉ ⌈⌉ οτι ιϲ εστιν ο ποιησασ ⌈αυτον⌉ υγιη **16** και δια ⌈⌉ τουτο εδιωκον ⌈οι ιουδαιοι τον ιν⌉ ⌈οτι⌉ ταυτα ⌈εποιει⌉ ⌈εν⌉ σαββατω **17** ο δε ⌈⌉ ⌈απεκρινατο⌉ αυτοισ ο πατηρ μου εωσ αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι **18** δια τουτο ⌈ουν⌉ μαλλον ⌈εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι⌉ οτι ου μονον ⌈ελυε⌉ το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ⌈ελεγεν⌉ τον ⌈θν⌉ ισον εαυτον ποιων τω θω **19** ⌈απεκρινατο ουν ο ιϲ και ελεγεν αυτοισ αμην⌉ αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιοσ ⌈ποιειν αφ εαυτου ουδεν⌉ ⌈εαν⌉ μη ⌈τι⌉ βλεπη ⌈τον πατερα ποιουντα⌉ ⌈α⌉ γαρ ⌈αν⌉ εκεινοσ ⌈ποιη⌉ ταυτα και ο υιοσ ⌈ομοιωσ ποιει⌉ **20** ο γαρ πατηρ ⌈φιλει⌉ τον υιον και παντα ⌈δικνυσιν⌉ αυτω α ⌈⌉ αυτοσ ⌈ποιει⌉ και μειζονα τουτων ⌈δειξει αυτω εργα⌉ ινα υμεισ ⌈θαυμαζηται **21** ωσπερ⌉ γαρ ⌈ο πατηρ εγειρει τουσ νεκρουσ⌉ και ζωοποιει ⌈ουτωσ⌉ και ο υιοσ ουσ θελει ζωοποιει **22** ⌈ουδε⌉ γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν ⌈δεδωκεν⌉ τω υιω **23** ινα παντεσ ⌈τιμωσι⌉ τον υιον καθωσ ⌈τιμωσι⌉ τον πατερα ο ⌈μη⌉ τιμων τον υιον ου τειμα τον πατερα τον πεμψαντα αυτον **24** αμην αμην λεγω υμιν ⌈οτι⌉ ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμψαντι με εχει ζωην αιωνιον και ⌈εισ κρισιν ουκ ερχεται⌉ αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εισ ⌈την⌉ ζωην **(aiōnios g166)** **25** αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ⌈ωρα και νυν εστιν⌉

οτε οι νεκροι ⌜ακουσουσιν⌝ τησ φωνησ του υιου του θ̅υ̅
και ⌜οι⌝ ακουσαντεσ ⌜ζησουσιν⌝ **26** ⌜ωσπερ⌝ γαρ ο πατηρ
⌜⌝⌜εχει ζωην⌝ εν εαυτω ⌜ουτωσ και τω υιω εδωκεν ζωην
εχειν εν εαυτω⌝ **27** και ⌜⌝⌜εξουσιαν εδωκεν αυτω κρισιν⌝
ποιειν οτι υιοσ ανθρωπου ⌜εστιν⌝ **28** μη θαυμαζετε τουτο
οτι ερχεται ωρα εν η παντεσ ⌜οι⌝ εν ⌜τοισ μνημειοισ⌝
⌜ακουσουσιν⌝ τησ φωνησ αυτου **29** και ⌜εκπορευσονται⌝
οι τα αγαθα ποιησαντεσ εισ αναστασιν ζωησ ⌜οι δε⌝
⌜τα⌝ φαυλα ⌜πραξαντεσ⌝ εισ αναστασιν κρισεωσ **30** ου
⌜δυναμαι⌝⌜εγω ποιειν απ εμαυτου⌝⌜ουδεν⌝ καθωσ ακουω
κρινω ⌜και⌝ η κρισισ η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω
το θελημα το εμον ⌜αλλα⌝ το θελημα του πεμψαντοσ
με ⌜⌝ **31** εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια
μου ουκ εστιν αληθησ **32** αλλοσ εστιν ο μαρτυρων περι
εμου και ⌜οιδα⌝ οτι αληθησ εστιν η μαρτυρια ⌜⌝ ην
μαρτυρει περι εμου **33** υμεισ απεσταλκατε προσ ιωαννην
και ⌜μεμαρτυρηκεν⌝ τη αληθεια **34** εγω δε ου παρα
⌜ανθρωπου⌝⌜την μαρτυριαν λαμβανω⌝ αλλα ταυτα λεγω
ινα υμεισ σωθητε **35** εκεινοσ ην ο λυχνοσ ο καιομενοσ
και φαινων υμεισ ⌜δε⌝ ηθελησατε ⌜αγαλλιαθηναι προσ
ωραν⌝ εν τω φωτι αυτου **36** εγω δε εχω ⌜την⌝ μαρτυριαν
⌜μειζων⌝ του ιωαννου τα γαρ εργα ⌜α⌝⌜δεδωκεν⌝⌜⌝ μοι
ο πατηρ ινα τελιωσω αυτα ⌜αυτα⌝ τα εργα α ⌜⌝ ποιω
⌜μαρτυρει⌝ περι εμου οτι ⌜ο⌝ πατηρ ⌜με⌝⌜απεσταλκεν⌝
37 και ο πεμψασ με πατηρ ⌜εκεινοσ μεμαρτυρηκεν⌝ περι
εμου ουτε φωνην αυτου ⌜πωποτε ακηκοατε⌝ ουτε ειδοσ
⌜αυτου⌝ εωρακατε **38** και τον λογον αυτου ουκ εχετε
⌜εν υμιν μενοντα⌝ οτι ον ⌜απεστειλεν⌝ εκεινοσ τουτω
υμεισ ου πιστευετε **39** ερευνατε τασ γραφασ οτι υμεισ

δοκειτε ⌜εν αυταισ ζωην αιωνιον εχειν⌝ και ⌜εκειναι⌝ εισιν ⌜αι μαρτυρουσαι⌝ περι εμου **(aiōnios g166)** **40** και ου θελετε ελθειν προσ με ινα ζωην ⌜⌝ εχητε **41** δοξαν παρα ⌜ανθρωπων⌝ ου λαμβανω **42** ⌜αλλα⌝ εγνωκα υμασ οτι ⌜⌝ την αγαπην του θ̅υ̅ ⌜ουκ εχετε⌝ εν εαυτοισ **43** εγω ⌜⌝ εληλυθα εν τω ονοματι του πατροσ μου και ου λαμβανετε ⌜με⌝ εαν αλλοσ ελθη ⌜εν⌝ τω ονοματι τω ιδιω εκεινον λημψεσθαι **44** πωσ δυνασθαι υμεισ ⌜πιστευσαι⌝ δοξαν ⌜παρα⌝ αλληλων λαμβανοντεσ και την δοξαν την παρα του μονου ⌜θ̅υ̅⌝ ου ⌜ζητειτε⌝ **45** μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω ⌜υμων⌝ προσ τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων ⌜⌝ μωυσησ εισ ον υμεισ ηλπικατε **46** ει γαρ επιστευετε μωυσει επιστευετε αν εμοι περι ⌜γαρ εμου⌝ εκεινοσ ⌜εγραψεν⌝ **47** ει δε τοισ εκεινου γραμμασιν ου ⌜πιστευετε⌝ πωσ τοισ εμοισ ⌜ρημασιν⌝ ⌜πιστευσετε⌝

6 μετα ταυτα απηλθεν ο ι̅σ̅ περαν τησ θαλασσησ τησ γαλιλαιασ ⌜τησ τιβεριαδοσ⌝ **2** ⌜ηκολουθει δε⌝ αυτω ⌜οχλοσ πολυσ⌝ ⌜οτι εθεωρων⌝ ⌜⌝ τα σημεια α εποιει ⌜επι⌝ των ασθενουντων **3** ⌜ανηλθεν δε⌝ εισ το οροσ ⌜⌝ ι̅σ̅ και ⌜εκει εκαθητο⌝ μετα των μαθητων αυτου **4** ⌜ην δε εγγυσ⌝ το πασχα η εορτη των ιουδαιων **5** επαρασ ουν ⌜τουσ οφθαλμουσ ο ι̅σ̅⌝ και θεασαμενοσ οτι ⌜πολυσ οχλοσ⌝ ερχεται προσ αυτον λεγει προσ ⌜⌝ φιλιππον ποθεν ⌜αγορασωμεν⌝ αρτουσ ινα ⌜φαγωσιν ουτοι⌝ **6** τουτο ⌜δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτοσ γαρ⌝ ηδει τι ⌜εμελλεν⌝ ποιειν **7** ⌜απεκριθη⌝ ⌜αυτω⌝ φιλιπποσ διακοσιων δηναριων ⌜αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοισ⌝ ινα εκαστοσ ⌜⌝ βραχυ ⌜⌝ λαβη **8** λεγει αυτω εισ εκ των μαθητων αυτου ανδρεασ ο αδελφοσ σιμωνοσ πετρου **9**

⌜εστιν⌝ παιδαριον ⌜⌝ ωδε ⌜οσ⌝ εχει πεντε αρτουσ κριθινουσ
και δυο οψαρια αλλα ⌜ταυτα τι εστιν⌝ εισ τοσουτουσ
10 ⌜ειπεν⌝⌜⌝ ο ιϛ ποιησατε τουσ ανθρωπουσ αναπεσειν
ην δε ⌜χορτοσ πολυσ⌝ εν τω τοπω ⌜ανεπεσαν⌝ ουν ⌜οι⌝
ανδρεσ τον αριθμον ⌜ωσ⌝⌜πεντακισχειλιοι⌝ **11** ⌜ελαβεν⌝
⌜ουν⌝ τουσ ⌜⌝ αρτουσ ο ιϛ και ⌜ευχαριστησασ⌝⌜διεδωκεν⌝
⌜τοισ⌝ ανακειμενοισ ομοιωσ ⌜⌝ και εκ των οψαριων οσον
ηθελον **12** ωσ δε ενεπλησθησαν λεγει τοισ μαθηταισ
αυτου συναγαγετε τα ⌜περισσευσαντα⌝ κλασματα ινα μη
τι απολεται ⌜⌝ **13** συνηγαγον ⌜ουν⌝ και εγεμισαν ⌜δωδεκα
κοφινουσ⌝ κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων
α ⌜επερισσευσαν⌝ τοισ βεβρωκοσιν **14** οι ουν ανθρωποι ⌜⌝
ιδοντεσ ⌜α⌝⌜εποιησεν⌝⌜σημεια⌝⌜⌝ ελεγον ⌜οτι⌝ ουτοσ
εστιν ⌜αληθωσ⌝ ο προφητησ ο ⌜ερχομενοσ εισ τον κοσμον⌝
15 ιϛ ουν γνουσ οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν
αυτον ⌜ινα ποιησωσιν⌝⌜⌝ βασιλεα ⌜ανεχωρησεν⌝⌜παλιν⌝
εισ το οροσ ⌜αυτοσ μονοσ⌝⌜⌝ **16** ωσ δε οψια εγενετο
κατεβησαν ⌜οι μαθηται αυτου⌝ επι την θαλασσαν **17**
και ⌜εμβαντεσ⌝ εισ ⌜⌝ πλοιον ⌜ηρχοντο⌝⌜⌝ περαν τησ
θαλασσησ εισ καφαρναουμ ⌜και⌝ σκοτια ⌜ηδη εγεγονει⌝
και ⌜⌝⌜ουπω⌝⌜προσ αυτουσ εληλυθει ο ιϛ⌝ **18** η ⌜τε⌝
θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντοσ ⌜διηγειρετο⌝ **19**
εληλακοτεσ ουν ⌜ωσ σταδιουσ⌝ εικοσι πεντε η τριακοντα
⌜θεωρουσιν⌝⌜τον⌝ιν περιπατουντα επι ⌜τησ θαλασσησ⌝
και εγγυσ του πλοιου γεινομενον και εφοβηθησαν **20**
⌜ο δε⌝ λεγει αυτοισ εγω ειμι μη φοβεισθε **21** ⌜ηθελον⌝
ουν ⌜λαβειν αυτον⌝ εισ το πλοιον και ευθεωσ ⌜εγενετο το
πλοιον⌝ επι ⌜τησ γησ⌝ εισ ην ⌜υπηγον⌝ **22** τη επαυριον
ο οχλοσ ο ⌜εστηκωσ⌝⌜περαν⌝ τησ θαλασσησ ⌜ειδον⌝

οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη ⌜εν⌝ ⌜⌝ και ⌜οτι
ου συνεισηλθεν⌝ ⌜⌝ ⌜τοισ μαθηταισ αυτου⌝ ο ιϛ εισ το
⌜πλοιον⌝ αλλα ⌜μονοι⌝ οι μαθηται αυτου ⌜απηλθον⌝ **23**
⌜αλλα ηλθεν πλοια⌝ εκ ⌜⌝ τιβεριαδοσ ⌜εγγυσ του τοπου⌝
οπου ⌜⌝ εφαγον ⌜τον⌝ αρτον ⌜ευχαριστησαντοσ του κυ⌝
24 ⌜οτε ουν ειδεν ο οχλοσ⌝ οτι ⌜ιϛ ουκ εστιν εκει⌝ ουδε
οι μαθηται ⌜αυτου⌝ ⌜ενεβησαν αυτοι εισ τα πλοιαρια⌝
και ηλθον εισ καφαρναουμ ζητουντεσ τον ιν **25** και ⌜⌝
ευροντεσ αυτον περαν τησ θαλασσησ ⌜ειπον⌝ αυτω ραββει
ποτε ωδε ⌜γεγονασ⌝ **26** απεκριθη αυτοισ ⌜ο⌝ ιϛ και ειπεν
αμην αμην λεγω υμιν ⌜ζητειτε με⌝ ουχ οτι ⌜ειδετε⌝ σημεια
⌜⌝ αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε **27**
εργαζεσθαι ⌜μη την βρωσιν⌝ την απολλυμενην αλλα ⌜την
βρωσιν⌝ την μενουσαν εισ ζωην αιωνιον ην ο υιοσ του
ανθρωπου ⌜υμιν δωσει⌝ τουτον γαρ ο πατηρ ⌜εσφραγισεν⌝
ο θσ **(aiōnios g166)** **28** ειπον ⌜ουν προσ αυτον⌝ τι ⌜ποιωμεν⌝
⌜ινα⌝ ⌜εργαζωμεθα⌝ τα εργα του θυ **29** απεκριθη ⌜ο⌝
ιϛ και ειπεν αυτοισ τουτο ⌜εστιν⌝ ⌜το εργον⌝ του θυ
ινα ⌜πιστευητε⌝ εισ ον ⌜απεστειλεν⌝ εκεινοσ **30** ⌜ειπον⌝
ουν αυτω τι ⌜ουν ποιεισ συ σημειον⌝ ινα ⌜ιδωμεν⌝ και
πιστευσωμεν σοι τι εργαζη **31** οι πατερεσ ημων το μαννα
εφαγον εν τη ερημω καθωσ ⌜εστιν⌝ γεγραμμενον ⌜αρτον⌝
εκ του ουρανου ⌜εδωκεν⌝ αυτοισ φαγειν **32** ειπεν ουν
αυτοισ ο ιϛ αμην αμην λεγω υμιν ου μωυσησ ⌜δεδωκεν⌝
υμιν τον αρτον εκ του ουρανου ⌜αλλ⌝ ο πατηρ μου διδωσιν
υμιν τον αρτον ⌜⌝ εκ του ουρανου τον αληθινον **33** ο
γαρ αρτοσ ⌜⌝ του θυ εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου
και ⌜ζωην διδουσ⌝ τω κοσμω **34** ειπον ουν προσ αυτον
⌜κυριε παντοτε⌝ δοσ ημιν τον αρτον τουτον **35** ⌜ειπεν⌝

⌜⌝ αυτοισ ο ιϲ εγω ειμι ο αρτοσ τησ ζωησ ο ερχομενοσ προσ ⌜εμε⌝ ου μη ⌜πειναση⌝⌜⌝ και ο πιστευων εισ εμε ου μη ⌜διψησει⌝ πωποτε **36** ⌜αλλ⌝ ειπον υμιν οτι και εωρακατε ⌜με⌝ και ου πιστευεται ⌜⌝ **37** παν ο ⌜διδωσιν⌝ μοι ο πατηρ προσ εμε ηξει και τον ερχομενον προσ ⌜εμε⌝ ου μη εκβαλω ⌜εξω⌝ **38** ⌜οτι⌝ καταβεβηκα ⌜απο⌝ του ουρανου ⌜ουχ⌝ ινα ⌜ποιω⌝ το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντοσ με ⌜⌝ **39** ⌜τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντοσ με⌝ ινα παν ο ⌜δεδωκεν⌝ μοι μη απολεσω ⌜εξ αυτου⌝⌜αλλα⌝⌜⌝ αναστησω ⌜αυτο⌝⌜⌝ τη εσχατη ημερα **40** ⌜τουτο γαρ εστιν το θελημα⌝⌜του πατροσ μου⌝ ινα πασ ο θεωρων τον υιον και ⌜πιστευων⌝ εισ αυτον ⌜εχη⌝ ζωην αιωνιον και αναστησω αυτον ⌜εγω⌝ τη ⌜⌝ εσχατη ημερα **(aiōnios g166)** **41** εγογγυζον ⌜ουν⌝ οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτοσ ο καταβασ εκ του ουρανου **42** και ⌜ελεγον⌝⌜ουχ⌝ ουτοσ εστιν ιϲ ο υιοσ ⌜⌝ ιωσηφ ου ημεισ οιδαμεν ⌜τον⌝ πατερα ⌜και την μητερα⌝ πωσ ⌜νυν⌝ ⌜λεγει οτι εκ⌝ του ουρανου ⌜καταβεβηκα⌝ **43** απεκριθη ⌜⌝ιϲ ⌜και ειπεν αυτοισ⌝ μη γογγυζετε μετ αλληλων **44** ουδεισ δυναται ελθειν προσ ⌜με⌝ εαν μη ο ⌜πατηρ ο⌝ πεμψασ με ελκυση αυτον ⌜⌝⌜καγω⌝ αναστησω αυτον ⌜⌝ τη εσχατη ημερα **45** ⌜εστιν⌝ γεγραμμενον εν τοισ προφηταισ και εσονται παντεσ διδακτοι ⌜⌝ θϲ πασ ⌜⌝ ο ⌜ακουσασ⌝ παρα του πατροσ και μαθων ⌜⌝ ερχεται προσ ⌜με⌝ **46** ουχ οτι τον πατερα ⌜εωρακεν τισ⌝ ει μη ο ων παρα ⌜του θϲ ουτοσ εωρακεν τον πατερα⌝ **47** αμην αμην λεγω υμιν ⌜⌝ ο πιστευων ⌜⌝ εχει ζωην αιωνιον **(aiōnios g166)** **48** εγω ειμι ο αρτοσ τησ ζωησ **49** οι πατερεσ υμων εφαγον ⌜⌝ ⌜εν τη ερημω το μαννα⌝ και απεθανον **50** ουτοσ εστιν

ο αρτοσ ο εκ του ουρανου ⌈⌉⌈καταβαινων⌉ ινα τισ ⌈εξ αυτου φαγη και⌉ μη ⌈αποθανη⌉ **51** εγω ειμι ο αρτοσ ο ζων ο εκ του ουρανου καταβασ εαν ⌈⌉ τισ φαγη εκ ⌈τουτου του αρτου⌉⌈ζησεται⌉ εισ τον αιωνα ⌈και⌉ ο αρτοσ ⌈δε⌉ ον εγω δωσω ⌈η σαρξ μου εστιν υπερ τησ του κοσμου ζωησ⌉ **(aiōn g165)** **52** εμαχοντο ουν ⌈προσ αλληλουσ οι ιουδαιοι⌉ λεγοντεσ πωσ ⌈⌉ δυναται ⌈ουτοσ ημιν δουναι την σαρκα⌉ ⌈αυτου⌉ φαγειν **53** ειπεν ουν αυτοισ ⌈ο⌉ $\overline{\text{ις}}$ αμην αμην λεγω υμιν ⌈εαν⌉⌈μη⌉⌈φαγηται⌉ την ⌈σαρκα⌉ του υιου του ανθρωπου και ⌈πιητε αυτου το αιμα⌉ ουκ εχετε ⌈ζωην εν εαυτοισ⌉ **54** ο ⌈τρωγων μου την σαρκα και⌉ πινων ⌈μου⌉ το αιμα εχει ζωην αιωνιον ⌈καγω⌉ αναστησω αυτον ⌈⌉ τη εσχατη ημερα **(aiōnios g166)** **55** η ⌈γαρ⌉ σαρξ μου ⌈αληθησ⌉ ⌈εστιν βρωσισ και το αιμα μου αληθησ εστιν ποσισ⌉ **56** ⌈ο τρωγων μου την σαρκα και⌉ πινων μου ⌈το⌉ αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω ⌈⌉ **57** καθωσ ⌈απεστειλεν⌉ με ο ζων πατηρ καγω ⌈ζω⌉ δια τον πατερα ⌈⌉ και ο ⌈τρωγων⌉ με κακεινοσ ⌈ζησει⌉⌈δι εμε⌉ **58** ⌈ουτοσ⌉ εστιν ο αρτοσ ο ⌈εξ⌉ ⌈⌉ ουρανου ⌈καταβασ⌉ ου καθωσ ⌈εφαγον οι πατερεσ⌉⌈⌉ και απεθανον ο τρωγων ⌈τουτον τον αρτον ζησει⌉ εισ τον αιωνα **(aiōn g165)** **59** ταυτα ειπεν εν ⌈⌉⌈συναγωγη⌉ διδασκων εν καφαρναουμ ⌈⌉ **60** πολλοι ουν ⌈ακουσαντεσ εκ των μαθητων αυτου⌉⌈ειπον⌉ σκληροσ ⌈εστιν⌉⌈ο λογοσ ουτοσ⌉ τισ δυναται αυτου ακουειν **61** ⌈ειδωσ δε ο⌉ $\overline{\text{ις}}$ ⌈εν εαυτω οτι⌉⌈γογγυζουσιν⌉ περι τουτου οι μαθηται αυτου ⌈⌉ ειπεν αυτοισ ⌈⌉ τουτο υμασ σκανδαλιζει **62** εαν ⌈ουν⌉ ⌈θεωρητε⌉⌈τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα⌉⌈οπου⌉ ην το προτερον **63** ⌈το⌉ $\overline{\text{πνα}}$ ⌈εστιν⌉ το ζωοποιουν η σαρξ ⌈⌉ ουκ ωφελει ουδεν τα ⌈ρηματα⌉ α εγω ⌈λελαληκα⌉

υμιν πνευμα ⌜εστιν⌝⌜και⌝ ζωη ⌜εστιν⌝ **64** ⌜αλλ⌝⌜εισιν εξ υμων τινεσ⌝ οι ⌜ου πιστευουσιν⌝ ηδει γαρ ⌜εξ⌝ αρχησ ο ⌜ιϲ τινεσ εισιν οι μη πιστευοντεσ και τισ⌝⌜εστιν⌝ ο ⌜παραδωσων αυτον⌝ **65** και ⌜ελεγεν⌝ δια τουτο ειρηκα υμιν ⌜οτι⌝ ουδεισ δυναται ελθειν προσ ⌜με⌝ εαν μη ⌜η⌝ δεδομενον ⌜αυτω⌝ εκ του πατροσ⌜⌝ **66** εκ τουτου⌜⌝ πολλοι ⌜εκ των μαθητων αυτου απηλθον⌝ εισ τα οπισω και ουκετι μετ αυτου ⌜περιεπατουν⌝ **67** ειπεν ⌜ουν⌝ ο ιϲ τοισ δωδεκα μη και υμεισ θελετε υπαγειν **68** ⌜απεκριθη⌝ αυτω σιμων πετροσ κε προσ τινα απελευσομεθα ρηματα ζωησ αιωνιου εχεισ **(aiōnios g166)** **69** και ημεισ πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν⌜⌝ οτι συ ει ⌜ο⌝⌜αγιοσ⌝ του θυ⌜⌝ **70** απεκριθη ⌜αυτοισ ο ιϲ ουκ⌝ εγω υμασ ⌜τουσ δωδεκα εξελεξαμην⌝ και ⌜εξ υμων εισ⌝ διαβολοσ εστιν **71** ⌜ελεγεν⌝ δε ⌜τον⌝ ιουδαν σιμωνοσ⌜⌝⌜ισκαριωτου⌝ ουτοσ γαρ ⌜εμελλεν⌝ ⌜παραδιδοναι αυτον⌝ εισ⌜⌝ εκ των δωδεκα

7 ⌜και⌝⌜μετα ταυτα περιεπατει ο ιϲ⌝ εν τη γαλιλαια ου γαρ ⌜ηθελεν⌝ εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι **2** ην δε εγγυσ η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια **3** ⌜ειπον ουν⌝⌜προσ αυτον οι αδελφοι αυτου⌝ μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εισ την ⌜ιουδαιαν⌝ ινα και οι μαθηται σου ⌜θεωρησουσιν⌝⌜σου τα εργα⌝ α ποιεισ **4** ουδεισ γαρ ⌜τι εν κρυπτω⌝⌜ποιει και⌝ ζητει ⌜αυτοσ εν παρρησια⌝ ειναι ει ταυτα ποιεισ φανερωσον σεαυτον τω κοσμω **5** ⌜ουδε⌝ γαρ οι αδελφοι αυτου ⌜επιστευον⌝ εισ αυτον⌜⌝ **6** λεγει ⌜ουν⌝ αυτοισ ⌜ο⌝ιϲ ο καιροσ ο εμοσ ⌜ουπω⌝ παρεστιν ο δε καιροσ ο υμετεροσ παντοτε ⌜εστιν⌝ ετοιμοσ **7** ⌜ου δυναται ο κοσμοσ⌝ μισειν ⌜υμασ εμε δε μεισει⌝ οτι ⌜εγω⌝⌜μαρτυρω⌝⌜περι αυτου⌝

οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν **8** υμεισ ⌜αναβητε⌝ εισ
την εορτην ⌜⌝ εγω ⌜ουπω⌝ αναβαινω εισ την εορτην
ταυτην οτι ⌜ο εμοσ καιροσ⌝ ⌜ουπω⌝ πεπληρωται **9** ⌜⌝
ταυτα ⌜δε⌝ ειπων ⌜αυτοισ⌝ εμεινεν ⌜εν τη γαλιλαια⌝ **10** ωσ
δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου ⌜εισ την εορτην τοτε και
αυτοσ ανεβη⌝ ου φανερωσ ⌜αλλ⌝ ⌜ωσ⌝ εν κρυπτω **11** οι
ουν ιουδαιοι εζητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που
εστιν εκεινοσ **12** και γογγυσμοσ ⌜περι αυτου ην πολυσ⌝
εν ⌜τοισ οχλοισ⌝ οι μεν ελεγον οτι αγαθοσ εστιν αλλοι
⌜δε⌝ ελεγον ⌜ου⌝ ⌜αλλα πλανα⌝ τον οχλον **13** ουδεισ
μεντοι παρρησια ⌜ελαλει περι αυτου⌝ δια τον φοβον
των ιουδαιων **14** ηδη δε τησ εορτησ ⌜μεσουσησ⌝ ⌜ανεβη⌝
⌜⌝ ι̅σ̅ εισ το ιερον και ⌜εδιδασκεν⌝ **15** ⌜εθαυμαζον ουν
οι ιουδαιοι λεγοντεσ πωσ⌝ ουτοσ γραμματα ⌜οιδεν μη
μεμαθηκωσ⌝ **16** απεκριθη ⌜ουν⌝ αυτοισ ⌜⌝ ι̅σ̅ και ειπεν
η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμψαντοσ με
17 εαν τισ ⌜θελη⌝ το θελημα αυτου ⌜ποιειν⌝ γνωσεται
περι τησ διδαχησ ποτερον ⌜εκ⌝ ⌜του⌝ θ̅υ̅ εστιν η εγω απ
εμαυτου λαλω **18** ο αφ εαυτου λαλων ⌜την δοξαν⌝ την
ιδιαν ζητει ⌜ο δε⌝ ζητων την δοξαν του πεμψαντοσ αυτον
ουτοσ αληθησ ⌜εστιν⌝ και αδικια εν αυτω ουκ εστιν **19** ου
μωυσησ ⌜δεδωκεν⌝ υμιν τον νομον και ουδεισ εξ υμων
⌜ποιει⌝ τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι **20** απεκριθη
ο οχλοσ ⌜⌝ δαιμονιον εχεισ τισ σε ζητει αποκτειναι **21**
⌜απεκριθη⌝ ⌜⌝ ι̅σ̅ και ειπεν ⌜αυτοισ⌝ εν εργον εποιησα
και ⌜παντεσ⌝ θαυμαζετε **22** ⌜δια τουτο μωυσησ δεδωκεν
υμιν⌝ την περιτομην ουχ οτι εκ ⌜του⌝ μωυσεωσ εστιν
⌜αλλ⌝ ⌜⌝ εκ ⌜των⌝ πατερων και ⌜εν⌝ σαββατω περιτεμνετε
ανθρωπον **23** ει ⌜⌝ περιτομην λαμβανει ⌜⌝ ανθρωποσ εν

σαββατω ινα μη λυθη ο νομοσ ⌜⌝ μωυσεωσ ⌜⌝ εμοι χολατε
οτι ⌜ολον ανθρωπον⌝ υγιη εποιησα εν σαββατω **24** μη
⌜κρινετε⌝ κατ οψιν αλλα την δικαιαν κρισιν ⌜κρινετε⌝ **25**
ελεγον ουν τινεσ ⌜εκ⌝ των ιεροσολυμειτων ουχ ουτοσ
εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι **26** και ιδε παρρησια λαλει
και ουδεν αυτω ⌜λεγουσιν⌝⌜μηποτε⌝ αληθωσ ⌜εγνωσαν οι
αρχοντεσ⌝ οτι ουτοσ εστιν ⌜⌝ ο $\overline{\chi\sigma}$ **27** αλλα τουτον οιδαμεν
ποθεν εστιν ο ⌜δε $\overline{\chi\sigma}$ οταν ερχηται⌝ ουδεισ ⌜γινωσκει⌝⌜⌝
ποθεν εστιν **28** ⌜εκραξεν⌝⌜ουν⌝⌜εν τω ιερω διδασκων
ο $\overline{\iota\sigma}$⌝⌜και⌝ λεγων ⌜καμε⌝ οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι
και απ εμαυτου ουκ εληλυθα ⌜αλλ⌝ εστιν ⌜αληθινοσ⌝ ο
πεμψασ με ον υμεισ ⌜ουκ⌝ οιδατε **29** εγω ⌜⌝ οιδα αυτον οτι
παρ ⌜αυτου⌝ ειμι κακεινοσ με ⌜απεστειλεν⌝ **30** ⌜εζητουν
ουν⌝ αυτον πιασαι και ουδεισ ⌜επεβαλεν⌝ επ αυτον ⌜την
χειρα⌝ οτι ⌜ουπω⌝ εληλυθει η ωρα αυτου **31** ⌜εκ του
οχλου δε πολλοι επιστευσαν⌝ εισ αυτον και ⌜ελεγον⌝
⌜⌝ ο $\overline{\chi\sigma}$ οταν ελθη ⌜μη⌝⌜πλειονα⌝ σημεια ⌜⌝ ποιησει
ων ουτοσ ⌜εποιησεν⌝ **32** ηκουσαν ⌜⌝ οι φαρισαιοι του
οχλου γογγυζοντοσ ⌜περι αυτου ταυτα⌝ και απεστειλαν
⌜οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι υπηρετασ⌝ ινα πιασωσιν
αυτον **33** ειπεν ουν ⌜ο⌝ $\overline{\iota\sigma}$ ⌜ετι⌝⌜χρονον μικρον⌝ μεθ υμων
ειμι και υπαγω προσ τον ⌜πεμψαντα⌝ με **34** ζητησετε με
και ουχ ευρησετε ⌜με⌝ και οπου ειμι εγω υμεισ ου δυνασθε
ελθειν ⌜⌝ **35** ⌜ειπον⌝ ουν οι ⌜ιουδαιοι⌝⌜προσ εαυτουσ⌝ που
⌜ουτοσ μελλει⌝ πορευεσθαι οτι ⌜ημεισ⌝ ουχ ευρησομεν
αυτον ⌜μη⌝ εισ την διασποραν των ελληνων μελλει
πορευεσθαι και ⌜διδασκειν⌝ τουσ ελληνασ **36** ⌜τισ⌝ εστιν
⌜ο λογοσ ουτοσ ον ειπεν⌝ ζητησετε με και ουχ ευρησετε
⌜με⌝ και οπου ειμι εγω ⌜υμεισ⌝ ου δυνασθε ελθειν **37** εν

δε τη ⌜εσχατη ημερα τη μεγαλη της⌝ εορτης ιστηκει ο
ις και ⌜εκραξεν⌝ λεγων ⌜εαν⌝ τις διψα ερχεσθω ⌜προς
με⌝ και πεινετω **38** ο πιστευων εις ⌜εμε⌝ καθως ειπεν η
γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν υδατος
ζωντος **39** τουτο δε ⌜ειπεν⌝ περι του πνς ⌜ου⌝⌜εμελλον
λαμβανειν⌝ οι ⌜πιστευσαντες⌝⌜εις⌝ αυτον ουπω γαρ ην ⌜⌝
πνα ⌜⌝ οτι ⌜⌝⌜⌝ις ⌜ουδεπω⌝⌜εδοξασθη⌝ **40** ⌜εκ του οχλου
ουν⌝ ακουσαντες ⌜των λογων τουτων⌝ ελεγον ⌜⌝⌜ουτος
εστιν αληθως⌝ ο προφητης **41** αλλοι ⌜⌝ ελεγον ⌜⌝ ουτος
εστιν ο χς ⌜οι⌝⌜δε⌝⌜ελεγον⌝ μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χς
ερχεται **42** ⌜ουχ⌝ η γραφη ⌜ειπεν⌝ οτι εκ ⌜του⌝ σπερματος
δαυειδ και απο βηθλεεμ της κωμης ⌜οπου ην δαυειδ
ερχεται ο χς⌝ **43** ⌜σχισμα⌝ ουν ⌜εγενετο εν τω οχλω⌝
δι αυτον **44** τινες δε ⌜ηθελον⌝ εξ αυτων πιασαι αυτον
αλλ ουδεις ⌜εβαλεν⌝⌜επ⌝⌜αυτον⌝ τας χειρας **45** ⌜ηλθον⌝
ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και
⌜ειπον⌝ αυτοις εκεινοι δια τι ουκ ⌜ηγαγετε⌝ αυτον **46**
⌜απεκριθησαν οι υπηρεται⌝ ουδεποτε ⌜ελαλησεν ουτως
ανθρωπος⌝ **47** απεκριθησαν ⌜ουν αυτοις⌝ οι φαρισαιοι
μη και υμεις πεπλανησθαι **48** μη τις ⌜εκ⌝ των αρχοντων
⌜επιστευσεν⌝ εις αυτον η εκ των φαρισαιων **49** ⌜αλλα⌝ ο
οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον ⌜επαρατοι⌝⌜εισιν⌝
50 ⌜λεγει⌝ νικοδημος προς αυτους ⌜ο ελθων προς αυτον
προτερον εις ων εξ αυτων⌝ **51** μη ο νομος ημων κρινει
τον ανθρωπον εαν μη ακουση ⌜πρωτον παρ αυτου⌝ και
⌜γνω⌝ τι ⌜ποιει⌝ **52** απεκριθησαν και ⌜ειπαν⌝ αυτω μη και
⌜συ⌝ εκ της γαλιλαιας ει εραυνησον ⌜και ιδε⌝ οτι ⌜εκ της
γαλιλαιας προφητης⌝ ουκ ⌜εγειρεται⌝⌜⌝

8 **12** παλιν ουν ⌜αυτοις ελαλησεν ο ⌜ις⌝ ⌜λεγων⌝ εγω
⌜ειμι το φως⌝ του κοσμου ο ακολουθων ⌜μοι⌝ ου μη
⌜περιπατηση⌝ εν τη σκοτια ⌜αλλ⌝⌜εξει⌝ το φως της ζωης
13 ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις
η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης **14** ⌜απεκριθη ⌜ις και
ειπεν αυτοις⌝ καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου ⌜αληθης
εστιν η μαρτυρια μου⌝ οτι οιδα ποθεν ηλθον και που
υπαγω υμεις ⌜δε⌝ ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι ⌜η⌝ που
υπαγω **15** υμεις κατα ⌜⌝ την σαρκα κρινετε εγω ⌜⌝ ου
κρινω ουδενα **16** ⌜και εαν⌝ κρινω δε εγω η κρισις η
εμη ⌜αληθινη⌝ εστιν οτι μονος ⌜⌝ ουκ ειμι ⌜αλλ⌝ εγω
και ο πεμψας με ⌜πατηρ⌝ **17** και εν τω νομω δε τω
υμετερω ⌜γεγραπται⌝ οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια
⌜αληθης εστιν⌝ **18** εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου
και ⌜μαρτυρει⌝⌜περι εμου⌝ ο πεμψας με πατηρ **19** ελεγον
ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ⌜⌝ ⌜ις⌝ ⌜⌝⌜ουτε⌝
εμε οιδατε ⌜ουτε⌝ τον πατερα μου ει εμε ηδειτε και τον
πατερα ⌜μου⌝⌜αν ηδειτε⌝ **20** ταυτα τα ⌜ρηματα⌝ ελαλησεν
⌜⌝ εν τω γαζοφυλακιω ⌜διδασκων εν τω ιερω⌝ και ουδεις
επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου **21** ⌜ειπεν⌝
ουν ⌜παλιν⌝ αυτοις ⌜⌝ εγω υπαγω και ⌜ζητησετε⌝ με και
εν τη ⌜αμαρτια⌝ υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω
υμεις ου δυνασθε ελθειν **22** ⌜ελεγον⌝ ουν οι ιουδαιοι μητι
αποκτενει ⌜εαυτον⌝ οτι λεγει οπου ⌜εγω⌝ υπαγω υμεις ου
δυνασθε ελθειν **23** ⌜και ελεγεν⌝ αυτοις υμεις εκ των κατω
εστε εγω ⌜⌝ εκ των ανω ειμι υμεις εκ ⌜τουτου του κοσμου⌝
εστε εγω ουκ ειμι εκ ⌜του κοσμου τουτου⌝ **24** ειπον ⌜ουν⌝
υμιν ⌜οτι⌝ αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων εαν γαρ
μη ⌜πιστευσητε⌝⌜⌝ οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταις

αμαρτιαισ υμων **25** ⌈ελεγον ουν⌉ αυτω συ τισ ει ⌈ειπεν⌉ αυτοισ ⌈ο⌉ ιϲ ⌈⌉ την αρχην ο τι και ⌈⌉ λαλω υμιν **26** πολλα ⌈εχω⌉ περι υμων ⌈λαλειν⌉ και κρινειν ⌈αλλ⌉ ο πεμψασ με ⌈⌉ αληθησ ⌈εστιν⌉⌈⌉ καγω α ηκουσα παρ ⌈αυτου⌉ ταυτα ⌈λαλω⌉ εισ τον κοσμον **27** ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα ⌈αυτοισ ελεγεν⌉⌈⌉ **28** ειπεν ουν ⌈αυτοισ⌉⌈ο ιϲ⌉⌈⌉ οταν ⌈⌉ υψωσητε τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ⌈ουδεν⌉ αλλα καθωσ ⌈εδιδαξεν με⌉⌈ο πατηρ⌉⌈ταυτα⌉ λαλω **29** και ο πεμψασ με ⌈μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον⌉⌈⌉ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε **30** ταυτα αυτου λαλουντοσ πολλοι επιστευσαν εισ αυτον **31** ελεγεν ουν ⌈ο⌉ ιϲ προσ τουσ πεπιστευκοτασ αυτω ιουδαιουσ εαν υμεισ ⌈μεινηται⌉ εν ⌈τω λογω τω εμω⌉ αληθωσ μαθηται ⌈μου⌉ εστε **32** και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμασ **33** απεκριθησαν ⌈προσ αυτον⌉⌈⌉ σπερμα αβρααμ εσμεν και ⌈ουδενι δεδουλευκαμεν⌉ πωποτε ⌈⌉ πωσ ⌈συ⌉ λεγεισ ⌈οτι⌉ ελευθεροι γενησεσθε **34** απεκριθη ⌈αυτοισ ο⌉ ιϲ αμην αμην λεγω υμιν οτι πασ ο ποιων την αμαρτιαν δουλοσ ⌈εστιν⌉⌈τησ αμαρτιασ⌉ **35** ο δε δουλοσ ου μενει ⌈εν τη οικια⌉ εισ τον αιωνα ⌈ο υιοσ μενει εισ τον αιωνα⌉ **(aiōn g165)** **36** εαν ⌈ουν ο υιοσ⌉ υμασ ⌈ελευθερωση⌉ οντωσ ελευθεροι ⌈εσεσθαι⌉ **37** οιδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε ⌈με αποκτειναι⌉ οτι ο λογοσ ο εμοσ ου χωρει ⌈εν⌉ υμιν **38** ⌈α εγω⌉ εωρακα ⌈παρα τω πατρι⌉ λαλω και υμεισ ⌈ουν⌉⌈α⌉⌈ηκουσατε⌉ παρα ⌈του πατροσ⌉⌈⌉⌈ποιειτε⌉ **39** απεκριθησαν και ⌈ειπαν⌉ αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ ⌈εστιν⌉⌈λεγει αυτοισ⌉⌈ο⌉ ιϲ ει τεκνα του αβρααμ ⌈εστε⌉ τα εργα του αβρααμ ⌈εποιειτε⌉⌈⌉ **40** νυν δε ζητειτε με

αποκτειναι ανθρωπον οσ την αληθειαν ⌜υμιν λελαληκα⌝
ην ⌜ηκουσα⌝ παρα του θ̅υ̅ τουτο αβρααμ ουκ εποιησεν
41 υμεισ ⌜⌝ ποιειτε τα εργα του πατροσ υμων ⌜ειπον⌝
⌜ουν⌝ αυτω ημεισ εκ πορνειασ ⌜ουκ⌝⌜γεγεννημεθα⌝ ενα
πατερα εχομεν τον θ̅ν̅ **42** ειπεν ⌜⌝ αυτοισ ⌜ο⌝ι̅σ̅ ει ⌜ο⌝ θ̅σ̅⌜⌝
πατηρ ⌜υμων⌝ ην ηγαπατε αν εμε ⌜εγω γαρ εκ⌝ του θ̅υ̅
⌜εξηλθον⌝ και ηκω ⌜ουδε⌝ γαρ απ εμαυτου ⌜⌝⌜εληλυθα⌝
⌜αλλ⌝ εκεινοσ με ⌜απεστειλεν⌝ **43** δια τι την ⌜λαλιαν⌝
την εμην ου γινωσκεται οτι ου δυνασθε ακουειν τον
λογον τον εμον **44** υμεισ εκ ⌜του⌝ πατροσ του διαβολου
εστε και τασ επιθυμιασ του πατροσ υμων θελετε ποιειν
εκεινοσ ανθρωποκτονοσ ην απ αρχησ και εν τη αληθεια
ουκ ⌜εστηκεν⌝ οτι ⌜ουκ εστιν αληθεια⌝ εν αυτω οταν
λαλη το ψευδοσ εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστησ ⌜εστιν⌝
και ο πατηρ αυτου **45** εγω ⌜δε⌝ οτι την αληθειαν ⌜λεγω ου
πιστευετε μοι **46** τισ εξ υμων ελεγχει με περι αμαρτιασ ει
αληθειαν λεγω δια τι υμεισ ου πιστευετε μοι⌝ **47** ο ων
εκ του θ̅υ̅ τα ρηματα του θ̅υ̅ ακουει δια τουτο υμεισ ουκ
ακουετε ⌜οτι εκ του θ̅υ̅ ουκ εστε⌝ **48** απεκριθησαν ⌜⌝ οι
ιουδαιοι και ⌜ειπαν⌝ αυτω ου καλωσ ⌜λεγομεν ημεισ⌝ οτι
σαμαρειτησ ει ⌜συ⌝ και δαιμονιον εχεισ **49** απεκριθη ⌜⌝ι̅σ̅
⌜⌝ εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω ⌜τον πατερα μου⌝
και υμεισ ατιμαζετε με **50** εγω δε ου ζητω την δοξαν μου
εστιν ο ζητων ⌜και⌝ κρινων **51** αμην αμην λεγω υμιν ⌜εαν
τισ⌝⌜τον εμον λογον⌝⌜τηρηση⌝ θανατον ου μη ⌜θεωρηση⌝
εισ τον αιωνα **(aiōn g165)** **52** ⌜ειπον αυτω οι ιουδαιοι νυν
εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεισ αβρααμ απεθανεν και οι
προφηται και συ λεγεισ εαν τισ τον λογον μου τηρηση ου
μη γευσηται θανατου εισ τον αιωνα⌝ **(aiōn g165)** **53** μη συ

μειζων ει του ⌜πατροσ ημων⌝ αβρααμ ⌜οστισ⌝⌜απεθανεν⌝
και οι προφηται ⌜απεθανον⌝ τινα σεαυτον ⌜⌝ ποιεισ **54**
απεκριθη ⌜⌝ ις̄ εαν εγω ⌜δοξασω⌝ εμαυτον η δοξα μου
ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ ⌜μου⌝ ο δοξαζων με ον υμεισ
λεγετε οτι ⌜⌝ θ̄σ̄ ⌜ημων⌝⌜εστιν⌝ **55** και ⌜ουκ⌝ εγνωκατε
αυτον εγω δε οιδα αυτον ⌜καν⌝ ειπω ⌜⌝ οτι ουκ οιδα
αυτον ⌜εσομαι ομοιοσ υμιν⌝ ψευστησ ⌜αλλ⌝ οιδα αυτον
και τον λογον αυτου τηρω **56** αβρααμ ο πατηρ υμων
ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ⌜ειδεν⌝ και
εχαρη **57** ⌜ειπον⌝ ουν οι ιουδαιοι προσ αυτον πεντηκοντα
ετη ⌜ουπω⌝ εχεισ και αβρααμ ⌜εωρακασ⌝ **58** ειπεν ⌜⌝
αυτοισ ⌜⌝ ις̄ αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ ⌜γενεσθαι⌝
εγω ειμι **59** ⌜ηραν ουν⌝ λιθουσ ινα βαλωσιν επ αυτον ις̄
⌜δε⌝ εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου ⌜⌝

9 και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετησ ⌜⌝
2 και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται ⌜αυτου λεγοντεσ⌝
ραββει τισ ημαρτεν ουτοσ η ⌜οι⌝ γονεισ αυτου ινα τυφλοσ
⌜γεννηθη⌝ **3** απεκριθη ⌜⌝ ις̄ ουτε ουτοσ ημαρτεν ουτε οι
γονεισ αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θ̄ῡ εν αυτω **4**
⌜ημασ δει εργαζεσθαι⌝ τα εργα του πεμψαντοσ ⌜με⌝⌜εωσ⌝
ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεισ ⌜δυναται⌝ εργαζεσθαι **5**
οταν ⌜εν τω κοσμω ω⌝ φωσ ειμι του κοσμου **6** ταυτα ειπων
⌜επτυσεν⌝ χαμαι και ⌜εποιησεν⌝ πηλον εκ του πτυσματοσ
και ⌜επεχρισεν⌝⌜αυτου⌝ τον πηλον επι τουσ οφθαλμουσ
⌜⌝ **7** και ειπεν ⌜αυτω⌝ υπαγε ⌜νιψαι εισ την κολυμβηθραν
του σιλωαμ⌝ ο ⌜ερμηνευεται⌝ απεσταλμενοσ απηλθεν
⌜ουν και ενιψατο και ηλθεν⌝ βλεπων **8** οι ουν γειτονεσ ⌜⌝
και οι θεωρουντεσ αυτον το προτερον οτι ⌜προσαιτησ⌝ ην
ελεγον ουχ ουτοσ ⌜εστιν⌝ ο καθημενοσ και προσαιτων

9 αλλοι ελεγον ⌜οτι⌝ ουτος εστιν ⌜αλλοι⌝⌜ελεγον ουχι
αλλα⌝ ομοιος αυτω εστιν εκεινος ⌜⌝ ελεγεν ⌜οτι⌝ εγω
ειμι **10** ⌜ελεγον⌝ ουν ⌜⌝ αυτω πως ⌜⌝⌜ηνεωχθησαν
σου⌝ οι οφθαλμοι **11** απεκριθη εκεινος ⌜⌝ ανθρωποσ ⌜ο⌝
λεγομενος ιϛ πηλον ⌜εποιησεν⌝ και ⌜επεχρισεν⌝ μου τουσ
οφθαλμουσ και ⌜ειπεν⌝ μοι ⌜οτι⌝ υπαγε εισ ⌜τον σιλωαμ⌝
και νιψαι ⌜απελθων⌝⌜ουν⌝ και ⌜νιψαμενοσ ανεβλεψα⌝ **12**
⌜και ειπαν⌝ αυτω που εστιν εκεινος λεγει ⌜⌝ ουκ οιδα **13**
⌜⌝ αγουσιν αυτον προσ τουσ φαρισαιουσ τον ποτε τυφλον
14 ην δε σαββατον ⌜εν η ημερα⌝ τον πηλον εποιησεν
ο ιϛ και ⌜ανεωξεν⌝ αυτου τουσ οφθαλμουσ **15** παλιν
ουν ⌜ηρωτων⌝ αυτον και οι φαρισαιοι πωσ ανεβλεψεν
ο δε ειπεν ⌜⌝ αυτοισ πηλον ⌜επεθηκεν μου επι τουσ
οφθαλμουσ⌝ και ενιψαμην και βλεπω **16** ⌜ελεγον⌝ ουν
εκ των φαρισαιων τινεσ ⌜ουκ εστιν ουτοσ παρα θϛ ο
ανθρωποσ⌝ οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι ⌜⌝⌜ελεγον⌝
πωσ δυναται ανθρωποσ αμαρτωλοσ ⌜τοιαυτα σημεια⌝
ποιειν και ⌜σχισμα⌝ ην εν αυτοισ **17** ⌜λεγουσιν⌝⌜ουν⌝ τω ⌜⌝
τυφλω ⌜παλιν⌝⌜συ τι⌝ λεγεισ περι ⌜αυτου⌝ οτι ⌜ηνεωξεν⌝
⌜σου⌝ τουσ οφθαλμουσ ο δε ειπεν οτι προφητησ εστιν
18 ουκ επιστευσαν ⌜ουν⌝ οι ιουδαιοι περι αυτου ⌜οτι ην
τυφλοσ και ανεβλεψεν⌝ εωσ ⌜οτου⌝⌜εφωνησαν⌝ τουσ
γονεισ ⌜αυτου του αναβλεψαντοσ⌝ **19** και ⌜ηρωτησαν⌝
αυτουσ ⌜λεγοντεσ ουτοσ εστιν⌝ ο υιοσ ⌜υμων⌝ ον υμεισ
λεγετε οτι τυφλοσ ⌜εγεννηθη⌝⌜⌝ πωσ ουν ⌜βλεπει αρτι⌝
20 απεκριθησαν ⌜ουν⌝ οι γονεισ αυτου και ⌜ειπαν⌝ οιδαμεν
οτι ουτοσ εστιν ο υιοσ ημων και οτι τυφλοσ ⌜εγεννηθη⌝
21 πωσ δε νυν βλεπει ουκ οιδαμεν ⌜η⌝ τισ ⌜ηνοιξεν αυτου⌝
τουσ οφθαλμουσ ημεισ ουκ οιδαμεν ⌜αυτοσ ηλικιαν

εχει αυτον ερωτησατε⌉⌈αυτοσ⌉ περι ⌈εαυτου⌉ λαλησει
22 ταυτα ⌈ειπον⌉ οι γονεισ αυτου οτι εφοβουντο τουσ
ιουδαιουσ ηδη γαρ ⌈συνετεθειντο⌉ οι ιουδαιοι ινα ⌈εαν⌉
τισ ⌈αυτον ομολογηση⌉ χν̄ ⌈⌉ αποσυναγωγοσ γενηται **23**
δια τουτο οι γονεισ αυτου ⌈ειπαν⌉⌈οτι⌉ ηλικιαν ⌈εχει⌉
αυτον ⌈επερωτησατε⌉ **24** εφωνησαν ουν ⌈τον ανθρωπον
εκ δευτερου⌉ οσ ην τυφλοσ και ⌈ειπαν⌉ αυτω δοσ δοξαν
τω θ̄ω̄ ημεισ οιδαμεν οτι ⌈ουτοσ ο ανθρωποσ⌉ αμαρτωλοσ
εστιν **25** απεκριθη ουν εκεινοσ ⌈⌉ ει αμαρτωλοσ εστιν
⌈ουκ⌉ οιδα εν ⌈⌉ οιδα οτι τυφλοσ ⌈ων⌉ αρτι βλεπω **26**
⌈ειπον⌉⌈ουν⌉ αυτω ⌈⌉ τι ⌈εποιησεν⌉ σοι ⌈⌉ πωσ ⌈ηνυξεν⌉
σου τουσ ⌈οφθαλμουσ⌉ **27** ⌈απεκριθη αυτοισ⌉ ειπον υμιν
ηδη και ⌈ουκ⌉ ηκουσατε τι ⌈⌉⌈παλιν θελετε⌉⌈ακουειν⌉
μη και υμεισ θελετε ⌈αυτου μαθηται⌉ γενεσθαι **28** ⌈και
ελοιδορησαν⌉ αυτον και ⌈ειπον⌉ συ ⌈μαθητησ ει εκεινου⌉
ημεισ ⌈δε του⌉ μωυσεωσ εσμεν μαθηται **29** ημεισ ⌈⌉
οιδαμεν οτι μωυσει ⌈λελαληκεν⌉ ο θ̄σ̄ ⌈⌉ τουτον δε ουκ
οιδαμεν ποθεν εστιν **30** απεκριθη ⌈ο ανθρωποσ και ειπεν
αυτοισ εν τουτω γαρ⌉⌈το⌉ θαυμαστον εστιν οτι υμεισ ουκ
οιδατε ποθεν ⌈εστιν⌉ και ⌈ηνοιξεν⌉ μου τουσ οφθαλμουσ
31 οιδαμεν ⌈⌉ οτι ⌈αμαρτωλων ο θ̄σ̄⌉ ουκ ακουει ⌈αλλ⌉
εαν τισ θεοσεβησ ⌈η⌉ και το θελημα αυτου ποιη τουτου
ακουει **32** εκ του αιωνοσ ουκ ηκουσθη οτι ⌈ηνοιξεν⌉
τισ ⌈οφθαλμουσ⌉ τυφλου ⌈γεγεννημενου⌉ **(aiōn g165)** **33**
ει μη ⌈ην ουτοσ παρα θ̄ῡ⌉⌈⌉ ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν
34 απεκριθησαν ⌈και ειπαν αυτω⌉ εν ⌈αμαρτιαισ⌉ συ
⌈εγεννηθησ⌉⌈ολοσ⌉ και συ διδασκεισ ημασ και ⌈εξεβαλον⌉
αυτον εξω **35** ⌈ηκουσεν⌉⌈⌉ ῑσ̄ οτι ⌈εξεβαλον⌉ αυτον
⌈εξω⌉ και ⌈ευρων⌉ αυτον ⌈⌉ ειπεν ⌈⌉ συ πιστευεισ εισ

τον υιον του ⌜ανθρωπου⌝ **36** ⌜απεκριθη εκεινοσ και⌝⌜τισ
εστιν εφη κυριε⌝ ινα πιστευσω εισ αυτον **37** ⌜ειπεν⌝⌜⌝
αυτω ⌜ο⌝ ⟦ις⟧ και εορακασ αυτον και ο ⌜λαλων μετα σου⌝
⌜εκεινοσ⌝ εστιν **38** ⌜ο δε εφη πιστευω ⟦κε⟧ και προσεκυνησεν
αυτω **39** και ειπεν ο ⟦ις⟧⌝⌜εισ κριμα εγω⌝⌜εισ τον κοσμον
τουτον ηλθον⌝ ινα οι μη βλεποντεσ ⌜βλεπωσιν⌝ και οι
⌜⌝ βλεποντεσ τυφλοι γενωνται **40** ⌜ηκουσαν⌝ εκ των
φαρισαιων ⌜ταυτα⌝ οι ⌜μετ αυτου οντεσ⌝ και ⌜ειπον⌝ αυτω
μη και ⌜ημεισ⌝ τυφλοι εσμεν **41** ειπεν ⌜αυτοισ ο ⟦ις⟧⌝ ει
τυφλοι ητε ουκ ⌜αν⌝ ειχετε αμαρτιαν νυν δε ⌜λεγετε⌝ οτι
βλεπομεν ⌜η αμαρτια⌝⌜⌝ υμων ⌜μενει⌝

10 αμην αμην ⌜λεγω υμιν⌝ ο μη εισερχομενοσ δια τησ
θυρασ εισ την αυλην των προβατων ⌜αλλα⌝⌜αναβαινων
αλλαχοθεν⌝ εκεινοσ κλεπτησ ⌜εστιν⌝ και ληστησ **2** ο
δε ⌜εισερχομενοσ⌝ δια τησ θυρασ ⌜ποιμην εστιν⌝ των
προβατων **3** τουτω ο ⌜θυρωροσ⌝ ανοιγει και τα προβατα
τησ φωνησ αυτου ακουει και τα ⌜ιδια προβατα⌝⌜φωνει⌝
κατ ονομα και εξαγει αυτα **4** ⌜⌝ οταν τα ιδια ⌜παντα
εκβαλη⌝ εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα
αυτω ακολουθει οτι ⌜οιδασιν⌝⌜την φωνην αυτου⌝ **5**
αλλοτριω δε ου μη ⌜ακολουθησωσιν⌝ αλλα φευξονται
⌜απ⌝ αυτου οτι ουκ ⌜οιδασι⌝⌜των αλλοτριων την φωνην⌝
6 ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοισ ο ⟦ις⟧ ⌜εκεινοι δε⌝
ουκ ⌜εγνωσαν τινα⌝⌜ην α⌝ ελαλει αυτοισ **7** ειπεν ⌜ουν⌝
⌜αυτοισ παλιν⌝⌜ο⌝ ⟦ιη⟧ αμην αμην ⌜λεγω υμιν⌝⌜οτι⌝ εγω
ειμι ⌜η θυρα⌝ των προβατων **8** ⌜παντεσ⌝ οσοι ⌜ηλθον προ
εμου⌝ κλεπται ⌜εισιν⌝ και λησται ⌜αλλ⌝ ουκ ⌜ηκουσαν⌝
⌜αυτων⌝ τα προβατα **9** εγω ⌜⌝ ειμι η θυρα δι εμου ⌜εαν⌝
τισ εισελθη σωθησεται ⌜και εισελευσεται⌝ και εξελευσεται

και νομην ευρησει **10** ο ⌈⌉ κλεπτησ ουκ ερχεται ⌈ει⌉
μη ινα κλεψη και θυση και απολεση εγω ⌈⌉ ηλθον ινα
ζωην ⌈⌉⌈εχωσιν⌉⌈και περισσον εχωσιν⌉ **11** εγω ειμι ο
⌈ποιμην ο καλοσ ο ποιμην ο καλοσ⌉ την ψυχην αυτου
⌈τιθησιν⌉ υπερ των προβατων **12** ο ⌈μισθωτοσ⌉ και ουκ
ων ποιμην ου ουκ ⌈εστιν⌉⌈τα προβατα ιδια⌉ θεωρει
τον ⌈λυκον⌉⌈ερχομενον⌉ και ⌈αφιησιν⌉ τα προβατα και
φευγει και ο λυκοσ αρπαζει ⌈αυτα⌉ και σκορπιζει ⌈ **13** οτι
μισθωτοσ εστιν⌉ και ου μελει ⌈αυτω⌉ περι των προβατων
14 εγω ειμι ο ⌈ποιμην ο καλοσ⌉ και γεινωσκω τα εμα και
⌈γεινωσκουσι με τα εμα⌉ **15** ⌈⌉ καθωσ γεινωσκει με ο
πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα και την ψυχην ⌈μου⌉
⌈τιθημι⌉ υπερ των ⌈⌉ προβατων **16** και αλλα ⌈⌉ προβατα
εχω ⌈α⌉ ουκ εστιν ⌈εκ⌉ τησ αυλησ ταυτησ κακεινα ⌈δει
με⌉⌈αγαγειν⌉ και τησ φωνησ μου ⌈ακουσουσιν⌉ και
⌈γενησονται⌉ μια ποιμνη εισ ποιμην **17** δια τουτο ⌈με
ο πατηρ⌉ αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην ⌈μου⌉ ινα
παλιν λαβω ⌈αυτην⌉ **18** ουδεισ ⌈ηρεν⌉ αυτην απ εμου
⌈αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου⌉⌈⌉ εξουσιαν εχω
θειναι αυτην και ⌈εξουσιαν εχω παλιν⌉⌈λαβειν⌉ αυτην
ταυτην ⌈την εντολην ελαβον⌉⌈παρα⌉ του πατροσ ⌈μου⌉
19 σχισμα ⌈παλιν⌉ εγενετο εν τοισ ιουδαιοισ δια τουσ
λογουσ τουτουσ **20** ⌈ελεγον⌉⌈δε⌉ πολλοι εξ αυτων ⌈⌉
δαιμονιον εχει και ⌈μαινεται⌉ τι αυτου ακουεται **21** ⌈αλλοι
ελεγον⌉⌈ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν⌉ δαιμονιζομενου
μη δαιμονιον δυναται ⌈τυφλων οφθαλμουσ⌉⌈ανοιξαι⌉
22 ⌈εγενετο⌉⌈τοτε⌉ τα ενκαινια εν ⌈τοισ⌉ ιεροσολυμοισ
⌈χειμων⌉ ην **23** και ⌈περιεπατει⌉⌈ο⌉ $\overline{\text{ιη}}$ εν τω ιερω εν τη
στοα ⌈του⌉⌈σολομωνοσ⌉ **24** ⌈εκυκλωσαν⌉ ουν ⌈αυτον⌉ οι

ιουδαιοι και ⌜ελεγον⌝ αυτω εωσ ποτε την ψυχην ημων αιρεισ ει συ ει ο χσ̄ ⌜ειπε⌝ ημιν παρρησια **25** ⌜⌝ απεκριθη ⌜αυτοισ ο⌝ ιησ̄ ⌜ειπον⌝ υμιν και ⌜ου⌝ ⌜πιστευετε⌝ ⌜⌝ τα εργα α εγω ποιω εν ⌜τω⌝ ονοματι του πατροσ μου ⌜ταυτα μαρτυρει⌝ περι εμου **26** ⌜αλλα⌝ υμεισ ου πιστευετε ⌜οτι ουκ⌝ εστε εκ των προβατων των εμων ⌜⌝ **27** τα προβατα τα εμα τησ φωνησ μου ⌜ακουουσιν⌝ ⌜καγω⌝ γεινωσκω αυτα και ⌜ακολουθουσιν⌝ μοι **28** καγω ⌜διδωμι αυτοισ ζωην αιωνιον⌝ και ου μη ⌜απολωνται⌝ εισ τον αιωνα και ⌜ουχ⌝ ⌜⌝ ⌜αρπασει⌝ τισ αυτα εκ τησ χειροσ μου **(aiōn g165, aiōnios g166)** **29** ο πατηρ ⌜μου⌝ ⌜οσ⌝ ⌜δεδωκεν⌝ ⌜μοι⌝ ⌜παντων μειζον⌝ ⌜εστιν⌝ και ουδεισ δυναται αρπαζειν εκ τησ χειροσ του πατροσ ⌜⌝ **30** εγω και ο πατηρ ⌜⌝ εν εσμεν **31** εβαστασαν ⌜παλιν⌝ λιθουσ ⌜οι ιουδαιοι⌝ ινα ⌜λιθασωσιν αυτον⌝ **32** απεκριθη αυτοισ ο ιησ̄ πολλα ⌜εργα καλα εδειξα υμιν⌝ εκ του πατροσ ⌜μου⌝ δια ποιον ⌜αυτων⌝ εργον ⌜εμε λιθαζετε⌝ **33** ⌜απεκριθησαν⌝ αυτω οι ιουδαιοι ⌜⌝ περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιασ ⌜και⌝ οτι ⌜συ⌝ ανθρωποσ ων ποιεισ σεαυτον ⌜⌝ θ̄ν̄ **34** απεκριθη ⌜αυτοισ ο⌝ ιησ̄ ⌜⌝ ουκ ⌜εστιν⌝ γεγραμμενον ⌜εν⌝ ⌜⌝ τω νομω ⌜υμων οτι εγω⌝ ⌜ειπα⌝ θεοι εστε **35** ει εκεινουσ ⌜ειπεν⌝ θεουσ ⌜προσ ουσ ο λογοσ του θ̄ῡ εγενετο⌝ και ου δυναται λυθηναι ⌜η γραφη⌝ **36** ον ο πατηρ ⌜ηγιασεν⌝ και απεστειλεν εισ τον κοσμον υμεισ λεγετε οτι βλασφημεισ οτι ειπον ⌜⌝ υιοσ ⌜του⌝ θ̄ῡ ειμι **37** ει ⌜ου⌝ ποιω τα εργα του πατροσ μου μη πιστευετε μοι **38** ει δε ποιω καν εμοι μη ⌜πιστευητε⌝ τοισ εργοισ ⌜πιστευεται⌝ ⌜ινα γνωτε και γεινωσκητε⌝ οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν ⌜τω⌝ ⌜πατρι⌝ **39** ⌜εζητουν ουν⌝ ⌜αυτον παλιν⌝ πιασαι και εξηλθεν εκ

της χειροσ αυτων **40** ⌜και απηλθεν⌝⌜παλιν⌝ περαν του ιορδανου ⌜εισ τον τοπον⌝⌜οπου⌝ ην ιωαννησ το ⌜πρωτον⌝ βαπτιζων και ⌜εμεινεν⌝ εκει **41** και πολλοι ηλθον προσ αυτον και ελεγον ⌜οτι⌝ ιωαννησ μεν ⌜σημειον εποιησεν⌝ ⌜ουδεν⌝ παντα δε οσα ⌜ειπεν ιωαννησ⌝ περι τουτου αληθη ⌜ην⌝ **42** ⌜και πολλοι επιστευσαν⌝⌜εισ αυτον εκει⌝

11 ην δε τισ ⌜⌝ ασθενων λαζαροσ απο βηθανιασ εκ της κωμησ ⌜⌝ μαριασ ⌜και μαρθασ⌝ της αδελφησ ⌜αυτησ⌝ **2** ην δε ⌜⌝⌜μαριαμ⌝ η αλιψασα τον κν μυρω και εκμαξασα τουσ ποδασ ⌜αυτου⌝ ταισ θριξιν αυτησ ησ ⌜⌝⌜ο⌝ αδελφοσ ⌜⌝ ⌜λαζαροσ⌝⌜ησθενει **3** απεστειλαν⌝ ουν ⌜αι αδελφαι προσ αυτον λεγουσαι⌝ κε ιδε ον φιλεισ ασθενει ⌜⌝ **4** ακουσασ δε ⌜ο⌝ ιη ειπεν αυτη η ασθενεια ⌜⌝ ουκ ⌜εστιν⌝ προσ θανατον ⌜αλλ⌝ υπερ της δοξησ του θυ ⌜⌝ ινα δοξασθη ο υιοσ ⌜του θυ⌝ δι αυτησ **5** ⌜ηγαπα⌝ δε ο ιη την μαρθαν και ⌜την⌝ ⌜αδελφην⌝⌜αυτησ⌝ και τον λαζαρον **6** ωσ ουν ηκουσεν οτι ασθενει τοτε μεν εμεινεν ⌜εν⌝⌜ω ην⌝ τοπω δυο ημερασ **7** ⌜επειτα⌝ μετα τουτο λεγει ⌜τοισ μαθηταισ⌝ αγωμεν εισ την ιουδαιαν ⌜παλιν⌝ **8** λεγουσιν αυτω οι μαθηται ⌜⌝ ραββει νυν εζητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεισ εκει **9** απεκριθη ⌜⌝ιη ουχι δωδεκα ⌜ωραι εισιν της ημερασ⌝ εαν τισ ⌜περιπατη εν τη ημερα⌝ ου προσκοπτει οτι το φωσ του κοσμου ⌜τουτου⌝ βλεπει **10** εαν δε τισ περιπατη εν τη νυκτι προσκοπτει οτι ⌜το⌝ φωσ ουκ εστιν εν ⌜αυτω⌝ **11** ταυτα ⌜ειπεν⌝ και μετα τουτο λεγει αυτοισ λαζαροσ ⌜ο⌝ φιλοσ ημων ⌜κεκοιμηται⌝ αλλα πορευομαι ⌜ινα εξυπνισω⌝ αυτον **12** ⌜ειπον⌝ ουν ⌜οι μαθηται αυτω⌝ κε ει ⌜κεκοιμηται⌝⌜σωθησεται⌝ **13** ειρηκει δε ο ισ περι ⌜του θανατου⌝⌜αυτου⌝ εκεινοι δε εδοξαν ⌜οτι⌝ περι της

κοιμησεωσ του υπνου λεγει **14** τοτε ⌜ουν⌝⌜ειπεν⌝ αυτοισ ⌜ο⌝ $\overline{\text{ις}}$ παρρησια λαζαροσ ⌜⌝⌜απεθανεν⌝ **15** και χαιρω δι υμασ ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει ⌜αλλα⌝ αγωμεν προσ αυτον **16** ειπεν ουν θωμασ ο λεγομενοσ διδυμοσ τοισ συνμαθηταισ ⌜⌝ αγωμεν και ημεισ ινα αποθανωμεν μετ αυτου **17** ⌜ελθων⌝ ουν ο $\overline{\text{ις}}$ ⌜⌝⌜ευρεν⌝ αυτον ⌜τεσσαρασ ηδη ημερασ⌝⌜εχοντα εν τω μνημειω⌝ **18** ην δε ⌜⌝ βηθανια εγγυσ των ιεροσολυμων ⌜ωσ⌝ απο σταδιων δεκαπεντε **19** ⌜πολλοι δε⌝ εκ ⌜των ιουδαιων⌝ εληλυθεισαν προσ ⌜την⌝ μαρθαν και ⌜⌝ μαριαμ ινα παραμυθησωνται αυτασ περι του αδελφου ⌜⌝ **20** η ουν μαρθα ωσ ηκουσεν οτι ⌜⌝ $\overline{\text{ις}}$ ερχεται υπηντησεν αυτω ⌜μαρια⌝ δε εν τω ⌜οικω⌝⌜⌝ ⌜εκαθεζετο⌝ **21** ειπεν ουν ⌜η⌝ μαρθα προσ ⌜τον⌝⌜$\overline{\text{ιν}}$⌝⌜$\overline{\text{κε}}$⌝ ει ⌜ησ⌝ ωδε ⌜ουκ αν απεθανεν ο αδελφοσ μου⌝ **22** ⌜⌝ και νυν οιδα οτι οσα ⌜αν⌝⌜αιτηση⌝ τον $\overline{\theta}\overline{\text{ν}}$ δωσει σοι ο $\overline{\theta}\overline{\text{σ}}$ **23** λεγει αυτη ⌜ο⌝ $\overline{\text{ιη}}$ αναστησεται ⌜ο αδελφοσ σου⌝ **24** λεγει αυτω ⌜⌝ μαρθα οιδα οτι αναστησεται εν τη ⌜αναστασει⌝ εν τη εσχατη ημερα **25** ειπεν ⌜⌝ αυτη ⌜ο⌝ $\overline{\text{ιη}}$ εγω ειμι ⌜η⌝ αναστασισ ⌜και η ζωη⌝ ο πιστευων εισ εμε καν αποθανη ⌜ζησεται⌝ **26** και πασ ο ζων και πιστευων ⌜εισ εμε⌝ ου μη αποθανη εισ τον αιωνα πιστευεισ τουτο **(aiōn g165)** **27** λεγει ⌜αυτω ναι $\overline{\text{κε}}$⌝⌜εγω πεπιστευκα⌝ οτι συ ει ο $\overline{\chi}\overline{\text{σ}}$ ο υιοσ του $\overline{\theta}\overline{\text{υ}}$ ο εισ τον ⌜κοσμον⌝ ερχομενοσ **28** και ⌜τουτο⌝ ειπουσα ⌜απηλθεν⌝ και ⌜εφωνησεν⌝⌜μαριαν την αδελφην αυτησ λαθρα⌝⌜ειπουσα⌝⌜⌝ ο διδασκαλοσ ⌜παρεστιν⌝ και φωνει σε **29** ⌜εκεινη⌝⌜δε⌝ ωσ ηκουσεν ⌜ηγερθη⌝ ταχυ και ⌜ηρχετο⌝ προσ αυτον **30** ⌜ουπω δε⌝⌜εληλυθει ο $\overline{\text{ιη}}$⌝ εισ την κωμην ⌜αλλ⌝ ην ⌜ετι⌝⌜εν⌝ τω τοπω οπου υπηντησεν αυτω ⌜η⌝ μαρθα **31** οι ουν ιουδαιοι οι οντεσ μετ αυτησ εν

τη οικια ⌜και⌝ παραμυθουμενοι αυτην ιδοντεσ την μαριαν
οτι ⌜ταχεωσ ανεστη⌝ και εξηλθεν ⌜⌝ ηκολουθησαν αυτη
⌜δοξαντεσ⌝ οτι ⌜⌝⌜υπαγει εισ το μνημειον⌝ ινα κλαυση
εκει **32** η ουν ⌜μαριαμ⌝ ωσ ηλθεν οπου ⌜ην ιϛ ιδουσα⌝
⌜αυτον⌝ επεσεν ⌜αυτου προσ τουσ ποδασ⌝ λεγουσα ⌜αυτω⌝
κϵ ει ⌜ησ ωδε⌝ ουκ αν ⌜μου απεθανεν ο αδελφοσ⌝ **33** ιη
ουν ⌜ωσ⌝ ειδεν αυτην κλαιουσαν και τουσ ⌜συνελθοντασ
αυτη ιουδαιουσ κλαιοντασ⌝⌜ενεβριμησατο⌝ τω πνευματι
⌜και εταραξεν εαυτον⌝ **34** και ⌜ειπεν⌝ που τεθεικατε αυτον
λεγουσιν αυτω ⌜κϵ⌝ ερχου ⌜και⌝ ιδε **35** ⌜⌝ εδακρυσεν ⌜ο⌝
ιη **36** ⌜ελεγον⌝ ουν οι ιουδαιοι ιδε πωσ εφιλει αυτον **37**
τινεσ δε ⌜εξ αυτων ειπον⌝ ουκ ⌜εδυνατο⌝ ουτοσ ο ανοιξασ
τουσ οφθαλμουσ του τυφλου ποιησαι ινα και ουτοσ μη
αποθανη **38** ιϛ ουν παλιν ⌜ενβρειμωμενοσ⌝ εν εαυτω
ερχεται ⌜εισ⌝ το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθοσ
επεκειτο ⌜επ⌝ αυτω **39** λεγει ⌜ο⌝ ιϛ αρατε τον λιθον λεγει
αυτω ⌜η αδελφη του τετελευτηκοτοσ μαρθα⌝⌜κϵ⌝ ηδη οζει
τεταρταιοσ ⌜γαρ⌝⌜εστιν⌝ **40** λεγει αυτη ⌜ο⌝ ιϛ ουκ ειπον σοι
⌜οτι⌝ εαν πιστευσησ οψη την δοξαν του θυ **41** ⌜ηραν ουν⌝
τον λιθον ⌜ο⌝⌜δε⌝ ιϛ ⌜ηρεν⌝ τουσ οφθαλμουσ ⌜⌝ ανω και
⌜ειπεν⌝ πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσασ μου **42** εγω ⌜δε⌝
ηδειν οτι παντοτε μου ακουεισ αλλα δια τον οχλον τον
περιεστωτα ειπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλασ
43 και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη ⌜εκραυγασεν⌝⌜λαζαρε⌝
δευρο εξω **44** ⌜⌝ εξηλθεν ο τεθνηκωσ δεδεμενοσ ⌜τουσ
ποδασ και τασ χειρασ⌝ κιριαισ και η οψισ αυτου σουδαριω
⌜περιεδεδετο⌝ λεγει ⌜αυτοισ ο ιη⌝ λυσατε αυτον και
αφετε ⌜αυτον⌝ υπαγειν **45** πολλοι ⌜ουν εκ⌝ των ιουδαιων
⌜οι ελθοντεσ⌝⌜προσ⌝ την μαριαν ⌜και θεασαμενοι⌝⌜α⌝

εποιησεν ⌜⌝ επιστευσαν εισ αυτον **46** τινεσ δε εξ αυτων ⌜απηλθον⌝ προσ τουσ φαρισαιουσ και ⌜ειπον⌝ αυτοισ ⌜α⌝ εποιησεν ⌜⌝ ι̅σ̅ **47** συνηγαγον ουν οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι συνεδριον και ⌜ελεγον⌝ τι ⌜ποιουμεν⌝⌜οτι⌝ ουτοσ ο ανθρωποσ ⌜πολλα⌝⌜ποιει σημεια⌝ **48** ⌜⌝ εαν αφωμεν αυτον ⌜ουτωσ⌝ παντεσ ⌜πιστευσουσιν⌝ εισ αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ⌜ημων και τον τοπον⌝ και το εθνοσ **49** εισ δε ⌜τισ⌝ εξ αυτων ⌜καιαφασ⌝ αρχιερευσ ⌜ων⌝ του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοισ υμεισ ουκ οιδατε ουδεν **50** ουδε ⌜λογιζεσθε⌝ οτι συμφερει ⌜υμιν ινα⌝ εισ ανθρωποσ αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνοσ απολεται **51** τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν ⌜αλλα⌝ ⌜αρχιερευσ⌝ ων ⌜του ενιαυτου εκεινου⌝⌜επροφητευσεν⌝ οτι ⌜ημελλεν ι̅η̅ αποθνησκειν⌝ υπερ του εθνουσ **52** και ουχ υπερ του εθνουσ μονον ⌜αλλ⌝ ινα και τα ⌜τεκνα του θ̅υ̅⌝ τα ⌜διεσκορπισμενα⌝⌜συναγαγη εισ εν⌝ **53** απ εκεινησ ουν τησ ημερασ ⌜εβουλευσαντο⌝ ινα αποκτεινωσιν αυτον **54** ⌜ο ουν ι̅σ̅⌝ ουκετι παρρησια περιεπατει εν τοισ ιουδαιοισ ⌜αλλα⌝ απηλθεν ⌜εκειθεν⌝ εισ την χωραν ⌜⌝ εγγυσ τησ ερημου ⌜εισ⌝ εφραιμ λεγομενην ⌜πολιν⌝⌜κακει⌝⌜εμεινεν⌝ μετα των μαθητων ⌜⌝ **55** ⌜ην δε εγγυσ⌝ το πασχα των ιουδαιων ⌜και⌝ ανεβησαν ⌜πολλοι εισ ιεροσολυμα⌝ εκ τησ χωρασ ⌜προ του πασχα⌝ ινα αγνισωσιν εαυτουσ **56** εζητουν ουν ⌜⌝ τον ι̅η̅ και ⌜ελεγον⌝ μετ αλληλων εν τω ιερω ⌜εστηκοτεσ⌝ τι ⌜δοκει υμιν⌝ οτι ου μη ελθη εισ την ⌜εορτην⌝ **57** δεδωκεισαν δε ⌜⌝ οι αρχιερεισ και οι ⌜φαρισαιοι⌝⌜εντολασ⌝ ινα ⌜εαν⌝ τισ ⌜γνω⌝ που ⌜εστιν⌝ μηνυση ⌜οπωσ⌝ πιασωσιν αυτον

12 ο ουν ιϛ προ ⌜εξ⌝ ημερων του πασχα ηλθεν εισ βηθανιαν οπου ην λαζαροσ ⌜⌝ ον ηγειρεν ⌜εκ νεκρων ιϛ⌝ **2** ⌜εποιησαν ουν⌝ αυτω δειπνον εκει και ⌜η μαρθα διηκονει⌝⌜⌝ ο δε λαζαροσ εισ ⌜ην εκ⌝ των ⌜ανακειμενων συν⌝ αυτω **3** η ουν ⌜μαρια⌝⌜λαβουσα⌝ λειτραν ⌜μυρου ναρδου πιστικησ⌝ πολυτιμου ⌜⌝⌜ηλειψεν⌝ τουσ ποδασ ⌜του⌝ ιυ και ⌜εξεμαξεν⌝ ταισ θριξιν αυτησ τουσ ποδασ αυτου ⌜η δε⌝ οικια ⌜επληρωθη⌝⌜εκ⌝ τησ οσμησ του μυρου **4** λεγει ⌜δε⌝⌜ιουδασ ο ισκαριωτησ εισ των μαθητων αυτου ο μελλων αυτον παραδιδοναι⌝ **5** δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη ⌜⌝ πτωχοισ **6** ⌜ειπεν δε τουτο⌝ ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτησ ην και το ⌜γλωσσοκομον⌝⌜εχων⌝ τα βαλλομενα εβασταζεν **7** ειπεν ουν ο ιϛ αφεσ αυτην ⌜ινα⌝ εισ την ημεραν του ενταφιασμου ⌜μου⌝⌜τηρηση⌝ αυτο **8** ⌜τουσ πτωχουσ γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε **9** εγνω ουν ο οχλοσ⌝⌜⌝ πολυσ ⌜εκ⌝ των ιουδαιων ⌜⌝ οτι εκει ⌜εστιν⌝ και ⌜ηλθον⌝ ου δια τον ιν ⌜μονον⌝ αλλ ινα ⌜και⌝ τον ⌜λαζαρον⌝ ιδωσιν ον ηγειρεν ⌜εκ νεκρων⌝ **10** εβουλευσαντο δε ⌜⌝ οι αρχιερεισ ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν **11** οτι πολλοι ⌜δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον⌝ εισ τον ιν **12** τη επαυριον ⌜ο⌝ οχλοσ ⌜⌝ πολυσ ⌜ο⌝ ελθων εισ την ⌜εορτην⌝ ακουσαντεσ οτι ⌜ερχεται ο ιϛ⌝ εισ ⌜ιεροσολυμα⌝ **13** ⌜ελαβον⌝ τα βαια των φοινικων και εξηλθον εισ ⌜υπαντησιν αυτω⌝ και ⌜εκραυγαζον⌝⌜⌝ ωσαννα ⌜ευλογημενοσ⌝ ο ερχομενοσ εν ονοματι κυ ⌜και ο⌝ βασιλευσ του ⌜ισραηλ⌝ **14** ευρων δε ο ιϛ οναριον εκαθισεν επ αυτο καθωσ ⌜εστιν⌝ γεγραμμενον **15** μη φοβου ⌜⌝ θυγατηρ σειων ιδου ο βασιλευσ ⌜σου⌝ ερχεται

καθημενος επι ⌜πωλον⌝ ονου **16** ταυτα ⌜⌝ ουκ ⌜εγνωσαν⌝ ⌜αυτου οι μαθηται⌝ το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ⌜⌝ ιϛ̄ ⌜τοτε⌝ εμνησθησαν οτι ταυτα ⌜ην επ αυτω⌝ γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω **17** εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου ⌜οτε⌝ τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων **18** δια τουτο ⌜και⌝ ⌜υπηντησεν⌝ αυτω ⌜ο⌝ ⌜οχλος⌝ ⌜⌝ οτι ⌜ηκουσαν⌝ ⌜τουτο αυτον⌝ πεποιηκεναι το σημειον **19** οι ουν φαρισαιοι ⌜ειπαν⌝ προς ⌜εαυτους⌝ ⌜θεωρειτε⌝ οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος ⌜⌝ οπισω αυτου απηλθεν **20** ησαν δε ⌜⌝ ⌜ελληνες τινες⌝ εκ των ⌜αναβαινοντων⌝ ινα ⌜προσκυνησωσιν⌝ εν τη εορτη **21** ουτοι ουν ⌜προσηλθον⌝ ⌜⌝ φιλιππω τω απο βηθσαιδα τησ γαλιλαιασ και ηρωτων αυτον λεγοντεσ κυριε θελομεν τον ιν̄ ιδειν **22** ερχεται ⌜ο⌝ φιλιππος και λεγει τω ανδρεα ⌜ερχεται⌝ ⌜⌝ ανδρεασ ⌜⌝ και ⌜⌝ φιλιππος ⌜και⌝ ⌜λεγουσιν⌝ τω ιῡ **23** ο δε ιϛ̄ ⌜αποκρινεται⌝ αυτοισ λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιοσ του ανθρωπου **24** αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκοσ του σιτου πεσων εισ την γην αποθανη αυτοσ μονοσ μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει **25** ο φιλων την ψυχην αυτου ⌜απολλυει⌝ αυτην και ο μεισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω ⌜εισ ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην⌝ **(aiōnios g166)** **26** εαν ⌜εμοι τισ διακονη⌝ ⌜εμοι⌝ ακολουθειτω και οπου ⌜⌝ ⌜ειμι εγω⌝ ⌜εκει⌝ και ο διακονοσ ο εμοσ ⌜εσται⌝ ⌜εαν⌝ τισ εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ ⌜⌝ **27** νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ τησ ωρασ ταυτησ αλλα δια τουτο ηλθον εισ την ωραν ταυτην **28** ⌜πατερ⌝ δοξασον ⌜σου⌝ το ονομα ⌜ηλθεν ουν⌝ φωνη εκ του ουρανου ⌜⌝ και

εδοξασα και παλιν δοξασω **29** ο ⌜ουν⌝ οχλοσ ο ⌜εστωσ⌝ ⌜και⌝ ακουσασ ⌜ελεγεν⌝ ⌜βροντην γεγονεναι⌝ αλλοι ⌜⌝ ελεγον ⌜⌝⌜⌝ αγγελοσ αυτω ⌜λελαληκεν⌝ **30** απεκριθη ⌜και ειπεν ιϛ⌝ ου δι εμε ⌜η φωνη αυτη⌝ ⌜γεγονεν⌝ αλλα δι υμασ **31** νυν κρισισ ⌜εστιν⌝ του κοσμου ⌜τουτου νυν ο αρχων του κοσμου⌝ τουτου ⌜⌝⌜εκβληθησεται⌝ εξω **32** ⌜καγω⌝⌜εαν⌝ υψωθω ⌜εκ⌝ τησ γησ ⌜παντασ ελκυσω⌝ προσ εμαυτον **33** ⌜τουτο⌝ δε ⌜ελεγεν⌝ σημαινων ποιω θανατω ⌜ημελλεν⌝ αποθνησκειν **34** απεκριθη ⌜ουν⌝ αυτω ο οχλοσ ημεισ ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χϛ μενει εισ τον αιωνα και πωσ ⌜λεγεισ συ⌝⌜οτι⌝ δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου ⌜τισ εστιν ουτοσ ο υιοσ του ανθρωπου⌝ **(aiōn g165)** **35** ειπεν ουν αυτοισ ο ιϛ ετι μικρον χρονον το φωσ ⌜εν υμιν⌝⌜εστιν⌝ περιπατειτε ⌜⌝⌜ωσ⌝ το φωσ εχετε ινα μη ⌜σκοτια υμασ⌝⌜καταλαβη⌝ και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ ⌜οιδεν⌝ που υπαγει **36** ⌜ωσ⌝ το φωσ εχετε πιστευεται εισ το φωσ ινα ⌜υιοι⌝ φωτοσ γενησθε ταυτα ελαλησεν ⌜⌝ιϛ και ⌜απελθων⌝ εκρυβη απ αυτων **37** ⌜τοσαυτα⌝ δε αυτου σημεια πεποιηκοτοσ εμπροσθεν αυτων ουκ ⌜επιστευον⌝ εισ αυτον **38** ινα ο λογοσ ησαιου του προφητου πληρωθη ⌜ον ειπεν⌝ κϛ τισ ⌜επιστευσεν⌝ τη ακοη ημων και ο βραχιων κυ τινι απεκαλυφθη **39** δια τουτο ουκ ⌜ηδυναντο⌝ πιστευειν ⌜οτι παλιν⌝ ειπεν ησαιασ **40** τετυφλωκεν ⌜αυτων τουσ οφθαλμουσ και επηρωσεν⌝ αυτων την καρδιαν ινα μη ⌜ιδωσιν⌝ τοισ οφθαλμοισ και ⌜⌝⌜νοησωσιν τη καρδια⌝ και ⌜στραφωσιν⌝ και ⌜ιασομαι⌝ αυτουσ **41** ταυτα ⌜⌝ ειπεν ησαιασ ⌜οτι⌝⌜ειδεν⌝ την δοξαν ⌜⌝ αυτου και ⌜ελαλησεν⌝ περι αυτου **42** ομωσ μεντοι ⌜και εκ των αρχοντων πολλοι⌝ επιστευσαν εισ αυτον αλλα δια

τουσ φαρισαιουσ ουχ ωμολογουν ινα μη ⌜αποσυναγωγοι⌝ γενωνται **43** ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ⌜ηπερ⌝ την δοξαν του θ̄ῡ **44** ⌜ῑσ̄ δε εκραξεν⌝ και ⌜ειπεν⌝ ο πιστευων εισ εμε ου πιστευει εισ εμε ⌜αλλα⌝ εισ τον πεμψαντα με **45** ⌜και⌝ ο θεωρων εμε θεωρει ⌜⌝ τον πεμψαντα με **46** εγω φωσ εισ τον κοσμον εληλυθα ινα ⌜πασ⌝ ο πιστευων εισ εμε εν τη σκοτια μη μεινη **47** και ⌜εαν⌝ τισ μου ⌜⌝ ακουση των ρηματων ⌜και μη⌝ ⌜φυλαξη⌝⌜⌝ εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον ⌜αλλ⌝⌜ινα⌝ σωσω τον κοσμον **48** ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου ⌜εχει τον⌝ κρινοντα αυτον ο λογοσ ον ελαλησα εκεινοσ ⌜κρινει⌝ αυτον ⌜εν τη⌝ εσχατη ημερα **49** οτι ⌜εγω εξ εμαυτου⌝ ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψασ με πατηρ αυτοσ ⌜μοι εντολην⌝⌜δεδωκεν⌝ τι ειπω και τι λαλησω **50** και οιδα οτι η εντολη αυτου ⌜ζωη αιωνιοσ εστιν⌝ α ουν ⌜εγω λαλω⌝ καθωσ ⌜ειρηκεν⌝ μοι ο πατηρ ⌜ουτωσ⌝ λαλω **(aiōnios g166)**

13 προ δε τησ εορτησ του πασχα ειδωσ ο ῑσ̄ οτι ⌜ηλθεν⌝ αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ ⌜του κοσμου τουτου⌝ προσ ⌜τον⌝ πατερα αγαπησασ τουσ ⌜ιδιουσ⌝ τουσ εν τω κοσμω εισ τελοσ ηγαπησεν αυτουσ **2** και διπνου ⌜γεινομενου⌝ του ⌜⌝ διαβολου ηδη βεβληκοτοσ εισ την καρδιαν ⌜ινα παραδω αυτον ιουδασ σιμωνοσ ισκαριωτησ⌝ **3** ειδωσ ⌜⌝ οτι παντα ⌜δεδωκεν⌝ αυτω ⌜ο πατηρ εισ τασ χειρασ⌝ και οτι απο θ̄ῡ ⌜εξηλθεν⌝ και ⌜⌝ προσ τον θ̄ν̄ υπαγει **4** εγειρεται εκ του διπνου και ⌜τιθησιν⌝ τα ιματια ⌜⌝ και λαβων λεντιον ⌜διεζωσεν⌝ εαυτον **5** ειτα ⌜βαλλει υδωρ⌝ εισ τον ⌜νιπτηρα⌝ και ⌜ηρξατο⌝ νιπτειν τουσ ποδασ των μαθητων ⌜⌝ και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενοσ **6**

ερχεται ουν προσ ⌜σιμωνα πετρον⌝ ⌜⌝ λεγει αυτω ⌜κε⌝ συ μου νιπτεισ τουσ ποδασ **7** απεκριθη ις και ειπεν αυτω ⌜ο⌝ εγω ποιω ⌜συ⌝ ουκ οιδασ ⌜αρτι⌝ γνωση δε ⌜μετα⌝ ταυτα **8** λεγει αυτω πετροσ ⌜⌝ ου μη ⌜νιψησ μου τουσ ποδασ⌝ εισ τον αιωνα απεκριθη ⌜ις αυτω⌝ εαν μη νιψω σε ουκ εχεισ μεροσ μετ εμου **(aiōn g165)** **9** λεγει αυτω ⌜σιμων πετροσ⌝ ⌜κε⌝ μη ⌜τουσ ποδασ μου μονον⌝ αλλα και τασ χειρασ και την κεφαλην **10** λεγει αυτω ⌜ο⌝ ις ο λελουμενοσ ⌜ουκ⌝ ⌜εχει χρειαν⌝ ⌜ει μη τουσ ποδασ νιψασθαι αλλ εστιν⌝ καθαροσ ⌜ολοσ⌝ και υμεισ καθαροι εστε αλλ ουχι παντεσ **11** ηδει γαρ ⌜⌝ τον παραδιδοντα αυτον ⌜δια τουτο ειπεν οτι ουχι παντεσ καθαροι εστε⌝ **12** οτε ουν ⌜ενιψεν⌝ τουσ ποδασ αυτων ⌜και⌝ ⌜ελαβεν⌝ τα ιματια ⌜αυτου και ανεπεσεν παλιν ειπεν αυτοισ⌝ γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν **13** υμεισ φωνειτε με ο διδασκαλοσ και ο κσ και καλωσ ⌜λεγετε⌝ ειμι γαρ **14** ⌜ει ουν εγω ενιψα υμων τουσ ποδασ ο κσ και ο διδασκαλοσ⌝ ⌜⌝ και ⌜⌝ υμεισ ⌜οφειλετε⌝ ⌜αλληλων νιπτειν⌝ τουσ ποδασ **15** υποδειγμα ⌜γαρ⌝ ⌜εδωκα⌝ υμιν ινα καθωσ εγω εποιησα υμιν και υμεισ ⌜ποιηται⌝ **16** αμην αμην λεγω υμιν ουκ ⌜εστιν⌝ δουλοσ μειζων του κυριου αυτου ουδε ⌜αποστολοσ μειζων⌝ του πεμψαντοσ αυτον **17** ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα **18** ου περι παντων υμων λεγω εγω ⌜⌝ οιδα ⌜ουσ⌝ εξελεξαμην ⌜αλλ⌝ ινα ⌜η γραφη πληρωθη⌝ ο τρωγων ⌜μετ⌝ ⌜εμου⌝ τον αρτον ⌜επηρεν⌝ ⌜επ⌝ εμε την πτερναν αυτου **19** ⌜απ αρτι λεγω υμιν προ⌝ του γενεσθαι ινα ⌜πιστευσηται οταν γενηται⌝ οτι εγω ειμι **20** αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων ⌜αν τινα⌝ πεμψω εμε λαμβανει ⌜ο δε εμε λαμβανων⌝ λαμβανει ⌜⌝ τον πεμψαντα με **21** ταυτα ειπων ⌜ο⌝ ις εταραχθη

τω ⌜πνευματι⌝ και ⌜εμαρτυρησεν⌝ και ειπεν αμην αμην
⌜λεγω υμιν⌝ οτι εισ εξ υμων παραδωσει με **22** εβλεπον
⌜ουν⌝⌜⌝ εισ αλληλουσ οι μαθηται ⌜⌝⌜απορουμενοι⌝ περι
τινοσ λεγει **23** ην ⌜δε⌝ ανακειμενοσ εισ ⌜εκ⌝ των μαθητων
⌜αυτου⌝ εν τω ⌜κολπω⌝ του ιυ̅ ον ⌜⌝ ηγαπα ⌜ο⌝ ι̅σ̅ **24** νευει
⌜ουν⌝ τουτω σιμων ⌜πετροσ⌝⌜πυθεσθαι τισ αν ειη περι ου
λεγει⌝⌜⌝ **25** ⌜επιπεσων⌝⌜ουν⌝ εκεινοσ ⌜ουτωσ⌝ επι το
στηθοσ του ιυ̅ λεγει αυτω κ̅ε̅ τισ εστιν **26** αποκρινεται ⌜ο⌝
ι̅σ̅⌜⌝ εκεινοσ εστιν ω ⌜⌝ εγω ⌜βαψασ το ψωμιον επιδωσω
και⌝⌜⌝⌜βαψασ⌝⌜το⌝ ψωμιον ⌜⌝⌜διδωσιν⌝ ιουδα σιμωνοσ
⌜⌝⌜ισκαριωτου⌝ **27** και ⌜μετα το ψωμιον τοτε⌝ εισηλθεν
εισ εκεινον ⌜ο⌝ σατανασ ⌜⌝ λεγει ⌜ουν⌝ αυτω ⌜ο⌝ ι̅σ̅ ο
ποιεισ ⌜ποιησον⌝ ταχειον **28** τουτο ⌜δε⌝ ουδεισ ⌜εγνω⌝
των ανακειμενων προσ τι ειπεν αυτω **29** τινεσ ⌜γαρ⌝
εδοκουν ⌜επει⌝ το ⌜γλωσσοκομον⌝ ειχεν ⌜⌝ ιουδασ οτι
λεγει αυτω ⌜ο⌝⌜ι̅σ̅ αγορασον⌝ ων χρειαν εχομεν εισ την
εορτην η τοισ πτωχοισ ινα τι ⌜δω⌝ **30** λαβων ουν το
ψωμιον εκεινοσ ⌜εξηλθεν ευθυσ⌝ ην δε νυξ **31** οτε ⌜ουν⌝
⌜εξηλθεν⌝ λεγει ⌜⌝ι̅σ̅ νυν εδοξασθη ο υιοσ του ανθρωπου
και ο θ̅σ̅ εδοξασθη εν αυτω ⌜⌝ **32** ⌜⌝ και ο θ̅σ̅ δοξασει αυτον
εν ⌜αυτω⌝⌜και ευθυσ δοξασει αυτον⌝ **33** τεκνια ετι μικρον
⌜⌝ μεθ υμων ειμι ζητησεταί με και καθωσ ⌜ειπον⌝ τοισ
ιουδαιοισ ⌜οτι⌝ οπου ⌜εγω υπαγω⌝ υμεισ ου δυνασθαι
ελθειν και υμιν λεγω ⌜⌝ αρτι **34** εντολην καινην διδωμι
υμιν ινα αγαπατε αλληλουσ καθωσ ⌜⌝ ηγαπησα υμασ ⌜ινα⌝
και υμεισ ⌜αγαπατε αλληλουσ⌝ **35** εν τουτω ⌜⌝ γνωσονται
παντεσ οτι ⌜εμοι μαθηται εστε⌝ εαν αγαπην εχητε ⌜εν
αλληλοισ⌝ **36** λεγει αυτω σιμων πετροσ κ̅ε̅ που υπαγεισ
⌜απεκριθη⌝⌜αυτω⌝ι̅σ̅ οπου ⌜⌝ υπαγω ου δυνασαι μοι ⌜νυν

ακολουθησαι ακολουθησεισ δε υστερον⌉ **37** λεγει αυτω
⌈ο⌉⌈πετροσ κε⌉ δια τι ου⌈δυναμαι σοι⌉⌈⌉⌈ακολουθησαι⌉
⌈αρτι⌉⌈την ψυχην μου υπερ σου⌉θησω **38**⌈αποκρινεται⌉
⌈ις⌉ την ψυχην σου υπερ εμου θησεισ αμην αμην λεγω
⌈σοι⌉ ου μη αλεκτωρ⌈φωνηση⌉εωσ ου⌈αρνηση με⌉τρισ

14⌈⌉ μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εισ
τον θν και εισ εμε πιστευετε **2** εν τη οικια του πατροσ
μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη⌈ειπον αν⌉υμιν⌈οτι⌉
πορευομαι ετοιμασαι⌈τοπον υμιν⌉ **3**⌈και εαν⌉πορευθω
⌈και⌉⌈ετοιμασω⌉⌈υμιν τοπον⌉⌈παλιν ερχομαι⌉⌈⌉ και
παραλημψομαι υμασ προσ εμαυτον ινα οπου⌈ειμι εγω⌉
και υμεισ⌈ητε⌉ **4** και οπου⌈εγω⌉υπαγω οιδατε⌈⌉ την
οδον⌈⌉ **5** λεγει αυτω θωμασ⌈⌉κε ουκ οιδαμεν που υπαγεισ
⌈⌉ πωσ⌈δυναμεθα την οδον ειδεναι⌉ **6** λεγει αυτω⌈⌉ις
εγω ειμι η οδοσ και η αληθεια και η ζωη ουδεισ ερχεται
προσ τον πατερα ει μη δι εμου **7** ει⌈εγνωκειτε⌉⌈με⌉ και
τον πατερα μου⌈γνωσεσθαι και⌉απ αρτι⌈γινωσκετε⌉
αυτον και εωρακατε⌈αυτον⌉ **8** λεγει αυτω⌈⌉ φιλιπποσ κε
δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν **9** λεγει αυτω⌈ο⌉
ις⌈τοσουτον χρονον⌉μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκασ με
φιλιππε ο εωρακωσ εμε⌈εωρακεν⌉⌈τον πατερα⌉πωσ συ
λεγεισ⌈⌉ δειξον ημιν τον πατερα **10** ου⌈πιστευεισ⌉οτι
εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι⌈εστιν⌉τα ρηματα
α εγω⌈λεγω⌉υμιν απ εμαυτου⌈ου⌉λαλω ο δε πατηρ
⌈⌉ εν εμοι μενων⌈ποιει τα εργα⌉⌈αυτου⌉ **11** πιστευεται
μοι οτι⌈εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι⌉ει δε μη
⌈δια⌉τα εργα⌈αυτα⌉πιστευετε⌈⌉ **12** αμην⌈αμην⌉λεγω
υμιν⌈ο⌉πιστευων εισ εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινοσ
ποιησει⌈και⌉μειζονα⌈τουτων⌉ποιησει οτι εγω προσ

τον πατερα ⌜⌝⌜πορευομαι⌝ **13** και ο ⌜τι αν⌝⌜αιτησητε⌝
εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ
εν τω υιω **14** ⌜εαν⌝ τι αιτησητε ⌜με⌝ εν τω ονοματι μου
⌜τουτο⌝ ποιησω **15** εαν ⌜αγαπατε⌝⌜με⌝ τασ εντολασ τασ
εμασ ⌜τηρησετε⌝ **16** ⌜καγω⌝⌜ερωτησω⌝ τον πατερα και
⌜αλλον⌝ παρακλητον δωσει υμιν ινα ⌜⌝⌜μεθ υμων εισ τον
αιωνα η⌝ **(aiōn g165)** **17** το $\overline{\text{πνα}}$ τησ αληθειασ ο ο κοσμοσ ου
δυναται λαβειν οτι ου θεωρει ⌜αυτο⌝ ουδε ⌜γεινωσκει⌝
⌜⌝ υμεισ ⌜⌝ γεινωσκετε ⌜αυτο⌝ οτι παρ υμιν μενει και
εν υμιν ⌜εστιν⌝ **18** ουκ αφησω υμασ ορφανουσ ερχομαι
προσ υμασ **19** ετι μικρον και ο κοσμοσ με ουκετι θεωρει
υμεισ ⌜δε⌝ θεωρειτε με οτι ⌜εγω ζω⌝ και υμεισ ⌜ζησεσθαι⌝
20 ⌜εν⌝ εκεινη τη ημερα ⌜υμεισ γνωσεσθαι⌝ οτι εγω εν
τω πατρι μου και υμεισ εν εμοι ⌜καγω⌝ εν υμιν **21** ο
εχων τασ εντολασ μου και τηρων αυτασ εκεινοσ εστιν
ο αγαπων με ο δε αγαπων με ⌜αγαπηθησεται⌝ υπο του
πατροσ μου ⌜καγω⌝ αγαπησω αυτον και ⌜εμφανισω⌝ αυτω
εμαυτον **22** λεγει ⌜αυτω⌝ ιουδασ ουχ ⌜ο ισκαριωτησ⌝ $\overline{\text{κε}}$ ⌜⌝
τι ⌜γεγονεν⌝ οτι ⌜ημιν μελλεισ⌝⌜εμφανιζειν⌝ σεαυτον
και ουχι τω κοσμω **23** απεκριθη ⌜⌝ $\overline{\text{ισ}}$ και ειπεν αυτω
εαν τισ αγαπα με τον λογον μου ⌜τηρησει⌝ και ο πατηρ
μου αγαπησει αυτον και ⌜προσ⌝ αυτον ⌜ελευσομεθα⌝ και
⌜μονην παρ αυτω ποιησομεθα⌝ **24** ο μη αγαπων με ⌜τουσ
λογουσ⌝ μου ου ⌜τηρει⌝ και ο λογοσ ⌜⌝ ον ακουετε ουκ
εστιν εμοσ αλλα του πεμψαντοσ με πατροσ **25** ταυτα
λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων **26** ο δε παρακλητοσ ⌜το
$\overline{\text{πνα}}$ το αγιον ο πεμψει⌝⌜⌝ ο πατηρ ⌜⌝ εν τω ονοματι μου
εκεινοσ υμασ διδαξει παντα και υπομνησει υμασ παντα α
⌜ειπον⌝ υμιν ⌜⌝ **27** ειρηνην αφιημι υμιν ειρηνην την εμην

διδωμι υμιν ου καθως ο κοσμοσ διδωσιν ⌈⌉ εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω **28** ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προσ υμασ ει ⌈ηγαπατε⌉ με εχαρητε αν οτι ⌈⌉ πορευομαι προσ τον πατερα ⌈μου οτι ο πατηρ⌉ μειζων μου ⌈εστιν⌉ **29** και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ⌈ινα⌉ οταν γενηται πιστευσητε ⌈⌉ **30** ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου ⌈⌉ αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν ⌈⌉ **31** ⌈αλλ⌉ ινα γνω ο κοσμοσ οτι αγαπω τον πατερα ⌈και⌉ καθωσ ⌈εντολην εδωκεν⌉ μοι ⌈ο πατηρ⌉⌈ουτωσ⌉ ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15 εγω ειμι η αμπελοσ η αληθινη και ο πατηρ μου ⌈ο⌉ γεωργοσ ⌈εστιν⌉ **2** παν κλημα εν εμοι μη ⌈φερον⌉ καρπον αιρει αυτο και παν το ⌈καρπον φερον καθαιρει⌉⌈αυτο⌉ ινα ⌈καρπον πλειονα⌉ φερη **3** ⌈ηδη υμεισ καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν⌉ **4** ⌈μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθωσ το κλημα ου δυναται καρπον φερειν⌉ αφ εαυτου εαν μη ⌈μεινη⌉ εν τη αμπελω ουτωσ ⌈ουδε υμεισ εαν μη⌉ εν εμοι ⌈μενητε⌉ **5** εγω ⌈⌉ ειμι η αμπελοσ υμεισ τα κληματα ο μενων ⌈εν⌉ εμοι καγω εν αυτω ουτοσ φερει καρπον πολυν οτι χωρισ εμου ου δυνασθε ποιειν ⌈ουδεν⌉ **6** ⌈εαν μη⌉ τισ ⌈μενη⌉ εν εμοι ⌈εβληθη⌉ εξω ωσ το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν ⌈αυτα⌉ και εισ ⌈το⌉ πυρ ⌈βαλλουσιν⌉⌈⌉ και καιεται **7** εαν ⌈⌉ μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ⌈ο⌉⌈εαν⌉⌈θελητε⌉ ⌈αιτησασθαι⌉ και γενησεται ⌈υμιν⌉ **8** εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα ⌈καρπον πολυν⌉ φερηται και ⌈γενησθαι⌉ ⌈εμοι⌉ μαθηται **9** καθωσ ⌈ηγαπησεν⌉ με ο πατηρ καγω ⌈υμασ ηγαπησα⌉ μεινατε εν τη αγαπη τη εμη **10** ⌈εαν τασ

εντολασ μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου⌋ καθωσ
⌈εγω⌉⌈του πατροσ τασ εντολασ⌉⌈τετηρηκα⌉ και μενω
αυτου εν τη αγαπη **11** ταυτα ⌈⌉ λελαληκα υμιν ινα η χαρα
η εμη εν υμιν ⌈η⌉ και η χαρα υμων πληρωθη **12** αυτη εστιν
η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλουσ ⌈καθωσ⌉ ηγαπησα
υμασ **13** μειζονα ταυτησ αγαπην ⌈ουδεισ⌉ εχει ινα ⌈τισ⌉
την ψυχην ⌈αυτου⌉ θη υπερ των φιλων ⌈αυτου⌉ **14** υμεισ
⌈⌉ φιλοι μου εστε εαν ⌈ποιηται⌉⌈α⌉ εγω εντελλομαι υμιν
15 ουκετι ⌈λεγω υμασ⌉ δουλουσ οτι ο δουλοσ ουκ ⌈οιδεν⌉
τι ποιει αυτου ο κυριοσ υμασ δε ⌈ειρηκα⌉ φιλουσ οτι
παντα ⌈α⌉ ηκουσα ⌈παρα⌉ του πατροσ μου εγνωρισα υμιν
16 ουχ υμεισ ⌈με⌉ εξελεξασθαι ⌈αλλ⌉ εγω εξελεξαμην
υμασ και εθηκα ⌈υμασ⌉ ινα ⌈υμεισ⌉ υπαγητε και ⌈⌉ καρπον
⌈⌉ φερητε και ο καρποσ υμων ⌈μενη⌉⌈ινα⌉ ο τι ⌈αν⌉
⌈αιτησητε⌉ τον πατερα εν τω ονοματι μου ⌈δω⌉ υμιν **17**
ταυτα εντελλομαι υμιν ⌈ινα⌉ αγαπατε αλληλουσ **18** ει ο
κοσμοσ υμασ ⌈μεισει⌉ γινωσκετε οτι εμε πρωτον ⌈υμων⌉
μεμεισηκεν **19** ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμοσ αν ⌈το
ιδιον⌉ εφιλει οτι ⌈δε εκ του κοσμου ουκ εστε⌉ αλλ εγω
εξελεξαμην υμασ εκ του κοσμου δια τουτο ⌈μισει υμασ
ο κοσμοσ⌉ **20** μνημονευετε ⌈του λογου ου εγω ειπον⌉
υμιν ουκ ⌈εστιν⌉⌈⌉ δουλοσ μειζων του κυριου αυτου
ει εμε εδιωξαν και υμασ διωξουσιν ει τον λογον μου
ετηρησαν και τον υμετερον ⌈τηρησουσιν⌉ **21** αλλα ταυτα
⌈παντα⌉⌈ποιησουσιν⌉⌈εισ υμασ⌉ δια το ονομα μου οτι ουκ
⌈οιδασιν⌉ τον πεμψαντα με **22** ει μη ηλθον και ελαλησα
αυτοισ αμαρτιαν ουκ ⌈ειχοσαν⌉ νυν ⌈δε⌉ προφασιν ουκ
⌈εχουσιν⌉ περι τησ αμαρτιασ ⌈αυτων⌉ **23** ο εμε μεισων και
τον πατερα μου μισει **24** ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοισ

α ⌜ουδεισ⌝ αλλοσ ⌜εποιησεν⌝ αμαρτιαν ουκ ⌜ειχοσαν⌝ νυν
δε και ⌜εωρακασιν⌝ και ⌜μεμεισηκασιν⌝⌜και⌝⌜εμε⌝ και
τον πατερα μου **25** αλλ ινα πληρωθη ο λογοσ ο ⌜εν τω
νομω αυτων γεγραμμενοσ⌝ οτι εμεισησαν με δωρεαν **26**
οταν ⌜⌝ ελθη ο παρακλητοσ ον εγω ⌜πεμψω⌝ υμιν παρα
του ⌜πατροσ⌝⌜⌝ το $\overline{\text{πνα}}$ τησ αληθειασ ο παρα του πατροσ
⌜⌝ εκπορευεται εκεινοσ μαρτυρησει περι εμου **27** και υμεισ
⌜δε⌝ μαρτυρειτε οτι απ αρχησ μετ εμου εστε

16 ταυτα λελαληκα υμιν ινα ⌜μη⌝ σκανδαλισθητε **2**
αποσυναγωγουσ ⌜ποιησουσιν⌝ υμασ ⌜αλλ⌝ ερχεται ωρα
ινα πασ ο αποκτεινασ ⌜υμασ⌝ δοξη λατρειαν προσφερειν
τω ⌜$\overline{\theta}\overline{\omega}$⌝ **3** και ταυτα ⌜ποιησουσιν⌝⌜⌝ οτι ουκ εγνωσαν
τον πατερα ουδε εμε **4** ⌜αλλα⌝ ταυτα λελαληκα υμιν ινα
⌜οταν⌝ ελθη η ωρα ⌜αυτων⌝⌜μνημονευητε⌝⌜αυτων⌝ οτι
εγω ειπον ⌜υμιν⌝ ταυτα δε ⌜υμιν εξ αρχησ⌝ ουκ ειπον οτι
μεθ υμων ημην **5** νυν δε ⌜⌝ υπαγω προσ τον πεμψαντα
με και ουδεισ εξ υμων ερωτα με που ⌜υπαγεισ⌝ **6** ⌜αλλ⌝
οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την
καρδιαν **7** αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει
υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ ⌜⌝ μη απελθω ο παρακλητοσ
⌜ουκ⌝⌜ελευσεται⌝ προσ ⌜υμασ⌝⌜εαν δε πορευθω πεμψω
αυτον προσ υμασ⌝ **8** και ελθων εκεινοσ ελεγξει τον κοσμον
περι αμαρτιασ και περι δικαιοσυνησ και περι κρισεωσ **9**
περι αμαρτιασ μεν οτι ⌜ου⌝ πιστευουσιν εισ εμε **10** περι
δικαιοσυνησ δε οτι προσ τον πατερα ⌜⌝ υπαγω και ουκετι
θεωρειτε με **11** περι δε κρισεωσ οτι ο αρχων του κοσμου
τουτου κεκριται **12** ετι πολλα εχω ⌜υμιν λεγειν⌝ αλλ ου
δυνασθε ⌜⌝ βασταζειν ⌜αρτι⌝ **13** οταν ⌜δε⌝ ελθη εκεινοσ το
$\overline{\text{πνα}}$ τησ αληθειασ ⌜οδηγησει υμασ⌝⌜εισ⌝⌜την αληθειαν

πασαν⌉ ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα ⌈⌉⌈ακουσει⌉
λαλησει και τα ερχομενα ⌈αναγγελει⌉⌈υμιν⌉ **14** εκεινοσ
εμε δοξασει οτι εκ του εμου λημψεται και ⌈αναγγελει⌉
υμιν **15** ⌈παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο
ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν⌉ **16**
μεικρον και ⌈ουκετι⌉ θεωρειτε με και παλιν μικρον και
οψεσθε με ⌈⌉ **17** ⌈ειπαν⌉ ουν εκ των μαθητων αυτου προσ
αλληλουσ τι ⌈εστιν⌉ τουτο ο λεγει ημιν μικρον ⌈και ου
θεωριται με και παλιν μεικρον⌉ και οψεσθε με και ⌈οτι⌉
υπαγω προσ τον πατερα **18** ⌈ελεγον ουν⌉⌈τι εστιν τουτο⌉
⌈ο λεγει⌉ μικρον ουκ οιδαμεν ⌈τι λαλει⌉ **19** ⌈εγνω⌉⌈⌉$\overline{\text{ις}}$
⌈οτι⌉⌈ηθελον⌉ αυτον ⌈ερωταν και⌉ ειπεν ⌈αυτοισ⌉ περι
τουτου ζητειτε ⌈μετ αλληλων⌉ οτι ειπον μικρον και ου
θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με **20** αμην
αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεισ ο δε
κοσμοσ χαρησεται υμεισ ⌈⌉ λυπηθησεσθε ⌈αλλ⌉ η λυπη
υμων εισ χαραν γενησεται **21** η γυνη οταν τικτη ⌈λυπην⌉
εχει οτι ηλθεν η ⌈ωρα⌉ αυτησ οταν δε γεννηση το παιδιον
ουκετι μνημονευει τησ ⌈θλειψεωσ⌉ δια την χαραν οτι
⌈εγεννηθη⌉⌈⌉ ανθρωποσ εισ τον κοσμον **22** και υμεισ
⌈ουν νυν μεν λυπην⌉⌈εχετε⌉ παλιν δε οψομαι υμασ και
χαρησεται υμων η ⌈καρδια⌉ και την χαραν υμων ουδεισ
⌈αιρει⌉ αφ υμων **23** και ⌈εν⌉ εκεινη τη ημερα εμε ουκ
ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν ⌈αν τι⌉ αιτησητε
τον πατερα ⌈εν τω ονοματι μου δωσει υμειν⌉ **24** ⌈εωσ
αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου⌉⌈αιτειτε⌉ και
λημψεσθε ινα η χαρα υμων ⌈η πεπληρωμενη⌉ **25** ταυτα εν
παροιμιαισ λελαληκα υμιν ⌈⌉ ερχεται ωρα ⌈οτε⌉ ουκετι
εν παροιμιαισ λαλησω υμιν αλλα ⌈⌉ παρρησια περι του

πατροσ ⌜⌝⌜απαγγελω⌝υμιν **26** εν εκεινη τη ημερα ⌜εν
τω ονοματι μου αιτησεσθε⌝ και ου λεγω υμιν οτι εγω
ερωτησω τον πατερα ⌜περι υμων⌝ **27** αυτοσ γαρ ο πατηρ
φιλει υμασ οτι υμεισ ⌜εμε⌝ πεφιληκατε και πεπιστευκατε
οτι ⌜εγω⌝ παρα ⌜⌝⌜θ̅υ̅⌝ εξηλθον **28** ⌜εξηλθον παρα του
πατροσ⌝ και ⌜εληλυθα⌝ εισ τον κοσμον παλιν αφιημι τον
κοσμον και ⌜πορευομαι προσ τον πατερα⌝ **29** λεγουσιν
⌜οι μαθηται⌝⌜αυτου⌝ ιδε νυν ⌜εν⌝ παρρησια λαλεισ και
παροιμιαν ουδεμιαν λεγεισ **30** νυν οιδαμεν οτι οιδασ
παντα και ου χρειαν εχεισ ινα τισ σε ερωτα εν τουτω
πιστευομεν οτι ⌜απο⌝ θ̅υ̅ εξηλθεσ **31** απεκριθη αυτοισ ⌜⌝ι̅σ̅
αρτι ⌜πιστευετε⌝ **32** ⌜ιδου⌝ ερχεται ωρα και ⌜⌝ εληλυθεν
⌜⌝ ινα σκορπισθητε ⌜εκαστοσ⌝ εισ τα ιδια ⌜καμε⌝ μονον
αφητε και ουκ ειμι μονοσ οτι ο πατηρ μετ εμου ⌜εστιν⌝ **33**
ταυτα ⌜⌝ λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε ⌜εν τω
κοσμω θλιψιν εχετε⌝ αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον
κοσμον

17 ταυτα ⌜ελαλησεν⌝⌜⌝ι̅σ̅ και ⌜επαρασ⌝τουσ οφθαλμουσ
αυτου εισ τον ουρανον ⌜⌝⌜ειπεν⌝ πατερ εληλυθεν η ωρα
δοξασον σου τον υιον ινα ⌜⌝ ο υιοσ ⌜⌝ δοξαση σε **2** καθωσ
εδωκασ αυτω εξουσιαν πασησ σαρκοσ ινα παν ο δεδωκασ
αυτω ⌜δωσ αυτω⌝ ζωην αιωνιον **(aiōnios g166)** **3** αυτη δε
εστιν η αιωνιοσ ζωη ινα ⌜γινωσκωσι⌝⌜σε⌝ τον μονον
αληθινον θ̅ν̅ και ον ⌜απεστειλασ⌝ι̅ν̅ χ̅ν̅⌜⌝ **(aiōnios g166)** **4**
εγω σε εδοξασα επι τησ γησ ⌜⌝ το εργον ⌜⌝⌜τελειωσασ⌝
ο ⌜δεδωκασ⌝⌜μοι⌝ ινα ποιησω **5** και νυν δοξασον με
συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη ⌜η⌝ ειχον ⌜προ του τον
κοσμον ειναι παρα σοι⌝ **6** εφανερωσα ⌜σου το ονομα⌝
τοισ ανθρωποισ ουσ ⌜εδωκασ⌝ μοι εκ ⌜⌝ του κοσμου

⌜σοι⌝ ησαν ⌜καμοι⌝ αυτουσ ⌜εδωκασ⌝ και τον λογον σου ⌜τετηρηκαν⌝ **7** νυν ⌜εγνωκαν⌝ οτι παντα οσα ⌜δεδωκασ⌝ μοι παρα σου ⌜εισιν⌝ **8** οτι τα ρηματα ⌜⌝ α ⌜εδωκασ μοι δεδωκα αυτοισ και αυτοι ελαβον⌝⌜⌝ αληθωσ οτι παρα σου εξηλθον και ⌜επιστευσαν⌝ οτι συ με απεστειλασ **9** εγω περι αυτων ⌜ερωτω⌝ ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων ⌜δεδωκασ⌝ μοι οτι σοι ⌜εισιν⌝ **10** και ⌜τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα⌝⌜⌝⌜⌝ και ⌜δεδοξασμαι⌝ εν αυτοισ **11** και ⌜ουκετι⌝⌜ειμι εν τω κοσμω⌝ και ⌜αυτοι⌝ εν τω κοσμω ⌜εισιν⌝⌜καγω⌝ προσ σε ερχομαι ⌜⌝ πατερ αγιε τηρησον αυτουσ εν τω ονοματι ⌜σου⌝⌜ω⌝⌜δεδωκασ⌝ μοι ⌜ινα ωσιν εν καθωσ ημεισ⌝ **12** οτε ⌜ημην⌝ μετ αυτων ⌜⌝ εγω ετηρουν αυτουσ εν τω ονοματι ⌜σου⌝⌜ω δεδωκασ μοι και⌝⌜εφυλαξα⌝ και ουδεισ εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιοσ τησ απωλειασ ινα η γραφη πληρωθη **13** νυν δε προσ σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν ⌜⌝ τω κοσμω ινα ⌜εχωσιν⌝ την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν ⌜εαυτοισ⌝ **14** εγω ⌜δεδωκα αυτοισ τον λογον σου⌝ και ο κοσμοσ ⌜εμεισησεν⌝ αυτουσ οτι ουκ εισιν εκ ⌜⌝ του κοσμου ⌜καθωσ εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου⌝ **15** ουκ ερωτω ινα αρησ αυτουσ ⌜εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησησ αυτουσ⌝ εκ του πονηρου **16** ⌜εκ του κοσμου ουκ εισιν καθωσ εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου⌝ **17** αγιασον αυτουσ εν ⌜τη⌝ αληθεια ⌜ο λογοσ ο σοσ αληθεια⌝⌜εστιν⌝ **18** καθωσ εμε απεστειλασ εισ ⌜⌝ τον κοσμον ⌜καγω απεστειλα αυτουσ εισ τον κοσμον⌝ **19** και υπερ αυτων ⌜εγω⌝ αγιαζω εμαυτον ινα ⌜ωσιν και αυτοι⌝ ηγιασμενοι εν αληθεια **20** ου περι τουτων δε ⌜ερωτω μονον⌝ αλλα και ⌜περι⌝ των ⌜πιστευοντων⌝ δια του λογου αυτων εισ εμε **21** ινα παντεσ ⌜εν⌝⌜ωσιν⌝ καθωσ

συ ⌜πατερ⌝ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν ⌜⌝
ωσιν ινα ο κοσμοσ ⌜πιστευη⌝ οτι συ με απεστειλασ **22**
⌜καγω⌝ την δοξαν ⌜⌝ ην ⌜δεδωκασ⌝ μοι ⌜δεδωκα⌝ αυτοισ
ινα ωσιν ⌜⌝ εν καθωσ ημεισ ⌜εν⌝ **23** ⌜εγω εν αυτοισ και
συ εν εμοι⌝ ινα ⌜ωσιν⌝ τετελειωμενοι εισ ⌜⌝ ⌜⌝ εν ⌜και⌝
γινωσκη ο κοσμοσ οτι συ με απεστειλασ και ⌜ηγαπησασ⌝
αυτουσ καθωσ ⌜⌝ ⌜εμε⌝ ηγαπησασ **24** πατερ ⌜ο⌝ ⌜δεδωκασ⌝
μοι θελω ινα οπου ⌜ειμι εγω⌝ ⌜κακεινοι⌝ ⌜ωσιν⌝ μετ εμου
ινα ⌜θεωρωσιν⌝ την δοξαν ⌜την εμην⌝ ην ⌜εδωκασ⌝ μοι
οτι ηγαπησασ με προ καταβολησ κοσμου **25** πατερ δικαιε
⌜και⌝ ο κοσμοσ ⌜⌝ σε ουκ εγνω εγω δε ⌜σε εγνων⌝ και
ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλασ **26** και εγνωρισα
αυτοισ το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ⌜ην⌝
ηγαπησασ ⌜με⌝ εν αυτοισ ⌜η⌝ ⌜καγω⌝ εν αυτοισ

18 ταυτα ειπων ⌜⌝ ⌜ιησ⌝ ⌜εξηλθεν⌝ συν ⌜τοισ⌝ μαθηταισ
αυτου περαν του χειμαρρου ⌜του κεδρων⌝ οπου ην κηποσ
εισ ον ⌜εισηλθεν⌝ αυτοσ και οι μαθηται αυτου **2** ηδει δε
και ιουδασ ο ⌜παραδιδουσ⌝ αυτον τον τοπον οτι πολλακισ
συνηχθη ⌜ιησ⌝ μετα των μαθητων αυτου εκει⌝ **3** ο ουν
ιουδασ λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερεων και
⌜⌝ φαρισαιων υπηρετασ ερχεται ⌜εκει⌝ μετα φανων και
λαμπαδων και οπλων **4** ⌜ιησ⌝ ⌜ουν⌝ ⌜ειδωσ⌝ παντα τα
ερχομενα επ αυτον ⌜εξελθων ειπεν⌝ αυτοισ τινα ζητειτε **5**
απεκριθησαν αυτω ιν τον ⌜ναζωραιον⌝ λεγει αυτοισ ⌜εγω
ειμι ιησ⌝ ιστηκει δε και ιουδασ ⌜ο παραδιδουσ αυτον⌝ μετ
αυτων **6** ωσ ⌜ουν⌝ ειπεν ⌜αυτοισ⌝ εγω ειμι ⌜απηλθαν⌝ εισ
τα οπισω και ⌜επεσαν⌝ χαμαι **7** παλιν ουν ⌜επηρωτησεν
αυτουσ⌝ ⌜⌝ τινα ζητειτε οι δε ⌜ειπον⌝ ⌜⌝ ⌜ιν⌝ τον ναζωραιον
8 απεκριθη ⌜⌝ ⌜ιησ⌝ ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε

αφετε τουτουσ υπαγειν **9** ινα πληρωθη ο λογοσ ον ειπεν
οτι ουσ ⌜δεδωκασ⌝ μοι ⌜ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα
10 σιμων ουν⌝ πετροσ εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην
και ⌜επεσεν⌝ τον ⌜του αρχιερεωσ δουλον⌝ και απεκοψεν
⌜αυτου το ωταριον⌝ το δεξιον ην δε ⌜⌝ ονομα ⌜τω δουλω⌝
μαλχοσ **11** ειπεν ουν ⌜ο⌝ ις̄ τω πετρω βαλε την μαχαιραν
⌜⌝ εισ την θηκην το ποτηριον ο ⌜δεδωκεν⌝ μοι ο πατηρ
⌜⌝ ου μη πιω αυτο **12** η ουν σπειρα και ο χιλιαρχοσ
και ⌜οι⌝ υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ῑν̄ και
εδησαν αυτον **13** και ⌜ηγαγον⌝⌜⌝ προσ ανναν πρωτον
ην γαρ πενθεροσ του ⌜καιαφα⌝ οσ ην αρχιερευσ του
ενιαυτου εκεινου **14** ην δε ⌜⌝ καιαφασ ο συμβουλευσασ
τοισ ιουδαιοισ οτι συμφερει ενα ανθρωπον ⌜αποθανειν⌝
υπερ του λαου **15** ηκολουθει δε ⌜τω ῑῡ⌝ σιμων πετροσ και
⌜⌝ αλλοσ ⌜μαθητησ⌝⌜ο δε μαθητησ εκεινοσ ην γνωστοσ
τω αρχιερει⌝ και ⌜συνεισηλθεν⌝ τω ῑῡ εισ την αυλην του
αρχιερεωσ **16** ο δε πετροσ ιστηκει ⌜προσ τη θυρα εξω⌝
εξηλθεν ουν ο μαθητησ⌜ο αλλοσ⌝⌜ο⌝⌜ην⌝⌜γνωστοσ⌝⌜του
αρχιερεωσ⌝ και ⌜ειπεν⌝⌜τη⌝⌜θυρωρω⌝ και ⌜εισηγαγεν⌝
τον πετρον **17** λεγει ⌜ουν⌝⌜⌝⌜η παιδισκη η θυρωροσ τω
πετρω⌝ μη και συ εκ των μαθητων ⌜ει⌝ του ανθρωπου
τουτου λεγει εκεινοσ ουκ ειμι **18** ιστηκεισαν δε ⌜⌝ οι
δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποιηκοτεσ οτι ψυχοσ
ην και εθερμαινοντο ην δε ⌜και ο πετροσ μετ αυτων⌝
εστωσ και θερμαινομενοσ **19** ο ουν αρχιερευσ ⌜ηρωτησεν⌝
τον ῑν̄ περι των μαθητων αυτου και περι τησ διδαχησ
αυτου **20** ⌜⌝ απεκριθη ⌜αυτω ῑσ̄⌝ εγω παρρησια ⌜λελαληκα⌝
τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν ⌜⌝ συναγωγη και εν
τω ιερω οπου ⌜παντεσ⌝ οι ιουδαιοι συνερχονται και εν

κρυπτω ελαλησα ουδεν **21** τι με ⌜ερωτασ⌝ ⌜ερωτησον⌝
τουσ ακηκοοτασ τι ελαλησα αυτοισ ιδε ουτοι οιδασιν α
ειπον εγω **22** ταυτα δε αυτου ειποντοσ εισ ⌜παρεστηκωσ
των υπηρετων⌝ ⌜εδωκεν⌝ ραπισμα τω ιῡ ειπων ουτωσ
αποκρινη τω αρχιερει **23** ⌜απεκριθη αυτω ιῆσ⌝ ει κακωσ
⌜ελαλησα⌝ μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλωσ τι με
δερεισ **24** απεστειλεν ⌜ουν⌝ αυτον ο αννασ δεδεμενον
προσ καιαφαν τον αρχιερεα **25** ην δε σιμων πετροσ εστωσ
και θερμαινομενοσ ⌜ειπον⌝ ουν αυτω μη και συ εκ των
μαθητων ⌜αυτου ει⌝ ηρνησατο ⌜⌝ εκεινοσ και ⌜ειπεν⌝ ουκ
ειμι **26** λεγει εισ εκ των δουλων του αρχιερεωσ συγγενησ
ων ου ⌜απεκοψεν⌝ πετροσ το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν
τω κηπω μετ αυτου **27** παλιν ουν ηρνησατο ⌜⌝ πετροσ και
⌜ευθεωσ⌝ αλεκτωρ εφωνησεν **28** αγουσιν ουν τον ιν απο
του καιαφα εισ το πραιτωριον ην δε ⌜πρωι⌝ και αυτοι ουκ
εισηλθον εισ το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν ⌜αλλα⌝
⌜⌝ ⌜φαγωσιν⌝ το πασχα **29** εξηλθεν ουν ⌜ο πειλατοσ εξω
προσ αυτουσ⌝ και ⌜φησιν⌝ τινα κατηγοριαν φερετε ⌜κατα⌝
του ανθρωπου τουτου **30** απεκριθησαν και ⌜ειπαν⌝ αυτω
ει μη ην ουτοσ ⌜κακον ποιων⌝ ουκ αν ⌜σοι παρεδωκαμεν⌝
αυτον **31** ειπεν ουν αυτοισ ⌜⌝ πειλατοσ λαβετε ⌜⌝ αυτον
υμεισ και κατα τον νομον υμων κρινατε ⌜αυτον⌝ ειπον ⌜⌝
αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα ⌜⌝
32 ινα ⌜ο λογοσ του ιῡ πληρωθη⌝ ⌜ον ειπεν⌝ σημαινων
⌜ποιω⌝ θανατω ⌜ημελλεν⌝ αποθνησκειν **33** εισηλθεν ουν
⌜παλιν εισ το πραιτωριον⌝ ο πειλατοσ και ⌜εφωνησεν⌝
τον ιν και ειπεν ⌜αυτω⌝ συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων **34**
⌜⌝ ⌜απεκριθη⌝ ⌜⌝ ιῆσ ⌜απο⌝ ⌜σεαυτου⌝ ⌜συ⌝ τουτο ⌜λεγεισ⌝
η αλλοι ⌜ειπον σοι⌝ περι εμου **35** απεκριθη ο πειλατοσ

⌜μητι⌝ ⌜⌝ εγω ιουδαιοσ ειμι το εθνοσ το σον και ⌜οι αρχιερεισ⌝ παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησασ **36** απεκριθη ⌜⌝ ις η ⌜βασιλεια η εμη⌝ ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει ⌜εκ του κοσμου τουτου ην⌝ η ⌜βασιλεια η εμη⌝ οι υπηρεται ⌜οι εμοι ηγωνιζοντο αν⌝ ινα μη παραδοθω τοισ ιουδαιοισ νυν δε η ⌜βασιλεια η εμη⌝ ουκ εστιν εντευθεν **37** ειπεν ουν αυτω ο πειλατοσ ουκουν βασιλευσ ⌜ει συ⌝ απεκριθη ⌜ο⌝ ις ⌜⌝ συ λεγεισ οτι βασιλευσ ειμι εγω ⌜⌝ εισ τουτο ⌜⌝ ⌜γεγεννημαι⌝ και ⌜εισ τουτο⌝ εληλυθα εισ τον κοσμον ινα ⌜μαρτυρησω⌝⌜τη αληθεια⌝ πασ ο ων ⌜εκ⌝ τησ αληθειασ ακουει μου τησ φωνησ **38** λεγει ⌜⌝ αυτω ⌜ο⌝ πειλατοσ ⌜τι⌝ εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν ⌜εξηλθεν⌝ προσ τουσ ιουδαιουσ και λεγει αυτοισ εγω ουδεμιαν ⌜ευρισκω εν αυτω αιτιαν⌝ **39** ⌜εστιν⌝ δε συνηθεια υμιν ινα ενα ⌜απολυσω υμιν⌝⌜εν⌝ τω πασχα βουλεσθε ουν ⌜⌝⌜απολυσω υμιν⌝ τον βασιλεα των ιουδαιων **40** εκραυγασαν ⌜ουν⌝ παλιν ⌜⌝⌜λεγοντεσ⌝ μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ⌜ο⌝ βαραββασ ληστησ

19 τοτε ουν ⌜ελαβεν ο πειλατοσ⌝ τον ⌜ιν⌝ ⌜και⌝ ⌜εμαστιγωσεν⌝ **2** και οι στρατιωται πλεξαντεσ ⌜στεφανον εξ ακανθων⌝⌜επεθηκαν⌝ αυτου ⌜τη κεφαλη⌝ και ιματιον πορφυρουν περιεβαλον αυτον **3** ⌜και ηρχοντο προσ αυτον⌝ και ελεγον χαιρε ⌜ο⌝⌜βασιλευσ⌝ των ιουδαιων και ⌜εδιδοσαν⌝ αυτω ραπισματα **4** ⌜και εξηλθεν⌝⌜παλιν⌝ ⌜εξω ο πειλατοσ⌝ και λεγει αυτοισ ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε ⌜οτι⌝ ⌜αιτιαν εν αυτω ουχ⌝ ευρισκω ⌜⌝ **5** εξηλθεν ουν ⌜ο⌝ ις εξω ⌜φορων⌝ τον ακανθινον στεφανον και ⌜το⌝ πορφυρουν ιματιον ⌜και λεγει αυτοισ ιδου ο ανθρωποσ⌝ **6** οτε ουν ιδον αυτον οι αρχιερεισ

και οι υπηρεται ⌜εκραυγασαν⌝ ⌜λεγοντεσ⌝ σταυρωσον
⌜σταυρωσον⌝ λεγει ⌜αυτοισ⌝ ο πειλατοσ λαβετε ⌜αυτον
υμεισ⌝ ⌜και⌝ σταυρωσατε εγω γαρ ⌜ουχ⌝ ευρισκω εν
αυτω αιτιαν **7** απεκριθησαν ⌜αυτω⌝ οι ιουδαιοι ημεισ
νομον εχομεν και κατα τον νομον ⌜⌝ οφιλει αποθανειν
οτι ⌜υιον θ̅υ̅ εαυτον⌝ εποιησεν **8** οτε ουν ηκουσεν ο
πειλατοσ ⌜τουτον τον λογον⌝ μαλλον εφοβηθη **9** και
εισηλθεν εισ το πραιτωριον ⌜παλιν⌝ ⌜και⌝ λεγει τω ι̅υ̅
ποθεν ⌜ει συ⌝ ο δε ι̅σ̅ αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω **10**
λεγει ⌜ουν⌝ αυτω ο πειλατοσ εμοι ου λαλεισ ουκ οιδασ οτι
εξουσιαν εχω ⌜απολυσαι σε και εξουσιαν εχω σταυρωσαι⌝
σε **11** ⌜⌝ απεκριθη ⌜αυτω⌝ ι̅σ̅ ουκ ⌜ειχεσ⌝ εξουσιαν ⌜κατ
εμου ουδεμιαν⌝ ει μη ην ⌜δεδομενον σοι⌝ ανωθεν δια
τουτο ο ⌜παραδουσ⌝ με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει **12**
εκ τουτου ⌜ο πειλατοσ εζητει⌝ ⌜απολυσαι αυτον⌝ οι δε
ιουδαιοι ⌜εκραυγασαν λεγοντεσ⌝ ⌜εαν⌝ τουτον απολυσησ
ουκ ει φιλοσ του καισαροσ πασ ο βασιλεα ⌜εαυτον ποιων⌝
αντιλεγει τω καισαρι **13** ⌜ο⌝ ουν πειλατοσ ακουσασ ⌜των
λογων τουτων⌝ ηγαγεν ⌜εξω τον ι̅ν̅⌝ και εκαθισεν επι ⌜⌝
βηματοσ ⌜εισ τοπον λεγομενον⌝ λιθοστρωτον εβραιστι
⌜δε γαββαθα⌝ **14** ην δε παρασκευη του πασχα ωρα ⌜ην
ωσ⌝ εκτη και ⌜λεγει⌝ τοισ ιουδαιοισ ιδε ο βασιλευσ υμων
15 ⌜οι δε εκραυγασαν⌝ αρον ⌜αρον⌝ σταυρωσον αυτον
λεγει αυτοισ ο πειλατοσ τον βασιλεα υμων σταυρωσω
απεκριθησαν οι αρχιερεισ ουκ εχομεν βασιλεα ει μη
καισαρα **16** τοτε ουν παρεδωκεν ⌜αυτον αυτοισ⌝ ινα
σταυρωθη ⌜⌝ ⌜παρελαβον δε⌝ ⌜τον ι̅ν̅⌝ ⌜αυτον απηγαγον⌝
17 ⌜και βασταζων εαυτω τον σταυρον εξηλθεν⌝ εισ ⌜τον⌝
λεγομενον κρανιου ⌜τοπον⌝ ⌜ο⌝ λεγεται εβραιστι γολγοθα

18 οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ αυτου αλλουσ δυο ⌜⌝ εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιν **19** ⌜εγραψεν⌝ δε και τιτλον ο πειλατοσ και ⌜εθηκεν⌝ επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ισ ο ναζωραιοσ ο βασιλευσ των ιουδαιων **20** ⌜τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυσ ην ο τοποσ τησ πολεωσ οπου εσταυρωθη ο ισ και ην γεγραμμενον εβραιστι ρωμαιστι ελληνιστι **21** ελεγον ουν τω πειλατω οι αρχιερεισ των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευσ των ιουδαιων⌝ αλλ οτι εκεινοσ ⌜ειπεν⌝ βασιλευσ ⌜ειμι των ιουδαιων⌝ **22** απεκριθη ο πειλατοσ ο γεγραφα γεγραφα **23** οι ουν στρατιωται ⌜οτε εσταυρωσαν⌝ τον ιν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσερα μερη εκαστω στρατιωτη μεροσ ⌜και τον χιτωνα⌝ ην δε ο χιτων αραφοσ εκ των ανωθεν υφαντοσ δι ολου **24** ⌜ειπον⌝ ουν προσ ⌜αλληλουσ⌝ μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινοσ εσται ινα η γραφη πληρωθη ⌜η λεγουσα⌝ διεμερισαντο ⌜τα ιματια μου⌝ ⌜εαυτοισ⌝ και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν **25** ιστηκεισαν δε παρα τω σταυρω ⌜του ιυ⌝ η μητηρ αυτου και η αδελφη τησ μητροσ αυτου ⌜μαρια⌝ η του κλωπα και ⌜μαρια⌝ η μαγδαληνη **26** ⌜ισ ουν ιδων την μητερα⌝ και τον μαθητην ⌜παρεστωτα⌝ ον ηγαπα ⌜⌝ λεγει τη μητρι ⌜⌝ γυναι ⌜ιδου⌝ ο υιοσ σου **27** ειτα λεγει τω μαθητη ⌜ιδε⌝ η μητηρ σου και απ εκεινησ τησ ⌜ωρασ⌝ ελαβεν ⌜ο μαθητησ αυτην⌝ εισ τα ιδια **28** μετα τουτο ⌜ειδωσ ο ισ⌝ οτι ⌜ηδη παντα⌝ τετελεσται ⌜ινα τελειωθη η γραφη⌝ λεγει διψω **29** σκευοσ ⌜⌝ εκειτο οξουσ μεστον ⌜σπογγον ουν μεστον⌝ ⌜του⌝ οξουσ ⌜⌝ υσσωπω περιθεντεσ προσηνεγκαν αυτου τω στοματι **30**

οτε ουν ⌜ελαβεν⌝ το οξοσ ⌜ο ιϛ⌝⌜ειπεν⌝ τετελεσται και
κλεινασ την κεφαλην ⌜παρεδωκεν⌝ το πνευμα **31** οι ουν
ιουδαιοι ⌜επι παρασκευη ην ινα μη μεινη επι του σταυρου
τα σωματα εν τω σαββατω ην⌝ γαρ μεγαλη ⌜η⌝ ημερα
⌜εκεινου⌝ του σαββατου ηρωτησαν ⌜⌝ τον πιλατον ινα
κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν **32** ⌜ηλθον⌝ ουν
οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη
και του αλλου του συνσταυρωθεντοσ αυτω **33** επι δε τον
ιν ελθοντεσ ⌜ωσ ειδον⌝⌜ηδη αυτον⌝ τεθνηκοτα ⌜⌝ ου
κατεαξαν αυτου τα σκελη **34** ⌜αλλ⌝ εισ των στρατιωτων
λογχη αυτου την πλευραν ⌜ενυξεν⌝ και ⌜εξηλθεν ευθυσ⌝
αιμα και υδωρ **35** και ο εωρακωσ ⌜μεμαρτυρηκεν⌝ και
⌜αληθινη⌝⌜αυτου εστιν⌝ η μαρτυρια ⌜και εκεινοσ⌝ οιδεν
οτι αληθη λεγει ινα ⌜και⌝ υμεισ ⌜πιστευητε⌝ **36** εγενετο
γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οστουν ου συντριβησεται
⌜⌝ αυτου **37** και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εισ ον
εξεκεντησαν **38** μετα ⌜δε⌝ ταυτα ⌜ηρωτησεν⌝ τον πειλατον
⌜⌝ ιωσηφ ⌜ο⌝ απο ⌜αριμαθαιασ⌝ ων μαθητησ ⌜του⌝ ιυ
κεκρυμμενοσ δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη
το σωμα του ιυ ⌜και επετρεψεν ο πειλατοσ ηλθον ουν
και ηραν αυτον⌝ **39** ⌜ηλθεν⌝ δε και νικοδημοσ ο ελθων
προσ ⌜αυτον⌝ νυκτοσ ⌜το⌝ πρωτον ⌜φερων⌝⌜ελιγμα⌝
σμυρνησ και αλοησ ⌜ωσει⌝ λιτρασ εκατον **40** ελαβον
ουν το σωμα του ⌜ιυ⌝ και εδησαν αυτο ⌜⌝ οθονιοισ μετα
⌜των⌝ αρωματων καθωσ εθοσ ⌜εστιν⌝ τοισ ιουδαιοισ
ενταφιαζειν **41** ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηποσ
και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ⌜ουδεπω ουδεισ⌝
⌜ην τεθειμενοσ⌝ **42** εκει ουν δια την παρασκευην των
ιουδαιων οτι εγγυσ ην το μνημειον ⌜⌝ εθηκαν τον ιν

20 τη δε μια των σαββατων ⌜μαρια⌝ η μαγδαληνη ερχεται ⌜πρωι⌝ σκοτιας ετι ουσης ⌜εις⌝ το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον ⌜⌝ εκ του μνημειου **2** τρεχει ουν και ερχεται προς ⌜⌝ σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ⌜ις⌝ και λεγει αυτοις ηραν τον ⌜κν⌝ εκ του μνημειου και ουκ οιδαμεν που εθηκαν αυτον **3** εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης ⌜και ηρχοντο εις το μνημειον **4** ετρεχον δε⌝ οι δυο ομου ⌜και ο αλλος μαθητης προεδραμεν⌝ ταχιον του πετρου και ⌜ηλθεν⌝ ⌜πρωτος εις το μνημειον⌝ **5** και παρακυψας βλεπει ⌜κειμενα τα οθονια⌝⌜ου μεντοι εισηλθεν **6** ερχεται ουν και σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα⌝ **7** και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον **8** τοτε ουν ⌜εισηλθεν⌝ και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον και ⌜ειδεν⌝ και επιστευσεν **9** ουδεπω γαρ ⌜ηδεισαν⌝ την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι **10** απηλθον ουν παλιν προς ⌜αυτους⌝ οι μαθηται **11** ⌜μαρια⌝ δε ιστηκει ⌜προς⌝⌜τω μνημειω εξω κλαιουσα⌝ ως ουν ⌜εκλαιεν⌝ παρεκυψεν εις το μνημειον **12** και θεωρει ⌜δυο⌝ αγγελους ⌜εν λευκοις καθεζομενους⌝ ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ⌜ποσιν⌝ οπου εκειτο το σωμα του ⌜ιυ **13** ⌜και⌝ λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεις⌝⌜⌝⌜λεγει αυτοις⌝ οτι ηραν τον ⌜κν⌝ μου και ουκ οιδα που ⌜εθηκαν⌝ αυτον **14** ⌜⌝ ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και ⌜θεωρει⌝ τον ⌜ιν⌝ εστωτα και ουκ ηδει οτι ⌜⌝⌜ις⌝⌜εστιν⌝ **15** λεγει αυτη ⌜⌝⌜ις⌝ γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη ⌜⌝ δοκουσα οτι ο κηπουρος ⌜εστιν⌝

λεγει αυτω κυριε ⌜ει⌝ συ ⌜εβαστασας⌝ αυτον ειπε μοι που
⌜εθηκασ αυτον⌝ καγω ⌜αυτον αρω⌝ **16** λεγει αυτη ⌜ο⌝
ις̄ ⌜μαριαμ⌝ στραφεισα ⌜⌝ εκεινη λεγει αυτω ⌜εβραιστι⌝
⌜ραββουνι⌝ ο λεγεται ⌜⌝ διδασκαλε **17** λεγει αυτη ⌜ο⌝ις̄
μη ⌜μου απτου⌝ ουπω γαρ αναβεβηκα προσ τον πατερα
⌜⌝ πορευου ⌜δε⌝ προσ τουσ αδελφουσ ⌜μου⌝ και ειπε
αυτοισ ⌜⌝ αναβαινω προσ τον πατερα μου και πατερα
υμων και θ̄ν̄ μου και θ̄ν̄ υμων **18** ερχεται ⌜μαριαμ⌝ η
μαγδαληνη ⌜αγγελλουσα⌝ τοισ μαθηταισ ⌜⌝ οτι ⌜εωρακα⌝
τον κ̄ν̄ και ⌜ταυτα⌝ ειπεν αυτη ⌜⌝ **19** ουσησ ουν οψιασ
τη ημερα εκεινη ⌜τη⌝⌜μια⌝⌜⌝ σαββατων και των θυρων
κεκλισμενων οπου ησαν οι μαθηται ⌜⌝ δια τον φοβον
των ιουδαιων ηλθεν ⌜ο⌝ις̄ και εστη εισ το μεσον ⌜και⌝
λεγει ⌜αυτοισ⌝ ειρηνη υμιν **20** και ⌜τουτο⌝ ειπων ⌜εδειξεν⌝
⌜⌝ τασ χειρασ και την πλευραν ⌜αυτοισ⌝ εχαρησαν ουν
οι μαθηται ⌜⌝ ιδοντεσ τον κ̄ν̄ **21** ειπεν ουν ⌜αυτοισ ο
ις̄ παλιν⌝ ειρηνη υμιν καθωσ ⌜απεσταλκεν⌝ με ο πατηρ
καγω ⌜πεμπω⌝ υμασ **22** ⌜και⌝ τουτο ειπων ⌜ενεφυσησεν⌝
⌜⌝ και λεγει ⌜αυτοισ⌝ λαβετε π̄ν̄α̅ αγιον **23** ⌜αν⌝⌜τινων⌝
αφητε τασ αμαρτιασ ⌜αφεωνται⌝ αυτοισ ⌜αν⌝⌜⌝⌜τινων⌝
⌜κρατητε⌝ κεκρατηνται **24** θωμασ ⌜δε⌝ εισ εκ των δωδεκα
⌜ο⌝ λεγομενοσ διδυμοσ ουκ ην μετ αυτων οτε ⌜⌝ ηλθεν ⌜⌝
ις̄ **25** ελεγον ⌜ουν⌝ αυτω οι ⌜αλλοι⌝ μαθηται ⌜⌝ εωρακαμεν
τον κ̄ν̄ ο δε ειπεν αυτοισ εαν μη ⌜ιδω⌝⌜εν ταισ χερσιν⌝
⌜αυτου τον τυπον⌝ των ηλων ⌜και βαλω τον δακτυλον
μου εισ τον τυπον των ηλων και βαλω μου την χειραν εισ
την πλευραν αυτου⌝ ου μη πιστευσω **26** και ⌜μεθ⌝ ημερασ
οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται ⌜αυτου⌝ και ⌜⌝ θωμασ
μετ αυτων ερχεται ⌜ο⌝ις̄ των θυρων κεκλισμενων και

εστη εισ το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν **27** ειτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τασ χειρασ μου και ⌜φερε⌝ την χειρα σου και βαλε εισ την πλευραν μου και μη ⌜γινου⌝ απιστοσ αλλα πιστοσ **28** ⌜⌝ απεκριθη ⌜⌝ θωμασ και ειπεν αυτω ο κσ ⌜μου⌝ και ⌜ο⌝ θσ μου **29** ⌜λεγει⌝ αυτω ⌜ο⌝ ισ οτι εωρακασ με ⌜⌝ πεπιστευκασ μακαριοι οι μη ⌜ιδοντεσ⌝⌜και⌝ πιστευσαντεσ **30** πολλα μεν ουν και αλλα σημεια ⌜εποιησεν⌝⌜ο⌝ ισ ενωπιον των μαθητων ⌜αυτου⌝ α ουκ ⌜εστιν⌝ γεγραμμενα εν ⌜τω⌝ ⌜βιβλιω⌝ τουτω **31** ταυτα δε γεγραπται ινα ⌜πιστευητε⌝ οτι ⌜⌝ ισ ⌜εστιν ο χσ ο υιοσ⌝ του θυ ⌜και⌝ ινα πιστευοντεσ ζωην ⌜⌝⌜ εχητε εν τω ονοματι αυτου

21 μετα ταυτα ⌜εφανερωσεν εαυτον παλιν ισ⌝ τοισ μαθηταισ ⌜⌝ επι τησ θαλασσησ τησ τιβεριαδοσ ⌜εφανερωσεν⌝ δε ουτωσ **2** ησαν ομου σιμων πετροσ και θωμασ ο λεγομενοσ διδυμοσ και ⌜ναθαναηλ⌝⌜ο⌝ απο κανα τησ γαλιλαιασ και ⌜οι του ζεβεδαιου⌝ και αλλοι εκ των μαθητων αυτου ⌜⌝ δυο **3** λεγει ⌜αυτοισ⌝ σιμων πετροσ υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεισ συν σοι ⌜⌝⌜εξηλθον⌝⌜⌝ και ⌜ενεβησαν⌝ εισ το πλοιον ⌜⌝ και εν εκεινη τη νυκτι ⌜επιασαν⌝⌜ουδεν⌝ **4** πρωιασ δε ⌜ηδη⌝⌜γεινομενησ⌝ εστη ⌜⌝ ισ ⌜εισ⌝ τον αιγιαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ισ εστιν **5** λεγει ⌜ουν⌝ αυτοισ ⌜ισ⌝ παιδια μη ⌜τι⌝ προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου **6** ⌜ο δε ειπεν⌝ αυτοισ βαλετε εισ τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε ⌜εβαλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυον απο του πληθουσ των ιχθυων⌝⌜⌝ **7** λεγει ουν ο μαθητησ εκεινοσ ον ηγαπα ⌜ο⌝ ισ τω πετρω ο κσ ⌜εστιν⌝⌜σιμων ουν πετροσ

ακουσας οτι ο κς εστιν⌉ τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ
γυμνος και ⌈εβαλεν εαυτον⌉ εις την θαλασσαν **8** οι δε
αλλοι μαθηται τω ⌈⌉⌈πλοιαριω⌉⌈ηλθον⌉ ου γαρ ησαν
μακραν απο τησ γησ ⌈αλλα⌉ ωσ απο ⌈πηχων⌉ διακοσιων
συροντεσ το δικτυον των ιχθυων **9** ωσ ουν ⌈απεβησαν⌉
εισ την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον
επικειμενον και αρτον **10** λεγει αυτοισ ⌈ο⌉ις ενεγκατε
⌈απο⌉ των οψαριων ων επιασατε νυν **11** ⌈ανεβη⌉⌈ουν⌉
σιμων πετροσ και ⌈ειλκυσεν⌉ το δικτυον ⌈εισ την γην
μεστον⌉⌈ιχθυων μεγαλων⌉ εκατον πεντηκοντα τριων
και τοσουτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον **12** λεγει
αυτοισ ⌈ο⌉ις δευτε ⌈αριστησατε⌉ ουδεισ ⌈δε⌉ ετολμα των
μαθητων εξετασαι αυτον συ τισ ει ειδοτεσ οτι ο κς εστιν
13 ερχεται ⌈⌉ις και λαμβανει τον αρτον ⌈και διδωσιν⌉
αυτοισ και το οψαριον ομοιωσ **14** τουτο ⌈⌉ ηδη τριτον
εφανερωθη ⌈ις⌉ τοισ μαθηταισ ⌈⌉ εγερθεισ εκ νεκρων **15**
οτε ουν ηριστησαν λεγει ⌈τω σιμωνι πετρω ο ις⌉ σιμων
⌈ιωανου⌉ αγαπασ με ⌈πλεον⌉⌈⌉ τουτων λεγει αυτω ναι κε
συ οιδασ οτι φιλω σε λεγει αυτω ⌈⌉ βοσκε τα ⌈αρνια⌉ μου
16 ⌈λεγει αυτω παλιν δευτερον⌉ σιμων ⌈ιωαννου⌉ αγαπασ
με λεγει αυτω ⌈ναι⌉ κε συ οιδασ οτι φιλω σε λεγει αυτω
ποιμαινε ⌈τα προβατα μου⌉ **17** λεγει αυτω ⌈το⌉ τριτον
σιμων ⌈ιωαννου⌉⌈φιλεισ⌉ με ελυπηθη ⌈⌉ ο πετροσ οτι
ειπεν αυτω ⌈το τριτον⌉ φιλεισ με ⌈και⌉⌈λεγει⌉⌈αυτω⌉ κε
⌈παντα συ⌉ οιδασ συ ⌈γινωσκεισ⌉ οτι φιλω σε ⌈⌉ λεγει
αυτω ⌈ις⌉ βοσκε τα ⌈προβατια⌉ μου **18** αμην αμην λεγω
σοι ⌈οτε⌉ ησ νεωτεροσ εζωννυεσ σεαυτον και περιεπατεισ
οπου ηθελεσ οταν δε γηρασησ εκτενεισ ⌈τασ χειρασ⌉ σου
και ⌈αλλοσ⌉⌈ζωσουσιν σε⌉ και ⌈οισει οπου⌉⌈ου⌉ θελεισ

19 ⌜τουτο⌝ δε ⌜ειπεν⌝ σημαινων ποιω θανατω δοξασει
τον θ̅ν̅ και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι **20**
επιστραφεισ⌜⌝ ο πετροσ βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ⌜ο⌝
ι̅σ̅ ⌜ακολουθουντα οσ⌝ και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το
στηθοσ ⌜αυτου⌝ και ⌜ειπεν⌝⌜κ̅ε̅⌝ τισ εστιν ο ⌜παραδιδουσ⌝
σε **21** τουτον ⌜ουν⌝ ιδων ο πετροσ ⌜λεγει⌝⌜τω⌝ι̅υ̅ ⌜κ̅ε̅⌝
ουτοσ δε τι **22** λεγει αυτω ο ι̅σ̅ εαν αυτον θελω μενειν ⌜⌝
εωσ ερχομαι τι προσ σε συ ⌜⌝⌜μοι ακολουθει⌝ **23** εξηλθεν
ουν ⌜ουτοσ ο λογοσ⌝ εισ τουσ αδελφουσ ⌜⌝ οτι ο μαθητησ
⌜εκεινοσ⌝ ουκ αποθνησκει ⌜ουκ ειπεν δε⌝⌜αυτω⌝ ο ι̅σ̅
⌜οτι⌝ ουκ ⌜αποθνησκει⌝⌜αλλ⌝ εαν αυτον θελω μενειν
εωσ ερχομαι ⌜τι προσ σε⌝ **24** ουτοσ εστιν ο μαθητησ ο ⌜⌝
μαρτυρων περι τουτων ⌜και ο⌝ γραψασ ταυτα και οιδαμεν
οτι αληθησ ⌜αυτου η μαρτυρια εστιν **25** εστιν δε και αλλα
πολλα α εποιησεν ο ι̅σ̅ ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδ
αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησειν τα γραφομενα βιβλια⌝

Πραξεις

1 τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ⌜⌝ ιϛ̄ ποιειν τε και διδασκειν **2** αχρι ησ ημερασ ⌜εντειλαμενοσ τοισ αποστολοισ δια πνϛ̄ αγιου ουσ εξελεξατο ανελημφθη⌝ **3** ⌜οισ⌝ και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοισ τεκμηριοισ ⌜δι ημερων τεσσερακοντα οπτανομενοσ⌝ αυτοισ και λεγων τα ⌜περι⌝ τησ βασιλειασ του θ̄ῡ **4** και ⌜συναλιζομενοσ⌝ ⌜παρηγγειλεν αυτοισ⌝ απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελειαν του πατροσ ην ⌜ηκουσατε⌝ μου **5** οτι ιωαννησ μεν εβαπτισεν υδατι υμεισ δε ⌜εν πνῑ βαπτισθησεσθαι αγιω⌝ ου μετα πολλασ ταυτασ ημερασ ⌜⌝ **6** οι μεν ουν ⌜συνελθοντεσ⌝ ⌜ηρωτων⌝ αυτον λεγοντεσ κ̄ε̄ ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεισ ⌜⌝ την βασιλειαν ⌜τω ισραηλ⌝ **7** ⌜ειπεν δε⌝ προσ αυτουσ ουχ υμων ⌜εστιν⌝ γνωναι χρονουσ η καιρουσ ουσ ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια **8** αλλα λημψεσθαι δυναμιν επελθοντοσ του αγιου πνϛ̄ εφ υμασ και εσεσθε ⌜μου⌝ μαρτυρεσ εν τε ιερουσαλημ και ⌜εν⌝ παση τη ιουδαια και σαμαρια και εωσ εσχατου τησ γησ **9** ⌜και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και⌝ νεφελη ⌜υπελαβεν⌝ αυτον ⌜⌝ απο ⌜των⌝ οφθαλμων αυτων **10** και ωσ ατενιζοντεσ ησαν εισ τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρεσ δυο παρειστηκεισαν αυτοισ εν ⌜εσθησεσι λευκαισ⌝ **11** οι και ⌜ειπαν⌝ ανδρεσ γαλιλαιοι τι εστηκατε ⌜βλεποντεσ⌝ εισ τον ουρανον ουτοσ ο ιϛ̄ ο αναλημφθεισ αφ υμων ⌜εισ τον ουρανον⌝ ουτωσ ελευσεται ον τροπον εθεασασθαι αυτον πορευομενον εισ τον ουρανον **12** τοτε υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ απο ορουσ του καλουμενου ελαιωνοσ

ο εστιν εγγυς ιερουσαλημ σαββατου ⌜εχον⌝ οδον **13** και οτε ⌜εισηλθον εισ το υπερωον ανεβησαν⌝ ου ησαν καταμενοντεσ ο τε πετροσ και ⌜ιωαννησ και ιακωβοσ⌝ και ανδρεασ φιλιπποσ και θωμασ βαρθολομαιοσ και μαθθαιοσ ιακωβοσ ⌜⌝ αλφαιου ⌜και⌝ σιμων ⌜ο⌝ ζηλωτησ και ιουδασ ιακωβου **14** ουτοι παντεσ ησαν ⌜⌝ προσκαρτερουντεσ ομοθυμαδον τη προσευχη ⌜⌝ συν ⌜⌝⌜γυναιξιν⌝⌜και⌝ ⌜μαρια⌝⌜τη⌝ μητρι ⌜του⌝ $\overline{\text{ιυ}}$ και ⌜⌝ τοισ αδελφοισ αυτου **15** ⌜και εν⌝ ταισ ημεραισ ταυταισ αναστασ ⌜⌝ πετροσ εν μεσω των ⌜αδελφων⌝ ειπεν ην ⌜τε⌝⌜⌝ οχλοσ ονοματων επι το αυτο ⌜ωσει⌝ εκατον ⌜εικοσι⌝ **16** ανδρεσ αδελφοι ⌜εδει⌝ πληρωθηναι την γραφην ⌜⌝ ην ⌜προειπεν⌝ το $\overline{\text{πνα}}$ το αγιον δια στοματοσ δαυειδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοισ ⌜συλλαβουσιν⌝⌜⌝ $\overline{\text{ιν}}$ **17** οτι κατηριθμημενοσ ⌜ην⌝⌜εν⌝ ημιν ⌜και⌝⌜ελαχεν⌝ τον κληρον τησ διακονιασ ταυτησ **18** ουτοσ μεν ουν εκτησατο χωριον εκ ⌜⌝ μισθου τησ αδικιασ ⌜⌝ και πρινησ γενομενοσ ⌜ελακησεν⌝ μεσοσ και εξεχυθη ⌜παντα⌝ τα σπλαγχνα αυτου **19** ⌜και⌝ γνωστον εγενετο ⌜πασι⌝ τοισ κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ⌜⌝ διαλεκτω αυτων ⌜αχελδαμαχ⌝ τουτ ⌜εστιν⌝ χωριον αιματοσ **20** γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γενηθητω ⌜η⌝ επαυλισ αυτου ερημοσ και μη ⌜εστω⌝ ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου ⌜λαβετω⌝ ετεροσ **21** δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι ⌜⌝ χρονω ⌜⌝⌜ω⌝⌜εισηλθεν⌝ και εξηλθεν εφ ημασ ο $\overline{\text{κσ}}$ $\overline{\text{ισ}}$ ⌜⌝ **22** αρξαμενοσ απο του βαπτισματοσ ιωαννου ⌜εωσ⌝ τησ ημερασ ησ ανελημφθη αφ ημων μαρτυρα τησ αναστασεωσ αυτου ⌜συν ημιν γενεσθαι⌝ ενα τουτων **23** και ⌜εστησαν⌝ δυο ιωσηφ τον καλουμενον

⌈βαρσαββαν⌉ οσ επεκληθη ιουστοσ και ⌈ματθιαν⌉ **24** και προσευξαμενοι ⌈ειπαν⌉⌈συ⌉ κε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ⌈ον εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα⌉ **25** λαβειν ⌈τον τοπον⌉ τησ διακονιασ ταυτησ και αποστολησ ⌈αφ⌉ ησ παρεβη ιουδασ πορευθηναι εισ τον ⌈τοπον τον ιδιον⌉ **26** και εδωκαν κληρουσ ⌈αυτοισ⌉ και επεσεν ⌈ο⌉ κληροσ επι ματθιαν και ⌈συνκατεψηφισθη⌉ μετα των ⌈ενδεκα⌉ αποστολων

2 και ⌈⌉ εν ⌈τω⌉ συνπληρουσθαι την ημεραν ⌈τησ⌉ πεντηκοστησ ⌈ησαν παντεσ ομου⌉ επι το αυτο **2** και ⌈⌉ εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχοσ ωσπερ φερομενησ ⌈πνοησ βιαιασ⌉ και επληρωσεν ⌈ολον⌉ τον οικον ου ησαν ⌈καθημενοι⌉ **3** και ωφθησαν αυτοισ διαμεριζομεναι γλωσσαι ⌈ωσει⌉ πυροσ ⌈και εκαθισεν⌉ εφ ενα εκαστον αυτων **4** και επλησθησαν ⌈παντεσ⌉ πνσ αγιου και ⌈ηρξαντο⌉ λαλειν ετεραισ γλωσσαισ καθωσ το πνα εδιδου ⌈αποφθεγγεσθαι αυτοισ⌉ **5** ⌈ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντεσ ιουδαιοι ανδρεσ ευλαβεισ⌉ απο παντοσ εθνουσ των υπο τον ουρανον **6** γενομενησ δε τησ φωνησ ταυτησ ⌈συνηλθε⌉ το πληθοσ και συνεχυθη ⌈οτι⌉ ⌈ηκουσεν⌉⌈εισ⌉ εκαστοσ ⌈τη ιδια διαλεκτω λαλουντων⌉ αυτων **7** εξισταντο δε ⌈⌉ και εθαυμαζον λεγοντεσ ⌈⌉⌈ουχ⌉ ιδου ⌈απαντεσ⌉ ουτοι ⌈εισιν οι λαλουντεσ⌉ γαλιλαιοι **8** και πωσ ημεισ ακουομεν εκαστοσ ⌈τη ιδια διαλεκτω⌉ ημων εν η ⌈εγεννηθημεν⌉ **9** παρθοι και μηδοι ⌈και ελαμειται και⌉ οι κατοικουντεσ την μεσοποταμιαν ιουδαιαν ⌈τε⌉ και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν **10** φρυγιαν ⌈τε και παμφυλιαν αιγυπτον⌉ και τα μερη τησ λιβυησ τησ κατα κυρηνην και οι επιδημουντεσ ρωμαιοι **11** ιουδαιοι τε και

προσηλυτοι ⌜κρητεσ⌝ και ⌜αραβεσ⌝ ακουομεν λαλουντων
αυτων ταισ ημετεραισ γλωσσαισ τα μεγαλεια του θ̄ῡ
12 εξισταντο δε παντεσ και ⌜διηπορουντο⌝ αλλοσ προσ
αλλον ⌜⌝ λεγοντεσ τι ⌜⌝⌜θελει τουτο⌝ ειναι **13** ετεροι δε
⌜διαχλευαζοντεσ ελεγον⌝ οτι γλευκουσ ⌜⌝ μεμεστωμενοι
⌜εισιν⌝ **14** ⌜⌝ σταθεισ δε ⌜ο⌝ πετροσ συν τοισ ⌜ενδεκα⌝
⌜επηρεν⌝⌜⌝ την φωνην αυτου και ⌜απεφθεγξατο αυτοισ⌝
ανδρεσ ιουδαιοι και ⌜οι κατοικουντεσ ιερουσαλημ παντεσ⌝
τουτο ⌜υμιν⌝ γνωστον εστω ⌜και ενωτισασθαι⌝ τα ρηματα
μου **15** ου γαρ ωσ υμεισ υπολαμβανετε ουτοι ⌜μεθυουσιν⌝
⌜εστιν γαρ ωρα τριτη τησ ημερασ⌝ **16** αλλα τουτο ⌜εστιν⌝
το ειρημενον δια του προφητου ⌜ιωηλ **17** και⌝ εσται
⌜εν ταισ εσχαταισ ημεραισ⌝ λεγει ⌜ο θ̄σ̄⌝ εκχεω απο του
π̄ν̄σ̄ μου επι ⌜πασαν σαρκα⌝ και προφητευσουσιν οι υιοι
⌜υμων⌝ και ⌜αι⌝ θυγατερεσ ⌜υμων⌝ και οι νεανισκοι ⌜υμων
ορασισ⌝ οψονται και οι πρεσβυτεροι ⌜υμων ενυπνιοισ⌝
ενυπνιασθησονται **18** και ⌜γε⌝ επι ⌜τουσ δουλουσ μου
και επι τασ δουλασ⌝ μου ⌜εν ταισ ημεραισ εκειναισ⌝
εκχεω απο του ⌜π̄ν̄σ̄⌝ μου ⌜και προφητευσουσιν⌝ **19** και
δωσω τερατα εν τω ουρανω ⌜ανω⌝ και σημεια επι τησ
γησ κατω ⌜αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου⌝ **20** ο ηλιοσ
⌜μεταστραφησεται εισ⌝ σκοτοσ και η σεληνη εισ αιμα πριν
⌜⌝ ελθειν ⌜⌝ ημεραν κ̄ῡ την μεγαλην ⌜και επιφανη⌝ **21** ⌜και
εσται πασ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κ̄ῡ σωθησεται⌝
22 ανδρεσ ⌜ισραηλειται⌝ ακουσατε τουσ λογουσ τουτουσ
ῑν̄ τον ναζωραιον ανδρα ⌜αποδεδιγμενον απο του θ̄ῡ⌝
εισ ⌜υμασ⌝ ⌜δυναμεσι⌝ και ⌜τερασι⌝ και σημιοισ ⌜οισ⌝
⌜εποιησεν⌝ δι αυτου ⌜ο⌝ θ̄σ̄ εν μεσω υμων καθωσ ⌜⌝ αυτοι
οιδατε **23** τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει

του θῡ εκδοτον ⌜⌝ δια ⌜χειροσ⌝ ανομων προσπηξαντεσ
ανειλατε **24** ον ο θσ̄ ⌜ανεστησεν⌝ λυσασ τασ ωδεινασ του
⌜θανατου⌝ καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ
αυτου **25** δαυειδ γαρ λεγει ⌜εισ⌝⌜αυτον⌝ προορωμην τον
κν̄ ⌜⌝ ενωπιον μου δια παντοσ οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα
μη σαλευθω **26** δια τουτο ⌜ηυφρανθη⌝⌜μου η καρδια⌝
και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου
κατασκηνωσει εφ ελπιδι **27** οτι ουκ ενκαταλειψεισ την
ψυχην μου εισ ⌜⌝⌜αδην⌝ ουδε δωσεισ τον οσιον σου ιδειν
διαφθοραν **(Hadēs g86)** **28** ⌜εγνωρισασ⌝ μοι οδουσ ζωησ
πληρωσεισ με ⌜ευφροσυνησ⌝ μετα του προσωπου σου **29**
ανδρεσ αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιασ προσ υμασ
περι του πατριαρχου δαυειδ οτι και ⌜ετελευτησεν⌝ και
εταφη και το ⌜μνημα⌝ αυτου εστιν ⌜εν⌝ ημιν αχρι τησ
ημερασ ταυτησ **30** προφητησ ουν υπαρχων και ⌜ειδωσ⌝ οτι
ορκω ωμοσεν αυτω ο θσ̄ εκ καρπου τησ ⌜οσφυοσ⌝ αυτου
⌜⌝ καθισαι επι ⌜τον θρονον⌝ αυτου **31** ⌜προιδων ελαλησεν
περι τησ⌝ αναστασεωσ ⌜του χῡ⌝ οτι ⌜ουτε εγκατελειφθη⌝
εισ ⌜αδην⌝⌜ουτε⌝ η σαρξ αυτου ⌜ειδεν⌝ διαφθοραν **(Hadēs
g86)** **32** τουτον ⌜τον⌝ ιν̄ ανεστησεν ο θσ̄ ου παντεσ ⌜ημεισ
εσμεν μαρτυρεσ⌝ **33** ⌜τη δεξια ουν του θῡ υψωθεισ⌝⌜την
τε⌝ επαγγελιαν ⌜του πνσ̄ του αγιου⌝ λαβων παρα του
πατροσ ⌜εξεχεεν⌝⌜τουτο ο υμεισ⌝⌜⌝ βλεπετε και ακουετε
34 ου γαρ δαυειδ ανεβη εισ τουσ ουρανουσ ⌜λεγει δε αυτοσ
ειπεν⌝⌜⌝ κσ̄ ⌜⌝ τω κω̄ μου καθου εκ δεξιων μου **35** εωσ
⌜αν⌝ θω ⌜τουσ⌝ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου
36 ασφαλωσ ⌜ουν⌝ γινωσκετω πασ ⌜⌝ οικοσ ισραηλ οτι
⌜και κν̄ αυτον και χν̄⌝⌜εποιησεν ο θσ̄⌝ τουτον ⌜τον⌝ ιν̄
ον υμεισ εσταυρωσατε **37** ⌜ακουσαντεσ δε⌝ κατενυγησαν

⌜την καρδιαν⌝⌜⌝⌜ειπον⌝⌜τε⌝ προσ τον πετρον και τουσ ⌜λοιπουσ⌝ αποστολουσ τι ⌜⌝⌜ποιησωμεν⌝ ανδρεσ αδελφοι ⌜⌝ **38** πετροσ δε ⌜προσ αυτουσ μετανοησατε φησιν⌝ και βαπτισθητω εκαστοσ υμων ⌜επι⌝ τω ονοματι ⌜⌝ $\overline{\text{ιυ}}$ $\overline{\text{χυ}}$ εισ αφεσιν ⌜των⌝ αμαρτιων ⌜υμων⌝ και λημψεσθαι την δωρεαν του αγιου $\overline{\text{πνσ}}$ **39** ⌜υμιν⌝ γαρ εστιν η επαγγελια και τοισ τεκνοισ ⌜υμων⌝ και ⌜πασι⌝ τοισ εισ μακραν ⌜οσουσ⌝ ⌜αν⌝ προσκαλεσητε $\overline{\text{κσ}}$ ο $\overline{\theta\text{σ}}$ ημων **40** ετεροισ ⌜τε⌝ λογοισ ⌜πλιοσιν⌝⌜διεμαρτυρατο⌝ και παρεκαλει ⌜αυτουσ⌝ λεγων σωθητε απο τησ γενεασ ⌜τησ σκολιασ ταυτησ⌝ **41** οι μεν ουν ⌜⌝⌜αποδεξαμενοι⌝ τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν ⌜εν⌝⌜τη ημερα εκεινη⌝ ψυχαι ⌜ωσει⌝ τρισχιλιαι **42** ⌜ησαν δε⌝ προσκαρτερουντεσ ⌜⌝ τη διδαχη των αποστολων ⌜⌝ και τη κοινωνια ⌜⌝ τη κλασει του αρτου και ταισ προσευχαισ **43** ⌜εγεινετο⌝ δε παση ψυχη φοβοσ πολλα ⌜δε⌝ τερατα και σημεια ⌜δια των αποστολων εγεινετο⌝⌜⌝ **44** παντεσ ⌜δε⌝ οι ⌜πιστευσαντεσ⌝⌜ησαν⌝ επι το αυτο ⌜και⌝ ειχον ⌜απαντα⌝ κοινα **45** και ⌜τα⌝ κτηματα ⌜και τασ⌝ υπαρξεισ επιπρασκον και ⌜διεμεριζον⌝ αυτα ⌜πασιν καθοτι⌝ αν τισ χρειαν ⌜ειχεν⌝ **46** ⌜καθ ημεραν⌝ τε ⌜προσκαρτερουντεσ ομοθυμαδον εν τω ιερω⌝ κλωντεσ τε ⌜κατ οικον⌝ αρτον μετελαμβανον τροφησ εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιασ **47** αινουντεσ τον $\overline{\theta\text{ν}}$ και εχοντεσ χαριν προσ ολον τον ⌜λαον⌝ ο δε $\overline{\text{κσ}}$ προσετιθει τουσ σωζομενουσ καθ ημεραν ⌜επι το αυτο

3 πετροσ δε⌝ και ιωαννησ ανεβαινον εισ το ιερον ⌜⌝ επι την ωραν ⌜τησ προσευχησ την ενατην⌝ **2** και ⌜⌝ τισ ανηρ χωλοσ εκ κοιλιασ μητροσ αυτου ⌜υπαρχων⌝⌜εβασταζετο⌝ ον ετιθουν καθ ημεραν προσ την θυραν του ιερου την

λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην ⌜παρα⌝⌜των⌝
εισπορευομενων ⌜⌝εισ το ιερον **3** ⌜οσ⌝ιδων πετρον και
ιωαννην μελλοντασ ⌜εισιεναι⌝εισ το ιερον ⌜ηρωτα⌝⌜⌝
ελεημοσυνην ⌜λαβειν⌝ **4** ⌜ατενισασ⌝δε ⌜⌝πετροσ ⌜εισ⌝
αυτον συν ⌜τω ιωαννη⌝⌜ειπεν⌝⌜βλεψον⌝εισ ημασ **5** ο
δε ⌜επειχεν⌝αυτοισ προσδοκων τι ⌜παρ αυτων λαβειν
6 ειπεν δε πετροσ⌝ αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει
μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι $\overline{\text{ιυ}}$ $\overline{\text{χυ}}$ του
ναζοραιου ⌜⌝περιπατει **7** και πιασασ αυτον τησ δεξιασ
χειροσ ⌜ηγειρεν⌝⌜αυτον⌝⌜παραχρημα δε⌝εστερεωθησαν
⌜αι βασεισ αυτου⌝ και ⌜τα⌝⌜σφυδρα⌝ **8** και εξαλλομενοσ
εστη και περιεπατει ⌜⌝και ⌜εισηλθεν⌝συν αυτοισ εισ το
ιερον ⌜περιπατων και αλλομενοσ και⌝ αινων τον $\overline{\theta\nu}$ **9** και
ειδεν ⌜πασ ο λαοσ αυτον⌝ περιπατουντα και αινουντα τον
⌜$\overline{\theta\nu}$⌝ **10** επεγινωσκον ⌜δε⌝⌜αυτον⌝οτι ⌜⌝⌜αυτοσ⌝ην ο
προσ την ελεημοσυνην ⌜καθημενοσ⌝επι ⌜τη ωραια πυλη⌝
του ιερου και επλησθησαν θαμβουσ και ⌜εκστασεωσ⌝επι
τω ⌜συμβεβηκοτι⌝αυτω **11** ⌜κρατουντοσ⌝⌜δε⌝⌜αυτου
τον πετρον⌝ και ⌜τον⌝⌜ιωαννην συνεδραμεν πασ ο λαοσ
προσ αυτουσ επι⌝τη στοα ⌜τη⌝καλουμενη ⌜σολομωντοσ⌝
εκθαμβοι **12** ⌜ιδων⌝ δε ⌜ο⌝πετροσ ⌜απεκρινατο⌝προσ
⌜τον λαον⌝ανδρεσ ⌜ισραηλιται⌝τι θαυμαζετε επι τουτω
⌜η⌝ ημιν τι ατενιζετε ωσ ⌜⌝ιδια δυναμει η ευσεβια
⌜πεποιηκοσιν του⌝περιπατειν αυτον **13** ο $\overline{\theta\sigma}$ αβρααμ και
⌜ο $\overline{\theta\sigma}$⌝ισαακ και ⌜ο $\overline{\theta\sigma}$⌝ιακωβ ο $\overline{\theta\sigma}$ ⌜των⌝πατερων ημων
⌜εδοξασεν⌝ τον ⌜παιδα⌝ αυτου $\overline{\text{ιν}}$ ⌜⌝ον ⌜υμεισ⌝⌜μεν⌝
παρεδωκατε⌜⌝και⌜ηρνησασθε⌝⌜⌝κατα προσωπον πιλατου
⌜⌝⌜κρειναντοσ⌝εκεινου απολυειν ⌜⌝ **14** υμεισ δε τον αγιον
και δικαιον ⌜ηρνησασθε⌝και ⌜ητησασθαι⌝ανδρα φονεα

χαρισθηναι υμιν **15** τον δε αρχηγον της ζωης απεκτεινατε
ον ο θ̅ς̅ ηγειρεν εκ νεκρων ου ⌜ημεις⌝ μαρτυρες εσμεν
16 και ⌜⌝ τη πιστει του ονοματος αυτου τουτον ⌜ον⌝
θεωρειτε και οιδατε ⌜⌝⌜εστερεωσεν⌝ το ονομα αυτου και η
πιστις ⌜η⌝ δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην
απεναντι παντων υμων **17** και νυν ⌜⌝ αδελφοι ⌜οιδα⌝
οτι ⌜⌝ κατα αγνοιαν επραξατε ⌜⌝ ωσπερ και οι αρχοντες
υμων **18** ο δε θ̅ς̅ ⌜α⌝ ⌜προκατηγγειλεν⌝ δια στοματος
παντων των προφητων ⌜παθιν τον χ̅ν̅ αυτου⌝ επληρωσεν
⌜ουτως⌝ **19** μετανοησατε ουν και ⌜επιστρεψατε⌝⌜προς⌝ το
εξαλιφθηναι ⌜υμων τας αμαρτιας⌝ **20** οπως αν ⌜ελθωσιν⌝
καιροι αναψυξεως απο προσωπου του κ̅υ̅ και αποστειλη
τον ⌜προκεχειρισμενον⌝ υμιν ⌜χ̅ν̅ ι̅ν̅⌝ **21** ον ⌜δει⌝ ουρανον
μεν δεξασθαι αχρι ⌜χρονων⌝ αποκαταστασεως παντων ων
ελαλησεν ο θ̅ς̅ δια στοματος ⌜των⌝ αγιων ⌜απ αιωνος
αυτου προφητων⌝ **(aiōn g165)** **22** μωυσης μεν ⌜ειπεν⌝ οτι
⌜προφητην⌝ υμιν αναστησει κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ ⌜ημων⌝ εκ των
αδελφων ⌜υμων⌝ ως ⌜εμε⌝ αυτου ⌜ακουσεσθε⌝ κατα
παντα οσα αν ⌜λαληση⌝ προς υμας **23** εσται δε πασα
ψυχη ητις ⌜εαν⌝ μη ακουση του προφητου εκεινου
⌜εξολεθρευθησεται⌝ εκ του λαου **24** και παντες ⌜δε⌝ οι
προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης ⌜οσοι ελαλησαν⌝
και ⌜κατηγγιλαν⌝ τας ημερας ταυτας **25** υμεις εσται ⌜οι⌝
υιοι των προφητων και της διαθηκης ⌜ης⌝⌜διεθετο ο θ̅ς̅⌝
προς τους πατερας ⌜υμων⌝ λεγων προς αβρααμ και ⌜εν⌝
τω σπερματι σου ⌜ενευλογηθησονται⌝ πασαι αι πατριαι
της γης **26** υμιν πρωτον ⌜αναστησας ο θ̅ς̅⌝ τον παιδα
αυτου ⌜⌝⌜απεστειλεν αυτον ευλογουντα⌝ υμας εν τω
αποστρεφειν ⌜εκαστον απο⌝ των ⌜πονηριων⌝⌜υμων⌝

4 λαλουντων δε αυτων προσ τον λαον ⌜⌝ επεστησαν ⌜αυτοισ⌝ οι ⌜αρχιερεισ⌝⌜και ο στρατηγοσ του ιερου⌝ και οι σαδδουκαιοι **2** ⌜διαπονουμενοι⌝ δια το διδασκειν αυτουσ τον λαον και ⌜καταγγελλειν εν τω ιῡ την αναστασιν⌝⌜την εκ⌝ νεκρων **3** και ⌜επεβαλον⌝ αυτοισ τασ χειρασ και εθεντο ⌜⌝ εισ τηρησιν εισ την ⌜αυριον⌝ ην γαρ εσπερα ηδη **4** πολλοι δε των ακουσαντων ⌜τον λογον⌝ επιστευσαν και ⌜εγενηθη αριθμοσ των⌝ ανδρων ⌜ωσ⌝ χιλιαδεσ πεντε **5** εγενετο δε επι την αυριον ⌜συναχθηναι αυτων τουσ αρχοντασ⌝ και ⌜τουσ πρεσβυτερουσ⌝ και ⌜τουσ⌝ γραμματεισ ⌜εν⌝ ιερουσαλημ **6** και ⌜αννασ ο αρχιερευσ⌝ και ⌜καιαφασ⌝ και ⌜ιωαννησ⌝ και ⌜αλεξανδροσ⌝ και οσοι ησαν εκ γενουσ αρχιερατικου **7** και στησαντεσ αυτουσ εν ⌜τω⌝ μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι ⌜εποιησατε τουτο⌝ υμεισ **8** τοτε πετροσ πλησθεισ πν̄σ̄ αγιου ⌜ειπεν⌝ προσ αυτουσ αρχοντεσ του λαου και πρεσβυτεροι ⌜⌝ **9** ει ημεισ σημερον ανακρινομεθα ⌜⌝⌜επι⌝ ευεργεσια ανθρωπου ασθενουσ εν τινι ουτοσ ⌜σεσωσται⌝ **10** ⌜γνωστον⌝ εστω πασιν υμιν και ⌜παντι⌝ τω λαω ⌜ισραηλ⌝ οτι εν τω ονοματι ιῡ χῡ του ναζωραιου ον υμεισ εσταυρωσατε ον ο θ̄σ̄ ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτοσ παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιησ **11** ουτοσ εστιν ο λιθοσ ο εξουθενηθεισ υφ ⌜υμων⌝⌜των οικοδομων⌝ ο γενομενοσ εισ κεφαλην γωνιασ **12** και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι ⌜η σωτηρια ουδε⌝ γαρ ⌜ονομα εστιν ετερον⌝⌜υπο τον ουρανον⌝⌜το⌝ δεδομενον ⌜εν⌝ ανθρωποισ εν ω δει σωθηναι ⌜ημασ⌝ **13** θεωρουντεσ δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι ⌜εισιν⌝⌜και ιδιωται⌝ εθαυμαζον επεγινωσκον ⌜τε⌝ αυτουσ οτι συν τω

ιυ̅ ησαν **14** τον ⌜τε⌝ ανθρωπον βλεποντεσ συν ⌜αυτοισ⌝
εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον ⌜⌝ αντιπειν **15**
⌜κελευσαντεσ⌝ ⌜δε⌝ αυτουσ εξω του συνεδριου ⌜απελθειν⌝
⌜συνεβαλλον⌝ προσ αλληλουσ **16** λεγοντεσ τι ⌜ποιησωμεν⌝
τοισ ανθρωποισ τουτοισ οτι μεν γαρ γνωστον ⌜σημειον⌝
⌜γεγονεν⌝ δι αυτων ⌜πασιν⌝ τοισ κατοικουσιν ιερουσαλημ
⌜φανερον⌝ και ου δυναμεθα ⌜αρνισθαι⌝ **17** ⌜αλλ⌝ ινα ⌜⌝ μη
επι ⌜πλειον⌝ ⌜⌝ διανεμηθη εισ τον λαον ⌜⌝ ⌜απειλησωμεθα
αυτοισ⌝ ⌜μηκετι⌝ λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι
ανθρωπων **18** ⌜και καλεσαντεσ⌝ αυτουσ ⌜παρηγγειλαν
καθολου⌝ μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι
⌜του⌝ ιυ̅ **19** ⌜ο δε πετροσ και ιωαννησ αποκριθεντεσ⌝
⌜ειπον προσ αυτουσ⌝ ει δικαιον εστιν ενωπιον του θ̅υ̅
υμων ακουειν μαλλον η του θ̅υ̅ κρεινατε **20** ου ⌜δυναμεθα⌝
γαρ ημεισ α ⌜ειδαμεν⌝ και ηκουσαμεν ⌜μη⌝ λαλειν **21**
οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτουσ ⌜μηδεν⌝
ευρισκοντεσ ⌜⌝ το πωσ ⌜κολασωνται⌝ αυτουσ δια τον
λαον οτι παντεσ εδοξαζον τον θ̅ν̅ επι τω γεγονοτι **22** ετων
γαρ ην πλειονων τεσσερακοντα ⌜⌝ ο ανθρωποσ εφ ον
⌜γεγονει⌝ το σημειον ⌜τουτο⌝ τησ ιασεωσ **23** απολυθεντεσ
δε ηλθον προσ τουσ ιδιουσ και ⌜απηγγειλαν⌝ οσα προσ
αυτουσ οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι ⌜ειπαν⌝ **24** οι δε
ακουσαντεσ ⌜⌝ ομοθυμαδον ηραν φωνην προσ τον θ̅ν̅
και ⌜ειπαν⌝ δεσποτα συ ⌜ο⌝ ποιησασ τον ουρανον και την
γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοισ **25** ⌜ο του
πατροσ ημων δια π̅ν̅σ̅ αγιου⌝ στοματοσ ⌜δαυειδ παιδοσ
σου ειπων⌝ ινα τι εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν
⌜κενα⌝ **26** παρεστησαν οι βασιλεισ τησ γησ και οι αρχοντεσ
συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κ̅υ̅ και κατα του χ̅υ̅

αυτου **27** συνηχθησαν γαρ επ αληθειασ ⌜εν τη πολει ταυτη⌝ επι τον αγιον ⌜παιδα σου⌝ ιη̄ ον εχρισασ ηρωδησ τε και ποντιοσ πιλατοσ συν ⌜εθνεσιν⌝ και λαοισ ισραηλ **28** ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη ⌜σου⌝ ⌜προωρισεν⌝ γενεσθαι **29** και τα νυν κε̄ επιδε επι τασ ⌜απειλασ⌝ αυτων και δοσ τοισ δουλοισ σου μετα ⌜παρρησιασ πασησ⌝ λαλειν τον λογον σου **30** εν τω ⌜την χειρα εκτεινειν σε⌝ εισ ιασιν και σημεια και τερατα ⌜γινεσθαι⌝ δια του ονοματοσ του αγιου παιδοσ σου ιῡ **31** και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοποσ εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν ⌜απαντεσ⌝ ⌜του αγιου πνσ̄⌝ και ελαλουν τον λογον του θῡ μετα παρρησιασ ⌜⌝ **32** του δε πληθουσ των πιστευσαντων ην ⌜⌝ καρδια και ⌜⌝ ψυχη μια ⌜και⌝ ⌜ουδε εισ τι⌝ των υπαρχοντων ⌜αυτω⌝ ⌜ελεγεν⌝ ιδιον ειναι ⌜αλλ⌝ ην αυτοισ ⌜παντα⌝ κοινα **33** και ⌜δυναμει μεγαλη⌝ απεδιδουν ⌜το μαρτυριον οι αποστολοι⌝ ⌜του κῡ ιη̄ τησ αναστασεωσ⌝ χαρισ τε μεγαλη ην επι παντασ αυτουσ **34** ουδε γαρ ενδεησ ⌜τισ ην⌝ εν αυτοισ οσοι γαρ κτητορεσ ⌜⌝ χωριων η ⌜οικιων⌝ ⌜υπηρχον⌝ πωλουντεσ ⌜εφερον τασ⌝ τιμασ των ⌜πιπρασκομενων⌝ **35** και ετιθουν παρα τουσ ποδασ των αποστολων ⌜διεδιδετο⌝ ⌜δε εκαστω⌝ καθοτι αν τισ χρειαν ειχεν **36** ⌜ιωσηφ⌝ δε ο επικληθεισ βαρναβασ ⌜απο⌝ των αποστολων ο ⌜εστιν⌝ ⌜μεθερμηνευομενον⌝ υιοσ παρακλησεωσ ⌜λευιτησ κυπριοσ⌝ τω γενει **37** υπαρχοντοσ αυτω ⌜αγρου⌝ πωλησασ ⌜ηνεγκεν⌝ το χρημα και ⌜εθηκεν⌝ ⌜παρα⌝ τουσ ποδασ των αποστολων

5 ανηρ δε τισ ⌜ανανιασ ονοματι⌝ συν ⌜σαπφειρη⌝ τη γυναικι αυτου ⌜επωλησεν⌝ κτημα **2** ⌜και⌝ ενοσφισατο ⌜απο⌝ τησ τιμησ ⌜συνιδυησ⌝ και τησ γυναικοσ ⌜⌝ και

ενεγκασ μεροσ τι παρα τουσ ποδασ των αποστολων ⌈εθηκεν⌉ **3** ⌈ειπεν⌉ δε ⌈ο⌉ πετροσ ⌈ανανια⌉ ⌈δια⌉ τι ⌈επληρωσεν⌉ ⌈ο σατανασ την⌉ καρδιαν σου ψευσασθαι σε το ⌈πνα⌉ το αγιον⌉ και νοσφισασθαι ⌈⌉ απο τησ τιμησ του χωριου **4** ουχι ⌈μενον⌉ ⌈σοι⌉ ⌈εμενεν⌉ και πραθεν εν τη ⌈ση⌉ εξουσια ⌈υπηρχεν⌉ τι οτι εθου εν τη καρδια σου ⌈το πραγμα⌉ τουτο ουκ εψευσω ανθρωποισ αλλα τω θω **5** ⌈ακουων⌉ δε ⌈ο⌉ ανανιασ τουσ λογουσ τουτουσ ⌈⌉ πεσων ⌈εξεψυξεν⌉ και εγενετο φοβοσ μεγασ επι παντασ ⌈τουσ⌉ ακουοντασ ⌈⌉ **6** αναστα̈ντεσ δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντεσ εθαψαν **7** εγενετο δε ⌈ωσ⌉ ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονοσ εισηλθεν **8** ⌈απεκριθη⌉ δε ⌈προσ αυτην⌉ ⌈⌉ πετροσ ⌈ειπε μοι⌉ ει ⌈τοσουτου το χωριον⌉ απεδοσθε η ⌈δε⌉ ⌈ειπεν⌉ ⌈ναι⌉ τοσουτου **9** ο δε πετροσ ⌈προσ⌉ αυτην τι ⌈⌉ οτι ⌈συνεφωνηθη⌉ υμιν πειρασαι το πνα ⌈⌉ κυ ιδου οι ποδεσ των θαψαντων τον ανδρα σου επι ⌈τη θυρα⌉ και ⌈εξοισουσιν⌉ σε **10** ⌈επεσεν δε⌉ παραχρημα ⌈προσ⌉ τουσ ποδασ αυτου και εξεψυξεν εισελθοντεσ δε οι νεανισκοι ⌈ευρον⌉ αυτην νεκραν και ⌈εξενεγκαντεσ⌉ εθαψαν προσ τον ανδρα αυτησ **11** και εγενετο φοβοσ μεγασ εφ ολην την εκκλησιαν και ⌈επι⌉ παντασ τουσ ⌈ακουοντασ⌉ ταυτα **12** δια ⌈δε⌉ των χειρων των αποστολων ⌈εγεινετο⌉ σημεια και τερατα ⌈πολλα εν τω λαω⌉ και ησαν ομοθυμαδον ⌈παντεσ⌉ ⌈εν⌉ τη στοα ⌈⌉ ⌈σολομωντοσ⌉ **13** ⌈των δε λοιπων ουθεισ⌉ ετολμα κολλασθαι αυτοισ ⌈αλλ εμεγαλυνεν αυτουσ ο λαοσ⌉ **14** μαλλον δε προσετιθεντο ⌈⌉ πιστευοντεσ τω κω πληθη ανδρων τε και γυναικων **15** ωστε ⌈και εισ⌉ ⌈τασ⌉ πλατειασ εκφερειν τουσ ασθενεισ

⌜⌝ και τιθεναι επι ⌜⌝⌜κλιναριων⌝ και κραβαττων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια ⌜επισκιαση⌝ τινι ⌜αυτων⌝⌜⌝ **16** ⌜συνηρχετο⌝ δε ⌜και το⌝ πληθοσ των ⌜περιξ⌝ πολεων ⌜ιερουσαλημ⌝ φεροντεσ ασθενεισ και οχλουμενουσ ⌜υπο⌝ πνευματων ακαθαρτων ⌜οιτινεσ εθεραπευοντο απαντεσ⌝ **17** αναστασ δε ο αρχιερευσ και παντεσ οι συν αυτω η ουσα αιρεσισ των σαδδουκαιων επλησθησαν ⌜ζηλου⌝ **18** και ⌜επεβαλον⌝ τασ χειρασ ⌜⌝ επι τουσ αποστολουσ και εθεντο αυτουσ εν τηρησει δημοσια ⌜ **19** αγγελοσ δε κῡ δια νυκτοσ ηνοιξε⌝ τασ θυρασ τησ φυλακησ εξαγαγων ⌜τε⌝ αυτουσ ⌜ειπεν⌝ **20** πορευεσθε και σταθεντεσ λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα τησ ζωησ ταυτησ **21** ακουσαντεσ δε εισηλθον υπο τον ορθρον εισ το ιερον και εδιδασκον ⌜παραγενομενοσ⌝ δε ο αρχιερευσ και οι συν αυτω ⌜συνεκαλεσαν⌝ το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εισ το δεσμωτηριον αχθηναι αυτουσ **22** οι δε ⌜παραγενομενοι υπηρεται ουχ ευρον αυτουσ εν τη φυλακη⌝ αναστρεψαντεσ ⌜δε⌝⌜απηγγειλαν⌝ **23** λεγοντεσ οτι το ⌜⌝ δεσμωτηριον ευρομεν ⌜κεκλεισμενον⌝ εν παση ασφαλεια και τουσ φυλακασ ⌜⌝ εστωτασ ⌜επι⌝ των θυρων ανοιξαντεσ δε εσω ουδενα ευρομεν **24** ωσ δε ηκουσαν τουσ λογουσ τουτουσ ο τε ⌜⌝ στρατηγοσ του ιερου και οι αρχιερεισ διηπορουν περι αυτων ⌜⌝ τι αν ⌜γενοιτο⌝ τουτο **25** παραγενομενοσ δε τισ απηγγειλεν αυτοισ ⌜⌝ οτι ιδου ⌜οι⌝ ανδρεσ ουσ εθεσθαι εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω ⌜εστωτεσ και⌝ διδασκοντεσ τον λαον **26** τοτε απελθων ο στρατηγοσ συν τοισ υπηρεταισ ⌜ηγεν⌝ αυτουσ ⌜ου⌝ μετα βιασ ⌜εφοβουντο⌝ γαρ τον λαον ⌜μη⌝ λιθασθωσιν **27** αγαγοντεσ δε αυτουσ εστησαν εν

τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτους ο ⌜αρχιερευς⌝ **28** λεγων ⌜⌝ παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη ⌜διδασκειν⌝ επι τω ονοματι τουτω ⌜και⌝ ιδου ⌜πεπληρωκατε⌝ την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλεσθαι επαγαγειν εφ ημας το αιμα ⌜⌝ του ανθρωπου ⌜τουτου **29** αποκριθεις δε πετρος και οι αποστολοι ειπαν πειθαρχειν δει θ̅ω̅ μαλλον η ανθρωποις⌝ **30** ο ⌜⌝ θ̅σ̅ των πατερων ημων ηγειρεν ι̅ν̅ ον υμεις διεχειρισασθαι κρεμασαντες επι ξυλου **31** τουτον ο θ̅σ̅ αρχηγον και σωτηρα ⌜υψωσεν⌝ τη ⌜δεξια⌝ αυτου ⌜του⌝ δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων ⌜⌝ **32** και ημεις ⌜εσμεν μαρτυρες⌝⌜⌝ των ρηματων τουτων και το π̅ν̅α̅ ⌜⌝ το αγιον ⌜ο⌝ εδωκεν ο θ̅σ̅ τοις πειθαρχουσιν αυτω **33** οι δε ⌜ακουσαντες⌝ διεπριοντο και ⌜εβουλοντο⌝ ανελειν αυτους **34** αναστας δε τις ⌜εν τω συνεδριω⌝ φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν ⌜εξω βραχυ τους ανθρωπους ποιησαι⌝ **35** ⌜ειπεν⌝⌜τε⌝ προς ⌜αυτους⌝ ανδρες ⌜ισραηλειται⌝ προσεχετε ⌜εαυτοις⌝ επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε ⌜πρασσειν⌝ **36** προ ⌜γαρ⌝ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγων ειναι ⌜τινα⌝⌜εαυτον⌝ω⌜⌝⌜προσεκλιθη⌝⌜ανδρων αριθμος⌝⌜ως⌝ ⌜τετρακοσιων⌝ ος ⌜ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν⌝ και εγενοντο εις ουδεν **37** μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και ⌜απεστησεν⌝ λαον ⌜⌝ οπισω αυτου κακεινος απωλετο και ⌜παντες οσοι⌝ επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν **38** και ⌜τα⌝ νυν ⌜⌝ λεγω ⌜υμιν⌝ αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και ⌜αφετε⌝ αυτους ⌜⌝ οτι εαν η ⌜εξ ανθρωπων η βουλη αυτη⌝ η το εργον τουτο καταλυθησεται **39** ει

δε εκ $\overline{\theta\upsilon}$ εστιν ου ⌜δυνησεσθαι⌝ καταλυσαι ⌜αυτουσ⌝⌜⌝
μηποτε ⌜και⌝ θεομαχοι ευρεθητε επεισθησαν δε αυτω
40 και προσκαλεσαμενοι τουσ αποστολουσ δειραντεσ
παρηγγειλαν ⌜⌝ μη λαλειν ⌜⌝ επι τω ονοματι του $\overline{\iota\upsilon}$ και
απελυσαν ⌜⌝ **41** οι μεν ουν ⌜⌝ επορευοντο χαιροντεσ
απο προσωπου του συνεδριου οτι ⌜κατηξιωθησαν υπερ
του ονοματοσ⌝ ατιμασθηναι **42** πασαν ⌜τε⌝ ημεραν εν
τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντεσ και
ευαγγελιζομενοι ⌜τον $\overline{\chi\nu}$ $\overline{\iota\nu}$⌝

6 εν δε ⌜ταισ ημεραισ ταυταισ⌝ πληθυνοντων των
μαθητων εγενετο γογγυσμοσ των ελληνιστων προσ τουσ
εβραιουσ οτι ⌜παρεθεωρουντο⌝ εν τη διακονια ⌜τη⌝
καθημερινη αι χηραι αυτων ⌜⌝ **2** προσκαλεσαμενοι ⌜δε⌝ οι
δωδεκα το πληθοσ των μαθητων ⌜ειπαν⌝⌜⌝ ουκ αρεστον
εστιν ⌜ημασ⌝⌜καταλειψαντασ⌝ τον λογον του $\overline{\theta\upsilon}$ διακονειν
τραπεζαισ **3** ⌜επισκεψασθε δε αδελφοι ανδρασ εξ υμων⌝
μαρτυρουμενουσ επτα πληρεισ $\overline{\pi\nu\sigma}$ ⌜και⌝ σοφιασ ουσ
⌜καταστησομεν⌝ επι τησ χρειασ ⌜ταυτησ⌝ **4** ημεισ δε ⌜⌝ τη
προσευχη και τη διακονια του λογου ⌜προσκαρτερησομεν⌝
5 και ηρεσεν ο λογοσ ⌜⌝⌜ενωπιον⌝ παντοσ του πληθουσ ⌜⌝
και ⌜εξελεξαντο⌝ στεφανον ανδρα ⌜πληρησ⌝⌜πιστεωσ
και $\overline{\pi\nu\sigma}$⌝ αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα
και τιμωνα και ⌜παρμεναν⌝ και νικολαον προσηλυτον
⌜αντιοχεα⌝ **6** ⌜ουσ εστησαν⌝ ενωπιον των αποστολων
⌜και⌝ προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοισ τασ χειρασ **7** και
ο λογοσ του ⌜$\overline{\theta\upsilon}$⌝⌜ηυξανεν⌝ και επληθυνετο ο αριθμοσ
των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυσ τε οχλοσ
των ⌜ιερεων⌝⌜υπηκουον⌝⌜⌝ τη πιστει **8** στεφανοσ δε
πληρησ ⌜χαριτοσ⌝ και δυναμεωσ εποιει τερατα και σημεια

μεγαλα εν τω λαω ⌜⌝ **9** ανεστησαν δε τινες ⌜των⌝ εκ τησ συναγωγησ ⌜τησ λεγομενησ⌝ λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιασ ⌜και ασιασ⌝ συνζητουντεσ τω στεφανω **10** ⌜και⌝ ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια ⌜⌝ και τω $\overline{\pi\nu\iota}$ ⌜⌝ ω ελαλει ⌜⌝ **11** τοτε υπεβαλον ανδρασ ⌜λεγοντασ⌝ οτι ακηκοαμεν αυτου ⌜λαλουντοσ⌝ ρηματα ⌜βλασφημα⌝ εισ μωυσην και τον $\overline{\theta\nu}$ **12** συνεκεινησαν τε τον λαον και τουσ πρεσβυτερουσ και ⌜τουσ⌝ γραμματεισ και ⌜επισταντεσ⌝ συνηρπασαν αυτον και ηγαγον ⌜⌝ εισ το συνεδριον **13** ⌜⌝ εστησαν ⌜τε⌝ μαρτυρασ ψευδεισ ⌜⌝ ⌜λεγοντασ⌝ ⌜ο ανθρωποσ ουτοσ⌝ ου παυεται ⌜λαλων ρηματα⌝ κατα του τοπου ⌜του αγιου τουτου⌝ και του νομου **14** ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντοσ οτι $\overline{\iota\sigma}$ ο ναζωραιοσ ουτοσ καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα ⌜εθη⌝ α παρεδωκεν ημιν μωυσησ **15** και ⌜ατενισαντεσ εισ αυτον⌝ ⌜παντεσ⌝ οι ⌜καθεζομενοι⌝ εν τω συνεδριω ⌜⌝ ⌜ειδον⌝ το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου ⌜⌝

7 ⌜ειπεν⌝ δε ο αρχιερευσ ⌜⌝ ει ⌜⌝ ⌜ταυτα⌝ ουτωσ εχει **2** ο δε εφη ανδρεσ ⌜αδελφοι⌝ και πατερεσ ακουσατε ο $\overline{\theta\sigma}$ τησ δοξησ ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν **3** και ⌜ειπεν⌝ προσ αυτον εξελθε ⌜εκ⌝ τησ γησ σου και ⌜εκ⌝ τησ συγγενιασ σου και δευρο εισ ⌜την⌝ γην ⌜ην⌝ ⌜αν⌝ σοι δειξω **4** τοτε ⌜⌝ εξελθων εκ γησ χαλδαιων ⌜⌝ κατωκησεν εν χαρραν ⌜κακειθεν⌝ μετα ⌜το⌝ αποθανειν τον πατερα αυτου ⌜⌝ μετωκισεν αυτον εισ την γην ταυτην εισ ην υμεισ νυν κατοικειτε ⌜⌝ **5** και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομιαν εν αυτη ουδε βημα ποδοσ ⌜και⌝ επηγγειλατο ⌜δουναι

αυτω εισ κατασχεσιν αυτην⌉ και τω σπερματι αυτου μετ
αυτον ουκ οντοσ⌈αυτω⌉ τεκνου **6** ⌈ελαλησεν⌉ δε ⌈ουτωσ⌉
ο θ̅σ̅ ⌈⌉ οτι εσται το σπερμα ⌈αυτου⌉ παροικον εν γη
αλλοτρια και δουλωσουσιν ⌈αυτο⌉ και κακωσουσιν ⌈⌉
ετη τετρακοσια **7** ⌈και το⌉ εθνοσ ω ⌈εαν⌉⌈δουλευσωσιν⌉
κρινω εγω ⌈ο θ̅σ̅ ειπεν⌉ και μετα ταυτα εξελευσονται
και ⌈λατρευσουσιν⌉ μοι εν τω τοπω τουτω **8** και εδωκεν
αυτω διαθηκην περιτομησ και ουτωσ ⌈εγεννησεν⌉ τον
ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ⌈ογδοη⌉ και ⌈⌉
ισαακ τον ιακωβ και ⌈⌉ ιακωβ τουσ δωδεκα πατριαρχασ **9**
και οι πατριαρχαι ζηλωσαντεσ τον ιωσηφ απεδοντο εισ
αιγυπτον και ην ο θ̅σ̅ μετ αυτου **10** και εξιλατο αυτον
εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν ⌈αυτω χαριν⌉
και σοφιαν ⌈εναντιον⌉ φαραω βασιλεωσ αιγυπτου και
κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ⌈εφ⌉ ολον
τον οικον ⌈αυτου⌉ **11** ⌈ηλθεν⌉ δε λιμοσ εφ ⌈ολην την⌉
⌈⌉⌈αιγυπτον⌉ και χανααν και θλιψισ μεγαλη και ουχ
⌈ευρισκον⌉ χορτασματα οι πατερεσ ημων **12** ακουσασ
⌈δε⌉ ιακωβ οντα ⌈σιτια⌉⌈εισ αιγυπτον⌉⌈εξαπεστειλεν⌉
⌈τουσ πατερασ⌉ ημων πρωτον **13** και ⌈εν⌉ τω δευτερω
⌈εγνωρισθη⌉ ιωσηφ τοισ αδελφοισ αυτου και φανερον
⌈εγενετο⌉⌈τω⌉ φαραω το γενοσ ⌈ιωσηφ⌉ **14** αποστειλασ δε
ιωσηφ μετεκαλεσατο ⌈ιακωβ τον πατερα αυτου⌉ και πασαν
την συγγενειαν ⌈⌉ εν ⌈ψυχαισ εβδομηκοντα πεντε **15** και
κατεβη⌉ ιακωβ ⌈εισ αιγυπτον⌉ και ετελευτησεν αυτοσ
⌈⌉ και οι πατερεσ ημων **16** και ⌈μετετεθησαν⌉ εισ συχεμ
και ετεθησαν εν τω μνηματι ⌈ω⌉ ωνησατο αβρααμ τιμησ
αργυριου παρα των υιων εμμωρ ⌈εν συχεμ⌉ **17** ⌈καθωσ⌉ δε
ηγγιζεν ο ⌈χρονοσ⌉ τησ επαγγελιασ ησ ⌈ωμολογησεν⌉ ο

θ̄σ̄ τω αβρααμ ηυξησεν ο λαοσ και επληθυνθη εν αιγυπτω **18** ⌜αχρι⌝ ου ανεστη βασιλευσ ετεροσ ⌜επ αιγυπτον⌝ οσ ουκ ⌜ηδει τον ιωσηφ **19** ουτοσ⌝ κατασοφισαμενοσ το γενοσ ημων ⌜εκακωσεν⌝ τουσ πατερασ⌜ ⌝ του ποιειν ⌜τα βρεφη εκθετα⌝ αυτων εισ το μη ζωογονεισθαι **20** εν ω καιρω ⌜εγεννηθη⌝ μωυσησ και ην αστιοσ τω θ̄ω̄ οσ ανετραφη μηνασ τρεισ εν τω οικω του πατροσ⌜ ⌝ **21** ⌜εκτεθεντοσ⌝ δε ⌜αυτου⌝⌜ ⌝ ανειλατο ⌜αυτον⌝ η θυγατηρ φαραω ⌜και⌝ ανεθρεψατο ⌜αυτον εαυτη⌝⌜εισ⌝ υιον **22** και επεδευθη μωυσησ ⌜εν⌝⌜παση σοφια⌝ αιγυπτιων ην ⌜δε⌝ δυνατοσ εν λογοισ και⌜ ⌝ εργοισ ⌜αυτου⌝ **23** ωσ δε επληρουτο ⌜αυτω τεσσερακονταετησ⌝ χρονοσ ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τουσ αδελφουσ αυτου ⌜τουσ⌝ υιουσ ισραηλ **24** και ιδων τινα αδικουμενον ⌜ημυνατο⌝ και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξασ τον αιγυπτιον⌜ **25** ενομιζεν⌝ δε συνιεναι τουσ αδελφουσ⌜ ⌝ οτι ο θ̄σ̄ δια χειροσ αυτου ⌜διδωσιν⌝⌜σωτηριαν αυτοισ⌝ ⌜οι⌝ δε ⌜ου⌝ συνηκαν **26** ⌜τη τε⌝ επιουση ημερα ωφθη αυτοισ ⌜μαχομενοισ και⌝⌜συνηλλασσεν⌝⌜αυτουσ⌝ εισ ειρηνην ειπων⌜ ⌝ ανδρεσ αδελφοι ⌜εστε⌝ ινα τι αδικειτε⌜ ⌝ αλληλουσ **27** ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ⌜ειπων⌝ τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ⌜ημων⌝ **28** μη ανελειν με συ θελεισ ον τροπον ανειλεσ ⌜εχθεσ τον αιγυπτιον⌝ **29** ⌜εφυγεν δε⌝ μωυσησ εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικοσ εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιουσ δυο **30** και ⌜πληρωθεντων ετων⌝ τεσσερακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ⌜ορουσ⌝ σινα αγγελοσ⌜ ⌝ εν ⌜φλογι πυροσ⌝ βατου **31** ο δε μωυσησ ιδων ⌜εθαυμασεν⌝ ⌜το οραμα⌝⌜προσερχομενου δε⌝ αυτου⌜ ⌝ κατανοησαι

⌜εγενετο φωνη κυ⌝ **32** εγω ⌜ο⌝ θσ των πατερων σου ⌜ο⌝ θσ αβρααμ και ⌜⌝ ισαακ και ⌜⌝ ιακωβ εντρομος δε ⌜γενομενοσ μωυσησ⌝ ουκ ⌜ετολμα⌝ κατανοησαι **33** ⌜ειπεν δε αυτω ο κσ λυσον⌝ το υποδημα ⌜των ποδων σου⌝ ο γαρ τοποσ ⌜εφ ω⌝⌜εστηκασ⌝ γη αγια εστιν **34** ⌜⌝ ιδων ⌜⌝ ειδον την κακωσιν του λαου ⌜μου⌝ του εν αιγυπτω και του στεναγμου ⌜αυτων⌝⌜ηκουσα⌝ και κατεβην εξελεσθαι αυτουσ και ⌜νυν⌝ δευρο ⌜αποστειλω⌝ σε εισ αιγυπτον **35** τουτον τον μωυσην ον ηρνησαντο ειποντεσ τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην ⌜⌝ τουτον ο θσ ⌜⌝ ⌜αρχοντα⌝ και ⌜λυτρωτην⌝⌜απεσταλκεν⌝⌜συν⌝ χειρι αγγελου του οφθεντοσ αυτω εν τη βατω **36** ουτοσ εξηγαγεν αυτουσ ⌜⌝ ποιησασ τερατα και σημεια εν ⌜τη⌝ ⌜αιγυπτω⌝ και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσερακοντα **37** ουτοσ εστιν ⌜ο⌝ μωυσησ ο ⌜ειπασ⌝ τοισ υιοισ ισραηλ προφητην υμιν αναστησει ⌜⌝ ο θσ ⌜⌝ εκ των αδελφων ⌜υμων⌝⌜ωσ⌝ εμε ⌜⌝ **38** ουτοσ εστιν ο γενομενοσ εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου ⌜του⌝ λαλουντοσ αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ⌜ημων⌝ οσ ⌜εδεξατο⌝⌜λογια⌝ ζωντα δουναι ⌜υμιν⌝ **39** ⌜ω⌝ ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερεσ ημων ⌜αλλα⌝ απωσαντο και ⌜εστραφησαν⌝⌜⌝⌜εν ταισ καρδιαισ αυτων εισ αιγυπτον⌝ **40** ⌜ειποντεσ⌝ τω ααρων ποιησον ημιν θεουσ οι προπορευσονται ημων ο γαρ μωυσησ ουτοσ ⌜⌝ οσ εξηγαγεν ημασ εκ γησ αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι ⌜εγενετο⌝ αυτω **41** και εμοσχοποιησαν εν ταισ ημεραισ εκειναισ και ⌜ανηγαγον⌝ θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοισ εργοισ των χειρων αυτων **42** ⌜εστρεψεν⌝ δε ⌜⌝ ο θσ και παρεδωκεν αυτουσ λατρευειν τη στρατεια του ουρανου

καθωσ γεγραπται εν βιβλω ⌜των⌝ προφητων μη σφαγια
και θυσιασ προσηνεγκατε μοι ⌜ετη τεσσερακοντα εν τη
ερημω οικοσ ισραηλ⌝⌜⌝ **43** και ανελαβετε την σκηνην
του μολοχ και το αστρον του θεου ⌜υμων⌝⌜ρομφα⌝τουσ
τυποθσ ⌜ουσ⌝ εποιησατε προσκυνειν αυτοισ και μετοικιω
υμασ ⌜επεκεινα⌝ βαβυλωνοσ **44** η σκηνη του μαρτυριου ην
⌜⌝ τοισ πατρασιν ⌜ημων⌝ εν τη ερημω καθωσ ⌜διεταξατο⌝
⌜ο⌝ λαλων τω μωυση ποιησαι ⌜αυτην⌝ κατα ⌜τον⌝ τυπον
ον ⌜εωρακει⌝ **45** ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερεσ
ημων μετα ⌜ιυ⌝ εν τη κατασχεσει των εθνων ων ⌜εξωσεν⌝
ο θσ απο προσωπου των πατερων ⌜ημων⌝ εωσ των
ημερων δαυειδ **46** οσ ⌜ευρεν⌝ χαριν ενωπιον του θυ
και ⌜ητησατο⌝⌜ευρειν σκηνωμα⌝τω ⌜οικω⌝ιακωβ **47**
⌜σολομων⌝δε ⌜ωκοδομησεν⌝⌜αυτω⌝οικον **48** ⌜αλλ ουχ ο
υψιστοσ εν χειροποιητοισ κατοικει καθωσ⌝ ο προφητησ
λεγει **49** ο ουρανοσ ⌜μοι⌝ θρονοσ ⌜η δε⌝ γη υποποδιον
των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησεται μοι λεγει κσ
η ⌜τισ⌝ τοποσ τησ καταπαυσεωσ μου ⌜⌝ **50** ουχι η χειρ
μου ⌜εποιησεν⌝⌜ταυτα παντα⌝ **51** σκληροτραχηλοι και
απεριτμητοι ⌜καρδιαισ⌝⌜⌝ και τοισ ωσιν υμεισ αει τω πνι
τω αγιω αντιπιπτετε ⌜ωσ⌝ οι πατερεσ ⌜υμων και υμεισ⌝
52 τινα των προφητων ουκ εδιωξαν ⌜οι πατερεσ υμων⌝
και απεκτειναν ⌜⌝ τουσ ⌜προκαταγγειλαντασ⌝ περι ⌜τησ⌝
ελευσεωσ του δικαιου ου νυν υμεισ προδοται και φονεισ
⌜εγενεσθε⌝ **53** οιτινεσ ελαβετε τον νομον εισ διαταγασ
αγγελων και ουκ ⌜εφυλαξατε⌝ **54** ⌜ακουοντεσ⌝ δε ⌜ταυτα⌝
διεπριοντο ταισ καρδιαισ αυτων και εβρυχον ⌜⌝ τουσ
οδοντασ επ αυτον **55** υπαρχων δε πληρησ ⌜⌝ πνσ αγιου
ατενισασ εισ τον ουρανον ⌜ειδεν⌝ δοξαν θυ και ιν ⌜εστωτα

εκ δεξιων του θ̄ῡ⌉ **56** και ειπεν ιδου θεωρω τους ουρανους ⌈διηνοιγμενους⌉ και τον υιον του ανθρωπου ⌈εκ δεξιων εστωτα⌉ του θ̄ῡ **57** κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον **58** και εκβαλοντες ⌈εξω της πολεως ελιθοβολουν⌉ ⌈και οι⌉ μαρτυρες απεθεντο τα ιματια ⌈αυτων⌉ παρα τους ποδας νεανιου ⌈⌉ καλουμενου ⌈σαυλου⌉ **59** και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα ⌈κ̄ε̄⌉ ῑη̄ ⌈⌉ δεξαι το πνευμα μου **60** θεις ⌈δε⌉ τα γονατα ⌈εκραξεν⌉ ⌈φωνη μεγαλη⌉ κ̄ε̄ μη ⌈στησης⌉ αυτοις ⌈ταυτην την αμαρτιαν⌉ και ⌈τουτο⌉ ειπων εκοιμηθη

8 σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος ⌈μεγας⌉ ⌈⌉ επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες ⌈δε⌉ διεσπαρησαν κατα τας χωρας ⌈της⌉ ιουδαιας και σαμαρειας πλην των αποστολων ⌈ **2** συνεκομισαν δε⌉ τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και ⌈εποιησαν⌉ κοπετον μεγαν επ αυτω **3** ⌈σαυλος δε⌉ ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος συρων τε ⌈⌉ ανδρας και γυναικας ⌈παρεδιδου⌉ εις φυλακην **4** οι μεν ουν διασπαρεντες ⌈διηλθον⌉ ευαγγελιζομενοι τον λογον **5** φιλιππος δε κατελθων εις ⌈την⌉ πολιν της ⌈σαμαρειας⌉ εκηρυσσεν αυτοις τον χ̄ν̄ **6** ⌈προσειχον δε οι οχλοι⌉ τοις λεγομενοις υπο ⌈του⌉ ⌈φιλιππου⌉ ⌈ομοθυμαδον⌉ εν τω ακουειν ⌈αυτους⌉ και βλεπειν τα σημεια ⌈α⌉ εποιει **7** ⌈πολλοι⌉ γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βοωντα ⌈φωνη μεγαλη⌉ ⌈εξηρχοντο⌉ πολλοι δε παραλελυμενοι ⌈και⌉ χωλοι ⌈εθεραπευθησαν **8** εγενετο δε πολλη χαρα⌉ εν τη πολει εκεινη **9** ανηρ δε τις ονοματι σιμων ⌈προυπηρχεν⌉

εν τη πολει μαγευων ⌜και⌝ ⌜εξιστανων⌝ το ⌜εθνοσ⌝
τησ σαμαριασ λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν **10** ⌜ω
προσειχον παντεσ απο μικρου εωσ μεγαλου λεγοντεσ
ουτοσ εστιν η δυναμισ του θ̄ῡ η καλουμενη μεγαλη **11**
προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω ταισ μαγιαισ
εξεστακεναι αυτουσ⌝ **12** οτε δε επιστευσαν ⌜τω φιλιππω
ευαγγελιζομενω⌝⌜⌝ περι τησ βασιλειασ του ⌜θ̄ῡ⌝ και του
ονοματοσ ⌜⌝ῑῡ χ̄ῡ εβαπτιζοντο ανδρεσ ⌜τε⌝ και γυναικεσ
13 ο δε σιμων και αυτοσ ⌜επιστευσεν⌝ και βαπτισθεισ ην
⌜⌝ προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων ⌜τε⌝⌜σημεια και
δυναμισ⌝⌜μεγαλασ γεινομενασ⌝⌜εξιστατο⌝ **14** ακουσαντεσ
δε οι εν ⌜ιεροσολυμοισ⌝ αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια
τον λογον του ⌜θ̄ῡ⌝ απεστειλαν προσ αυτουσ ⌜⌝ πετρον και
ιωαννην **15** οιτινεσ καταβαντεσ προσηυξαντο περι αυτων
οπωσ ⌜λαβωσιν⌝ π̄ν̄ᾱ αγιον **16** ⌜ουδεπω⌝ γαρ ην ⌜επ⌝
⌜ουδενι⌝ αυτων επιπεπτωκοσ μονον δε βεβαπτισμενοι
υπηρχον εισ το ονομα του ⌜κ̄ῡ ῑῡ⌝ **17** τοτε ⌜επετιθεσαν⌝
⌜τασ χειρασ επ αυτουσ⌝ και ελαμβανον π̄ν̄ᾱ αγιον **18**
⌜ιδων⌝ δε ο σιμων οτι δια τησ επιθεσεωσ των χειρων
των αποστολων διδοται το π̄ν̄ᾱ ⌜⌝⌜προσηνεγκεν⌝ αυτοισ
χρηματα **19** ⌜⌝ λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα
ω ⌜εαν⌝ επιθω ⌜⌝ τασ χειρασ λαμβανη π̄ν̄ᾱ αγιον **20** πετροσ
δε ⌜ειπεν⌝⌜προσ⌝⌜αυτον⌝⌜το⌝ αργυριον ⌜σου⌝ συν σοι
ειη εισ απωλειαν οτι την δωρεαν του θ̄ῡ ⌜ενομισασ⌝ δια
⌜χρηματων⌝ κτασθαι **21** ουκ ⌜εστιν⌝ σοι μερισ ουδε κληροσ
εν τω λογω τουτω η ⌜γαρ⌝ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια
⌜εναντι⌝ του θ̄ῡ **22** μετανοησον ουν απο τησ κακιασ ⌜σου⌝
ταυτησ και δεηθητι του ⌜κ̄ῡ⌝ ει αρα αφεθησεται ⌜σοι⌝ η
επινοια τησ καρδιασ σου **23** ⌜εισ⌝ γαρ ⌜χολην πικριασ⌝

και ⌜συνδεσμον⌝ αδικιασ ⌜ορω⌝ σε οντα **24** αποκριθεισ δε ο σιμων ⌜ειπεν⌝ ⌜⌝ ⌜δεηθητε⌝ υμεισ ⌜υπερ⌝ εμου προσ τον ⌜κν̄⌝ οπωσ ⌜μηδεν⌝ επελθη ⌜επ⌝ ⌜εμε ων⌝ ειρηκατε ⌜⌝ **25** οι μεν ουν ⌜διαμαρτυραμενοι⌝ και λαλησαντεσ τον λογον του ⌜κῡ⌝ ⌜υπεστρεφον⌝ εισ ⌜ιεροσολυμα⌝ πολλασ ⌜τε⌝ κωμασ των σαμαρειτων ⌜ευηγγελιζοντο⌝ **26** αγγελοσ δε κῡ ⌜ελαλησεν⌝ προσ φιλιππον λεγων ⌜αναστηθι και⌝ ⌜πορευου⌝ κατα μεσημβριαν επι ⌜την οδον⌝ την ⌜⌝ καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εισ γαζαν αυτη εστιν ερημοσ **27** και αναστασ επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχοσ δυναστησ κανδακησ ⌜⌝ βασιλισσησ ⌜⌝ αιθιοπων οσ ην επι πασησ τησ γαζησ ⌜αυτησ⌝ ⌜οσ⌝ εληλυθει προσκυνησων ⌜εισ⌝ ιερουσαλημ **28** ⌜ην δε⌝ υποστρεφων ⌜και⌝ καθημενοσ επι ⌜του⌝ αρματοσ ⌜αυτου και ανεγινωσκεν⌝ ⌜τον προφητην ησαιαν⌝ **29** ⌜ειπεν⌝ δε το πνα̅ τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω **30** ⌜προσδραμων⌝ δε ο φιλιπποσ ηκουσεν αυτου αναγεινωσκοντοσ ⌜ησαιαν τον προφητην⌝ και ειπεν ⌜⌝ αρα ⌜γε⌝ γινωσκεισ α αναγινωσκεισ **31** ο δε ⌜ειπεν⌝ πωσ γαρ ⌜αν⌝ ⌜δυναιμην⌝ εαν μη τισ ⌜οδηγησει με⌝ ⌜παρεκαλεσεν⌝ τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω **32** η δε περιοχη τησ γραφησ ην ⌜ανεγινωσκεν⌝ ην αυτη ωσ προβατον επι σφαγην ηχθη και ωσ αμνοσ εναντιον ⌜του⌝ ⌜κειραντοσ⌝ ⌜αυτον⌝ αφωνοσ ⌜ουτωσ ουκ ανοιγει το στομα αυτου⌝ **33** εν τη ταπινωσει ⌜⌝ η κρισισ αυτου ηρθη την ⌜⌝ γενεαν αυτου τισ διηγησεται οτι αιρεται απο τησ γησ η ζωη αυτου **34** αποκριθεισ δε ο ευνουχοσ τω φιλιππω ⌜ειπεν⌝ δεομαι σου περι τινοσ ο προφητησ λεγει ⌜τουτο⌝ περι εαυτου η περι ετερου

τινοσ **35** ανοιξασ δε ο φιλιπποσ το στομα αυτου και αρξαμενοσ απο τησ γραφησ ταυτησ ⌜⌝ ευηγγελισατο αυτω τον ιν̄ **36** ωσ δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχοσ ⌜ιδου υδωρ⌝ τι κωλυει με βαπτισθηναι ⌜⌝ **38** και ⌜εκελευσεν⌝ στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εισ το υδωρ ο τε φιλιπποσ και ο ευνουχοσ και εβαπτισεν αυτον **39** οτε δε ανεβησαν εκ του υδατοσ πν̄α ⌜⌝ κ̄υ ⌜ηρπασεν⌝ τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχοσ επορευετο γαρ ⌜την οδον αυτου⌝ χαιρων **40** φιλιπποσ δε ευρεθη εισ αζωτον και διερχομενοσ ⌜ευηγγελιζετο τασ πολεισ πασασ⌝ εωσ του ελθειν αυτον εισ καισαρειαν

9 ο δε σαυλοσ ⌜ετι⌝ εμπνεων απειλησ και φονου εισ τουσ μαθητασ του κ̄ῡ προσελθων τω αρχιερει **2** ητησατο ⌜παρ αυτου επιστολασ⌝ εισ δαμασκον προσ ⌜τασ⌝ συναγωγασ οπωσ ⌜εαν⌝ τινασ ευρη ⌜τησ οδου οντασ⌝ ανδρασ τε και γυναικασ δεδεμενουσ αγαγη εισ ιερουσαλημ **3** εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω ⌜εξεφνησ τε αυτον περιηστραψεν φωσ εκ⌝ του ουρανου **4** και πεσων επι την γην ⌜ηκουσεν⌝ φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ **5** ⌜ειπεν⌝ δε τισ ει ⌜⌝ κυριε ο δε ⌜⌝ εγω ειμι ιη̄ ⌜⌝ ον συ διωκεισ ⌜ **6** αλλα⌝ αναστηθι και ⌜εισελθε⌝ εισ την πολιν και λαληθησεται σοι ⌜ο⌝ τι σε δει ποιειν **7** οι δε ανδρεσ οι συνοδευοντεσ αυτω ειστηκεισαν ενεοι ακουοντεσ μεν τησ φωνησ μηδενα δε ⌜θεωρουντεσ⌝ **8** ηγερθη δε ⌜⌝ σαυλοσ απο τησ γησ ⌜ανεωγμενων⌝ ⌜δε⌝ των οφθαλμων αυτου ⌜ουδεν⌝ ⌜εβλεπεν⌝ χειραγωγουντεσ δε αυτον εισηγαγον εισ δαμασκον **9** και ην ημερασ τρισ μη βλεπων και ουκ εφαγεν ⌜ουδε⌝ επιεν **10** ην δε τισ μαθητησ

εν δαμασκω ονοματι ανανιασ και ⌜ειπεν⌝ προσ αυτον ⌜εν οραματι ο κσ⌝ ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κε **11** ο δε κσ προσ αυτον ⌜αναστασ⌝ πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθιαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται **12** και ιδεν ⌜ανδρα εν οραματι ανανιαν ονοματι⌝ εισελθοντα και επιθεντα αυτω ⌜⌝ ⌜χειρασ⌝ οπωσ αναβλεψη **13** απεκριθη δε ⌜⌝ ανανιασ κε ⌜ηκουσα⌝ απο πολλων περι του ανδροσ τουτου οσα κακα ⌜τοισ αγιοισ σου εποιησεν εν ιερουσαλημ⌝ **14** και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερεων δησαι παντασ τουσ επικαλουμενουσ το ονομα σου **15** ⌜ειπεν⌝ δε προσ αυτον ο κσ πορευου οτι σκευοσ εκλογησ ⌜εστιν μοι⌝ ουτοσ του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον ⌜των⌝ εθνων ⌜τε⌝ και βασιλεων υιων τε ισραηλ **16** εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματοσ μου παθειν **17** ⌜απηλθεν⌝ ⌜δε⌝ ανανιασ και εισηλθεν εισ την οικιαν και επιθεισ ⌜επ αυτον τασ χειρασ⌝ ⌜ειπεν⌝ σαουλ αδελφε ο κσ ⌜απεσταλκεν⌝ με ⌜ισ⌝ ο οφθεισ σοι εν τη οδω ⌜η ηρχου⌝ ⌜οπωσ⌝ αναβλεψησ και πλησθησ πνσ αγιου **18** και ευθεωσ ⌜απεπεσαν⌝ ⌜αυτου απο των οφθαλμων⌝ ⌜ωσ⌝ λεπιδεσ ⌜ανεβλεψεν τε⌝ ⌜⌝ ⌜και αναστασ⌝ εβαπτισθη **19** και λαβων τροφην ⌜ενισχυθη⌝ εγενετο δε ⌜⌝ μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερασ ⌜τινασ⌝ **20** και ευθεωσ εν ταισ συναγωγαισ ⌜εκηρυσσεν⌝ τον ⌜ιη⌝ οτι ουτοσ εστιν ο υιοσ του θυ **21** ⌜εξισταντο⌝ δε παντεσ ⌜οι ακουοντεσ⌝ και ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ο πορθησασ ⌜εν ιερουσαλημ⌝ τουσ επικαλουμενουσ το ονομα τουτο και ωδε εισ τουτο ⌜εληλυθει⌝ ινα δεδεμενουσ αυτουσ ⌜αγαγη⌝ επι τουσ αρχιερεισ **22** σαυλοσ δε μαλλον ενεδυναμουτο

⌜⌝ και ⌜συνεχυννεν⌝⌜⌝ ιουδαιουσ τουσ κατοικουντασ
εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτοσ εστιν ο χσ **23** ωσ δε
επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι
ανελειν αυτον **24** εγνωσθη δε τω ⌜σαυλω⌝ η επιβουλη
αυτων ⌜παρετηρουντο δε και⌝ τασ πυλασ ⌜ημερασ τε
και νυκτοσ οπωσ αυτον ανελωσιν⌝ **25** λαβοντεσ δε ⌜οι
μαθηται αυτου⌝ νυκτοσ ⌜δια του τειχουσ καθηκαν αυτον⌝
χαλασαντεσ εν σπυριδι ⌜⌝ **26** παραγενομενοσ δε ⌜⌝⌜εισ
ιερουσαλημ⌝⌜επειραζεν⌝ κολλασθαι τοισ μαθηταισ και
παντεσ εφοβουντο αυτον μη πιστευοντεσ οτι ⌜εστιν⌝
μαθητησ **27** βαρναβασ δε επιλαβομενοσ αυτον ⌜ηγαγεν⌝
προσ τουσ αποστολουσ και διηγησατο αυτοισ πωσ εν τη
οδω ⌜ειδεν⌝ τον κν και οτι ελαλησεν αυτω ⌜και⌝ πωσ εν
δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι ⌜⌝⌜ιυ⌝ **28** και ην
μετ αυτων εισπορευομενοσ ⌜και εκπορευομενοσ⌝⌜εισ
ιερουσαλημ⌝⌜⌝ παρρησιαζομενοσ εν τω ονοματι ⌜του κυ⌝
29 ελαλει τε και συνεζητει ⌜⌝ προσ τουσ ⌜ελληνιστασ⌝ οι δε
επεχειρουν ⌜ανελειν αυτον⌝ **30** επιγνοντεσ δε ⌜⌝ οι αδελφοι
κατηγαγον αυτον εισ ⌜καισαριαν⌝ και ⌜εξαπεστειλαν⌝
⌜αυτον⌝ εισ ταρσον **31** ⌜η⌝ μεν ουν ⌜εκκλησια⌝ καθ
ολησ τησ ιουδαιασ και γαλιλαιασ και σαμαρειασ ⌜ειχεν⌝
⌜ειρηνην⌝⌜οικοδομουμενη⌝ και ⌜πορευομενη⌝ τω φοβω
⌜του⌝ κυ και τη παρακλησει του αγιου πνσ ⌜επληθυνετο⌝
32 εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν
και προσ τουσ αγιουσ τουσ κατοικουντασ ⌜⌝⌜λυδδα⌝
33 ⌜ευρεν⌝ δε εκει ανθρωπον τινα ⌜ονοματι αινεαν⌝
εξ ετων οκτω κατακειμενον επι ⌜κραβαττου⌝ οσ ην
παραλελυμενοσ **34** και ειπεν αυτω ο πετροσ αινεα ιαται
σε ⌜⌝ισ ⌜⌝ χσ αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεωσ

ανεστη **35** και ⌜ειδαν⌝ αυτον παντεσ οι κατοικουντεσ ⌜λυδδα⌝ και ⌜τον⌝⌜σαρωνα⌝ οιτινεσ επεστρεψαν επι τον κν̄ **36** εν ιοππη δε τισ ην μαθητρια ⌜ονοματι⌝ ταβειθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκασ αυτη ην πληρησ ⌜εργων αγαθων⌝ και ελεημοσυνων ων εποιει **37** εγενετο δε εν ταισ ημεραισ εκειναισ ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντεσ δε ⌜αυτην εθηκαν⌝ εν ⌜⌝ υπερωω **38** εγγυσ δε ουσησ ⌜λυδδασ⌝ τη ιοππη οι μαθηται ακουσαντεσ οτι πετροσ εστιν εν αυτη απεστειλαν ⌜δυο ανδρασ⌝ προσ αυτον παρακαλουντεσ μη ⌜οκνησησ⌝ διελθειν εωσ ⌜ημων⌝ **39** αναστασ δε ⌜⌝ πετροσ συνηλθεν αυτοισ ον παραγενομενον ⌜⌝⌜ανηγαγον⌝ εισ το υπερωον και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνασ και ιματια οσα ⌜εποιει⌝ μετ αυτων ουσα η δορκασ **40** εκβαλων δε ⌜εξω παντασ⌝ ο πετροσ ⌜και⌝ θεισ τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψασ προσ το σωμα ⌜ειπεν⌝ ταβιθα αναστηθι η δε ⌜ηνοιξεν⌝ τουσ οφθαλμουσ αυτησ και ιδουσα τον πετρον ⌜ανεκαθισεν⌝ **41** δουσ ⌜δε⌝ αυτη χειρα ανεστησεν αυτην ⌜φωνησασ δε τουσ αγιουσ και τασ χηρασ⌝ παρεστησεν αυτην ζωσαν **42** γνωστον δε εγενετο καθ ολησ ⌜⌝ ιοππησ και ⌜επιστευσαν πολλοι⌝ επι τον κν̄ **43** εγενετο δε ⌜ημερασ ικανασ μειναι⌝ εν ιοππη παρα τινι σιμωνι βυρσει

10 ανηρ δε τισ ⌜⌝ εν καισαρεια ονοματι κορνηλιοσ ⌜εκατονταρχησ⌝ εκ ⌜σπειρησ⌝ τησ καλουμενησ ιταλικησ **2** ευσεβησ και φοβουμενοσ τον θ̄ν̄ συν παντι τω οικω αυτου ποιων ⌜⌝ ελεημοσυνασ πολλασ τω λαω και δεομενοσ του θ̄ῡ δια παντοσ **3** ειδεν ⌜εν⌝ οραματι φανερωσ ⌜ωσει⌝⌜περι⌝ ωραν ενατην τησ ημερασ αγγελον του

θῡ̄ εισελθοντα προσ αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε **4** ο δε ατενισασ αυτω και εμφοβοσ γενομενοσ ⌜ειπεν⌝ τι ⌜⌝ ⌜εστιν⌝ κυριε ⌜ειπεν⌝ δε αυτω αι προσευχαι σου και ⌜αι⌝ ελεημοσυναι σου ανεβησαν ⌜εισ μνημοσυνον⌝ ⌜εμπροσθεν⌝ του θῡ̄ **5** και νυν πεμψον ⌜ανδρασ εισ ιοππην⌝ και μεταπεμψαι σιμωνα ⌜τινα⌝ ⌜οσ επικαλειται πετροσ⌝ **6** ουτοσ ξενιζεται παρα ⌜τινι σιμωνι⌝ βυρσει ω εστιν ⌜⌝ οικια παρα θαλασσαν ⌜⌝ **7** ωσ δε απηλθεν ο αγγελοσ ο λαλων ⌜αυτω⌝ φωνησασ δυο των οικετων ⌜⌝ και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουντων αυτω **8** και εξηγησαμενοσ ⌜απαντα αυτοισ⌝ απεστειλεν αυτουσ εισ την ιοππην **9** τη δε επαυριον οδοιπορουντων ⌜εκεινων⌝ και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετροσ επι το δωμα προσευξασθε περι ωραν εκτην ⌜⌝ **10** εγενετο δε προσπινοσ και ⌜ηθελεν⌝ γευσασθε παρασκευαζοντων δε ⌜αυτων εγενετο⌝ ⌜επ αυτον εκστασισ⌝ **11** και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και ⌜καταβαινον σκευοσ τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαισ⌝ καθιεμενον επι τησ γησ **12** εν ω ⌜υπηρχεν⌝ παντα τα τετραποδα ⌜και ερπετα τησ γησ⌝ και ⌜⌝ πετεινα του ουρανου **13** και εγενετο φωνη προσ αυτον αναστασ ⌜πετρε⌝ θυσον και φαγε **14** ο δε πετροσ ⌜ειπεν⌝ μηδαμωσ κε̄ οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον ⌜και⌝ ακαθαρτον **15** ⌜και φωνη⌝ παλιν εκ δευτερου προσ αυτον α ο θῡ̄σ ⌜εκαθαρισεν⌝ ⌜συ⌝ μη κοινου **16** τουτο δε εγενετο επι τρισ και ⌜ευθυσ ανελημφθη⌝ το σκευοσ εισ τον ουρανον **17** ωσ δε εν ⌜εαυτω⌝ ⌜⌝ διηπορει ο πετροσ τι αν ⌜ειη⌝ το οραμα ο ⌜ειδεν⌝ ⌜⌝ ιδου οι ανδρεσ οι απεσταλμενοι ⌜υπο⌝ ⌜του⌝ κορνηλιου ⌜διερωτησαντεσ⌝ την οικιαν ⌜του⌝ σιμωνοσ επεστησαν επι τον πυλωνα **18** και φωνησαντεσ

⌈επυνθανοντο⌉ ει σιμων ο επικαλουμενος πετροσ ενθαδε
ξενιζεται **19** του δε πετρου ⌈διενθυμουμενου⌉ περι
του οραματοσ ειπεν ⌈το $\overline{\pi\nu\alpha}$ αυτω⌉ ιδου ανδρεσ ⌈τρισ⌉
⌈ζητουσιν⌉ σε **20** ⌈αλλα⌉⌈αναστασ⌉ καταβηθι ⌈και πορευου
συν αυτοισ⌉ μηδεν διακρινομενοσ ⌈οτι⌉ εγω απεσταλκα
αυτουσ **21** ⌈καταβασ δε⌉ πετροσ προσ ⌈τουσ ανδρασ⌉
ειπεν ⌈ιδου⌉ εγω ειμι ον ζητειτε ⌈⌉ τισ ⌈η⌉ αιτια δι ην
παρεστε **22** οι δε ⌈ειπαν⌉⌈⌉ κορνηλιοσ ⌈⌉ εκατονταρχησ
ανηρ δικαιοσ και φοβουμενοσ τον $\overline{\theta\nu}$ μαρτυρουμενοσ τε
⌈υπο⌉⌈ολου⌉ του εθνουσ των ιουδαιων εχρηματισθη υπο
αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εισ τον οικον αυτου
και ακουσαι ρηματα παρα σου **23** ⌈εισκαλεσαμενοσ ουν
αυτουσ εξενισεν τη δε επαυριον αναστασ⌉⌈εξηλθεν⌉ συν
αυτοισ και τινεσ των αδελφων ⌈των⌉ απο ⌈⌉⌈ιοππησ⌉
⌈συνηλθον⌉ αυτω **24** ⌈τη δε⌉ επαυριον ⌈εισηλθεν⌉ εισ
⌈την⌉ καισαριαν ο δε κορνηλιοσ ην ⌈προσδοκων⌉ αυτουσ
⌈⌉ συνκαλεσαμενοσ τουσ συγγενεισ ⌈αυτου⌉ και τουσ
αναγκαιουσ φιλουσ⌈ **25** ωσ⌉ δε ⌈εγενετο του εισελθειν
τον πετρον συναντησασ αυτω ο κορνηλιοσ⌉ πεσων ⌈επι⌉
τουσ ποδασ προσεκυνησεν ⌈⌉ **26** ο δε πετροσ ⌈ηγειρεν
αυτον⌉ λεγων ⌈αναστηθι και εγω αυτοσ⌉ ανθρωποσ ειμι
⌈⌉ **27** και ⌈συνομιλων αυτω εισηλθεν⌉ και ⌈ευρισκει⌉
συνεληλυθοτασ πολλουσ **28** εφη τε προσ αυτουσ υμεισ ⌈⌉
επιστασθε ωσ⌈αθεμιτον⌉ εστιν ανδρι⌈ιουδαιω⌉ κολλασθαι
η προσερχεσθαι ⌈αλλοφυλω⌉⌈καμοι⌉⌈ο $\overline{\theta\sigma}$ εδειξεν⌉
μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον **29** διο και
αναντιρητωσ ηλθον μεταπεμφθεισ ⌈⌉ πυνθανομαι ουν
τινι ⌈⌉ λογω μετεπεμψασθαι με **30** ⌈και ο⌉ κορνηλιοσ
εφη απο ⌈τεταρτησ⌉ ημερασ μεχρι ⌈ταυτησ τησ⌉ ωρασ

ημην ⌜την ενατην⌝⌜⌝ προσευχομενος εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον ⌜μου⌝ εν εσθητι λαμπρα **31** και ⌜φησιν⌝ κορνηλιε εισηκουσθη ⌜⌝ σου η ⌜προσευχη⌝ και αι ⌜ελεημοσυναι⌝ σου εμνησθησαν ⌜⌝ ενωπιον του $\overline{\theta\upsilon}$ **32** πεμψον ουν εισ ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα οσ επικαλειται πετροσ ουτοσ ⌜ξενιζεται εν οικια σιμωνοσ βυρσεωσ⌝ παρα θαλασσαν ⌜⌝ **33** εξαυτησ ⌜ουν⌝ επεμψα προσ σε ⌜⌝ συ ⌜τε⌝ καλωσ εποιησασ ⌜⌝ παραγενομενοσ νυν ⌜ουν⌝⌜παντεσ⌝ ημεισ ⌜ενωπιον του $\overline{\theta\upsilon}$ παρεσμεν⌝ ακουσαι ⌜παντα τα προστεταγμενα σοι⌝⌜υπο⌝ του ⌜$\overline{\kappa\upsilon}$⌝ **34** ανοιξασ δε ⌜πετροσ το στομα⌝⌜⌝ ειπεν επ αληθειασ ⌜καταλαμβανομαι⌝ οτι ουκ ⌜εστιν⌝ προσωπολημπτησ ο $\overline{\theta\sigma}$ **35** ⌜αλλ⌝ εν παντι εθνει ο φοβουμενοσ αυτον και εργαζομενοσ δικαιοσυνην δεκτοσ αυτω ⌜εστιν⌝ **36** τον ⌜⌝ λογον ⌜⌝⌜απεστειλεν⌝ τοισ υιοισ ισραηλ ευαγγελιζομενοσ ⌜ειρηνην⌝ δια $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\rho}$ ουτοσ ⌜εστιν⌝ παντων $\overline{\kappa\sigma}$ **37** ⌜υμεισ⌝ οιδατε το ⌜γενομενον⌝ ⌜ρημα⌝ καθ οληση ⌜τησ⌝ ιουδαιασ ⌜αρξαμενοσ⌝⌜⌝ απο τησ γαλιλαιασ μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννησ **38** $\overline{\iota\nu}$ τον απο ναζαρεθ ⌜ωσ⌝ εχρισεν ⌜αυτον⌝ ο $\overline{\theta\sigma}$ ⌜$\overline{\pi\nu\iota}$ αγιω⌝ και δυναμει ⌜οσ⌝⌜διηλθεν⌝ ευεργετων και ιωμενοσ παντασ τουσ ⌜καταδυναστευομενουσ⌝ υπο του διαβολου οτι ο $\overline{\theta\sigma}$ ην μετ αυτου **39** και ⌜ημεισ⌝⌜⌝ μαρτυρεσ ⌜παντων⌝ ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων ⌜και εν ιερουσαλημ⌝ ον ⌜και⌝⌜ανειλαν⌝ κρεμασαντεσ επι ξυλου **40** τουτον ο $\overline{\theta\sigma}$ ⌜ηγειρεν⌝⌜τη τριτη ημερα⌝ και εδωκεν ⌜αυτον⌝ εμφανη γενεσθαι **41** ου παντι τω λαω αλλα ⌜μαρτυσι⌝ τοισ προκεχειροτονημενοισ ⌜υπο του $\overline{\theta\upsilon}$ ημειν⌝ οιτινεσ συνεφαγομεν ⌜⌝ και συνεπιομεν αυτω ⌜⌝ μετα το αναστηναι ⌜αυτον⌝ εκ νεκρων ⌜⌝ **42** και

⌜παρηγγειλεν⌝ ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι ⌜ουτος⌝ εστιν ο ωρισμενος υπο του θ̄ῡ κριτης ζωντων και νεκρων **43** τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εισ αυτον **44** ετι λαλουντοσ του πετρου τα ρηματα ταυτα ⌜επεπεσε⌝ το π̄ν̄ᾱ το αγιον επι παντασ τουσ ακουοντασ τον λογον **45** και εξεστησαν οι εκ περιτομησ πιστοι ⌜οσοι⌝ ⌜συνηλθαν⌝ τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του ⌜αγιου π̄ν̄σ̄⌝ εκκεχυται **46** ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαισ και μεγαλυνοντων τον θ̄ν̄ ⌜τοτε απεκριθη⌝ ⌜⌝ πετροσ **47** μητι το υδωρ ⌜δυναται κωλυσαι τισ⌝ του μη βαπτισθηναι ⌜τουτουσ⌝ οιτινεσ το π̄ν̄ᾱ το αγιον ελαβον ⌜ωσ⌝ και ημεισ **48** ⌜⌝ ⌜προσεταξεν⌝ ⌜δε⌝ ⌜αυτουσ⌝ ⌜εν τω ονοματι ῑῡ χ̄ῡ βαπτισθηναι⌝ τοτε ⌜ηρωτησαν⌝ αυτον ⌜επιμειναι⌝ ημερασ τινασ

11 ⌜ηκουσαν⌝ δε ⌜οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντεσ κατα την ιουδαιαν⌝ οτι και τα εθνη ⌜εδεξαντο⌝ τον λογον του θ̄ῡ **2** ⌜οτε δε ανεβη⌝ πετροσ ⌜⌝ εισ ⌜ιερουσαλημ⌝ ⌜διεκρινοντο προσ αυτον οι εκ περιτομησ⌝ **3** λεγοντεσ ⌜οτι⌝ ⌜εισηλθεν προσ ανδρασ ακροβυστιαν εχοντασ⌝ και ⌜συνεφαγεν⌝ ⌜⌝ αυτοισ **4** αρξαμενοσ δε ⌜⌝ πετροσ εξετιθετο αυτοισ ⌜⌝ καθεξησ λεγων **5** εγω ημην εν ⌜πολει ιοππη⌝ ⌜προσευχομενοσ⌝ και ειδον ⌜εν⌝ εκστασει οραμα ⌜καταβαινον⌝ σκευοσ τι ωσ οθονην μεγαλην ⌜τεσσαρσιν⌝ αρχαισ ⌜καθιεμενην⌝ εκ του ουρανου και ηλθεν ⌜αχρι⌝ εμου **6** εισ ην ατενισασ κατενοουν και ειδον ⌜τα⌝ τετραποδα τησ γησ και τα θηρια και ⌜τα⌝ ερπετα και ⌜τα⌝ πετεινα του ουρανου **7** ⌜ηκουσα δε και⌝ ⌜φωνησ λεγουσησ⌝ μοι ⌜αναστασ⌝ πετρε θυσον και φαγε **8** ⌜ειπον⌝

δε μηδαμωσ κε οτι ⌈⌉⌈κοινον η ακαθαρτον⌉ ουδεποτε εισηλθεν εισ το στομα ⌈μου⌉ **9** ⌈απεκριθη δε φωνη εκ δευτερου⌉ εκ του ουρανου ⌈⌉ α ο θσ ⌈εκαθαρισεν⌉ συ μη κοινου **10** τουτο ⌈δε⌉ εγενετο επι τρισ και ⌈ανεσπασθη παλιν⌉ απαντα εισ τον ουρανον **11** και ιδου εξαυτησ τρεισ ανδρεσ επεστησαν ⌈⌉ επι την οικιαν εν η ⌈ημεν⌉ απεσταλμενοι απο καισαρειασ προσ ⌈με⌉ **12** ⌈ειπεν⌉ δε ⌈το πνα μοι⌉ συνελθειν αυτοισ ⌈μηδεν διακριναντα⌉ ηλθον ⌈δε⌉ συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εισ τον οικον του ανδροσ **13** ⌈απηγγειλεν⌉⌈δε⌉ ημιν πωσ ⌈ειδεν⌉⌈τον⌉ αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα ⌈⌉⌈αποστειλον⌉ εισ ιοππην ⌈⌉ και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον **14** οσ ⌈λαλησει⌉ ρηματα προσ σε εν οισ σωθηση συ και πασ ο οικοσ σου **15** εν δε τω αρξασθαι με λαλειν ⌈επεπεσεν⌉ το πνα το αγιον επ ⌈αυτουσ ωσπερ⌉ και εφ ημασ εν αρχη **16** ⌈εμνησθην⌉ δε του ρηματοσ ⌈του⌉ κυ ωσ ελεγεν ιωαννησ μεν εβαπτισεν υδατι υμεισ δε βαπτισθησεσθαι εν ⌈πνι⌉ αγιω **17** ει ουν την ισην δωρεαν ⌈εδωκεν⌉ αυτοισ ⌈ο θσ⌉ ωσ και ημιν πιστευσασιν επι τον κν ιν χν εγω ⌈⌉ τισ ημην δυνατοσ κωλυσαι τον θν ⌈⌉ **18** ακουσαντεσ δε ταυτα ησυχασαν και ⌈εδοξασαν⌉ τον θν λεγοντεσ αρα ⌈⌉ και τοισ εθνεσιν ο θσ ⌈την⌉ μετανοιαν ⌈εισ ζωην εδωκεν⌉ **19** οι μεν ουν διασπαρεντεσ απο τησ θλιψεωσ τησ γενομενησ ⌈επι⌉⌈στεφανω⌉ διηλθον εωσ φοινικησ και κυπρου και αντιοχειασ μηδενι ⌈λαλουντεσ τον λογον⌉ ει μη ⌈μονον⌉ ⌈ιουδαιοισ⌉ **20** ησαν δε τινεσ εξ αυτων ανδρεσ κυπριοι και κυρηναιοι οιτινεσ ⌈ελθοντεσ⌉ εισ αντιοχιαν ελαλουν ⌈και⌉ προσ τουσ ⌈ελληνιστασ⌉ ευαγγελιζομενοι τον κν ιν ⌈ **21**

και ηνˎ χειρ κῡ μετ αυτων πολυσ τε αριθμοσ ⌜οˎ πιστευσασ επεστρεψεν επι τον κν **22** ηκουσθη δε ο λογοσ εισ τα ωτα τησ εκκλησιασ τησ ⌜ουσησˎ εν ⌜ιερουσαλημˎ περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν ⌜ˎ εωσ ⌜ˎ αντιοχειασ **23** οσ ⌜ˎ παραγενομενοσ και ιδων την χαριν ⌜τηνˎ του θῡ εχαρη και παρεκαλει παντασ τη προθεσει τησ καρδιασ προσμενειν ⌜ˎ τω κ῱ **24** οτι ⌜ην ανηρˎ αγαθοσ και πληρησ πνσ αγιου και πιστεωσ και προσετεθη οχλοσ ικανοσ ⌜τω κ῱ˎ **25** ⌜εξηλθεν δε εισ ταρσον αναζητησαι σαυλονˎ **26** και ⌜ευρων˩ ⌜˩ ⌜ηγαγενˎ εισ αντιοχειαν ⌜εγενετο δε αυτοισ καιˎ ενιαυτον ολον ⌜συναχθηναι εν τη εκκλησια και διδαξαιˎ οχλον ικανον ⌜χρηματισαι τε πρωτωσ εν αντιοχεια τουσ μαθητασ χριστιανουσˎ **27** εν ⌜ταυταισˎ δε ταισ ημεραισ κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εισ αντιοχειαν **28** ⌜αναστασ δεˎ εισ εξ αυτων ονοματι αγαβοσ ⌜εσημανενˎ δια του πνσ ⌜λειμον μεγαλην˩ ⌜μελλειν˩ εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην ⌜ητισˎ εγενετο επι κλαυδιου ⌜ˎ **29** ⌜τωνˎ δε ⌜μαθητων˩ καθωσ ⌜ευπορειτο τισ˩ ⌜ωρισαν εκαστοσ αυτων˩ εισ διακονιαν πεμψαι τοισ κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοισ **30** ⌜οˎ και ⌜ˎ εποιησαν αποστειλαντεσ προσ τουσ πρεσβυτερουσ δια χειροσ βαρναβα και ⌜σαυλουˎ

12 κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ⌜ηρωδησ ο βασιλευσ τασ χειρασˎ κακωσαι τινασ των απο τησ εκκλησιασ⌜ **2** ανειλεν δεˎ ιακωβον τον αδελφον ιωαννου ⌜μαχαιρηˎ **3** ⌜ιδων δεˎ οτι αρεστον ⌜εστινˎ τοισ ιουδαιοισ ⌜ˎ προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε ⌜ˎ ημεραι των αζυμων **4** ⌜ον καιˎ πιασασ εθετο ⌜εισ φυλακην˩ ⌜παραδουσˎ ⌜τεσσαρσινˎ τετραδιοισ στρατιωτων φυλασσειν ⌜αυτονˎ

βουλομενοσ μετα το πασχα ⌜αναγαγειν⌝ αυτον τω λαω **5** ο μεν ουν πετροσ ετηρειτο εν τη φυλακη ⌜προσευχη δε⌝ ην ⌜εκτενωσ γινομενη υπο⌝ τησ εκκλησιασ ⌜προσ τον θν̄⌝⌜περι⌝ αυτου **6** οτε δε ⌜ημελλεν⌝⌜προσαγαγειν αυτον ο⌝ ηρωδησ τη νυκτι εκεινη ην ο πετροσ κοιμωμενοσ μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενοσ ⌜αλυσεσι⌝⌜δυσιν⌝ φυλακεσ ⌜τε⌝⌜προ τησ θυρασ⌝ ετηρουν την φυλακην **7** και ιδου αγγελοσ κῡ επεστη ⌜⌝ και φωσ ⌜ελαμψεν εν⌝ τω οικηματι ⌜παταξασ⌝ δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και ⌜εξεπεσαν⌝⌜αυτου αι αλυσεισ εκ των χειρων⌝ **8** ⌜ειπεν⌝⌜δε⌝ ο αγγελοσ προσ αυτον ⌜ζωσαι⌝ και ⌜υποδησαι⌝ τα σανδαλια σου ⌜εποιησεν⌝ δε ⌜ουτωσ⌝ και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι **9** και εξελθων ηκολουθει ⌜⌝ και ουκ ηδει οτι αληθεσ ⌜εστιν⌝ το γινομενον ⌜δια⌝ του αγγελου εδοκει ⌜δε⌝ οραμα βλεπειν **10** διελθοντεσ δε πρωτην ⌜φυλακην και δευτεραν⌝⌜ηλθαν⌝ επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εισ την πολιν ητισ αυτοματη ⌜ηνυγη⌝ αυτοισ και εξελθοντεσ ⌜προηλθον⌝ ρυμην μιαν και ευθεωσ ⌜απεστη⌝ ο αγγελοσ απ αυτου **11** και ο πετροσ ⌜εν εαυτω γενομενοσ⌝⌜ειπεν⌝ νυν οιδα ⌜αληθωσ οτι⌝ ⌜εξαπεστειλεν⌝⌜⌝κσ̄ τον ⌜αγγελον⌝ αυτου και εξειλατο με εκ χειροσ ηρωδου και πασησ τησ προσδοκιασ ⌜του λαου⌝ των ιουδαιων **12** ⌜συνειδων τε⌝ ηλθεν επι την οικιαν ⌜τησ⌝ μαριασ τησ μητροσ ιωαννου του επικαλουμενου ⌜μαρκου⌝ ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι **13** ⌜κρουσαντοσ⌝ δε ⌜αυτου⌝ την θυραν του πυλωνοσ ⌜προσηλθεν⌝ παιδισκη ⌜υπακουσαι ονοματι ροδη⌝ **14** και επιγνουσα την φωνην του πετρου απο τησ χαρασ

ουκ ⌜ηνυξε⌝ τον πυλωνα ⌜⌝ εισδραμουσα δε απηγγειλεν
εσταναι ⌜τον⌝ πετρον προ του πυλωνοσ **15** ⌜οι⌝ δε ⌜προσ
αυτην ειπαν⌝ μαινη η δε διισχυριζετο ουτωσ εχειν οι ⌜δε⌝
⌜ελεγον⌝ ⌜ο⌝ αγγελοσ ⌜εστιν αυτου⌝ **16** ο δε ⌜πετροσ⌝
⌜επεμενεν⌝ κρουων ⌜ανοιξαντεσ⌝ δε ⌜ειδαν⌝ αυτον και
εξεστησαν **17** ⌜κατασεισασ⌝ δε ⌜αυτοισ⌝ τη χειρι ⌜σιγαν⌝
διηγησατο ⌜αυτοισ⌝ πωσ ⌜ο κσ̄ αυτον⌝ εξηγαγεν εκ τησ
φυλακησ ⌜ειπεν⌝ ⌜τε⌝ απαγγειλατε ιακωβω και τοισ
αδελφοισ ταυτα και εξελθων επορευθη εισ ετερον τοπον
18 γενομενησ δε ημερασ ην ταραχοσ ⌜ουκ ολιγοσ⌝ εν
τοισ στρατιωταισ τι αρα ο πετροσ εγενετο **19** ηρωδησ
⌜δε⌝ επιζητησασ αυτον και μη ευρων ανακρινασ τουσ
φυλακασ εκελευσεν ⌜απαχθηναι⌝ και κατελθων απο
τησ ιουδαιασ εισ ⌜⌝ καισαρειαν ⌜διετρειβεν⌝ **20** ην ⌜δε⌝
⌜⌝ θυμομαχων τυριοισ και σιδωνιοισ ⌜ομοθυμαδον δε⌝
παρησαν προσ ⌜αυτον⌝ και πεισαντεσ βλαστον τον επι
του κοιτωνοσ ⌜του βασιλεωσ⌝ ⌜ητουντο⌝ ειρηνην δια
το τρεφεσθαι ⌜αυτων την χωραν απο⌝ τησ βασιλικησ
21 τακτη δε ημερα ⌜ο⌝ ηρωδησ ενδυσαμενοσ αισθητα
βασιλικην ⌜⌝ καθισασ επι του βηματοσ εδημηγορει προσ
αυτουσ ⌜⌝ **22** ο δε δημοσ επεφωνει ⌜θ̄ῡ φωνη⌝ και ουκ
⌜ανθρωπου⌝ **23** παραχρημα δε ⌜επαταξεν αυτον⌝ αγγελοσ
κῡ ανθ ων ουκ ⌜εδωκεν⌝ ⌜την⌝ δοξαν τω θ̄ω̄ και ⌜⌝
γενομενοσ σκωληκοβρωτοσ ⌜⌝ εξεψυξεν **24** ο δε λογοσ
του ⌜θ̄ῡ⌝ ⌜ηυξανεν⌝ και επληθυνετο **25** βαρναβασ δε
και σαυλοσ ⌜υπεστρεψαν εισ⌝ ιερουσαλημ πληρωσαντεσ
την διακονιαν συνπαραλαβοντεσ ⌜⌝ ιωαννην τον
⌜επικληθεντα⌝ μαρκον

13 ησαν δε ⌜⌝ εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ⌜ο τε⌝ βαρναβας και συμεων ο ⌜καλουμενος⌝ νιγερ και λουκιος ⌜ο⌝ κυρηναιος μαναην τε ηρωδου ⌜του⌝ τετραρχου συντροφος και σαυλος **2** λειτουργουντων δε αυτων τω κω̄ και νηστευοντων ⌜ειπεν⌝ το πνα̅ το αγιον αφορισατε δη μοι τον ⌜⌝ βαρναβαν και ⌜⌝ σαυλον εισ το εργον ο προσκεκληµαι αυτουσ **3** τοτε νηστευσαντεσ και προσευξαμενοι ⌜⌝ και επιθεντεσ τασ χειρασ αυτοισ ⌜απελυσαν **4** αυτοι⌝ μεν ουν εκπεμφθεντεσ υπο ⌜του αγιου πνσ̄ κατηλθον⌝ εισ ⌜⌝ σελευκιαν εκειθεν ⌜τε⌝ απεπλευσαν εισ ⌜⌝ κυπρον **5** ⌜και γενομενοι⌝ ⌜εν⌝ ⌜⌝ ⌜σαλαμεινι⌝ ⌜κατηγγελλον⌝ τον λογον του ⌜θ̄ῡ⌝ εν ταισ συναγωγαισ των ιουδαιων ειχον δε και ⌜⌝ ιωαννην ⌜υπηρετην **6** διελθοντεσ⌝ δε ⌜οληνˉ⌝ την νησον αχρι παφου ⌜ευρον⌝ ⌜ανδρα⌝ τινα μαγον ⌜⌝ ψευδοπροφητην ιουδαιον ⌜ω ονομα⌝ ⌜⌝ ⌜βαριησουσ⌝ **7** οσ ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτοσ ⌜προσκαλεσαμενοσ⌝ βαρναβαν και ⌜σαυλον⌝ ⌜επεζητησεν⌝ ακουσαι τον λογον του θ̄ῡ **8** ανθιστατο δε αυτοισ ελυμασ ο μαγοσ ⌜ουτωσ⌝ γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο τησ πιστεωσ ⌜⌝ **9** σαυλοσ δε ο και παυλοσ πλησθεισ πνσ̄ αγιου ⌜⌝ ατενισασ εισ αυτον **10** ⌜ειπεν ω πληρησ παντοσ δολου⌝ και ⌜πασησ⌝ ραδιουργιασ ⌜υιε⌝ διαβολου εχθρε πασησ δικαιοσυνησ ου παυση διαστρεφων τασ οδουσ ⌜του⌝ κῡ τασ ⌜⌝ ευθειασ **11** και νυν ιδου ⌜⌝ χειρ ⌜⌝ κῡ επι σε και εση τυφλοσ μη βλεπων τον ηλιον ⌜αχρι⌝ καιρου ⌜παραχρημα τε⌝ ⌜επεσεν⌝ ⌜επ αυτον⌝ αχλυσ και σκοτοσ και περιαγων εζητει χειραγωγουσ **12** ⌜τοτε ιδων⌝ ο ανθυπατοσ το γεγονοσ ⌜επιστευσεν εκπλησσομενοσ⌝ επι

τη διδαχη του ⌜κυ⌝ **13** αναχθεντεσ ⌜δε⌝ απο τησ παφου οι περι ⌜⌝ παυλον ηλθον εισ περγην τησ παμφυλιασ ιωαννησ δε αποχωρησασ απ αυτων ⌜υπεστρεψεν⌝ εισ ιεροσολυμα **14** ⌜αυτοι⌝ δε διελθοντεσ απο τησ περγησ ⌜παρεγενοντο⌝ εισ αντιοχειαν ⌜την πισιδιαν⌝ και ⌜ελθοντεσ⌝ εισ την συναγωγην ⌜τη ημερα των σαββατων⌝ εκαθισαν **15** μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προσ αυτουσ λεγοντεσ ανδρεσ αδελφοι ει ⌜τισ⌝⌜εστιν⌝⌜εν υμιν λογοσ⌝ παρακλησεωσ προσ τον λαον λεγετε **16** αναστασ δε ⌜⌝ παυλοσ και κατασεισασ τη χειρι ειπεν ανδρεσ ⌜ισραηλειται⌝ και οι φοβουμενοι τον θν ακουσατε **17** ο θσ του λαου ⌜τουτου⌝⌜ισραηλ⌝ εξελεξατο τουσ πατερασ ημων ⌜και⌝ τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν ⌜⌝ γη ⌜αιγυπτου⌝ και μετα βραχειονοσ υψηλου εξηγαγεν αυτουσ εξ αυτησ **18** και ⌜ωσ τεσσερακονταετη χρονον⌝ ⌜ετροποφορησεν⌝ αυτουσ εν τη ερημω **19** ⌜και⌝ καθελων εθνη επτα εν γη χανααν ⌜κατεκληρονομησεν⌝⌜⌝ την γην ⌜αυτων **20** ωσ ετεσι τετρακοσιοισ και πεντηκοντα και μετα ταυτα⌝⌜εδωκεν⌝ κριτασ εωσ σαμουηλ ⌜⌝ προφητου **21** κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοισ ο θσ τον σαουλ υιον κεισ ανδρα εκ φυλησ βενιαμειν ετη τεσσερακοντα **22** και μεταστησασ αυτον ηγειρεν ⌜τον δαυειδ αυτοισ⌝ εισ βασιλεα ω και ⌜ειπεν⌝ μαρτυρησασ ευρον δαυειδ τον ⌜του⌝ ιεσσαι ⌜ανδρα⌝ κατα την καρδιαν μου οσ ποιησει παντα τα θεληματα μου **23** ⌜τουτου⌝ ο θσ ⌜απο του σπερματοσ⌝ κατ επαγγελιαν ⌜ηγαγεν⌝ τω ισραηλ ⌜σωτηρα ιν⌝ **24** προκηρυξαντοσ ιωαννου προ προσωπου τησ εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιασ ⌜παντι⌝ τω ⌜λαω⌝ ισραηλ **25** ωσ δε ⌜επληρου⌝⌜⌝ ιωαννησ τον

δρομον ⌜ελεγεν⌝ ⌜τι⌝ ⌜εμε⌝ υπονοειται ειναι ουκ ειμι εγω ⌜αλλ⌝ ιδου ερχεται μετ εμε ου ⌜ουκ ειμι αξιοσ⌝ το υποδημα των ποδων λυσαι **26** ανδρεσ αδελφοι υιοι γενουσ αβρααμ ⌜και⌝ οι εν ⌜υμιν⌝ φοβουμενοι τον $\overline{\theta\nu}$ ⌜ημιν⌝ ο λογοσ ⌜τησ σωτηριασ ταυτησ⌝⌜εξαπεσταλη⌝ **27** οι γαρ κατοικουντεσ ⌜εν⌝ ιερουσαλημ και οι αρχοντεσ ⌜αυτων τουτον αγνοησαντεσ και⌝ τασ ⌜φωνασ⌝ των προφητων τασ κατα ⌜παν σαββατον⌝ αναγινωσκομενασ⌜⌝ κρειναντεσ επληρωσαν **28** και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντεσ ⌜ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον⌝ **29** ωσ δε ⌜ετελεσαν⌝⌜παντα⌝ τα ⌜περι αυτου γεγραμμενα⌝⌜⌝ καθελοντεσ απο του ξυλου⌜⌝ εθηκαν εισ μνημειον **30** ⌜ο δε⌝ $\overline{\theta\sigma}$ ηγειρεν ⌜αυτον εκ νεκρων **31** οσ⌝ ωφθη ⌜επι ημερασ πλειουσ τοισ συναναβασιν αυτω απο τησ γαλιλαιασ εισ ιερουσαλημ⌝ οιτινεσ⌜⌝⌜νυν εισι⌝ μαρτυρεσ αυτου προσ τον λαον **32** και ημεισ υμασ ευαγγελιζομεθα την προσ τουσ πατερασ ⌜επαγγελιαν γενομενην⌝ **33** οτι ταυτην ο $\overline{\theta\sigma}$ ⌜εκπεπληρωκεν⌝ τοισ τεκνοισ ⌜ημων⌝ αναστησασ ⌜$\overline{\iota\eta}$⌝⌜⌝⌜ωσ και⌝ εν ⌜τω⌝⌜⌝⌜ψαλμω⌝⌜γεγραπται τω δευτερω⌝ υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε⌜ **34** οτι⌝ δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εισ διαφθοραν ουτωσ ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυειδ τα πιστα **35** ⌜διοτι⌝ και ⌜εν ετερω⌝ λεγει ου δωσεισ τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν **36** δαυειδ ⌜μεν⌝ γαρ ιδια γενεα υπηρετησασ τη του $\overline{\theta\upsilon}$ βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προσ ⌜τουσ⌝ πατερασ αυτου και ⌜ιδεν⌝ διαφθοραν **37** ⌜ον⌝ δε ο $\overline{\theta\sigma}$ ηγειρεν ουκ ⌜ειδεν⌝ διαφθοραν **38** γνωστον ουν ⌜εστω υμιν⌝ ανδρεσ αδελφοι οτι δια ⌜τουτου⌝ υμιν ⌜αφεσισ⌝ αμαρτιων καταγγελλεται ⌜και⌝

απο παντων ων ουκ ⌜ηδυνηθητε⌝ εν ⌜⌝ νομω μωυσεως
δικαιωθηναι **39** εν τουτω ⌜⌝ πασ ο πιστευων ⌜δικαιουται⌝
⌜⌝ **40** βλεπετε ουν μη ⌜επελθη⌝⌜⌝ το ειρημενον εν τοισ
προφηταισ **41** ιδετε οι ⌜καταφρονηται⌝ και ⌜θαυμασατε⌝
και αφανισθητε οτι εργον ⌜εργαζομαι εγω⌝ εν ταισ ημεραισ
υμων ⌜εργον⌝⌜ο⌝ ου μη πιστευσητε εαν τισ ⌜εκδιηγηται⌝
υμιν ⌜⌝ **42** εξιοντων δε ⌜αυτων παρεκαλουν⌝ εισ το
⌜μεταξυ⌝ σαββατον ⌜⌝ λαληθηναι αυτοισ ⌜τα⌝ ρηματα
⌜ταυτα⌝ **43** λυθεισησ δε ⌜⌝ τησ συναγωγησ ηκολουθησαν
πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων
τω παυλω και ⌜τω⌝ βαρναβα οιτινεσ προσλαλουντεσ
⌜αυτοισ⌝⌜επειθον⌝⌜αυτουσ⌝⌜προσμενειν⌝ τη χαριτι του
θ̄ῡ⌜⌝ **44** τω ⌜δε⌝⌜ερχομενω⌝ σαββατω σχεδον ⌜πασα⌝ η
πολισ συνηχθη ⌜ακουσαι⌝⌜τον⌝ λογον ⌜⌝ του ⌜θ̄ῡ⌝ **45**
⌜ιδοντεσ δε⌝ οι ιουδαιοι ⌜τουσ οχλουσ⌝ επλησθησαν ζηλου
και αντελεγον τοισ ⌜⌝ υπο ⌜⌝ παυλου ⌜λαλουμενοισ⌝⌜⌝
βλασφημουντεσ **46** ⌜παρρησιασαμενοι⌝⌜τε⌝ ο παυλοσ και
⌜ο⌝ βαρναβασ ⌜ειπαν⌝⌜⌝ υμιν ⌜ην αναγκαιον πρωτον⌝
λαληθηναι τον λογον του θ̄ῡ ⌜επιδη⌝⌜δε⌝ απωθεισθαι
αυτον και ουκ αξιουσ ⌜κρινεται⌝⌜εαυτουσ⌝ τησ ⌜αιωνιου⌝
ζωησ ιδου στρεφομεθα εισ τα εθνη **(aiōnios g166)** **47** ⌜ουτωσ⌝
γαρ ⌜εντεταλται ημιν ο⌝ κ̄σ̄ ⌜τεθεικα σε εισ φωσ εθνων⌝
του ειναι ⌜σε⌝ εισ σωτηριαν εωσ εσχατου τησ γησ **48**
⌜ακουοντα δε⌝ τα εθνη ⌜εχαιρον και⌝⌜εδοξαζον⌝ τον
λογον του ⌜κ̄ῡ⌝ και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εισ
ζωην ⌜αιωνιον⌝ **(aiōnios g166)** **49** ⌜διεφερετο δε⌝ ο λογοσ ⌜του
κ̄ῡ⌝⌜δι⌝ ολησ τησ χωρασ **50** οι δε ιουδαιοι ⌜παρωτρυναν⌝
τασ σεβομενασ γυναικασ ⌜⌝ τασ ⌜ευσχημονασ⌝ και τουσ
πρωτουσ τησ πολεωσ και επηγειραν ⌜⌝ διωγμον επι ⌜τον⌝

παυλον και ⌜⌝ βαρναβαν και εξεβαλον αυτουσ απο των οριων ⌜αυτων⌝ **51** οι δε εκτιναξαμενοι ⌜τον κονιορτον⌝ των ποδων ⌜⌝ επ αυτουσ ⌜ηλθον⌝ εισ ικονιον **52** οι ⌜τε⌝ μαθηται επληρουντο χαρασ και $\overline{\pi\nu\sigma}$ αγιου

14 εγενετο δε εν εικονιω κατα το αυτο εισελθειν ⌜αυτουσ⌝ εισ την συναγωγην ⌜των ιουδαιων⌝ και λαλησαι ουτωσ ⌜⌝ ωστε ⌜πιστευσαι⌝ ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθοσ **2** οι δε ⌜απειθησαντεσ ιουδαιοι επηγειραν⌝ και εκακωσαν τασ ψυχασ των εθνων κατα των αδελφων ⌜⌝ **3** ικανον μεν ουν χρονον ⌜διετριψαν⌝ παρρησιαζομενοι επι τω $\overline{\kappa\omega}$ τω μαρτυρουντι ⌜⌝ τω λογω τησ χαριτοσ αυτου ⌜⌝ ⌜διδοντι⌝ σημεια και τερατα γεινεσθαι δια των χειρων ⌜αυτων⌝ **4** ⌜εσχισθη δε⌝ το πληθοσ τησ πολεωσ και οι μεν ησαν συν τοισ ιουδαιοισ ⌜οι⌝ δε συν τοισ αποστολοισ ⌜⌝ **5** ωσ δε εγενετο ορμη των εθνων ⌜τε⌝ και ⌜⌝ ιουδαιων συν τοισ ⌜αρχουσιν⌝ αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτουσ **6** συνιδοντεσ ⌜⌝ κατεφυγον εισ τασ πολεισ τησ λυκαονιασ ⌜⌝ λυστραν και δερβην και την περιχωρον ⌜⌝ **7** κακει ⌜ευαγγελιζομενοι ησαν⌝ ⌜⌝ **8** και τισ ανηρ ⌜αδυνατοσ εν λυστροισ τοισ ποσιν εκαθητο χωλοσ⌝ εκ κοιλιασ ⌜⌝ μητροσ αυτου ⌜⌝ οσ ουδεποτε ⌜περιεπατησεν⌝ **9** ουτοσ ⌜⌝ ⌜ηκουεν⌝ του παυλου ⌜λαλουντοσ⌝ ⌜οσ ατενισασ⌝ αυτω ⌜⌝ και ιδων οτι ⌜εχει πιστιν⌝ του σωθηναι **10** ⌜ειπεν⌝ μεγαλη ⌜⌝ φωνη ⌜⌝ αναστηθι επι τουσ ποδασ σου ⌜ορθοσ⌝ και ⌜ηλατο⌝ ⌜και⌝ περιεπατει **11** οι ⌜τε⌝ οχλοι ⌜ιδοντεσ⌝ ο εποιησεν ⌜⌝ παυλοσ επηραν ⌜την⌝ φωνην ⌜αυτων⌝ λυκαονιστι λεγοντεσ οι θεοι ομοιωθεντεσ ⌜⌝ ⌜ανθρωποισ⌝ κατεβησαν προσ ημασ **12** εκαλουν ⌜τε τον⌝ βαρναβαν ⌜δια⌝ τον δε παυλον ερμην ⌜επειδη⌝ αυτοσ ην

⌈ο⌉ ηγουμενοσ του λογου **13** ⌈ο τε⌉⌈ιερευσ του διοσ του οντοσ⌉⌈προ⌉⌈τησ⌉ πολεωσ ⌈⌉ ταυρουσ ⌈⌉ και στεμματα επι τουσ πυλωνασ ⌈ενεγκασ⌉ συν τοισ οχλοισ ⌈ηθελεν θυειν **14** ακουσαντεσ⌉ δε ⌈οι αποστολοι⌉ βαρναβασ και παυλοσ διαρρηξαντεσ τα ιματια ⌈εαυτων⌉⌈⌉⌈εξεπηδησαν⌉ ⌈εισ⌉ τον οχλον κραζοντεσ **15** και ⌈λεγοντεσ⌉ ανδρεσ ⌈⌉ τι ταυτα ποιειτε ⌈και ημεισ⌉ ομοιοπαθεισ ⌈εσμεν υμιν⌉ ανθρωποι ευαγγελιζομενοι ⌈υμασ⌉ απο τουτων των ματαιων ⌈⌉⌈επιστρεφειν⌉ επι ⌈⌉ θ̄ν̄ ⌈⌉ ζωντα ⌈οσ εποιησεν⌉ τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοισ **16** ⌈οσ⌉ εν ταισ παρωχημεναισ ⌈γενεαισ⌉ ⌈ιασεν⌉ ⌈παντα⌉ τα εθνη πορευεσθαι ταισ οδοισ αυτων **17** ⌈καιτοι⌉ ουκ αμαρτυρον ⌈αυτον αφηκεν⌉ ⌈αγαθουργων⌉ ουρανοθεν ⌈υμιν⌉⌈υετουσ διδουσ⌉ και καιρουσ καρποφορουσ εμπιπλων τροφησ και ευφροσυνησ ⌈τασ⌉ καρδιασ ⌈υμων⌉ **18** και ταυτα λεγοντεσ ⌈μολισ⌉ ⌈κατεπαυσαν⌉ τουσ οχλουσ του μη θυειν αυτοισ ⌈⌉ **19** ⌈επηλθαν⌉⌈δε⌉⌈απο αντιοχειασ και ικονιου ιουδαιοι⌉ και ⌈πεισαντεσ⌉ τουσ οχλουσ ⌈⌉ και ⌈λιθασαντεσ⌉ τον παυλον ⌈⌉⌈εσυρον⌉ ⌈εξω⌉ τησ πολεωσ ⌈νομιζοντεσ⌉ ⌈αυτον τεθνηκεναι **20** κυκλωσαντων⌉ δε ⌈των μαθητων αυτον⌉ αναστασ εισηλθεν εισ την ⌈⌉ πολιν ⌈και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εισ δερβην **21** ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην⌉ και ⌈μαθητευσαντεσ⌉⌈ικανουσ υπεστρεψαν⌉ εισ ⌈την⌉ λυστραν και ⌈εισ⌉ εικονιον και ⌈εισ⌉ αντιοχειαν **22** επιστηριζοντεσ τασ ψυχασ των μαθητων ⌈⌉ παρακαλουντεσ ⌈⌉ εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλειψεων ⌈δει⌉ ημασ ⌈εισελθειν⌉ εισ την βασιλειαν του θ̄ῡ̄ **23** χειροτονησαντεσ δε αυτοισ ⌈κατ

εκκλησιαν πρεσβυτερουσ⌉ προσευξαμενοι ⌈⌉ μετα νηστιων παρεθεντο αυτουσ τω κ̅ω̅ εισ ον ⌈πεπιστευκισαν **24** και διελθοντεσ⌉⌈⌉ την πισιδιαν ⌈ηλθον⌉ εισ ⌈την⌉ παμφυλιαν **25** και λαλησαντεσ ⌈εν⌉⌈⌉⌈περγη⌉ τον λογον ⌈⌉ κατεβησαν εισ ατταλιαν ⌈⌉ **26** κακειθεν ⌈απεπλευσαν⌉ εισ αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θ̅υ̅ εισ το εργον ο επληρωσαν **27** παραγενομενοι δε και ⌈συναγαγοντεσ⌉ την εκκλησιαν ⌈ανηγγελλον⌉ οσα ⌈εποιησεν ο θ̅σ̅⌉⌈⌉⌈μετ⌉⌈⌉ αυτων και οτι ⌈ηνοιξεν⌉ τοισ ⌈εθνεσιν⌉ θυραν πιστεωσ **28** διετριβον δε ⌈⌉ χρονον ουκ ολιγον συν τοισ μαθηταισ

15 και τινεσ κατελθοντεσ απο τησ ιουδαιασ εδιδασκον τουσ αδελφουσ οτι ⌈εαν⌉ μη ⌈περιτμηθητε⌉⌈⌉ τω ⌈εθει⌉ ⌈τω⌉ μωυσεωσ ⌈⌉ ου ⌈δυνασθε⌉ σωθηναι **2** γενομενησ ⌈δε⌉⌈στασεωσ⌉ και ⌈ζητησεωσ⌉ ουκ ολιγησ τω παυλω και ⌈τω⌉ βαρναβα ⌈προσ αυτουσ εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινασ αλλουσ εξ αυτων⌉ προσ τουσ αποστολουσ και ⌈⌉ πρεσβυτερουσ εισ ιερουσαλημ ⌈⌉ περι του ζητηματοσ τουτου **3** οι μεν ουν προπεμφθεντεσ υπο τησ εκκλησιασ διηρχοντο την ⌈τε⌉ φοινικην και ⌈⌉ σαμαρειαν ⌈εκδιηγουμενοι⌉ την επιστροφην των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην ⌈πασιν⌉ τοισ αδελφοισ **4** παραγενομενοι δε εισ ⌈ιεροσολυμα⌉⌈παρεδεχθησαν⌉⌈⌉ ⌈απο⌉ τησ εκκλησιασ ⌈και⌉ των αποστολων και των πρεσβυτερων ⌈ανηγγειλαν⌉⌈τε⌉ οσα ⌈ο θ̅σ̅ εποιησεν⌉ μετ αυτων **5** ⌈⌉ εξανεστησαν ⌈δε τινεσ των απο τησ αιρεσεωσ των φαρισαιων πεπιστευκοτεσ λεγοντεσ⌉ οτι δει περιτεμνειν αυτουσ παραγγελλειν ⌈τε⌉ τηρειν τον νομον μωυσεωσ **6** συνηχθησαν ⌈δε⌉ οι αποστολοι και ⌈οι⌉ πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου **7** πολλησ δε

⌜ζητησεωσ⌝ γενομενησ ⌜⌝⌜αναστασ⌝ πετροσ ⌜⌝⌜ειπεν⌝ προσ αυτουσ ανδρεσ αδελφοι υμεισ επιστασθε ⌜οτι⌝ αφ ημερων αρχαιων ⌜εν υμιν εξελεξατο ο θ̅σ̅⌝ δια ⌜του⌝ στοματοσ μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι **8** ⌜και ο⌝ καρδιογνωστησ ⌜⌝ θ̅σ̅ ⌜εμαρτυρησεν⌝ αυτοισ ⌜δουσ⌝ το π̅ν̅α̅ το αγιον καθωσ και ημιν **9** ⌜και⌝ ουδεν ⌜διεκρινεν⌝ μεταξυ ημων ⌜τε⌝ και αυτων τη πιστει καθαρισασ τασ καρδιασ αυτων **10** ⌜νυν⌝ ουν τι πιραζετε τον θ̅ν̅ επιθειναι ⌜ζυγον⌝ επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερεσ ημων ουτε ημεισ ισχυσαμεν βαστασαι **11** αλλα δια τησ χαριτοσ ⌜του⌝ κ̅υ̅ ι̅υ̅ ⌜⌝⌜πιστευομεν⌝ σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι **12** ⌜⌝⌜εσειγησεν⌝⌜δε⌝ παν το πληθοσ και ηκουον ⌜βαρναβα⌝ και ⌜παυλου εξηγουμενων⌝ οσα εποιησεν ο θ̅σ̅ σημεια και τερατα εν τοισ ⌜εθνεσιν⌝ δι αυτων **13** μετα δε το σιγησαι αυτουσ ⌜απεκριθη⌝ ιακωβοσ ⌜λεγων⌝ ανδρεσ αδελφοι ακουσατε μου **14** συμεων εξηγησατο καθωσ πρωτον ο θ̅σ̅ επεσκεψατο ⌜λαβειν εξ εθνων⌝ λαον ⌜⌝ τω ονοματι αυτου **15** και ⌜τουτω συμφωνουσιν⌝ οι λογοι των προφητων καθωσ γεγραπται **16** μετα ⌜⌝ ταυτα ⌜αναστρεψω⌝ και ανοικοδομησω την σκηνην δαυειδ την πεπτωκυιαν και τα ⌜κατεστραμμενα⌝ αυτησ ⌜ανοικοδομησω⌝ και ανορθωσω αυτην **17** οπωσ αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον ⌜κ̅ν̅⌝ και παντα τα εθνη εφ ουσ επικεκληται το ονομα μου επ αυτουσ λεγει κ̅σ̅ ⌜⌝⌜ποιων⌝ ταυτα ⌜⌝ **18** ⌜γνωστα⌝ απ αιωνοσ ⌜⌝ **(aiōn g165)** **19** διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοισ απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θ̅ν̅ **20** ⌜αλλ⌝ επιστειλαι αυτοισ του απεχεσθαι ⌜⌝ των αλισγηματων των ειδωλων ⌜και τησ πορνειασ και του

πνικτου⌉ και ⌈του⌉ αιματοσ⌈⌉ **21** μωυσησ γαρ εκ γενεων
⌈αρχαιων κατα πολιν τουσ κηρυσσοντασ αυτον εχει⌉ εν
ταισ συναγωγαισ κατα παν σαββατον αναγινωσκομενοσ
22 τοτε ⌈εδοξε⌉ τοισ αποστολοισ και τοισ πρεσβυτεροισ
συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενουσ ανδρασ ⌈εξ αυτων⌉
πεμψαι εισ αντιοχειαν συν ⌈τω⌉ παυλω και βαρναβα
ιουδαν τον ⌈καλουμενον⌉⌈βαρσαββαν⌉ και σιλαν ανδρασ
⌈ηγουμενουσ⌉ εν τοισ αδελφοισ **23** γραψαντεσ ⌈δια χειροσ
αυτων⌉ οι αποστολοι και ⌈οι⌉ πρεσβυτεροι ⌈⌉ αδελφοι
⌈τοισ⌉ κατα την αντιοχειαν και ⌈⌉⌈συριαν⌉ και ⌈κιλικιαν⌉
⌈αδελφοισ τοισ εξ εθνων⌉ χαιρειν **24** ⌈επειδη⌉ ηκουσαμεν
οτι τινεσ εξ ⌈ημων⌉⌈εξελθοντεσ⌉⌈εταραξαν⌉ υμασ λογοισ
ανασκευαζοντεσ τασ ψυχασ υμων ⌈⌉ οισ ου διεστειλαμεθα
25 εδοξεν ημιν γενομενοισ ομοθυμαδον ⌈εκλεξαμενοισ⌉
ανδρασ πεμψαι προσ υμασ συν τοισ αγαπητοισ ⌈ημων⌉
βαρναβα και παυλω **26** ανθρωποισ ⌈παραδεδωκοσι τασ
ψυχασ⌉ αυτων υπερ του ονοματοσ του $\overline{\text{κυ}}$ ημων $\overline{\text{ιυ}}$ $\overline{\text{χρ}}$ ⌈⌉
27 απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτουσ δια
λογου ⌈απαγγελλοντασ τα αυτα⌉ **28** ⌈εδοξεν⌉ γαρ ⌈τω $\overline{\text{πνι}}$
τω αγιω⌉ και ημιν ⌈⌉ μηδεν ⌈πλεον⌉ επιτιθεσθαι ⌈υμιν⌉
βαροσ πλην ⌈τουτων των επαναγκαισ⌉ **29** απεχεσθαι
ειδωλοθυτων και αιματοσ ⌈και πνικτων⌉ και πορνειασ
⌈εξ⌉ ων διατηρουντεσ εαυτουσ ευ πραξετε ⌈⌉ ερρωσθε **30**
οι μεν ουν απολυθεντεσ ⌈⌉⌈κατηλθον⌉ εισ αντιοχειαν και
⌈συναγαγοντεσ⌉ το πληθοσ επεδωκαν την επιστολην **31**
αναγνοντεσ δε εχαρησαν επι τη παρακλησει **32** ιουδασ
⌈τε⌉ και σιλασ και αυτοι προφηται οντεσ ⌈⌉ δια λογου
⌈πολλου⌉ παρεκαλεσαν τουσ αδελφουσ ⌈και επεστηριξαν⌉
33 ποιησαντεσ δε ⌈⌉ χρονον απελυθησαν μετ ειρηνησ

απο των αδελφων προσ⌈τουσ αποστειλαντασ αυτουσ⌉
⌈ **35** παυλοσ δε⌉ και βαρναβασ διετριβον εν αντιοχεια
διδασκοντεσ και ευαγγελιζομενοι ⌈μετα και⌉ ετερων
πολλων τον λογον του κῡ **36** μετα δε τινασ ημερασ
⌈ειπεν⌉⌈προσ βαρναβαν παυλοσ⌉ επιστρεψαντεσ ⌈δη⌉
επισκεψωμεθα τουσ αδελφουσ⌈⌉ κατα ⌈πολιν πασαν⌉ εν
⌈αισ⌉⌈κατηγγειλαμεν⌉ τον λογον του κῡ πωσ ⌈εχουσιν⌉
37 βαρναβασ δε ⌈εβουλετο⌉⌈συνπαραλαβειν⌉⌈και τον⌉
ιωαννην τον ⌈καλουμενον⌉ μαρκον **38** παυλοσ δε ⌈ηξιου⌉
τον ⌈αποσταντα⌉ απ αυτων απο παμφυλιασ και μη
συνελθοντα ⌈αυτοισ⌉ εισ το εργον ⌈μη συνπαραλαμβανειν
τουτον⌉ **39** εγενετο ⌈δε⌉ παροξυσμοσ ωστε αποχωρισθηναι
αυτουσ απ αλληλων ⌈τον τε βαρναβαν παραλαβοντα⌉
⌈τον⌉⌈μαρκον⌉⌈εκπλευσαι⌉ εισ κυπρον **40** παυλοσ δε
⌈επιλεξαμενοσ⌉ σιλαν ⌈εξηλθεν⌉ παραδοθεισ τη χαριτι
⌈του⌉⌈κῡ⌉⌈υπο⌉ των αδελφων **41** διηρχετο δε ⌈την
συριαν⌉ και ⌈κιλικιαν⌉ επιστηριζων τασ εκκλησιασ⌈

16 κατηντησεν δε⌉⌈και⌉ εισ δερβην και ⌈εισ⌉ λυστραν
και ιδου μαθητησ τισ ⌈ην εκει⌉⌈ονοματι⌉ τιμοθεοσ υιοσ
γυναικοσ⌈⌉ ιουδαιασ πιστησ πατροσ δε ελληνοσ **2** οσ
εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροισ και ⌈εικονιω⌉ αδελφων
3 τουτον ηθελησεν ο παυλοσ συν αυτω εξελθειν και
⌈λαβων περιετεμεν⌉ αυτον δια τουσ ιουδαιουσ τουσ οντασ
εν τοισ τοποισ εκεινοισ ηδεισαν γαρ ⌈απαντεσ⌉⌈οτι ελλην
ο πατηρ αυτου⌉ υπηρχεν **4** ⌈ωσ δε διεπορευοντο⌉ τασ
πολεισ⌈⌉⌈παρεδιδοσαν⌉ αυτοισ ⌈φυλασσειν τα δογματα τα
κεκριμενα υπο των⌉ αποστολων και⌈⌉ πρεσβυτερων των
εν ⌈ιεροσολυμοισ⌉ **5** αι μεν ουν εκκλησιαι εστερεουντο
⌈τη πιστει⌉ και επερισσευον τω αριθμω καθ ημεραν

6 ⌜διηλθον⌝ δε την φρυγιαν και ⌜⌝ γαλατικην χωραν κωλυθεντεσ υπο του αγιου $\overline{\text{πνσ}}$ ⌜⌝ λαλησαι τον λογον ⌜εν τη ασια **7** ελθοντεσ⌝⌜δε⌝ κατα την μυσιαν ⌜επιραζον⌝⌜εισ⌝ ⌜την⌝⌜βιθυνιαν⌝⌜πορευθηναι⌝ και ουκ ειασεν αυτουσ το $\overline{\text{πνα}}$ ⌜$\overline{\text{ιυ}}$⌝ **8** ⌜παρελθοντεσ⌝ δε την μυσιαν ⌜κατεβησαν⌝ εισ τρωαδα **9** και ⌜ορασα⌝⌜δια⌝ νυκτοσ ⌜τω παυλω ωφθη⌝⌜⌝ ανηρ ⌜μακαιδων τισ ην⌝ εστωσ ⌜και παρακαλων αυτον⌝ και λεγων διαβασ εισ μακεδονιαν βοηθησον ημιν **10** ⌜ωσ δε⌝ το ορασα ⌜ειδεν ευθεωσ εζητησαμεν εξελθειν εισ μακαιδονιαν συμβιβαζοντεσ⌝ οτι προσκεκληται ⌜ημασ⌝ ο ⌜$\overline{\theta\sigma}$⌝ ευαγγελισασθαι ⌜αυτουσ **11** αναχθεντεσ ουν⌝ απο ⌜⌝ τρωαδοσ ευθυδρομησαμεν εισ σαμοθρακην ⌜τη δε⌝ επιουση ⌜⌝ εισ ⌜νεαν πολιν⌝ **12** ⌜κακειθεν⌝ εισ φιλιππουσ ητισ ⌜εστιν⌝⌜πρωτη τησ μεριδοσ⌝ μακαιδονιασ πολισ κολωνια ⌜ημεν⌝ δε εν ⌜ταυτη⌝ τη πολει διατριβοντεσ ημερασ τινασ **13** τη ⌜τε⌝ ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω τησ ⌜πυλησ⌝ παρα ⌜⌝ ποταμον ου ⌜ενομιζομεν⌝⌜προσευχην⌝ ειναι και καθισαντεσ ελαλουμεν ταισ ⌜συνελθουσαισ⌝⌜⌝ ⌜γυναιξιν⌝ **14** και τισ γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλισ ⌜⌝ πολεωσ θυατειρων σεβομενη τον ⌜$\overline{\theta\nu}$⌝⌜ηκουεν⌝ ησ ο $\overline{\text{κσ}}$ ⌜διηνοιξεν⌝ την καρδιαν προσεχειν τοισ λαλουμενοισ υπο ⌜του⌝ παυλου **15** ωσ δε εβαπτισθη και ⌜⌝ ο οικοσ αυτησ ⌜παρεκαλεσεν⌝ λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω ⌜$\overline{\text{κω}}$⌝ ειναι ⌜εισελθοντεσ εισ τον⌝ οικον μου ⌜μενετε⌝ και παρεβιασατο ⌜ημασ⌝ **16** εγενετο δε πορευομενων ημων εισ ⌜την⌝ προσευχην παιδισκην τινα ⌜εχουσαν⌝ πνευμα ⌜πυθωνα⌝⌜υπαντησαι⌝⌜ημιν⌝ ητισ εργασιαν πολλην ⌜παρειχεν⌝ τοισ κυριοισ ⌜αυτησ⌝ μαντευομενη **17** αυτη ⌜κατακολουθουσα⌝⌜τω⌝ παυλω και ημιν ⌜εκραζεν⌝

λεγουσα ουτοι οι ⌜ανθρωποι δουλοι⌝ του θ̄ῡ του υψιστου
εισιν οιτινεσ ⌜καταγγελλουσιν⌝ ⌜υμιν⌝ οδον σωτηριασ
18 τουτο δε εποιει επι πολλασ ημερασ ⌜διαπονηθεισ δε
παυλοσ και επιστρεψασ τω πνευματι⌝ ⌜ειπεν⌝ παραγγελλω
σοι εν ⌜⌝ ονοματι ῑη̄ χ̄ῡ ⌜εξελθειν⌝ απ αυτησ και ⌜εξηλθεν
αυτη τη ωρα **19** ιδοντεσ δε⌝ οι κυριοι ⌜αυτησ οτι εξηλθεν
η ελπισ⌝ τησ εργασιασ αυτων ⌜⌝ επιλαβομενοι τον παυλον
και ⌜τον⌝ σιλαν ειλκυσαν εισ την αγοραν επι τουσ
αρχοντασ **20** και ⌜προσαγαγοντεσ⌝ αυτουσ τοισ στρατηγοισ
⌜ειπαν⌝ ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ⌜ημων⌝ την
πολιν ιουδαιοι υπαρχοντεσ **21** και καταγγελλουσιν ⌜εθη⌝
α ουκ εξεστιν ⌜ημιν παραδεχεσθαι ουδε⌝ ποιειν ρωμαιοισ
⌜ουσιν⌝ **22** και ⌜συνεπεστη ο οχλοσ⌝ κατ αυτων ⌜και⌝
οι στρατηγοι περιρηξαντεσ αυτων τα ιματια εκελευον
ραβδιζειν **23** πολλασ ⌜τε⌝ επιθεντεσ αυτοισ πληγασ εβαλον
εισ φυλακην ⌜παραγγειλαντεσ⌝ τω δεσμοφυλακι ασφαλωσ
⌜τηρειν⌝ αυτουσ **24** ⌜οσ⌝ παραγγελιαν τοιαυτην ⌜λαβων⌝
⌜εβαλεν⌝ αυτουσ εισ την εσωτεραν φυλακην και τουσ
ποδασ ⌜ησφαλισατο αυτων εισ το ξυλον⌝ **25** κατα δε ⌜το⌝
⌜μεσονυκτιον⌝ παυλοσ και ⌜⌝ σιλασ προσευχομενοι υμνουν
τον θ̄ν̄ επηκροωντο δε αυτων ⌜⌝ οι ⌜δεσμιοι⌝ **26** αφνω
δε σεισμοσ εγενετο μεγασ ωστε σαλευθηναι τα θεμελια
του δεσμωτηριου ⌜ηνεωχθησαν⌝ ⌜δε⌝ ⌜παραχρημα⌝ αι
θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ⌜ανεθη⌝ **27** ⌜εξυπνοσ
δε⌝ γενομενοσ ο δεσμοφυλαξ και ιδων ⌜ανεωγμενασ
τασ θυρασ⌝ τησ φυλακησ ⌜⌝ σπασαμενοσ ⌜την⌝ μαχαιραν
⌜ημελλεν⌝ εαυτον ⌜αναιρειν⌝ νομιζων εκπεφευγεναι
τουσ δεσμιουσ **28** ⌜εφωνησεν⌝ δε ⌜φωνη μεγαλη παυλοσ⌝
λεγων μηδεν πραξησ σεαυτω ⌜⌝ κακον απαντεσ γαρ εσμεν

ενθαδε **29** ⌜αιτησασ δε φωτα⌝⌜εισεπηδησεν⌝ και εντρομοσ ⌜γενομενοσ⌝⌜προσεπεσεν⌝⌜⌝ τω παυλω και ⌜⌝σιλα **30** και ⌜προαγαγων⌝ αυτουσ εξω ⌜εφη⌝ κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω **31** οι δε ⌜ειπαν⌝⌜πιστευσον⌝ επι τον $\overline{\text{κν}}$ $\overline{\text{ιν}}$ ⌜⌝ και σωθηση συ και ο οικοσ σου **32** και ελαλησαν αυτω τον λογον ⌜του⌝ ⌜$\overline{\text{κυ}}$⌝ ⌜συν⌝ ⌜πασιν⌝ τοισ εν τη οικια αυτου **33** και ⌜παραλαβων αυτουσ εν⌝ εκεινη τη ωρα τησ νυκτοσ⌜ελουσεν⌝ απο των ⌜πληγων και εβαπτισθη αυτοσ⌝ και ⌜οι⌝ αυτου ⌜απαντεσ⌝ παραχρημα **34** ⌜αναγαγων τε⌝ αυτουσ εισ τον οικον ⌜⌝⌜παρεθηκεν⌝ τραπεζαν και ⌜ηγαλλιασατο πανοικει⌝ πεπιστευκωσ ⌜τω $\overline{\theta}\overline{\omega}$⌝ **35** ημερασ δε γενομενησ ⌜απεστειλαν οι στρατηγοι⌝ τουσ ραβδουχουσ ⌜λεγοντεσ⌝⌜απολυσον⌝ τουσ ανθρωπουσ εκεινουσ⌜ **36** απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ⌝ τουσ λογουσ ⌜⌝ προσ τον παυλον οτι ⌜απεσταλκαν⌝ οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντεσ πορευεσθε ⌜εν ειρηνη⌝ **37** ο δε παυλοσ εφη προσ αυτουσ ⌜⌝ δειραντεσ ημασ δημοσια ακατακριτουσ ⌜ανθρωπουσ ρωμαιουσ υπαρχοντασ⌝⌜εβαλαν⌝ εισ φυλακην και νυν λαθρα ημασ εκβαλλουσιν ου γαρ ⌜αλλα⌝ ⌜ελθοντεσ αυτοι ημασ⌝ εξαγαγετωσαν **38** ⌜απηγγειλαν⌝⌜δε⌝⌜τοισ⌝ στρατηγοισ ⌜οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα⌝⌜εφοβηθησαν δε ακουσαντεσ οτι ρωμαιοι εισιν⌝ **39** και ⌜ελθοντεσ⌝ παρεκαλεσαν αυτουσ ⌜⌝ και εξαγαγοντεσ ⌜ηρωτων απελθειν απο⌝ τησ πολεωσ ⌜⌝ **40** εξελθοντεσ δε ⌜απο⌝ τησ φυλακησ ⌜εισηλθον⌝⌜προσ⌝ την λυδιαν και ιδοντεσ ⌜παρεκαλεσαν τουσ αδελφουσ⌝ και ⌜εξηλθον⌝

17 διοδευσαντεσ δε την ⌜αμφιπολιν⌝ και ⌜την απολλωνιαν ηλθον εισ⌝⌜⌝ θεσσαλονικην οπου ην ⌜⌝

συναγωγη των ιουδαιων **2** ⌜κατα δε⌝ το ειωθοσ ⌜τω παυλω⌝⌜εισηλθεν⌝ προσ αυτουσ ⌜και⌝ επι σαββατα τρια ⌜διελεξατο⌝ αυτοισ ⌜απο⌝ των γραφων **3** διανοιγων και παρατιθεμενοσ οτι ⌜τον⌝ $\overline{\chi\nu}$ εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτοσ εστιν ⌜$\overline{\chi\sigma}$ $\overline{\iota\sigma}$⌝ ον εγω καταγγελλω υμιν **4** και τινεσ εξ αυτων επισθησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και ⌜τω⌝ ⌜σιλα⌝⌜⌝ των ⌜τε⌝ σεβομενων ⌜⌝ ελληνων ⌜πληθοσ πολυ⌝ ⌜γυναικων τε⌝ των πρωτων ουκ ολιγαι **5** ⌜ζηλωσαντεσ⌝⌜δε οι ιουδαιοι και προσλαβομενοι των αγοραιων ανδρασ τινασ⌝ πονηρουσ ⌜και οχλοποιησαντεσ⌝ ⌜εθορυβουν⌝ την πολιν ⌜και επισταντεσ⌝ τη οικια ιασονοσ εζητουν αυτουσ ⌜προαγαγειν⌝ εισ τον δημον **6** μη ευροντεσ δε αυτουσ ⌜εσυρον⌝⌜⌝⌜ιασονα⌝ και ⌜τινασ⌝ αδελφουσ επι τουσ πολιταρχασ ⌜βοωντεσ⌝⌜⌝ οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντεσ ουτοι ⌜⌝ και ενθαδε παρεισιν **7** ουσ υποδεδεκται ιασων και ουτοι παντεσ απεναντι των δογματων καισαροσ ⌜πρασσουσι⌝ βασιλεα ⌜ετερον λεγοντεσ⌝ ειναι $\overline{\iota\nu}$ **8** ⌜εταραξαν δε τον οχλον και τουσ πολιταρχασ ακουοντασ⌝ ταυτα **9** και λαβοντεσ το ικανον παρα του ιασονοσ και των λοιπων απελυσαν αυτουσ **10** οι δε αδελφοι ⌜ευθεωσ δια νυκτοσ εξεπεμψαν⌝ τον ⌜τε⌝ παυλον και τον σειλαν ⌜εισ⌝ βεροιαν οιτινεσ παραγενομενοι εισ την συναγωγην ⌜των ιουδαιων απηεσαν⌝ **11** ουτοι δε ησαν ⌜ευγενεστεροι⌝ των εν ⌜⌝ θεσσαλονικη οιτινεσ εδεξαντο τον λογον μετα πασησ προθυμιασ ⌜⌝ καθ ημεραν ανακρεινοντεσ τασ γραφασ ει ⌜εχοι ταυτα ουτωσ **12** πολλοι⌝ μεν ουν ⌜εξ αυτων επιστευσαν⌝ και των ⌜ελληνιδων γυναικων των

ευσχημονων και ανδρων ουκ ολιγοι⌉ **13** ωσ δε εγνωσαν
οι απο ⌈τησ⌉ θεσσαλονικησ ιουδαιοι οτι ⌈και εν τη βεροια
κατηγγελη υπο του παυλου ο λογοσ του θ̅υ̅⌉⌈ηλθον⌉⌈⌉
κακει σαλευοντεσ ⌈και ταρασσοντεσ⌉ τουσ οχλουσ⌈ **14**
ευθεωσ δε τοτε τον⌉ παυλον ⌈εξαπεστειλαν οι αδελφοι
πορευεσθαι εωσ⌉ επι την θαλασσαν ⌈υπεμειναν⌉⌈τε⌉ ο
⌈τε⌉ σειλασ και ο τιμοθεοσ εκει **15** οι δε ⌈καθιστανοντεσ⌉
τον παυλον ηγαγον ⌈⌉ εωσ αθηνων ⌈και λαβοντεσ⌉
εντολην ⌈⌉ προσ τον σειλαν και ⌈τον⌉ τιμοθεον ⌈ινα
ωσ ταχιστα⌉⌈ελθωσιν⌉ προσ αυτον εξηεσαν **16** εν ⌈δε⌉
ταισ αθηναισ ⌈εκδεχομενου⌉⌈αυτουσ⌉⌈του παυλου⌉
παρωξυνετο ⌈το⌉ πνευμα αυτου εν αυτω ⌈θεωρουντοσ⌉
κατειδωλον ουσαν την πολιν **17** διελεγετο μεν ουν εν τη
συναγωγη τοισ ιουδαιοισ και τοισ σεβομενοισ και ⌈⌉ εν τη
αγορα κατα πασαν ημεραν προσ τουσ παρατυγχανοντασ **18**
τινεσ δε ⌈και⌉ των επικουριων και ⌈⌉ στοικων φιλοσοφων
⌈συνεβαλλον⌉ αυτω και τινεσ ελεγον τι αν ⌈θελοι⌉ ο
σπερμολογοσ ουτοσ λεγειν ⌈οι δε⌉ ξενων δαιμονιων
δοκει καταγγελευσ ειναι ⌈οτι τον ι̅ν̅ και την αναστασιν
ευηγγελιζετο **19** επιλαβομενοι δε⌉ αυτου ⌈επι τον αριον
παγον ηγαγον⌉ λεγοντεσ δυναμεθα γνωναι τισ η καινη
αυτη ⌈η⌉⌈υπο⌉ σου ⌈λαλουμενη⌉ διδαχη **20** ξενιζοντα
γαρ ⌈τινα εισφερεισ⌉ εισ τασ ακοασ ημων βουλομεθα ουν
γνωναι ⌈τινα θελει⌉ ταυτα ειναι **21** αθηναιοι δε παντεσ και
οι επιδημουντεσ ⌈⌉ ξενοι εισ ουδεν ετερον ⌈ηυκαιρουν⌉ η
λεγειν τι ⌈η⌉ ακουειν ⌈τι⌉ καινοτερον **22** σταθεισ δε ⌈⌉
παυλοσ εν μεσω του αριου παγου ⌈εφη⌉ ανδρεσ αθηναιοι
κατα παντα ωσ δεισιδαιμονεστερουσ υμασ θεωρω **23**
διερχομενοσ γαρ και ⌈αναθεωρων⌉ τα ⌈σεβασματα⌉ υμων

ευρον και βωμον εν ω ⌜επεγεγραπτο⌝ αγνωστω θ̄ω̄ ⌜ο⌝ ουν
αγνοουντεσ ευσεβειτε ⌜τουτο⌝ εγω καταγγελλω ⌜υμιν⌝ **24**
ο θ̄σ̄ ⌜ο⌝ ποιησασ τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτοσ
ουρανου και γησ ⌜υπαρχων κ̄σ̄⌝ ουκ εν χειροποιητοισ
ναοισ ⌜κατοικει **25** ουδε⌝ υπο ⌜χειρων ανθρωπινων⌝
θεραπευεται ⌜⌝ προσδεομενοσ ⌜τινοσ αυτοσ διδουσ⌝ ⌜πασι⌝
ζωην και πνοην ⌜και τα⌝ παντα **26** ⌜εποιησεν⌝ ⌜τε⌝ εξ
ενοσ ⌜⌝ παν εθνοσ ⌜ανθρωπων⌝ κατοικειν επι ⌜παντοσ
προσωπου⌝ τησ γησ ορισασ ⌜προστεταγμενουσ⌝ καιρουσ
⌜και τασ οροθεσιασ⌝ τησ κατοικιασ αυτων **27** ⌜⌝ ζητειν ⌜τον
θ̄ν̄⌝ ει αρα γε ⌜ψηλαφησιαν⌝ ⌜αυτον⌝ ⌜και⌝ ⌜ευροιεν⌝ ⌜και
γε⌝ ου μακραν ⌜⌝ ⌜απο⌝ ενοσ εκαστου ⌜ημων⌝ ⌜υπαρχοντα⌝
28 εν ⌜αυτω⌝ γαρ ζωμεν και κεινουμεθα και εσμεν ⌜ωσ⌝
και ⌜τινεσ των καθ υμασ ποιητων⌝ ⌜ειρηκασιν⌝ ⌜του⌝
γαρ και γενοσ εσμεν **29** γενοσ ουν υπαρχοντεσ του
θ̄ῡ ουκ οφιλομεν νομιζειν ⌜⌝ ⌜χρυσω⌝ η ⌜αργυρω⌝ η
λιθω χαραγματι τεχνησ ⌜και⌝ ενθυμησεωσ ανθρωπου
το θειον ειναι ομοιον **30** τουσ μεν ουν χρονουσ τησ
αγνοιασ ⌜υπεριδων⌝ ο θ̄σ̄ τα νυν ⌜απαγγελλει⌝ τοισ
ανθρωποισ ⌜παντασ⌝ πανταχου μετανοειν **31** ⌜καθοτι⌝
⌜εστησεν⌝ ημεραν ⌜εν η μελλει κρινειν⌝ την οικουμενην
εν δικαιοσυνη ⌜εν⌝ ανδρι ⌜⌝ ω ⌜ωρισεν⌝ πιστιν ⌜παρασχων⌝
⌜πασιν⌝ αναστησασ αυτον εκ νεκρων **32** ακουσαντεσ
δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ⌜ειπαν⌝
ακουσομεθα σου περι ⌜⌝ τουτου και παλιν **33** ουτωσ ο
παυλοσ εξηλθεν εκ μεσου αυτων **34** τινεσ δε ανδρεσ
⌜κολληθεντεσ⌝ αυτω επιστευσαν εν οισ και διονυσιοσ ⌜ο⌝
αρεοπαγειτησ ⌜και γυνη ονοματι δαμαρισ⌝ και ετεροι συν
αυτοισ

18 ⌜μετα ταυτα χωρισθεισ⌝⌜⌝⌜εκ⌝ των αθηνων ηλθεν
εισ κορινθον **2** και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι
ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατωσ ⌜εληλυθοτα⌝
απο τησ ιταλιασ και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το
⌜διατεταχεναι⌝⌜κλαυδιον⌝ χωριζεσθαι παντασ ⌜τουσ⌝
ιουδαιουσ ⌜απο⌝ τησ ρωμησ ⌜⌝ προσηλθεν ⌜αυτοισ⌝ **3**
και δια το ομοτεχνον ⌜ειναι⌝⌜εμενεν⌝⌜παρ αυτοισ⌝
και ⌜ηργαζοντο⌝⌜ησαν γαρ σκηνοποιοι τη τεχνη **4**
διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον⌝⌜επιθεν⌝
⌜τε⌝ ιουδαιουσ ⌜⌝ και ελληνασ **5** ⌜ωσ δε κατηλθον⌝
απο τησ μακαιδονιασ ⌜ο τε⌝ σιλασ και ⌜ο⌝ τιμοθεοσ
συνειχετο τω ⌜λογω⌝⌜ο⌝ παυλοσ ⌜διαμαρτυρομενοσ⌝
⌜τοισ ιουδαιοισ ειναι⌝ τον $\overline{\chi\nu}$⌜⌝$\overline{\iota\nu}$ **6** ⌜αντιτασσομενων⌝
δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενοσ ⌜⌝ τα
ιματια ⌜⌝⌜ειπεν⌝ προσ αυτουσ το αιμα υμων επι την
κεφαλην υμων καθαροσ εγω ⌜απο⌝⌜του⌝ νυν εισ τα
εθνη ⌜πορευσομαι **7** και μεταβασ εκειθεν⌝⌜εισηλθεν⌝ εισ
⌜οικιαν⌝ τινοσ ⌜ονοματι τιτιου⌝ ιουστου σεβομενου τον
$\overline{\theta\nu}$ ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη **8** ⌜κρισποσ
δε ο αρχισυναγωγοσ⌝⌜επιστευσεν⌝⌜τω $\overline{\kappa\omega}$⌝ συν ολω
τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντεσ
επιστευον και εβαπτιζοντο ⌜⌝ **9** ⌜ειπεν⌝ δε ⌜ο⌝ $\overline{\kappa\sigma}$ ⌜εν
νυκτι δι οραματοσ τω παυλω⌝ μη φοβου αλλα λαλει και
μη σιωπησησ **10** ⌜⌝ διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεισ
επιθησεται ⌜σοι⌝ του κακωσαι σε διοτι λαοσ ⌜εστι⌝ μοι
πολυσ εν τη πολει ταυτη **11** ⌜εκαθισεν δε⌝ ενιαυτον
⌜και⌝ μηνασ εξ διδασκων ⌜εν αυτοισ⌝ τον λογον του
$\overline{\theta\upsilon}$ **12** γαλλιωνοσ ⌜δε⌝⌜ανθυπατου οντοσ⌝ τησ αχαιασ
κατεπεστησαν ⌜ομοθυμαδον οι ιουδαιοι⌝⌜τω παυλω⌝ και

⌜⌝ ηγαγον αυτον ⌜επι⌝ το βημα **13** ⌜⌝ λεγοντεσ οτι παρα τον
νομον ⌜αναπειθει ουτοσ⌝ τουσ ανθρωπουσ σεβεσθαι τον
θ̄ν̄ **14** μελλοντοσ δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν
ο γαλλιων προσ τουσ ιουδαιουσ ⌜ει⌝ μεν ⌜⌝ ⌜ην⌝ αδικημα
τι η ραδιουργημα πονηρον ω ⌜⌝ ιουδαιοι κατα λογον ⌜αν⌝
⌜ανεσχομην⌝ υμων **15** ει δε ⌜ζητηματα εστιν⌝ περι λογου και
ονοματων και νομου του καθ υμασ οψεσθε αυτοι κριτησ
⌜⌝ εγω τουτων ου ⌜βουλομαι⌝ ειναι **16** και ⌜απηλασεν⌝
αυτουσ απο του βηματοσ **17** ⌜επιλαβομενοι⌝ δε παντεσ ⌜⌝
σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του
βηματοσ ⌜και ουδεν⌝ τουτων ⌜⌝ τω γαλλιωνι ⌜εμελεν⌝
18 ο δε παυλοσ ⌜⌝ ετι προσμεινασ ημερασ ικανασ τοισ
αδελφοισ αποταξαμενοσ ⌜εξεπλει⌝ εισ την συριαν και συν
αυτω πρισκιλλα και ακυλασ κειραμενοσ ⌜εν κεγχρεαισ
την κεφαλην⌝ ⌜ειχεν⌝ γαρ ⌜ευχην **19** κατηντησαν⌝ δε
εισ εφεσον ⌜κακεινουσ⌝ ⌜κατελιπεν⌝ ⌜αυτου⌝ αυτοσ δε
εισελθων εισ την συναγωγην ⌜διελεξατο⌝ τοισ ιουδαιοισ
20 ερωτωντων ⌜δε⌝ αυτων επι ⌜πλειονα⌝ χρονον μειναι
⌜⌝ ουκ επενευσεν **21** ⌜αλλα⌝ ⌜αποταξαμενοσ και⌝ ειπων
⌜παλιν⌝ ανακαμψω προσ υμασ του θ̄ῡ̄ θελοντοσ ⌜ανηχθη⌝
απο ⌜τησ⌝ εφεσου **22** και κατελθων εισ καισαριαν ⌜⌝ αναβασ
και ασπασαμενοσ την εκκλησιαν κατεβη εισ αντιοχειαν
23 και ποιησασ χρονον τινα ⌜εξηλθεν⌝ διερχομενοσ ⌜⌝
καθεξησ την γαλατικην χωραν και φρυγιαν ⌜⌝ ⌜στηριζων⌝
παντασ τουσ μαθητασ **24** ιουδαιοσ δε τισ ⌜απολλωσ
ονοματι αλεξανδρευσ τω γενει⌝ ανηρ λογιοσ κατηντησεν
εισ εφεσον δυνατοσ ων εν ταισ γραφαισ **25** ⌜ουτοσ⌝ ην
κατηχημενοσ ⌜την οδον⌝ ⌜του⌝ κ̄ῡ̄ και ζεων τω πνευματι
⌜⌝ ⌜ελαλει⌝ ⌜⌝ και εδιδασκεν ακριβωσ τα περι ⌜του⌝ ⌜ῑ̄ῡ̄⌝

επισταμενοσ μονον το βαπτισμα ιωαννου **26** ουτοσ ⌈τε⌉ ηρξατο παρησιαζεσθαι εν ⌈τη⌉ συναγωγη ⌈ακουσαντεσ δε⌉ αυτου ⌈πρισκιλλα και ακυλασ⌉ προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την ⌈οδον του θ̅υ̅ **27** βουλομενου⌉ δε αυτου ⌈διελθειν⌉ ⌈εισ την αχαιαν⌉ ⌈προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοισ μαθηταισ αποδεξασθαι αυτον οσ παραγενομενοσ⌉ ⌈συνεβαλετο πολυ⌉ ⌈τοισ πεπιστευκοσιν δια τησ χαριτοσ⌉ **28** ευτονωσ γαρ τοισ ιουδαιοισ διακατηλεγχετο δημοσια ⌈⌉ επιδικνυσ δια των γραφων ⌈ειναι τον χ̅ν̅ ι̅ν̅

19 εγενετο⌉ δε ⌈εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα⌉ τα ανωτερικα μερη ⌈κατελθιν⌉ εισ εφεσον ⌈και ευρειν τινασ μαθητασ **2** ειπεν τε προσ αυτουσ⌉ ει π̅ν̅α̅ αγιον ελαβετε πιστευσαντεσ οι δε ⌈⌉ προσ αυτον αλλ ⌈ουδ⌉ ⌈ει⌉ π̅ν̅α̅ αγιον ⌈εστιν⌉ ηκουσαμεν **3** ⌈ειπεν τε⌉ εισ τι ουν εβαπτισθητε οι δε ⌈ειπαν⌉ εισ το ιωαννου βαπτισμα **4** ⌈ειπεν⌉ δε ⌈⌉ παυλοσ ιωαννησ ⌈⌉ ⌈εβαπτισεν⌉ βαπτισμα μετανοιασ τω λαω λεγων εισ τον ερχομενον μετ αυτον ινα ⌈πιστευσωσιν⌉ τουτ εστιν εισ ⌈τον ι̅ν̅⌉ **5** ακουσαντεσ δε ⌈⌉ εβαπτισθησαν εισ το ονομα ⌈του⌉ κ̅υ̅ ι̅υ̅ ⌈⌉ **6** και ⌈επιθεντοσ⌉ αυτοισ ⌈του παυλου χειρασ⌉ ⌈ηλθε⌉ το π̅ν̅α̅ το αγιον επ ⌈αυτουσ ελαλουν τε⌉ γλωσσαισ και ⌈επροφητευον⌉ **7** ησαν δε οι παντεσ ανδρεσ ωσει ⌈δωδεκα⌉ **8** εισελθων δε ⌈⌉ εισ την συναγωγην ⌈⌉ επαρρησιαζετο επι μηνασ τρεισ διαλεγομενοσ ⌈και πειθων⌉ περι τησ βασιλειασ του θ̅υ̅ **9** ⌈ωσ δε τινεσ⌉ εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντεσ την οδον ενωπιον του πληθουσ ⌈⌉ αποστασ ⌈⌉ απ αυτων ⌈αφωρισεν⌉ τουσ μαθητασ ⌈⌉ καθ ημεραν διαλεγομενοσ ⌈εν⌉ τη σχολη

⌜τυραννου⌝⌜⌝ **10** τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ⌜ωστε
παντασ τουσ κατοικουντασ⌝ την ⌜ασιαν ακουσαι τον
λογον⌝ του κῡ⌜⌝⌜ιουδαιουσ τε⌝ και⌜ελληνασ⌝ **11** δυναμεισ
⌜τε⌝ ου τασ τυχουσασ ⌜ο θ̄σ̄ εποιει⌝ δια των χειρων
παυλου **12** ωστε και επι τουσ ασθενουντασ ⌜αποφερεσθαι⌝
απο του χρωτοσ ⌜αυτου⌝ σουδαρια η ⌜⌝ σιμικινθια και
απαλλασσεσθαι απ αυτων τασ νοσουσ τα τε πνευματα τα
πονηρα ⌜εκπορευεσθαι⌝ **13** επεχειρησαν δε τινεσ ⌜και⌝
των ⌜περιερχομενων⌝ ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν
επι τουσ εχοντασ τα πνευματα τα πονηρα το ονομα ⌜του
κῡ⌝ ῑῡ λεγοντεσ ⌜ορκιζω⌝ υμασ τον ⌜⌝ ῑν̄ ον ⌜παυλοσ
κηρυσσει⌝ **14** ⌜ησαν δε⌝⌜τινοσ σκευα ιουδαιου αρχιερεωσ
επτα υιοι τουτο ποιουντεσ **15** αποκριθεν δε⌝ το πνευμα το
πονηρον ⌜ειπεν⌝⌜αυτοισ⌝ τον ⌜⌝ ῑν̄ γεινωσκω και τον
παυλον επισταμαι υμεισ δε τινεσ εστε **16** και ⌜εφαλομενοσ
ο ανθρωποσ επ αυτουσ⌝ εν ω ην το πνευμα το πονηρον ⌜⌝
⌜κατακυριευσασ⌝⌜αμφοτερων⌝⌜ισχυσεν⌝ κατ αυτων ωστε
γυμνουσ και τετραυματισμενουσ εκφυγειν ⌜⌝ εκ του οικου
εκεινου **17** τουτο δε εγενετο γνωστον ⌜πασιν⌝ ιουδαιοισ
⌜τε⌝ και ⌜ελλησιν⌝ τοισ ⌜κατοικουσιν⌝⌜την⌝ εφεσον και
⌜επεπεσεν φοβοσ⌝ επι παντασ αυτουσ και εμεγαλυνετο το
ονομα ⌜του⌝ κῡ ῑῡ **18** πολλοι ⌜τε⌝ των ⌜πεπιστευκοτων⌝
ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντεσ τασ πραξεισ
αυτων **19** ικανοι ⌜δε⌝ των ⌜⌝ τα ⌜περιεργα⌝ πραξαντων
συνενεγκαντεσ⌜⌝ τασ βιβλουσ κατεκαιον ενωπιον παντων
και συνεψηφισαν τασ τιμασ αυτων ⌜και⌝ ευρον αργυριου
μυριαδασ πεντε **20** ⌜ουτωσ⌝ κατα κρατοσ ⌜του κῡ ο λογοσ⌝
⌜ηυξανεν⌝ και ⌜ισχυεν **21** ωσ δε επληρωθη ταυτα εθετο ο
παυλοσ⌝ εν τω πν̄ι ⌜διελθων⌝ την μακαιδονιαν και ⌜⌝

αχαιαν ⌈⌉ πορευεσθαι εισ ⌈ιεροσολυμα⌉ ειπων οτι μετα το
γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν **22** ⌈αποστειλασ
δε⌉ εισ ⌈την⌉ μακαιδονιαν δυο των ⌈διακονουντων αυτω⌉
⌈⌉ τιμοθεον και εραστον αυτοσ ⌈επεσχεν⌉ χρονον ⌈εισ την
ασιαν⌉ **23** εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχοσ
ουχ ολιγοσ περι τησ οδου **24** δημητριοσ γαρ τισ ⌈ονοματι⌉
αργυροκοποσ ποιων ⌈ναουσ αργυρουσ⌉ αρτεμιδοσ ⌈⌉
⌈παρειχετο⌉ τοισ τεχνιταισ ⌈ουκ ολιγην εργασιαν⌉ **25**
⌈ουσ⌉ συναθροισασ ⌈και τουσ⌉ περι τα ⌈τοιαυτα⌉⌈εργατασ
ειπεν⌉ ανδρεσ ⌈⌉ επιστασθε οτι εκ ταυτησ τησ εργασιασ
η ευπορια ⌈ημιν⌉⌈εστιν⌉ **26** και ⌈θεωρειτε και ακουετε
οτι⌉ ου μονον ⌈εφεσου⌉ αλλα ⌈⌉ σχεδον πασησ ⌈τησ⌉
ασιασ ο παυλοσ ουτοσ ⌈πεισασ⌉ μετεστησεν ικανον οχλον
λεγων οτι ⌈⌉ ουκ ⌈εισιν⌉ θεοι ⌈οι⌉ δια χειρων ⌈γινομενοι⌉
27 ου μονον δε τουτο ⌈κινδυνευει ημιν το μεροσ⌉ εισ
απελεγμον ελθειν ⌈αλλα⌉ και το τησ μεγαλησ θεασ
⌈αρτεμιδοσ ιερον⌉ εισ ουθεν ⌈λογισθηναι⌉⌈μελλειν τε
και καθαιρεισθαι τησ μεγαλειοτητοσ αυτησ ην ολη η⌉
ασια και ⌈η⌉ οικουμενη σεβεται **28** ⌈ακουσαντεσ δε⌉ και
γενομενοι πληρεισ θυμου ⌈⌉ εκραζον λεγοντεσ μεγαλη
⌈η⌉ αρτεμισ εφεσιων **29** και ⌈επλησθη η πολισ⌉⌈τησ⌉
⌈συγχυσεωσ⌉ ωρμησαν ⌈τε⌉ ομοθυμαδον εισ το θεατρον
⌈⌉ συναρπασαντεσ γαιον και αρισταρχον ⌈μακεδονασ⌉
συνεκδημουσ ⌈⌉ παυλου **30** ⌈παυλου δε βουλομενου⌉
εισελθειν εισ τον δημον ⌈ουκ ειων αυτον⌉ οι μαθηται
⌈⌉ **31** τινεσ δε και των ασιαρχων ⌈οντεσ⌉ αυτω φιλοι
πεμψαντεσ προσ αυτον παρεκαλουν μη δουναι ⌈εαυτον⌉
εισ το θεατρον **32** αλλοι μεν ουν αλλο ⌈τι⌉ εκραζον
⌈ην γαρ η εκκλησια⌉ συνκεχυμενη και οι ⌈πλειουσ⌉ ουκ

ηδεισαν τινοσ ⌜ενεκα⌝ συνεληλυθεισαν **33** εκ δε του οχλου ⌜συνεβιβασαν⌝ αλεξανδρον ⌜προβαλοντων⌝ αυτον των ιουδαιων ο ⌜δε⌝ αλεξανδροσ κατασεισασ ⌜την χειρα⌝ ⌜ηθελεν⌝ απολογεισθαι τω δημω **34** ⌜επιγνοντεσ⌝ δε οτι ιουδαιοσ ⌜εστιν⌝ φωνη εγενετο μια ⌜εκ⌝ παντων ⌜ωσ⌝ επι ωρασ δυο ⌜κραζοντων⌝ μεγαλη ⌜η⌝ αρτεμισ εφεσιων ⌜⌝ **35** ⌜καταστειλασ⌝ δε ⌜ο γραμματευσ τον οχλον⌝ φησιν ανδρεσ ⌜εφεσιοι⌝ τισ γαρ εστιν ⌜⌝⌜ανθρωπων⌝ οσ ου γινωσκι την ⌜εφεσιων⌝ πολιν νεωκορον ⌜ουσαν⌝⌜⌝ τησ μεγαλησ ⌜⌝ αρτεμιδοσ και του διοπετουσ **36** αναντιρρητων ουν ⌜οντων τουτων⌝ δεον εστιν υμασ κατεσταλμενουσ υπαρχειν και μηδεν προπετεσ ⌜πρασσειν⌝ **37** ηγαγετε γαρ τουσ ανδρασ τουτουσ ⌜ουτε⌝ ιεροσυλουσ ⌜ουτε⌝ βλασφημουντασ την ⌜θεον⌝⌜ημων⌝ **38** ει μεν ουν ⌜δημητριοσ⌝⌜και οι⌝ συν αυτω τεχνιται ⌜εχουσι προσ τινα λογον⌝ αγοραιοι αγονται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοισ **39** ει δε ⌜τι⌝⌜περι ετερων⌝⌜επιζητειτε⌝ εν ⌜τη εννομω⌝ εκκλησια επιλυθησεται **40** και γαρ κινδυνευομεν ⌜εγκαλεισθαι στασεωσ περι τησ σημερον⌝ μηδενοσ αιτιου ⌜υπαρχοντοσ⌝ περι ου ⌜ου⌝ δυνησομεθα ⌜αποδουναι⌝ λογον ⌜περι⌝ τησ ⌜συστροφησ⌝ ταυτησ **41** και ταυτα ειπων ⌜απελυσε⌝ την εκκλησιαν

20 μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον ⌜μεταπεμψαμενοσ⌝ ⌜ο⌝ παυλοσ τουσ μαθητασ και ⌜παρακαλεσασ ασπασαμενοσ⌝⌜εξηλθεν⌝⌜πορευεσθαι⌝ εισ ⌜⌝ μακεδονιαν **2** διελθων δε ⌜⌝ τα μερη ⌜εκεινα⌝ και ⌜παρακαλεσασ αυτουσ⌝ λογω πολλω ηλθεν εισ την ελλαδα **3** ποιησασ ⌜τε⌝ μηνασ τρεισ ⌜γενομενησ⌝⌜επιβουλησ αυτω⌝ υπο των ιουδαιων ⌜μελλοντι αναγεσθαι⌝ εισ ⌜την⌝ συριαν

⌈εγενετο γνωμησ του⌉ υποστρεφειν δια ⌈⌉ μακεδονιασ
4 ⌈συνειπετο δε αυτω⌉ σωπατροσ ⌈πυρρου⌉ βεροιαιοσ
θεσσαλονικεων δε αριστarχοσ και σεκουνδοσ και γαιοσ
⌈⌉ δερβαιοσ και τιμοθεοσ ⌈ασιανοι⌉ δε ⌈τυχικοσ⌉ και
τροφιμοσ **5** ουτοι ⌈δε⌉⌈προσελθοντεσ⌉ εμενον ⌈ημασ⌉ εν
τρωαδι **6** ημεισ δε εξεπλευσαμεν μετα τασ ημερασ των
αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προσ αυτουσ εισ ⌈την⌉
τρωαδα ⌈αχρι ημερων πεντε οπου⌉ διετριψαμεν ημερασ
επτα **7** εν ⌈δε⌉ τη μια ⌈⌉ των σαββατων συνηγμενων
⌈ημων⌉⌈⌉ κλασαι αρτον ο παυλοσ διελεγετο αυτοισ
μελλων εξιεναι τη επαυριον ⌈παρετεινεν⌉⌈τε⌉ τον λογον
μεχρι μεσονυκτιου **8** ησαν δε ⌈λαμπαδεσ⌉ ικαναι εν
τω υπερωω ου ⌈ημεν⌉ συνηγμενοι **9** ⌈καθεζομενοσ⌉
δε τισ νεανιασ ονοματι ευτυχοσ επι ⌈τησ θυριδοσ
καταφερομενοσ⌉ υπνω ⌈βαθει⌉ διαλεγομενου ⌈του⌉
παυλου επι πλειον κατενεχθεισ ⌈απο⌉ του υπνου επεσεν
απο του τριστεγου κατω και ⌈⌉ ηρθη νεκροσ **10** καταβασ δε
ο παυλοσ ⌈επεπεσεν⌉ αυτω και ⌈συνπεριλαβων⌉⌈ειπεν⌉
μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν **11** αναβασ
δε ⌈και⌉ κλασασ ⌈τον⌉ αρτον και γευσαμενοσ εφ ικανον
⌈τε⌉ ομειλησασ ⌈αχρι⌉⌈αυγησ⌉ ουτωσ εξηλθεν **12** ⌈ηγαγον
δε⌉ τον ⌈παιδα⌉ ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριωσ
13 ημεισ δε ⌈προσελθοντεσ επι⌉ το πλοιον ανηχθημεν
⌈επι⌉ την ασσον εκειθεν μελλοντεσ αναλαμβανειν τον
παυλον ⌈ουτωσ⌉ γαρ ⌈διατεταγμενοσ ην⌉⌈⌉ μελλων
αυτοσ πεζευειν **14** ωσ ⌈δε⌉⌈συνεβαλλεν⌉ ημιν ⌈εισ⌉ την
ασσον αναλαβοντεσ αυτον ηλθομεν εισ μιτυληνην **15**
κακειθεν αποπλευσαντεσ τη επιουση κατηντησαμεν
⌈αντικρυσ⌉ χιου τη δε ⌈ετερα⌉⌈παρεβαλομεν⌉ εισ σαμον

⌜τη δε⌝⌜εχομενη⌝ ηλθομεν εισ μιλητον **16** ⌜κεκρικει⌝ γαρ ο παυλοσ παραπλευσαι την εφεσον ⌜οπωσ μη γενηται⌝ αυτω ⌜χρονοτριβησαι⌝ εν τη ασια ⌜εσπευδεν⌝ γαρ ⌜ει δυνατον ειη αυτω⌝ την ημεραν τησ πεντηκοστησ γενεσθαι ⌜εισ⌝ ⌜ιεροσολυμα⌝ **17** απο δε τησ μιλητου πεμψασ εισ εφεσον ⌜μετεκαλεσατο⌝ τουσ πρεσβυτερουσ τησ εκκλησιασ **18** ωσ δε παρεγενοντο προσ αυτον ⌜⌝ ειπεν ⌜αυτοισ⌝ υμεισ επιστασθαι ⌜⌝ απο πρωτησ ημερασ ⌜αφ⌝ ησ επεβην εισ την ασιαν ⌜πωσ⌝ μεθ υμων ⌜τον παντα χρονον εγενομην⌝ **19** δουλευων τω $\overline{\text{κω}}$ ⌜⌝ μετα πασησ ταπεινοφροσυνησ και ⌜⌝ δακρυων και πειρασμων των ⌜συμβαντων⌝ μοι εν ταισ επιβουλαισ των ιουδαιων **20** ωσ ουδεν ⌜υπεστειλαμην των συμφεροντων⌝ του ⌜μη⌝ αναγγειλαι υμιν και διδαξαι ⌜υμασ δημοσια και κατ οικουσ⌝ **21** ⌜διαμαρτυρομενοσ⌝ ιουδαιοισ τε και ⌜ελλησιν⌝ την εισ ⌜⌝ $\overline{\theta\text{ν}}$ μετανοιαν και πιστιν ⌜⌝⌜εισ τον $\overline{\text{κν}}$⌝ ημων ⌜$\overline{\text{ιν}}$ $\overline{\chi\text{ν}}$⌝ **22** και νυν ιδου ⌜δεδεμενοσ εγω⌝ τω $\overline{\pi\text{νι}}$ πορευομαι εισ ⌜ιερουσαλημ⌝ τα εν αυτη ⌜συναντησοντα⌝⌜εμοι⌝ μη ⌜ειδωσ⌝ **23** πλην οτι το ⌜$\overline{\pi\text{να}}$ το αγιον⌝ κατα ⌜⌝ πολιν ⌜διαμαρτυρεται⌝⌜μοι⌝⌜λεγον⌝ οτι δεσμα ⌜και θλειψεισ με⌝ μενουσιν ⌜⌝ **24** αλλ ⌜ουδενοσ λογου ποιουμαι⌝ την ψυχην ⌜⌝ τιμιαν ⌜εμαυτω ωσ⌝⌜τελιωσω⌝ τον δρομον μου ⌜⌝ και την διακονιαν ⌜ην ελαβον⌝ παρα του $\overline{\text{κυ}}$ $\overline{\text{ιυ}}$ διαμαρτυρασθαι ⌜⌝ το ευαγγελιον τησ χαριτοσ ⌜του⌝ $\overline{\theta\text{υ}}$ **25** και νυν ιδου ⌜εγω οιδα⌝ οτι ⌜ουκετι⌝⌜οψεσθε⌝ το προσωπον μου υμεισ παντεσ εν οισ διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν ⌜ **26** διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη⌝ σημερον ⌜ημερα οτι⌝ καθαροσ ⌜ειμι⌝ απο του αιματοσ παντων **27** ου γαρ υπεστειλαμην του ⌜μη⌝ αναγγειλαι ⌜πασαν

την βουλην του θ̄ῡ υμιν⌉ **28** προσεχετε ⌈⌉ ⌈εαυτοισ⌉ και παντι τω ποιμνιω εν ω υμας ⌈το π̄ν̄ᾱ το αγιον⌉ εθετο επισκοπουσ ποιμαινειν την εκκλησιαν του ⌈θ̄ῡ⌉ ην περιεποιησατο ⌈⌉ δια του ⌈αιματοσ του ιδιου **29** εγω⌉ οιδα ⌈⌉ οτι εισελευσονται μετα την ⌈αφιξιν⌉ μου λυκοι βαρεισ εισ υμασ μη φειδομενοι του ποιμνιου **30** και εξ υμων ⌈αυτων⌉ αναστησονται ανδρεσ λαλουντεσ διεστραμμενα του ⌈αποσπαν⌉ τουσ μαθητασ οπισω ⌈εαυτων⌉ **31** διο γρηγορειτε μνημονευοντεσ οτι τριετιαν ⌈νυκτα⌉ ⌈και⌉ ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον ⌈⌉ **32** και τα νυν παρατιθεμαι ⌈υμασ⌉ ⌈⌉ τω ⌈θ̄ω̄⌉ και τω λογω τησ χαριτοσ αυτου τω δυναμενω ⌈οικοδομησαι⌉ ⌈και δουναι⌉ ⌈την⌉ κληρονομιαν ⌈⌉ εν ⌈⌉ τοισ ηγιασμενοισ ⌈πασιν⌉ **33** αργυριου ⌈η⌉ χρυσιου η ιματισμου ουδενοσ ⌈⌉ επεθυμησα **34** αυτοι ⌈⌉ ⌈γινωσκετε⌉ οτι ⌈ταισ χρειαισ⌉ μου ⌈⌉ και τοισ ⌈ουσιν⌉ μετ εμου υπηρετησαν αι χειρεσ ⌈αυται⌉ **35** ⌈⌉ ⌈παντα⌉ υπεδειξα υμιν οτι ⌈ουτωσ⌉ κοπιωντασ δει ⌈αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων⌉ μνημονευειν ⌈τε⌉ των λογων του κ̄ῡ ⌈ῑῡ⌉ οτι ⌈αυτοσ⌉ ⌈ειπεν⌉ ⌈μακαριον⌉ ⌈εστιν⌉ ⌈μαλλον διδοναι⌉ η λαμβανειν **36** και ταυτα ⌈ειπων⌉ θεισ τα γονατα ⌈αυτου⌉ συν πασιν ⌈αυτοισ⌉ ⌈προσηυξατο⌉ **37** ικανοσ ⌈δε⌉ ⌈κλαυθμοσ εγενετο⌉ παντων και επιπεσοντεσ επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον **38** ⌈οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι⌉ ουκετι ⌈μελλουσιν⌉ το προσωπον ⌈αυτου⌉ θεωρειν προεπεμπον δε αυτον ⌈εισ⌉ το πλοιον

21 ⌈ωσ δε εγενετο αναχθηναι ημασ αποσπασθεντασ⌉ απ αυτων ευθυδρομησαντεσ ⌈ηλθομεν⌉ εισ ⌈την⌉ ⌈κω⌉

τη δε ⌜εξησ⌝ εισ ⌜την⌝ ροδον κακειθεν εισ παταρα ⌜⌝ **2** και ευροντεσ πλοιον διαπερων εισ φοινικην επιβαντεσ ανηχθημεν **3** ⌜αναφαναντεσ⌝ δε την κυπρον ⌜και καταλιποντεσ⌝ αυτην ευωνυμον ⌜επλεομεν⌝ εισ συριαν και ⌜κατηλθομεν⌝ εισ τυρον εκεισε γαρ ⌜το πλοιον ην⌝ αποφορτιζομενον τον γομον **4** ⌜ανευροντεσ δε⌝ ⌜τουσ⌝ μαθητασ επεμειναμεν ⌜αυτου⌝ ημερασ επτα οιτινεσ τω παυλω ⌜ελεγον⌝ δια του $\overline{\pi\nu\sigma}$ ⌜⌝ μη ⌜επιβαινειν⌝ εισ ⌜ιεροσολυμα⌝ **5** οτε ⌜δε⌝ εγενετο ⌜ημασ εξαρτισαι⌝ τασ ημερασ ⌜εξελθοντεσ⌝ επορευομεθα προπεμποντων ημασ παντων συν ⌜γυναιξι⌝ και τεκνοισ ⌜εωσ⌝ εξω τησ πολεωσ και θεντεσ τα γονατα ⌜⌝ επι τον αιγιαλον ⌜προσευξαμενοι **6** απησπασαμεθα αλληλουσ και ανεβημεν⌝ εισ το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εισ τα ιδια **7** ημεισ δε τον πλουν διανυσαντεσ απο τυρου ⌜κατηντησαμεν⌝ εισ ⌜πτολεμαιδα⌝ και ασπασαμενοι τουσ αδελφουσ ⌜εμειναμεν⌝ ημεραν μιαν παρ αυτοισ **8** τη δε επαυριον εξελθοντεσ ⌜⌝ ⌜ηλθομεν⌝ εισ καισαριαν και εισελθοντεσ εισ τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου ⌜⌝ οντοσ εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω **9** τουτω δε ησαν ⌜θυγατερεσ τεσσαρεσ παρθενοι⌝ προφητευουσαι **10** επιμενοντων δε ⌜⌝ ημερασ πλειουσ ⌜κατηλθεν⌝ τισ απο τησ ιουδαιασ προφητησ ονοματι αγαβοσ **11** ⌜και ελθων⌝ προσ ημασ και αρασ την ζωνην του παυλου δησασ ⌜εαυτου⌝ ⌜τουσ ποδασ και τασ χειρασ⌝ ⌜ειπεν⌝ ταδε λεγει το $\overline{\pi\nu\alpha}$ το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ⌜ουτωσ⌝ δησουσιν ⌜εν⌝ ιερουσαλημ ⌜οι⌝ ιουδαιοι και ⌜παραδωσουσιν⌝ εισ ⌜⌝ χειρασ εθνων **12** ωσ δε ηκουσαμεν ταυτα ⌜παρεκαλουμεν⌝ ημεισ ⌜τε⌝ και οι εντοπιοι ⌜⌝ του μη ⌜αναβαινειν⌝ αυτον εισ ιερουσαλημ

13 ⌜τοτε απεκριθη ο παυλοσ⌝ τι ποιειτε ⌜κλαιοντεσ και⌝ ⌜συνθρυπτοντεσ⌝ μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι ⌜⌝ αλλα και αποθανειν ⌜εισ ιερουσαλημ ετοιμωσ εχω⌝ υπερ του ονοματοσ του κῡ ιῡ ⌜⌝ **14** μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ⌜⌝ ειποντεσ ⌜του κῡ το θελημα γεινεσθω⌝ **15** μετα δε ⌜τασ⌝ ημερασ ⌜ταυτασ επισκευασαμενοι αναιβαινομεν⌝ εισ ⌜ιεροσολυμα⌝ **16** ⌜συνηλθον δε και των μαθητων απο⌝ καισαριασ συν ημιν αγοντεσ παρ ω ξενισθωμεν ⌜μνασωνι⌝ ⌜τινι⌝ κυπριω αρχαιω μαθητη **17** γενομενων δε ημων εισ ιεροσολυμα ασμενωσ ⌜απεδεξαντο⌝ ημασ οι αδελφοι **18** τη ⌜⌝ ⌜δε⌝ ⌜επιουση εισηει ο παυλοσ συν ημιν προσ ιακωβον παντεσ τε παρεγενοντο⌝ οι πρεσβυτεροι ⌜ **19** και ασπασαμενοσ αυτουσ εξηγειτο καθ εν εκαστον⌝ ⌜⌝ ⌜ων⌝ εποιησεν ο θ̄σ̄ ⌜εν⌝ τοισ ⌜εθνεσιν⌝ ⌜δια⌝ τησ διακονιασ αυτου **20** οι δε ακουσαντεσ ⌜εδοξαζον⌝ τον ⌜θ̄ν̄⌝ ⌜ειπον τε αυτω⌝ θεωρεισ αδελφε ποσαι μυριαδεσ εισιν ⌜εν τοισ ιουδαιοισ⌝ των πεπιστευκοτων και παντεσ ⌜⌝ ζηλωται του νομου ⌜υπαρχουσιν⌝ **21** κατηχηθησαν ⌜δε⌝ περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωυσεωσ τουσ κατα ⌜τα⌝ εθνη ⌜παντασ ιουδαιουσ λεγων⌝ μη περιτεμνειν αυτουσ τα τεκνα ⌜μηδε⌝ τοισ ⌜εθεσιν⌝ περιπατειν **22** τι ουν ⌜εστιν⌝ παντωσ ⌜⌝ ακουσονται ⌜οτι⌝ εληλυθασ **23** τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρεσ τεσσαρεσ ευχην εχοντεσ ⌜αφ⌝ εαυτων **24** τουτουσ παραλαβων αγνισθητι συν ⌜αυτοισ⌝ και δαπανησον ⌜επ⌝ ⌜αυτοισ⌝ ινα ⌜ξυρησονται⌝ την κεφαλην και ⌜γνωσονται⌝ παντεσ οτι ⌜⌝ ων κατηχηνται περι ⌜σου⌝ ουδεν εστιν ⌜αλλα⌝ ⌜στοιχεισ και⌝ αυτοσ ⌜φυλασσων τον νομον⌝ **25** περι δε

των πεπιστευκοτων εθνων ⌈⌉ ημεισ ⌈⌉⌈απεστειλαμεν⌉
⌈κριναντεσ⌉⌈⌉ φυλασσεσθαι αυτουσ το ⌈τε⌉ ειδωλοθυτον
και ⌈⌉ αιμα ⌈και πνικτον⌉ και πορνειαν **26** τοτε ⌈ο⌉
παυλοσ παραλαβων τουσ ανδρασ τη ⌈εχομενη⌉ ημερα
συν αυτοισ αγνισθεισ ⌈εισηει⌉ εισ το ιερον διαγγελλων
την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου ⌈εωσ ου⌉
προσηνεχθη υπερ ενοσ εκαστου αυτων ⌈η⌉ προσφορα **27**
⌈ωσ δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο τησ
ασιασ ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον⌉
παντα τον οχλον και ⌈επεβαλον⌉⌈επ αυτον τασ χειρασ⌉
28 κραζοντεσ ⌈ανδρεσ⌉⌈ισραηλειτε⌉ βοηθειται ουτοσ
εστιν ο ανθρωποσ ο κατα του λαου και του νομου και
του τοπου ⌈⌉⌈τουτου⌉ παντασ ⌈πανταχη⌉ διδασκων
ετι ⌈τε⌉ και ελληνασ ⌈εισηγαγεν⌉ εισ ⌈το⌉ ιερον και
⌈κεκοινωκεν⌉ τον αγιον τοπον τουτον **29** ησαν γαρ
⌈προεωρακοτεσ⌉ τροφιμον ⌈τον⌉ εφεσιον εν τη πολει
συν αυτω ον ⌈ενομιζον⌉ οτι εισ το ιερον εισηγαγεν
⌈ο⌉ παυλοσ **30** εκεινηθη τε η πολισ ολη και εγενετο
συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλκον
⌈αυτον⌉ εξω του ιερου ⌈και ευθεωσ εκλεισθησαν αι
θυραι⌉ **31** ⌈ζητουντων τε⌉ αυτον αποκτειναι ανεβη
φασισ τω χειλιαρχω τησ σπειρησ οτι ολη ⌈συνχυννεται⌉
ιερουσαλημ **32** οσ εξαυτησ ⌈παραλαβων⌉ στρατιωτασ και
⌈εκατονταρχασ⌉ κατεδραμεν επ αυτουσ οι δε ιδοντεσ τον
χιλιαρχον και ⌈τουσ⌉ στρατιωτασ επαυσαντο τυπτοντεσ
τον παυλον **33** ⌈τοτε εγγισασ⌉ ο χιλιαρχοσ επελαβετο
αυτου και ⌈εκελευσε⌉ δεθηναι ⌈αλυσεσι⌉⌈δυσι⌉ και
επυνθανετο τισ ⌈⌉ ειη και ⌈τι⌉⌈εστιν⌉ πεποιηκωσ **34** αλλοι
δε ⌈αλλο τι⌉⌈επεφωνουν⌉ εν τω οχλω ⌈μη δυναμενου δε

αυτου⌉ γνωναι το ασφαλεσ δια τον θορυβον ⌈εκελευσεν⌉ αγεσθαι αυτον εισ την παρεμβολην **35** οτε δε εγενετο ⌈επι⌉ τουσ αναβαθμουσ συνεβη ⌈βασταζεσθαι αυτον⌉ υπο των στρατιωτων δια την βιαν του ⌈οχλου⌉ **36** ηκολουθι γαρ το πληθοσ ⌈του λαου⌉⌈κραζοντεσ⌉⌈αιρε⌉ αυτον **37** μελλων τε εισαγεσθαι εισ την παρεμβολην ⌈ο παυλοσ λεγει τω χειλιαρχω⌉ ει ⌈εξεστιν⌉ μοι ⌈ειπειν⌉⌈τι⌉ προσ σε ο δε εφη ελληνιστι γεινωσκεισ **38** ⌈ουκ⌉⌈αρα⌉ συ ει ο αιγυπτιοσ ο προ τουτων των ημερων αναστατωσασ και εξαγαγων εισ την ερημον τουσ τετρακισχιλιουσ ανδρασ των σικαριων **39** ⌈ειπεν⌉ δε ο παυλοσ εγω ανθρωποσ μεν ⌈ειμι⌉ ιουδαιοσ ⌈ταρσευσ⌉ τησ κιλικιασ ⌈ουκ ασημου πολεωσ πολιτησ⌉ δεομαι δε σου ⌈επιτρεψον⌉ μοι ⌈⌉ λαλησαι προσ τον λαον **40** ⌈⌉ επιτρεψαντοσ δε ⌈αυτου ο παυλοσ εστωσ⌉ επι των αναβαθμων ⌈κατεσισε⌉ τη χειρι ⌈τω λαω⌉ πολλησ ⌈δε σιγησ γενομενησ⌉⌈προσεφωνησεν⌉ τη ⌈εβραιδι⌉ διαλεκτω λεγων

22 ανδρεσ αδελφοι και πατερεσ ακουσατε μου τησ προσ υμασ ⌈νυνι⌉ απολογιασ **2** ακουσαντεσ δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω ⌈προσεφωνει⌉⌈αυτοισ⌉ μαλλον ⌈παρεσχον ησυχιαν⌉ και φησιν **3** εγω ⌈⌉⌈ειμι ανηρ ιουδαιοσ γεγεννημενοσ εν ταρσω τησ κιλικιασ⌉ ανατεθραμμενοσ δε εν τη πολει ταυτη παρα τουσ ποδασ ⌈γαμαλιηλ⌉ ⌈πεπαιδευμενοσ⌉⌈κατα⌉ ακριβιαν του πατρωου νομου ζηλωτησ ⌈υπαρχων⌉ του θῡ καθωσ ⌈παντεσ υμεισ εστε⌉ σημερον **4** ⌈οσ⌉ ταυτην την οδον εδιωξα ⌈αχρι⌉ θανατου δεσμευων και παραδιδουσ εισ ⌈φυλακασ⌉ ανδρασ τε και γυναικασ **5** ωσ και ⌈ο⌉ αρχιερευσ ⌈μαρτυρει⌉ μοι και ⌈παν⌉ το πρεσβυτεριον παρ ων ⌈και⌉ επιστολασ δεξαμενοσ

⌜προσ τουσ αδελφουσ⌝ εισ δαμασκον επορευομην αξων
και τουσ ⌜εκεισε⌝ οντασ δεδεμενουσ ⌜εισ ιερουσαλημ⌝ ινα
τιμωρηθωσιν **6** ⌜εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι
τη δαμασκω περι μεσημβριαν⌝ εξαιφνησ ⌜εκ⌝ του ουρανου
⌜περιαστραψαι⌝ φωσ ικανον περι εμε **7** ⌜⌝ ⌜επεσα⌝ ⌜τε⌝
εισ το εδαφοσ και ηκουσα φωνησ λεγουσησ μοι ⌜σαουλ⌝
⌜σαουλ⌝ τι με διωκεισ **8** εγω δε απεκριθην ⌜⌝ τισ ει κυριε
⌜ειπεν⌝ ⌜τε⌝ προσ ⌜εμε⌝ εγω ⌜ειμι⌝ ις ο ναζοραιοσ ον συ
διωκεισ **9** οι δε συν εμοι οντεσ το μεν φωσ ⌜εθεασαντο⌝ ⌜⌝
την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντοσ μοι **10** ⌜ειπον⌝
δε τι ποιησω κε ο δε ⌜κσ⌝ ⌜ειπεν⌝ προσ με αναστασ πορευου
εισ δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων
⌜τετακται⌝ σοι ποιησαι **11** ωσ δε ⌜ουκ ενεβλεπον⌝ απο
τησ δοξησ του φωτοσ εκεινου χειραγωγουμενοσ ⌜υπο⌝
των συνοντων μοι ηλθον εισ δαμασκον **12** ανανιασ δε
τισ ανηρ ⌜ευλαβησ⌝ κατα τον νομον ⌜μαρτυρουμενοσ⌝
υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων **13** ελθων προσ
⌜εμε⌝ και επιστασ ⌜ειπεν⌝ μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον
καγω αυτη τη ωρα ⌜ανεβλεψα⌝ εισ αυτον **14** ο δε ειπεν ο
θσ των πατερων ημων ⌜προεχειρησατο⌝ σε γνωναι το
θελημα αυτου ⌜και⌝ ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην
εκ ⌜του⌝ στοματοσ αυτου **15** οτι ⌜εση μαρτυσ αυτω προσ
παντασ ανθρωπουσ⌝ ων εωρακασ και ηκουσασ **16** και νυν
τι μελλεισ αναστασ βαπτισαι και απολουσαι τασ αμαρτιασ
σου επικαλεσαμενοσ το ονομα ⌜αυτου⌝ **17** εγενετο δε μοι
υποστρεψαντι εισ ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν
τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει **18** και ⌜ιδειν⌝ αυτον
λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ
διοτι ου παραδεξονται σου ⌜⌝ μαρτυριαν περι εμου **19**

καγω ειπον κε̄ αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων
και δερων κατα τασ συναγωγασ τουσ πιστευοντασ επι σε
20 και οτε ⌜εξεχυννετο⌝ το αιμα ⌜στεφανου⌝ του μαρτυροσ
σου και αυτοσ ημην ⌜εφεστωσ⌝ και συνευδοκων ⌜και⌝
φυλασσων τα ιματια των αναιρουντων αυτον **21** και
⌜ειπεν⌝ προσ ⌜με⌝ πορευου οτι εγω εισ εθνη μακραν
⌜εξαποστελω⌝ σε **22** ⌜ηκουον⌝ δε αυτου αχρι τουτου του
λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντεσ αιρε απο
τησ γησ τον τοιουτον ου γαρ ⌜καθηκεν⌝ αυτον ζην **23**
⌜κραυγαζοντων⌝⌜τε⌝⌜αυτων⌝ και ριπτουντων τα ιματια
και κονιορτον βαλλοντων εισ τον ⌜αερα⌝ **24** εκελευσεν ⌜ο
χιλιαρχοσ εισαγεσθαι αυτον⌝ εισ την παρεμβολην ⌜ειπασ⌝
μαστιξιν ⌜ανεταζεσθαι⌝ αυτον ινα ⌜επιγνω⌝ δι ην αιτιαν
ουτωσ ⌜επεφωνουν αυτω⌝ **25** ωσ δε ⌜προετειναν⌝ αυτον
τοισ ιμασιν ⌜ειπεν⌝ προσ τον εστωτα ⌜εκατονταρχον⌝⌜ο
παυλοσ⌝ ει ⌜ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν
υμιν⌝ μαστιζειν **26** ⌜ακουσασ δε⌝ ο ⌜εκατονταρχησ⌝⌜⌝
προσελθων ⌜τω χιλιαρχω απηγγειλεν λεγων⌝ τι μελλεισ
ποιειν ο ⌜γαρ⌝ ανθρωποσ ουτοσ ρωμαιοσ ⌜εστιν⌝ **27** ⌜⌝
προσελθων ⌜δε⌝ ο χιλιαρχοσ ⌜ειπεν αυτω⌝ λεγε ⌜μοι⌝ συ
ρωμαιοσ ει ο δε ⌜εφη ναι **28** απεκριθη δε⌝ ο χιλιαρχοσ ⌜⌝
εγω ⌜πολλου⌝ κεφαλαιου την πολιτιαν ταυτην εκτησαμην
⌜ο δε παυλοσ⌝ εφη εγω ⌜δε⌝ και ⌜γεγεννημαι⌝ **29** ⌜ευθεωσ
ουν⌝ απεστησαν απ αυτου οι μελλοντεσ αυτον αναιταζειν
και ο χιλιαρχοσ ⌜δε⌝ εφοβηθη επιγνουσ οτι ρωμαιοσ
⌜εστιν⌝ και οτι ⌜αυτον ην⌝ δεδεκωσ **30** τη δε επαυριον
βουλομενοσ γνωναι το ασφαλεσ το τι κατηγορειται ⌜υπο⌝
των ιουδαιων ελυσεν αυτον ⌜⌝ και εκελευσεν ⌜συνελθειν⌝

τουσ αρχιερεισ και ⌜παν⌝ το συνεδριον ⌜⌝ και καταγαγων
τον παυλον εστησεν εισ αυτουσ

23 ατενισασ δε ⌜τω συνεδριω ο παυλοσ⌝ ειπεν ανδρεσ
αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω
θ̅ω̅ αχρι ταυτησ τησ ημερασ **2** ο δε αρχιερευσ ανανιασ
⌜επεταξεν⌝ τοισ παρεστωσιν ⌜αυτω⌝ τυπτειν αυτου το
στομα **3** τοτε ⌜ο παυλοσ προσ αυτον ειπεν⌝ τυπτειν σε
μελλει ο θ̅σ̅ τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με
κατα τον νομον και παρανομων κελευεισ με τυπτεσθαι **4**
οι δε παρεστωτεσ ⌜ειπαν⌝ τον αρχιερεα του θ̅υ̅ λοιδορεισ
5 εφη τε ο παυλοσ ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευσ
γεγραπται γαρ ⌜οτι⌝ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεισ
κακωσ **6** γνουσ δε ο παυλοσ οτι το εν μεροσ ⌜εστιν⌝
σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων ⌜εκραζεν⌝ εν
τω συνεδριω ανδρεσ αδελφοι εγω φαρισαιοσ ειμι υιοσ
⌜φαρισαιων⌝ περι ελπιδοσ και αναστασεωσ νεκρων ⌜εγω⌝
κρινομαι **7** τουτο δε αυτου ⌜λαλουντοσ⌝ ⌜εγενετο⌝ στασισ
των ⌜φαρισαιων και σαδδουκαιων⌝ και εσχισθη το πληθοσ
8 σαδδουκαιοι ⌜μεν⌝ γαρ ⌜λεγουσιν⌝ μη ειναι αναστασιν
⌜μητε⌝ αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ⌜ομολογουσιν⌝
τα αμφοτερα **9** εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντεσ
⌜τινεσ των γραμματεων του μερουσ⌝ των φαρισαιων
διεμαχοντο ⌜⌝ λεγοντεσ ουδεν κακον ευρισκομεν ⌜εν⌝ τω
ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελοσ ⌜⌝
10 πολλησ δε ⌜γινομενησ στασεωσ φοβηθεισ⌝ ο χιλιαρχοσ
μη διασπασθη ο παυλοσ ⌜υπ⌝ αυτων ⌜εκελευσεν⌝ το
στρατευμα ⌜καταβαν⌝ αρπασαι αυτον ⌜εκ μεσου αυτων⌝
⌜αγειν⌝ ⌜τε⌝ εισ την παρεμβολην **11** τη δε επιουση νυκτι
επιστασ αυτω ο κ̅σ̅ ⌜ειπεν⌝ θαρσει ⌜⌝ ωσ γαρ ⌜διεμαρτυρω⌝

τα περι εμου εισ ιερουσαλημ ⌜ουτω⌝ σε δει και εισ ρωμην μαρτυρησαι **12** γενομενησ ⌜δε⌝ ημερασ ⌜ποιησαντεσ συστροφην οι ιουδαιοι⌝ ανεθεματισαν εαυτουσ ⌜λεγοντεσ⌝ ⌜μητε⌝ φαγειν μητε ⌜πιειν⌝ εωσ ⌜ου αποκτεινωσιν τον⌝ παυλον **13** ησαν δε πλειουσ τεσσερακοντα οι ⌜ταυτην την συνωμοσιαν ποιησαμενοι⌝ **14** οιτινεσ προσελθοντεσ τοισ ⌜αρχιερευσιν⌝ και τοισ πρεσβυτεροισ ⌜ειπαν⌝ αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτουσ μηδενοσ γευσασθαι ⌜⌝ εωσ ⌜ου⌝ αποκτεινωμεν τον παυλον **15** νυν ουν ⌜υμεισ⌝ εμφανισατε τω χιλιαρχω ⌜συν τω συνεδριω⌝ οπωσ ⌜καταγαγη αυτον⌝ ⌜εισ⌝⌜υμασ⌝ ωσ μελλοντασ ⌜διαγινωσκειν ακριβεστερον⌝ τα περι αυτου ημεισ δε προ του εγγισαι ⌜⌝ αυτον ετοιμοι εσμεν ⌜του⌝ ανελειν αυτον ⌜⌝ **16** ακουσασ δε ο υιοσ ⌜τησ⌝ αδελφησ παυλου ⌜την ενεδραν⌝ παραγενομενοσ και εισελθων εισ την ⌜παρεμβολην⌝⌜απηγγειλεν⌝ τω παυλω **17** προσκαλεσαμενοσ δε ο παυλοσ ενα των εκατονταρχων ⌜εφη⌝ τον νεανιαν τουτον ⌜απαγε⌝ προσ τον χιλιαρχον εχει γαρ ⌜απαγγειλαι τι⌝ αυτω **18** ο μεν ουν παραλαβων αυτον ⌜ηγαγεν⌝ προσ τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιοσ παυλοσ προσκαλεσαμενοσ με ⌜ηρωτησεν⌝ τουτον τον ⌜νεανισκον⌝ αγαγειν προσ σε εχοντα τι λαλησαι ⌜σοι⌝ **19** ⌜επιλαβομενοσ⌝ δε τησ χειροσ αυτου ο χιλιαρχοσ και αναχωρησασ ⌜κατ ιδιαν επυνθανετο⌝ τι εστιν ο εχεισ απαγγειλαι μοι **20** ⌜ειπεν⌝ δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπωσ αυριον ⌜τον παυλον καταγαγησ εισ το συνεδριον⌝ ωσ ⌜μελλων⌝ τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου **21** συ ουν μη πεισθησ αυτοισ ⌜ενεδρευουσιν⌝ γαρ αυτον εξ αυτων ανδρεσ πλειουσ τεσσερακοντα οιτινεσ ανεθεματισαν εαυτουσ

μητε φαγειν μητε ⌜πιειν⌝ εως ου ανελωσιν αυτον και νυν ⌜εισιν ετοιμοι⌝ προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν **22** ο μεν ουν χιλιαρχοσ ⌜απελυσε⌝ τον ⌜νεανισκον⌝ παραγγειλασ μηδενι εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισασ προσ ⌜εμε⌝ **23** και προσκαλεσαμενοσ ⌜τινασ δυο⌝ των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτασ διακοσιουσ οπωσ πορευθωσιν εωσ καισαριασ και ιππεισ εβδομηκοντα και ⌜δεξιολαβουσ⌝ διακοσιουσ απο τριτησ ωρασ τησ νυκτοσ **24** κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντεσ τον παυλον ⌜διασωσωσι⌝ προσ φιλικα τον ηγεμονα **25** ⌜⌝ γραψασ ⌜⌝ επιστολην ⌜εχουσαν τον τυπον τουτον⌝ **26** κλαυδιοσ λυσιασ ⌜τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι⌝ χαιρειν **27** τον ανδρα τουτον ⌜⌝ συλλημφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπ αυτων επιστασ συν τω στρατευματι ⌜εξειλαμην⌝⌜μαθων οτι ρωμαιοσ εστιν⌝ **28** βουλομενοσ ⌜τε επιγνωναι⌝ την αιτιαν ⌜δι⌝ ην ⌜ενεκαλουν⌝ αυτω ⌜κατηγαγον εισ το συνεδριον αυτων **29** ον⌝ ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν ⌜δε⌝ αξιον θανατου η δεσμων ⌜εχοντα εγκλημα⌝ **30** μηνυθεισησ δε μοι επιβουλησ εισ τον ανδρα ⌜⌝ εσεσθαι ⌜⌝⌜εξαυτησ⌝ επεμψα προσ σε παραγγειλασ και τοισ κατηγοροισ λεγειν ⌜αυτουσ⌝ επι σου ⌜⌝ **31** οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοισ αναλαβοντεσ τον παυλον ηγαγον δια ⌜⌝ νυκτοσ εισ την αντιπατριδα **32** τη δε επαυριον εασαντεσ τουσ ιππεισ ⌜απερχεσθαι⌝ συν αυτω ⌜υπεστρεψαν⌝ εισ την παρεμβολην **33** οιτινεσ εισελθοντεσ εισ την καισαριαν και αναδοντεσ την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω **34** αναγνουσ δε ⌜⌝ και ⌜επερωτησασ⌝ εκ ποιασ

επαρχειασ ⌜εστιν⌝ και πυθομενοσ οτι απο κιλικιασ ⌜⌝
35 ⌜διακουσομαι⌝ σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου
παραγενωνται ⌜κελευσασ⌝⌜εν τω πραιτωριω του ηρωδου
φυλασσεσθαι αυτον⌝

24 μετα δε ⌜πεντε⌝ ημερασ κατεβη ο αρχιερευσ ανανιασ
μετα ⌜πρεσβυτερων τινων⌝ και ρητοροσ τερτυλλου τινοσ
οιτινεσ ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου **2**
κληθεντοσ δε ⌜αυτου⌝ ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλοσ
λεγων πολλησ ειρηνησ τυγχανοντεσ δια σου και
⌜διορθωματων⌝ γινομενων τω εθνει τουτω δια τησ σησ
προνοιασ **3** παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε
φηλιξ μετα πασησ ευχαριστιασ **4** ινα δε μη επι πλειον σε
⌜ενκοπτω⌝ παρακαλω ακουσαι σε ημων ⌜συντομωσ⌝ τη
ση επιεικια **5** ευροντεσ γαρ τον ανδρα τουτον ⌜λοιμον⌝
και κεινουντα ⌜στασεισ⌝⌜πασι⌝ τοισ ιουδαιοισ τοισ κατα
την οικουμενην πρωτοστατην τε τησ των ναζωραιων
αιρεσεωσ **6** οσ και το ιερον ⌜επειρασεν⌝ βεβηλωσαι ον
και εκρατησαμεν ⌜⌝ **8** παρ ου δυνηση ⌜αυτοσ⌝ ανακρινασ
περι παντων τουτων επιγνωναι ων ημεισ κατηγορουμεν
αυτου **9** ⌜συνεπεθεντο⌝ δε και οι ιουδαιοι φασκοντεσ
ταυτα ουτωσ εχειν **10** απεκριθη ⌜τε⌝ ο παυλοσ νευσαντοσ
αυτω του ηγεμονοσ λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε
κριτην τω εθνει τουτω επισταμενοσ ⌜ευθυμωσ⌝ τα περι
εμαυτου απολογουμαι **11** δυναμενου ⌜σου⌝⌜επιγνωναι⌝
οτι ου πλειουσ ⌜εισιν⌝ μοι ημεραι ⌜⌝⌜δωδεκα⌝ αφ ησ
ανεβην προσκυνησων ⌜εισ ιερουσαλημ⌝ **12** και ουτε εν
τω ιερω ευρον με προσ τινα διαλεγομενον η ⌜επιστασιν⌝
ποιουντα οχλου ουτε εν ταισ συναγωγαισ ουτε κατα
την πολιν **13** ⌜ουδε⌝ παραστησαι ⌜δυνανται σοι⌝ περι ων

⌜νυνι⌝⌜κατηγορουσιν⌝ μου **14** ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ⌜ουτωσ⌝ λατρευω τω πατρωω θ̄ω̄ πιστευων ⌜πασι⌝ τοισ κατα ⌜τον⌝ νομον και ⌜τοισ εν⌝ τοισ προφηταισ γεγραμμενοισ **15** ελπιδα εχων ⌜εισ⌝⌜τον⌝ θ̄ν̄ ην και αυτοι ⌜ουτοι⌝ προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι ⌜⌝ δικαιων τε και αδικων **16** εν τουτω ⌜και⌝ αυτοσ ασκω απροσκοπον συνιδησιν ⌜εχειν⌝ προσ τον θ̄ν̄ και τουσ ανθρωπουσ δια παντοσ **17** δι ετων δε πλειονων ⌜ελεημοσυνασ ποιησων εισ το εθνοσ μου παρεγενομην⌝ και προσφορασ **18** εν ⌜αισ⌝ ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου **19** τινεσ ⌜δε⌝ απο τησ ασιασ ιουδαιοι ουσ ⌜εδει⌝ επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προσ ⌜εμε⌝ **20** ⌜η αυτοι ουτοι ειπατωσαν⌝ τι ευρον ⌜⌝ αδικημα σταντοσ μου επι του συνεδριου **21** η περι μιασ ταυτησ φωνησ ησ ⌜εκεκραξα εν αυτοισ εστωσ⌝ οτι περι αναστασεωσ νεκρων ⌜εγω⌝ κρινομαι σημερον ⌜εφ⌝ υμων **22** ⌜ανεβαλετο δε αυτουσ ο φηλιξ⌝ ακριβεστερον ειδωσ τα περι τησ οδου ⌜ειπασ⌝ οταν λυσιασ ο χιλιαρχοσ καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμασ **23** διαταξαμενοσ ⌜⌝ τω ⌜εκατονταρχη⌝ τηρεισθαι ⌜αυτον⌝ εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν ⌜⌝ αυτω **24** μετα δε ⌜ημερασ τινασ⌝ παραγενομενοσ ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη ⌜ιδια⌝ γυναικι ⌜⌝ ουση ιουδαια ⌜⌝ μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν ⌜αυτου⌝ περι τησ εισ χ̄ν̄ ⌜⌝ πιστεωσ **25** διαλεγομενου δε αυτου περι ⌜δικαιοσυνησ και εγκρατειασ⌝ και ⌜του κριματοσ του μελλοντοσ⌝⌜⌝ εμφοβοσ ⌜⌝ γενομενοσ ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε ⌜μεταλαβων⌝ μετακαλεσομαι σε **26** αμα ⌜⌝ και ελπιζων

οτι χρηματα δοθησεται ⌜αυτω⌝ υπο του παυλου ⌜⌝ διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομενος ⌜ωμιλει⌝ αυτω **27** διετιασ δε πληρωθεισησ ⌜ελαβεν⌝ διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε ⌜χαριτα⌝ καταθεσθαι τοισ ιουδαιοισ ο φηλιξ ⌜κατελιπεν⌝ τον παυλον δεδεμενον

25 φηστοσ ουν επιβασ τη ⌜επαρχια⌝ μετα τρεισ ημερασ ανεβη εισ ιεροσολυμα απο καισαρειασ **2** ενεφανισαν ⌜τε⌝ αυτω ⌜οι αρχιερεισ⌝ και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον **3** αιτουμενοι χαριν ⌜κατ⌝ αυτου οπωσ μεταπεμψηται ⌜αυτον⌝ εισ ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντεσ ανελειν αυτον κατα την οδον **4** ο μεν ουν φηστοσ απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον ⌜εισ καισαρειαν⌝ εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι **5** οι ουν ⌜εν υμιν φησιν δυνατοι συνκαταβαντεσ⌝ ει τι εστιν ⌜εν τω ανδρι ατοπον⌝ κατηγορειτωσαν αυτου **6** διατριψασ δε εν αυτοισ ⌜ημερασ ου πλειουσ οκτω⌝ η δεκα καταβασ εισ καισαρειαν ⌜⌝ τη επαυριον καθισασ επι του βηματοσ ⌜εκελευσεν⌝ τον παυλον ⌜αχθηναι⌝ **7** παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν ⌜αυτον⌝ οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτεσ ιουδαιοι πολλα και βαρεα ⌜αιτιωματα⌝ ⌜καταφεροντεσ⌝ α ουκ ⌜ισχυον⌝ αποδειξαι **8** ⌜του παυλου⌝ απολογουμενου ⌜⌝ οτι ουτε εισ τον νομον των ιουδαιων ουτε εισ το ιερον ουτε εισ καισαρα τι ημαρτον **9** ο φηστοσ ⌜δε⌝ ⌜θελων τοισ ιουδαιοισ⌝ ⌜χαριν⌝ καταθεσθαι αποκριθεισ τω παυλω ⌜ειπεν⌝ θελεισ εισ ιεροσολυμα αναβασ εκει περι τουτων ⌜κριθηναι⌝ επ εμου **10** ⌜ειπεν⌝ δε ⌜ο⌝ παυλοσ ⌜⌝ επι του βηματοσ καισαροσ ⌜εστωσ⌝ ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιουσ ουδεν ⌜ηδικηκα⌝ ωσ και συ καλλιον ⌜επιγινωσκεισ⌝ **11** ει μεν ⌜ουν⌝ αδικω και

αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανιν
ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι ⌜κατηγορουσιν⌝ μου ουδεισ
με δυναται ⌜αυτοισ⌝ χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι
12 τοτε ο φηστοσ συνλαλησασ μετα του ⌜συμβουλιου⌝
απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση **13**
ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππασ ο βασιλευσ
και βερνικη ⌜κατηντησαν⌝ εισ καισαριαν ⌜ασπασαμενοι⌝
τον φηστον **14** ωσ δε πλειουσ ημερασ ⌜διετριβον⌝ εκει ο
φηστοσ τω βασιλει ανεθετο ⌜τα⌝ κατα τον παυλον λεγων
ανηρ τισ ⌜εστιν⌝ καταλελιμμενοσ υπο φηλικοσ δεσμιοσ
15 περι ου γενομενου μου εισ ιεροσολυμα ⌜ενεφανισαν⌝ οι
αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατ
αυτου ⌜καταδικην⌝ **16** προσ ουσ απεκριθην οτι ουκ εστιν
εθοσ ρωμαιοισ χαριζεσθαι ⌜τινα⌝ ανθρωπον ⌜⌝ πριν η ο
κατηγορουμενοσ ⌜κατα προσωπον εχοι⌝ τουσ κατηγορουσ
τοπον ⌜τε⌝ απολογιασ λαβοι περι του εγκληματοσ **17**
συνελθοντων ουν ⌜αυτων ενθαδε⌝ αναβολην μηδεμιαν
⌜ποιησαμενοσ⌝ τη εξησ καθισασ επι του βηματοσ εκελευσα
αχθηναι τον ανδρα **18** περι ου σταθεντεσ οι κατηγοροι
ουδεμιαν αιτιαν ⌜εφερον⌝ ων ⌜εγω υπενοουν πονηραν⌝
19 ζητηματα δε τινα περι τησ ιδιασ δισιδαιμονιασ ειχον
προσ ⌜αυτον⌝ και περι τινοσ ῑ̅υ̅ τεθνηκοτοσ ον εφασκεν
ο παυλοσ ζην **20** απορουμενοσ δε εγω ⌜⌝ την περι
⌜τουτων⌝ ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο ⌜πορευεσθαι⌝ εισ
⌜ιεροσολυμα⌝ κακει κρινεσθαι περι τουτων **21** του δε
παυλου επικαλεσαμενου ⌜τηρηθηναι⌝ αυτον εισ την του
σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εωσ ου
⌜αναπεμψω⌝ αυτον προσ καισαρα **22** αγριππασ δε προσ τον
φηστον ⌜⌝ εβουλομην και αυτοσ του ανθρωπου ακουσαι ⌜⌝

αυριον φησιν ακουση αυτου **23** τη ουν επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικης μετα πολλης φαντασιας και εισελθοντων εις το ⌜ακροατηριον⌝ συν τε ⌜⌝ χιλιαρχοις ⌜και⌝ ⌜ανδρασιν⌝ τοις κατ εξοχην ⌜⌝ της πολεως και κελευσαντος του φηστου ηχθη ο παυλος **24** και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι συνπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον περι ου ⌜απαν⌝ το πληθος των ιουδαιων ⌜ενετυχον⌝ μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε ⌜βοωντες⌝ μη δειν ⌜αυτον ζην⌝ μηκετι **25** εγω δε ⌜κατελαβομην⌝ μηδεν αξιον ⌜αυτον θανατου⌝ πεπραχεναι ⌜⌝ αυτου δε ⌜τουτου⌝ επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν ⌜⌝ **26** περι ου ⌜ασφαλες⌝ τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο ⌜προηγαγον⌝ αυτον εφ υμων και μαλιστα επι ⌜σου⌝ βασιλευ αγριππα οπως της ανακρισεως γενομενης ⌜σχω⌝ τι ⌜γραψω⌝ **27** αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ αυτου αιτιας σημαναι

26 αγριππας δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι ⌜περι⌝ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος ⌜εκτεινας την χειρα απελογειτο⌝ **2** περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον ⌜επι σου μελλων σημερον απολογεισθαι⌝ **3** μαλιστα γνωστην ⌜οντα σε⌝ ⌜παντων⌝ των κατα ⌜ιουδαιους εθων⌝ τε και ζητηματων ⌜⌝ διο δεομαι ⌜⌝ μακροθυμως ακουσαι μου **4** την μεν ουν βιωσιν μου ⌜⌝ εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν ⌜τε⌝ ιεροσολυμοις ⌜ισασι⌝ παντες ⌜⌝ ιουδαιοι **5** προγινωσκοντες με ανωθεν εαν ⌜θελωσι⌝ μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκιας εζησα φαρισαιος **6** και νυν επ ελπιδι της ⌜εισ⌝ τους πατερας ⌜ημων⌝ επαγγελιας γενομενης

υπο του θ̄ῡ εστηκα κρινομενος **7** εισ ην το δωδεκαφυλον
ημων εν εκτενια νυκτα και ημεραν λατρευον ⌜ελπιζει⌝
⌜καταντησαι⌝ περι ησ ελπιδοσ εγκαλουμαι ⌜υπο ιουδαιων
βασιλευ⌝ **8** ⌜τι απιστον κρινεται παρ υμιν⌝ ει ο θ̄σ̄ νεκρουσ
εγειρει **9** εγω ⌜μεν⌝ ουν εδοξα εμαυτω προσ το ονομα ⌜⌝
ῑῡ του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι **10** ⌜ο⌝ και
⌜εποιησα⌝ εν ιεροσολυμοισ και πολλουσ ⌜τε⌝ των αγιων
εγω ⌜εν⌝ φυλακαισ κατεκλεισα την παρα των αρχιερεων
εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων ⌜κατηνεγκα⌝
ψηφον **11** και κατα πασασ τασ συναγωγασ πολλακισ
τιμωρων αυτουσ ηναγκαζον βλασφημειν περισσωσ ⌜τε⌝
εμμαινομενοσ αυτοισ εδιωκον εωσ και εισ τασ εξω πολεισ
12 εν οισ ⌜⌝ πορευομενοσ εισ ⌜την⌝ δαμασκον μετ εξουσιασ
και επιτροπησ ⌜τησ⌝ των αρχιερεων **13** ⌜ημερασ⌝ μεσησ
κατα την οδον ειδον ⌜βασιλευ⌝ ουρανοθεν υπερ την
λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φωσ και τουσ
συν εμοι πορευομενουσ **14** παντων ⌜τε⌝ καταπεσοντων
⌜ημων⌝ εισ την γην ηκουσα φωνην ⌜λεγουσαν προσ
με⌝ τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ
σκληρον σοι προσ κεντρα λακτιζειν **15** εγω δε ⌜ειπα⌝
τισ ει κυριε ο δε ⌜κ̄σ̄⌝ ειπεν εγω ειμι ῑσ̄ ον συ διωκεισ
16 ⌜αλλα⌝ αναστηθι ⌜και στηθι⌝ επι τουσ ποδασ σου εισ
τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι ⌜σε⌝ υπηρετην
και μαρτυρα ων τε ειδεσ ⌜με⌝ ων τε οφθησομαι σοι
17 εξερουμενοσ σε εκ του λαου και ⌜εκ⌝ των εθνων
εισ ουσ ⌜εγω⌝ ⌜αποστελλω σε⌝ **18** ανοιξαι οφθαλμουσ
αυτων ⌜του⌝ ⌜επιστρεψαι⌝ απο σκοτουσ εισ φωσ και ⌜⌝
τησ εξουσιασ του σατανα επι τον θ̄ν̄ του λαβειν αυτουσ
αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοισ ηγιασμενοισ πιστει

τη εισ εμε **19** οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθησ τη ουρανιω οπτασια **20** αλλα τοισ εν δαμασκω πρωτον ⌜τε⌝ και ⌜⌝ ιεροσολυμοισ ⌜πασαν τε την χωραν⌝ τησ ιουδαιασ και τοισ εθνεσιν ⌜απηγγελλον⌝ μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θ̄ν̄ αξια τησ μετανοιασ εργα πρασσοντασ **21** ενεκα τουτων ⌜με ιουδαιοι⌝ συλλαβομενοι ⌜⌝ εν τω ιερω επειρωντο διαχειρησασθαι **22** επικουριασ ουν τυχων τησ ⌜απο⌝ του θ̄ῡ αχρι τησ ημερασ ταυτησ εστηκα ⌜μαρτυρομενοσ⌝ μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτοσ λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γεινεσθαι και μωσησ **23** ει παθητοσ ο χ̄σ̄ ει πρωτοσ εξ αναστασεωσ νεκρων φωσ ⌜μελλει⌝ καταγγελλειν τω ⌜τε⌝ λαω και τοισ ⌜εθνεσιν⌝ **24** ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστοσ μεγαλη τη φωνη ⌜φησιν⌝ μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα ⌜⌝ εισ μανιαν περιτρεπει **25** ο δε ⌜παυλοσ⌝ ου μαινομε ⌜φησιν⌝ κρατιστε φηστε ⌜αλλα⌝ αληθειασ και σωφροσυνησ ρηματα αποφθεγγομαι **26** επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευσ προσ ον ⌜και⌝ παρρησιαζομενοσ λαλω λανθανειν γαρ αυτον ⌜τι⌝ τουτων ου πειθομαι ⌜ουθεν⌝ ου γαρ ⌜εστιν⌝ εν γωνια πεπραγμενον τουτο **27** πιστευεισ ⌜βασιλευ⌝ αγριππα τοισ προφηταισ οιδα οτι πιστευεισ **28** ο δε αγριππασ προσ τον παυλον ⌜⌝ εν ολιγω με ⌜πιθεισ⌝ χριστιανον ⌜ποιησαι⌝ **29** ο δε παυλοσ ⌜⌝ ⌜ευξαιμην⌝ αν τω θ̄ω̄ και εν ολιγω και εν ⌜μεγαλω⌝ ου μονον σε αλλα και παντασ τουσ ακουοντασ μου σημερον γενεσθαι τοιουτουσ οποιοσ ⌜καγω⌝ ειμι παρεκτοσ των δεσμων τουτων **30** ⌜⌝ ανεστη ⌜τε⌝ ο βασιλευσ και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συνκαθημενοι αυτοισ **31** και αναχωρησαντεσ ελαλουν προσ αλληλουσ λεγοντεσ οτι ουδεν ⌜θανατου η δεσμων

αξιον⌉⌈τι⌉ πρασσει ο ανθρωποσ ουτοσ **32** αγριππασ δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωποσ ουτοσ ει μη επεκεκλητο καισαρα

27 ωσ δε εκριθη του αποπλειν ημασ εισ την ιταλιαν ⌈παρεδιδουν⌉ τον τε παυλον και τινασ ετερουσ δεσμωτασ εκατονταρχη ⌈⌉ ονοματι ιουλιω σπειρησ σεβαστησ **2** επιβαντεσ δε πλοιω ⌈αδραμυντηνω⌉⌈μελλοντι⌉ πλειν ⌈εισ⌉τουσ κατα την ασιαν τοπουσ ανηχθημεν οντοσ συν ημιν ⌈αρισταρχου⌉ μακεδονοσ θεσσαλονικεωσ **3** τη τε ετερα κατηχθημεν εισ σιδονα φιλανθρωπωσ τε ο ⌈ιουλιοσ⌉ τω παυλω χρησαμενοσ ⌈επετρεψεν⌉ προσ ⌈τουσ⌉ φιλουσ ⌈πορευθεντι⌉ επιμελειασ τυχειν **4** κακειθεν αναχθεντεσ υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τουσ ανεμουσ ειναι εναντιουσ **5** το τε πελαγοσ το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντεσ ⌈κατηλθαμεν⌉ εισ ⌈μυρρα⌉ τησ λυκιασ **6** ⌈κακει⌉ ευρων ο ⌈εκατονταρχησ⌉ πλοιον αλεξανδρινον πλεον εισ την ιταλιαν ενεβιβασεν ημασ εισ αυτο ⌈⌉ **7** εν ικαναισ δε ημεραισ βραδυπλοουντεσ και μολισ γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντοσ ημασ του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην **8** μολισ τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εισ τοπον ⌈τινα⌉ καλουμενον καλουσ λιμενασ ω εγγυσ ⌈πολισ ην⌉ ⌈λασσαια⌉ **9** ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντοσ ηδη επισφαλουσ του πλοοσ δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλοσ **10** λεγων αυτοισ ανδρεσ θεωρω οτι μετα υβρεωσ και πολλησ ζημιασ ου μονον ⌈του φορτιου⌉ και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουν **11** ο δε ⌈εκατονταρχησ⌉ τω κυβερνητη και τω ναυκληρω ⌈μαλλον επιθετο⌉ η

τοισ υπο ⌜⌝ παυλου λεγομενοισ **12** ανευθετου δε του λιμενοσ υπαρχοντοσ προσ παραχιμασιαν οι ⌜πλειονεσ⌝ εθεντο βουλην αναχθηναι ⌜εκειθεν⌝ ει πωσ ⌜δυναιντο⌝ καταντησαντεσ εισ φοινικα παραχειμασαι λιμενα τησ κρητησ βλεποντα κατα λιβα και ⌜κατα⌝ χωρον **13** ⌜υποπνευσαντοσ⌝ δε νοτου δοξαντεσ τησ προθεσεωσ κεκρατηκεναι αραντεσ ασσον παρελεγοντο την κρητην **14** μετ ου πολυ δε ⌜εβαλεν⌝⌜κατ⌝⌜αυτησ⌝ ανεμοσ τυφωνικοσ ο καλουμενοσ ⌜ευρακυλων⌝ **15** συναρπασθεντοσ δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντεσ εφερομεθα **16** νησιον δε τι υποδραμοντεσ καλουμενον ⌜κλαυδα ισχυσαμεν μολισ⌝ περικρατεισ γενεσθαι τησ σκαφησ **17** ην αραντεσ ⌜βοηθειαισ⌝ εχρωντο υποζωννυντεσ το πλοιον φοβουμενοι τε μη εισ την συρτιν ⌜εκπεσωσιν⌝ χαλασαντεσ ⌜το⌝ σκευοσ ουτωσ εφεροντο **18** σφοδρωσ ⌜δε⌝ χειμαζομενων ημων τη εξησ εκβολην εποιουντο **19** και τη τριτη αυτοχειρεσ την σκευην του πλοιου ⌜ερριψαν⌝ **20** μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι ⌜πλειονασ⌝ ημερασ χειμωνοσ τε ουκ ολιγου επικειμενου ⌜λοιπον⌝ περιηρειτο ⌜ελπισ πασα⌝ του σωζεσθαι ημασ **21** πολλησ ⌜τε⌝ ασιτιασ υπαρχουσησ ⌜τοτε⌝ σταθεισ ο παυλοσ εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρεσ πειθαρχησαντασ μοι μη αναγεσθαι απο τησ κρητησ κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν **22** και τα νυν παραινω υμασ ευθυμειν αποβολη γαρ ⌜ψυχησ ουδεμια⌝ εσται εξ υμων πλην του πλοιου **23** παρεστη γαρ μοι ⌜ταυτη τη νυκτι⌝⌜του θ̄ῡ ου ειμι ω και λατρευω αγγελοσ⌝ **24** λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θ̄σ̄ παντασ τουσ πλεοντασ μετα σου

25 διο ευθυμειτε ανδρες πιστευω γαρ τω θ̅ω̅ οτι ουτως
εσται καθ ⌜⌝ ον τροπον λελαληται μοι **26** εις νησον δε
τινα ⌜δει ημας⌝ εκπεσειν **27** ως δε τεσσαρεσκαιδεκατη
νυξ ⌜εγενετο⌝ διαφερομενων ημων εν τω αδρια κατα
μεσον της νυκτος υπενοουν ⌜οι⌝ ναυται ⌜προσαγειν⌝
τινα αυτοις χωραν **28** ⌜και⌝ βολισαντες ευρον οργυιας
εικοσι βραχυ δε διαστησαντες και ⌜παλιν⌝ βολισαντες
⌜ευρον⌝ οργυιας δεκαπεντε **29** φοβουμενοι ⌜τε⌝ ⌜μη
που κατα⌝ τραχεις τοπους ⌜εκπεσωμεν⌝ εκ πρυμνης
ριψαντες αγκυρας τεσσαρας ⌜ηυχοντο⌝ ημεραν γενεσθαι
30 των δε ναυτων ζητουντων ⌜φυγειν⌝ εκ του πλοιου και
χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ως
εκ ⌜πρωρας⌝ ⌜αγκυρας μελλοντων⌝ εκτινειν **31** ειπεν ο
παυλος τω εκατονταρχη και τοις στρατιωταις εαν μη
ουτοι ⌜μεινωσιν εν τω πλοιω⌝ υμεις σωθηναι ου δυνασθε
32 τοτε ⌜απεκοψαν οι στρατιωται⌝ τα σχοινια της σκαφης
και ιασαν αυτην εκπεσειν **33** αχρι δε ου ⌜ημερα ημελλεν⌝
γεινεσθαι παρεκαλει ⌜⌝ ο παυλος απαντας μεταλαβειν
τροφης λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν
προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηθεν ⌜προσλαβομενοι⌝
34 διο ⌜⌝ παρακαλω υμας ⌜μεταλαβειν⌝ ⌜⌝ τροφης τουτο
γαρ ⌜προς⌝ της ⌜υμετερας⌝ σωτηριας υπαρχει ουδενος
γαρ υμων θριξ ⌜απο⌝ της κεφαλης ⌜απολειται⌝ **35**
⌜ειπας⌝ δε ταυτα και λαβων αρτον ⌜ευχαριστησεν⌝ τω
θ̅ω̅ ενωπιον παντων και κλασας ηρξατο εσθιειν **36**
ευθυμοι δε γενομενοι ⌜παντες⌝ και αυτοι ⌜προσελαβοντο⌝
τροφης **37** ⌜ημεθα⌝ δε ⌜αι πασαι ψυχαι εν τω πλοιω⌝
⌜διακοσιαι⌝ εβδομηκοντα ⌜εξ⌝ **38** κορεσθεντες δε ⌜⌝
τροφης εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον

εισ ⌜την⌝ θαλασσαν **39** οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ ⌜επεγινωσκον⌝ κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον ⌜εισ⌝ον ⌜εβουλευοντο⌝ ει ⌜δυναιντο⌝ ⌜εκσωσαι⌝ το πλοιον **40** και τασ αγκυρασ ⌜περιελοντεσ⌝ειων εισ την θαλασσαν αμα ανεντεσ τασ ζευκτηριασ των πηδαλιων και επαραντεσ τον αρτεμωνα τη πνεουση κατειχον εισ τον αιγιαλον **41** περιπεσοντεσ δε εισ τοπον διθαλασσον ⌜επεκειλαν⌝ την ναυν και η μεν ⌜πρωρα⌝ ερεισασα ⌜εμεινεν⌝ ασαλευτοσ η δε πρυμνα ελυετο ⌜υπο⌝ τησ βιασ⌜⌝ **42** των ⌜δε⌝ στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τουσ δεσμωτασ ⌜αποκτεινωσιν⌝ μη τισ εκκολυμβησασ ⌜διαφυγη⌝ **43** ο δε ⌜εκατονταρχησ⌝ βουλομενοσ ⌜διασωσαι τον παυλον⌝ εκωλυσεν αυτουσ του ⌜βουληματοσ⌝⌜εκελευσεν⌝⌜τε⌝ τουσ δυναμενουσ ⌜κολυμβαν⌝ αποριψαντασ πρωτουσ επι ⌜την γην⌝ εξιεναι **44** και τουσ λοιπουσ ουσ μεν επι σανισιν ουσ δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτωσ εγενετο παντασ διασωθηναι επι την γην

28 και διασωθεντεσ τοτε ⌜επεγνωμεν⌝ οτι ⌜μελιτη⌝ η νησοσ καλειται **2** οι ⌜τε⌝ βαρβαροι ⌜παρειχαν⌝ ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν ⌜αψαντεσ⌝ γαρ πυραν ⌜προσελαβοντο⌝ ⌜παντασ⌝ ημασ δια τον υετον τον εφεστωτα και ⌜δια⌝ το ψυχοσ **3** συστρεψαντοσ δε του παυλου φρυγανων ⌜τι⌝ πληθοσ και ⌜επιθεντοσ⌝⌜⌝ επι την πυραν εχιδνα ⌜απο⌝ τησ θερμησ ⌜εξελθουσα⌝ ⌜καθηψε⌝ τησ χειροσ αυτου **4** ωσ δε ⌜ιδον⌝ οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ τησ χειροσ αυτου ⌜προσ αλληλουσ ελεγον⌝ παντωσ φονευσ εστιν ο ανθρωποσ ουτοσ ον διασωθεντα εκ ⌜τησ⌝ θαλασσησ η δικη ζην ουκ ειασεν **5** ο μεν ουν ⌜αποτιναξασ⌝ το θηριον εισ το

πυρ επαθεν ουδεν ⌜κακον⌝ **6** οι δε προσεδοκων αυτον ⌜μελλιν⌝ ⌜πιπρασθαι⌝ η καταπιπτιν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εισ αυτον γεινομενον ⌜μεταβαλομενοι⌝ ⌜ελεγον⌝ ⌜αυτον ειναι θεον⌝ **7** εν δε τοισ περι τον τοπον εκεινον ⌜υπηρχεν⌝ χωρια τω πρωτω τησ νησου ονοματι ποπλιω οσ αναδεξαμενοσ ημασ ⌜τρισ ημερασ⌝ φιλοφρονωσ εξενισεν **8** εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοισ και ⌜δυσεντεριω⌝ συνεχομενον κατακεισθαι προσ ον ο παυλοσ εισελθων και προσευξαμενοσ ⌜⌝ επιθεισ τασ χειρασ αυτω ιασατο αυτον **9** τουτου ⌜δε⌝ γενομενου ⌜και⌝ οι λοιποι οι ⌜εν τη νησω εχοντεσ ασθενειασ⌝ ⌜προσηρχοντο⌝ και εθεραπευοντο **10** οι και πολλαισ τιμαισ ετιμησαν ημασ και αναγομενοισ επεθεντο ⌜τα⌝ προσ ⌜τασ χρειασ⌝ **11** μετα δε τρεισ μηνασ ⌜ανηχθημεν⌝ εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροισ **12** και καταχθεντεσ εισ συρακουσασ επεμειναμεν ⌜ημερασ τρισ⌝ **13** οθεν ⌜περιελοντεσ⌝ κατηντησαμεν εισ ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτερεοι ηλθομεν εισ ποτιολουσ **14** ου ευροντεσ αδελφουσ παρεκληθημεν ⌜παρ⌝ αυτοισ ⌜επιμειναι⌝ ημερασ επτα και ουτωσ ⌜εισ την ρωμην ηλθαμεν⌝ **15** κακειθεν ⌜οι⌝ αδελφοι ακουσαντεσ τα περι ημων ⌜ηλθαν⌝ εισ ⌜απαντησιν ημιν⌝ ⌜αχρι⌝ αππιου φορου και τριων ταβερνων ουσ ιδων ο παυλοσ ευχαριστησασ τω $\overline{\theta\omega}$ ⌜ελαβε⌝ θαρσοσ **16** οτε δε ⌜εισηλθομεν⌝ εισ ⌜⌝ ρωμην ⌜επετραπη τω παυλω⌝ μενειν καθ ⌜εαυτον⌝ συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη **17** εγενετο δε μετα ημερασ τρεισ συνκαλεσασθαι ⌜αυτον⌝ τουσ οντασ των ιουδαιων πρωτουσ συνελθοντων δε ⌜⌝ αυτων ⌜ελεγεν⌝ προσ αυτουσ

⌜εγω ανδρεσ αδελφοι⌝ ουδεν εναντιον ποιησασ τω λαω
η τοισ ⌜εθεσι⌝ τοισ πατρωοισ δεσμιοσ εξ ιεροσολυμων
παρεδοθην εισ τασ χειρασ των ρωμαιων **18** οιτινεσ
⌜ανακριναντεσ⌝ με εβουλοντο⌜⌝απολυσαι δια το μηδεμιαν
αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι **19** αντιλεγοντων δε των
ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ωσ
του εθνουσ μου⌜⌝εχων τι ⌜κατηγορειν⌝ **20** δια ταυτην
ουν την αιτιαν ⌜παρεκαλεσα⌝ υμασ ιδειν και προσλαλησαι
⌜εινεκεν⌝ γαρ τησ ελπιδοσ του ⌜ισραηλ⌝ την αλυσιν
ταυτην περικειμαι **21** οι δε προσ αυτον ⌜ειπαν⌝ ημεισ
ουτε γραμματα ⌜περι σου εδεξαμεθα⌝ απο τησ ιουδαιασ
ουτε παραγενομενοσ τισ των αδελφων απηγγειλεν η
⌜ελαλησεν⌝ τι περι σου πονηρον **22** αξιουμεν δε ⌜παρα
σου ακουσαι⌝ α φρονεισ περι μεν γαρ τησ αιρεσεωσ
ταυτησ γνωστον ⌜ημιν εστιν⌝ οτι πανταχου αντιλεγεται
23 ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ⌜ηλθον⌝ προσ αυτον εισ
την ξενιαν πλειονεσ οισ ⌜εξετιθετο⌝⌜διαμαρτυρομενοσ⌝
την βασιλειαν του $\overline{\theta\upsilon}$ ⌜πειθων τε⌝ αυτουσ⌜⌝περι του $\overline{\iota\upsilon}$
απο τε του νομου μωυσεωσ και των προφητων απο πρωι
εωσ εσπερασ **24** και οι μεν⌜⌝επιθοντο τοισ λεγομενοισ οι
δε ηπιστουν **25** ασυμφωνοι ⌜δε⌝ οντεσ προσ αλληλουσ
απελυοντο ειποντοσ του παυλου ρημα εν οτι καλωσ
το $\overline{\pi\nu\alpha}$ το αγιον ⌜ελαλησεν⌝⌜δια ησαιου του προφητου
προσ τουσ πατερασ υμων⌝ **26** ⌜λεγων⌝ πορευθητι προσ
τον λαον τουτον και ⌜ειπον⌝ ακοη ⌜ακουσετε⌝ και ου
μη συνητε και βλεποντεσ ⌜βλεψετε⌝ και ου μη ιδητε
27 ⌜επαχυνθη⌝ γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοισ
⌜ωσιν⌝⌜⌝βαρεωσ ηκουσαν και τουσ οφθαλμουσ αυτων
εκαμμυσαν μηποτε ⌜ιδωσιν⌝ τοισ οφθαλμοισ και τοισ ωσιν

⌜ακουσωσιν⌝⌜και τη καρδια συνωσιν⌝ και ⌜επιστρεψωσιν⌝ και ⌜ιασομαι⌝ αυτουσ **28** γνωστον ουν ⌜εστω υμιν⌝ οτι τοισ εθνεσιν απεσταλη ⌜τουτο⌝ το σωτηριον του θ̄ῡ αυτοι και ακουσονται ⌜⌝ **30** ⌜ενεμινεν⌝ δε ⌜⌝ διαιτιαν οληη εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντασ τουσ εισπορευομενουσ προσ αυτον **31** κηρυσσων την βασιλειαν του θ̄ῡ και διδασκων τα περι του κ̄ῡ ῑῡ ⌜χ̄ῡ⌝ μετα πασησ παρρησιασ ακωλυτωσ

Προς Ρωμαιους

1 παυλοσ δουλοσ ⌜χυ ιυ⌝ κλητοσ αποστολοσ αφωρισμενοσ
εισ ευαγγελιον θυ **2** ο προεπηγγειλατο δια των προφητων
αυτου εν γραφαισ αγιαισ **3** περι του υιου αυτου του
γενομενου εκ σπερματοσ δαυειδ κατα σαρκα **4** του
ορισθεντοσ υιου θυ εν δυναμει κατα πνα αγιωσυνησ εξ
αναστασεωσ νεκρων ιυ χυ του κυ ημων **5** δι ου ελαβομεν
χαριν και ⌜αποστοληην⌝ εισ ⌜υπακοην⌝ πιστεωσ εν ⌜πασιν⌝
τοισ ⌜εθνεσιν⌝ υπερ του ονοματοσ ⌜αυτου **6** εν οισ εστε
και υμεισ κλητοι⌝ ιυ χυ **7** ⌜πασιν⌝ ⌜τοισ⌝ ουσιν εν ρωμη
αγαπητοισ θυ κλητοισ αγιοισ χαρισ ⌜υμιν⌝ και ειρηνη απο
θυ πατροσ ημων και κυ ⌜ιυ χυ⌝ **8** πρωτον μεν ευχαριστω
τω θω μου ⌜δια ιυ χυ⌝ ⌜περι⌝ παντων υμων οτι η πιστισ
υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω **9** μαρτυσ γαρ
μου εστιν ο θσ ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω
ευαγγελιω του υιου αυτου ωσ αδιαλειπτωσ μνιαν υμων
ποιουμαι **10** παντοτε επι των προσευχων μου δεομενοσ
ει πωσ ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του
θυ ελθειν προσ υμασ **11** επιποθω γαρ ιδειν υμασ ινα τι
μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εισ το στηριχθηναι
υμασ **12** ⌜τουτο⌝ ⌜δε⌝ ⌜εστιν⌝ συνπαρακληθηναι ⌜εν⌝
υμιν δια τησ εν αλληλοισ πιστεωσ υμων τε και εμου
13 ου θελω ⌜δε⌝ υμασ αγνοειν αδελφοι οτι πολλακισ
προεθεμην ελθειν προσ υμασ και εκωλυθην αχρι του
δευρο ινα ⌜τινα καρπον⌝ σχω και εν υμιν καθωσ και
εν τοισ λοιποισ εθνεσιν **14** ⌜ελλησιν⌝ τε και βαρβαροισ
σοφοισ τε και ανοητοισ οφιλετησ ειμι **15** ⌜ουτω⌝ το κατ
εμε προθυμον και υμιν τοισ εν ρωμη ευαγγελισασθαι
16 ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον ⌜⌝ δυναμισ γαρ

θῡ̄ εστιν εισ σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω ⌜τε πρωτον⌝ και ελληνι **17** δικαιοσυνη ⌜γαρ⌝ θῡ̄ εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεωσ εισ πιστιν καθωσ γεγραπται ο δε δικαιοσ ⌜⌝ εκ πιστεωσ ζησεται **18** αποκαλυπτεται γαρ οργη θῡ̄ απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων **19** διοτι το γνωστον του θῡ̄ φανερον εστιν εν αυτοισ ο ⌜θῡ̄σ γαρ⌝ αυτοισ ⌜εφανερωσεν⌝ **20** τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεωσ κοσμου τοισ ⌜ποιημασιν⌝ νοουμενα καθοραται η τε αιδιοσ αυτου δυναμισ και θειοτησ εισ το ειναι αυτουσ αναπολογητουσ **(aïdios g126)** **21** διοτι γνοντεσ τον θῡ̄ν ουχ ωσ θῡ̄ν εδοξασαν η ⌜ηυχαριστησαν⌝ ⌜αλλ⌝ εματαιωθησαν εν τοισ διαλογισμοισ αυτων και εσκοτισθη η ασυνετοσ αυτων καρδια **22** φασκοντεσ ειναι σοφοι εμωρανθησαν **23** και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θῡ̄ εν ομοιωματι εικονοσ φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων **24** διο ⌜⌝ παρεδωκεν αυτουσ ⌜ο θῡ̄σ⌝ εν ταισ επιθυμιαισ των καρδιων αυτων ⌜εισ ακαθαρσιαν⌝ του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν ⌜αυτοισ⌝ **25** οιτινεσ μετηλλαξαν την αληθειαν του θῡ̄ εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα οσ εστιν ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ αμην **(aiōn g165)** **26** δια τουτο παρεδωκεν αυτουσ ο θῡ̄σ εισ παθη ατιμιασ αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησιν εισ την παρα φυσιν **27** ομοιωσ ⌜τε⌝ και οι ⌜αρσενεσ⌝ αφεντεσ την φυσικην χρησιν τησ θηλειασ εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εισ αλληλουσ ⌜αρσενεσ⌝ εν ⌜αρσεσιν⌝ την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει τησ πλανησ αυτων εν ⌜εαυτοισ⌝ απολαμβανοντεσ **28**

και καθως ουκ εδοκιμασαν τον θ̄ν̄ εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτους ⌜ο θ̄σ̄⌝ εισ αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα **29** πεπληρωμενους παση αδικια ⌜⌝ ⌜πονηρια πλεονεξια κακια⌝ μεστους φθονου ⌜φονου εριδος δολου⌝ κακοηθειας ψιθυριστας **30** καταλαλους θεοστυγεισ υβριστας υπερηφανους αλαζονας εφευρετας κακων γονευσιν απειθεισ **31** ⌜ασυνετους⌝ ασυνθετους αστοργους ⌜⌝ ανελεημονας **32** οιτινεσ το δικαιωμα του θ̄ῡ ⌜επιγνοντεσ⌝ οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντεσ αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ⌜ποιουσιν⌝ αλλα και ⌜συνευδοκουσιν⌝ τοισ ⌜πρασσουσιν⌝

2 διο αναπολογητοσ ει ω ανθρωπε πασ ο κρινων εν ⌜ω⌝ γαρ ⌜⌝ κρινεισ τον ετερον σεαυτον κατακρινεισ τα γαρ αυτα πρασσεισ ο κρινων **2** οιδαμεν ⌜δε⌝ οτι το κριμα του θ̄ῡ ⌜εστιν⌝ κατα αληθειαν επι τουσ ⌜τα⌝ τοιαυτα πρασσοντασ **3** λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τουσ τα τοιαυτα πρασσοντασ και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θ̄ῡ **4** η του πλουτου τησ χρηστοτητοσ αυτου και τησ ανοχησ και τησ μακροθυμιασ καταφρονεισ αγνοων οτι το χρηστον του θ̄ῡ εισ μετανοιαν σε αγει **5** κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεισ σεαυτω οργην εν ημερα οργησ και ⌜αποκαλυψεωσ⌝ δικαιοκρισιασ του θ̄ῡ **6** οσ αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου **7** τοισ μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ⌜ζητουσιν⌝ ζωην αιωνιον **(aiōnios g166)** **8** τοισ δε εξ εριθειασ και ⌜απιθουσι⌝⌜⌝ τη αληθεια πειθομενοισ δε τη αδικια ⌜οργη και θυμοσ⌝ **9** θλιψισ και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε

πρωτον και ελληνοσ **10** δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι **11** ου γαρ ⌜εστιν⌝ προσωπολημψια παρα τω θ̄ω̄ **12** οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται **13** ου γαρ οι ακροαται ⌜⌝ νομου δικαιοι παρα ⌜τω⌝ θ̄ω̄ αλλ οι ποιηται ⌜⌝ νομου δικαιωθησονται **14** οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ⌜ποιωσιν⌝ ουτοι νομον μη εχοντεσ εαυτοισ ⌜εισιν⌝ νομοσ **15** οιτινεσ ενδικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταισ καρδιαισ αυτων συνμαρτυρουσησ αυτων τησ συνειδησεωσ και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων **16** εν ⌜η⌝ ημερα ⌜⌝⌜κρινει⌝ ο θ̄σ̄ τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου ⌜δια⌝⌜χ̄ῡ ι̅υ̅⌝ **17** ⌜ει δε⌝ συ ιουδαιοσ επονομαζη και επαναπαυη ⌜⌝ νομω και καυχασαι εν θ̄ω̄ **18** και γεινωσκεισ το θελημα και δοκιμαζεισ τα διαφεροντα κατηχουμενοσ εκ του νομου **19** πεποιθασ τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φωσ των εν σκοτει **20** παιδευτην αφρονων ⌜διδασκαλον νηπιων⌝ εχοντα την μορφωσιν τησ γνωσεωσ και τησ αληθειασ εν τω νομω **21** ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεισ ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεισ **22** ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεισ ο βδελυσσομενοσ τα ιδωλα ιεροσυλεισ **23** οσ εν νομω καυχασαι δια τησ παραβασεωσ του νομου τον θ̄ν̄ ατιμαζεισ **24** το γαρ ονομα του θ̄ῡ δι υμασ βλασφημειται εν τοισ ⌜εθνεσιν⌝ καθωσ γεγραπται **25** περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσησ εαν δε παραβατησ νομου ησ η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν **26** εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του

νομου φυλασση ⌜ουχ⌝ η ακροβυστια αυτου εισ περιτομην λογισθησεται **27** και κρινει η εκ φυσεωσ ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματοσ και περιτομησ παραβατην νομου **28** ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιοσ εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη **29** αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιοσ και περιτομη καρδιασ εν πνι ου γραμματι ου ο επαινοσ ουκ εξ ανθρωπων ⌜αλλ⌝ εκ του θυ

3 τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τισ ⌜η⌝ ωφελια τησ περιτομησ **2** πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν ⌜γαρ⌝ οτι επιστευθησαν τα λογια του θυ **3** τι γαρ ει ⌜ηπιστησαν⌝ τινεσ μη η απιστια αυτων την πιστιν του θυ καταργησει **4** μη γενοιτο γινεσθω δε ο θσ αληθησ πασ δε ανθρωποσ ψευστησ ⌜καθαπερ⌝ γεγραπται οπωσ αν δικαιωθησ εν τοισ λογοισ σου και ⌜νικησεισ⌝ εν τω κρινεσθαι σε **5** ει δε η αδικια ημων θυ δικαιοσυνην ⌜συνιστησιν⌝ τι ερουμεν μη αδικοσ ο θσ ο επιφερων την οργην ⌜⌝ κατα ανθρωπον λεγω **6** μη γενοιτο επει πωσ ⌜κρινι⌝ ο θσ τον κοσμον **7** ει ⌜δε⌝ η αληθεια του θυ εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εισ την δοξαν αυτου τι ετι καγω ωσ αμαρτωλοσ κρινομαι **8** και μη καθωσ βλασφημουμεθα ⌜και⌝ καθωσ ⌜φασιν⌝ τινεσ ημασ λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη ⌜⌝ τα αγαθα ων το κριμα ενδικον ⌜εστιν⌝ **9** τι ουν ⌜προεχομεθα⌝ ου παντωσ προητιασαμεθα γαρ ιουδαιουσ τε ⌜⌝ και ελληνασ παντασ ⌜υφ⌝ αμαρτιαν ειναι **10** καθωσ γεγραπται οτι ουκ ⌜εστιν⌝ δικαιοσ ουδε εισ **11** ουκ εστιν ⌜⌝ συνιων ουκ εστιν ⌜ο⌝⌜εκζητων⌝ τον θν **12** παντεσ εξεκλειναν αμα ⌜ηχρεωθησαν⌝ ουκ ⌜εστιν⌝⌜⌝ ποιων χρηστοτητα ⌜ουκ εστιν⌝ εωσ ⌜ενοσ⌝ **13** ταφοσ ανεωγμενοσ ο λαρυγξ αυτων ταισ γλωσσαισ αυτων εδολιουσαν ιοσ ασπιδων υπο τα

χειλη αυτων **14** ων το στομα ⌜⌝ αρασ και πικριασ γεμει **15** οξεισ οι ποδεσ αυτων εκχεαι αιμα **16** συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταισ οδοισ αυτων **17** και οδον ειρηνησ ουκ εγνωσαν **18** ουκ ⌜εστιν⌝ φοβοσ θ̅υ̅ απεναντι των οφθαλμων αυτων **19** οιδαμεν δε οτι οσα ο νομοσ ⌜λεγει⌝ τοισ εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικοσ γενηται πασ ο κοσμοσ τω θ̅ω̅ **20** διοτι εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσισ αμαρτιασ **21** νυνι δε χωρισ νομου δικαιοσυνη θ̅υ̅ πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων **22** δικαιοσυνη δε θ̅υ̅ δια πιστεωσ ⌜ι̅υ̅ χ̅υ̅⌝ εισ παντασ ⌜⌝ τουσ πιστευοντασ ου γαρ ⌜εστιν⌝ διαστολη **23** παντεσ γαρ ημαρτον και υστερουνται τησ ⌜δοξησ⌝ του θ̅υ̅ **24** δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια τησ απολυτρωσεωσ τησ εν χ̅ω̅ ι̅υ̅ **25** ον προεθετο ο θ̅σ̅ ιλαστηριον ⌜δια τησ πιστεωσ⌝ εν τω ⌜αυτου⌝ αιματι εισ ενδιξιν τησ δικαιοσυνησ αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων **26** εν τη ανοχη του θ̅υ̅ προσ ⌜την⌝ ενδειξιν τησ δικαιοσυνησ αυτου εν τω νυν καιρω εισ το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεωσ ι̅υ̅ **27** που ουν η καυχησισ εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργων ουχι αλλα δια νομου πιστεωσ **28** λογιζομεθα ⌜ουν⌝ ⌜δικαιουσθαι πιστει⌝ ανθρωπον χωρισ εργων νομου **29** ⌜η⌝ ιουδαιων ο θ̅σ̅ ⌜μονον⌝ ουχι ⌜⌝ και εθνων ναι και εθνων **30** ⌜ειπερ⌝ εισ ο θ̅σ̅ οσ δικαιωσει περιτομην εκ πιστεωσ και ακροβυστιαν δια τησ πιστεωσ **31** ⌜νομον ουν καταργουμεν δια τησ πιστεωσ⌝ ⌜μη⌝ γενοιτο αλλα νομον ⌜ιστανομεν⌝

4 τι ουν ερουμεν ⌜ευρηκεναι αβρααμ τον προπατορα ημων κατα σαρκα⌝ **2** ει γαρ αβρααμ εξ εργων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προσ ⌜⌝ θ̅ν̅ **3** τι γαρ η γραφη λεγει ⌜επιστευσεν⌝ δε αβρααμ τω θ̅ω̅ και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην **4** τω δε εργαζομενω ⌜ο μισθοσ ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα⌝⌜⌝ **5** ⌜τω δε μη εργαζομενω⌝⌜⌝⌜⌝ πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ⌜ασεβη⌝ λογιζεται η πιστισ ⌜αυτου⌝ εισ δικαιοσυνην **6** ⌜καθαπερ και δαυειδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θ̅σ̅ λογιζεται δικαιοσυνην⌝ χωρισ εργων **7** μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι **8** μακαριοσ ανηρ ⌜ου⌝ ου μη λογισηται κ̅σ̅ αμαρτιαν **9** ο μακαρισμοσ ουν ουτοσ επι την περιτομην η και ⌜επι⌝ την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ ⌜⌝ ελογισθη τω αβρααμ η πιστισ εισ δικαιοσυνην **10** πωσ ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια **11** και σημειον ⌜ελαβεν⌝⌜περιτομησ⌝ σφραγιδα ⌜τησ⌝ δικαιοσυνησ τησ πιστεωσ τησ εν τη ακροβυστια εισ το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιασ εισ το λογισθηναι ⌜⌝ αυτοισ ⌜την⌝ δικαιοσυνην **12** και πατερα περιτομησ ⌜τοισ ουκ εκ περιτομησ⌝ μονον αλλα και τοισ ⌜στοιχουσιν⌝ τοισ ⌜ιχνεσιν⌝⌜τησ εν ακροβυστια πιστεωσ⌝ του πατροσ ημων αβρααμ **13** ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ ⌜η⌝ τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι ⌜⌝ κοσμου αλλα δια δικαιοσυνησ πιστεωσ **14** ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστισ και κατηργηται η επαγγελια **15** ο γαρ νομοσ οργην κατεργαζεται ου ⌜δε⌝ ουκ ⌜εστιν⌝ νομοσ ουδε παραβασισ **16** δια τουτο εκ πιστεωσ ινα

⌜⌝ κατα χαριν εισ το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεωσ αβρααμ οσ ⌜εστιν⌝ πατηρ παντων ημων **17** καθωσ γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου ⌜επιστευσεν⌝ θ̄ῡ του ζωοποιουντοσ τουσ νεκρουσ και καλουντοσ τα μη οντα ωσ οντα **18** οσ παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εισ το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων ⌜κατα⌝ το ειρημενον ουτωσ εσται το σπερμα σου **19** και μη ασθενησασ τη πιστει ⌜⌝ ⌜κατενοησεν⌝ το εαυτου σωμα ⌜ηδη⌝ νενεκρωμενον εκατονταετησ που υπαρχων και την νεκρωσιν τησ μητρασ σαρρασ **20** εισ δε την επαγγελιαν του θ̄ῡ ου διεκριθη τη απιστια ⌜αλλ⌝ ενεδυναμωθη τη πιστει δουσ δοξαν τω θ̄ω̄ **21** και πληροφορηθεισ οτι ο επηγγελται δυνατοσ ⌜εστιν⌝ και ποιησαι **22** διο ⌜και⌝ ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην **23** ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω **24** αλλα και δι ημασ οισ μελλει λογιζεσθαι τοισ πιστευουσιν επι τον ⌜εγιραντα⌝ ῑν̄ τον κ̄ν̄ ημων εκ νεκρων **25** οσ παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιωσιν ημων

5 δικαιωθεντεσ ουν εκ πιστεωσ ειρηνην ⌜εχωμεν⌝ προσ τον θ̄ν̄ δια του κ̄ῡ ημων ῑῡ χ̄ῡ **2** δι ου και την προσαγωγην εσχηκαμεν ⌜τη πιστει⌝ εισ την ⌜χαριν⌝ ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι τησ δοξησ του θ̄ῡ **3** ου μονον δε ⌜⌝ αλλα και ⌜χαυχωμεθα⌝ εν ταισ θλιψεσιν ειδοτεσ οτι η θλιψισ υπομονην κατεργαζεται **4** η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα **5** η δε ελπισ ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θ̄ῡ εκκεχυται εν ταισ καρδιαισ ⌜ημων⌝ δια π̄ν̄σ̄ αγιου του δοθεντοσ ημιν **6** ⌜ετι γαρ⌝ χ̄σ̄ οντων ημων ασθενων ⌜ετι⌝ κατα καιρον

υπερ ασεβων ⌜απεθανεν⌝ **7** ⌜μολισ⌝ γαρ υπερ δικαιου τισ
αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τισ και τολμα
αποθανειν **8** ⌜συνιστησιν⌝ δε την εαυτου αγαπην εισ
ημασ ⌜ο θ̅σ̅⌝ οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χ̅σ̅ υπερ
ημων ⌜απεθανεν⌝ **9** πολλω ουν μαλλον δικαιωθεντεσ
⌜⌝ νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο
τησ οργησ **10** ει γαρ εχθροι οντεσ κατηλλαγημεν τω
θ̅ω̅ ⌜δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον
καταλλαγεντεσ σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου **11** ου
μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θ̅ω̅⌝ δια του κ̅υ̅
ημων ι̅υ̅ ⌜χ̅υ̅⌝ δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν **12**
δια τουτο ωσπερ δι ενοσ ανθρωπου η αμαρτια εισ τον
κοσμον ⌜εισηλθεν⌝ και δια τησ αμαρτιασ ο θανατοσ και
ουτωσ εισ παντασ ανθρωπουσ ο θανατοσ διηλθεν εφ
ω παντεσ ημαρτον **13** αχρι γαρ νομου αμαρτια ⌜ην⌝ εν
κοσμω αμαρτια δε ουκ ⌜ελλογειται⌝ μη οντοσ νομου **14**
⌜αλλ⌝ εβασιλευσεν ο θανατοσ απο αδαμ μεχρι μωυσεωσ
και επι τουσ μη αμαρτησαντασ ⌜επι⌝ τω ομοιωματι τησ
παραβασεωσ αδαμ οσ ⌜εστιν⌝ τυποσ του μελλοντοσ **15** αλλ
ουχ ωσ το παραπτωμα ⌜ουτωσ⌝⌜και⌝ το χαρισμα ει γαρ
τω του ενοσ παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω
⌜⌝ μαλλον η χαρισ του θ̅υ̅ και η δωρεα εν χαριτι τη του
ενοσ ανθρωπου ι̅υ̅ χ̅υ̅ εισ τουσ πολλουσ ⌜επερισσευσεν⌝
16 και ουχ ωσ δι ενοσ ⌜αμαρτησαντοσ⌝ το δωρημα το
μεν γαρ κριμα εξ ενοσ εισ κατακριμα το δε χαρισμα εκ
πολλων παραπτωματων εισ δικαιωμα **17** ει γαρ ⌜τω του
ενοσ⌝ παραπτωματι ο θανατοσ ⌜εβασιλευσεν⌝ δια του
ενοσ πολλω μαλλον οι την περισσειαν τησ ⌜χαριτοσ
και τησ δωρεασ τησ δικαιοσυνησ⌝ λαμβανοντεσ εν ζωη

⌜βασιλευσουσιν⌝ δια του ενοσ ⌜ιυ χυ⌝ **18** αρα ουν ωσ δι ενοσ ⌜ ⌝ παραπτωματοσ εισ παντασ ανθρωπουσ εισ κατακριμα ⌜ουτωσ⌝ και δι ενοσ δικαιωματοσ εισ παντασ ανθρωπουσ εισ δικαιωσιν ζωησ **19** ωσπερ γαρ δια τησ παρακοησ του ενοσ ανθρωπου αμαρτωλοι ⌜κατεσταθησαν⌝ οι πολλοι ⌜ουτωσ⌝ και δια ⌜τησ υπακοησ⌝ του ενοσ δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι **20** νομοσ δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρισ **21** ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ⌜ουτωσ⌝⌜και η χαρισ⌝ βασιλευση δια δικαιοσυνησ εισ ζωην αιωνιον δια ⌜ιυ χυ⌝ του κυ ημων **(aiōnios g166)**

6 τι ουν ερουμεν ⌜επιμενωμεν⌝ τη αμαρτια ινα η χαρισ πλεοναση **2** μη γενοιτο οιτινεσ απεθανομεν τη αμαρτια πωσ ⌜ετι⌝⌜ζησομεν⌝ εν αυτη **3** ⌜ ⌝ η αγνοειτε ⌜ ⌝ οτι οσοι εβαπτισθημεν εισ χν ⌜ιν⌝ εισ τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν **4** συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματοσ εισ τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χσ εκ νεκρων δια τησ δοξησ του πατροσ ⌜ουτωσ⌝ και ημεισ εν καινοτητι ζωησ περιπατησωμεν **5** ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και τησ αναστασεωσ εσομεθα **6** ⌜ ⌝ τουτο γινωσκοντεσ οτι ο παλαιοσ ημων ανθρωποσ συνεσταυρωθη ινα ⌜καταργηθη⌝ το σωμα τησ αμαρτιασ του μηκετι δουλευειν ⌜ημασ⌝ τη αμαρτια **7** ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο τησ αμαρτιασ **8** ⌜ει⌝⌜δε⌝ απεθανομεν συν χω πιστευομεν οτι και συνζησομεν αυτω **9** ειδοτεσ οτι χσ εγερθεισ εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατοσ αυτου ουκετι κυριευει **10** ο γαρ ⌜απεθανεν⌝ τη αμαρτια απεθανεν εφαπαξ ο δε ζη ζη

τω θ̄ω̄ **11** ⌜ουτωσ⌝ και υμεισ λογιζεσθε εαυτουσ ⌜ειναι νεκρουσ μεν⌝ τη αμαρτια ζωντασ δε τω θ̄ω̄ εν χ̄ω̄ ῑῡ ⌜⌝ **12** μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εισ το υπακουειν ⌜ταισ επιθυμιαισ αυτου **13** μηδε⌝ παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιασ τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτουσ τω θ̄ω̄ ⌜ωσει⌝ εκ νεκρων ⌜ζωντασ⌝ και ⌜τα⌝ μελη υμων οπλα δικαιοσυνησ τω θ̄ω̄ **14** αμαρτια γαρ υμων ⌜ου⌝ κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον ⌜αλλα⌝ υπο χαριν **15** τι ουν ⌜αμαρτησωμεν⌝ οτι ουκ εσμεν υπο νομον ⌜αλλα⌝ υπο χαριν μη γενοιτο **16** ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτουσ δουλουσ εισ υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιασ εισ θανατον η υπακοησ εισ δικαιοσυνην **17** χαρισ δε τω θ̄ω̄ οτι ητε δουλοι τησ αμαρτιασ υπηκουσατε δε εκ ⌜⌝ καρδιασ εισ ον παρεδοθητε τυπον διδαχησ **18** ελευθερωθεντεσ ⌜δε⌝ απο τησ αμαρτιασ εδουλωθητε τη δικαιοσυνη **19** ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν τησ σαρκοσ υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια ⌜εισ την ανομιαν⌝ ⌜ουτω⌝ νυν παραστησατε τα μελη υμων ⌜δουλα⌝ τη δικαιοσυνη εισ αγιασμον **20** οτε γαρ δουλοι ητε τησ αμαρτιασ ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη **21** τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οισ νυν επαισχυνεσθε το ⌜⌝ γαρ τελοσ εκεινων θανατοσ **22** νυνι δε ελευθερωθεντεσ απο τησ αμαρτιασ δουλωθεντεσ δε τω θ̄ω̄ εχετε τον καρπον υμων εισ αγιασμον το ⌜δε⌝ τελοσ ζωην αιωνιον **(aiōnios g166)** **23** τα γαρ οψωνια τησ αμαρτιασ θανατοσ το δε χαρισμα του θ̄ῡ̄ ζωη αιωνιοσ εν χ̄ω̄ ῑῡ τω κ̄ω̄ ημων **(aiōnios g166)**

7 η αγνοειτε αδελφοι ⌜γινωσκουσιν⌝ γαρ νομον λαλω οτι ο νομοσ κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ζη

2 η γαρ υπανδροσ γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηργηται απο του νομου του ανδροσ **3** αρα ουν ζωντοσ του ανδροσ μοιχαλισ χρηματισει ⌜⌝ εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω **4** ωστε ⌜αδελφοι μου και υμεισ⌝ εθανατωθητε τω νομω δια του σωματοσ του $\overline{\chi\upsilon}$ εισ το γενεσθαι υμασ ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω $\overline{\theta\omega}$ **5** οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοισ μελεσιν ημων εισ το καρποφορησαι τω θανατω **6** νυνι δε κατηργηθημεν απο του νομου αποθανοντεσ εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ⌜ημασ⌝ εν καινοτητι $\overline{\pi\nu\sigma}$ και ου παλαιοτητι γραμματοσ **7** τι ουν ερουμεν ο νομοσ αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ ⌜εγνων⌝ ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομοσ ελεγεν ουκ επιθυμησεισ **8** αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια τησ εντολησ κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρισ γαρ νομου αμαρτια νεκρα **9** εγω δε ⌜εζων⌝ χωρισ νομου ποτε ελθουσησ δε τησ εντολησ η αμαρτια ανεζησεν **10** εγω δε απεθανον και ευρεθη μοι η εντολη η εισ ζωην αυτη εισ θανατον **11** η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια τησ εντολησ ⌜εξηπατησεν⌝ με και δι αυτησ απεκτεινεν **12** ωστε ο μεν νομοσ αγιοσ και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη **13** το ουν αγαθον εμοι ⌜εγενετο⌝ θανατοσ μη γενοιτο ⌜αλλα⌝ η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ υπερβολην αμαρτωλοσ η αμαρτια δια τησ εντολησ **14** οιδαμεν ⌜γαρ⌝ οτι ο νομοσ πνευματικοσ εστιν

εγω δε ⌜σαρκινοσ⌝ ειμι πεπραμενοσ υπο την αμαρτιαν **15** ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω ⌜αλλ⌝ ο μισω τουτο ποιω **16** ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συνφημι τω νομω οτι καλοσ **17** νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο ⌜αλλ⌝ η ⌜ενοικουσα⌝ εν εμοι αμαρτια **18** οιδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ⌜ου⌝⌜⌝ **19** ου γαρ ο θελω ⌜⌝ ποιω αγαθον ⌜αλλα⌝ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω **20** ει δε ο ου θελω ⌜⌝ τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο ⌜αλλ⌝ η οικουσα εν εμοι αμαρτια **21** ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται **22** συνηδομαι γαρ τω νομω του ⌜θ̅υ̅⌝ κατα τον εσω ανθρωπον **23** βλεπω δε ετερον νομον εν τοισ ⌜μελεσιν⌝ μου αντιστρατευομενον ⌜τω νομω του νοοσ μου και αιχμαλωτιζοντα με εν τω νομω τησ αμαρτιασ⌝ τω οντι εν τοισ ⌜μελεσιν⌝ μου **24** ταλαιπωροσ εγω ανθρωποσ τισ με ρυσεται εκ του σωματοσ του θανατου τουτου **25** ⌜χαρισ⌝⌜⌝ τω θ̅ω̅ δια ι̅υ̅ χ̅υ̅ του κ̅υ̅ ημων αρα ουν αυτοσ εγω τω ⌜μεν⌝ νοι δουλευω ⌜⌝ νομω θ̅υ̅ τη ⌜δε⌝ σαρκι νομω αμαρτιασ

8 ουδεν αρα νυν κατακριμα τοισ εν χ̅ω̅ ι̅υ̅ ⌜⌝ **2** ο γαρ νομοσ του π̅ν̅σ̅ τησ ζωησ εν χ̅ω̅ ι̅υ̅ ⌜ηλευθερωσεν⌝⌜σε⌝ απο του νομου τησ αμαρτιασ και του θανατου **3** το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια τησ σαρκοσ ο θ̅σ̅ τον ⌜εαυτου⌝ υιον πεμψασ εν ομοιωματι σαρκοσ αμαρτιασ και περι αμαρτιασ ⌜κατεκρινεν⌝ την αμαρτιαν εν τη σαρκι **4** ινα το δικαιωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοισ μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα π̅ν̅α̅ **5** οι γαρ κατα

σαρκα οντεσ τα τησ σαρκοσ φρονουσιν οι δε κατα $\overline{\pi\nu\alpha}$ τα του $\overline{\pi\nu\sigma}$ **6** το γαρ φρονημα τησ σαρκοσ θανατοσ το δε φρονημα του $\overline{\pi\nu\sigma}$ ζωη και ειρηνη **7** διοτι το φρονημα τησ σαρκοσ εχθρα εισ $\overline{\theta\nu}$ τω γαρ νομω του $\overline{\theta\upsilon}$ ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται **8** οι δε εν σαρκι οντεσ $\overline{\theta\omega}$ αρεσαι ου δυνανται **9** υμεισ δε ουκ εσται εν σαρκι ⌜αλλα⌝ εν $\overline{\pi\nu\iota}$ ειπερ $\overline{\pi\nu\alpha}$ $\overline{\theta\upsilon}$ οικει εν υμιν ει δε τισ $\overline{\pi\nu\alpha}$ $\overline{\chi\upsilon}$ ουκ εχει ουτοσ ουκ εστιν αυτου **10** ει δε $\overline{\chi\sigma}$ εν υμιν το μεν σωμα νεκρον ⌜δια⌝ αμαρτιαν το δε $\overline{\pi\nu\alpha}$ ζωη δια δικαιοσυνην **11** ει δε το $\overline{\pi\nu\alpha}$ του εγειραντοσ ⌜τον⌝ $\overline{\iota\nu}$ εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρασ ⌜εκ νεκρων $\overline{\chi\nu}$ $\overline{\iota\nu}$⌝ ζωοποιησει ⌜και⌝ τα θνητα σωματα υμων δια ⌜του ενοικουντοσ⌝ ⌜αυτου⌝ ⌜$\overline{\pi\nu\sigma}$⌝ εν υμιν **12** αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην **13** ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε $\overline{\pi\nu\iota}$ τασ πραξεισ του σωματοσ θανατουτε ζησεσθε **14** οσοι γαρ $\overline{\pi\nu\iota}$ $\overline{\theta\upsilon}$ αγονται ουτοι ⌜υιοι $\overline{\theta\upsilon}$ εισιν⌝ **15** ⌜ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειασ παλιν εισ φοβον αλλα⌝ ελαβετε $\overline{\pi\nu\alpha}$ υιοθεσιασ εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ **16** αυτο το $\overline{\pi\nu\alpha}$ συνμαρτυρει τω $\overline{\pi\nu\iota}$ ημων οτι εσμεν τεκνα $\overline{\theta\upsilon}$ **17** ει δε τεκνα και κληρονομοι ⌜κληρονομοι μεν⌝ $\overline{\theta\upsilon}$ συνκληρονομοι δε $\overline{\chi\upsilon}$ ειπερ ⌜συνπασχομεν⌝ ινα ⌜και⌝ συνδοξασθωμεν **18** λογιζομαι ⌜γαρ⌝ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προσ την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εισ ημασ **19** η γαρ αποκαραδοκια τησ κτισεωσ την αποκαλυψιν των υιων του $\overline{\theta\upsilon}$ απεκδεχεται **20** τη γαρ ματαιοτητι η κτισισ υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι **21** ⌜οτι⌝ και αυτη η κτισισ ⌜ελευθερωθησεται απο⌝ τησ δουλειασ τησ φθορασ εισ την ελευθεριαν τησ

δοξησ των τεκνων του θ̄ῡ **22** οιδαμεν ⌜γαρ⌝ οτι πασα
η κτισισ συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν **23** ου
μονον δε αλλα ⌜και αυτοι⌝ την απαρχην του π̄ν̄σ̄ εχοντεσ
⌜ημεισ και⌝ αυτοι εν εαυτοισ στεναζομεν ⌜υιοθεσιαν⌝
απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματοσ ημων **24** τη
γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπισ δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπισ
ο γαρ βλεπει τισ ⌜⌝⌜ελπιζει⌝ **25** ει δε ⌜ο⌝ ου βλεπομεν
ελπιζομεν δι υπομονησ απεκδεχομεθα **26** ωσαυτωσ δε
και το π̄ν̄α̅ συναντιλαμβανεται ⌜τη ασθενεια⌝ ημων το
γαρ τι ⌜προσευξωμεθα⌝ καθο δει ουκ οιδαμεν ⌜αλλ⌝ αυτο
το π̄ν̄α̅ υπερεντυγχανει ⌜⌝ στεναγμοισ αλαλητοισ **27** ο
δε εραυνων τασ καρδιασ ⌜οιδεν⌝ τι το φρονημα του π̄ν̄σ̄
οτι κατα θ̄ν̄ εντυγχανει υπερ αγιων **28** οιδαμεν δε οτι
τοισ ⌜αγαπωσιν⌝ τον θ̄ν̄ ⌜παντα⌝ συνεργει ⌜ο θ̄σ̄⌝ εισ
αγαθον τοισ κατα προθεσιν κλητοισ ουσιν **29** οτι ουσ
προεγνω και ⌜προωρισεν⌝ συμμορφουσ τησ εικονοσ του
υιου αυτου εισ το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοισ
αδελφοισ **30** ⌜ουσ⌝ δε ⌜προωρισεν⌝ τουτουσ και ⌜εκαλεσεν⌝
⌜⌝ και ⌜ουσ⌝⌜εκαλεσεν⌝ τουτουσ και εδικαιωσεν ⌜ουσ
δε⌝ ⌜εδικαιωσεν⌝ τουτουσ και ⌜εδοξασεν⌝ **31** τι ουν
ερουμεν προσ ταυτα ει ο θ̄σ̄ υπερ ημων τισ καθ ημων **32**
οσ γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο ⌜αλλα⌝ υπερ ημων
⌜παντων παρεδωκεν αυτον⌝ πωσ ουχι και συν αυτω ⌜τα
παντα ημιν⌝ χαρισεται **33** τισ εγκαλεσει κατα εκλεκτων
θ̄ῡ θ̄σ̄ ο δικαιων **34** τισ ο ⌜κατακρινων⌝⌜⌝ χ̄σ̄ ⌜ι̅σ̅⌝ ο
αποθανων μαλλον δε ⌜⌝ εγερθεισ ⌜⌝ οσ ⌜και⌝ εστιν εν
δεξια ⌜του⌝ θ̄ῡ οσ και ⌜εντυγχανει⌝ υπερ ημων **35** τισ ημασ
⌜χωρισει⌝ απο τησ αγαπησ του ⌜χ̄ῡ⌝ θλιψισ η στενοχωρια
⌜η⌝ διωγμοσ η λιμοσ η γυμνοτησ η κινδυνοσ η μαχαιρα **36**

καθωσ γεγραπται οτι ⌜ενεκεν⌝ σου θανατουμεθα ολην
την ημεραν ελογισθημεν ωσ προβατα σφαγησ **37** αλλ
εν τουτοισ πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντοσ
ημασ **38** πεπισμαι γαρ οτι ουτε θανατοσ ουτε ζωη ουτε
αγγελοι ουτε αρχαι ⌜ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα ουτε
δυναμεισ⌝ **39** ουτε υψωμα ουτε βαθοσ ουτε ⌜τισ⌝ κτισισ
ετερα δυνησεται ημασ χωρισαι απο τησ αγαπησ του θ̄ῡ
τησ εν χ̄ω̄ ῑῡ ⌜τω κ̄ω̄⌝ ημων

9 αληθειαν λεγω εν χ̄ω̄ ου ψευδομαι συνμαρτυρουσησ
μοι τησ συνειδησεωσ ⌜μου⌝ εν πν̄ῑ αγιω **2** οτι ⌜λυπη μοι⌝
⌜εστιν⌝ μεγαλη και αδιαλειπτοσ οδυνη τη καρδια μου
3 ⌜ηυχομην⌝ γαρ ⌜αναθεμα ειναι αυτοσ εγω⌝ απο του
χ̄ῡ υπερ ⌜των αδελφων μου⌝ των συγγενων μου κατα
σαρκα **4** οιτινεσ εισιν ισραηλειται ⌜ων η υιοθεσια και
η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρεια
και αι επαγγελιαι⌝ **5** ων οι πατερεσ και εξ ων ο χ̄σ̄ ⌜το⌝
κατα σαρκα ο ων επι παντων θ̄σ̄ ευλογητοσ εισ τουσ
αιωνασ αμην **(aiōn g165)** **6** ουχ οιον δε ⌜οτι⌝ εκπεπτωκεν ο
λογοσ του θ̄ῡ ου γαρ παντεσ οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ
7 ⌜ουδ⌝ οτι ⌜εισιν⌝ σπερμα αβρααμ παντεσ τεκνα αλλ
εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα **8** τουτ εστιν ⌜⌝ ου τα
τεκνα τησ σαρκοσ ταυτα τεκνα του θ̄ῡ αλλα τα τεκνα
τησ επαγγελιασ λογιζεται εισ σπερμα **9** επαγγελιασ γαρ
ο λογοσ ουτοσ κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και
εσται τη σαρρα υιοσ **10** ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ
ενοσ κοιτην εχουσα ισαακ του πατροσ ημων **11** μηπω γαρ
γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η ⌜φαυλον⌝ ινα
η κατ⌜εκλογην⌝⌜προθεσισ του θ̄ῡ⌝⌜μενη⌝ **12** ουκ εξ εργων
αλλ εκ του καλουντοσ ερρεθη ⌜αυτη⌝ οτι ο ⌜μειζων⌝

δουλευσει τω ελασσονι **13** ⌜καθωσ⌝ γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμεισησα **14** τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θ̄ω̄ μη γενοιτο **15** τω ⌜μωυσει γαρ⌝ λεγει ελεησω ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν ⌜οικτειρω⌝ **16** αρα ουν ου του ⌜θελοντοσ ουδε του τρεχοντοσ⌝ αλλα του ⌜ελεωντοσ⌝ θ̄ῡ **17** λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εισ αυτο τουτο εξηγειρα σε οπωσ ⌜ενδιξωμαι⌝ εν σοι την δυναμιν μου και οπωσ διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη **18** αρα ουν ον θελει ⌜ελεει ον δε θελει⌝⌜⌝ σκληρυνει **19** ερεισ ⌜μοι ουν⌝ τι ⌜ουν⌝ ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τισ ⌜ανθεστηκεν⌝ **20** ⌜ω ανθρωπε μενουνγε⌝ συ τισ ει ο ανταποκρινομενοσ τω θ̄ω̄ μη ερει το πλασμα τω πλασαντι ⌜⌝ τι με εποιησασ ουτωσ **21** η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευσ του πηλου εκ του αυτου φυραματοσ ποιησαι ο μεν εισ τιμην σκευοσ ο δε εισ ατιμιαν **22** ει δε θελων ο θ̄σ̄ ενδειξασθε την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργησ κατηρτισμενα εισ απωλειαν **23** ⌜και⌝ ινα γνωριση ⌜τον πλουτον⌝ τησ δοξησ αυτου επι σκευη ελεουσ α προητοιμασεν εισ δοξαν **24** ουσ και εκαλεσεν ημασ ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων **25** ωσ και ⌜εν⌝ τω ωσηε ⌜λεγει⌝ καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην **26** και εσται εν τω τοπω ⌜ου⌝⌜ερρεθη⌝⌜αυτοισ⌝ ου λαοσ μου ⌜υμεισ⌝ εκει κληθησονται υιοι θ̄ῡ ζωντοσ **27** ησαιασ δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμοσ των υιων ισραηλ ωσ η αμμοσ τησ θαλασσησ το ⌜υπολιμμα⌝ σωθησεται **28** λογον γαρ συντελων και συντεμνων ⌜⌝ ποιησει ⌜⌝ κ̄σ̄ επι τησ γησ **29** και καθωσ προειρηκεν ησαιασ ει μη κ̄σ̄ σαβαωθ ⌜ενκατελιπεν⌝ ημιν σπερμα ωσ σοδομα αν εγενηθημεν και

ως γομορρα αν ομοιωθημεν **30** τι ουν ερουμεν οτι εθνη
τα μη διωκοντα δικαιοσυνην ⌜κατελαβεν⌝⌜⌝ δικαιοσυνην
δικαιοσυνην δε την εκ πιστεως **31** ισραηλ δε διωκων
νομον δικαιοσυνης εισ νομον ⌜⌝ ουκ ⌜εφθασεν⌝ **32** δια τι
οτι ουκ εκ πιστεως αλλ ωσ εξ εργων ⌜⌝ προσεκοψαν ⌜⌝ τω
λιθω του προσκομματοσ **33** καθωσ γεγραπται ιδου τιθημι
εν ⌜σιων⌝ λιθον προσκομματοσ και πετραν σκανδαλου
και ⌜⌝ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνθησεται

10 αδελφοι η μεν ευδοκια τησ εμησ καρδιασ και η δεησισ
⌜⌝ προσ τον θ̄ν̄ υπερ ⌜αυτων⌝ εισ σωτηριαν **2** μαρτυρω
γαρ αυτοισ οτι ζηλον θ̄ῡ εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν
3 αγνοουντεσ ⌜γαρ⌝ την του θ̄ῡ δικαιοσυνην και την
ιδιαν ⌜⌝ ζητουντεσ στησαι τη δικαιοσυνη του θ̄ῡ ουχ
υπεταγησαν **4** τελοσ γαρ νομου χ̄σ̄ εισ δικαιοσυνην παντι
τω πιστευοντι **5** μωυσησ γαρ γραφει ⌜την δικαιοσυνην
την εκ νομου οτι⌝ ο ποιησασ ⌜αυτα⌝ ανθρωποσ ζησεται
εν ⌜αυτη⌝ **6** η δε εκ πιστεωσ δικαιοσυνη ⌜ουτωσ⌝ λεγει
μη ειπησ εν τη καρδια σου τισ αναβησεται εισ τον
ουρανον τουτ ⌜εστιν⌝ χ̄ν̄ καταγαγειν **7** η τισ καταβησεται
εισ την αβυσσον τουτ ⌜εστιν⌝ χ̄ν̄ εκ νεκρων αναγαγειν
(Abyssos g12) **8** αλλα τι λεγει εγγυσ σου το ρημα εστιν εν
τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ ⌜εστιν⌝ το
ρημα τησ πιστεωσ ο κηρυσσομεν **9** οτι εαν ομολογησησ
⌜⌝ εν τω στοματι σου ⌜κ̄ν̄ ῑν̄⌝⌜⌝ και πιστευσησ εν τη
καρδια σου οτι ο θ̄σ̄ ⌜αυτον ηγειρεν⌝ εκ νεκρων σωθηση
10 καρδια γαρ πιστευεται εισ δικαιοσυνην στοματι δε
ομολογειται εισ σωτηριαν **11** λεγει γαρ η γραφη πασ
ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνθησεται **12** ου γαρ
⌜εστιν⌝ διαστολη ιουδαιου τε και ελληνοσ ο γαρ αυτοσ

κσ̄ παντων πλουτων εισ παντασ τουσ επικαλουμενουσ αυτον **13** πασ γαρ οσ ⌜αν⌝ επικαλεσηται το ονομα κῡ̄ σωθησεται **14** πωσ ουν ⌜επικαλεσωνται⌝ εισ ον ουκ επιστευσαν πωσ δε ⌜πιστευσωσιν⌝ ⌜ου⌝ ουκ ηκουσαν πωσ δε ⌜ακουσωσιν⌝ χωρισ κηρυσσοντοσ **15** πωσ δε ⌜κηρυξωσιν⌝ εαν μη ⌜αποσταλωσιν⌝ ⌜καθωσ⌝ γεγραπται ⌜⌝ ωσ ωραιοι οι ποδεσ των ευαγγελιζομενων ⌜⌝ αγαθα **16** αλλ ου παντεσ υπηκουσαν ⌜⌝ τω ευαγγελιω ⌜ησαιασ γαρ λεγει⌝ κε̄ τισ ⌜επιστευσεν⌝ τη ακοη ημων **17** αρα η πιστισ εξ ακοησ η δε ακοη δια ρηματοσ ⌜χῡ̄⌝ **18** αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουνγε εισ πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγοσ αυτων και εισ τα περατα τησ οικουμενησ τα ρηματα αυτων **19** αλλα λεγω μη ⌜ισραηλ ουκ εγνω⌝ πρωτοσ μωυσησ λεγει εγω παραζηλωσω ⌜υμασ⌝ επ ουκ εθνει ⌜επ εθνει⌝ ασυνετω παροργιω υμασ **20** ησαιασ δε αποτολμα και λεγει ευρεθην ⌜εν⌝ τοισ εμε μη ζητουσιν εμφανησ εγενομην ⌜⌝ τοισ εμε μη ⌜επερωτωσιν⌝ **21** προσ δε τον ισραηλ λεγει οληνν την ημεραν εξεπετασα τασ χειρασ μου προσ λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11 λεγω ουν μη απωσατο ο θ̄σ̄ ⌜τον λαον⌝ αυτου ⌜⌝ μη γενοιτο και γαρ εγω ⌜ισραηλειτησ⌝ ειμι εκ σπερματοσ αβρααμ φυλησ βενιαμειν **2** ουκ απωσατο ο θ̄σ̄ τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ωσ εντυγχανει τω θ̄ω̄ κατα του ισραηλ ⌜⌝ **3** κε̄ τουσ προφητασ σου απεκτειναν ⌜⌝ τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονοσ και ⌜ζητουσιν⌝ την ψυχην μου **4** αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμοσ ⌜κατελειπον⌝ εμαυτω επτακισχειλιουσ ανδρασ οιτινεσ ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ **5** ουτωσ ουν και εν τω νυν

καιρω λιμμα κατ εκλογην χαριτοσ γεγονεν **6** ει δε ⌜χαριτι ουκετι⌝ εξ εργων επει η χαρισ ουκετι γεινεται χαρισ⌜⌝ **7** τι ουν ο επιζητει ισραηλ ⌜τουτο⌝⌜⌝ ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι ⌜επωρωθησαν⌝ **8** ⌜καθωσ⌝ γεγραπται εδωκεν αυτοισ ο ⌜⌝ θ̅σ̅ πνευμα κατανυξεωσ οφθαλμουσ του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εωσ τησ σημερον ημερασ⌜⌝ **9** και δαυειδ λεγει γενηθητω η τραπεζα αυτων εισ παγιδα και εισ θηραν και εισ σκανδαλον και εισ ανταποδομα αυτοισ **10** σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντοσ συνκαμψον **11** λεγω ουν μη επταισαν ινα ⌜πεσωσιν⌝ μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοισ εθνεσιν εισ το παραζηλωσαι αυτουσ **12** ⌜ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτοσ κοσμου και το ηττημα αυτων πλουτοσ εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων⌝ **13** υμιν ⌜δε⌝ λεγω τοισ εθνεσιν εφ οσον μεν ⌜ουν⌝ ειμι ⌜εγω⌝ εθνων αποστολοσ την διακονιαν μου ⌜δοξαζω⌝ **14** ει πωσ παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινασ εξ αυτων **15** ει γαρ η ⌜αποβολη⌝ αυτων καταλλαγη κοσμου τισ η ⌜προσλημψισ⌝ ει μη ζωη εκ νεκρων **16** ει ⌜δε⌝ η απαρχη αγια και το φυραμα και ⌜ει⌝ η ριζα ⌜αγια⌝ και οι κλαδοι **17** ει δε τινεσ των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελεοσ ων ενεκεντρισθησ ⌜εν⌝ αυτοισ και συνκοινωνοσ ⌜τησ ριζησ⌝ τησ πιοτητοσ τησ ⌜ελαιασ⌝ εγενου **18** μη κατακαυχω των κλαδων ει δε ⌜κατακαυχασαι⌝ ου συ την ριζαν βασταζεισ ⌜αλλα⌝ η ριζα σε **19** ερεισ ουν εξεκλασθησαν ⌜⌝ κλαδοι ινα εγω ενκεντρισθω **20** καλωσ τη απιστια ⌜εξεκλασθησαν⌝ συ δε τη πιστει εστηκασ μη ⌜υψηλα φρονει⌝ αλλα φοβου **21**

⌜ει γαρ⌝ ο θ̅σ̅ των κατα ⌜φυσιν⌝ κλαδων ουκ εφεισατο ⌜⌝ ουδε σου φεισεται **22** ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν ⌜⌝ θ̅υ̅ επι ⌜μεν τουσ⌝ πεσοντασ ⌜αποτομια⌝ επι δε σε ⌜χρηστοτησ θ̅υ̅⌝ εαν ⌜επιμεινησ⌝ τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπηση **23** ⌜κακεινοι⌝ δε εαν μη ⌜επιμενωσιν⌝ τη απιστια ενκεντρισθησονται δυνατοσ γαρ ⌜εστιν ο θ̅σ̅⌝ παλιν εγκεντρισαι αυτουσ **24** ει γαρ συ εκ τησ κατα φυσιν εξεκοπησ αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθησ εισ καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι ⌜οι⌝ κατα φυσιν ενκεντρισθησονται τη ιδια ελαια **25** ου ⌜γαρ θελω⌝ υμασ αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα ⌜μη⌝ ητε ⌜εν⌝ εαυτοισ φρονιμοι οτι πωρωσισ απο μερουσ τω ισραηλ γεγονεν ⌜αχρισ⌝ ου το πληρωμα των εθνων εισελθη **26** και ⌜ουτωσ⌝ πασ ισραηλ σωθησεται καθωσ γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενοσ ⌜⌝ αποστρεψει ⌜ασεβειασ⌝ απο ιακωβ **27** και αυτη αυτοισ ⌜η παρ εμου⌝ διαθηκη οταν αφελωμαι τασ αμαρτιασ αυτων **28** κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμασ κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τουσ πατερασ **29** αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η ⌜κλησισ⌝ του θ̅υ̅ **30** ⌜ωσπερ γαρ υμεισ ποτε ηπειθησατε τω θ̅ω̅ νυν δε ηλεηθητε τη τουτων απιθεια⌝ **31** ⌜ουτωσ⌝ και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και ⌜αυτοι νυν⌝ ⌜ελεηθωσιν⌝ **32** ⌜συνεκλεισεν⌝ γαρ ο θ̅σ̅ ⌜τουσ παντασ⌝ εισ απιθειαν ινα τουσ παντασ ελεηση **(eleēsē g1653)** **33** ω βαθοσ πλουτου και σοφιασ και γνωσεωσ θ̅υ̅ ωσ ανεξεραυνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου **34** τισ γαρ εγνω νουν κ̅υ̅ η τισ συμβουλοσ αυτου εγενετο **35** η τισ προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω **36** οτι ⌜εξ

αυτου και δι⌉ αυτου και εισ αυτον τα παντα αυτω η δοξα εισ τουσ αιωνασ αμην **(aiōn g165)**

12 παρακαλω ⌈ουν υμασ⌉ αδελφοι δια των οικτειρμων του θ̄ῡ παραστησαι τα σωματα υμων ⌈θυσιαν⌉ ζωσαν ⌈αγιαν τω θ̄ω̄ ευαρεστον⌉ την λογικην λατρειαν ⌈υμων⌉ **2** και μη ⌈συνσχηματιζεσθε⌉ τω ⌈αιωνι⌉ τουτω αλλα ⌈μεταμορφουσθε⌉ τη ανακαινωσει του νοοσ ⌈⌉ εισ το δοκιμαζειν υμασ τι το θελημα του θ̄ῡ το αγαθον και ευαρεστον και τελειον **(aiōn g165)** **3** λεγω γαρ δια τησ χαριτοσ τησ δοθεισησ μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εισ το σωφρονειν εκαστω ωσ ⌈ο θ̄σ̄ εμερισεν⌉ μετρον πιστεωσ **4** καθαπερ ⌈γαρ⌉ εν ενι σωματι ⌈πολλα μελη⌉ εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην ⌈εχει πραξιν⌉ **5** ουτωσ οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χ̄ω̄ ⌈το⌉ δε καθ ισ αλληλων μελη **6** εχοντεσ δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε ⌈προφητειαν⌉ κατα την αναλογιαν τησ πιστεωσ **7** ειτε διακονιαν εν τη διακονια ⌈ειτε⌉⌈ο διδασκων⌉ εν τη διδασκαλια **8** ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδουσ εν απλοτητι ο ⌈προισταμενοσ⌉ εν σπουδη ⌈ο ελεων εν ιλαροτητι⌉ **9** η αγαπη ανυποκριτοσ αποστυγουντεσ το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω **10** τη φιλαδελφια εισ αλληλουσ φιλοστοργοι τη τιμη αλληλουσ προηγουμενοι **11** τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντεσ τω ⌈κ̄ω̄⌉ δουλευοντεσ **12** τη ελπιδι χαιροντεσ τη θλειψει υπομενοντεσ τη προσευχη προσκαρτερουντεσ **13** ταισ χρειαισ των αγιων κοινωνουντεσ την φιλοξενιαν διωκοντεσ **14** ευλογειτε τουσ διωκοντασ ⌈υμασ ευλογειτε⌉ και μη καταρασθε **15**

χαιρειν μετα χαιροντων ⌜⌝⌜κλαιειν⌝ μετα κλαιοντων **16** το αυτο εισ αλληλουσ φρονουντεσ μη τα υψηλα φρονουντεσ αλλα τοισ ταπεινοισ ⌜συναπαγομενοι⌝ μη ⌜γεινεσθε⌝ φρονιμοι παρ εαυτοισ **17** μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντεσ προνοουμενοι καλα ενωπιον ⌜⌝⌜παντων⌝ ανθρωπων **18** ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντεσ **19** μη εαυτουσ εκδικουντεσ αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι ⌜εκδικησεισ⌝ εγω ανταποδωσω λεγει κσ **20** ⌜αλλα εαν⌝ πεινα ο εχθροσ σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο ⌜γαρ⌝ ποιων ανθρακασ πυροσ σωρευσεισ επι ⌜την κεφαλην⌝ αυτου **21** μη ⌜νεικω⌝ υπο του κακου αλλα νεικα εν τω αγαθω το κακον

13 ⌜πασα ψυχη⌝ εξουσιαισ υπερεχουσαισ ⌜υποτασσεσθω⌝ ου γαρ εστιν εξουσια ει μη ⌜υπο⌝ θυ αι δε ουσαι ⌜⌝ υπο ⌜⌝ θυ τεταγμεναι εισιν **2** ωστε ο αντιτασσομενοσ τη εξουσια τη του θυ διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτεσ εαυτοισ κριμα λημψονται **3** οι γαρ αρχοντεσ ουκ ⌜εισιν⌝ φοβοσ ⌜τω αγαθω εργω⌝ αλλα ⌜τω κακω⌝ θελεισ δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεισ επαινον εξ αυτησ **4** θυ γαρ διακονοσ ⌜εστιν⌝ σοι εισ ⌜το⌝ αγαθον εαν δε ⌜το⌝ κακον ποιησ φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θυ γαρ διακονοσ εστιν ⌜εκδικοσ εισ οργην⌝⌜⌝ τω το κακον πρασσοντι **5** διο ⌜αναγκη υποτασσεσθαι⌝ ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν **6** δια τουτο γαρ και φορουσ τελειτε λειτουργοι γαρ θυ εισιν εισ αυτο τουτο προσκαρτερουντεσ **7** αποδοτε ⌜⌝⌜πασι⌝ τασ οφιλασ τω τον φορον τον φορον τω το τελοσ το τελοσ τω τον φοβον τον φοβον τω την τιμην την τιμην **8** μηδενι μηδεν

⌜οφειλετε⌝ ει μη το ⌜αλληλους αγαπαν⌝ ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον ⌜πεπληρωκεν⌝ **9** το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλεψεις ⌜⌝ ουκ επιθυμησεις και ει τις ετερα ⌜⌝ εντολη εν ⌜τω λογω τουτω⌝ ανακεφαλαιουται ⌜εν τω⌝ αγαπησεις τον πλησιον σου ως ⌜σεαυτον⌝ **10** ⌜η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται⌝ πληρωμα ουν νομου ⌜η⌝ αγαπη **11** και τουτο ⌜ειδοτες⌝ τον καιρον οτι ωρα ⌜ηδη υμας⌝ εξ υπνου εγερθηναι νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν **12** η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ⌜ηγγικεν⌝ ⌜αποθωμεθα⌝ ουν τα εργα του σκοτους ⌜ενδυσωμεθα δε⌝ τα ⌜οπλα⌝ του φωτος **13** ως ⌜εν⌝ ημερα ευσχημονως περιπατησωμεν μη κωμοις και μεθαις μη κοιταις και ασελγειαις μη ⌜εριδι⌝ και ⌜ζηλω⌝ **14** ⌜αλλα⌝ ⌜ενδυσασθε⌝ ⌜τον $\overline{\text{κν}}$ $\overline{\text{ιν}}$ $\overline{\text{χν}}$ και⌝ τησ σαρκοσ προνοιαν μη ⌜ποιεισθε⌝ εισ ⌜επιθυμιασ⌝

14 τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εισ διακρισεισ διαλογισμων **2** οσ μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα ⌜εσθιει⌝ **3** ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη ⌜εξουθενειτω⌝ ⌜ο δε⌝ μη εσθιων τον ⌜εσθιοντα⌝ μη κρινετω ο $\overline{\theta\sigma}$ γαρ αυτον προσελαβετο **4** συ τισ ει ο κρινων αλλοτριον οικετην τω ιδιω κυριω ⌜⌝ στηκει η πιπτει σταθησεται δε ⌜δυνατει⌝ γαρ ⌜⌝ ο ⌜$\overline{\text{κσ}}$⌝ στησαι αυτον **5** οσ μεν ⌜⌝ κρινει ημεραν παρ ημεραν οσ δε κρινει πασαν ημεραν εκαστοσ ⌜εν⌝ τω ιδιω νοι πληροφορεισθω **6** ο φρονων την ημεραν $\overline{\text{κω}}$ φρονει ⌜και ο⌝ εσθιων $\overline{\text{κω}}$ εσθιει ⌜ευχαριστι γαρ⌝ τω ⌜$\overline{\theta\omega}$⌝ και ο μη εσθιων $\overline{\text{κω}}$ ουκ εσθιει και ευχαριστει τω $\overline{\theta\omega}$ **7** ουδεισ γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεισ εαυτω αποθνησκει **8** εαν τε γαρ ζωμεν τω $\overline{\text{κω}}$ ζωμεν εαν τε ⌜αποθνησκωμεν⌝ τω $\overline{\text{κω}}$ ⌜αποθνησκομεν⌝ εαν τε

ουν ζωμεν εαν τε ⌜αποθνησκωμεν⌝ του κυ εσμεν **9** εισ
τουτο γαρ χσ ⌜⌝⌜απεθανεν⌝⌜και⌝⌜εζησεν⌝ ινα και νεκρων
και ζωντων κυριευση **10** συ δε τι κρινεισ τον αδελφον
σου η και συ τι εξουθενεισ τον αδελφον σου παντεσ γαρ
παραστησομεθα τω βηματι του ⌜θυ⌝ **11** γεγραπται γαρ
ζω εγω λεγει κσ οτι εμοι καμψει παν γονυ και ⌜πασα
γλωσσα εξομολογησεται⌝ τω θω **12** αρα ⌜ουν⌝ εκαστοσ
⌜ημων⌝ περι ⌜εαυτου⌝ λογον ⌜δωσει⌝⌜τω θω⌝ **13** μηκετι
ουν αλληλουσ κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το
μη τιθεναι ⌜προσκομμα⌝ τω αδελφω ⌜η⌝ σκανδαλον **14**
οιδα και πεπισμαι εν κω ιυ οτι ουδεν κοινον δι ⌜εαυτου⌝
ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον **15** ει
⌜γαρ⌝ δια βρωμα ο αδελφοσ σου λυπειται ουκετι κατα
αγαπην περιπατεισ μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε
υπερ ου χσ ⌜απεθανεν⌝ **16** μη βλασφημεισθω ουν υμων
το αγαθον **17** ου γαρ εστιν η βασιλεια του θυ βρωσισ
και ποσισ αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνι
αγιω **18** ο γαρ εν ⌜τουτω⌝ δουλευων ⌜τω⌝⌜χω⌝ ευαρεστοσ
⌜τω⌝ θω και ⌜δοκιμοσ⌝⌜τοισ⌝ ανθρωποισ **19** αρα ουν τα
τησ ειρηνησ ⌜διωκωμεν⌝ και τα τησ οικοδομησ τησ εισ
αλληλουσ **20** μη ενεκεν βρωματοσ ⌜καταλυε⌝ το εργον του
θυ παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια
προσκομματοσ εσθιοντι **21** καλον το μη φαγειν κρεα μηδε
⌜πιειν⌝ οινον μηδε εν ω ο αδελφοσ σου ⌜προσκοπτει⌝
⌜η σκανδαλιζεται η ασθενει⌝ **22** συ πιστιν ⌜ην⌝ εχεισ
κατα ⌜σεαυτον⌝ εχε ⌜ενωπιον του θυ⌝ μακαριοσ ο μη
κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει **23** ο δε διακρινομενοσ
⌜εαν⌝ φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεωσ ⌜παν δε ο
ουκ εκ πιστεωσ⌝ αμαρτια εστιν ⌜⌝

15 οφειλομεν δε ημεισ οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοισ αρεσκειν **2** εκαστοσ ⌜⌝ ημων τω πλησιον αρεσκετω ⌜εισ το αγαθον⌝ προσ οικοδομην **3** και γαρ ο χσ ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθωσ γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε ⌜επεπεσαν⌝ επ εμε **4** οσα γαρ ⌜προεγραφη⌝ ⌜⌝ εισ την ημετεραν διδασκαλιαν ⌜εγραφη⌝ ινα δια τησ υπομονησ και ⌜δια⌝ τησ παρακλησεωσ των γραφων την ελπιδα εχωμεν ⌜⌝ **5** ο δε θσ τησ υπομονησ και τησ παρακλησεωσ δωη ⌜υμιν⌝ το αυτο φρονειν εν αλληλοισ κατα ⌜χν ιν⌝ **6** ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θν και πατερα του κυ ημων ιυ χυ **7** ⌜διο⌝ προσλαμβανεσθε αλληλουσ καθωσ και ο χσ προσελαβετο ⌜υμασ⌝ εισ δοξαν ⌜του⌝ θυ **8** λεγω ⌜γαρ χν⌝ διακονον ⌜γεγενησθαι⌝ περιτομησ υπερ αληθειασ θυ εισ το βεβαιωσαι τασ επαγγελιασ των πατερων **9** τα δε εθνη υπερ ελεουσ δοξασαι τον θν καθωσ γεγραπται δια ⌜τουτο⌝ εξομολογησομαι σοι εν ⌜εθνεσιν⌝ και τω ονοματι σου ψαλω **10** και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου **11** και παλιν ⌜⌝ αινειτε ⌜παντα τα εθνη τον κν⌝ και ⌜επαινεσατωσαν⌝ αυτον παντεσ οι λαοι **12** και παλιν ⌜ησαιασ λεγει⌝ εσται η ριζα ⌜του⌝ ιεσσαι και ο ⌜ανισταμενοσ⌝ ⌜αρχειν⌝ εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν **13** ο δε θσ τησ ελπιδοσ ⌜πληρωσαι⌝ υμασ ⌜πασησ⌝ ⌜⌝ ⌜χαρασ⌝ και ⌜ειρηνησ⌝ εν τω πιστευειν ⌜εισ το περισσευειν⌝ υμασ εν τη ελπιδι εν δυναμει πνσ αγιου **14** πεπεισμαι δε αδελφοι ⌜μου⌝ και αυτοσ εγω ⌜περι⌝ υμων οτι ⌜και αυτοι⌝ μεστοι εστε αγαθωσυνησ πεπληρωμενοι πασησ ⌜⌝ γνωσεωσ δυναμενοι και ⌜αλληλουσ⌝ νουθετειν **15** ⌜τολμηροτερον⌝ δε εγραψα υμιν ⌜⌝ ⌜απο μερουσ ωσ

επαναμιμνησκων υμασ⌉ δια την χαριν την δοθεισαν μοι ⌈υπο⌉ του θ̄ῡ **16** ⌈εισ⌉ το ειναι με λειτουργον ⌈χ̄ῡ ιῡ⌉⌈εισ τα εθνη⌉ ιερουργουντα το ευαγγελιον του θ̄ῡ ινα ⌈γενηται⌉ ⌈⌉ η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτοσ ηγιασμενη εν π̄ν̄ῑ αγιω **17** ⌈⌉ εχω ⌈ουν την⌉ καυχησιν εν χ̄ω̄ ⌈ιῡ⌉ τα προσ ⌈τον⌉ θ̄ν̄ **18** ου γαρ ⌈τολμησω τι λαλειν⌉ ων ου κατειργασατο χ̄σ̄ δι εμου ⌈⌉ εισ ⌈υπακοην⌉ εθνων λογω και εργω **19** εν δυναμει ⌈⌉ σημειων ⌈⌉ και τερατων εν δυναμει π̄ν̄σ̄ ⌈θ̄ῡ⌉ ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χ̄ῡ **20** ⌈ουτωσ⌉⌈δε⌉⌈φιλοτιμουμενον⌉ ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη ⌈⌉ χ̄σ̄ ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω **21** αλλα καθωσ γεγραπται ⌈οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται⌉ και οι ουκ ⌈ακηκοασιν⌉⌈συνησουσιν⌉ **22** διο και ενεκοπτομην ⌈τα πολλα⌉ του ελθειν προσ υμασ **23** νυνι δε μηκετι τοπον ⌈εχων⌉⌈εν⌉ τοισ ⌈κλιμασι⌉ τουτοισ επιποθειαν δε εχων ⌈του⌉ ελθειν προσ υμασ απο ⌈πολλων⌉ ετων **24** ⌈ωσ⌉⌈αν⌉ πορευωμαι εισ την σπανιαν ⌈⌉ ελπιζω γαρ ⌈διαπορευομενοσ⌉ θεασασθαι υμασ και ⌈υφ⌉ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερουσ εμπλησθω **25** νυνι δε πορευομαι εισ ιερουσαλημ ⌈διακονων⌉ τοισ αγιοισ **26** ⌈ευδοκησαν⌉ γαρ μακεδονια και ⌈αχαια⌉ κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εισ τουσ πτωχουσ των αγιων ⌈των⌉ εν ιερουσαλημ **27** ⌈ευδοκησαν γαρ και οφειλεται⌉⌈εισιν αυτων⌉ ει γαρ τοισ πνευματικοισ αυτων εκοινωνησαν τα εθνη ⌈οφειλουσιν⌉ και ⌈εν⌉ τοισ σαρκικοισ λειτουργησαι αυτοισ **28** τουτο ουν επιτελεσασ και ⌈σφραγισαμενοσ⌉⌈αυτοισ⌉ τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εισ ⌈⌉ σπανιαν **29** οιδα ⌈δε⌉

οτι ερχομενοσ προσ υμασ εν πληρωματι ευλογιασ ⌜⌝ χῡ ελευσομαι **30** παρακαλω δε υμασ ⌜αδελφοι⌝ δια του κῡ ημων ιῡ χῡ και δια τησ αγαπησ του πνσ̄ συναγωνισασθαι μοι εν ταισ προσευχαισ υπερ εμου προσ τον θ̄ν̄ **31** ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ⌜⌝ η ⌜διακονια⌝ ⌜μου⌝ η ⌜εισ ιερουσαλημ⌝ ευπροσδεκτοσ ⌜τοισ αγιοισ γενηται⌝ **32** ⌜ινα⌝ ⌜εν χαρα ελθω⌝ προσ υμασ δια θεληματοσ ⌜θ̄ῡ συναναπαυσωμαι υμιν⌝ **33** ο δε θ̄σ̄ τησ ειρηνησ μετα παντων υμων ⌜⌝ ⌜αμην⌝

16 συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ⌜ημων⌝ ουσαν ⌜και⌝ διακονον τησ εκκλησιασ τησ εν κενχραιαισ **2** ινα ⌜προσδεξησθε αυτην⌝ εν κ̄ω̄ αξιωσ των αγιων και παραστητε αυτη εν ω ⌜αν⌝ υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατισ ⌜πολλων⌝ εγενηθη ⌜και εμου αυτου⌝ **3** ασπασασθε ⌜πρισκαν⌝ και ακυλαν τουσ συνεργουσ μου εν χ̄ω̄ ιῡ **4** οιτινεσ υπερ τησ ψυχησ μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οισ ουκ εγω μονοσ ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησιαι των εθνων **5** και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου οσ εστιν ⌜απαρχη⌝ τησ ⌜ασιασ⌝ εισ χ̄ν̄ **6** ασπασασθε μαριαν ητισ πολλα εκοπιασεν εισ ⌜υμασ⌝ **7** ασπασασθε ανδρονικον και ⌜ιουνιαν⌝ τουσ συγγενεισ μου και ⌜⌝ συναιχμαλωτουσ μου οιτινεσ εισιν επισημοι εν τοισ αποστολοισ ⌜οι⌝ και προ εμου ⌜γεγοναν⌝ εν χ̄ω̄ **8** ασπασασθε ⌜αμπλιατον⌝ ⌜τον⌝ αγαπητον ⌜μου⌝ εν κ̄ω̄ **9** ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν ⌜χ̄ω̄⌝ και σταχυν τον αγαπητον μου **10** ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χ̄ω̄ ασπασασθε τουσ εκ των αριστοβουλου **11** ασπασασθε ηρωδιωνα τον ⌜συγγενην⌝ μου ασπασασθε τουσ εκ των ναρκισσου τουσ

οντασ εν κω̄ **12** ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τασ ⌜κοπιωσασ⌝ εν κω̄ ⌜ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητισ πολλα εκοπιασεν εν κω̄⌝ **13** ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κω̄ και την μητερα αυτου και εμου **14** ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ⌜ερμην πατροβαν ερμαν⌝ και τουσ συν αυτοισ αδελφουσ **15** ασπασασθε φιλολογον και ⌜ιουλιαν νηρεα και⌝ την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τουσ συν αυτοισ ⌜παντασ⌝ αγιουσ **16** ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμασ αι εκκλησιαι ⌜πασαι⌝ του χῡ **17** παρακαλω δε υμασ αδελφοι σκοπειν τουσ τασ διχοστασιασ και ⌜τα⌝ σκανδαλα παρα την διδαχην ⌜⌝ ην υμεισ εμαθετε ⌜⌝ ποιουντασ ⌜και⌝ ⌜εκκλινετε⌝ απ αυτων **18** οι γαρ τοιουτοι τω κω̄ ημων ⌜⌝ χω̄ ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια τησ χρηστολογιασ και ευλογιασ ⌜εξαπατωσιν⌝ τασ καρδιασ των ακακων **19** η γαρ υμων υπακοη εισ παντασ αφικετο ⌜εφ υμιν ουν χαιρω⌝ θελω δε υμασ σοφουσ ⌜⌝ ειναι εισ το αγαθον ακεραιουσ δε εισ το κακον **20** ο δε θσ̄ ⌜τησ ειρηνησ⌝ ⌜συντριψει⌝ τον σαταναν ⌜υπο τουσ ποδασ υμων εν ταχει⌝ η χαρισ του κῡ ημων ιῡ ⌜⌝ μεθ υμων ⌜⌝ **21** ⌜ασπαζεται⌝ υμασ τιμοθεοσ ο συνεργοσ ⌜μου⌝ και λουκιοσ ⌜και⌝ ιασων και σωσιπατροσ οι συγγενεισ μου **22** ασπαζομαι υμασ εγω ⌜⌝ τερτιοσ ο γραψασ την επιστολην εν κω̄ **23** ασπαζεται υμασ γαιοσ ο ξενοσ μου και ⌜ολησ τησ εκκλησιασ⌝ ασπαζεται υμασ εραστοσ ο οικονομοσ τησ πολεωσ και κουαρτοσ ο αδελφοσ ⌜⌝ **25** ⌜τω δε δυναμενω υμασ στηριξαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιῡ χῡ κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονοισ αιωνιοισ σεσιγημενου **(aiōnios g166)** **26** φανερωθεντοσ δε νυν δια

τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θ̅υ̅ εισ υπακοην πιστεωσ εισ παντα τα εθνη γνωρισθεντοσ **(aiōnios g166)** **27** μονω σοφω θ̅ω̅ δια ι̅υ̅ χ̅υ̅ ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ αμην⌋ **(aiōn g165)**

Προς Κορινθιους Α΄

1 παυλος ⌜κλητος⌝ αποστολος ⌜χυ ιυ⌝ δια θεληματος θυ και σωσθενης ο αδελφος **2** τη εκκλησια του θυ ⌜ηγιασμενοις εν χω ιυ τη ουση εν κορινθω⌝ κλητοις αγιοις συν ⌜πασιν⌝ τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυ ⌜ημων⌝ ιυ ⌜χυ⌝ εν παντι τοπω αυτων ⌜⌝ και ημων **3** χαρις υμιν και ειρηνη απο θυ πατρος ημων και κυ ιυ χυ **4** ευχαριστω τω θω ⌜μου⌝ παντοτε περι υμων επι τη χαριτι ⌜του θυ⌝ τη δοθεισῃ υμιν εν χω ιυ **5** οτι εν παντι επλουτισθητε εν ⌜⌝ αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει **6** καθως το μαρτυριον του ⌜χυ⌝ εβεβαιωθη εν υμιν **7** ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του κυ ημων ιυ χυ **8** ος και βεβαιωσει υμας ⌜εως τελους⌝ ανεγκλητους εν τη ημερα του κυ ημων ιυ ⌜χυ⌝ ⌜⌝ **9** πιστος ⌜ο⌝ θς δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιυ χυ του κυ ημων **10** παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του κυ ημων ιυ χυ ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν ⌜σχισματα⌝ ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη **11** εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι ⌜μου⌝ υπο των χλοης οτι εριδες εν υμιν ⌜εισιν⌝ **12** λεγω δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χυ **13** ⌜μεμερισται ο χς μη⌝ παυλος εσταυρωθη ⌜υπερ⌝ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε **14** ευχαριστω ⌜⌝ οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον **15** ινα μη τις ⌜ειπη⌝ οτι εις το εμον ονομα ⌜εβαπτισθητε⌝ **16** εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οιδα ει τινα αλλον εβαπτισα **17** ου γαρ ⌜απεστειλεν⌝ με ⌜⌝ χς

βαπτιζειν ⌜αλλα⌝⌜ευαγγελιζεσθαι⌝ ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυροσ του χυ̅ **18** ο λογοσ γαρ ⌜ο⌝ του σταυρου τοισ ⌜μεν⌝ απολλυμενοισ μωρια ⌜εστιν⌝ τοισ δε σωζομενοισ ημιν δυναμισ θυ̅ ⌜εστιν⌝ **19** γεγραπται γαρ απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των ⌜συνετων⌝ αθετησω **20** που σοφοσ που γραμματευσ που συνζητητησ του αιωνοσ τουτου ουχι εμωρανεν ο θσ̅ την σοφιαν του κοσμου ⌜⌝ **(aiōn g165)** **21** επειδη γαρ εν τη σοφια του ⌜θυ̅⌝ ουκ εγνω ο κοσμοσ δια τησ σοφιασ τον θν̅ ⌜ευδοκησεν⌝ ο θσ̅ δια τησ μωριασ του κηρυγματοσ σωσαι τουσ πιστευοντασ **22** επειδη ⌜και⌝ ιουδαιοι ⌜σημεια⌝ ⌜αιτουσιν⌝⌜⌝ και ελληνεσ σοφιαν ⌜ζητουσιν⌝ **23** ημεισ δε κηρυσσομεν χν̅ εσταυρωμενον ιουδαιοισ μεν σκανδαλον ⌜εθνεσιν⌝ δε μωριαν **24** ⌜αυτοισ⌝ δε τοισ κλητοισ ιουδαιοισ τε και ⌜ελλησιν⌝⌜χν̅⌝ θυ̅ ⌜δυναμιν⌝ και θυ̅ ⌜σοφιαν⌝ **25** οτι το μωρον του θυ̅ σοφωτερον των ανθρωπων ⌜εστιν και το ασθενεσ του θυ̅ ισχυροτερον των ανθρωπων⌝ ⌜⌝ **26** βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεισ **27** αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θσ̅ ινα ⌜καταισχυνη τουσ σοφουσ και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θσ̅ ινα καταισχυνη⌝ τα ισχυρα **28** και τα ⌜αγενη⌝ του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θσ̅ ⌜⌝ τα μη οντα ινα ⌜τα οντα καταργηση⌝ **29** οπωσ μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον ⌜του θυ̅⌝ **30** εξ αυτου δε υμεισ εστε εν χω̅ ιυ̅ οσ εγενηθη ⌜σοφια ημιν⌝ απο θυ̅ δικαιοσυνη τε και αγιασμοσ και απολυτρωσισ **31** ινα καθωσ γεγραπται ο καυχωμενοσ εν κω̅ καυχασθω

2 καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην ⌜λογου⌝ η σοφιας καταγγελλων υμιν το ⌜μυστηριον⌝ του θ̄ῡ **2** ου γαρ εκρινα ⌜⌝⌜τι ειδεναι⌝ εν υμιν ει μη ι̅ν̅ χ̅ν̅ και τουτον εσταυρωμενον **3** ⌜καγω⌝ εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω ⌜πολλω⌝ εγενομην προς υμας **4** και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν ⌜πειθοισ⌝⌜⌝ σοφιας ⌜λογοισ⌝⌜αλλ⌝ εν αποδειξει π̅ν̅σ̅ και δυναμεως **5** ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων ⌜αλλ⌝ εν δυναμει θ̄ῡ **6** σοφιαν δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφιαν δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων **(aiōn g165)** **7** αλλα λαλουμεν ⌜θ̄ῡ σοφιαν⌝ εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θ̄σ̄ προ των αιωνων εις δοξαν ημων **(aiōn g165)** **8** ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος τουτου ⌜εγνωκεν⌝ ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κ̅ν̅ της δοξης ⌜⌝ εσταυρωσαν **(aiōn g165)** **9** ⌜αλλα⌝ καθως γεγραπται α οφθαλμος ⌜ουκ⌝⌜ειδεν⌝ και ους ουκ ⌜ηκουσεν⌝ και επι καρδιαν ανθρωπου ⌜ουκ⌝ ανεβη ⌜α⌝ ητοιμασεν ⌜ο θ̄σ̄⌝ τοις ⌜αγαπωσιν⌝ αυτον **10** ημιν ⌜γαρ⌝⌜απεκαλυψεν ο θ̄σ̄⌝ δια του π̅ν̅σ̅ ⌜⌝ το γαρ π̅ν̅α̅ παντα εραυνα και τα βαθη του θ̄ῡ **11** τις γαρ οιδεν ⌜ανθρωπων⌝ τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ⌜ουτωσ⌝ και τα του θ̄ῡ ουδεις ⌜εγνωκεν⌝ ει μη το π̅ν̅α̅ του θ̄ῡ **12** ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το π̅ν̅α̅ το εκ του θ̄ῡ ινα ⌜ειδωμεν⌝ τα υπο του θ̄ῡ χαρισθεντα ημιν **13** α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν διδακτοις π̅ν̅σ̅ ⌜⌝⌜πνευματικοις⌝ πνευματικα συνκρινοντες **14** ψυχικος δε ανθρωπος ου δεχεται τα του π̅ν̅σ̅ ⌜του θ̄ῡ⌝ μωρια γαρ ⌜αυτω⌝⌜εστιν⌝ και

ου δυναται γνωναι οτι ⌜πνευματικωσ⌝ ανακρινεται **15** ⌜ο δε πνευματικοσ ανακρινει τα παντα αυτοσ δε υπ ουδενοσ ανακρινεται⌝ **16** τισ γαρ εγνω ⌜νουν⌝ κῡ οσ συμβιβασει αυτον ημεισ δε νουν ⌜χῡ⌝ εχομεν

3 ⌜καγω⌝ αδελφοι ουκ ⌜ηδυνηθην⌝⌜λαλησαι υμιν⌝ ωσ ⌜πνευματικοισ⌝ αλλ ωσ ⌜σαρκινοισ⌝ ωσ νηπιοισ εν χω̄ **2** γαλα υμασ εποτισα ⌜⌝ ου βρωμα ουπω γαρ ⌜εδυνασθε⌝ αλλ ⌜ουδε⌝⌜ετι⌝ νυν δυνασθε **3** ετι γαρ σαρκικοι εστε ⌜οπου⌝ γαρ εν υμιν ζηλοσ και ⌜ερισ⌝⌜⌝ ουχι ⌜σαρκικοι⌝ εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε **4** οταν γαρ λεγη τισ εγω μεν ειμι παυλου ⌜ετεροσ δε εγω⌝ απολλω ⌜ουκ ανθρωποι⌝ εστε **5** ⌜τι⌝ ουν ⌜εστιν⌝⌜απολλωσ τι δε εστιν παυλοσ⌝ διακονοι δι ων επιστευσατε και εκαστω ⌜ωσ⌝ ο κσ̄ εδωκεν **6** εγω εφυτευσα απολλωσ εποτισεν ⌜αλλα⌝ ο θσ̄ ηυξανεν **7** ωστε ⌜ουτε⌝ ο φυτευων ⌜εστιν⌝ τι ⌜ουτε⌝ ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θσ̄ **8** ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστοσ ⌜δε⌝ τον ιδιον μισθον λημψεται κατα τον ιδιον ⌜κοπον⌝ **9** θῡ γαρ εσμεν συνεργοι θῡ γεωργιον θῡ οικοδομη εστε **10** κατα την χαριν ⌜του θῡ⌝ την δοθεισαν μοι ωσ σοφοσ αρχιτεκτων θεμελιον ⌜εθηκα⌝ αλλοσ ⌜δε⌝ εποικοδομει εκαστοσ δε βλεπετω πωσ εποικοδομει **11** θεμελιον γαρ αλλον ουδεισ δυναται θειναι παρα τον κειμενον οσ εστιν ⌜ισ̄⌝ χσ̄ **12** ει δε τισ εποικοδομει επι τον θεμελιον ⌜⌝⌜χρυσιον⌝⌜⌝⌜αργυριον⌝ λιθουσ τιμιουσ ξυλα χορτον καλαμην **13** εκαστου ⌜το⌝ εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον ⌜εστιν⌝ το πυρ ⌜αυτο⌝ δοκιμασει **14** ει τινοσ το εργον μενει ο ⌜εποικοδομησεν⌝ μισθον λημψεται **15** ει τινοσ το εργον

κατακαησεται ζημιωθησεται αυτος δε σωθησεται ⌜ουτως⌝ δε ως δια πυρος **16** ουκ οιδατε οτι ναος θ̅υ̅ εστε και το π̅ν̅α̅ του θ̅υ̅ ⌜οικει εν υμιν⌝ **17** ει τις τον ναον του θ̅υ̅ φθειρει φθερει ⌜τουτον⌝ ο θ̅σ̅ ο γαρ ναος του θ̅υ̅ αγιος εστιν οιτινες εστε υμεις **18** μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τις δοκει σοφος ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωρος γενεσθω ινα γενηται σοφος **(aiōn g165)** **19** η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα ⌜τω⌝ θ̅ω̅ ⌜εστιν⌝ γεγραπται γαρ ο δρασσομενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων **20** και παλιν κ̅σ̅ γεινωσκει τους διαλογισμους ⌜των⌝ σοφων οτι ⌜εισιν⌝ ματαιοι **21** ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποις παντα γαρ υμων εστιν **22** ειτε παυλος ειτε απολλως ειτε κηφας ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα ⌜υμων⌝⌜⌝ **23** ⌜υμεις⌝ δε χ̅υ̅ χ̅σ̅ δε θ̅υ̅

4 ⌜ουτως⌝ ημας λογιζεσθω ανθρωπος ως υπηρετας χ̅υ̅ και οικονομους μυστηριων θ̅υ̅ **2** ⌜ωδε⌝ λοιπον ⌜⌝ ζητειτε εν τοις οικονομοις ινα πιστος τις ευρεθη **3** εμοι δε ⌜εισ⌝ ελαχιστον εστιν ινα υφ ⌜υμων⌝ ανακριθω η υπο ανθρωπινης ημερας αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω **4** ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο ⌜δε⌝ ανακρινων με κ̅σ̅ εστιν **5** ωστε μη προ καιρου τι κρεινετε εως αν ελθη ο κ̅σ̅ ος και φωτισει τα κρυπτα του σκοτους και φανερωσει τας βουλας των καρδιων και τοτε ο επαινος γενησεται εκαστω απο του θ̅υ̅ **6** ταυτα ⌜δε⌝ αδελφοι μετεσχηματισα εις εμαυτον και ⌜απολλων⌝ δι υμας ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ⌜α⌝ γεγραπται ⌜⌝ ινα μη εις υπερ του ενος φυσιουσθε κατα του ετερου **7** τις γαρ σε διακρινει τι δε εχεις ο ουκ

ελαβεσ ει δε και ελαβεσ τι καυχασαι ωσ μη λαβων **8** ηδη κεκορεσμενοι εστε ηδη επλουτησατε ⌜χωρισ ημων εβασιλευσατε⌝ και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεισ υμιν συνβασιλευσωμεν **9** δοκω γαρ ⌜⌝ ο θ̅σ̅ ημασ τουσ αποστολουσ εσχατουσ απεδειξεν ωσ επιθανατιουσ οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμω και αγγελοισ και ανθρωποισ **10** ημεισ μωροι δια χ̅ν̅ υμεισ δε φρονιμοι εν χ̅ω̅ ημεισ ασθενεισ υμεισ δε ισχυροι υμεισ ενδοξοι ημεισ δε ατιμοι **11** αχρι τησ αρτι ωρασ και πινωμεν και διψωμεν και ⌜γυμνιτευομεν και⌝ κολαφιζομεθα και αστατουμεν **12** και κοπιωμεν εργαζομενοι ταισ ιδιαισ ⌜χερσιν⌝ λοιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι ανεχομεθα **13** ⌜δυσφημουμενοι⌝ παρακαλουμεν ωσ περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν παντων περιψημα εωσ αρτι **14** ουκ εντρεπων υμασ γραφω ταυτα ⌜αλλ⌝ ωσ τεκνα μου αγαπητα ⌜νουθετω⌝ **15** εαν ⌜γαρ⌝ μυριουσ παιδαγωγουσ εχητε εν χ̅ω̅ αλλ ου πολλουσ πατερασ εν γαρ χ̅ω̅ ⌜ι̅υ̅⌝ δια του ευαγγελιου εγω υμασ εγεννησα **16** παρακαλω ουν υμασ μιμηται μου γεινεσθε **17** δια τουτο ⌜⌝ επεμψα υμιν τιμοθεον οσ ⌜εστιν⌝ ⌜μου τεκνον⌝ αγαπητον και πιστον εν κ̅ω̅ οσ υμασ αναμνησει τασ οδουσ μου τασ εν χ̅ω̅ ⌜ι̅υ̅⌝ καθωσ πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω **18** ωσ μη ερχομενου δε μου προσ υμασ εφυσιωθησαν τινεσ **19** ελευσομαι δε ταχεωσ προσ υμασ εαν ο κ̅σ̅ θεληση και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν **20** ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θ̅υ̅ αλλ εν δυναμει **21** τι θελετε εν ραβδω ελθω προσ υμασ η εν αγαπη ⌜πνευματι⌝ τε ⌜πραυτητοσ⌝

5 ολωσ ⌜ακουεται⌝ εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητισ ουδε εν τοισ εθνεσιν ⌜⌝ ωστε ⌜⌝ γυναικα τινα του

πατροσ εχειν **2** και υμεισ πεφυσιωμενοι εστε και ουχι
μαλλον επενθησατε ινα ⌜αρθη⌝ εκ μεσου υμων ο το εργον
τουτο ⌜ποιησασ⌝ **3** εγω μεν γαρ ⌜⌝ απων τω σωματι παρων
δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ωσ παρων τον ⌜ουτωσ⌝
τουτο κατεργασαμενον **4** εν τω ονοματι του κῡ ⌜ημων⌝ ιῡ
⌜⌝ συναχθεντων υμων και του εμου πνευματοσ συν τη
δυναμει του κῡ ⌜ημων⌝ ιῡ ⌜⌝ **5** παραδουναι ⌜τον τοιουτον⌝
τω σατανα εισ ολεθρον τησ σαρκοσ ινα το πνευμα σωθη
εν τη ημερα του κῡ ⌜⌝ **6** ου καλον το καυχημα υμων ουκ
οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι **7** εκκαθαρατε
⌜⌝ την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθωσ εστε
αζυμοι και γαρ το πασχα ημων ⌜⌝ ετυθη χσ̄ **8** ωστε
⌜εορταζωμεν⌝ μη εν ζυμη παλαια ⌜μηδε⌝ εν ζυμη κακιασ
και πονηριασ αλλ εν αζυμοισ ειλικρινειασ και αληθειασ
9 εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι
πορνοισ **10** ⌜⌝ ου παντωσ τοισ πορνοισ ⌜⌝ του κοσμου
τουτου η τοισ πλεονεκταισ ⌜και⌝ αρπαξιν η ειδωλολατραισ
επει ⌜ωφειλετε⌝ αρα εκ του κοσμου εξελθειν **11** ⌜νυν⌝
δε εγραψα υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τισ αδελφοσ
ονομαζομενοσ η πορνοσ η ⌜πλεονεκτησ η ειδωλολατρησ
η λοιδοροσ η μεθυσοσ⌝ η αρπαξ τω τοιουτω ⌜μηδε⌝
συνεσθιειν **12** τι γαρ μοι ⌜⌝ τουσ εξω κρινειν ⌜ουχι⌝ τουσ
⌜εσω⌝ ⌜υμεισ⌝ ⌜κρινετε⌝ **13** τουσ δε ⌜εξω⌝ ο θ̄σ̄ ⌜κρινει⌝
⌜εξαρατε⌝ τον πονηρον εξ υμων αυτων

6 τολμα τισ ⌜⌝ υμων πραγμα εχων προσ ⌜τον⌝ ετερον
κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων **2** ⌜η⌝ ουκ
οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον ⌜κρινουσιν⌝ και ⌜ει⌝ εν υμιν
κρεινεται ο κοσμοσ αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων **3**
⌜ουκ οιδατε οτι αγγελουσ κρινουμεν μητι γε βιωτικα **4**

βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τουσ εξουθενημενουσ
εν τη εκκλησια τουτουσ καθιζετε **5** προσ εντροπην υμιν
λεγω ουτωσ ουκ ενι εν υμιν ουδεισ σοφοσ οσ δυνησεται
διακρειναι ανα μεσον του αδελφου αυτου **6** αλλα αδελφοσ
μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων⌉ **7** ηδη μεν
⌈ουν ολωσ⌉ ηττημα ⌈⌉ υμιν εστιν οτι ⌈κριματα⌉ εχετε μεθ
εαυτων δια τι ουχι μαλλον ⌈αδικεισθε⌉ δια τι ουχι μαλλον
⌈αποστερεισθε⌉ **8** ⌈αλλα⌉ υμεισ αδικειτε και αποστερειτε
και ⌈τουτο⌉ αδελφουσ **9** η ουκ οιδατε οτι ⌈⌉ αδικοι ⌈$\overline{\theta\upsilon}$
βασιλειαν⌉⌈ου⌉⌈κληρονομησουσιν⌉ μη πλανασθε ουτε
πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι
ουτε αρσενοκοιται **10** ⌈ουτε κλεπται ουτε πλεονεκται
ου⌉ μεθυσοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγεσ βασιλειαν $\overline{\theta\upsilon}$
⌈⌉⌈κληρονομησουσιν⌉ **11** και ταυτα τινεσ ητε ⌈αλλα⌉
απελουσασθε ⌈αλλα⌉ ηγιασθητε ⌈αλλα⌉ εδικαιωθητε εν
τω ονοματι του $\overline{\kappa\upsilon}$ ⌈⌉$\overline{\iota\upsilon}$ ⌈$\overline{\chi\upsilon}$⌉ και εν τω $\overline{\pi\nu\iota}$ του $\overline{\theta\upsilon}$ ημων
12 ⌈παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει⌉ παντα
⌈μοι⌉ εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινοσ
13 τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοισ βρωμασιν
ο δε $\overline{\theta\sigma}$ και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα
ου τη πορνεια αλλα τω $\overline{\kappa\omega}$ και ο $\overline{\kappa\sigma}$ τω σωματι **14** ο
δε $\overline{\theta\sigma}$ και τον $\overline{\kappa\nu}$ ⌈ηγειρεν⌉ και ημασ ⌈εξεγερει⌉ δια τησ
δυναμεωσ αυτου **15** ουκ οιδατε οτι τα σωματα ⌈υμων⌉
μελη $\overline{\chi\upsilon}$ εστιν αρασ ουν τα μελη του $\overline{\chi\upsilon}$ ποιησω ⌈πορνησ
μελη⌉ μη γενοιτο **16** ⌈η⌉ ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενοσ
τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ ⌈φησιν⌉ οι δυο εισ
σαρκα μιαν **17** ο δε κολλωμενοσ τω $\overline{\kappa\omega}$ εν πνευμα ⌈εστιν⌉
18 φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση
ανθρωποσ εκτοσ του σωματοσ εστιν ο δε πορνευων εισ

το ιδιον σωμα αμαρτανει **19** η ουκ οιδατε οτι ⌜το σωμα⌝ υμων ναος του εν υμιν ⌜αγιου πνσ⌝ εστιν ου εχετε απο θυ και ουκ εστε ⌜εαυτων⌝ **20** ηγορασθητε γαρ τιμησ δοξασατε ⌜δη⌝ τον θν εν τω σωματι υμων ⌜⌝

7 περι δε ων εγραψατε ⌜⌝ καλον ανθρωπω γυναικοσ μη απτεσθαι **2** δια δε τασ πορνειασ εκαστοσ την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω **3** τη γυναικι ο ανηρ την ⌜οφειλην⌝ αποδιδοτω ομοιωσ ⌜δε⌝ και η γυνη τω ανδρι **4** η γυνη του ιδιου σωματοσ ουκ εξουσιαζει ⌜αλλα⌝ ο ανηρ ομοιωσ δε και ο ανηρ του ιδιου σωματοσ ουκ εξουσιαζει ⌜αλλα⌝ η γυνη **5** μη αποστερειτε αλληλουσ ει μητι ⌜αν⌝ εκ συμφωνου προσ καιρον ινα σχολασητε ⌜τη⌝ προσευχη και παλιν επι το αυτο ⌜ητε⌝ ινα μη πειραζη υμασ ο σατανασ δια την ακρασιαν ⌜υμων⌝ **6** τουτο δε λεγω κατα συνγνωμην ου κατ επιταγην **7** θελω ⌜δε⌝ παντασ ανθρωπουσ ειναι ωσ και εμαυτον ⌜αλλα⌝ εκαστοσ ⌜ιδιον⌝ ⌜εχει χαρισμα⌝ εκ θυ ⌜ο⌝ μεν ουτωσ ⌜ο⌝ δε ουτωσ **8** λεγω δε τοισ αγαμοισ και ταισ χηραισ ⌜⌝ καλον αυτοισ ⌜⌝ ⌜εαν⌝ ⌜⌝ μεινωσιν ωσ ⌜καγω⌝ **9** ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν ⌜κριττον⌝ γαρ ⌜εστιν⌝ ⌜γαμησαι⌝ η πυρουσθαι **10** τοισ δε ⌜γεγαμηκοσιν⌝ παραγγελλω ουκ εγω ⌜αλλα⌝ ο κσ γυναικα απο ανδροσ μη ⌜χωρισθηναι⌝ **11** εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμοσ η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι **12** τοισ δε λοιποισ ⌜λεγω εγω⌝ ουχ ο κσ ει τισ αδελφοσ γυναικα εχει απιστον και αυτη ⌜συνευδοκει⌝ οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην **13** και γυνη ⌜ητισ⌝ εχει ανδρα απιστον και ⌜ουτοσ⌝ ⌜συνευδοκει⌝ οικειν μετ αυτησ μη αφιετω ⌜τον⌝ ⌜ανδρα⌝ **14** ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστοσ εν τη γυναικι

και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω ⌜αδελφω⌝ επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα ⌜εστιν⌝ νυν δε αγια εστιν **15** ει δε ο απιστος χωριζετε χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η ⌜η⌝ αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν ⌜ημας⌝ ο θ̅ς̅ **16** ⌜τι⌝ γαρ οιδας γυναι ει τον ανδρα σωσεις ⌜η⌝ τι οιδας ανερ ει την γυναικα σωσεις **17** ει μη εκαστω ως ⌜μεμερικεν ο κ̅ς̅ εκαστον ως κεκληκεν ο θ̅ς̅⌝⌜ουτως⌝ περιπατειτω και ουτως εν ⌜ταις εκκλησιαις πασαις⌝ διατασσομαι **18** περιτετμημενος τις εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια ⌜κεκληται τις⌝ μη περιτεμνεσθω **19** η περιτομη ουδεν ⌜εστιν⌝ και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησις εντολων θ̅υ̅ **20** εκαστος εν τη κλησει ⌜⌝ η εκληθη εν ⌜ταυτη⌝ μενετω **21** δουλος εκληθης μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι μαλλον χρησαι **22** ο γαρ εν κ̅ω̅ κληθεις δουλος απελευθερος κ̅υ̅ εστιν ομοιως ⌜ο⌝ ελευθερος κληθεις δουλος ⌜εστιν χ̅υ̅⌝ **23** τιμης ηγορασθητε μη ⌜γεινεσθε⌝ δουλοι ανθρωπων **24** εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα ⌜⌝ θ̅ω̅ **25** περι δε των παρθενων επιταγην κ̅υ̅ ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ως ηλεημενος υπο κ̅υ̅ πιστος ειναι **26** νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι **27** δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα **28** εαν δε και ⌜γαμησης⌝ ουχ ημαρτες και εαν γημη ⌜η⌝ παρθενος ουχ ⌜ημαρτεν⌝ θλειψιν δε τη σαρκι εξουσιν οι τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι **29** τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος ⌜εστιν το λοιπον⌝ ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ⌜ωσιν⌝ **30** ⌜και⌝ οι κλαιοντες ως μη κλαιοντες ⌜και⌝ οι χαιροντες

ωσ μη χαιροντεσ ⌜και⌝ οι αγοραζοντεσ ωσ μη κατεχοντεσ
31 και οι χρωμενοι ⌜τον κοσμον⌝ ωσ μη καταχρωμενοι
παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου **32** θελω δε
υμασ αμεριμνουσ ειναι ο αγαμοσ μεριμνα τα του κῡ πωσ
⌜αρεση⌝ τω κῳ **33** ο δε γαμησασ μεριμνα τα του κοσμου
πωσ ⌜αρεση⌝ τη γυναικι ⌜και⌝ μεμερισται ⌜και⌝ η γυνη ⌜η
αγαμοσ⌝ και η παρθενοσ **34** ⌜η αγαμοσ⌝ μεριμνα τα του
κῡ ινα η αγια ⌜και τω⌝ σωματι και ⌜τω⌝ πνευματι η δε
γαμησασα μεριμνα ⌜τα του κοσμου⌝ πωσ ⌜αρεση⌝ τω ανδρι
35 τουτο δε προσ το υμων ⌜αυτων⌝ ⌜συμφορον⌝ λεγω
ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προσ το ευσχημον
και ⌜ευπαρεδρον⌝ τω κῳ ⌜απερισπαστωσ⌝ **36** ει δε τισ
ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν ⌜η⌝
υπερακμοσ και ⌜ουτωσ⌝ οφιλει γεινεσθαι ο θελει ποιειτω
ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν **37** οσ δε εστηκεν ⌜εν τη καρδια
αυτου εδραιοσ⌝ μη εχων αναγκην εξουσιαν ⌜δε⌝ εχει
περι του ιδιου θεληματοσ και τουτο κεκρικεν εν τη ⌜ιδια
καρδια⌝ τηρειν την εαυτου παρθενον καλωσ ⌜ποιησει⌝
38 ωστε και ο ⌜γαμιζων την εαυτου παρθενον⌝ καλωσ
⌜ποιει⌝ ⌜και ο⌝ μη ⌜γαμιζων⌝ κρισσον ⌜ποιησει⌝ **39** γυνη
δεδεται ⌜⌝ εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτησ εαν δε ⌜⌝
⌜κοιμηθη⌝ ο ανηρ ⌜⌝ ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι
μονον εν κῳ **40** ⌜μακαριωτερα⌝ δε εστιν εαν ⌜ουτωσ⌝
μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω ⌜δε⌝ καγω πνα ⌜θῡ⌝
εχειν

8 περι δε των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι παντεσ γνωσιν
εχομεν η ⌜⌝ γνωσισ φυσιοι η δε αγαπη οικοδομει **2** ει ⌜⌝ τισ
δοκει ⌜εγνωκεναι⌝ ⌜τι⌝ ⌜ουπω εγνω⌝ καθωσ δει γνωναι **3**
ει δε τισ αγαπα ⌜τον θν̄⌝ ουτοσ εγνωσται ⌜υπ αυτου⌝ **4**

περι τησ βρωσεωσ ουν των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεισ θ̄σ̄ ⌜⌝ ει μη εισ **5** και γαρ ειπερ ⌜εισιν⌝ λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι ⌜⌝ γησ ωσπερ ⌜εισιν θεοι πολλοι⌝ και κυριοι πολλοι **6** ⌜αλλ⌝ ημιν εισ ⌜θ̄σ̄⌝ ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεισ εισ αυτον και εισ κ̄σ̄ ῑσ̄ χ̄σ̄ δι ⌜ου⌝ τα παντα και ημεισ δι αυτου **7** αλλ ουκ εν πασιν η γνωσισ τινεσ δε τη ⌜συνηθεια⌝ ⌜εωσ αρτι του ειδωλου⌝ ωσ ειδωλοθυτον ⌜εσθιουσιν⌝ και η συνειδησισ αυτων ⌜ασθενησ ουσα⌝ μολυνεται **8** βρωμα δε ⌜ημασ⌝ ου ⌜παραστησει⌝ τω θ̄ω̄ ουτε ⌜⌝ εαν ⌜μη φαγωμεν περισσευομεν ουτε εαν φαγωμεν υστερουμεθα⌝ **9** βλεπετε ⌜δε⌝ μη πωσ ⌜η⌝ εξουσια ⌜υμων⌝ αυτη προσκομμα γενηται τοισ ⌜ασθενεσιν⌝ **10** εαν γαρ τισ ειδη ⌜σε⌝ τον ⌜εχοντα γνωσιν⌝ εν ιδωλιω κατακειμενον ⌜ουχι⌝ η συνειδησισ αυτου ασθενουσ οντοσ οικοδομηθησεται εισ το τα ειδωλοθυτα εσθιειν **11** ⌜απολλυται γαρ⌝ ο ασθενων ⌜εν τη ση γνωσει ο αδελφοσ⌝ δι ον χ̄σ̄ απεθανεν **12** ⌜ουτωσ⌝ δε αμαρτανοντεσ εισ τουσ αδελφουσ και τυπτοντεσ αυτων την συνειδησιν ⌜ασθενουσαν⌝ εισ χ̄ν̄ αμαρτανετε **13** διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω ⌜κρεα⌝ εισ τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω **(aiōn g165)**

9 ουκ ειμι ⌜ελευθεροσ ουκ ειμι αποστολοσ⌝ ουχι ῑν̄ ⌜⌝ τον κ̄ν̄ ημων εορακα ου το εργον μου υμεισ εστε εν κ̄ω̄ **2** ⌜ει αλλοισ ουκ ειμι αποστολοσ αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγισ μου τησ αποστολησ υμεισ εστε εν κ̄ω̄⌝ **3** η εμη απολογια τοισ εμε ανακρινουσιν ⌜εστιν αυτη⌝ **4** μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και ⌜πειν⌝ **5** μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ωσ και οι λοιποι

αποστολοι και οι αδελφοι του κῡ και κηφασ **6** η μονοσ εγω
και βαρναβασ ουκ εχομεν εξουσιαν ⌜⌝ μη εργαζεσθαι **7** τισ
στρατευεται ιδιοισ οψωνιοισ ποτε τισ φυτευει αμπελωνα
και ⌜τον καρπον⌝ αυτου ουκ εσθιει ⌜η⌝ τισ ποιμαινει
ποιμνην και εκ του γαλακτοσ ⌜τησ ποιμνησ⌝ ουκ εσθιει
8 μη ⌜κατα⌝ ανθρωπον ⌜ταυτα λαλω⌝ η ⌜και ο νομοσ
ταυτα ου⌝ λεγει **9** εν γαρ τω ⌜μωυσεωσ⌝ νομω γεγραπται
ου ⌜φιμωσεισ⌝ βουν αλοωντα μη των βοων μελει τω
θω **10** η δι ημασ παντωσ λεγει δι ημασ γαρ εγραφη οτι
⌜οφειλει επ ελπιδι⌝ ο αροτριων αροτριαν και ο αλοων ⌜επ
ελπιδι του μετεχειν⌝ **11** ει ημεισ υμιν τα ⌜πνευματικα⌝
εσπειραμεν μεγα ει ημεισ υμων τα σαρκικα ⌜θερισομεν⌝
12 ει αλλοι τησ ⌜υμων εξουσιασ⌝ μετεχουσιν ου μαλλον
ημεισ αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα
στεγομεν ινα μη ⌜τινα εγκοπην⌝ δωμεν τω ευαγγελιω
του ⌜χῡ⌝ **13** ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι ⌜⌝ εκ
του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω ⌜παρεδρευοντεσ⌝
τω θυσιαστηριω συμμεριζονται **14** ⌜ουτωσ⌝ και ο κσ
⌜διεταξεν⌝ τοισ το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του
ευαγγελιου ζην **15** εγω δε ⌜ου κεχρημαι ουδενι⌝ τουτων
ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ⌜ουτωσ⌝ γενηται εν εμοι καλον
γαρ μοι ⌜μαλλον αποθανειν η⌝ το καυχημα μου ⌜ουδεισ⌝
⌜κενωσει⌝ **16** εαν ⌜γαρ⌝ ευαγγελιζωμαι ουκ ⌜εστιν⌝ μοι
⌜καυχημα⌝ αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι ⌜γαρ⌝ μοι εστιν
εαν μη ⌜ευαγγελιζωμαι⌝ **17** ει γαρ εκων τουτο πρασσω
μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι **18** τισ ουν
⌜μου⌝ εστιν ο μισθοσ ινα ευαγγελιζομενοσ αδαπανον θησω
το ευαγγελιον ⌜⌝ εισ το μη ⌜καταχρησασθαι⌝⌜⌝ τη εξουσια
μου εν τω ευαγγελιω **19** ελευθεροσ γαρ ων εκ παντων

πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τους πλειονας κερδησω **20** ⌜και εγενομην τοις ιουδαιοις ως ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω⌝ τοις υπο νομον ως ⌜υπο νομον μη ων αυτος⌝ υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω **21** τοις ανομοις ως ανομος μη ων ανομος ⌜θ̅υ̅⌝ αλλ εννομος ⌜χ̅υ̅⌝ ινα ⌜κερδανω⌝ ⌜τους⌝ ανομους **22** εγενομην τοις ασθενεσιν ⌜⌝ ασθενης ινα τους ασθενεις κερδησω τοις ⌜πασιν⌝ γεγονα ⌜παντα⌝ ινα παντως τινας σωσω **23** ⌜παντα⌝ δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συνκοινωνος αυτου γενωμαι **24** ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ⌜ουτως⌝ τρεχετε ινα καταλαβητε **25** πας δε ο αγωνιζομενος παντα ⌜εγκρατευεται⌝ εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεις δε ⌜αφθαρτον⌝ **26** εγω τοινυν ⌜ουτως⌝ τρεχω ως ουκ αδηλως ⌜ουτως⌝ πυκτευω ως ουκ αερα δερων **27** ⌜αλλ⌝ υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μη πως αλλοις κηρυξας αυτος αδοκιμος γενωμαι

10 ου θελω ⌜γαρ⌝ υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον **2** και παντες ⌜εις τον μωσην⌝ ⌜εβαπτισαντο⌝ εν τη νεφελη και εν τη θαλασση **3** και παντες ⌜το αυτο⌝ ⌜πνευματικον βρωμα εφαγον⌝ **4** και παντες το ⌜αυτο⌝ ⌜πνευματικον επιον πομα⌝ ⌜επινον⌝ γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρας η ⌜δε πετρα⌝ ην ο χ̅ς̅ **5** αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ⌜ηυδοκησεν⌝ ο θ̅ς̅ κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω **6** ταυτα δε τυποι ημων εγενηθησαν εις το μη ειναι ημας επιθυμητας κακων καθως ⌜κακεινοι⌝ επεθυμησαν **7** μηδε ειδωλολατραι γεινεσθε καθως τινες ⌜⌝ αυτων ⌜ωσπερ⌝ γεγραπται

εκαθισεν ο λαος φαγειν και ⌜πειν⌝ και ανεστησαν παιζειν **8** μηδε πορνευωμεν καθωσ τινεσ αυτων επορνευσαν και ⌜επεσαν⌝ ⌜⌝ μια ημερα εικοσι τρεισ χιλιαδεσ **9** μηδε εκπειραζωμεν τον ⌜κν̄⌝ καθωσ ⌜⌝ τινεσ ⌜αυτων⌝ ⌜επειρασαν⌝ και υπο των οφεων ⌜απωλλυντο⌝ **10** μηδε ⌜γογγυζετε⌝ ⌜καθαπερ⌝ ⌜⌝ τινεσ αυτων εγογγυσαν και ⌜απωλοντο⌝ υπο του ολοθρευτου **11** ⌜ταυτα δε⌝ ⌜τυπικωσ⌝ ⌜συνεβαινεν⌝ εκεινοισ εγραφη δε ⌜προσ⌝ νουθεσιαν ημων εισ ουσ τα τελη των αιωνων ⌜κατηντηκεν⌝ **(aiōn g165)** **12** ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση **13** πειρασμοσ υμασ ουκ ⌜ειληφεν⌝ ει μη ανθρωπινοσ πιστοσ δε ο θ̄σ̄ οσ ουκ εασει ⌜υμασ πειρασθηναι⌝ υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι ⌜⌝ υπενεγκειν **14** διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο τησ ειδωλολατριασ **15** ωσ φρονιμοισ λεγω κρινατε ⌜υμεισ⌝ ο φημι **16** το ποτηριον τησ ευλογιασ ο ευλογουμεν ουχι ⌜κοινωνια⌝ ⌜εστιν του αιματοσ του χ̄ῡ⌝ τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια ⌜του σωματοσ του χ̄ῡ εστιν⌝ **17** οτι εισ αρτοσ εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντεσ εκ του ενοσ αρτου μετεχομεν **18** βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ⌜ουχι⌝ οι εσθιοντεσ τασ θυσιασ κοινωνοι του θυσιαστηριου ⌜εισιν⌝ **19** τι ουν φημι οτι ⌜ειδωλοθυτον τι εστιν⌝ ⌜τι εστιν⌝ **20** αλλ οτι α ⌜θυουσιν⌝ ⌜τα εθνη⌝ δαιμονιοισ ⌜και ου θ̄ω̄ θυουσιν⌝ ου θελω δε υμασ κοινωνουσ των δαιμονιων γεινεσθαι **21** ου δυνασθε ⌜⌝ ποτηριον ⌜⌝ κ̄ῡ πινειν και ⌜⌝ ποτηριον ⌜δαιμονιων⌝ ου δυνασθε τραπεζησ κ̄ῡ μετεχειν και τραπεζησ δαιμονιων **22** η παραζηλουμεν τον κ̄ν̄ μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν **23** παντα ⌜⌝ εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα ⌜⌝ εξεστιν αλλ ου παντα

οικοδομει **24** μηδεισ⌜το⌝ εαυτου ζητειτω αλλα ⌜το⌝ του ετερου⌜⌝ **25** παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντεσ δια την συνειδησιν **26** ⌜του κυ γαρ⌝ η γη και το πληρωμα αυτησ **27** ει⌜⌝ τισ καλει υμασ των απιστων και θελετε πορευεσθε ⌜παν το παρατιθεμενον⌝ υμιν ⌜εσθιετε⌝ μηδεν ανακρινοντεσ δια την συνειδησιν **28** εαν δε τισ υμιν ειπη τουτο ⌜ιεροθυτον⌝⌜εστιν⌝ μη εσθιετε δι εκεινον ⌜τον μηνυσαντα και την συνειδησιν⌝ **29** συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ ⌜η⌝ ελευθερια μου κρινεται υπο αλλησ συνειδησεωσ **30** ει⌜⌝ εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω **31** ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εισ δοξαν θυ⌜ποιειτε⌝ **32** απροσκοποι ⌜και ιουδαιοισ γεινεσθε⌝ και ⌜ελλησιν⌝ και τη εκκλησια του θυ **33** καθωσ καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου ⌜συμφορον⌝ αλλα το των πολλων ινα ⌜σωθωσιν⌝

11 μιμηται μου γινεσθε καθωσ καγω χυ **2** επαινω δε υμασ⌜⌝ οτι παντα μου μεμνησθε ⌜και⌝ καθωσ ⌜παρεδωκα⌝ υμιν τασ παραδοσεισ⌜⌝ κατεχετε **3** θελω δε υμασ ειδεναι οτι παντοσ ανδροσ η κεφαλη ⌜ο⌝ χσ ⌜εστιν⌝ κεφαλη δε γυναικοσ ο ανηρ κεφαλη δε ⌜του⌝ χυ ο ⌜θσ⌝ **4** πασ ανηρ προσευχομενοσ η προφητευων κατα κεφαλησ εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου **5** ⌜πασα δε⌝ γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω ⌜τη⌝ κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην ⌜αυτησ⌝ εν γαρ ⌜εστιν⌝ και το αυτο τη εξυρημενη **6** ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω⌜⌝ ει δε αισχρον γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω **7** ανηρ μεν γαρ ουκ οφιλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και ⌜δοξα⌝ θυ

υπαρχων ⌜η⌝ γυνη δε δοξα ανδροσ εστιν **8** ου γαρ εστιν
ανηρ εκ γυναικοσ αλλα γυνη εξ ανδροσ **9** και γαρ ουκ
εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ⌜ανδρα⌝
10 δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι τησ
κεφαλησ δια τουσ αγγελουσ **11** πλην ⌜ουτε γυνη χωρισ
ανδροσ ουτε ανηρ χωρισ γυναικοσ⌝ εν κ̅ω̅ **12** ωσπερ
γαρ η γυνη εκ του ανδροσ ⌜ουτωσ⌝ και ο ανηρ δια τησ
γυναικοσ τα δε παντα εκ του θ̅υ̅ **13** εν υμιν αυτοισ
κρινατε πρεπον ⌜εστιν⌝ γυναικα ⌜ακατακαλυπτον⌝ τω θ̅ω̅
προσευχεσθαι **14** ⌜⌝ ουδε ⌜η φυσισ αυτη⌝ διδασκει υμασ
οτι ανηρ μεν ⌜⌝ εαν κομα ατιμια αυτω ⌜εστιν⌝ **15** γυνη δε
εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου
⌜δεδοται αυτη⌝ **16** ει δε τισ δοκει φιλονικοσ ειναι ημεισ
τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του
θ̅υ̅ **17** τουτο δε ⌜παραγγελλων⌝ ουκ ⌜επαινω⌝ οτι ουκ
εισ το ⌜κρεισσον⌝⌜αλλα⌝ εισ το ⌜ησσον⌝ συνερχεσθε **18**
πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν ⌜⌝ εκκλησια
ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μεροσ τι πιστευω
19 δει γαρ και αιρεσεισ εν υμιν ειναι ινα ⌜και⌝ οι δοκιμοι
φανεροι γενωνται ⌜εν υμιν⌝ **20** συνερχομενων ⌜ουν⌝
υμων επι το αυτο ουκ ⌜εστιν⌝ κυριακον δειπνον ⌜φαγειν⌝
21 εκαστοσ γαρ το ιδιον δειπνον ⌜προλαμβανει⌝ εν τω
φαγειν και οσ μεν πεινα οσ δε μεθυει **22** μη γαρ οικιασ
ουκ εχετε εισ το εσθιειν και πεινειν η τησ εκκλησιασ του
θ̅υ̅ καταφρονειτε και καταισχυνετε τουσ μη εχοντασ τι
⌜ειπω υμιν⌝⌜επαινεσω⌝⌜υμασ⌝ εν τουτω ουκ επαινω **23**
εγω γαρ παρελαβον απο του κ̅υ̅ ο και παρεδωκα υμιν οτι
⌜ο⌝ κ̅σ̅ ⌜ι̅σ̅⌝ εν τη νυκτι η ⌜παρεδιδετο⌝ ελαβεν αρτον **24**
και ευχαριστησασ ⌜εκλασεν⌝ και ⌜ειπεν⌝⌜⌝ τουτο ⌜μου

εστιν⌉ το σωμα ⌈το⌉ υπερ υμων ⌈⌉ τουτο ποιειτε εισ την εμην αναμνησιν **25** ωσαυτωσ και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω ⌈εμω αιματι⌉ τουτο ποιειτε ⌈οσακισ εαν πεινητε εισ την εμην αναμνησιν⌉ **26** οσακισ ⌈γαρ⌉⌈εαν⌉ εσθιητε τον αρτον ⌈τουτον και το ποτηριον⌉⌈πινητε⌉ τον θανατον του κῡ καταγγελλετε ⌈αχρι⌉ ου ⌈⌉ ελθη **27** ωστε οσ αν εσθιη τον αρτον ⌈⌉⌈η⌉ πινη το ποτηριον του κῡ αναξιωσ ⌈⌉ ενοχοσ εσται του σωματοσ και ⌈του⌉ αιματοσ του ⌈κῡ⌉ **28** δοκιμαζετω δε ⌈ανθρωποσ εαυτον⌉ και ουτωσ εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω **29** ο γαρ εσθιων και πινων ⌈⌉ κριμα εαυτω εσθιει και πεινει μη διακρινων το σωμα ⌈⌉ **30** δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεισ και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι **31** ει ⌈δε⌉ εαυτουσ διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα **32** κρινομενοι δε υπο ⌈του⌉ κῡ παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν **33** ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εισ το φαγειν αλληλουσ εκδεχεσθε **34** ει ⌈⌉ τισ πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εισ κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ωσ ⌈αν⌉ ελθω ⌈διαταξομαι⌉

12 περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμασ αγνοειν **2** οιδατε οτι ⌈οτε⌉ εθνη ητε προσ τα ειδωλα τα αφωνα ωσ αν ηγεσθε απαγομενοι **3** διο γνωριζω υμιν οτι ουδεισ εν πνῑ θῡ λαλων λεγει αναθεμα ⌈ισ̄⌉ και ουδεισ δυναται ειπειν ⌈κσ̄ ισ̄⌉ ει μη εν πνῑ αγιω **4** διαιρεσεισ δε χαρισματων ⌈εισιν⌉ το ⌈δε⌉ αυτο πνᾱ **5** και διαιρεσεισ διακονιων ⌈εισιν⌉ και ⌈ο⌉ αυτοσ κσ̄ **6** και διαιρεσεισ ενεργηματων εισιν ⌈και ο⌉ αυτοσ ⌈θσ̄ ο ενεργων⌉ τα παντα εν πασιν **7** εκαστω δε διδοται η φανερωσισ του πνσ̄ προσ

το συμφερον **8** ω μεν γαρ ⌜δια του πνσ διδοται⌝ λογοσ σοφιασ αλλω δε λογοσ γνωσεωσ κατα το αυτο πνα **9** ετερω ⌜δε⌝ πιστισ εν τω αυτω πνι αλλω ⌜δε⌝ χαρισματα ιαματων ⌜εν τω ενι πνι⌝ **10** αλλω ⌜δε⌝ ενεργηματα ⌜δυναμεων⌝ αλλω ⌜⌝ προφητεια αλλω ⌜⌝ ⌜διακρισεισ⌝ πνευματων ετερω ⌜⌝ γενη γλωσσων ⌜αλλω δε ερμηνια γλωσσων⌝ **11** παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνα διαιρουν ⌜ιδια⌝ εκαστω καθωσ βουλεται **12** καθαπερ γαρ το σωμα εν ⌜εστιν⌝ και ⌜μελη πολλα εχει⌝ παντα δε τα μελη του σωματοσ ⌜⌝ πολλα οντα εν ⌜εστιν⌝ σωμα ⌜ουτωσ⌝ και ο ⌜χσ⌝ **13** και γαρ εν ενι πνι ημεισ παντεσ εισ εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνεσ ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντεσ ⌜⌝ εν ⌜πνα εποτισθημεν⌝ **14** και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελοσ αλλα πολλα **15** εαν ειπη ο ποδσ οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματοσ ου παρα τουτο ουκ ⌜εστιν⌝ εκ του σωματοσ **16** και εαν ειπη ⌜το ουσ⌝ οτι ουκ ειμι οφθαλμοσ ουκ ειμι εκ του σωματοσ ου παρα τουτο ⌜⌝ ουκ εστιν εκ του σωματοσ **17** ει ολον το σωμα οφθαλμοσ που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησισ **18** ⌜νυνι⌝ δε ⌜ο θσ εθετο⌝ τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθωσ ηθελησεν **19** ει δε ην ⌜τα⌝ παντα εν μελοσ που το σωμα **20** νυν δε πολλα ⌜μεν⌝ μελη εν δε σωμα **21** ου δυναται ⌜δε ο⌝ οφθαλμοσ ⌜ειπειν⌝ τη χειρι χρειαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοισ ⌜ποσιν⌝ χρειαν υμων ουκ εχω **22** αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματοσ ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια ⌜εστιν⌝ **23** και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματοσ τουτοισ τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσχημοσυνην περισσοτεραν εχει **24** τα δε ευσχημονα

ημων ου χριαν εχει ⌜αλλα⌝ ⌜ο θ̅σ̅ συνεκερασεν⌝ ⌜το⌝ σωμα τω ⌜υστερουμενω⌝ ⌜περισσοτεραν δουσ τιμην⌝ **25** ινα μη η ⌜σχισμα⌝ εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων ⌜μεριμνωσι⌝ τα μελη **26** και ⌜ειτε⌝ πασχει ⌜εν⌝ μελοσ συνπασχει ⌜παντα⌝ τα μελη ειτε δοξαζεται ⌜⌝ μελοσ συνχαιρει παντα τα μελη **27** υμεισ δε εστε σωμα χ̅υ̅ και μελη εκ μερουσ **28** και ουσ μεν εθετο ο θ̅σ̅ εν τη εκκλησια πρωτον αποστολουσ δευτερον προφητασ τριτον διδασκαλουσ επειτα δυναμεισ ⌜επειτα⌝ χαρισματα ιαματων αντιλημψεισ κυβερνησεισ ⌜γενη⌝ γλωσσων **29** μη παντεσ αποστολοι μη παντεσ προφηται μη παντεσ διδασκαλοι μη παντεσ δυναμεισ **30** μη παντεσ χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντεσ γλωσσαισ ⌜λαλουσιν⌝ μη παντεσ ⌜διερμηνευουσιν⌝ **31** ζηλουτε δε τα χαρισματα τα ⌜μειζονα⌝ και ⌜ετι⌝ καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13 εαν ταισ γλωσσαισ των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω ⌜γεγονα χαλκοσ ηχων η κυμβαλον αλαλαζον **2** καν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν καν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθισταναι αγαπην δε μη εχω⌝ ουθεν ⌜ειμι⌝ **3** ⌜καν⌝ ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου ⌜και⌝ παραδω το σωμα μου ινα ⌜καυχησωμαι⌝ αγαπην δε μη εχω ουθεν ωφελουμαι **4** η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι ⌜η αγαπη ου περπερευεται⌝ ου φυσιουται **5** ουκ ⌜ασχημονει⌝ ου ζητει ⌜τα⌝ ⌜⌝ εαυτησ ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον **6** ου χαιρει επι τη αδικια συνχαιρει δε τη αληθεια **7** ⌜παντα στεγει⌝ παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει **8** ⌜η⌝ αγαπη ουδεποτε ⌜πιπτει⌝ ειτε ⌜δε⌝ ⌜προφητειαι⌝ ⌜καταργηθησονται⌝ ειτε γλωσσαι

παυσονται ειτε γνωσισ ⌜καταργηθησεται⌝ **9** εκ μερουσ ⌜γαρ⌝ γεινωσκομεν και εκ μερουσ προφητευομεν **10** οταν δε ελθη το τελειον ⌜⌝ το εκ μερουσ καταργηθησεται **11** οτε ημην νηπιοσ ⌜ελαλουν ωσ νηπιοσ εφρονουν ωσ νηπιοσ ελογιζομην ωσ νηπιοσ⌝ οτε ⌜⌝ ⌜γεγονα⌝ ανηρ κατηργηκα τα του νηπιου **12** βλεπομεν γαρ ⌜αρτι⌝ δι εσοπτρου εν αινιγματι τοτε δε προσωπον προσ προσωπον αρτι γεινωσκω εκ μερουσ ⌜τοτε⌝ δε επιγνωσομαι καθωσ και επεγνωσθην **13** νυνι δε μενει ⌜πιστισ ελπισ αγαπη τα τρια ταυτα⌝ μειζων δε τουτων η αγαπη

14 διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε **2** ⌜ο⌝ γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποισ λαλει αλλα ⌜⌝ $\overline{\theta\omega}$ ουδεισ γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια **3** ο δε προφητευων ανθρωποισ λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν **4** ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει **5** θελω δε ⌜παντασ υμασ λαλειν γλωσσαισ⌝ μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων ⌜δε⌝ ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαισ εκτοσ ει μη ⌜διερμηνευη⌝ ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη **6** ⌜νυν⌝ δε αδελφοι εαν ελθω προσ υμασ γλωσσαισ λαλων τι υμασ ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω ⌜η⌝ εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η ⌜εν⌝ διδαχη **7** ομωσ τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλοσ ειτε κιθαρα εαν διαστολην ⌜τοισ φθογγοισ⌝ μη ⌜δω⌝ πωσ γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον **8** και γαρ εαν αδηλον ⌜σαλπιξ φωνην⌝ δω τισ ⌜παρασκευασεται⌝ εισ πολεμον **9** ⌜ουτωσ⌝ και υμεισ δια τησ γλωσσησ εαν μη ευσημον λογον δωτε πωσ γνωσθησεται το ⌜λαλουμενον⌝ ⌜εσεσθε⌝ γαρ εισ

αερα λαλουντεσ **10** τοσαυτα ει τυχοι ⌜γενη⌝ φωνων ⌜εισιν⌝ εν κοσμω και ουδεν ⌜⌝ αφωνον **11** εαν ⌜ουν⌝ μη ειδω ⌜την⌝ δυναμιν τησ φωνησ εσομαι τω λαλουντι βαρβαροσ και ο λαλων ⌜εν⌝ εμοι βαρβαροσ **12** ⌜ουτωσ⌝ και υμεισ επι ζηλωται εστε πνευματων προσ την οικοδομην τησ εκκλησιασ ζητειτε ινα ⌜περισσευητε⌝ **13** ⌜διο⌝ ⌜ο⌝ λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη **14** εαν ⌜γαρ⌝ προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νουσ μου ακαρποσ ⌜εστιν⌝ **15** τι ουν ⌜εστιν⌝ ⌜προσευξομαι⌝ ⌜τω⌝ $\overline{\text{πνι}}$ ⌜προσευξομαι⌝ δε και τω νοι ψαλω τω $\overline{\text{πνι}}$ ψαλω ⌜δε⌝ και τω νοι **16** επει εαν ⌜ευλογησ⌝ ⌜⌝ πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πωσ ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια ⌜επειδη⌝ τι λεγεισ ουκ ⌜οιδεν⌝ **17** συ μεν γαρ καλωσ ευχαριστεισ ⌜αλλ⌝ ο ετεροσ ουκ οικοδομειται **18** ευχαριστω τω $\overline{\theta\omega}$ ⌜⌝ παντων υμων μαλλον ⌜γλωσσαισ⌝ ⌜λαλω⌝ **19** ⌜αλλα⌝ εν εκκλησια θελω πεντε λογουσ ⌜τω νοι⌝ μου λαλησαι ινα και αλλουσ κατηχησω η μυριουσ ⌜λογουσ⌝ εν γλωσση **20** αδελφοι μη παιδια γεινεσθε ταισ φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταισ δε ⌜φρεσιν⌝ τελειοι γεινεσθε **21** εν τω νομω ⌜⌝ γεγραπται οτι ⌜εν⌝ ετερογλωσσοισ ⌜και⌝ εν χειλεσιν ⌜ετερων⌝ λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ⌜ουτωσ⌝ εισακουσονται μου λεγει $\overline{\text{κσ}}$ **22** ωστε αι γλωσσαι εισ σημειον εισιν ου τοισ πιστευουσιν αλλα τοισ απιστοισ η δε προφητεια ου τοισ απιστοισ αλλα τοισ πιστευουσιν **23** εαν ουν ⌜συνελθη⌝ η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντεσ ⌜λαλωσιν γλωσσαισ⌝ ⌜εισελθωσιν⌝ δε ⌜⌝ ιδιωται ⌜η απιστοι⌝ ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε **24** εαν δε παντεσ προφητευωσιν εισελθη ⌜δε⌝ τισ απιστοσ η ιδιωτησ ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων

25 ⌜⌝ τα κρυπτα τησ ⌜καρδιασ⌝ αυτου φανερα γεινεται και ⌜ουτωσ⌝ πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θ̅ω̅ απαγγελλων οτι ⌜οντωσ ο θ̅σ̅ εν υμιν εστιν⌝ **26** τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστος ⌜⌝ ψαλμον εχει ⌜διδαχην εχει αποκαλυψιν εχει γλωσσαν εχει⌝ ερμηνιαν εχει παντα προσ οικοδομην ⌜γεινεσθω⌝ **27** ειτε γλωσση τισ λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεισ και ανα μεροσ και εισ διερμηνευετω **28** εαν δε μη ⌜η⌝⌜διερμηνευτησ⌝ σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θ̅ω̅ **29** προφηται ⌜δε⌝ δυο η τρεισ λαλειτωσαν ⌜και⌝ οι αλλοι διακρεινετωσαν **30** εαν ⌜δε⌝ αλλω αποκαλυφθη ⌜καθημενω⌝ ο πρωτοσ σειγατω **31** δυνασθε γαρ καθ ενα παντεσ προφητευειν ινα παντεσ ⌜μανθανωσιν⌝ και παντεσ παρακαλωνται **32** και πνευματα προφητων προφηταισ υποτασσεται **33** ου γαρ εστιν ⌜ακαταστασιασ ο θ̅σ̅⌝⌜αλλα⌝ ειρηνησ ωσ εν πασαισ ⌜ταισ⌝ εκκλησιαισ των αγιων **34** αι γυναικεσ ⌜⌝ εν ταισ εκκλησιαισ σιγατωσαν ου γαρ ⌜επιτρεπεται⌝ αυταισ λαλειν ⌜αλλα⌝⌜υποτασσεσθωσαν⌝⌜⌝ καθωσ και ο νομοσ λεγει **35** ει δε ⌜τι⌝⌜μαθειν⌝⌜θελουσιν⌝ εν οικω τουσ ιδιουσ ανδρασ επερωτατωσαν αισχρον γαρ ⌜εστι⌝ ⌜γυναικι λαλειν εν εκκλησια⌝ **36** η αφ υμων ⌜ο λογοσ του θ̅υ̅ εξηλθεν⌝ η εισ υμασ μονουσ κατηντησεν **37** ει τισ δοκει προφητησ ειναι η πνευματικοσ ⌜επιγινωσκετω⌝ α γραφω υμιν οτι ⌜⌝⌜κ̅υ̅⌝⌜εστιν εντολη⌝ **38** ει δε τισ αγνοει ⌜αγνοειτω⌝ **39** ωστε αδελφοι ⌜⌝ ζηλουτε το προφητευειν και ⌜το⌝ λαλειν ⌜μη κωλυετε εν γλωσσαισ⌝ **40** παντα ⌜δε⌝ ευσχημονωσ και κατα ταξιν γεινεσθω

15 γνωριζω ⌜⌝ δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε

2 δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ⌜⌝ ει κατεχετε εκτοσ ει μη εικη επιστευσατε **3** παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοισ ο και παρελαβον οτι χσ̄ απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τασ γραφασ **4** και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη ⌜ημερα τη τριτη⌝ κατα τασ γραφασ **5** και οτι ωφθη κηφα ⌜ειτα⌝ τοισ δωδεκα **6** επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοισ αδελφοισ εφαπαξ εξ ων οι ⌜πλειονεσ⌝ μενουσιν εωσ αρτι τινεσ δε ⌜⌝ εκοιμηθησαν **7** επειτα ωφθη ιακωβω ⌜ειτα⌝ τοισ αποστολοισ πασιν **8** εσχατον δε παντων ωσπερει τω εκτρωματι ωφθη καμοι **9** εγω γαρ ειμι ο ελαχιστοσ των αποστολων οσ ουκ ειμι ικανοσ καλεισθαι αποστολοσ διοτι εδιωξα την εκκλησιαν ⌜του⌝ θ̄ῡ **10** χαριτι δε θ̄ῡ ειμι ο ειμι και η χαρισ αυτου η εισ εμε ⌜ου κενη⌝ εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων ⌜παντων⌝ εκοπιασα ουκ εγω δε ⌜αλλα⌝ η χαρισ ⌜του θ̄ῡ⌝⌜συν εμοι⌝ **11** ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ⌜ουτωσ⌝ κηρυσσομεν και ουτωσ ⌜επιστευσατε⌝ **12** ει δε χσ̄ κηρυσσεται ⌜οτι εκ νεκρων⌝ εγηγερται πωσ ⌜λεγουσιν⌝⌜εν υμιν τινεσ⌝⌜οτι⌝ αναστασισ νεκρων ουκ εστιν **13** ⌜ει δε αναστασισ νεκρων ουκ εστιν⌝ ουδε χσ̄ εγηγερται **14** ει δε χσ̄ ουκ εγηγερται κενον αρα ⌜⌝ το κηρυγμα ημων κενη ⌜⌝ και η πιστισ ⌜υμων⌝ **15** ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρεσ του θ̄ῡ οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θ̄ῡ οτι ⌜ηγειρεν⌝ τον χν̄ ⌜⌝ ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται **16** ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χσ̄ εγηγερται **17** ει δε χσ̄ ουκ εγηγερται ματαια η πιστισ υμων ⌜και⌝⌜ετι⌝ εσται εν ταισ αμαρτιαισ υμων **18** αρα και οι κοιμηθεντεσ εν χω̄ απωλοντο **19** ει εν τη ζωη ταυτη ⌜εν χω̄ ηλπικοτεσ εσμεν⌝ μονον ελεεινοτεροι παντων ανθρωπων εσμεν **20** νυνι

δε χσ̄ εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων ⌜⌝ **21** επειδη γαρ ⌜δι⌝ ανθρωπου ⌜⌝ θανατος και ⌜δι⌝ ανθρωπου αναστασις νεκρων **22** ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντεσ αποθνησκουσιν ⌜ουτωσ⌝ και εν τω χω̄ παντεσ ζωοποιηθησονται **23** εκαστοσ ⌜δε⌝ εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χσ̄ επειτα οι ⌜του⌝ χῡ εν τη παρουσια αυτου **24** ειτα το τελοσ οταν ⌜παραδιδω⌝ την βασιλειαν ⌜τω θω̄⌝ και ⌜πατρι⌝ οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν **25** δει γαρ αυτον βασιλευειν ⌜αχρι⌝ ου ⌜⌝ θη παντασ τουσ εχθρουσ ⌜⌝ υπο τουσ ποδασ αυτου ⌜⌝ **26** εσχατοσ εχθροσ καταργειται ο θανατοσ **27** ⌜παντα γαρ υπεταξεν υπο τουσ ποδασ αυτου⌝ οταν δε ειπη ⌜οτι παντα⌝ υποτετακται δηλον οτι εκτοσ ⌜του⌝ υποταξαντοσ αυτω τα ⌜παντα **28** οταν δε υποταγη αυτω τα⌝ παντα τοτε ⌜και⌝ αυτοσ ο υιοσ υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θσ̄ ⌜παντα⌝ εν ⌜πασιν⌝ **29** ⌜επει⌝ τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολωσ νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ ⌜αυτων⌝ **30** τι και ημεισ κινδυνευομεν πασαν ωραν **31** καθ ημεραν ⌜αποθνησκω⌝ νη την ⌜υμετεραν⌝ καυχησιν ⌜αδελφοι⌝ ην εχω ⌜εν⌝ χω̄ ιῡ τω κω̄ ⌜ημων⌝ **32** ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελοσ ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν **33** μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη ⌜χρηστα⌝ ομιλιαι κακαι **34** εκνηψατε δικαιωσ και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θῡ τινεσ ⌜εχουσιν⌝ προσ εντροπην υμιν ⌜λαλω⌝ **35** ⌜αλλ⌝ ερει τισ πωσ εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται **36** αφρων συ ο σπειρεισ ου ⌜ζωοποιειται⌝⌜⌝ εαν μη αποθανη **37** και ο σπειρισ ου το σωμα το ⌜γενησομενον⌝⌜σπειρεισ⌝

αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου ⌜η⌝ τινος των λοιπων **38** ο δε θ̅σ̅ ⌜διδωσιν αυτω⌝ σωμα καθως ⌜ηθελησεν⌝ και εκαστω των σπερματων ⌜⌝ ιδιον σωμα **39** ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ ⌜αλλα⌝ αλλη μεν ⌜⌝ ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε ⌜σαρξ⌝ ⌜πτηνων αλλη δε ιχθυων⌝ **40** και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια ⌜αλλα⌝ ετερα μεν ⌜η των επουρανιων δοξα ετερα δε⌝ η των επιγειων **41** αλλη ⌜δοξα⌝ ηλιου ⌜και⌝ αλλη δοξα σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστεροσ διαφερει εν δοξη **42** ⌜ουτωσ⌝ και η αναστασισ των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια **43** σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθενεια εγειρεται εν δυναμει **44** σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον ⌜ει⌝ ⌜εστιν⌝ σωμα ψυχικον ⌜εστιν και⌝ πνευματικον **45** ⌜ουτωσ⌝ και γεγραπται εγενετο ο πρωτοσ ⌜ανθρωποσ⌝ αδαμ εισ ψυχην ζωσαν ο εσχατοσ ⌜αδαμ⌝ εισ πνευμα ζωοποιουν **46** αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το πνευματικον **47** ο πρωτοσ ανθρωποσ ⌜⌝ εκ γησ χοικοσ ο δευτεροσ ανθρωποσ ⌜⌝ εξ ουρανου **48** οιοσ ο χοικοσ τοιουτοι ⌜⌝ και οι χοικοι και οιοσ ο ⌜επουρανιοσ⌝ τοιουτοι και ⌜οι επουρανιοι⌝ **49** και καθωσ εφορεσαμεν την εικονα του χοικου ⌜φορεσωμεν⌝ ⌜⌝ και την εικονα του ⌜⌝ επουρανιου **50** τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θ̅υ̅ κληρονομησαι ου ⌜δυναται⌝ ουδε η φθορα την αφθαρσιαν ⌜κληρονομει⌝ **51** ιδου μυστηριον υμιν λεγω ⌜παντεσ⌝ ⌜ου⌝ κοιμηθησομεθα ⌜⌝ παντεσ δε αλλαγησομεθα **52** εν ατομω ⌜⌝ εν ⌜ριπη⌝ ⌜οφθαλμου⌝ εν τη εσχατη σαλπιγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι ⌜εγερθησονται⌝ αφθαρτοι και ημεισ αλλαγησομεθα

53 δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν **54** οταν δε ⌜το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν⌝ τοτε γενησεται ο λογοσ ο γεγραμμενοσ κατεποθη ο θανατοσ εισ νικοσ **55** ⌜που σου θανατε το νεικοσ που σου θανατε το κεντρον⌝ **(Hadēs g86)** **56** το δε κεντρον του θανατου ⌜⌝ η αμαρτια η δε δυναμισ τησ αμαρτιασ ο νομοσ **57** τω δε θ̅ω̅ χαρισ τω ⌜διδοντι⌝ ημιν το νεικοσ δια του κ̅υ̅ ημων ι̅υ̅ χ̅υ̅ **58** ωστε αδελφοι μου αγαπητοι ⌜⌝ εδραιοι γεινεσθε ⌜⌝ αμετακεινητοι περισσευοντεσ εν τω εργω του κ̅υ̅ παντοτε ειδοτεσ οτι ο κοποσ υμων ουκ ⌜εστιν⌝ κενοσ εν κ̅ω̅

16 περι δε τησ λογιασ τησ ⌜εισ⌝ τουσ αγιουσ ωσπερ διεταξα ταισ εκκλησιαισ τησ γαλατιασ ⌜ουτωσ⌝ και υμεισ ποιησατε **2** κατα μιαν ⌜σαββατου⌝ εκαστοσ υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι ⌜αν⌝⌜ευοδωται⌝ ινα μη οταν ελθω τοτε λογιαι ⌜γεινωνται⌝ **3** οταν δε παραγενωμαι ουσ ⌜εαν δοκιμασητε⌝ δι επιστολων τουτουσ πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εισ ⌜ιερουσαλημ⌝ **4** εαν δε ⌜αξιον η⌝ του καμε πορευεσθαι συν εμοι ⌜πορευσονται⌝ **5** ελευσομαι δε προσ υμασ οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ ⌜διερχομαι⌝ **6** προσ υμασ ⌜δε⌝ τυχον ⌜παραμενω⌝ η ⌜⌝ παραχειμασω ινα υμεισ με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι **7** ου θελω γαρ ⌜υμασ αρτι⌝ εν παροδω ιδειν ελπιζω ⌜γαρ⌝ χρονον τινα επιμειναι προσ υμασ εαν ο κ̅σ̅ ⌜επιτρεψη⌝ **8** επιμενω δε εν εφεσω εωσ τησ πεντηκοστησ **9** θυρα γαρ μοι ⌜ανεωγεν⌝ μεγαλη και ενεργησ και αντικειμενοι πολλοι **10** εαν δε ελθη τιμοθεοσ βλεπετε ινα αφοβωσ γενηται προσ υμασ το γαρ εργον

κῡ εργαζεται ωσ ⌜εγω⌝ **11** μη τισ ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε ⌜δε⌝ αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προσ ⌜με⌝ εκδεχομαι γαρ αυτον ⌜μετα των αδελφων⌝ **12** περι δε ⌜απολλω⌝ του αδελφου ⌜⌝ πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προσ υμασ μετα των αδελφων και παντωσ ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε ⌜οταν⌝ ευκαιρηση **13** γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε ⌜⌝ κραταιουσθε **14** παντα υμων εν αγαπη γεινεσθω **15** παρακαλω ⌜δε⌝ υμασ αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα ⌜⌝ οτι εστιν απαρχη τησ ⌜αχαιασ⌝ και εισ διακονιαν τοισ αγιοισ εταξαν εαυτουσ **16** ινα και υμεισ υποτασσησθε τοισ τοιουτοισ και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι **17** χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και ⌜φορτουνατου⌝ και αχαικου οτι το ⌜υμων⌝ υστερημα ⌜ουτοι⌝ ανεπληρωσαν **18** ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγεινωσκετε ουν τουσ τοιουτουσ **19** ⌜ασπαζονται υμασ αι εκκλησιαι τησ ασιασ ασπαζονται υμασ εν κ̄ω̄ πολλα ακυλασ και πρισκα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια⌝ **20** ασπαζονται υμασ οι αδελφοι παντεσ ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγιω **21** ο ασπασμοσ τη εμη χειρι ⌜παυλου⌝ **22** ει τισ ου φιλει τον κ̄ν ⌜⌝ ητω αναθεμα ⌜μαρανα θα⌝ **23** η χαρισ του κ̄ῡ ⌜⌝ ι̅υ̅ ⌜χ̅υ̅⌝ μεθ υμων **24** ⌜η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χ̄ω̄ ι̅υ̅ αμην⌝

Προς Κορινθιους Β΄

1 παυλοσ αποστολοσ ⌜χυ ιυ⌝ δια θεληματοσ θυ και τιμοθεοσ ο αδελφοσ τη εκκλησια του θυ ⌜τη⌝ ουση εν κορινθω συν τοισ αγιοισ ⌜πασιν⌝ τοισ ⌜ουσιν⌝ εν ολη τη αχαια **2** χαρισ ⌜⌝ υμιν και ειρηνη απο θυ πατροσ ημων και κυ ιυ χυ **3** ευλογητοσ ο θσ και πατηρ του κυ ημων ιυ χυ ο πατηρ των οικτιρμων και θσ πασησ παρακλησεωσ **4** ο παρακαλων ημασ επι παση τη θλιψει ημων εισ το δυνασθαι ημασ παρακαλειν τουσ εν παση θλιψει δια τησ παρακλησεωσ ησ παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θυ **5** ⌜οτι⌝ καθωσ περισσευει τα παθηματα του χυ ⌜εισ⌝ ημασ ⌜ουτωσ⌝ δια ⌜του⌝ χυ περισσευει και η παρακλησισ ⌜ημων⌝ **6** ειτε δε θλιβομεθα υπερ τησ υμων παρακλησεωσ ⌜και σωτηριασ⌝ ⌜ειτε παρακαλουμεθα υπερ τησ υμων παρακλησεωσ⌝ τησ ενεργουμενησ εν υπομονη των αυτων παθηματων ⌜ων και ημεισ πασχομεν⌝⌜⌝ **7** ⌜και η ελπισ ημων βεβαια υπερ υμων⌝⌜⌝⌜ειδοτεσ οτι ωσ κοινωνοι εστε των παθηματων⌝⌜ουτωσ⌝ και τησ παρακλησεωσ **8** ου γαρ θελομεν υμασ αγνοειν ⌜αδελφοι⌝⌜υπερ⌝ τησ θλιψεωσ ημων τησ γενομενησ ⌜⌝ εν τη ασια οτι καθ υπερβολην ⌜υπερ δυναμιν εβαρηθημεν⌝ ωστε εξαπορηθηναι ημασ και του ζην **9** ⌜αλλα⌝ αυτοι εν εαυτοισ το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν ινα ⌜μη⌝ πεποιθοτεσ ωμεν εφ εαυτοισ ⌜αλλ⌝ επι τω θω τω εγειροντι τουσ ⌜νεκρουσ⌝ **10** οσ εκ ⌜τηλικουτου θανατου⌝ ερρυσατο ημασ ⌜και ρυσεται⌝ εισ ον ηλπικαμεν ⌜οτι⌝ και ετι ρυσεται **11** συνυπουργουντων ⌜και⌝ ⌜υμων υπερ ημων τη δεησει⌝ ινα ⌜εκ πολλων προσωπων⌝ το εισ ημασ χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ ⌜ημων⌝ **12** η γαρ καυχησισ ημων αυτη ⌜εστιν⌝ το

μαρτυριον τησ συνειδησεωσ ⌜ημων⌝ οτι εν ⌜αγιοτητι⌝ και ⌜⌝ειλικρινεια ⌜του⌝ θ̄ῡ ⌜και⌝ ουκ εν σοφια σαρκικη ⌜αλλ⌝ εν χαριτι θ̄ῡ ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προσ υμασ **13** ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ ⌜η α⌝ αναγεινωσκετε ⌜η και επιγινωσκετε⌝ ελπιζω δε οτι ⌜⌝εωσ τελουσ επιγνωσεσθε **14** καθωσ και ⌜επεγνωτε⌝ ημασ απο μερουσ οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και ⌜υμεισ ημων⌝ εν τη ημερα του κ̄ῡ ⌜⌝ῑῡ **15** και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην ⌜προτερον προσ υμασ ελθειν⌝ ινα δευτεραν ⌜χαριν⌝ ⌜σχητε⌝ **16** και δι υμων ⌜διελθειν⌝ εισ μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιασ ελθειν προσ υμασ και ⌜υφ⌝ υμων προπεμφθηναι εισ την ιουδαιαν **17** τουτο ⌜ουν⌝ ⌜βουλομενοσ⌝ μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ⌜ναι⌝ και το ου ⌜ου⌝ **18** πιστοσ δε ο θ̄σ̄ οτι ο λογοσ ημων ⌜ο⌝ προσ υμασ ουκ ⌜εστιν⌝ ναι και ου **19** ο ⌜του θ̄ῡ γαρ⌝ υιοσ ⌜ῑσ̄ χ̄σ̄⌝ ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεισ δι εμου και ⌜σιλουανου⌝ και τιμοθεου ουκ ⌜εγενετο⌝ ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν **20** οσαι γαρ επαγγελιαι ⌜⌝ θ̄ῡ εν αυτω ⌜το⌝ ναι ⌜διο⌝ και ⌜δι αυτου⌝ ⌜το⌝ αμην τω θ̄ω̄ προσ δοξαν ⌜δι⌝ ημων **21** ο δε βεβαιων ⌜ημασ⌝ συν υμιν εισ χ̄ν̄ και χρεισασ ⌜ημασ⌝ θ̄σ̄ **22** ⌜ο⌝ και σφραγισαμενοσ ημασ και δουσ τον αρραβωνα του π̄ν̄σ̄ εν ταισ καρδιαισ ημων **23** εγω δε μαρτυρα τον θ̄ν̄ επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενοσ υμων ουκετι ηλθον εισ κορινθον **24** ουχ οτι κυριευομεν υμων τησ πιστεωσ αλλα συνεργοι εσμεν τησ χαρασ υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2 εκρινα ⌜γαρ⌝ εμαυτω τουτο το μη παλιν ⌜εν λυπη προσ υμασ ελθειν⌝ **2** ει γαρ εγω ⌜⌝ λυπω υμασ και τισ

⌜⌝ ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενοσ εξ εμου **3** και εγραψα ⌜⌝ τουτο ⌜αυτο⌝ ινα μη ελθων λυπην ⌜σχω⌝ αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθωσ επι παντασ υμασ οτι ⌜η⌝ εμη χαρα παντων υμων εστιν **4** εκ γαρ πολλησ θλιψεωσ και συνοχησ καρδιασ εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εισ υμασ **5** ει δε τισ λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν ⌜αλλα⌝ απο μερουσ ινα μη επιβαρω παντασ υμασ **6** ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων **7** ωστε τουναντιον ⌜μαλλον⌝ υμασ χαρισασθαι και παρακαλεσαι μη πωσ τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτοσ **8** διο παρακαλω υμασ κυρωσαι εισ αυτον αγαπην **9** εισ τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ⌜η⌝ εισ παντα υπηκοοι εστε **10** ω δε τι χαριζεσθε ⌜καγω και⌝ γαρ ⌜εγω⌝ ⌜ο κεχαρισμαι ει τι κεχαρισμαι⌝ δι υμασ εν προσωπω $\overline{\chi\upsilon}$ **11** ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν **12** ελθων δε εισ την τρωαδα εισ το ευαγγελιον του $\overline{\chi\upsilon}$ και θυρασ μοι ανεωγμενησ εν $\overline{\kappa\omega}$ **13** ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου ⌜τω⌝ μη ευρειν ⌜με⌝ τιτον τον αδελφον μου ⌜αλλα⌝ αποταξαμενοσ αυτοισ εξηλθον εισ μακεδονιαν **14** τω ⌜δε⌝ $\overline{\theta\omega}$ χαρισ τω παντοτε θριαμβευοντι ημασ εν τω $\overline{\chi\omega}$ ⌜⌝ και την οσμην ⌜τησ⌝ γνωσεωσ αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω **15** οτι $\overline{\chi\upsilon}$ ευωδια εσμεν τω $\overline{\theta\omega}$ εν τοισ σωζομενοισ και εν τοισ απολλυμενοισ **16** οισ μεν οσμη ⌜εκ⌝ θανατου εισ θανατον οισ δε οσμη ⌜εκ⌝ ⌜ζωησ⌝ εισ ζωην και προσ ⌜ταυτα⌝ τισ ικανοσ **17** ου γαρ εσμεν ωσ οι ⌜πολλοι⌝ καπηλευοντεσ τον λογον του $\overline{\theta\upsilon}$ ⌜αλλ⌝ ωσ εξ ιλικρινιασ αλλ ωσ εκ $\overline{\theta\upsilon}$ ⌜κατεναντι⌝ $\overline{\theta\upsilon}$ εν $\overline{\chi\omega}$ λαλουμεν

3 αρχομεθα παλιν ⌜εαυτουσ⌝ ⌜συνειστανειν⌝ ⌜η⌝ μη χρηζομεν ⌜ωσ⌝ τινεσ συστατικων επιστολων προσ υμασ ⌜η⌝ εξ υμων ⌜⌝ **2** η επιστολη ημων υμεισ εστε ενγεγραμμενη εν ταισ καρδιαισ ⌜ημων⌝ γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων **3** φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χυ διακονηθεισα υφ ημων ⌜⌝ ενγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνι θυ ζωντοσ ουκ εν ⌜πλαξιν⌝ λιθιναισ αλλ εν ⌜πλαξιν⌝⌜καρδιαισ⌝ σαρκιναισ **4** πεποιθησιν δε τοιαυτην ⌜εχομεν⌝ δια του χυ προσ τον θν **5** ουχ οτι ⌜αφ εαυτων ικανοι εσμεν λογισασθαι τι ωσ⌝ εξ ⌜εαυτων⌝ αλλ η ικανοτησ ημων εκ του θυ **6** ⌜οσ⌝ και ικανωσεν ημασ διακονουσ καινησ διαθηκησ ου γραμματοσ αλλα πνσ το γαρ γραμμα ⌜αποκτενει⌝ το δε πνα ζωοποιει **7** ει δε η διακονια του ⌜θανατου⌝ εν ⌜γραμμασιν⌝ εντετυπωμενη ⌜⌝ λιθοισ εγενηθη εν δοξη ωστε μη ⌜δυνασθαι⌝ ατενισαι τουσ υιουσ ισραηλ εισ το προσωπον μωυσεωσ δια την δοξαν ⌜του⌝ προσωπου αυτου την καταργουμενην **8** πωσ ουχι μαλλον η διακονια του πνσ εσται εν δοξη **9** ει γαρ ⌜τη διακονια⌝ τησ κατακρισεωσ δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονια τησ δικαιοσυνησ ⌜⌝⌜δοξη⌝ **10** και γαρ ⌜ου⌝ δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τουτω τω μερει ⌜εινεκεν⌝ τησ υπερβαλλουσησ δοξησ **11** ει γαρ το ⌜⌝ καταργουμενον δια δοξησ πολλω μαλλον το μενον εν δοξη **12** εχοντεσ ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα **13** και ου καθαπερ μωυσησ ετιθει καλυμμα επι το προσωπον ⌜αυτου⌝ προσ το μη ατενισαι τουσ υιουσ ισραηλ εισ το ⌜τελοσ⌝ του καταργουμενου **14** ⌜αλλ⌝ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ τησ σημερον ⌜ημερασ⌝ το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει τησ παλαιασ διαθηκησ

μενει μη ανακαλυπτομενον οτι εν χω̄ καταργειται **15** ⌜αλλ⌝ εωσ σημερον ηνικα ⌜αν αναγεινωσκηται⌝ μωυσησ καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται ⌜⌝ **16** ηνικα ⌜δε⌝ ⌜εαν⌝ επιστρεψη προσ κν̄ περιερειται το καλυμμα **17** ο δε κσ̄ το πνᾱ εστιν ου δε το πνᾱ κῡ ⌜⌝ ελευθερια **18** ημεισ δε ⌜παντεσ⌝ ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν ⌜⌝ κῡ ⌜κατοπτριζομενοι⌝ την αυτην εικονα ⌜μεταμορφουμεθα⌝ απο δοξησ εισ δοξαν ⌜καθαπερ⌝ απο κῡ πνσ̄

4 δια τουτο εχοντεσ την διακονιαν ταυτην καθωσ ηλεηθημεν ουκ ⌜εγκακουμεν⌝ **2** ⌜αλλα⌝ απειπαμεθα τα κρυπτα τησ αισχυνησ μη περιπατουντεσ εν πανουργια μηδε δολουντεσ τον λογον του θῡ αλλα τη φανερωσει τησ αληθειασ ⌜συνιστανοντεσ⌝ εαυτουσ προσ πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θῡ **3** ει δε ⌜και⌝ ⌜εστιν⌝ κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοισ απολλυμενοισ ⌜εστιν⌝ κεκαλυμμενον **4** εν οισ ο θσ̄ του αιωνοσ τουτου ⌜ετυφλωσεν⌝ τα νοηματα των απιστων εισ το μη ⌜αυγασαι⌝ ⌜⌝ τον φωτισμον του ευαγγελιου τησ δοξησ του ⌜χῡ⌝ οσ εστιν εικων ⌜του⌝ θῡ **(aiōn g165)** **5** ου γαρ εαυτουσ κηρυσσομεν ⌜αλλα⌝ ⌜ιν̄ χν̄⌝ κν̄ εαυτουσ δε δουλουσ ⌜υμων⌝ δια ⌜ιν̄⌝ **6** οτι ⌜ο⌝ θσ̄ ο ειπων ⌜⌝ εκ σκοτουσ φωσ ⌜λαμψει⌝ οσ ελαμψεν εν ταισ καρδιαισ ⌜ημων⌝ προσ φωτισμον τησ γνωσεωσ τησ δοξησ ⌜του θῡ⌝ εν προσωπω ⌜ιῡ⌝ χῡ **7** εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοισ σκευεσιν ⌜ινα η⌝ υπερβολη τησ δυναμεωσ η του θῡ και μη εξ ημων **8** εν παντι θλιβομενοι ⌜αλλ ου⌝ στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι **9** διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι **10** παντοτε την νεκρωσιν του ⌜⌝

ιυ εν τω σωματι περιφεροντεσ ινα και η ζωη του ιυ ⌜εν τω σωματι ημων φανερωθη **11** αει⌝ γαρ ημεισ οι ζωντεσ εισ θανατον παραδιδομεθα δια ιν ινα ⌜και⌝ η ζωη ⌜⌝ του ⌜ιυ⌝ ⌜φανερωθη⌝ εν τη θνητη σαρκι ημων **12** ωστε ⌜ο⌝ θανατοσ εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν **13** εχοντεσ δε το αυτο πνευμα τησ πιστεωσ κατα το γεγραμμενον επιστευσα ⌜διο⌝ ελαλησα και ημεισ πιστευομεν διο και λαλουμεν **14** ειδοτεσ οτι ο εγειρασ τον ⌜⌝ ιν και ημασ ⌜συν ιυ⌝ εγερει και παραστησει συν υμιν **15** ⌜τα⌝ γαρ παντα δι υμασ ινα η χαρισ πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εισ την δοξαν του θυ **16** διο ⌜⌝ ουκ ⌜εγκακουμεν⌝ αλλ ει και ο εξω ⌜ημων⌝ ανθρωποσ διαφθειρεται αλλ ⌜ο⌝ ⌜εσω ημων⌝ ανακαινουται ημερα και ημερα **17** το γαρ παραυτικα ελαφρον τησ θλειψεωσ ⌜⌝ καθ υπερβολην ⌜εισ υπερβολην⌝ αιωνιον βαροσ δοξησ κατεργαζεται ημιν **(aiōnios g166)** **18** μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα ⌜δε⌝ μη βλεπομενα αιωνια **(aiōnios g166)**

5 οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειοσ ημων οικια του σκηνουσ καταλυθη ⌜οικοδομην εκ θυ⌝ εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοισ ουρανοισ **(aiōnios g166)** **2** και γαρ εν τουτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντεσ **3** ⌜ει γε⌝ και ⌜ενδυσαμενοι⌝ ου γυμνοι ευρεθησομεθα **4** και γαρ οι οντεσ εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι ⌜εφ ω⌝ ου θελομεν εκδυσασθαι ⌜αλλ⌝ επενδυσασθαι ινα ⌜⌝ καταποθη το θνητον υπο τησ ζωησ **5** ο δε κατεργασαμενοσ ημασ εισ αυτο τουτο ⌜⌝ θσ ο ⌜⌝ δουσ ημιν τον αρραβωνα του πνσ **6** θαρρουντεσ ουν παντοτε και ειδοτεσ οτι ⌜ενδημουντεσ εν τω σωματι⌝

εκδημουμεν απο του κῡ **7** δια πιστεωσ γαρ περιπατουμεν
ου δια ειδουσ **8** ⌜θαρρουμεν⌝ δε ⌜και ευδοκουμεν⌝ μαλλον
εκδημησαι ⌜εκ⌝ του σωματοσ και ενδημησαι προσ ⌜τον⌝
κν̄ **9** διο ⌜και φιλοτιμουμεθα⌝ ειτε ενδημουντεσ ειτε
εκδημουντεσ ευαρεστοι αυτω ειναι **10** τουσ γαρ παντασ
ημασ φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματοσ του χῡ ινα
κομισηται εκαστοσ τα ⌜δια⌝ του σωματοσ προσ α επραξεν
ειτε αγαθον ειτε ⌜κακον⌝ **11** ειδοτεσ ουν τον φοβον του
κῡ ανθρωπουσ ⌜πειθομεν⌝ θ̄ω̄ δε πεφανερωμεθα ελπιζω
δε και εν ταισ συνιδησεσιν υμων πεφανερωσθαι **12** ου
⌜⌝ παλιν εαυτουσ συνιστανομεν υμιν ⌜αλλα⌝ αφορμην
διδοντεσ ⌜υμιν⌝ καυχηματοσ υπερ ⌜ημων⌝ ινα εχητε προσ
τουσ εν προσωπω καυχωμενουσ και ⌜μη εν⌝ καρδια **13**
ειτε γαρ εξεστημεν θ̄ω̄ ειτε σωφρονουμεν υμιν **14** η γαρ
αγαπη του ⌜χῡ⌝ συνεχει ημασ κριναντασ τουτο οτι ⌜⌝ εισ
υπερ παντων απεθανεν ⌜αρα οι παντεσ απεθανον **15** και
υπερ παντων απεθανεν⌝ ινα οι ζωντεσ μηκετι εαυτοισ
ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι και εγερθεντι
16 ωστε ημεισ απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα
ει ⌜⌝ και εγνωκαμεν κατα σαρκα χν̄ αλλα νυν ουκετι
γινωσκομεν **17** ωστε ει τισ εν χ̄ω̄ καινη κτισισ τα αρχαια
παρηλθεν ιδου ⌜γεγονεν⌝ καινα ⌜⌝ **18** τα δε παντα εκ του
θ̄ῡ του καταλλαξαντοσ ημασ εαυτω δια ⌜⌝ χῡ και δοντοσ
ημιν την διακονιαν τησ καταλλαγησ **19** ωσ οτι ⌜⌝ θ̄σ̄ ην εν
χ̄ω̄ κοσμον καταλλασσων εαυτω μη λογιζομενοσ αυτοισ
τα παραπτωματα αυτων και θεμενοσ εν ημιν ⌜τον λογον⌝
τησ καταλλαγησ **20** υπερ χῡ ⌜ουν⌝ πρεσβευομεν ωσ του θ̄ῡ
παρακαλουντοσ δι ημων δεομεθα υπερ χῡ καταλλαγητε

τω θ̄ω̄ **21** τον ⌜⌝ μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν
εποιησεν ινα ημεισ ⌜γενωμεθα⌝ δικαιοσυνη θ̄ῡ̄ εν αυτω

6 συνεργουντεσ δε και ⌜παρακαλουμεν⌝ μη εισ κενον την
χαριν του θ̄ῡ̄ δεξασθαι ⌜υμασ⌝ **2** ⌜λεγει γαρ καιρω⌝⌜δεκτω⌝
επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριασ εβοηθησα σοι ιδου
νυν καιροσ ευπροσδεκτοσ ιδου νυν ημερα σωτηριασ **3**
μηδεμιαν εν μηδενι διδοντεσ προσκοπην ινα μη μωμηθη
η διακονια **4** αλλ εν παντι ⌜συνισταντεσ⌝ εαυτουσ ωσ θ̄ῡ̄
διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλειψεσιν εν αναγκαισ εν
στενοχωριαισ **5** εν πληγαισ εν φυλακαισ εν ακαταστασιαισ
εν κοποισ εν αγρυπνιαισ εν νηστειαισ **6** εν αγνοτητι
εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πν̄ῑ αγιω
εν αγαπη ανυποκριτω **7** εν λογω αληθειασ εν δυναμει
θ̄ῡ̄ δια των οπλων τησ δικαιοσυνησ των δεξιων και
αριστερων **8** δια δοξησ και ατειμιασ δια δυσφημιασ και
ευφημιασ ωσ πλανοι και ⌜⌝⌜αληθεισ⌝ **9** ωσ αγνοουμενοι
και επιγινωσκομενοι ωσ αποθνησκοντεσ και ιδου ζωμεν
ωσ παιδευομενοι και μη θανατουμενοι **10** ωσ λυπουμενοι
αει δε χαιροντεσ ωσ πτωχοι πολλουσ δε πλουτιζοντεσ
ωσ μηδεν εχοντεσ και παντα κατεχοντεσ **11** το στομα
ημων ⌜ανεωγεν⌝ προσ υμασ κορινθιοι η καρδια ⌜ημων⌝
πεπλατυνται **12** ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε
⌜δε⌝ εν τοισ σπλαγχνοισ υμων **13** την δε αυτην αντιμισθιαν
ωσ τεκνοισ λεγω πλατυνθητε και υμεισ **14** μη γινεσθε
ετεροζυγουντεσ απιστοισ τισ γαρ μετοχη ⌜δικαιοσυνη⌝ και
ανομια ⌜η τισ⌝ κοινωνια φωτι ⌜προσ⌝ σκοτοσ **15** τισ δε
συμφωνησισ ⌜χ̄ῡ̄⌝ προσ βελιαρ η τισ μερισ ⌜πιστω⌝ μετα
απιστου **16** τισ δε συνκαταθεσισ ναω θ̄ῡ̄ μετα ειδωλων
⌜ημεισ⌝ γαρ ⌜ναοσ⌝ θ̄ῡ̄ ⌜εσμεν⌝ ζωντοσ καθωσ ⌜⌝ειπεν ο

θ̄σ̄ ⌜οτι⌝ ενοικησω εν αυτοις και ενπεριπατησω και εσομαι αυτων θ̄σ̄ και αυτοι εσονται ⌜μου⌝ λαος **17** διο ⌜εξελθατε⌝ εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κ̄σ̄ και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμας **18** και εσομαι υμιν εις πατερα και ⌜υμεις⌝ εσεσθε μοι εις υιους και θυγατερας λεγει κ̄σ̄ παντοκρατωρ

7 ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και ⌜πνευματος⌝ επιτελουντες ⌜αγιωσυνην⌝ εν ⌜φοβω⌝ θ̄ῡ **2** χωρησατε ημας ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν **3** ⌜προς κατακρισιν ου⌝ λεγω προειρηκα γαρ οτι ⌜εν ταις καρδιαις ημων εστε⌝ εις το συναποθανειν και συνζην **4** πολλη ⌜μοι⌝ παρρησια προς υμας πολλη μοι καυχησις υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσευομαι ⌜⌝ τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων **5** και γαρ ελθοντων ⌜⌝ ημων εις μακεδονιαν ουδεμιαν ⌜εσχηκεν ανεσιν⌝ η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλειβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν ⌜φοβοι⌝ **6** ⌜αλλ⌝ ο παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας ⌜ο⌝ θ̄σ̄ ⌜εν⌝ τη παρουσια τιτου **7** ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελλων ⌜ημιν⌝ την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ ⌜εμου⌝ ωστε με μαλλον χαρηναι **8** οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει ⌜⌝ και μετεμελομην ⌜βλεπω⌝ ⌜⌝ οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ⌜ωραν⌝ ελυπησεν υμας **9** νυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε ⌜αλλ οτι ελυπηθητε⌝ εις μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θ̄ν̄ ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων **10** η ⌜γαρ⌝ κατα θ̄ν̄ λυπη μετανοιαν εις

σωτηριαν αμεταμελητον ⌜εργαζεται⌝ η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται **11** ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θ̅ν̅ λυπηθηναι ⌜⌝ ποσην κατειργασατο ⌜⌝⌜υμιν⌝ σπουδην ⌜αλλα⌝ απολογιαν ⌜αλλα⌝⌜αγανακτησιν⌝ αλλα φοβον ⌜αλλα⌝⌜επιποθησιν⌝ αλλα ⌜ζηλον⌝⌜αλλα⌝ εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτους αγνους ειναι ⌜⌝ τω πραγματι **12** αρα ει και εγραψα υμιν ουχ ⌜ενεκεν⌝ του αδικησαντος ⌜⌝ ουδε ⌜ενεκεν⌝ του αδικηθεντος ⌜αλλ⌝⌜ενεκεν⌝ του φανερωθηναι την σπουδην ⌜υμων⌝ την υπερ ⌜ημων⌝ προς υμας ενωπιον του θ̅υ̅ **13** δια τουτο παρακεκλημεθα επι ⌜δε⌝ τη παρακλησει ⌜ημων⌝⌜περισσοτερως⌝⌜⌝ μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων υμων **14** οτι ει τι ⌜αυτω⌝ υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνθην ⌜αλλ⌝ ως ⌜παντα⌝ εν αληθεια ελαλησαμεν ⌜υμιν⌝⌜ουτως⌝ και η καυχησις ⌜ημων⌝⌜⌝ επι τιτου αληθεια εγενηθη **15** και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερως εις ⌜υμας⌝ εστιν αναμιμνησκομενου την ⌜παντων⌝ υμων υπακοην ⌜ως⌝ μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον **16** χαιρω ⌜⌝ οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

8 γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θ̅υ̅ την δεδομενην εν ταις ⌜εκκλησιαις⌝ της μακεδονιας **2** οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεως η περισσεια της χαρας αυτων ⌜και⌝ η κατα ⌜βαθους⌝ πτωχεια αυτων επερισσευσεν εις ⌜το πλουτος⌝ της απλοτητος αυτων **3** οτι κατα δυναμιν μαρτυρω και ⌜παρα⌝ δυναμιν αυθαιρετοι **4** μετα πολλης⌜⌝ παρακλησεως δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιας της εις τους αγιους⌜⌝ **5** και ου καθως ⌜ηλπισαμεν⌝⌜αλλα⌝ εαυτους ⌜εδωκαν⌝ πρωτον τω ⌜κ̅ω̅⌝ και ημιν δια θεληματος θ̅υ̅ **6** εις το παρακαλεσαι ημας

τιτον ινα καθωσ ⌜προενηρξατο⌝⌜ουτωσ⌝ και επιτελεση
εισ υμασ και την χαριν ταυτην **7** αλλ ωσπερ ⌜εν παντι
περισσευετε⌝⌜⌝ πιστει και λογω και γνωσει και παση
σπουδη και τη εξ ⌜ημων⌝ εν ⌜υμειν⌝ αγαπη ινα και εν
ταυτη τη χαριτι περισσευητε **8** ου κατ επιταγην λεγω
αλλα δια τησ ετερων σπουδησ και το τησ ⌜υμετερασ⌝
αγαπησ γνησιον δοκιμαζων **9** γινωσκετε γαρ την χαριν
του κῡ ημων ιῡ ⌜χῡ⌝ οτι δι ⌜υμασ⌝⌜επτωχευσεν⌝ πλουσιοσ
ων ινα υμεισ τη ⌜⌝ εκεινου πτωχια πλουτησητε **10** και
γνωμην εν τουτω διδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οιτινεσ
ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε
απο ⌜περυσι⌝ **11** νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε
οπωσ καθαπερ η προθυμια του θελειν ⌜ουτωσ⌝ και το
επιτελεσαι εκ του εχειν **12** ει γαρ η προθυμια προκειται
καθο ⌜εαν⌝ εχη ⌜⌝ ευπροσδεκτοσ ου καθο ουκ εχει **13** ου
γαρ ινα αλλοισ ανεσισ υμιν ⌜⌝ θλειψισ αλλ εξ ισοτητοσ
14 εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εισ το εκεινων
⌜υστερημα⌝ ινα και ⌜το⌝ εκεινων περισσευμα ⌜γενηται⌝
εισ το υμων υστερημα οπωσ γενηται ισοτησ **15** καθωσ
γεγραπται ο το πολυ ουκ ⌜επλεονασεν⌝ και ο το ολιγον
ουκ ⌜ηλαττονησεν⌝ **16** χαρισ δε τω θ̄ω̄ τω ⌜διδοντι⌝⌜⌝
την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου **17** οτι
την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτεροσ δε υπαρχων
αυθαιρετοσ ⌜εξηλθεν⌝ προσ υμασ **18** συνεπεμψαμεν δε
⌜μετ αυτου τον αδελφον⌝ ου ο επαινοσ εν τω ευαγγελιω
δια πασων των εκκλησιων **19** ⌜ου μονον δε αλλα
και χειροτονηθεισ υπο των εκκλησιων⌝ συνεκδημοσ
ημων ⌜εν⌝⌜τη⌝ χαριτι ταυτη ⌜τη⌝ διακονουμενη υφ
⌜ημων⌝⌜προσ την του κῡ δοξαν και προθυμιαν ημων **20**

στελλομενοι τουτο μη τισ ημασ μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων⌉ **21** ⌈προνοουμεν⌉ ⌈γαρ⌉ καλα ου μονον ενωπιον ⌈κῡ⌉ αλλα και ⌈ενωπιον⌉ ανθρωπων **22** συνεπεμψαμεν δε αυτοισ τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοισ πολλακισ σπουδαιον οντα νυνι δε ⌈πολυ⌉ σπουδαιοτερον πεποιθησει ⌈⌉ πολλη τη εισ υμασ **23** ειτε υπερ τιτου κοινωνοσ εμοσ και εισ υμασ συνεργοσ ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα ⌈χῡ⌉ **24** ⌈την⌉ ουν ενδειξιν τησ αγαπησ υμων και ημων καυχησεωσ υπερ υμων εισ αυτουσ ⌈ενδεικνυμενοι⌉ ⌈⌉ εισ προσωπον των εκκλησιων

9 περι μεν ⌈γαρ⌉ τησ διακονιασ τησ εισ τουσ αγιουσ ⌈περισσον⌉ ⌈μοι⌉ ⌈εστιν⌉ ⌈το⌉ γραφειν υμιν **2** ⌈⌉ οιδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι ⌈⌉ μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο ⌈περυσι⌉ και ⌈το⌉⌈⌉ υμων ⌈ζηλοσ⌉⌈ηρεθισε⌉ τουσ πλειονασ **3** επεμψα δε τουσ αδελφουσ ινα μη το καυχημα ⌈ημων⌉ το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθωσ ⌈ελεγον⌉ παρεσκευασμενοι ητε **4** μη πωσ ⌈εαν⌉⌈ελθωσιν⌉ συν εμοι μακεδονεσ και ευρωσιν υμασ απαρασκευαστουσ καταισχυνθωμεν ημεισ ινα μη ⌈λεγωμεν⌉⌈υμεισ⌉ εν τη υποστασει ταυτη ⌈⌉ **5** αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τουσ αδελφουσ ινα προελθωσιν ⌈εισ⌉ υμασ και ⌈προκαταρτισωσιν⌉ την ⌈προεπηγγελμενην⌉ ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ειναι ουτωσ ωσ ευλογιαν ⌈και⌉ μη ⌈ωσ⌉ πλεονεξιαν **6** τουτο δε ο σπειρων φειδομενωσ ⌈φειδομενωσ⌉ και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιαισ επ ευλογιαισ και θερισει **7** εκαστοσ καθωσ ⌈προηρηται⌉ τη καρδια μη εκ λυπησ η εξ αναγκησ ιλαρον γαρ δοτην

αγαπα ο θ̄σ̄ **8** ⌜δυνατει⌝ δε ο θ̄σ̄ πασαν χαριν περισσευσαι
εισ υμασ ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντεσ
περισσευητε εισ παν εργον αγαθον **9** καθωσ γεγραπται
εσκορπισεν ⌜εδωκεν⌝ τοισ πενησιν η δικαιοσυνη αυτου
μενει εισ τον αιωνα **(aiōn g165)** **10** ο δε επιχορηγων ⌜σπορον⌝
τω σπειροντι και αρτον εισ βρωσιν ⌜χορηγησει⌝ και
⌜πληθυνει⌝ τον σπορον υμων και ⌜αυξησει⌝ τα γενηματα
τησ δικαιοσυνησ υμων **11** εν παντι πλουτιζομενοι εισ
πασαν απλοτητα ⌜ητισ⌝ κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν
⌜τω θ̄ω̄⌝ **12** οτι η διακονια τησ λιτουργιασ ταυτησ ου
μονον ⌜εστιν⌝ προσαναπληρουσα τα υστερηματα των
αγιων αλλα και περισσευουσα δια πολλων ⌜ευχαριστιων⌝
τω θ̄ω̄ ⌜⌝ **13** δια τησ δοκιμησ τησ διακονιασ ταυτησ
δοξαζοντεσ τον θ̄ν̄ επι ⌜τη⌝ υποταγη τησ ομολογιασ υμων
εισ το ευαγγελιον του χ̄ῡ και απλοτητι τησ κοινωνιασ εισ
αυτουσ και εισ παντασ **14** και αυτων δεησει υπερ ⌜υμων⌝
επιποθουντων ⌜υμασ⌝ δια την υπερβαλλουσαν χαριν του
θ̄ῡ εφ ⌜υμιν⌝ **15** χαρισ ⌜⌝ τω θ̄ω̄ επι τη ανεκδιηγητω αυτου
δωρεα

10 αυτοσ δε εγω παυλοσ παρακαλω υμασ δια τησ
⌜πραυτητοσ⌝ και επιεικειασ του χ̄ῡ οσ κατα προσωπον μεν
ταπεινοσ εν υμιν απων δε θαρρω ⌜εισ⌝ υμασ **2** δεομαι
δε το μη παρων θαρρησαι ⌜τη⌝ πεποιθησει η λογιζομαι
τολμησαι επι τινασ τουσ λογιζομενουσ ημασ ωσ κατα
σαρκα περιπατουντασ **3** εν σαρκι γαρ ⌜περιπατουντεσ⌝ ου
κατα σαρκα στρατευομεθα **4** τα γαρ οπλα τησ ⌜στρατειασ⌝
ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θ̄ω̄ προσ καθαιρεσιν
οχυρωματων λογισμουσ ⌜καθαιρουντεσ⌝ **5** και παν
υψωμα επαιρομενον κατα τησ γνωσεωσ του θ̄ῡ και

αιχμαλωτιζοντεσ παν νοημα εισ την υπακοην του χυ̅ **6** και εν ετοιμω εχοντεσ εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη ⌈⌉ υμων ⌈η⌉ υπακοη **7** τα κατα προσωπον βλεπετε ει τισ ⌈πεποιθεν⌉ ⌈εαυτω⌉ χυ̅ ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν ⌈εφ⌉ εαυτου οτι καθωσ αυτοσ ⌈χυ̅⌉ ⌈ουτωσ⌉ και ημεισ ⌈⌉ **8** εαν ⌈τε⌉ γαρ ⌈⌉ περισσοτερον τι ⌈καυχησωμαι⌉ περι τησ εξουσιασ ⌈ημων⌉ ησ εδωκεν ο κ̅σ̅ ⌈⌉ εισ οικοδομην και ουκ εισ καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνθησομαι **9** ινα μη δοξω ωσ αν εκφοβειν υμασ δια των επιστολων **10** οτι αι ⌈επιστολαι μεν⌉ ⌈φησιν⌉ βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσια του σωματοσ ασθενησ και ο λογοσ εξουθενημενοσ **11** τουτο λογιζεσθω ο τοιουτοσ οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντεσ τοιουτοι και παροντεσ τω εργω **12** ου γαρ ⌈τολμωμεν⌉ ενκρειναι ⌈η συγκριναι⌉ εαυτουσ ⌈τισιν⌉ των εαυτουσ ⌈συνιστανοντων⌉ ⌈αλλα⌉ αυτοι εν εαυτοισ ⌈εαυτουσ⌉ ⌈μετρουντεσ και συνκρεινοντεσ⌉ εαυτουσ εαυτοισ ου ⌈συνιασιν⌉ **13** ημεισ δε ⌈ουκ⌉ εισ τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονοσ ου εμερισεν ημιν ο θ̅σ̅ μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων **14** ⌈ου γαρ ωσ μη⌉ εφικνουμενοι εισ υμασ υπερεκτεινομεν εαυτουσ αχρι ⌈γαρ⌉ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χυ̅ **15** ουκ εισ τα ⌈αμετρα⌉ καυχωμενοι εν αλλοτριοισ κοποισ ελπιδα δε εχοντεσ αυξανομενησ τησ πιστεωσ ⌈υμων⌉ εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ⌈ημων⌉ εισ περισσειαν **16** εισ τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εισ τα ετοιμα καυχησασθαι **17** ο δε καυχωμενοσ εν κ̅ω̅ καυχασθω **18** ⌈ου γαρ ο⌉ εαυτον ⌈συνιστανων⌉ εκεινοσ ⌈εστιν δοκιμοσ⌉ ⌈αλλα⌉ ον ⌈ο⌉ κ̅σ̅ συνιστησιν

11 οφελον ανειχεσθε ⌜μου⌝ μεικρον ⌜τι αφροσυνησ⌝ αλλα και ⌜ανεχεσθε⌝ μου **2** ζηλω γαρ υμασ θ̅υ̅ ζηλω ηρμοσαμην γαρ υμασ ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χ̅ω̅ **3** φοβουμαι δε μη πωσ ωσ ο οφισ ⌜εξηπατησεν ευαν⌝ εν τη πανουργια αυτου ⌜⌝ φθαρη τα νοηματα υμων απο τησ απλοτητοσ ⌜και τησ αγνοτητοσ⌝ τησ εισ ⌜τον⌝ χ̅ν̅ **4** ει μεν γαρ ο ερχομενοσ αλλον ι̅ν̅ κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ⌜⌝ ο ουκ εδεξασθε καλωσ ⌜ανεχεσθε⌝ **5** λογιζομαι ⌜γαρ⌝ μηδεν υστερηκεναι των υπερλειαν αποστολων **6** ει δε και ιδιωτησ τω λογω αλλ ου τη γνωσει ⌜αλλ εν παντι φανερωσαντεσ εν πασιν εισ υμασ⌝ **7** η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεισ υψωθητε οτι δωρεαν το του θ̅υ̅ ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν **8** αλλασ εκκλησιασ εσυλησα λαβων οψωνιον προσ την υμων διακονιαν **9** και παρων προσ υμασ ⌜και⌝ υστερηθεισ ου κατεναρκησα ουθενοσ το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντεσ απο μακεδονιασ και εν παντι αβαρη ⌜εμαυτον υμιν⌝ ετηρησα και τηρησω **10** εστιν αληθεια χ̅υ̅ εν εμοι οτι η καυχησισ αυτη ου ⌜φραγησεται⌝ εισ εμε εν τοισ ⌜κλιμασι⌝ τησ αχαιασ **11** δια τι ⌜οτι⌝ ουκ αγαπω υμασ ο θ̅σ̅ οιδεν **12** ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην ⌜των θελοντων αφορμην⌝ ινα εν ω καυχωνται ⌜ευρεθωσιν⌝ καθωσ και ημεισ **13** οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εισ αποστολουσ χ̅υ̅ **14** και ου ⌜θαυμα⌝ αυτοσ γαρ ο σατανασ μετασχηματιζεται εισ αγγελον φωτοσ **15** ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ωσ διακονοι δικαιοσυνησ ων το

τελοσ εσται κατα τα εργα αυτων **16** παλιν λεγω μη τισ με δοξη αφρονα ειναι ει δε μη γε ⌜καν⌝ ωσ αφρονα δεξασθε με ινα ⌜καγω μεικρον τι⌝ καυχησωμαι **17** ο λαλω ου ⌜κατα κν̄ λαλω⌝ αλλ ωσ εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει τησ καυχησεωσ **18** επει πολλοι καυχωνται κατα ⌜⌝ σαρκα καγω καυχησομαι **19** ηδεωσ γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονιμοι οντεσ **20** ανεχεσθε γαρ ει τισ υμασ καταδουλοι ει τισ κατεσθιει ει τισ λαμβανει ει τισ επαιρεται ει τισ ⌜εισ προσωπον υμασ⌝ δερει **21** κατα ατιμιαν λεγω ωσ οτι ημεισ ⌜ησθενηκαμεν⌝ εν ω δ αν τισ τολμα εν αφροσυνη ⌜λεγω⌝ τολμω καγω **22** εβραιοι ⌜εισιν⌝ καγω ⌜ισραηλειται⌝⌜εισιν⌝ καγω σπερμα αβρααμ ⌜εισιν⌝ καγω **23** διακονοι χῡ̄ ⌜εισιν⌝ παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποισ περισσοτερωσ ⌜εν φυλακαισ περισσοτερωσ εν πληγαισ υπερβαλλοντωσ⌝ εν θανατοισ πολλακισ **24** υπο ιουδαιων πεντακισ τεσσερακοντα παρα μιαν ελαβον **25** τρισ εραβδισθην ⌜απαξ ελιθασθην⌝ τρισ εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα **26** οδοιποριαισ πολλακισ κινδυνοισ ποταμων κινδυνοισ ληστων κινδυνοισ εκ γενουσ κινδυνοισ εξ εθνων κινδυνοισ εν πολει κινδυνοισ εν ερημια κινδυνοισ εν θαλασση κινδυνοισ εν ψευδαδελφοισ **27** ⌜⌝ κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαισ πολλακισ εν λειμω και διψη εν νηστειαισ πολλακισ ⌜εν⌝ ψυχει και γυμνοτητι **28** χωρισ των παρεκτοσ η ⌜επιστασισ μοι⌝ η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων **29** τισ ασθενει και ουκ ασθενω τισ σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι **30** ει καυχασθαι δει τα τησ ασθενειασ ⌜μου⌝ καυχησομαι **31** ο θ̄σ̄ και πατηρ του κν̄ ⌜⌝ ιν̄ ⌜⌝ οιδεν ο ων ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ οτι ου ψευδομαι **(aiōn g165)** **32** εν δαμασκω ο εθναρχησ αρετα

του βασιλεωσ εφρουρει την ⌜πολιν δαμασκηνων⌝ πιασαι με ⌜θελων⌝ **33** και δια θυριδοσ εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχουσ και εξεφυγον τασ χειρασ αυτου

12 καυχασθαι ⌜δει⌝ ου ⌜συμφερον μεν⌝ ελευσομαι ⌜δε⌝ ⌜⌝ εισ οπτασιασ και αποκαλυψεισ κῡ **2** οιδα ανθρωπον εν χῳ προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οιδα ειτε εκτοσ ⌜του⌝ σωματοσ ουκ οιδα ο θσ οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εωσ ⌜τριτου⌝ ουρανου **3** και οιδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε ⌜χωρισ⌝ του σωματοσ ⌜ουκ οιδα⌝ ο θσ οιδεν **4** οτι ηρπαγη εισ τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι **5** υπερ ⌜του⌝ τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ⌜ου⌝ καυχησομαι ει μη εν ταισ ασθενιαισ ⌜⌝ **6** εαν γαρ ⌜θελησω καυχησασθαι⌝ ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τισ ⌜εισ⌝ εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει ⌜⌝ εξ εμου **7** και τη υπερβολη των αποκαλυψεων ⌜διο⌝ ινα μη υπερερωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελοσ ⌜σατανα⌝ ινα με κολαφιζη ⌜ινα μη υπεραιρωμαι⌝ **8** ⌜⌝ υπερ τουτου τρισ τον κν παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου **9** και ⌜ειρηκεν⌝ μοι αρκει σοι η χαρισ μου η γαρ δυναμισ ⌜⌝ εν ασθενεια ⌜τελειται⌝ ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταισ ασθενειαισ ⌜μου⌝ ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμισ του χῡ **10** διο ευδοκω εν ασθενειαισ εν υβρεσιν ⌜εν⌝ αναγκαισ εν ⌜διωγμοισ και⌝ στενοχωριαισ υπερ χῡ οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατοσ ειμι **11** γεγονα αφρων ⌜⌝ υμεισ με ⌜ηναγκασατε⌝ εγω γαρ ωφειλον ⌜υφ⌝⌜υμων⌝ συνιστασθαι ουδεν γαρ ⌜⌝⌜υστερησα⌝ των υπερλιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι **12** τα μεν σημεια του αποστολου ⌜κατηργασθη⌝ εν υμιν εν παση υπομονη ⌜⌝

σημειοις ⌜τε⌝ και ⌜τερασιν⌝ και ⌜δυναμεσιν⌝ **13** τι γαρ εστιν ο ⌜ησσωθητε⌝ υπερ τασ λοιπασ εκκλησιασ ει μη οτι αυτοσ εγω ου κατεναρκησα υμων χαρισασθαι μοι την αδικιαν ταυτην **14** ιδου τριτον ⌜τουτο⌝ ετοιμωσ εχω ελθειν προσ υμασ και ου καταναρκησω ⌜⌝ ου γαρ ζητω τα υμων ⌜αλλα⌝ υμασ ου γαρ οφιλει τα τεκνα ⌜τοισ γονευσιν θησαυριζειν⌝⌜αλλα⌝ οι γονεισ τοισ τεκνοισ **15** εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει ⌜⌝ περισσοτερωσ υμασ ⌜αγαπων⌝ ⌜ησσον⌝ αγαπωμαι **16** εστω δε εγω ⌜ου⌝⌜κατεβαρησα υμασ⌝⌜αλλα⌝ υπαρχων πανουργοσ δολω υμασ ελαβον **17** μη τινα ων απεσταλκα προσ υμασ δι αυτου επλεονεκτησα υμασ **18** παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μητι επλεονεκτησεν υμασ τιτοσ ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοισ αυτοισ ⌜ιχνεσιν⌝ **19** ⌜⌝⌜παλαι⌝ δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα ⌜κατεναντι⌝ θ̅υ̅ ⌜εν χ̅ω̅⌝ λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ τησ υμων οικοδομησ **20** φοβουμαι γαρ μη πωσ ελθων ουχ οιουσ θελω ευρω υμασ καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μη πωσ ⌜ερισ⌝⌜ζηλοσ⌝ θυμοι ερειθιαι καταλαλιαι ψιθυρισμοι ⌜φυσιωσεισ⌝ ακαταστασιαι **21** μη παλιν ⌜ελθοντοσ⌝⌜μου ταπεινωσει με⌝ ο θ̅σ̅ μου προσ υμασ και πενθησω πολλουσ των προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν

13 ⌜⌝ τριτον τουτο ⌜ερχομαι⌝ προσ υμασ ⌜⌝ επι στοματοσ δυο μαρτυρων ⌜και⌝ τριων σταθησεται παν ρημα **2** προειρηκα και προλεγω ωσ παρων το δευτερον και απων νυν ⌜⌝ τοισ ⌜προημαρτηκοσιν⌝ και τοισ λοιποισ ⌜πασιν⌝ οτι εαν ελθω ⌜εισ το⌝ παλιν ου φεισομαι **3** ⌜επει⌝ δοκιμην

ζητειτε του εν εμοι λαλουντοσ χυ οσ ⌜⌝ εισ υμασ ουκ
ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν **4** και γαρ ⌜⌝ εσταυρωθη
εξ ασθενειασ αλλα ζη εκ δυναμεωσ θυ και γαρ ημεισ
ασθενουμεν ⌜εν⌝ αυτω αλλα ⌜ζησομεν συν⌝ αυτω εκ
δυναμεωσ θυ ⌜εισ υμασ⌝ **5** εαυτουσ πειραζετε ει εστε
εν τη πιστει ⌜εαυτουσ δοκιμαζετε η⌝ ουκ επιγεινωσκετε
εαυτουσ οτι ⌜χσ ισ⌝ εν υμιν ⌜⌝ ει μητι αδοκιμοι εστε **6**
ελπιζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεισ ουκ εσμεν αδοκιμοι
7 ⌜ευχομεθα⌝ ⌜δε⌝ προσ τον θν μη ποιησαι υμασ κακον
μηδεν ουχ ινα ημεισ δοκιμοι φανωμεν ⌜αλλ⌝ ινα ⌜υμεισ⌝
το καλον ⌜ποιητε⌝ ημεισ δε ωσ αδοκιμοι ωμεν **8** ου γαρ
δυναμεθα τι κατα τησ αληθειασ ⌜αλλα⌝ υπερ τησ αληθειασ
9 χαιρομεν γαρ οταν ημεισ ασθενωμεν υμεισ δε δυνατοι
ητε τουτο ⌜⌝ και ευχομεθα την υμων καταρτισιν **10** δια
τουτο ⌜ταυτα απων⌝ γραφω ινα παρων μη αποτομωσ
χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην ⌜ο κσ εδωκεν μοι⌝ εισ
οικοδομην και ουκ εισ καθαιρεσιν **11** λοιπον αδελφοι
χαιρετε ⌜⌝ καταρτιζεσθε παρακαλεισθε ⌜το αυτο φρονειτε⌝
ειρηνευετε και ο θσ τησ αγαπησ και ειρηνησ εσται μεθ
υμων **12** ασπασασθε αλληλουσ εν ⌜αγιω φιληματι⌝ **13**
ασπαζονται υμασ οι αγιοι παντεσ **14** η χαρισ του κυ ιυ
⌜χυ⌝ και η αγαπη του θυ και η κοινωνια του ⌜αγιου⌝ πνσ
μετα παντων υμων ⌜⌝

Προς Γαλατας

1 παυλοσ αποστολοσ ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιυ̅ χυ̅ και θ̅υ̅ πατροσ του εγειραντοσ ⌜αυτον⌝ εκ νεκρων **2** και οι συν εμοι παντεσ αδελφοι ταισ εκκλησιαισ τησ γαλατιασ **3** χαρισ υμιν και ειρηνη απο θ̅υ̅ πατροσ ⌜και κ̅υ̅ ημων⌝ ιυ̅ χυ̅ **4** του δοντοσ ⌜εαυτον⌝ ⌜περι⌝ ⌜των⌝ αμαρτιων ημων οπωσ εξεληται ημασ εκ του ⌜αιωνοσ του ενεστωτοσ⌝ πονηρου κατα ⌜το⌝ θεληµα του θ̅υ̅ και πατροσ ημων **(aiōn g165)** **5** ω ⌜⌝ η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην **(aiōn g165)** **6** θαυμαζω οτι ⌜ουτωσ⌝ ταχεωσ μετατιθεσθε απο του καλεσαντοσ ⌜υμασ⌝ εν χαριτι ⌜χυ̅⌝ εισ ετερον ευαγγελιον **7** ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινεσ εισιν οι ταρασσοντεσ υμασ ⌜και θελοντεσ⌝ μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χυ̅ **8** αλλα ⌜και εαν⌝ ημεισ η αγγελοσ εξ ουρανου ⌜υμιν ευαγγελισηται⌝ παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω **9** ωσ ⌜προειρηκαμεν⌝ και αρτι παλιν λεγω ει τισ υμασ ευαγγελιζεται παρ ο ⌜παρελαβετε⌝ αναθεμα εστω **10** αρτι γαρ ανθρωπουσ ⌜πειθω⌝ η τον θ̅ν̅ η ζητω ανθρωποισ αρεσκειν ει ⌜⌝ ετι ανθρωποισ ηρεσκον χυ̅ δουλοσ ουκ αν ημην **11** γνωριζω ⌜γαρ⌝ υμιν αδελφοι ⌜το ευαγγελιον το⌝ ⌜ευαγγελισθεν⌝ υπ εμου οτι ουκ ⌜εστιν⌝ ⌜κατα⌝ ανθρωπον **12** ουδε γαρ εγω ⌜παρα⌝ ανθρωπου παρελαβον αυτο ⌜ουτε⌝ εδιδαχθην αλλα ⌜δι⌝ αποκαλυψεωσ ιυ̅ χυ̅ **13** ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του θ̅υ̅ και επορθουν αυτην **14** και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλουσ συνηλικιωτασ εν τω γενει μου ⌜περισσοτερωσ⌝ ⌜⌝ ζηλωτησ υπαρχων των πατρικων μου ⌜παραδοσεων⌝ **15** οτε δε ⌜ευδοκησεν⌝

⌜ο⌝ αφορισασ με εκ κοιλιασ μητροσ μου ⌜και καλεσασ δια
τησ χαριτοσ αυτου⌝ **16** αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν
εμοι ινα ⌜ευαγγελιζωμαι⌝ αυτον εν τοισ εθνεσιν ευθεωσ
ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι **17** ουδε ⌜ανηλθον⌝
εισ ιεροσολυμα προσ τουσ προ εμου αποστολουσ ⌜αλλα⌝
⌜απηλθον⌝ εισ αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εισ δαμασκον
18 επειτα μετα ⌜ετη τρια⌝ ανηλθον εισ ⌜⌝ ιεροσολυμα
ιστορησαι ⌜κηφαν⌝ και ⌜επεμεινα⌝ προσ αυτον ημερασ
δεκαπεντε **19** ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ⌜⌝ ει
μη ιακωβον τον αδελφον του κυ **20** α δε γραφω υμιν
ιδου ενωπιον του θυ οτι ου ψευδομαι **21** επειτα ηλθον
εισ τα κλιματα τησ συριασ και ⌜τησ⌝ κιλικιασ **22** ημην
δε αγνοουμενοσ τω προσωπω ⌜ταισ εκκλησιαισ⌝ τησ
ιουδαιασ ταισ εν χω **23** μονον δε ακουοντεσ ησαν οτι ο
διωκων ημασ ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε
επορθει **24** και εδοξαζον εν εμοι τον θν

2 επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ⌜ανεβην⌝ εισ
ιεροσολυμα μετα ⌜βαρναβα⌝ συνπαραλαβων και τιτον
2 ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοισ το
ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοισ ⌜εθνεσιν⌝ κατ ιδιαν δε
τοισ ⌜δοκουσιν⌝ μη πωσ εισ κενον τρεχω η εδραμον
3 αλλ ουδε τιτοσ ⌜ο συν εμοι⌝ ελλην ων ηναγκασθη
περιτμηθηναι **4** δια δε τουσ παρεισακτουσ ψευδαδελφουσ
οιτινεσ παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων
ην εχομεν εν ⌜⌝ χω ιυ ινα ημασ ⌜καταδουλωσουσιν⌝ **5**
οισ ουδε προσ ωραν ειξαμεν ⌜τη υποταγη⌝ ινα η αληθεια
του ⌜ευαγγελιου⌝ ⌜διαμεινη⌝ προσ υμασ **6** απο δε των
δοκουντων ειναι τι οποιοι ⌜ποτε⌝ ησαν ουδεν μοι διαφερει
προσωπον ⌜ο⌝ θσ ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι

δοκουντεσ ουδεν προσανεθεντο **7** αλλα τουναντιον ⌜ιδοντεσ⌝ οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον τησ ακροβυστιασ καθωσ πετροσ τησ περιτομησ **8** ⌜ο γαρ ενεργησασ πετρω εισ αποστολην τησ περιτομησ⌝ ⌜ενηργησεν⌝ ⌜και εμοι⌝ εισ τα εθνη **9** και γνοντεσ την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβοσ ⌜και κηφασ⌝ και ιωαννησ οι δοκουντεσ στυλοι ειναι δεξιασ εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιασ ινα ημεισ ⌜⌝ εισ τα εθνη αυτοι δε εισ την περιτομην **10** μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι **11** οτε δε ⌜ηλθεν⌝ ⌜κηφασ⌝ εισ αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενοσ ην **12** προ του γαρ ελθειν ⌜τινασ⌝ απο ιακωβου μετα των εθνων ⌜συνησθιεν⌝ οτε δε ⌜ηλθον⌝ ⌜υπεστελλεν⌝ και αφωριζεν εαυτον φοβουμενοσ τουσ εκ περιτομησ **13** και συνυπεκριθησαν αυτω ⌜και⌝ οι λοιποι ιουδαιοι ⌜⌝ ωστε και βαρναβασ ⌜συναπηχθη⌝ αυτων τη υποκρισει **14** αλλ οτε ειδον οτι ουκ ⌜ορθοποδουσιν⌝ προσ την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω ⌜κηφα⌝ εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιοσ υπαρχων εθνικωσ ⌜και ουχ ιουδαικωσ ζησ πωσ⌝ τα εθνη αναγκαζεισ ιουδαιζειν **15** ημεισ φυσει ιουδαιοι ⌜⌝ και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι **16** ειδοτεσ ⌜δε⌝ οτι ου δικαιουται ανθρωποσ εξ εργων νομου εαν μη δια πιστεωσ ⌜ιυ χυ⌝ και ημεισ εισ ⌜χν ιν⌝ επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεωσ χυ και ουκ εξ εργων νομου ⌜οτι⌝ ⌜εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται⌝ πασα σαρξ **17** ει δε ζητουντεσ δικαιωθηναι εν χω ⌜ευρεθημεν⌝ και αυτοι αμαρτωλοι αρα χσ αμαρτιασ διακονοσ μη γενοιτο **18** ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον ⌜συνιστανω⌝ **19** εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα

θω̄ ζησω χω̄ συνεσταυρωμαι **20** ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χσ̄ ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ⌜ζω⌝ τη του ⌜υιου του⌝ θῡ ⌜⌝ του αγαπησαντος με και παραδοντος εαυτον υπερ εμου **21** ουκ αθετω την χαριν του θῡ ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χσ̄ δωρεαν απεθανεν

3 ω ανοητοι γαλαται τισ υμασ ⌜εβασκανεν⌝⌜⌝ οισ κατ οφθαλμουσ ισ̄ χσ̄ προεγραφη ⌜⌝ εσταυρωμενοσ **2** τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων ⌜νομου⌝ το πνα̅ ελαβετε η εξ ακοησ πιστεωσ **3** ουτωσ ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνι̅ νυν σαρκι ⌜επιτελεισθε⌝ **4** τοσαυτα επαθετε εικη ει γε ⌜και⌝ εικη **5** ο ουν επιχορηγων υμιν το πνα̅ και ενεργων δυναμεισ εν υμιν εξ εργων νομου ⌜⌝ η εξ ακοησ πιστεωσ **6** καθωσ αβρααμ ⌜επιστευσεν⌝ τω θω̄ και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην **7** ⌜γεινωσκετε⌝ αρα οτι ⌜οι⌝ εκ πιστεωσ ουτοι ⌜υιοι εισιν⌝ αβρααμ **8** προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεωσ ⌜δικαιοι τα εθνη⌝ ο θσ̄ προευηγγελισατο τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη **9** ωστε οι εκ πιστεωσ ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ **10** οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν ⌜εισιν⌝ γεγραπται γαρ ⌜οτι⌝ επικαταρατοσ πασ οσ ουκ εμμενει ⌜⌝⌜πασιν⌝ τοισ ⌜γεγραμμενοισ⌝ εν τω ⌜βιβλιω⌝ του νομου του ποιησαι αυτα **11** οτι δε εν νομω ουδεισ δικαιουται παρα τω θω̄ δηλον οτι ο δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται **12** ο ⌜δε⌝ νομοσ ουκ εστιν εκ πιστεωσ ⌜αλλ⌝ ⌜ο⌝ ποιησασ αυτα ⌜⌝ ζησεται εν αυτοισ **13** χσ̄ ημασ εξηγορασεν εκ τησ καταρασ του νομου γενομενοσ υπερ ημων καταρα ⌜οτι γεγραπται⌝ επικαταρατοσ πασ ο κρεμαμενοσ επι ξυλου **14** ινα εισ τα εθνη η ευλογια του αβρααμ γενηται εν ⌜χω̄ ιῡ⌝ ινα την ⌜επαγγελιαν⌝ του πνσ̄

λαβωμεν δια τησ πιστεωσ **15** ⌜αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω⌝ ομωσ ανθρωπου ⌜κεκυρωμενην⌝ διαθηκην ουδεισ αθετει η επιδιατασσεται **16** τω ⌜δε⌝ αβρααμ ερρεθησαν αι επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοισ σπερμασιν ωσ επι πολλων ⌜αλλ⌝ ωσ εφ ενοσ και τω σπερματι σου οσ ⌜εστιν⌝ χσ̄ **17** τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θ̄ῡ ⌜⌝ ο μετα ⌜τετρακοσια και τριακοντα ετη⌝ γεγονωσ νομοσ ουκ ακυροι εισ το καταργησαι την επαγγελιαν **18** ει γαρ ⌜εκ⌝ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιασ τω δε αβρααμ δι επαγγελιασ κεχαρισται ο θ̄σ̄ **19** τι ουν ο νομοσ των ⌜παραβασεων χαριν προσετεθη⌝ ⌜αχρισ⌝ ⌜ου⌝ ελθη το σπερμα ω επηγγελται διαταγεισ ⌜δι⌝ ⌜αγγελων⌝ εν χειρι μεσιτου **20** ο δε μεσιτησ ενοσ ουκ εστιν ο δε θ̄σ̄ εισ εστιν **21** ο ουν νομοσ κατα των επαγγελιων ⌜του θ̄ῡ⌝ μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομοσ ο ⌜δυναμενοσ⌝ ⌜ζωοποιησαι⌝ οντωσ ⌜εκ νομου αν ην η⌝ δικαιοσυνη **22** αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα ⌜υπο⌝ αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεωσ ῑῡ χ̄ῡ δοθη τοισ ⌜πιστευουσιν⌝ **23** προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα ⌜συνκλειομενοι⌝ εισ την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι **24** ωστε ο νομοσ παιδαγωγοσ ημων ⌜γεγονεν⌝ εισ χ̄ν̄ ινα εκ πιστεωσ δικαιωθωμεν **25** ελθουσησ δε τησ πιστεωσ ουκετι υπο παιδαγωγον εσμεν **26** παντεσ γαρ υιοι ⌜⌝ θ̄ῡ εστε δια ⌜τησ⌝ πιστεωσ ⌜εν χ̄ω̄⌝ ῑῡ **27** οσοι γαρ εισ χ̄ν̄ ⌜εβαπτισθητε⌝ χ̄ν̄ ενεδυσασθε **28** ⌜ουκ ενι⌝ ιουδαιοσ ουδε ελλην ⌜ουκ ενι⌝ δουλοσ ουδε ελευθεροσ ουκ ενι ⌜αρσεν⌝ και θηλυ ⌜παντεσ⌝ ⌜γαρ⌝ υμεισ ⌜εισ⌝ εστε ⌜εν⌝ ⌜χ̄ω̄⌝ ῑῡ **29** ει δε υμεισ

χῡ αρα του αβρααμ ⌜σπερμα⌝ εστε ⌜⌝⌜κατ⌝ επαγγελιαν κληρονομοι

4 λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομοσ νηπιοσ εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριοσ παντων ⌜ων⌝ **2** ⌜αλλα⌝ υπο επιτροπουσ ⌜εστιν⌝ και οικονομουσ αχρι τησ προθεσμιασ ⌜⌝ του πατροσ **3** ⌜ουτωσ⌝ και ημεισ οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ⌜ημεν⌝ δεδουλωμενοι **4** οτε δε ⌜ηλθεν⌝ το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θ̄σ̄ τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικοσ γενομενον υπο νομον **5** ινα τουσ υπο νομον εξαγορασῃ ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν **6** οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ⌜ο θ̄σ̄⌝ το πνᾱ ⌜του υιου⌝ αυτου εισ τασ καρδιασ ⌜ημων⌝ κραζον αββα ο πατηρ **7** ωστε ουκετι ει δουλοσ ⌜αλλα⌝ υιοσ ει δε υιοσ και κληρονομοσ ⌜δια θ̄ῡ⌝ **8** αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτεσ θ̄ν̄ εδουλευσατε τοισ ⌜φυσει μη⌝⌜ουσι⌝ θεοισ **9** νυν δε γνοντεσ θ̄ν̄ μαλλον δε γνωσθεντεσ υπο θ̄ῡ πωσ επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και ⌜πτωχα στοιχεια⌝ οισ παλιν ανωθεν ⌜δουλευειν⌝ θελετε **10** ημερασ ⌜παρατηρεισθε⌝ και μηνασ και καιρουσ και ενιαυτουσ **11** φοβουμαι υμασ μη πωσ εικη ⌜κεκοπιακα⌝ εισ υμασ **12** γινεσθε ωσ εγω οτι καγω ωσ υμεισ αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε **13** οιδατε δε οτι δι ασθενειαν τησ σαρκοσ ευηγγελισαμην υμιν το προτερον **14** και τον πειρασμον ⌜υμων⌝⌜⌝ εν τη σαρκι μου ⌜ουκ⌝ εξουθενησατε ⌜ουδε εξεπτυσατε⌝⌜αλλ⌝ ωσ αγγελον θ̄ῡ εδεξασθε με ωσ χν̄ ιν̄ **15** ⌜που⌝ ουν ⌜⌝ ο μακαρισμοσ υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τουσ οφθαλμουσ υμων ⌜εξορυξαντεσ⌝ ⌜⌝ εδωκατε μοι **16** ωστε εχθροσ υμων γεγονα αληθευων υμιν **17** ζηλουσιν υμασ ου καλωσ ⌜αλλα⌝ εκκλεισαι υμασ

θελουσιν ινα αυτους ζηλουτε **18** καλον δε ⌜⌝⌜ζηλουσθαι⌝ εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμας **19** ⌜τεκνα⌝ μου ους παλιν ωδινω ⌜μεχρις⌝ ου μορφωθη χς̄ εν υμιν **20** ηθελον δε παρειναι προς υμας αρτι και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορουμαι εν υμιν **21** λεγετε μοι οι υπο νομον ⌜θελοντες⌝ ειναι τον νομον ουκ ακουετε **22** γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιους εσχεν ενα εκ της παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας **23** ⌜αλλ⌝ ο ⌜μεν⌝ εκ της παιδισκης κατα σαρκα ⌜γεγεννηται⌝ ο δε ⌜εκ⌝ της ⌜ελευθερας⌝⌜δι⌝⌜⌝ επαγγελιας **24** ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ ⌜εισιν⌝⌜⌝ δυο διαθηκαι μια μεν απο ορους σινα εις δουλειαν γεννωσα ητις εστιν αγαρ **25** το ⌜δε⌝⌜αγαρ⌝ σινα οροσ εστιν ⌜⌝ εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει ⌜γαρ⌝ μετα των τεκνων αυτης **26** η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ⌜ητις εστιν⌝ μητηρ ⌜⌝ ημων **27** γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ⌜ου⌝ τικτουσα ρηξον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα **28** ⌜υμεις⌝ δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιας τεκνα ⌜εστε⌝ **29** αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεις ⌜εδιωκε⌝ τον κατα πν̄α ⌜ουτως⌝ και νυν **30** αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην ⌜⌝ και τον υιον αυτης ου γαρ ⌜μη⌝⌜κληρονομησει⌝ ο υιος της παιδισκης μετα ⌜του υιου⌝ της ελευθερας **31** ⌜διο⌝ αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας

5 τη ελευθερια ⌜ημας χς̄ ηλευθερωσεν στηκετε ουν⌝ και μη παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε **2** ιδε εγω ⌜παυλος⌝ λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χς̄ υμας ουδεν ωφελησει **3** μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω ⌜οτι⌝

οφειλετησ εστιν ολον τον νομον ποιησαι **4** κατηργηθητε απο ⌜⌝ χῡ οιτινεσ εν νομω δικαιουσθε τησ χαριτοσ εξεπεσατε **5** ημεισ γαρ πνῑ εκ πιστεωσ ελπιδα δικαιοσυνησ ⌜απεκδεχομεθα⌝ **6** εν ⌜γαρ⌝ χ̄ω̄ ⌜ιῡ⌝ ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστισ δι αγαπησ ⌜ενεργουμενη⌝ **7** ετρεχετε καλωσ τισ υμασ ⌜ενεκοψεν⌝⌜⌝ αληθεια μη ⌜πειθεσθαι⌝ **8** η πεισμονη ουκ εκ του ⌜καλουντοσ⌝ υμασ **9** μικρα ζυμη ολον ⌜το⌝ φυραμα ζυμοι **10** εγω ⌜⌝ πεποιθα εισ υμασ ⌜εν κ̄ω̄⌝ οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασσων υμασ βαστασει το κριμα οστισ ⌜εαν⌝ η **11** εγω δε αδελφοι ει περιτομην ⌜ετι⌝ κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα κατηργηται το σκανδαλον του σταυρου ⌜⌝ **12** ⌜οφελον⌝ και ⌜αποκοψονται⌝ οι αναστατουντεσ υμασ **13** υμεισ γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εισ αφορμην τη σαρκι αλλα δια τησ αγαπησ ⌜δουλευετε⌝ αλληλοισ **14** ο γαρ πασ νομοσ εν ενι λογω ⌜πεπληρωται⌝ εν τω ⌜αγαπησεισ⌝ τον πλησιον ⌜σου⌝ ωσ ⌜σεαυτον⌝ **15** ει δε αλληλουσ δακνετε και καταισθιετε βλεπετε μη ⌜υπ⌝ αλληλων αναλωθητε **16** λεγω δε πνῑ ⌜περιπατειτε⌝ και επιθυμιαν σαρκοσ ου μη τελεσητε **17** η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνσ̄ το δε ⌜⌝ πνᾱ κατα τησ σαρκοσ ταυτα ⌜γαρ⌝ ⌜αλληλοισ αντικειται⌝ ινα μη ⌜α⌝⌜εαν⌝ θελητε ταυτα ποιητε **18** ει δε πνῑ αγεσθε ⌜ουκ⌝⌜εστε⌝ υπο νομον **19** φανερα δε ⌜εστιν⌝ τα εργα τησ σαρκοσ ατινα ⌜εστιν⌝⌜⌝ πορνεια ακαθαρσια ασελγια **20** ειδωλολατρεια φαρμακια εχθραι ⌜ερισ⌝⌜ζηλοι⌝ θυμοι εριθειαι διχοστασιαι αιρεσεισ **21** φθονοι ⌜⌝ μεθαι ⌜κωμοι⌝ και τα ομοια τουτοισ α προλεγω υμιν καθωσ ⌜⌝⌜προειπον⌝ οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντεσ βασιλειαν θ̄ῡ ου κληρονομησουσιν **22** ο δε

καρποσ του $\overline{\pi\nu\sigma}$ εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτησ αγαθωσυνη πιστισ **23** ⌜πραυτησ⌝ εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ ⌜εστιν⌝ νομοσ **24** οι δε του ⌜⌝ $\overline{\chi\upsilon}$ ⌜$\overline{\iota\upsilon}$⌝ την σαρκα εσταυρωσαν συν τοισ ⌜παθημασιν⌝ και ταισ επιθυμιαισ **25** ει ζωμεν $\overline{\pi\nu\iota}$ $\overline{\pi\nu\iota}$ ⌜και⌝ στοιχωμεν **26** μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλουσ προκαλουμενοι ⌜αλληλοισ⌝ φθονουντεσ

6 αδελφοι εαν και προλημφθη ανθρωποσ εν τινι παραπτωματι υμεισ οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι ⌜πραυτητοσ⌝ σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθησ **2** αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτωσ ⌜αναπληρωσατε⌝ τον νομον του $\overline{\chi\upsilon}$ **3** ⌜ει γαρ⌝ δοκει τισ ειναι ⌜τι⌝ μηδεν ων ⌜φρεναπατα εαυτον⌝ **4** το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω ⌜εκαστοσ⌝ και τοτε εισ ⌜εαυτον⌝ μονον το καυχημα εξει ⌜και⌝ ουκ εισ τον ετερον **5** εκαστοσ γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει **6** κοινωνειτω δε ο κατηχουμενοσ τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοισ **7** μη πλανασθε $\overline{\theta\sigma}$ ου μυκτηριζεται ⌜ο⌝ γαρ ⌜εαν⌝ σπειρη ανθρωποσ ⌜τουτο⌝ και θερισει **8** οτι ο σπειρων εισ την σαρκα εαυτου εκ τησ σαρκοσ θερισει φθοραν ο δε σπειρων εισ το $\overline{\pi\nu\alpha}$ εκ του $\overline{\pi\nu\sigma}$ θερισει ζωην αιωνιον **(aiōnios g166)** **9** το δε καλον ποιουντεσ μη ⌜εγκακωμεν⌝ καιρω γαρ ιδιω ⌜θερισομεν⌝ μη εκλυομενοι **10** αρα ουν ωσ καιρον ⌜εχομεν⌝ ⌜εργαζωμεθα⌝ το αγαθον προσ παντασ μαλιστα δε προσ τουσ οικειουσ τησ πιστεωσ **11** ιδετε ⌜πηλικοισ⌝ υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι **12** οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμασ περιτεμνεσθαι μονον ινα ⌜τω σταυρω του $\overline{\chi\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$ μη⌝ ⌜διωκωνται⌝ **13** ⌜ουδε⌝ γαρ οι ⌜περιτετμημενοι⌝ αυτοι

νομον φυλασσουσιν αλλα ⌜θελουσιν⌝ υμας περιτεμνεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται **14** εμοι δε μη γενοιτο ⌜⌝⌜καυχασθαι⌝ ει μη εν τω σταυρω του κυ̅ ημων ιυ̅ χυ̅ δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω ⌜⌝ κοσμω **15** ⌜ουτε γαρ⌝ περιτομη τι ⌜εστιν⌝ ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις **16** και οσοι τω κανονι τουτω ⌜στοιχησουσιν⌝ ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ του θ̅υ̅ **17** του λοιπου κοπους μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του ⌜⌝ιυ̅⌜⌝ εν τω σωματι μου βασταζω **18** η χαρις του κυ̅ ⌜ημων⌝ ιυ̅ χυ̅ μετα του πνευματος υμων αδελφοι αμην

Προς Εφεσιους

1 παυλος αποστολος ⌜χυ ιυ⌝ δια θεληματος θυ τοις αγιοις ⌜τοις⌝⌜ουσιν⌝⌜εν εφεσω⌝ και πιστοις εν χω ιυ **2** χαρις υμιν και ειρηνη απο θυ πατροσ ημων και κυ ιυ χυ **3** ⌜ευλογητος ο θσ και πατηρ του κυ ημων ιυ χυ⌝ ο ευλογησας ⌜ημασ⌝ εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανιοις ⌜εν⌝ χω **4** καθωσ εξελεξατο ημασ εν αυτω προ καταβολησ κοσμου ειναι ημασ αγιουσ και αμωμουσ κατενωπιον αυτου εν αγαπη **5** προορισασ ημασ εισ υιοθεσιαν ⌜δια⌝⌜ιυ χυ⌝ εισ αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματοσ αυτου **6** εισ επαινον δοξησ τησ χαριτοσ αυτου ⌜ησ⌝ εχαριτωσεν ημασ εν τω ηγαπημενω **7** εν ω ⌜εχομεν⌝ την απολυτρωσιν δια του αιματοσ αυτου την αφεσιν των παραπτωματων κατα ⌜το πλουτοσ⌝ τησ ⌜χαριτοσ⌝ αυτου **8** ησ επερισσευσεν εισ ημασ εν παση σοφια και φρονησει **9** γνωρισασ ημιν το μυστηριον του θεληματοσ ⌜αυτου κατα την ευδοκιαν⌝ αυτου ην προεθετο εν αυτω **10** ⌜εισ⌝⌜⌝ οικονομιαν του πληρωματοσ των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χω τα ⌜⌝⌜επι⌝ τοισ ουρανοισ και τα επι τησ γησ εν αυτω **11** εν ω ⌜και⌝ εκληρωθημεν προορισθεντεσ κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντοσ κατα την βουλην του θεληματοσ αυτου **12** εισ το ειναι ημασ εισ επαινον ⌜⌝ δοξησ αυτου τουσ προηλπικοτασ εν τω χω **13** εν ω και ⌜υμεισ⌝ ακουσαντεσ τον λογον τησ αληθειασ το ευαγγελιον τησ σωτηριασ υμων εν ω και πιστευσαντεσ ⌜εσφραγισθητε⌝ τω πνι τησ επαγγελιασ τω αγιω **14** ⌜ο⌝ εστιν αρραβων τησ κληρονομιασ ημων εισ απολυτρωσιν τησ περιποιησεωσ εισ επαινον ⌜τησ⌝ δοξησ αυτου **15** δια τουτο καγω ακουσασ την καθ υμασ πιστιν εν τω κω

⌜⌝ιυ και ⌜την⌝ εισ παντασ τουσ αγιουσ **16** ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν ⌜⌝ ποιουμενοσ επι των προσευχων μου **17** ινα ο θσ του κυ ημων ⌜ιυ χυ⌝ ο πατηρ τησ δοξησ ⌜δωη⌝ υμιν πνευμα σοφιασ και αποκαλυψεωσ εν επιγνωσει αυτου **18** πεφωτισμενουσ τουσ οφθαλμουσ τησ ⌜καρδιασ⌝⌜υμων⌝ εισ το ειδεναι ⌜υμασ⌝ τισ εστιν η ελπισ τησ κλησεωσ αυτου ⌜⌝ τισ ο πλουτοσ ⌜τησ δοξησ τησ κληρονομιασ⌝ αυτου εν τοισ αγιοισ **19** και τι το ⌜υπερβαλλον⌝ μεγεθοσ τησ δυναμεωσ αυτου εισ ημασ τουσ πιστευοντασ κατα την ενεργειαν του κρατουσ τησ ισχυοσ αυτου **20** ην ⌜ενηργηκεν⌝ εν τω χω εγειρασ αυτον εκ ⌜⌝ νεκρων και ⌜καθισασ⌝⌜⌝⌜εν δεξια⌝ αυτου εν τοισ ⌜επουρανιοισ⌝ **21** υπερανω πασησ ⌜αρχησ και εξουσιασ⌝ και δυναμεωσ και κυριοτητοσ και παντοσ ονοματοσ ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι **(aiōn g165)** **22** και παντα υπεταξεν υπο τουσ ποδασ αυτου και αυτον ⌜εδωκεν⌝ κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια **23** ητισ ⌜εστιν⌝ το σωμα αυτου το πληρωμα του ⌜τα⌝ παντα εν ⌜πασιν⌝ πληρουμενου

2 και υμασ οντασ νεκρουσ τοισ ⌜παραπτωμασιν⌝⌜⌝ και ταισ ⌜αμαρτιαισ⌝⌜υμων⌝ **2** εν αισ ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα τησ εξουσιασ του αεροσ του πνευματοσ του νυν ⌜ενεργουντοσ⌝ εν τοισ υιοισ τησ απειθειασ **(aiōn g165)** **3** εν οισ και ⌜ημεισ⌝ παντεσ ανεστραφημεν ποτε εν ταισ ⌜επιθυμιαισ⌝ τησ σαρκοσ ημων ποιουντεσ τα θεληματα τησ σαρκοσ και των διανοιων και ⌜ημεθα⌝⌜τεκνα φυσει⌝ οργησ ωσ και οι λοιποι **4** ⌜ο⌝ δε θσ πλουσιοσ ων ⌜εν⌝ ελεει δια την πολλην αγαπην ⌜αυτου ην ηγαπησεν⌝ ημασ **5** και οντασ ημασ

νεκρουσ ⌜⌝ τοισ ⌜παραπτωμασιν⌝ ⌜⌝ ⌜συνεζωοποιησεν⌝ ⌜⌝ τω χω̄ χαριτι εστε σεσωσμενοι **6** και ⌜συνηγειρεν⌝ και συνεκαθισεν εν τοισ επουρανιοισ εν ⌜⌝ χω̄ ιῡ **7** ⌜ινα ενδειξηται εν τοισ αιωσιν τοισ επερχομενοισ το υπερβαλλον πλουτοσ τησ χαριτοσ αυτου εν χρηστοτητι εφ ημασ εν χω̄ ιῡ⌝ **(aiōn g165)** **8** τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια ⌜⌝ πιστεωσ και τουτο ουκ εξ υμων θ̄ῡ το δωρον **9** ουκ εξ εργων ινα μη τισ καυχησηται **10** ⌜αυτου⌝ γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντεσ εν χω̄ ιῡ επι εργοισ αγαθοισ οισ προητοιμασεν ο θ̄σ̄ ινα εν αυτοισ περιπατησωμεν **11** διο ⌜μνημονευετε⌝ οτι ⌜ποτε υμεισ⌝ τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο τησ λεγομενησ περιτομησ εν σαρκι χειροποιητου **12** οτι ητε ⌜⌝ τω καιρω εκεινω χωρισ χῡ απηλλοτριωμενοι τησ πολιτειασ του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων τησ επαγγελιασ ελπιδα μη εχοντεσ και αθεοι εν τω κοσμω **13** νυνι δε εν χω̄ ιῡ υμεισ οι ποτε οντεσ μακραν ⌜εγενηθητε εγγυσ⌝ εν τω αιματι ⌜του⌝ χῡ **14** αυτοσ γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησασ τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσασ την εχθραν εν τη σαρκι αυτου **15** τον νομον των εντολων ⌜εν δογμασιν⌝ καταργησασ ινα τουσ δυο κτιση εν ⌜αυτω⌝ εισ ενα ⌜καινον⌝ ανθρωπον ποιων ειρηνην **16** ⌜και⌝ αποκαταλλαξη τουσ αμφοτερουσ εν ενι σωματι τω θ̄ω̄ δια του σταυρου αποκτεινασ την εχθραν εν αυτω **17** και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοισ μακραν και ⌜ειρηνην⌝ τοισ εγγυσ **18** οτι δι αυτου ⌜⌝ ⌜εχομεν⌝ την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνῑ προσ τον πατερα **19** αρα ⌜ουν⌝ ουκετι εστε ξενοι και παροικοι ⌜αλλ⌝ ⌜εστε⌝ συνπολιται των αγιων και οικειοι του θ̄ῡ **20** εποικοδομηθεντεσ

επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντοσ ακρογωνιαιου ⌜αυτου χυ ιυ⌝ **21** εν ω πασα ⌜η⌝ οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εισ ναον αγιον εν κω **22** εν ω και υμεισ συνοικοδομεισθε εισ κατοικητηριον του ⌜θυ⌝ εν πνι

3 ⌜τουτου⌝ χαριν εγω παυλοσ ο δεσμιοσ του χυ ⌜ιυ⌝ υπερ υμων των εθνων **2** ει γε ηκουσατε την οικονομιαν τησ χαριτοσ ⌜του θυ⌝ τησ δοθεισησ μοι εισ υμασ **3** ⌜⌝ κατα αποκαλυψιν ⌜εγνωρισθη⌝ μοι το μυστηριον καθωσ ⌜προεγραψα εν⌝ ολιγω **4** προσ ο δυνασθε αναγεινωσκοντεσ νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χυ **5** ο ⌜⌝ ετεραισ γενεαισ ουκ εγνωρισθη τοισ υιοισ των ανθρωπων ωσ νυν απεκαλυφθη τοισ αγιοισ ⌜αποστολοισ⌝ αυτου και προφηταισ εν πνι **6** ειναι τα εθνη συνκληρονομα και συνσωμα και συνμετοχα τησ επαγγελιασ ⌜⌝ εν ⌜⌝ χω ⌜ιυ⌝ δια του ευαγγελιου **7** ου ⌜εγενηθην⌝ διακονοσ κατα την δωρεαν τησ χαριτοσ του θυ ⌜τησ δοθεισησ⌝ μοι κατα την ενεργειαν τησ δυναμεωσ ⌜αυτου⌝ **8** εμοι τω ελαχιστοτερω παντων ⌜αγιων⌝ εδοθη η χαρισ αυτη ⌜⌝ τοισ εθνεσιν ευαγγελισασθαι ⌜το⌝ ανεξιχνιαστον ⌜πλουτοσ⌝ του χυ **9** και φωτισαι ⌜παντασ⌝ τισ η ⌜οικονομια⌝ του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων ⌜εν⌝ τω θω τω τα παντα κτισαντι ⌜⌝ **(aiōn g165)** **10** ινα γνωρισθη νυν ταισ αρχαισ και ταισ εξουσιαισ εν τοισ επουρανιοισ δια τησ εκκλησιασ η πολυποικιλοσ σοφια του θυ **11** κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν ⌜τω⌝ ⌜χω⌝ ιυ τω κω ημων **(aiōn g165)** **12** εν ω εχομεν την παρρησιαν και ⌜⌝ προσαγωγην εν πεποιθησει δια τησ πιστεωσ αυτου **13** διο αιτουμαι μη ⌜ενκακειν⌝ εν ταισ ⌜θλιψεσιν⌝ μου

υπερ ⌜υμων⌝ ητισ ⌜εστιν⌝ δοξα ⌜υμων⌝ **14** τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προσ τον πατερα ⌜⌝ **15** εξ ου πασα πατρια εν ουρανοισ και επι γησ ονομαζεται **16** ινα ⌜δω⌝ υμιν κατα ⌜το πλουτοσ⌝ τησ δοξησ αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνσ̄ αυτου εισ τον εσω ανθρωπον **17** κατοικησαι τον χν̄ δια τησ πιστεωσ εν ταισ καρδιαισ υμων εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι **18** ινα εξισχυσητε ⌜καταλαβεσθαι⌝ συν ⌜πασιν⌝ τοισ αγιοισ τι ⌜το⌝ πλατοσ και μηκοσ και ⌜υψοσ και βαθοσ⌝ **19** γνωναι τε την υπερβαλλουσαν ⌜τησ γνωσεωσ αγαπην⌝ του χῡ ινα ⌜πληρωθητε εισ⌝ παν το πληρωμα του θῡ **20** τω δε δυναμενω ⌜υπερ⌝ παντα ποιησαι υπερεκπερισσου ων αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμιν την ενεργουμενην εν ⌜ημιν⌝ **21** αυτω η δοξα εν τη εκκλησια ⌜και⌝ εν χω̄ ιῡ εισ πασασ τασ γενεασ του αιωνοσ των αιωνων αμην **(aiōn g165)**

4 παρακαλω ουν υμασ εγω ο δεσμιοσ εν ⌜κω̄⌝ αξιωσ περιπατησαι τησ κλησεωσ ησ εκληθητε **2** μετα πασησ ταπεινοφροσυνησ και ⌜πραυτητοσ⌝ μετα μακροθυμιασ ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη **3** σπουδαζοντεσ τηρειν την ενοτητα του πνσ̄ εν τω συνδεσμω τησ ειρηνησ **4** εν σωμα και εν πνα̅ καθωσ ⌜και⌝ ⌜εκληθητε⌝ εν μια ελπιδι τησ κλησεωσ υμων **5** εισ κσ̄ μια πιστισ εν βαπτισμα **6** εισ θσ̄ και πατηρ παντων ο επι παντων και δια παντων ⌜και⌝ εν πασιν ⌜⌝ **7** ενι δε εκαστω ⌜ημων⌝ εδοθη ⌜η⌝ χαρισ κατα το μετρον τησ δωρεασ του χῡ **8** διο λεγει αναβασ εισ υψοσ ⌜ηχμαλωτευσεν⌝ αιχμαλωσιαν ⌜⌝ ⌜εδωκεν⌝ ⌜δοματα⌝ τοισ ανθρωποισ **9** το δε ανεβη τι εστιν ει μη ⌜οτι⌝ και κατεβη ⌜⌝ εισ ⌜τα⌝ κατωτερα ⌜μερη⌝ τησ

γησ **10** ο καταβασ αυτοσ εστιν και ο αναβασ υπερανω παντων των ουρανων ινα πληρωση τα παντα **11** και αυτοσ ⌜εδωκεν⌝ τουσ μεν αποστολουσ τουσ δε προφητασ τουσ δε ευαγγελιστασ τουσ δε ποιμενασ και διδασκαλουσ **12** προσ ⌜τον⌝ καταρτισμον των αγιων εισ εργον διακονιασ εισ οικοδομην του σωματοσ του χῡ **13** μεχρι καταντησωμεν οι παντεσ εισ την ενοτητα τησ πιστεωσ και τησ επιγνωσεωσ του υιου του θῡ εισ ανδρα τελειον εισ μετρον ηλικιασ του πληρωματοσ του χῡ **14** ινα μηκετι ωμεν ⌜νηπιοι⌝ κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ⌜ανεμω⌝ τησ διδασκαλιασ εν τη κυβια των ανθρωπων εν πανουργια προσ ⌜την μεθοδειαν⌝ τησ πλανησ⌜⌝ **15** αληθευοντεσ δε εν αγαπη αυξησωμεν εισ αυτον τα παντα ⌜οσ⌝ εστιν ⌜η κεφαλη χσ⌝ **16** εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον και συνβιβαζομενον δια πασησ αφησ τησ επιχορηγιασ ⌜κατ ενεργειαν⌝ εν μετρω ενοσ εκαστου ⌜μερουσ⌝ την αυξησιν του σωματοσ ποιειται εισ οικοδομην ⌜εαυτου⌝ εν αγαπη **17** τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κω μηκετι υμασ περιπατειν καθωσ και τα ⌜⌝ εθνη περιπατει εν ματαιοτητι του νοοσ αυτων **18** ⌜εσκοτωμενοι⌝ τη διανοια οντεσ απηλλοτριωμενοι τησ ζωησ του θῡ δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοισ δια την πωρωσιν τησ καρδιασ αυτων **19** οιτινεσ απηλγηκοτεσ εαυτουσ παρεδωκαν τη ασελγεια εισ ⌜εργασιαν ακαθαρσιασ⌝ πασησ εν πλεονεξια **20** υμεισ δε ουχ ουτωσ εμαθετε τον χν **21** ει γε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε καθωσ εστιν αληθεια εν τω ⌜ιυ **22** αποθεσθαι⌝ υμασ κατα την προτεραν αναστροφην τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τασ επιθυμιασ τησ απατησ **23** ⌜ανανεουσθαι⌝ δε ⌜⌝ τω πνευματι του

νοοσ υμων **24** και ⌜ενδυσασθαι⌝ τον καινον ανθρωπον τον κατα $\overline{\theta\nu}$ κτισθεντα εν ⌜δικαιοσυνη και οσιοτητι⌝ τησ αληθειασ **25** ⌜διο⌝ αποθεμενοι το ψευδοσ λαλειτε ⌜αληθειαν εκαστοσ⌝ ⌜μετα του⌝ πλησιον αυτου οτι ⌜εσμεν αλληλων μελη⌝ **26** οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο ηλιοσ μη επιδυετω επι ⌜⌝ παροργισμω υμων **27** ⌜μηδε⌝ διδοτε τοπον τω διαβολω **28** ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζομενοσ ⌜ταισ χερσιν το αγαθον⌝ ⌜ινα⌝ ⌜εχη⌝ μεταδιδοναι τω χρειαν εχοντι **29** πασ λογοσ σαπροσ εκ του στοματοσ υμων μη εκπορευεσθω ⌜αλλ⌝ ει τισ αγαθοσ προσ οικοδομην τησ χρειασ ινα δω χαριν τοισ ⌜ακουουσιν⌝ **30** και ⌜μη⌝ λυπειτε το $\overline{\pi\nu\alpha}$ το αγιον του $\overline{\theta\upsilon}$ εν ω εσφραγισθητε εισ ημεραν απολυτρωσεωσ **31** πασα πικρια και θυμοσ και οργη και κραυγη και βλασφημια ⌜αρθητω⌝ αφ υμων συν παση κακια **32** γεινεσθε ⌜⌝ εισ αλληλουσ χρηστοι ευσπλαγχνοι χαριζομενοι εαυτοισ καθωσ ⌜και⌝ ο $\overline{\theta\sigma}$ εν $\overline{\chi\omega}$ εχαρισατο ⌜υμιν⌝

5 γεινεσθε ουν μειμηται του $\overline{\theta\upsilon}$ ωσ τεκνα αγαπητα **2** και περιπατειτε εν αγαπη καθωσ και ο $\overline{\chi\sigma}$ ηγαπησεν ⌜υμασ⌝ και παρεδωκεν εαυτον υπερ ⌜ημων⌝ ⌜προσφοραν και θυσιαν⌝ τω $\overline{\theta\omega}$ εισ οσμην ευωδιασ **3** πορνεια δε και ⌜ακαθαρσια πασα⌝ η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθωσ πρεπει αγιοισ **4** ⌜και⌝ αισχροτησ ⌜και⌝ μωρολογια ⌜η⌝ ευτραπελια ⌜α⌝ ουκ ⌜ανηκεν⌝ αλλα μαλλον ευχαριστεια **5** τουτο γαρ ⌜ιστε⌝ γεινωσκοντεσ οτι πασ πορνοσ η ακαθαρτοσ η πλεονεκτησ ⌜ο⌝ εστιν ειδωλολατρησ ουκ εχει ⌜κληρονομιαν⌝ εν τη βασιλεια του ⌜$\overline{\chi\upsilon}$ και⌝ $\overline{\theta\upsilon}$ **6** μηδεισ υμασ απατατω ⌜κενοισ⌝ λογοισ δια ταυτα ⌜γαρ⌝ ερχεται η οργη του $\overline{\theta\upsilon}$ επι τουσ υιουσ

⌜της απειθιας⌝ **7** μη ουν γεινεσθαι συνμετοχοι αυτων **8** ητε γαρ ποτε σκοτος νυν δε φως εν κ̅ω̅ ως τεκνα φωτος περιπατειτε **9** ο γαρ καρπος του ⌜φωτος⌝ εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια **10** δοκιμαζοντες τι εστιν ευαρεστον τω κ̅ω̅ **11** ⌜και⌝ μη συνκοινωνειτε τοις εργοις τοις ακαρποις του σκοτους μαλλον δε ⌜και⌝ ελεγχετε **12** τα ⌜γαρ⌝ ⌜κρυφη⌝ γεινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν **13** τα δε παντα ελεγχομενα υπο του φωτος φανερουται ⌜παν γαρ το φανερουμενον φως εστιν⌝ **14** διο λεγει ⌜εγειρε⌝ ο καθευδων και αναστα εκ ⌜των⌝ νεκρων και επιφαυσει σοι ο χ̅σ̅ **15** βλεπετε ουν ⌜⌝ ⌜ακρειβως πως⌝ ⌜περιπατειτε⌝ μη ως ασοφοι ⌜αλλ⌝ ως σοφοι **16** εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι ⌜εισιν⌝ **17** δια τουτο μη γεινεσθε αφρονες αλλα ⌜συνιετε⌝ τι το ⌜θελημα⌝ του ⌜κ̅υ̅⌝ ⌜⌝ **18** και μη ⌜μεθυσκεσθε⌝ οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα ⌜πληρουσθε⌝ εν π̅ν̅ι̅ **19** λαλουντες εαυτοις ⌜εν⌝ ψαλμοις και υμνοις και ωδαις ⌜πνευματικαις⌝ αδοντες και ψαλλοντες ⌜⌝ ⌜τη καρδια⌝ υμων τω κ̅ω̅ **20** ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κ̅υ̅ ⌜ημων⌝ ⌜ι̅υ̅ χ̅υ̅⌝ τω ⌜θ̅ω̅ και πατρι⌝ **21** υποτασσομενοι αλληλοις εν φοβω ⌜χ̅υ̅⌝ **22** αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν ⌜⌝ ως τω κ̅ω̅ **23** οτι ⌜⌝ ανηρ ⌜εστιν κεφαλη⌝ της γυναικος ως και ο χ̅σ̅ κεφαλη της εκκλησιας ⌜⌝ αυτος ⌜⌝ σωτηρ του σωματος **24** ⌜αλλ⌝ ⌜ως⌝ η εκκλησια υποτασσεται τω χ̅ω̅ ⌜ουτως⌝ και αι γυναικες τοις ⌜⌝ ανδρασιν εν παντι **25** οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας ⌜⌝ καθως και ο χ̅σ̅ ⌜ηγαπησεν⌝ την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης **26** ινα αυτην αγιαση καθαρισας τω λουτρω του υδατος εν ρηματι **27** ινα

παραστηση ⌜αυτοσ⌝⌜εαυτω⌝ ενδοξον την εκκλησιαν μη ⌜εχουσαν⌝ σπιλον η ρυτιδα ⌜η τι⌝ των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμοσ **28** ουτωσ ⌜οφειλουσιν και οι ανδρεσ⌝ αγαπαν τασ εαυτων γυναικασ ωσ τα εαυτων ⌜σωματα⌝ ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα **29** ουδεισ γαρ ποτε την ⌜εαυτου σαρκα⌝ εμεισησεν ⌜αλλα⌝ εκτρεφει και θαλπει αυτην καθωσ και ο ⌜χσ̄⌝ την εκκλησιαν **30** οτι μελη εσμεν του σωματοσ αυτου ⌜⌝ **31** αντι τουτου καταλειψει ανθρωποσ ⌜τον⌝ πατερα ⌜⌝ και ⌜την⌝ μητερα και προσκολληθησεται ⌜τη γυναικι⌝⌜αυτου⌝ και εσονται οι δυο εισ ⌜σαρκα⌝ μιαν **32** το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εισ χν̄ και ⌜εισ⌝ την εκκλησιαν **33** πλην και υμεισ οι καθ ενα εκαστοσ την εαυτου γυναικα ουτωσ αγαπατω ωσ εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6 τα τεκνα υπακουετε τοισ γονευσιν υμων ⌜εν κ̄ω̄⌝ τουτο γαρ ⌜εστιν⌝ δικαιον **2** τιμα τον πατερα σου και την μητερα ητισ ⌜εστιν⌝ εντολη πρωτη εν επαγγελια **3** ινα ευ σοι γενηται και εση μακροχρονιοσ επι τησ γησ ⌜⌝ **4** και οι πατερεσ μη παροργιζετε τα τεκνα υμων ⌜αλλα⌝ εκτρεφετε αυτα εν παιδια και νουθεσια κ̄ῡ **5** οι δουλοι υπακουετε τοισ ⌜κατα σαρκα κυριοισ⌝ μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι ⌜τησ⌝ καρδιασ υμων ωσ τω ⌜χ̄ω̄⌝ **6** μη κατ οφθαλμοδουλειαν ωσ ανθρωπαρεσκοι αλλ ωσ δουλοι ⌜⌝ χ̄ῡ ποιουντεσ το θελημα του θ̄ῡ εκ ψυχησ **7** ⌜μετ⌝ ευνοιασ δουλευοντεσ ⌜ωσ⌝ τω κ̄ω̄ και ουκ ⌜ανθρωποισ⌝ **8** ειδοτεσ οτι ⌜εαν ποιηση εκαστοσ⌝ αγαθον τουτο ⌜κομισεται⌝ παρα ⌜⌝ κ̄ῡ ειτε δουλοσ ειτε ελευθεροσ **9** και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προσ αυτουσ ανιεντεσ την απειλην ειδοτεσ οτι και ⌜αυτων και υμων⌝ ο

κσ̄ εστιν εν ⌜ουρανοισ⌝ και προσωπολημψια ουκ ⌜εστιν⌝ παρ αυτω **10** ⌜του λοιπου δυναμουσθε⌝ εν ⌜⌝ κ̄ω̄ και εν τω κρατει τησ ισχυοσ αυτου **11** ενδυσασθε την πανοπλιαν του θ̄ῡ προσ το δυνασθαι ⌜υμασ⌝ στηναι προσ τασ μεθοδιασ του διαβολου **12** οτι ουκ εστιν ⌜ημιν⌝ η παλη προσ αιμα και σαρκα αλλα προσ τασ ⌜αρχασ προσ τασ εξουσιασ⌝ προσ τουσ κοσμοκρατορασ του σκοτουσ ⌜⌝ τουτου προσ τα πνευματικα τησ πονηριασ ⌜εν τοισ επουρανιοισ⌝ **(aiōn g165)** **13** δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θ̄ῡ ινα ⌜δυνηθητε⌝ αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα ⌜κατεργασαμενοι⌝ στηναι **14** στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσαμενοι τον θωρακα τησ δικαιοσυνησ **15** και υποδησαμενοι τουσ ποδασ εν ετοιμασια του ευαγγελιου τησ ειρηνησ **16** ⌜εν⌝ πασιν αναλαβοντεσ τον ⌜θυρεον⌝ τησ πιστεωσ εν ω δυνησεσθαι παντα τα βελη του πονηρου ⌜⌝ πεπυρωμενα σβεσαι **17** και την περικεφαλαιαν του σωτηριου ⌜δεξασθε⌝ και την μαχαιραν του πν̄σ̄ ο ⌜εστιν⌝ ρημα θ̄ῡ **18** δια πασησ προσευχησ και δεησεωσ προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πν̄ῑ και εισ αυτο ⌜⌝ αγρυπνουντεσ εν παση προσκαρτερησει και δεησει περι παντων των αγιων **19** και υπερ εμου ινα ⌜μοι δοθη⌝ λογοσ εν ανοιξει του στοματοσ μου εν παρρησια γνωρισαι το μυστηριον ⌜του ευαγγελιου⌝ **20** υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα ⌜εν αυτω παρρησιασωμαι⌝ ωσ δει με λαλησαι **21** ινα δε ⌜ειδητε και υμεισ⌝ τα κατ εμε τι πρασσω παντα ⌜γνωρισει υμιν⌝ τυχικοσ ο αγαπητοσ αδελφοσ και πιστοσ ⌜διακονοσ⌝ ⌜εν⌝ κ̄ω̄ **22** ον επεμψα προσ υμασ εισ αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τασ καρδιασ ⌜υμων⌝ **23** ειρηνη τοισ

⌜αδελφοισ⌝ και ⌜αγαπη⌝ μετα πιστεωσ απο θ̅υ̅ πατροσ και
κ̅υ̅ ι̅υ̅ χ̅υ̅ **24** η χαρισ μετα παντων των αγαπωντων τον κ̅ν̅
ημων ι̅ν̅ χ̅ν̅ εν αφθαρσια ⌜ ⌝

Προς Φιλιππησιους

1 παυλος και τειμοθεος δουλοι ⌜χυ ιυ⌝ ⌜πασιν⌝ ⌜τοισ⌝ αγιοισ εν ⌜χω ιυ τοισ ουσιν εν⌝ φιλιπποισ συν επισκοποισ και διακονοισ **2** χαρισ υμιν και ειρηνη απο θυ πατροσ ημων και κυ ιυ χυ **3** ευχαριστω τω θω μου επι παση τη μνεια υμων **4** παντοτε εν παση ⌜⌝ δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρασ την δεησιν ποιουμενοσ **5** επι τη κοινωνια υμων εισ το ευαγγελιον απο ⌜τησ⌝ πρωτησ ημερασ αχρι του νυν **6** πεποιθωσ αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενοσ εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει ⌜αχρι⌝ ⌜⌝ ημερασ ⌜χυ ιυ⌝ **7** καθωσ ⌜εστιν⌝ δικαιον εμοι ⌜τουτο⌝ φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμασ εν τε τοισ δεσμοισ μου και ⌜εν⌝ τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου ⌜συνκοινωνουσ⌝ μου τησ χαριτοσ παντασ υμασ οντασ ⌜⌝ **8** μαρτυσ γαρ ⌜μου⌝ ο θσ ⌜ωσ⌝ επιποθω παντασ υμασ εν σπλαγχνοισ ⌜χυ ιυ⌝ **9** και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον ⌜περισσευη⌝ εν επιγνωσει και παση αισθησει **10** εισ το δοκιμαζειν ⌜υμασ⌝ τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεισ και απροσκοποι εισ ⌜⌝ ημεραν χυ **11** πεπληρωμενοι ⌜καρπον⌝ δικαιοσυνησ ⌜τον⌝ δια ⌜ιυ χυ⌝ εισ δοξαν ⌜και επαινον θυ⌝ **12** γεινωσκειν δε υμασ βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εισ προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν **13** ωστε τουσ δεσμουσ μου ⌜φανερουσ⌝ εν ⌜⌝ χω ⌜γενεσθαι⌝ εν ολω τω πραιτωριω και τοισ λοιποισ ⌜πασιν⌝ **14** και τουσ πλειονασ των αδελφων εν κω πεποιθοτασ τοισ δεσμοισ μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβωσ τον λογον ⌜του θυ⌝ λαλειν **15** τινεσ μεν ⌜και⌝ δια φθονον και εριν τινεσ δε και δι ευδοκιαν τον χν ⌜κηρυσσουσιν⌝ **16** οι ⌜δε⌝

εξ εριθειασ ⌜τον⌝ χν καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι
θλιψιν ⌜εγειρειν⌝ τοισ δεσμοισ μου **17** οι ⌜μεν⌝ εξ αγαπησ
ειδοτεσ οτι εισ απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι **18** τι γαρ
⌜πλην οτι⌝ παντι τροπω ⌜ειτε⌝ προφασει ειτε αληθεια χσ
καταγγελλεται ⌜⌝ και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι
19 οιδα ⌜γαρ⌝ οτι τουτο μοι αποβησεται εισ σωτηριαν δια
τησ υμων δεησεωσ και επιχορηγιασ του πνσ ⌜ιυ χυ⌝ **20**
κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι
αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρρησια ωσ παντοτε και
νυν μεγαλυνθησεται χσ εν τω σωματι μου ειτε δια ζωησ
ειτε δια θανατου **21** εμοι γαρ το ζην χσ και το αποθανειν
κερδοσ **22** ⌜ει δε⌝ το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρποσ
εργου και τι ⌜αιρησομαι⌝ ου γνωριζω **23** συνεχομαι ⌜δε⌝
εκ των δυο την επιθυμιαν ⌜εχων εισ⌝ το αναλυσαι και
συν χω ειναι πολλω ⌜γαρ μαλλον⌝ κρεισσον **24** το δε
⌜επιμενειν⌝⌜εν⌝ τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμασ **25** και
τουτο πεποιθωσ οιδα οτι μενω και ⌜παραμενω⌝ πασιν
υμιν εισ την υμων προκοπην και χαραν τησ πιστεωσ ⌜⌝
26 ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χω ιυ εν εμοι δια
τησ εμησ παρουσιασ παλιν προσ υμασ **27** μονον αξιωσ
του ευαγγελιου ⌜του χυ⌝ πολιτευεσθαι ινα ειτε ελθων
και ιδων υμασ ⌜ειτε απων⌝⌜ακουω⌝ τα περι υμων οτι
στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντεσ τη πιστει
του ευαγγελιου **28** και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο
των αντικειμενων ητισ ⌜εστιν αυτοισ⌝ ενδιξισ απωλειασ
⌜υμων⌝ δε σωτηριασ και τουτο απο θυ **29** οτι ⌜υμιν⌝
εχαρισθη το υπερ χυ ου μονον το εισ αυτον πιστευειν
αλλα και το υπερ αυτου πασχειν **30** τον αυτον αγωνα

⌜εχοντεσ⌝ οιον ειδετε ⌜⌝ εν εμοι και νυν ακουετε ⌜εν εμοι⌝

2 ει τισ ουν παρακλησισ εν χω ει τι παραμυθιον αγαπησ ει τισ κοινωνια πνσ ει ⌜τισ⌝ σπλαγχνα και οικτειρμοι **2** πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντεσ συνψυχοι το ⌜εν⌝ φρονουντεσ **3** μηδεν ⌜κατ⌝ εριθιαν ⌜μηδε⌝⌜κατα⌝ κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλουσ ⌜ηγουμενοι⌝⌜⌝ υπερεχοντασ εαυτων **4** μη τα ⌜εαυτων⌝⌜εκαστοσ⌝⌜σκοπουντεσ⌝ αλλα και τα ετερων ⌜εκαστοι⌝ **5** τουτο ⌜⌝⌜φρονειτε⌝ εν ⌜υμιν⌝ ο ⌜και⌝ εν χω ιυ **6** οσ εν μορφη θυ υπαρχων ουχ αρπαγμον ηγησατο ⌜το⌝ ειναι ισα θω **7** ⌜αλλα⌝ εαυτον ⌜εκενωσεν⌝ μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ⌜ανθρωπων⌝ γενομενοσ και σχηματι ευρεθεισ ωσ ⌜ανθρωποσ⌝ **8** εταπεινωσεν εαυτον γενομενοσ υπηκοοσ μεχρι θανατου θανατου δε⌜⌝ σταυρου **9** διο και ο θσ αυτον ⌜υπερυψωσεν⌝ και εχαρισατο αυτω ⌜το⌝ ονομα το υπερ παν ονομα **10** ινα εν τω ονοματι ιυ ⌜⌝ παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων **11** και πασα γλωσσα ⌜εξομολογησηται⌝ οτι κσ ισ ⌜χσ⌝ εισ δοξαν θυ πατροσ **12** ωστε ⌜αγαπητοι⌝ μου καθωσ παντοτε υπηκουσατε μη ⌜ωσ⌝ εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν ⌜κατεργαζεσθε⌝ **13** ⌜⌝ θσ γαρ εστιν ο ενεργων ⌜⌝ εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ τησ ευδοκιασ ⌜⌝ **14** παντα ποιειτε χωρισ γογγυσμων και διαλογισμων **15** ινα ⌜γενησθε⌝ αμεμπτοι και ακαιρεοι τεκνα θυ ⌜αμωμα μεσον⌝ γενεασ σκολιασ και διεστραμμενησ εν οισ φαινεσθε ωσ φωστηρεσ εν κοσμω **16** λογον ζωησ ⌜επεχοντεσ⌝ εισ

καυχημα εμοι εισ ημεραν χυ οτι ουκ εισ κενον εδραμον ⌜ουδε εισ⌝ κενον εκοπιασα **17** ⌜αλλ⌝ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια τησ πιστεωσ υμων χαιρω ⌜και συνχαιρω⌝ πασιν υμιν **18** το ⌜δε⌝ αυτο και υμεισ χαιρετε ⌜και⌝ συνχαιρετε μοι **19** ελπιζω δε εν ⌜κω⌝τυ τιμοθεον ταχεωσ πεμψαι υμιν ινα καγω ⌜ευψυχω⌝ γνουσ τα περι υμων **20** ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστισ γνησιωσ τα περι υμων μεριμνησει **21** οι παντεσ γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα ⌜ιυ χυ⌝ **22** την δε δοκιμην αυτου ⌜γινωσκετε⌝ οτι ωσ πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν ⌜εισ το ευαγγελιον⌝ **23** ⌜τουτον⌝ μεν ουν ελπιζω πεμψαι ωσ αν αφιδω τα περι εμε εξαυτησ **24** πεποιθα ⌜δε⌝ εν κω οτι και αυτοσ ⌜⌝ ταχεωσ ελευσομαι ⌜⌝ **25** αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συνστρατιωτην μου υμων δε ⌜αποστολον⌝ και λειτουργον τησ χρειασ μου πεμψαι προσ υμασ **26** επειδη επιποθων ην ⌜παντασ υμασ⌝⌜⌝ και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ⌜ησθενησεν⌝ **27** και γαρ ⌜ησθενησεν⌝ παραπλησιον ⌜θανατω⌝⌜αλλα⌝ ο θσ ⌜ηλεησεν αυτον ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυπην επι λυπην σχω⌝ **28** σπουδαιοτερωσ ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντεσ αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτεροσ ω **29** ⌜προσδεχεσθε⌝ ουν αυτον εν κω μετα πασησ χαρασ και τουσ τοιουτουσ εντιμουσ εχετε **30** οτι δια το εργον ⌜χυ⌝ μεχρι θανατου ⌜ηγγισεν⌝⌜παραβολευσαμενοσ⌝ τη ψυχη ινα ⌜αναπληρωση⌝ το υμων υστερημα τησ προσ ⌜με⌝ λειτουργιασ

3 το λοιπον αδελφοι ⌜μου⌝ χαιρετε εν κω ⌜τα αυτα⌝ γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε ασφαλεσ **2** βλεπετε τουσ κυνασ βλεπετε τουσ κακουσ εργατασ

βλεπετε την κατατομην **3** ημεισ γαρ εσμεν η περιτομη οι ⌜⌝ πνι ⌜θυ⌝ λατρευοντεσ και καυχωμενοι εν χω ιυ και ουκ εν σαρκι πεποιθοτεσ **4** καιπερ εγω εχων πεποιθησιν και εν σαρκι ει τισ δοκει αλλοσ πεποιθεναι εν σαρκι ⌜εγω⌝ μαλλον **5** ⌜περιτομη⌝ οκταημεροσ εκ γενουσ ισραηλ φυλησ βενιαμειν εβραιοσ εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιοσ **6** κατα ⌜ζηλοσ⌝ διωκων ⌜την⌝ εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενοσ αμεμπτοσ **7** ⌜αλλα⌝ ατινα ⌜ην μοι⌝ κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χν ζημιαν **8** αλλα ⌜μενουνγε⌝ ⌜και⌝ ηγουμαι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον τησ γνωσεωσ ⌜χυ ιυ⌝ του κυ ⌜μου⌝ δι ον τα παντα εζημιωθην και ηγουμαι σκυβαλα ⌜⌝ ινα χν κερδησω **9** και ευρεθω εν αυτω μη εχων ⌜εμην δικαιοσυνην⌝ την εκ νομου αλλα την δια πιστεωσ χυ την εκ θυ δικαιοσυνην επι τη πιστει **10** του γνωναι αυτον και την δυναμιν τησ ⌜αναστασεωσ⌝ αυτου και ⌜⌝ κοινωνιαν ⌜⌝ παθηματων αυτου ⌜συμμορφιζομενοσ τω θανατω αυτου⌝ **11** ει πωσ καταντησω εισ την εξαναστασιν ⌜την εκ⌝ νεκρων **12** ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη ⌜⌝ τετελειωμαι διωκω δε ει ⌜και⌝ καταλαβω εφ ω ⌜και⌝ κατελημφθην υπο ⌜⌝ χυ ⌜ιυ⌝ **13** αδελφοι εγω ⌜εμαυτον ου λογιζομαι⌝ κατειληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενοσ τοισ δε εμπροσθεν επεκτεινομενοσ **14** ⌜κατα σκοπον⌝ διωκω ⌜εισ⌝ το βραβειον τησ ανω κλησεωσ ⌜του⌝ θυ ⌜εν χω ιυ⌝ **15** οσοι ουν τελειοι τουτο ⌜φρονωμεν⌝ και ει τι ετερωσ φρονειτε και τουτο ο θσ υμιν αποκαλυψει **16** πλην εισ ο ⌜εφθασαμεν⌝ τω ⌜αυτω⌝ στοιχειν ⌜⌝ **17** συνμειμηται μου γεινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τουσ ⌜ουτω⌝ περιπατουντασ καθωσ ⌜⌝ εχετε τυπον ημασ **18** πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακισ

ελεγον υμιν νυν δε ⌜και⌝ κλαιων λεγω ⌜⌝ τουσ ⌜εχθρουσ⌝ του σταυρου του χῡ **19** ων το τελοσ απωλεια ων ο θ̄σ̄ η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντεσ **20** ημων γαρ το πολειτευμα εν ουρανοισ υπαρχει εξ ου και σωτηρα ⌜απεκδεχομεθα⌝ κ̄ν ῑν χ̄ν **21** οσ μετασχηματισει το σωμα τησ ταπεινωσεωσ ημων ⌜⌝ συμμορφον τω σωματι τησ δοξησ αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι ⌜αυτω⌝ τα παντα

4 ωστε αδελφοι μου ⌜⌝ αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και στεφανοσ μου ⌜ουτωσ⌝ στηκετε εν κ̄ω̄ αγαπητοι ⌜⌝ **2** ευοδιαν παρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο ⌜φρονειν⌝ εν κ̄ω̄ **3** ⌜ναι⌝ ερωτω και ⌜σε⌝ ⌜γνησιε συζυγε⌝ συνλαμβανου αυταισ αιτινεσ εν τω ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα και κλημεντοσ και των ⌜λοιπων συνεργων μου⌝ ων τα ονοματα εν ⌜βιβλω⌝ ζωησ **4** χαιρετε εν κ̄ω̄ παντοτε παλιν ερω χαιρετε **5** το επιεικεσ υμων γνωσθητω πασιν ⌜⌝ ανθρωποισ ο κ̄σ̄ εγγυσ **6** μηδεν μεριμνατε ⌜αλλ⌝ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει ⌜μετα⌝ ευχαριστιασ ⌜⌝ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω προσ τον θ̄ν̄ **7** και η ειρηνη του ⌜θ̄ῡ⌝ η υπερεχουσα παντα ⌜νουν⌝ φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα ⌜⌝ υμων εν ⌜χ̄ω̄⌝ ῑῡ **8** το λοιπον αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαια οσα αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημα ει τισ αρετη και ει τισ επαινοσ ταυτα λογιζεσθε **9** α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδετε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θ̄σ̄ τησ ειρηνησ εσται μεθ υμων **10** εχαρην δε εν κ̄ω̄ μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε

δε **11** ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οις ειμι αυταρκησ ειναι **12** οιδα ⌜και⌝ ταπεινουσθαι οιδα και περισσευειν εν παντι και εν ⌜πασιν⌝ μεμυημαι και χορταζεσθαι και πιναν ⌜και⌝ περισσευειν και υστερεισθαι **13** παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με ⌜⌝ **14** πλην καλωσ εποιησατε συνκοινωνησαντεσ μου τη θλιψει **15** οιδατε ⌜δε⌝ και υμεισ φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακαιδονιασ ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εισ λογον δοσεωσ και λημψεωσ ει μη υμεισ ⌜μονοι⌝ **16** οτι και εν θεσσαλονεικη και απαξ και δισ ⌜εισ⌝ την χρειαν μοι επεμψατε **17** ουχ οτι ⌜επιζητω το δομα αλλα⌝ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εισ λογον υμων **18** απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι ⌜⌝ δεξαμενοσ ⌜παρα επαφροδειτου⌝ τα παρ υμων ⌜οσμην⌝ ευωδιασ θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θω̄ **19** ο δε θσ̄ μου πληρωσει πασαν χριαν υμων κατα ⌜το πλουτοσ⌝ αυτου ⌜εν⌝ δοξη εν χω̄ ιῡ **20** τω δε θω̄ και πατρι ημων ⌜⌝ η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην **(aiōn g165)** **21** ασπασασθε παντα αγιον εν χω̄ ιῡ ασπαζονται υμασ οι συν εμοι αδελφοι **22** ασπαζονται υμασ παντεσ οι αγιοι μαλιστα δε οι ⌜εκ⌝ τησ καισαροσ οικιασ **23** η χαρισ του κῡ ⌜⌝ιῡ χῡ μετα ⌜του πνευματοσ⌝ υμων ⌜αμην⌝

Προς Κολοσσαεις

1 παυλοσ αποστολοσ ⌜χυ ιυ⌝ δια θεληματοσ θυ και τιμοθεοσ ο αδελφοσ **2** τοισ εν ⌜κολοσσαισ⌝ αγιοισ και πιστοισ αδελφοισ εν χω ⌜⌝ χαρισ υμιν και ειρηνη απο θυ πατροσ ημων ⌜και κυ ιυ χυ⌝ **3** ευχαριστουμεν τω θω ⌜⌝ πατρι του κυ ημων ιυ ⌜χυ⌝ παντοτε ⌜περι⌝ υμων προσευχομενοι **4** ακουσαντεσ την πιστιν υμων εν ⌜χω⌝ ιυ και την αγαπην ⌜ην εχετε⌝ εισ παντασ τουσ αγιουσ **5** δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοισ ουρανοισ ην προηκουσατε εν τω λογω τησ αληθειασ του ευαγγελιου **6** του παροντοσ εισ υμασ καθωσ και εν παντι τω κοσμω ⌜εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον⌝ καθωσ και εν υμιν αφ ησ ημερασ ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θυ εν αληθεια **7** καθωσ ⌜⌝ εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ⌜οσ⌝ ⌜εστιν⌝ πιστοσ υπερ ⌜ημων⌝ διακονοσ του χυ **8** ο και δηλωσασ ημιν την υμων αγαπην εν πνι **9** δια τουτο και ημεισ αφ ησ ημερασ ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι ⌜και αιτουμενοι⌝ ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματοσ αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη **10** περιπατησαι ⌜⌝ αξιωσ του κυ εισ πασαν αρεσκιαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντεσ και αυξανομενοι ⌜τη επιγνωσει⌝ του θυ **11** εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατοσ τησ δοξησ αυτου εισ πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρασ **12** ⌜⌝ ευχαριστουντεσ ⌜⌝ τω ⌜⌝ πατρι τω ⌜⌝ ικανωσαντι ⌜υμασ⌝ εισ την μεριδα του κληρου των αγιων ⌜εν⌝ τω φωτι **13** οσ ερρυσατο ημασ εκ τησ εξουσιασ του σκοτουσ και μετεστησεν εισ την βασιλειαν του υιου τησ αγαπησ αυτου **14** εν ω ⌜εχομεν⌝

την απολυτρωσιν ⌜⌝ την αφεσιν των αμαρτιων **15** οσ εστιν
εικων ⌜του θ̅υ̅ του αορατου⌝ πρωτοτοκοσ πασησ κτισεωσ
16 οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα ⌜⌝ εν τοισ ουρανοισ και
⌜⌝ επι τησ γησ τα ορατα και τα αορατα ειτε θρονοι ειτε
κυριοτητεσ ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι ⌜τα παντα⌝ δι αυτου
και εισ αυτον ⌜εκτισται⌝ **17** και αυτοσ ⌜εστιν⌝ προ παντων
και τα παντα ⌜εν⌝ αυτω ⌜συνεστηκεν⌝ **18** και αυτοσ εστιν
η κεφαλη του σωματοσ τησ εκκλησιασ ⌜οσ⌝ εστιν ⌜η⌝ αρχη
πρωτοτοκοσ ⌜εκ⌝ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτοσ
πρωτευων **19** οτι εν αυτω ⌜ευδοκησεν⌝ παν το πληρωμα
κατοικησαι **20** και δι αυτου ⌜αποκαταλλαξαι⌝ τα παντα
εισ αυτον ειρηνοποιησασ δια του αιματοσ του σταυρου
⌜αυτου δι αυτου⌝ ειτε τα επι ⌜τησ⌝ γησ ειτε τα ⌜εν⌝ τοισ
ουρανοισ **21** και υμασ ποτε οντασ απηλλοτριωμενουσ
και εχθρουσ τη διανοια εν τοισ εργοισ τοισ πονηροισ **22**
⌜νυνι⌝ δε ⌜αποκατηλλαγητε⌝⌜εν⌝ τω σωματι τησ σαρκοσ
αυτου δια του θανατου ⌜⌝ παραστησαι υμασ αγιουσ και
αμωμουσ και ανεγκλητουσ κατενωπιον αυτου **23** ει γε
επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι ⌜και⌝
μη ⌜μετακεινουμενοι⌝ απο τησ ελπιδοσ του ευαγγελιου
ου ηκουσατε του κηρυχθεντοσ εν παση ⌜⌝ κτισει τη υπο
τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλοσ ⌜διακονοσ⌝ **24**
⌜⌝ νυν χαιρω εν τοισ ⌜παθημασιν⌝⌜υπερ⌝ υμων και
⌜ανταναπληρω⌝ τα υστερηματα των θλιψεων του χ̅υ̅ εν τη
σαρκι μου υπερ του σωματοσ αυτου ⌜ο⌝ εστιν η εκκλησια
25 ησ εγενομην εγω ⌜⌝ διακονοσ κατα την οικονομιαν
του θ̅υ̅ την δοθεισαν μοι εισ υμασ πληρωσαι τον λογον
του θ̅υ̅ **26** το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των
αιωνων και απο των γενεων ⌜νυν⌝ δε εφανερωθη τοισ

αγιοισ αυτου **(aiōn g165)** **27** οισ ηθελησεν ο θ̅σ̅ γνωρισαι ⌜τι το πλουτοσ⌝ ⌜τησ δοξησ⌝ του μυστηριου ⌜τουτου⌝ εν τοισ εθνεσιν ⌜ο⌝ ⌜εστιν⌝ χ̅σ̅ εν υμιν η ελπισ τησ δοξησ **28** ον ημεισ ⌜καταγγελλομεν⌝ νουθετουντεσ παντα ανθρωπον και διδασκοντεσ παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χ̅ω̅ ⌜⌝ **29** εισ ο και κοπιω αγωνιζομενοσ κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

2 θελω γαρ υμασ ⌜ειδεναι⌝ ηλικον αγωνα εχω ⌜υπερ⌝ υμων και των εν λαοδικια και οσοι ουχ ⌜εορακαν⌝ ⌜⌝ το προσωπον μου ⌜εν σαρκι⌝ **2** ινα παρακληθωσιν αι καρδιαι αυτων ⌜συμβιβασθεντεσ⌝ εν αγαπη και εισ ⌜παν πλουτοσ⌝ τησ πληροφοριασ τησ συνεσεωσ εισ επιγνωσιν του μυστηριου του θ̅υ̅ ⌜⌝ χ̅υ̅ **3** εν ω ⌜εισιν⌝ παντεσ οι θησαυροι τησ σοφιασ και ⌜⌝ γνωσεωσ αποκρυφοι **4** τουτο ⌜⌝ λεγω ινα ⌜μηδεισ⌝ ⌜υμασ⌝ παραλογιζηται εν πιθανολογια **5** ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα τησ εισ χ̅ν̅ πιστεωσ υμων **6** ωσ ουν παρελαβετε τον χ̅ν̅ ι̅ν̅ τον κ̅ν̅ εν αυτω περιπατειτε **7** ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι ⌜εν αυτω⌝ και βεβαιουμενοι ⌜τη⌝ πιστει καθωσ εδιδαχθητε περισσευοντεσ ⌜εν⌝ ευχαριστια **8** βλεπετε μη τισ ⌜υμασ εσται⌝ ο συλαγωγων δια τησ φιλοσοφιασ και ⌜κενησ⌝ απατησ κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχια του κοσμου και ου κατα χ̅ν̅ **9** οτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα τησ θεοτητοσ σωματικωσ **10** και εσται εν αυτω πεπληρωμενοι ⌜οσ⌝ εστιν η κεφαλη πασησ ⌜⌝ αρχησ ⌜και εξουσιασ⌝ **11** εν ω και περιετμηθητε περιτομη αχειροποιητω εν τη

απεκδυσει του σωματος ⌜⌝ τησ σαρκοσ εν τη περιτομη του χυ **12** συνταφεντεσ αυτω εν τω ⌜βαπτισμω⌝ εν ω και ⌜συνηγερθητε⌝ δια τησ πιστεωσ τησ ενεργειασ του θυ του εγειραντοσ αυτον εκ ⌜⌝ νεκρων **13** και υμασ νεκρουσ οντασ ⌜εν⌝ τοισ ⌜παραπτωμασιν⌝ και τη ακροβυστια τησ σαρκοσ υμων ⌜συνεζωοποιησεν⌝ ⌜ημασ⌝ ⌜συν⌝ αυτω χαρισαμενοσ ⌜ημιν⌝ ⌜παντα τα παραπτωματα⌝ **14** εξαλειψασ το καθ ημων χειρογραφον τοισ δογμασιν ο ην υπεναντιον ⌜ημιν⌝ και αυτο ⌜ηρκεν⌝ εκ ⌜του⌝ μεσου προσηλωσασ αυτο τω σταυρω **15** απεκδυσαμενοσ τασ αρχασ και τασ εξουσιασ ⌜⌝ εδιγματισεν εν παρρησια θριαμβευσασ αυτουσ εν αυτω **16** μη ουν ⌜τισ⌝ υμασ κρινετω εν βρωσει ⌜και⌝ εν ποσει η εν μερει εορτησ η ⌜νεομηνιασ⌝ η σαββατων **17** ⌜α⌝ ⌜εστιν⌝ σκια των μελλοντων το δε σωμα ⌜του⌝ χυ **18** μηδεισ υμασ καταβραβευετω θελων ⌜εν⌝ ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των ⌜⌝ αγγελων α ⌜⌝ εορακεν εμβατευων εικη φυσιουμενοσ υπο του νοοσ τησ σαρκοσ ⌜αυτου⌝ **19** και ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα ⌜⌝ δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συνβιβαζομενον ⌜αυξει⌝ την αυξησιν του θυ **20** ει ⌜απεθανετε⌝ συν ⌜⌝ χω απο των στοιχιων του κοσμου τι ωσ ζωντεσ εν κοσμω δογματιζεσθε **21** μη αψη μηδε γευση μηδε θιγησ **22** ⌜α εστιν παντα⌝ εισ φθοραν τη αποχρησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλειασ των ανθρωπων **23** ατινα ⌜εστιν⌝ λογον μεν εχοντα σοφιασ εν εθελοθρησκια και ταπεινοφροσυνη ⌜και⌝ αφιδια σωματοσ ουκ εν τιμη τινι προσ πλησμονην τησ σαρκοσ

3 ει ουν συνηγερθητε ⌜τω⌝ χω ⌜τα ανω ζητειτε ου ο χσ εστιν εν δεξια του θυ καθημενοσ⌝ **2** τα ανω φρονειτε

μη τα επι τησ γησ **3** απεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χω̄ εν τω θω̄ **4** οταν ο χσ̄ φανερωθη η ζωη ⌜υμων⌝ τοτε και υμεισ ⌜συν αυτω φανερωθησεσθε⌝ εν δοξη **5** νεκρωσατε ουν τα μελη ⌜⌝ τα επι τησ γησ πορνειαν ακαθαρσιαν παθοσ επιθυμιαν ⌜κακην⌝ και την πλεονεξιαν ητισ εστιν ειδωλολατρια **6** ⌜δι⌝⌜α⌝ ερχεται ⌜η⌝ οργη του θῡ ⌜⌝ **7** εν οισ και υμεισ περιεπατησατε ποτε οτε εζητε εν ⌜τουτοισ⌝ **8** νυνι δε αποθεσθε ⌜και υμεισ⌝ τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματοσ υμων **9** μη ⌜ψευδεσθε⌝ εισ αλληλουσ απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταισ πραξεσιν αυτου **10** και ⌜ενδυσαμενοι⌝ τον νεον ⌜τον⌝ ανακαινουμενον εισ επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντοσ αυτον **11** οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιοσ περιτομη και ακροβυστια βαρβαροσ σκυθησ δουλοσ ⌜⌝ ελευθεροσ αλλα ⌜παντα⌝ και εν ⌜πασιν⌝ χσ̄ **12** ενδυσασθε ουν ωσ εκλεκτοι ⌜του⌝ θῡ αγιοι ⌜και⌝ ηγαπημενοι σπλαγχνα ⌜οικτειρμου⌝ χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην ⌜πραυτητα⌝ μακροθυμιαν **13** ανεχομενοι αλληλων ⌜⌝ και χαριζομενοι εαυτοισ εαν τισ προσ τινα εχη ⌜μομφην⌝ καθωσ και ο ⌜κσ̄⌝ εχαρισατο υμιν ⌜ουτωσ⌝ και υμισ **14** επι ⌜πασιν⌝ δε τουτοισ την αγαπην ⌜ο⌝⌜εστιν⌝ συνδεσμοσ τησ τελειοτητοσ **15** και η ειρηνη του ⌜χῡ⌝ βραβευετω εν ταισ καρδιαισ υμων εισ ην και εκληθητε εν ⌜ενι⌝ σωματι και ευχαριστοι γινεσθε **16** ο λογοσ του ⌜χῡ⌝⌜ενοικειτω⌝ εν υμιν πλουσιωσ εν παση σοφια διδασκοντεσ και νουθετουντεσ εαυτουσ ψαλμοισ ⌜⌝ υμνοισ ⌜⌝ ωδαισ ⌜πνευματικαισ⌝ εν ⌜τη⌝ χαριτι αδοντεσ εν ⌜ταισ καρδιαισ⌝ υμων τω ⌜θω̄⌝ **17** και παν ο τι ⌜εαν⌝ ποιητε εν λογω η εν εργω παντα ⌜εν⌝ ονοματι ⌜κῡ⌝ιῡ ⌜⌝

ευχαριστουντεσ τω θ̅ω̅ ⌜⌝ πατρι δι αυτου **18** αι γυναικεσ υποτασσεσθε τοισ ⌜⌝ ανδρασιν ωσ ανηκεν εν κ̅ω̅ **19** οι ανδρεσ αγαπατε τασ γυναικασ και μη πικραινεσθε προσ ⌜αυτασ⌝ **20** τα τεκνα υπακουετε τοισ ⌜γονευσιν⌝ κατα παντα τουτο γαρ ⌜ευαρεστον εστιν⌝⌜εν⌝ κ̅ω̅ **21** οι πατερεσ μη ⌜ερεθιζετε⌝ τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν **22** οι δουλοι υπακουετε ⌜κατα παντα⌝ τοισ κατα σαρκα κυριοισ μη ⌜⌝ εν ⌜οφθαλμοδουλεια⌝ ωσ ανθρωπαρεσκοι ⌜αλλ⌝ εν απλοτητι καρδιασ φοβουμενοι τον ⌜κ̅ν̅⌝ **23** ⌜⌝ ο ⌜⌝ ⌜εαν⌝ ποιητε εκ ψυχησ ⌜εργαζεσθε⌝ ωσ τω κ̅ω̅ ⌜και⌝ ουκ ανθρωποισ **24** ειδοτεσ οτι απο ⌜⌝ κ̅υ̅ ⌜απολημψεσθε⌝ την ανταποδοσιν τησ κληρονομιασ τω ⌜⌝ κ̅ω̅ χ̅ω̅ δουλευετε **25** ο ⌜γαρ⌝ αδικων ⌜κομιειται⌝ ο ⌜ηδικησεν⌝ και ουκ ⌜εστιν⌝ προσωπολημψια

4 οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοισ δουλοισ ⌜παρεχεσθε⌝ ειδοτεσ οτι και υμεισ ⌜εχετε⌝ κ̅ν̅ εν ⌜ουρανω⌝ **2** τη προσευχη ⌜⌝ προσκαρτεριτε γρηγορουντεσ ⌜εν αυτη⌝ εν ευχαριστια **3** προσευχομενοι ⌜αμα⌝ και περι ημων ινα ο θ̅σ̅ ⌜ανοιξη⌝ ημιν θυραν του λογου ⌜⌝ λαλησαι το μυστηριον του ⌜χ̅υ̅⌝ δι ⌜ο⌝ και δεδεμαι **4** ινα φανερωσω αυτο ωσ δει με λαλησαι **5** εν σοφια περιπατειτε προσ τουσ εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι **6** ο λογοσ υμων παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενοσ ειδεναι πωσ δει υμασ ενι εκαστω αποκρινεσθαι **7** τα ⌜⌝ κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικοσ ο αγαπητοσ αδελφοσ και πιστοσ διακονοσ ⌜και συνδουλοσ⌝ εν κ̅ω̅ **8** ον επεμψα προσ υμασ εισ αυτο τουτο ινα ⌜γνωτε⌝ τα περι ⌜υμων⌝ και παρακαλεση τασ καρδιασ υμων **9** συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω ⌜οσ⌝ εστιν εξ υμων παντα υμιν

⌜γνωρισουσιν⌝ τα ωδε **10** ασπαζεται υμας αρισταρχος
ο συναιχμαλωτος μου και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα
περι ου ελαβετε εντολας εαν ελθη προς υμας ⌜δεξασθε⌝
αυτον **11** και ιησους ο λεγομενος ιουστος οι οντες εκ ⌜⌝
περιτομης ουτοι μονοι συνεργοι εις την βασιλειαν του θυ
οιτινες εγενηθησαν ⌜μοι⌝ παρηγορια **12** ασπαζεται υμας
επαφρας ο εξ υμων δουλος χυ ⌜ιυ⌝ παντοτε αγωνιζομενος
υπερ ⌜υμων⌝ εν ταις προσευχαις ινα ⌜σταθητε⌝ τελειοι
και ⌜πεπληροφορημενοι⌝ εν παντι θεληματι του θυ **13**
μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει ⌜πολυν πονον⌝ υπερ υμων και
των εν λαοδικια και των εν ιεραπολει **14** ασπαζεται υμας
λουκας ο ιατρος ο αγαπητος και δημας **15** ασπασασθε
τους εν λαοδικια αδελφους και νυμφαν και την κατ
οικον ⌜αυτων⌝ εκκλησιαν **16** και οταν αναγνωσθη παρ
υμιν ⌜η επιστολη⌝ ποιησατε ινα και εν τη λαοδικαιων
εκκλησια αναγνωσθη και την εκ λαοδικιας ινα και υμεις
αναγνωτε **17** και ειπατε αρχιππω βλεπε την διακονιαν ην
παρελαβες εν κω ινα αυτην πληροις **18** ο ασπασμος τη
εμη χειρι παυλου μνημονευετε μου των δεσμων η χαρις
μεθ υμων ⌜⌝

Προς Θεσσαλονικεις Α΄

1 παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονεικεων εν θ̄ω̄ πατρι ⌜⌝ και ⌜κ̄ω̄⌝ ι̅υ̅ ⌜χ̄ω̄⌝ χαρισ υμιν και ειρηνη ⌜⌝ **2** ευχαριστουμεν τω θ̄ω̄ παντοτε ⌜περι⌝ παντων ⌜υμων⌝ μνειαν ⌜⌝⌜ποιουμενοι⌝ επι των προσευχων ⌜ημων⌝ αδειαλιπτωσ **3** μνημονευοντεσ υμων του εργου τησ πιστεωσ και του κοπου τησ αγαπησ και τησ υπομονησ ⌜τησ ελπιδοσ⌝ του κ̄ῡ ημων ι̅υ̅ χ̄ῡ εμπροσθεν του θ̄ῡ και πατροσ ημων **4** ειδοτεσ αδελφοι ηγαπημενοι υπο ⌜του⌝ θ̄ῡ την εκλογην υμων **5** οτι το ευαγγελιον ⌜ημων⌝ ουκ εγενηθη ⌜εισ⌝ υμασ εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πν̄ῑ αγιω και ⌜⌝ πληροφορια πολλη καθωσ οιδατε οιοι εγενηθημεν ⌜⌝ υμιν δι υμασ **6** και υμεισ μιμηται ημων εγενηθητε και του ⌜κ̄ῡ⌝ δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρασ ⌜⌝ πν̄σ̄ αγιου **7** ωστε γενεσθαι υμασ ⌜τυπουσ⌝⌜πασιν⌝ τοισ πιστευουσιν εν τη μακαιδονια και ⌜εν⌝ τη αχαια **8** ⌜αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογοσ του κ̄ῡ ου μονον εν τη μακεδονια και εν τη αχαια⌝ ⌜αλλ⌝⌜εν⌝ παντι τοπω η πιστισ υμων η προσ τον θ̄ν̄ εξεληλυθεν ωστε μη χρειαν ⌜εχειν ημασ⌝⌜λαλειν⌝ τι **9** αυτοι γαρ περι ⌜ημων⌝ απαγγελλουσιν οποιαν εισοδον ⌜εσχομεν⌝ προσ υμασ και πωσ επεστρεψατε προσ τον θ̄ν̄ απο των ειδωλων δουλευειν θ̄ω̄ ζωντι και αληθινω **10** και ⌜αναμενειν⌝ τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ ⌜των⌝ νεκρων ι̅ν̅ τον ρυομενον ημασ ⌜εκ⌝ τησ οργησ τησ ερχομενησ

2 αυτοι γαρ οιδατε ⌜αδελφοι⌝ την εισοδον ημων την προσ υμασ οτι ου κενη γεγονεν **2** αλλα ⌜⌝ προπαθοντεσ και υβρισθεντεσ καθωσ οιδατε εν φιλιπποισ επαρρησιασαμεθα

εν τω θ̄ω̄ ημων λαλησαι προσ υμασ το ευαγγελιον του θ̄ῡ εν πολλω αγωνι **3** η γαρ παρακλησισ ημων ουκ εκ πλανησ ουδε εξ ακαθαρσιασ ⌜ουδε⌝ εν δολω **4** αλλα καθωσ δεδοκιμασμεθα υπο του θ̄ῡ πιστευθηναι το ευαγγελιον ⌜ουτωσ⌝ λαλουμεν ουχ ωσ ανθρωποισ αρεσκοντεσ αλλα ⌜⌝ θ̄ω̄ τω δοκιμαζοντι τασ καρδιασ ημων **5** ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακιασ εγενηθημεν καθωσ οιδατε ουτε ⌜εν⌝ προφασει πλεονεξιασ θ̄σ̄ μαρτυσ **6** ουτε ζητουντεσ εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ ⌜υμων⌝ ουτε ⌜απ⌝ αλλων ⌜⌝ **7** δυναμενοι εν βαρει ειναι ωσ χ̄ῡ αποστολοι ⌜αλλα⌝ εγενηθημεν ⌜νηπιοι⌝ εν μεσω υμων ωσ ⌜εαν⌝ τροφοσ θαλπη τα εαυτησ τεκνα **8** ουτωσ ⌜ομειρομενοι⌝ υμων ⌜ευδοκουμεν⌝ μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θ̄ῡ αλλα και τασ εαυτων ψυχασ διοτι αγαπητοι ημιν ⌜εγενηθητε⌝ **9** μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτοσ ⌜⌝ και ημερασ εργαζομενοι προσ το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν ⌜εισ υμασ⌝ το ευαγγελιον του θ̄ῡ **10** υμεισ μαρτυρεσ και ο θ̄σ̄ ωσ οσιωσ και δικαιωσ και αμεμπτωσ υμιν τοισ ⌜πιστευουσιν⌝ εγενηθημεν **11** καθαπερ οιδατε ωσ ενα εκαστον υμων ωσ πατηρ τεκνα εαυτου **12** παρακαλουντεσ ⌜υμασ⌝ και παραμυθουμενοι ⌜και μαρτυρομενοι⌝ εισ το ⌜περιπατειν⌝ υμασ αξιωσ του θ̄ῡ του ⌜καλεσαντοσ⌝ υμασ εισ την εαυτου βασιλειαν και δοξαν **13** ⌜και⌝ δια τουτο και ημεισ ευχαριστουμεν τω θ̄ω̄ αδιαλειπτωσ οτι παραλαβοντεσ λογον ακοησ παρ ημων του θ̄ῡ εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθωσ ⌜αληθωσ εστιν⌝ λογον θ̄ῡ οσ και ενεργειται εν ⌜υμιν⌝ τοισ πιστευουσιν ⌜⌝ **14** υμεισ γαρ μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θ̄ῡ

⌜των⌝ ουσων εν τη ιουδαια εν χω ιυ οτι ⌜τα αυτα⌝ επαθετε
και υμεισ υπο των ιδιων συμφυλετων καθωσ και αυτοι
υπο των ιουδαιων **15** των και τον κν αποκτειναντων
ιν και τουσ ⌜⌝ προφητασ και ⌜ημασ⌝ εκδιωξαντων και
θω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποισ εναντιων **16**
κωλυοντων ημασ τοισ ⌜εθνεσιν⌝ λαλησαι ινα σωθωσιν
εισ το αναπληρωσαι αυτων ⌜τασ αμαρτιασ⌝ παντοτε
⌜εφθασεν⌝ δε ⌜επ αυτουσ η οργη⌝ εισ τελοσ **17** ημεισ
δε αδελφοι απορφανισθεντεσ αφ υμων προσ καιρον
ωρασ προσωπω ου καρδια περισσοτερωσ εσπουδασαμεν
το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια **18** ⌜διοτι⌝
ηθελησαμεν ελθειν προσ ⌜υμασ⌝ εγω μεν παυλοσ και
απαξ και δισ και ενεκοψεν ημασ ο σατανασ **19** τισ γαρ
ημων ελπισ η χαρα η στεφανοσ ⌜καυχησεωσ⌝⌜η⌝ ουχι και
υμεισ εμπροσθεν του κυ ημων ιυ ⌜⌝ εν τη αυτου παρουσια
20 υμεισ γαρ εσται η δοξα ημων και ⌜η⌝ χαρα

3 ⌜διο⌝ μηκετι στεγοντεσ ⌜ηυδοκησαμεν⌝ καταλειφθηναι
εν αθηναισ μονοι **2** και επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον
ημων και ⌜διακονον⌝⌜του θυ⌝ εν τω ευαγγελιω του χυ
εισ το στηριξαι υμασ και παρακαλεσαι ⌜υπερ⌝ τησ πιστεωσ
υμων **3** ⌜το⌝ μηδενα σαινεσθαι εν ταισ ⌜θλιψεσι⌝ ταυταισ
αυτοι γαρ οιδατε οτι εισ τουτο κειμεθα **4** και γαρ οτε προσ
υμασ ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι
καθωσ και εγενετο και οιδατε **5** δια τουτο καγω μηκετι
στεγων επεμψα εισ το γνωναι την ⌜πιστιν υμων⌝ μη
πωσ επειρασεν υμασ ο πειραζων και εισ κενον γενηται
ο κοποσ ημων **6** αρτι δε ελθοντοσ τιμοθεου προσ ημασ
αφ υμων και ευαγγελισαμενου ⌜ημιν⌝ την ⌜⌝ πιστιν και
την αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην

παντοτε επιποθουντεσ ημασ ιδειν καθαπερ και ημεισ υμασ **7** δια τουτο ⌜παρεκληθημεν⌝ αδελφοι εφ υμιν επι παση τη ⌜αναγκη και θλιψει⌝⌜ημων⌝ δια τησ ⌜υμων πιστεωσ⌝ **8** οτι νυν ζωμεν εαν υμεισ ⌜στηκετε⌝ εν κω **9** τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω ⌜θω⌝ ανταποδουναι περι ⌜υμων⌝ επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμασ εμπροσθεν του ⌜θυ⌝ ημων **10** νυκτοσ και ημερασ υπερεκπερισσου δεομενοι εισ το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα τησ πιστεωσ υμων **11** αυτοσ δε ο θσ και πατηρ ημων και ο κσ ημων ισ⌜⌝ κατευθυναι την οδον ⌜ημων⌝ προσ υμασ **12** υμασ δε ο ⌜κσ⌝ πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εισ αλληλουσ και εισ παντασ καθαπερ και ημεισ εισ υμασ **13** εισ το στηριξαι υμων τασ καρδιασ ⌜αμεμπτουσ⌝ εν ⌜αγιωσυνη⌝ εμπροσθεν του θυ και πατροσ ημων εν τη παρουσια του κυ ημων ιυ⌜⌝ μετα παντων των αγιων αυτου ⌜αμην⌝

4⌜⌝ λοιπον ⌜ουν⌝ αδελφοι ερωτωμεν υμασ και παρακαλουμεν εν⌜⌝ κω ιυ⌜⌝ καθωσ παρελαβετε παρ ημων το πωσ δει υμασ περιπατειν και αρεσκειν θω ⌜καθωσ και περιπατειτε⌝ ινα ⌜περισσευητε⌝ μαλλον **2** οιδατε γαρ τινασ παραγγελιασ ⌜εδωκαμεν⌝ υμιν δια του κυ ιυ **3** τουτο γαρ ⌜εστιν⌝⌜⌝ θελημα του θυ ο αγιασμοσ υμων απεχεσθαι υμασ απο τησ πορνειασ **4** ειδεναι ⌜εκαστον⌝ υμων το εαυτου σκευοσ κτασθαι εν αγιασμω και⌜⌝ τιμη **5** μη εν παθει επιθυμιασ καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θν **6** το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικοσ⌜⌝ κσ περι παντων τουτων καθωσ ⌜και⌝⌜προειπαμεν⌝ υμιν και διεμαρτυραμεθα **7** ου γαρ εκαλεσεν ημασ ο θσ επι ακαθαρσια ⌜αλλ⌝ εν αγιασμω

8 τοιγαρουν ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θν̄ τον ⌜⌝⌜διδοντα⌝⌜το πνα̅ αυτου⌝ το αγιον εισ ⌜υμασ⌝ **9** περι δε τησ φιλαδελφιασ ου χρειαν ⌜εχετε⌝ γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεισ θεοδιδακτοι εστε εισ το αγαπαν αλληλουσ **10** και γαρ ποιειτε αυτο ⌜⌝ εισ παντασ τουσ αδελφουσ ⌜τουσ⌝ εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν δε υμασ ⌜αδελφοι⌝ περισσευειν μαλλον **11** και ⌜φιλοτιμεισθαι⌝ ησυχαζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταισ ⌜ιδιαισ⌝ χερσιν υμων καθωσ ⌜υμιν παρηγγιλαμεν⌝ **12** ινα περιπατητε ευσχημονωσ προσ τουσ εξω και μηδενοσ χρειαν εχητε **13** ου ⌜θελομεν⌝ δε υμασ αγνοειν αδελφοι περι των ⌜κοιμωμενων⌝ ινα μη ⌜λυπησθε⌝ καθωσ και οι λοιποι οι μη εχοντεσ ελπιδα **14** ει γαρ ⌜πιστευομεν⌝ οτι ιν̄σ̄ ⌜απεθανεν⌝ και ανεστη ⌜ουτωσ⌝⌜και ο θν̄σ̄⌝ τουσ κοιμηθεντασ δια του ιῡ αξει συν αυτω **15** τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κῡ οτι ημεισ οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι εισ την παρουσιαν του ⌜κῡ⌝ ου μη φθασωμεν τουσ κοιμηθεντασ **16** οτι αυτοσ ο κσ̄ εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θῡ καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χω̄ αναστησονται πρωτον **17** επειτα ημεισ οι ζωντεσ οι ⌜περιλειπομενοι⌝ αμα συν αυτοισ αρπαγησομεθα εν νεφελαισ εισ απαντησιν του κῡ εισ αερα και ⌜ουτωσ⌝ παντοτε ⌜συν⌝ κω̄ εσομεθα **18** ωστε παρακαλειτε αλληλουσ εν τοισ λογοισ τουτοισ

5 περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χρειαν εχετε ⌜υμιν γραφεσθαι⌝ **2** αυτοι γαρ ακριβωσ οιδατε οτι ⌜⌝ ημερα κῡ ωσ κλεπτησ εν νυκτι ουτωσ ερχεται **3** οταν ⌜⌝ λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε αιφνιδιοσ ⌜επισταται αυτοισ⌝ ολεθροσ ωσπερ η ωδειν τη

εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν **4** υμεισ δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα ⌜η ημερα υμασ⌝ ωσ ⌜κλεπτασ⌝ καταλαβη **5** παντεσ ⌜γαρ⌝ υμεισ υιοι φωτοσ εστε και υιοι ημερασ ουκ εσμεν νυκτοσ ουδε σκοτουσ **6** αρα ουν μη καθευδωμεν ωσ ⌜⌝ οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και ⌜νηφωμεν⌝ **7** οι γαρ καθευδοντεσ νυκτοσ ⌜καθευδουσιν⌝ και οι ⌜μεθυσκομενοι⌝ νυκτοσ ⌜μεθυουσιν⌝ **8** ημεισ δε ημερασ οντεσ νηφωμεν ενδυσαμενοι θωρακα πιστεωσ ⌜και αγαπησ⌝ και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριασ **9** οτι ουκ εθετο ⌜ημασ ο θ̅σ̅⌝ εισ οργην ⌜αλλα⌝ εισ περιποιησιν σωτηριασ δια του κ̅υ̅ ημων ι̅υ̅ ⌜χ̅υ̅⌝ **10** του αποθανοντοσ ⌜περι⌝ ημων ⌜⌝ ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ⌜ζησωμεν⌝ **11** διο παρακαλειτε αλληλουσ και οικοδομειτε εισ τον ⌜ενα⌝ καθωσ και ποιειτε **12** ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι ειδεναι τουσ κοπιωντασ εν υμιν και ⌜προισταμενουσ⌝ υμων εν κ̅ω̅ και ⌜νουθετουντασ⌝ υμασ **13** και ⌜ηγεισθαι⌝ αυτουσ ⌜υπερεκπερισσου⌝ εν αγαπη δια το εργον αυτων ⌜⌝ ειρηνευετε εν ⌜εαυτοισ⌝ **14** παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι νουθετειτε τουσ ατακτουσ παραμυθεισθε τουσ ολιγοψυχουσ αντεχεσθε των ασθενων ⌜⌝ μακροθυμειτε προσ παντασ **15** ορατε μη τισ κακον αντι κακου τινι ⌜αποδω⌝ αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε ⌜και⌝ εισ αλληλουσ και εισ παντασ **16** παντοτε χαιρετε **17** αδιαλειπτωσ προσευχεσθε **18** εν παντι ευχαριστειτε τουτο γαρ ⌜⌝ θελημα ⌜⌝ θ̅υ̅ ⌜εν χ̅ω̅ ι̅υ̅ εισ υμασ⌝ **19** το π̅ν̅α̅ μη σβεννυτε **20** προφητειασ μη εξουθενειτε **21** παντα ⌜⌝ δοκιμαζετε το καλον κατεχετε **22** απο παντοσ ειδουσ πονηρου ⌜απεχεσθε⌝ **23** ⌜αυτοσ δε ο⌝ θ̅σ̅ τησ ειρηνησ αγιασαι υμασ ολοτελεισ και ολοκληρον

υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτως εν τη παρουσια του κυ ημων ιυ χυ τηρηθειη **24** πιστος ο καλων ⌜υμας⌝ ος και ποιησει **25** αδελφοι προσευχεσθε ⌜και⌝ περι ημων **26** ασπασασθε τους αδελφους παντας εν φιληματι αγιω **27** ⌜ενορκιζω⌝ υμας τον κν αναγνωσθηναι την επιστολην ⌜πασιν⌝ τοις ⌜αδελφοις⌝ **28** η χαρις του κυ ημων ιυ χυ μεθ υμων ⌜αμην⌝

Προς Θεσσαλονικεις Β΄

1 παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θ̅ω̅ ⌜⌝ πατρι ημων και κ̅ω̅ ι̅υ̅ χ̅ω̅ **2** χαρισ υμιν και ειρηνη απο θ̅υ̅ πατροσ ⌜ημων⌝ και κ̅υ̅ ι̅υ̅ χ̅υ̅ **3** ευχαριστειν οφειλομεν τω θ̅ω̅ παντοτε περι υμων αδελφοι καθωσ αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστισ υμων και πλεοναζει η αγαπη ενοσ εκαστου παντων ⌜υμων⌝ εισ αλληλουσ **4** ωστε ⌜αυτουσ ημασ⌝ εν υμιν ⌜ενκαυχασθαι⌝ εν ταισ εκκλησιαισ του θ̅υ̅ υπερ τησ υπομονησ υμων και πιστεωσ εν ⌜πασιν⌝ τοισ διωγμοισ υμων και ταισ θλιψεσιν αισ ⌜ανεχεσθε⌝ **5** ενδειγμα τησ δικαιασ κρισεωσ του θ̅υ̅ εισ το καταξιωθηναι υμασ τησ βασιλειασ του θ̅υ̅ υπερ ησ και πασχετε **6** ειπερ δικαιον παρα ⌜⌝ θ̅ω̅ ανταποδουναι τοισ θλιβουσιν υμασ θλιψιν **7** και υμιν τοισ θλιβομενοισ ανεσιν μεθ ⌜ημων⌝ εν τη αποκαλυψει του κ̅υ̅ ι̅υ̅ απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεωσ αυτου **8** εν ⌜πυρι φλογοσ⌝ διδοντοσ εκδικησιν τοισ μη ⌜ειδοσι⌝ θ̅ν̅ και τοισ μη ⌜υπακουουσιν⌝ τω ευαγγελιω του κ̅υ̅ ημων ι̅υ̅ ⌜χ̅υ̅⌝ **9** οιτινεσ δικην ⌜τισουσιν⌝⌜ολεθρον⌝ αιωνιον απο προσωπου του κ̅υ̅ και απο τησ δοξησ τησ ισχυοσ αυτου **(aiōnios g166)** **10** οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοισ αγιοισ αυτου και θαυμασθηναι εν ⌜πασιν⌝ τοισ ⌜πιστευσασιν⌝ οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμασ εν τη ημερα εκεινη **11** εισ ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμασ αξιωση τησ κλησεωσ ο θ̅σ̅ ημων και ⌜πληρωση⌝ πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνησ και εργον πιστεωσ εν δυναμει **12** οπωσ ενδοξασθη το ονομα του κ̅υ̅ ημων ι̅υ̅ ⌜⌝ εν υμιν και ⌜υμεισ⌝ εν αυτω κατα την χαριν του θ̅υ̅ ημων και κ̅υ̅ ι̅υ̅ χ̅υ̅

2 ερωτωμεν δε υμας αδελφοι υπερ της παρουσιας του κυ
⌜ημων⌝ ιυ χυ και ημων επισυναγωγης επ αυτον **2** εις
το μη ταχεως σαλευθηναι υμας απο του νοος ⌜μηδε⌝
⌜θροεισθαι⌝ μητε δια πνευματος μητε δια λογου μητε
δι επιστολης ως δι ημων ως οτι ενεστηκεν η ημερα
του ⌜κυ⌝ **3** μη τις υμας εξαπατηση κατα μηδενα τροπον
οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη
ο ανθρωπος της ⌜ανομιας⌝ ο υιος της απωλειας **4** ο
αντικειμενος ⌜και υπερεπομενος⌝ επι παντα λεγομενον
θεον η σεβασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θυ ⌜⌝ καθισαι
αποδικνυντα εαυτον οτι ⌜εστιν⌝ θς **5** ου ⌜μνημονευετε⌝
οτι ετι ων προς υμας ταυτα ελεγον υμιν **6** και νυν
το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω
⌜αυτου⌝ καιρω **7** το γαρ μυστηριον ηδη ⌜⌝ ενεργειται της
ανομιας μονον ο κατεχων αρτι εως εκ μεσου γενηται **8** και
τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομος ον ο κς ⌜ις⌝ ⌜αναιλει⌝
τω πνευματι του στοματος αυτου και καταργησει τη
επιφανεια της παρουσιας αυτου **9** ου εστιν η παρουσια κατ
ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοις και
⌜τερασιν⌝ ψευδους **10** και εν παση απατη ⌜⌝ αδικιας ⌜⌝ τοις
απολλυμενοις ανθ ων την αγαπην ⌜της⌝ αληθειας ουκ
εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους **11** και δια τουτο ⌜πεμπει⌝
αυτοις ο θς ενεργειαν πλανης εις το πιστευσαι αυτους τω
ψευδει **12** ινα ⌜κριθωσιν⌝ ⌜απαντες⌝ οι μη πιστευσαντες
τη αληθεια ⌜αλλα⌝ ευδοκησαντες ⌜⌝ τη αδικια **13** ημεις δε
οφιλομεν ευχαριστειν τω θω παντοτε περι υμων αδελφοι
ηγαπημενοι υπο ⌜⌝ κυ οτι ειλατο ⌜υμας⌝ ο θς ⌜απ αρχης⌝
εις σωτηριαν εν αγιασμω πνς και πιστει αληθειας **14**
εις ο ⌜⌝ εκαλεσεν ⌜υμας⌝ δια του ευαγγελιου ⌜ημων⌝ εις

περιποιησιν δοξης του κυ ημων ιυ χυ **15** αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τας παραδοσεις ας εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολης ημων **16** αυτος δε ο κς ημων ⌜ις χς⌝ ⌜και ο⌝ θς ⌜ο⌝ πατηρ ημων ⌜ο αγαπησας ημας⌝ και δους παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι **(aiōnios g166)** **17** παρακαλεσαι ⌜υμων τας καρδιας⌝ και στηριξαι ⌜ ⌝ εν παντι ⌜εργω και λογω⌝ αγαθω

3 το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογος του κυ τρεχη και δοξαζηται καθως και προς υμας **2** και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις **3** πιστος δε ⌜εστιν ο κς⌝ ος ⌜ ⌝ ⌜στηριξει⌝ υμας και φυλαξει απο του πονηρου **4** πεποιθαμεν δε εν κω εφ υμας οτι α παραγγελλομεν ⌜και⌝ ποιειτε και ποιησετε **5** ο δε κς κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του θυ και εις ⌜την⌝ υπομονην του χυ **6** παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυ ⌜ημων⌝ ιυ χυ στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ην ⌜παρελαβοσαν⌝ ⌜παρ⌝ ημων **7** αυτοι γαρ οιδατε πως δει μιμισθαι ημας οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν **8** ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος ⌜αλλ⌝ εν κοπω και μοχθω ⌜νυκτος⌝ και ⌜ημερας⌝ εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων **9** ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτους τυπον δωμεν υμιν εις το μιμισθαι ημας **10** και γαρ οτε ημεν προς υμας ⌜τουτο⌝ παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τις ου θελει εργαζεσθε μηδε εσθιετω **11** ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν υμιν ατακτως μηδεν εργαζομενους αλλα περιεργαζομενους **12** τοις δε τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν ⌜εν

κω̄ ιῡ χω̄⌉ ινα μετα ησυχιασ εργαζομενοι τον εαυτων
αρτον εσθιωσιν **13** υμεισ δε αδελφοι μη ⌈εγκακησητε⌉
καλοποιουντεσ **14** ει δε τισ ουχ υπακουει τω λογω
⌈ημων⌉ δια τησ επιστολησ τουτον σημιουσθαι ⌈⌉ μη
⌈συναναμιγνυσθαι⌉ αυτω ινα εντραπη **15** και μη ωσ
εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ωσ αδελφον **16** αυτοσ δε
ο κ̄σ̄ τησ ειρηνησ δωη υμιν ⌈την⌉ ειρηνην δια παντοσ εν
παντι ⌈τροπω⌉ ο κ̄σ̄ μετα παντων υμων **17** ο ασπασμοσ τη
εμη χειρι παυλου ο ⌈εστιν⌉ σημειον εν παση επιστολη
⌈ουτωσ⌉ γραφω **18** η χαρισ του κ̄ῡ ημων ιῡ χῡ μετα
παντων υμων ⌈⌉

Προς Τιμοθεον Α΄

1 παυλοσ αποστολοσ ⌜χυ ιυ⌝ κατ ⌜επιταγην⌝ θυ σωτηρος ημων και ⌜κυ ιυ χυ⌝ τησ ελπιδοσ ημων **2** τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστι χαρισ ελεοσ ιρηνη απο θυ πατροσ ⌜⌝ και ⌜χυ ιυ⌝ του κυ ημων **3** καθωσ παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενοσ εισ μακαιδονιαν ινα παραγγιλησ ⌜τισιν⌝ μη ετεροδιδασκαλιν **4** μηδε προσεχειν μυθοισ και γενεαλογιαισ απεραντοισ αιτινεσ ⌜εκζητησεισ⌝ ⌜παρεχουσι⌝ μαλλον η οικονομιαν θυ την εν πιστει **5** το δε τελοσ τησ παραγγελιασ εστιν αγαπη εκ καθαρασ καρδιασ και συνειδησεωσ αγαθησ και πιστεωσ ανυποκριτου **6** ων τινεσ αστοχησαντεσ εξετραπησαν εισ ματαιολογιαν **7** θελοντεσ ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντεσ μητε α ⌜λεγουσιν⌝ μητε περι τινων διαβεβαιουνται **8** οιδαμεν δε οτι καλοσ ο νομοσ εαν τισ αυτω νομιμωσ ⌜χρηται⌝ **9** ειδωσ τουτο οτι δικαιω νομοσ ου κιται ανομοισ δε και ανυποτακτοισ ⌜ασεβεσι⌝ και αμαρτωλοισ ανοσιοισ και βεβηλοισ ⌜πατρολωαισ⌝ και ⌜μητρολωαισ⌝ ανδροφονοισ **10** πορνοισ αρσενοκοιταισ ανδραποδισταισ ψευσταισ επιορκοισ και ει τι ετερον τη υγιαινουση ⌜διδασκαλια⌝ ⌜αντικειται⌝ **11** κατα το ευαγγελιον τησ δοξησ του μακαριου θυ ο επιστευθην εγω **12** ⌜⌝ χαριν εχω τω ⌜ενδυναμωσαντι με⌝ χω ιυ τω κω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενοσ εισ διακονιαν **13** ⌜το⌝ προτερον οντα ⌜⌝ βλασφημον και διωκτην και υβριστην ⌜αλλα⌝ ηλεηθην οτι αγνοων εποιησα εν απιστια **14** ⌜υπερεπλεονασεν⌝ δε η χαρισ του κυ ημων μετα πιστεωσ και αγαπησ τησ εν χω ιυ **15** πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ αξιοσ οτι χσ ισ ηλθεν εισ ⌜τον⌝ κοσμον αμαρτωλουσ σωσαι

ων πρωτος ειμι εγω **16** αλλα δια τουτο ηλεηθην ινα εν εμοι πρωτω ενδιξηται ⌜ιησ χσ⌝ την ⌜απασαν⌝ μακροθυμιαν προσ υποτυπωσιν των μελλοντων ⌜⌝ πιστευειν επ αυτω εισ ζωην αιωνιον **(aiōnios g166)** **17** τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω ⌜⌝ θω τιμη και δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην **(aiōn g165)** **18** ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τασ προαγουσασ επι σε προφητειασ ινα ⌜στρατευη⌝ εν αυταισ την καλην στρατειαν **19** εχων πιστιν και αγαθην συνιδησιν ην τινεσ απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν **20** ων εστιν υμενεοσ και αλεξανδροσ ουσ παρεδωκα τω σατανα ινα ⌜παιδευθωσιν⌝ μη βλασφημιν

2 παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεισ προσευχασ εντευξεισ ευχαριστειασ υπερ παντων ανθρωπων **2** υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι **3** τουτο ⌜⌝ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηρος ημων θυ **4** οσ παντασ ανθρωπουσ θελει σωθηναι και εισ επιγνωσιν αληθειασ ελθειν **5** εισ γαρ θσ εισ και μεσειτησ θυ και ανθρωπων ανθρωποσ χσ ιησ **6** ο δουσ εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων ⌜και μαρτυριον⌝ καιροισ ιδιοισ **7** ⌜εισ⌝ ο ⌜ετεθην⌝ εγω κηρυξ και αποστολοσ αληθειαν λεγω ⌜εν χω⌝ ου ψευδομαι διδασκαλοσ εθνων εν ⌜γνωσι⌝ και αληθεια **8** βουλομαι ουν προσευχεσθαι τουσ ανδρασ εν παντι τοπω επαιροντασ οσιουσ χιρασ χωρισ οργησ και ⌜διαλογισμου⌝ **9** ωσαυτωσ ⌜⌝ γυναικασ εν καταστολη κοσμιω μετα αιδουσ και σωφροσυνησ κοσμιν εαυτασ μη εν ⌜πλεγμασιν⌝ ⌜και⌝ ⌜χρυσω⌝ η μαργαριταισ η ιματισμω πολυτελει **10** αλλ ο

πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναισ θεοσεβειαν δι εργων αγαθων **11** γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη **12** ⌜διδασκιν δε γυναικι⌝ ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδροσ αλλ ειναι εν ησυχια **13** αδαμ γαρ πρωτοσ επλασθη ειτα ευα **14** και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη ⌜εξαπατηθεισα⌝ εν παραβασει ⌜γεγονεν⌝ **15** σωθησεται δε δια τησ τεκνογονιασ εαν μινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνησ

3 πιστοσ ο λογοσ ει τισ επισκοπησ ορεγεται καλου εργου επιθυμει **2** ⌜δει⌝ ουν τον επισκοπον ανεπιλημπτον ειναι μιασ γυναικοσ ανδρα ⌜νηφαλιον⌝ σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον **3** μη παροινον μη πληκτην ⌜⌝ ⌜αλλα⌝ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον **4** του ιδιου οικου καλωσ ⌜προισταμενον⌝ τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασησ σεμνοτητοσ **5** ει δε τισ του ιδιου οικου προστηναι ουκ ⌜οιδεν⌝ πωσ εκκλησιασ $\overline{\theta\upsilon}$ επιμελησεται **6** μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεισ εισ κριμα εμπεση του διαβολου **7** δει δε ⌜⌝ και μαρτυριαν καλην εχιν απο των εξωθεν ινα μη εισ ονιδισμον ενπεση και παγιδα του διαβολου **8** διακονουσ ωσαυτωσ ⌜σεμνουσ⌝ μη διλογουσ μη οινω πολλω προσεχοντασ μη αισχροκερδεισ **9** εχοντασ το μυστηριον τησ πιστεωσ ⌜εν καθαρα συνιδισει⌝ **10** και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντεσ **11** γυναικασ ωσαυτωσ ⌜σεμνασ⌝ μη διαβολουσ ⌜νηφαλιουσ⌝ πιστασ εν ⌜πασιν⌝ **12** διακονοι εστωσαν μιασ γυναικοσ ανδρεσ τεκνων καλωσ προισταμενοι και των ιδιων οικων **13** οι γαρ καλωσ διακονησαντεσ βαθμον εαυτοισ καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει ⌜τη⌝ εν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\iota\upsilon}$ **14** ταυτα σοι γραφω ελπιζων

ελθειν ⌜προσ σε εν ταχει⌝ **15** εαν δε βραδυνω ⌜ινα⌝ ειδησ πωσ δει εν οικω θ̄ῡ αναστρεφεσθαι ⌜ητισ⌝ εστιν εκκλησια θ̄ῡ ζωντοσ στυλοσ και εδραιωμα τησ αληθειασ **16** και ομολογουμενωσ μεγα ⌜εστιν⌝ το τησ ευσεβειασ μυστηριον ⌜οσ⌝ εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν π̄ν̄ῑ ωφθη αγγελοισ εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω ανελημφθη εν δοξη

4 το δε π̄ν̄ᾱ ρητωσ λεγει οτι εν υστεροισ καιροισ αποστησονται τινεσ τησ πιστεωσ προσεχοντεσ ⌜πνευμασι⌝ πλανοισ και ⌜διδασκαλιαισ⌝ δαιμονιων **2** εν υποκρισει ψευδολογων ⌜κεκαυστηριασμενων⌝ την ιδιαν συνιδησιν **3** κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θ̄σ̄ εκτισεν εισ μεταλημψιν μετα ευχαριστιασ τοισ πιστοισ και ⌜επεγνωκοσι⌝ την αληθειαν **4** οτι παν κτισμα θ̄ῡ καλον και ουδεν αποβλητον ⌜μετα⌝ ευχαριστιασ λαμβανομενον **5** αγιαζεται γαρ δια λογου θ̄ῡ και εντευξεωσ **6** ταυτα υποτιθεμενοσ τοισ αδελφοισ καλοσ εση διακονοσ ⌜χ̄ῡ ῑῡ⌝ εντρεφομενοσ τοισ λογοισ τησ πιστεωσ και τησ καλησ διδασκαλιασ ⌜η⌝ ⌜παρηκολουθηκασ⌝ **7** τουσ δε βεβηλουσ και γραωδεισ ⌜μυθουσ⌝ παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προσ ευσεβειαν **8** η γαρ σωματικη γυμνασια ⌜προσ⌝ ολιγον εστιν ⌜ωφελιμοσ⌝ η δε ευσεβεια προσ παντα ωφελιμοσ εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωησ τησ νυν και τησ μελλουσησ **9** πιστοσ ο λογοσ και ⌜πασησ⌝ αποδοχησ αξιοσ **10** εισ τουτο γαρ ⌜ ⌝ κοπιωμεν και ⌜αγωνιζομεθα⌝ οτι ηλπικαμεν επι θ̄ω̄ ζωντι οσ ⌜εστιν⌝ σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων **11** παραγγελλε ταυτα και διδασκε **12** μηδεισ σου τησ νεοτητοσ καταφρονειτω αλλα τυποσ γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη

⌜εν⌝ πιστει εν αγνια **13** εως ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλεια **14** μη αμελει του εν σοι χαρισματος ο εδοθη σοι δια προφητειας μετα επιθεσεως των χειρων του ⌜πρεσβυτεριου⌝ **15** ταυτα μελετα εν τουτοις ισθει ινα σου η προκοπη φανερα η ⌜⌝ πασιν **16** επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοις τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεις και τους ακουοντας ⌜σου⌝

5 πρεσβυτερω μη επιπληξης αλλα παρακαλει ⌜ως πατερα⌝ νεωτερους ως αδελφους **2** πρεσβυτερας ως μητερας νεωτερας ως αδελφας εν παση αγνια **3** χηρας τιμα τας οντως χηρας **4** ει δε τις χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβας αποδιδοναι τοις προγονοις τουτο γαρ ⌜εστιν⌝ ⌜⌝ αποδεκτον ενωπιον του $\overline{\theta\upsilon}$ **5** η δε οντως χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι ⌜⌝ ⌜$\overline{\theta\nu}$⌝ και προσμενει ταις ⌜δεησεσιν⌝ και ταις προσευχαις νυκτος και ⌜ημερας⌝ **6** η δε σπαταλωσα ζωσα ⌜τεθνηκεν⌝ **7** και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιλημπτοι ωσιν **8** ει δε τις των ιδιων και μαλιστα ⌜⌝ οικειων ου ⌜προνοει⌝ την πιστιν ηρνηται και εστιν απιστου χειρων **9** χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενος ανδρος γυνη **10** εν εργοις καλοις μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδας ενιψεν ει θλιβομενοις επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω ⌜επηκολουθησεν⌝ **11** νεωτερας δε χηρας παραιτου οταν γαρ ⌜καταστρηνιασωσιν⌝ του $\overline{\chi\upsilon}$ γαμειν θελουσιν **12** εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν **13** αμα δε και αργαι ⌜μανθανουσιν⌝ ⌜περιερχομεναι⌝ τας οικιας ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα **14** βουλομαι

ουν νεωτερας γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λοιδοριας χαριν **15** ηδη γαρ ⌜τινες εξετραπησαν⌝ οπισω του σατανα **16** ει τις ⌜⌝ πιστη εχει χηρας ⌜επαρκεισθω⌝ αυταις και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταις οντως χηραις επαρκεση **17** οι καλως προεστωτες πρεσβυτεροι διπλης τιμης αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντες εν λογω και διδασκαλια **18** λεγει γαρ η γραφη ⌜βουν αλοωντα ου φιμωσεις⌝ και αξιος ο εργατης ⌜του μισθου⌝ αυτου **19** κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου εκτος ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων **20** τους ⌜⌝ αμαρτανοντας ενωπιον παντων ελεγχε ινα και οι λοιποι φοβον ⌜εχωσιν⌝ **21** διαμαρτυρομαι ενωπιον του $\overline{\theta\upsilon}$ και ⌜$\overline{\chi\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$⌝ και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξης χωρις προκριματος μηδεν ποιων κατα προσκλισιν **22** χειρας ταχεως μηδενι επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιαις αλλοτριαις σεαυτον αγνον τηρει **23** μηκετι υδροποτει ⌜αλλα⌝ οινω ολιγω χρω δια ⌜τον⌝ στομαχον ⌜⌝ και τας πυκνας σου ασθενειας **24** τινων ανθρωπων αι αμαρτιαι προδηλοι ⌜εισιν⌝ προαγουσαι εις κρισιν ⌜τισιν⌝ δε και επακολουθουσιν **25** ωσαυτως ⌜⌝ και τα ⌜εργα τα καλα⌝ προδηλα ⌜⌝ και τα αλλως εχοντα κρυβηναι ου ⌜δυνανται⌝

6 οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι ⌜⌝ τους ιδιους δεσποτας πασης τιμης αξιους ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του $\overline{\theta\upsilon}$ και η διδασκαλια βλασφημηται **2** οι δε πιστους ⌜εχοντες⌝ δεσποτας μη καταφρονιτωσαν ⌜οτι αδελφοι εισιν⌝ αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι ⌜εισιν⌝ και αγαπητοι οι της ευεργεσιας αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει **3** ει τις ετεροδιδασκαλει και μη

⌜προσερχεται⌝ ⌜υγιαινουσι⌝ λογοισ τοισ του κῡ ημων ιῡ χῡ και τη κατ ευσεβιαν διδασκαλια **4** τετυφωται μηδεν επισταμενοσ αλλα νοσων περι ζητησεισ και λογομαχιασ εξ ων γινεται φθονοσ ερισ βλασφημιαι υπονοιαι πονηραι **5** ⌜διαπαρατριβαι⌝ διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων τησ αληθειασ νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβιαν ⌜⌝ **6** ⌜εστιν⌝ δε πορισμοσ μεγασ η ευσεβεια μετα αυταρκιασ **7** ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εισ τον κοσμον ⌜⌝ οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα **8** εχοντεσ δε διατροφασ και σκεπασματα τουτοισ αρκεσθησομεθα **9** οι δε βουλομενοι πλουτιν εμπιπτουσιν εισ πιρασμον και παγιδα και επιθυμιασ πολλασ ανοητουσ και βλαβερασ αιτινεσ ⌜βυθιζουσι⌝ τουσ ανθρωπουσ εισ ολεθρον και απωλιαν **10** ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ησ τινεσ ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο τησ πιστεωσ και εαυτουσ περιεπειραν οδυναισ ⌜πολλαισ⌝ **11** συ δε ω ανθρωπε ⌜⌝ θ̄ῡ ταυτα φευγε διωκε δε δικαιοσυνην ⌜ευσεβειαν⌝ πιστιν αγαπην υπομονην ⌜πραυπαθιαν⌝ **12** αγωνιζου τον καλον αγωνα τησ πιστεωσ επιλαβου τησ αιωνιου ζωησ εισ ην ⌜⌝ εκληθησ και ωμολογησασ την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων **(aiōnios g166)** **13** παραγγελλω ⌜σοι⌝ ενωπιον ⌜του⌝ θ̄ῡ του ⌜ζωοποιουντοσ⌝ τα παντα και ⌜χῡ ιῡ⌝ του μαρτυρησαντοσ επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν **14** τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιλημπτον μεχρι τησ επιφανειασ του κῡ ημων ⌜ιῡ χῡ⌝ **15** ην καιροισ ιδιοισ διξει ο μακαριοσ και μονοσ δυναστησ ο βασιλευσ των βασιλευοντων και κ̄σ̄ των κυριευοντων **16** ο μονοσ εχων αθανασιαν φωσ οικων απροσιτον ον ειδεν ⌜ουδεισ ανθρωπων⌝ ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και

⌜⌝ κρατοσ αιωνιον αμην **(aiōnios g166)** **17** τοισ πλουσιοισ εν τω νυν ⌜αιωνι⌝ παραγγελλε μη ⌜υψηλοφρονειν⌝ μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ ⌜επι⌝⌜⌝ θ̄ω̄ ⌜τω⌝ παρεχοντι ημιν ⌜παντα πλουσιωσ⌝ εισ απολαυσιν **(aiōn g165)** **18** αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοισ καλοισ ευμεταδοτουσ ειναι κοινωνικουσ **19** αποθησαυριζοντασ εαυτοισ θεμελιον καλον εισ το μελλον ινα επιλαβωνται τησ ⌜οντωσ⌝ ζωησ **20** ω τιμοθεε την ⌜παραθηκην⌝ φυλαξον εκτρεπομενοσ τασ βεβηλουσ κενοφωνιασ και αντιθεσεισ τησ ψευδωνυμου γνωσεωσ **21** ην τινεσ επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η χαρισ ⌜μεθ⌝⌜υμων⌝

Προς Τιμοθεον Β΄

1 παυλος αποστολος ⌜χυ ιυ⌝ δια θεληματος θυ κατ ⌜επαγγελειαν⌝ ζωησ τησ εν χω ιυ **2** τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρισ ελεοσ ιρηνη απο θυ πατροσ και ⌜χυ ιυ⌝ του κυ ημων **3** χαριν εχω τω θω ω ⌜λατρευω⌝ απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ωσ αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταισ ⌜δεησεσιν⌝ μου νυκτοσ και ημερασ **4** επιποθων σε ιδειν μεμνημενοσ σου των δακρυων ινα χαρασ πληρωθω **5** υπομνησιν ⌜λαβων⌝ τησ εν σοι ανυποκριτου πιστεωσ ητισ ⌜ενωκησεν⌝ πρωτον εν τη μαμμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι **6** δι ην ⌜⌝ αιτιαν αναμιμνησκω σε αναζωπυρειν το ⌜χαρισμα⌝ του ⌜θυ⌝ ο εστιν εν σοι δια τησ επιθεσεωσ των χειρων μου **7** ου γαρ εδωκεν ημιν ο θσ πνευμα δειλιασ αλλα δυναμεωσ και αγαπησ και σωφρονισμου **8** μη ουν επαισχυνθησ το μαρτυριον του κυ ⌜ημων⌝ μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συνκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θυ **9** του σωσαντοσ ημασ και καλεσαντοσ κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα ⌜κατα⌝ ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χω ιυ προ χρονων ⌜αιωνιων⌝ **(aiōnios g166)** **10** φανερωθεισαν δε νυν δια τησ επιφανειασ του σωτηροσ ημων ⌜χυ ιυ⌝ καταργησαντοσ μεν τον θανατον φωτισαντοσ δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου **11** εισ ο ετεθην εγω ⌜κηρυξ και⌝ αποστολοσ και διδασκαλοσ ⌜⌝ **12** δι ην αιτιαν ⌜και⌝ ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οιδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατοσ ⌜εστιν⌝ την παραθηκην μου φυλαξαι εισ εκεινην την ημεραν **13** υποτυπωσιν εχε υγιαινοντων λογων ων παρ εμου

ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν χω ιυ **14** την καλην
⌜παραθηκην⌝ φυλαξον δια πνσ αγιου του ενοικουντος εν
ημιν **15** οιδας ⌜τουτο⌝ οτι απεστραφησαν με παντες οι εν
τη ασια ων ⌜εστιν⌝ φυγελος και ερμογενης **16** δωη ελεος
ο κσ τω ⌜ονησιφορου⌝ οικω οτι πολλακις με ⌜ανεψυξεν⌝
και την αλυσιν μου ουκ ⌜επαισχυνθη⌝ **17** αλλα γενομενος
εν ρωμη ⌜σπουδαιως⌝ ⌜εζητησεν⌝ με και ⌜ευρεν⌝ **18** δωη
αυτω ο κσ ευρειν ελεος παρα κυ εν εκεινη τη ημερα και
οσα εν εφεσω ⌜διηκονησεν⌝ ⌜⌝ βελτιον συ γινωσκεις

2 συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χω
ιυ **2** και α ηκουσας παρ εμου δια πολλων μαρτυρων
ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις οιτινες ικανοι εσονται
και ετερους διδαξαι **3** ⌜συγκακοπαθησον⌝ ως καλος
στρατιωτης ⌜χυ ιυ⌝ **4** ουδεις στρατευομενος εμπλεκετε
ταις του βιου πραγματιαις ινα τω στρατολογησαντι αρεση
5 εαν ⌜δε⌝ και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη νομιμως
αθληση **6** τον κοπιωντα γεωργον δει ⌜πρωτον⌝ των
καρπων μεταλαμβανειν **7** νοει ⌜ο⌝ λεγω ⌜δωσει⌝ γαρ σοι ο
κσ συνεσιν εν ⌜πασιν⌝ **8** μνημονευε ιν χν εγηγερμενον εκ
νεκρων εκ σπερματος δαυειδ κατα το ευαγγελιον μου **9**
εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακουργος ⌜αλλα⌝ ο
λογος του θυ ⌜ου⌝ δεδεται **10** δια τουτο παντα υπομενω
δια τους εκλεκτους ινα και αυτοι σωτηριας ⌜τυχωσιν⌝
της εν χω ιυ μετα δοξης αιωνιου **(aiōnios g166)** **11** πιστος
ο λογος ει γαρ συναπεθανομεν και συνζησομεν **12** ει
υπομενομεν και ⌜συνβασιλευσομεν⌝ ει ⌜αρνησομεθα⌝
κακεινος αρνησεται ημας **13** ει απιστουμεν εκεινος πιστος
μενει αρνησασθαι ⌜γαρ⌝ εαυτον ου δυναται **14** ταυτα
υπομιμνησκε ⌜διαμαρτυρομενος⌝ ενωπιον του ⌜θυ⌝ μη

⌜λογομαχειν⌝ ⌜επ⌝ ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων **15** σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω ⌜θ̄ω̄⌝ εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον τησ αληθειασ **16** τασ δε βεβηλουσ κενοφωνιασ περιισταso επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβειασ **17** και ο λογοσ αυτων ωσ γαγγραινα νομην εξει ων εστιν υμεναιοσ και φιλητοσ **18** οιτινεσ περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντεσ ⌜την⌝ αναστασιν ηδη γεγονεναι και ⌜ανατρεπουσιν⌝ την ⌜τινων πιστιν⌝ **19** ο ⌜μεντοι στερεοσ⌝ θεμελιοσ του ⌜θ̄ῡ⌝ εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κ̄σ̄ ⌜⌝ τουσ οντασ αυτου ⌜και⌝ αποστητω απο αδικιασ πασ ο ονομαζων το ονομα ⌜κ̄ῡ⌝ **20** εν μεγαλη δε ⌜οικια⌝ ουκ ⌜εστιν⌝ μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα και α μεν εισ τιμην α δε εισ ατιμιαν **21** εαν ουν τισ εκκαθαρη εαυτον απο τουτων ⌜εσται σκευοσ⌝ εισ τιμην ηγιασμενον ⌜⌝ ευχρηστον τω δεσποτη εισ παν εργον αγαθον ητοιμασμενον **22** τασ δε νεωτερικασ επιθυμιασ φευγε ⌜διωκε⌝ δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα ⌜⌝ των ⌜επικαλουμενων⌝ τον κ̄ν̄ εκ καθαρασ καρδιασ **23** τασ δε μωρασ και απαιδευτουσ ζητησισ παραιτου ειδωσ οτι ⌜γεννωσι⌝ μαχασ **24** δουλον δε κ̄ῡ ου δει μαχεσθαι ⌜αλλα⌝ ηπιον ειναι προσ παντασ διδακτικον ανεξικακον **25** εν ⌜πραυτητι⌝ παιδευοντα τουσ ⌜αντιδιατιθεμενουσ⌝ μηποτε ⌜δωη⌝ αυτοισ ο θ̄σ̄ ⌜μετανοιαν⌝ εισ επιγνωσιν αληθειασ ⌜⌝ **26** και ⌜ανανηψωσιν⌝ εκ τησ του διαβολου παγιδοσ εζωγρημενοι υπ αυτου εισ το εκεινου θελημα

3 τουτο δε ⌜γινωσκε⌝ οτι εν εσχαταισ ημεραισ ενστησονται καιροι χαλεποι **2** εσονται γαρ ⌜οι⌝ ανθρωποι φιλαυτοι φιλαργυροι αλαζονεσ υπερηφανοι βλασφημοι γονευσιν

απιθεισ ⌜αχαριστοι⌝ ανοσιοι **3** ⌜αστοργοι⌝ ασπονδοι διαβολοι ακρατεισ ανημεροι ⌜αφιλαγαθοι⌝ **4** προδοται προπετεισ ⌜τετυφωμενοι⌝ φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι **5** εχοντεσ μορφωσιν ευσεβειασ την δε δυναμιν αυτησ ηρνημενοι και τουτουσ αποτρεπου **6** εκ τουτων γαρ ⌜εισιν⌝ οι ενδυνοντεσ εισ τασ οικιασ και ⌜αιχμαλωτιζοντεσ⌝⌜⌝ γυναικαρια σεσωρευμενα ⌜αμαρτιαισ⌝ αγομενα επιθυμιαισ ⌜⌝ ποικιλαισ **7** παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εισ επιγνωσιν αληθειασ ελθειν δυναμενα **8** ον τροπον δε ⌜ιαννησ⌝ και ιαμβρησ αντεστησαν μωυσει ουτωσ και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια ανθρωποι κατεφθαρμενοι τον νουν αδοκιμοι περι την πιστιν **9** αλλ ου προκοψουσιν επι πλειον η γαρ ⌜ανοια⌝ αυτων εκδηλοσ εσται πασιν ωσ και η εκεινων εγενετο **10** συ δε ⌜παρηκολουθησασ⌝ μου τη διδασκαλια τη αγωγη τη προθεσει τη πιστει τη μακροθυμια ⌜τη αγαπη⌝ τη υπομονη **11** τοισ διωγμοισ τοισ παθημασιν οια μοι ⌜εγενετο⌝ εν αντιοχια εν εικονιω εν λυστροισ οιουσ διωγμουσ υπηνεγκα και εκ παντων με ερρυσατο ο $\overline{\text{κσ}}$ **12** και παντεσ δε οι θελοντεσ ⌜ζην ευσεβωσ⌝ εν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\text{ιυ}}$ διωχθησονται **13** πονηροι δε ανθρωποι και γοητεσ προκοψουσιν επι το χειρον πλανωντεσ και πλανωμενοι **14** συ δε μενε εν οισ εμαθεσ και επιστωθησ ειδωσ παρα ⌜τινων⌝ εμαθεσ **15** και οτι απο βρεφουσ ⌜τα⌝ ιερα γραμματα οιδασ τα δυναμενα σε σοφισαι εισ σωτηριαν δια πιστεωσ τησ εν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\text{ιυ}}$ **16** πασα γραφη θεοπνευστοσ και ωφελιμοσ προσ διδασκαλιαν προσ ⌜ελεγμον⌝ προσ επανορθωσιν προσ παιδιαν την εν δικαιοσυνη **17** ινα αρτιοσ η ο του $\overline{\theta\upsilon}$ ανθρωποσ προσ παν εργον αγαθον εξηρτισμενοσ

4 διαμαρτυρομαι ⌜⌝ ενωπιον του θ̅υ̅ και ⌜χ̅υ̅ ι̅υ̅⌝ του μελλοντος ⌜κρινειν⌝ ζωντας και νεκρους ⌜και⌝ την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου **2** κηρυξον τον λογον επιστηθι ⌜ευκαιρως ακαιρως⌝ ελεγξον ⌜επιτιμησον παρακαλεσον⌝ εν παση μακροθυμια και διδαχη **3** εσται γαρ καιρος οτε της υγιαινουσης διδασκαλιας ουκ ⌜ανεξονται⌝ αλλα κατα ⌜τας ιδιας επιθυμιας⌝ εαυτοις ⌜επισωρευσουσιν⌝ διδασκαλους κνηθομενοι την ακοην **4** και απο μεν της αληθειας την ακοην ⌜αποστρεψουσιν⌝ επι δε τους μυθους εκτραπησονται **5** συ δε νηφε εν ⌜πασιν⌝⌜κακοπαθησον⌝ εργον ποιησον ευαγγελιστου την διακονιαν σου πληροφορησον **6** εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος της ⌜αναλυσεως μου⌝⌜εφεστηκεν⌝ **7** ⌜τον καλον αγωνα⌝ ηγωνισμαι τον δρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα **8** λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης στεφανος ον αποδωσει μοι ο κ̅ς̅ εν εκεινη τη ημερα ο δικαιος κριτης ου μονον δε εμοι αλλα και ⌜πασι⌝ ⌜τοις ηγαπηκοσιν⌝ την επιφανειαν αυτου **9** σπουδασον ελθειν προς με ταχεως **10** δημας γαρ με ⌜εγκατελειπεν⌝ αγαπησας τον νυν αιωνα και επορευθη εις θεσσαλονικην κρησκης εις ⌜γαλατιαν⌝ τιτος εις δαλματιαν **(aiōn g165)** **11** λουκας ⌜εστιν⌝ μονος μετ εμου μαρκον αναλαβων ⌜αγε⌝ μετα σεαυτου ⌜εστιν⌝ γαρ μοι ευχρηστος εις διακονιαν **12** τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον **13** τον φελονην ον ⌜απελειπον⌝ εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενος φερε και τα βιβλια μαλιστα τας μεμβρανας **14** αλεξανδρος ο χαλκευς πολλα μοι κακα ενεδειξατο ⌜αποδωσει⌝ αυτω ο κ̅ς̅ κατα τα εργα ⌜αυτου⌝ **15** ον και συ φυλασσου λιαν γαρ ⌜αντεστη⌝ τοις ημετεροις λογοις **16** εν τη πρωτη μου απολογια

ουδεισ μοι ⌜παρεγενετο⌝ αλλα παντεσ με ⌜εγκατελειπον⌝
μη αυτοισ λογισθειη **17** ο δε κσ̄ ⌜μοι⌝ παρεστη και
⌜ενεδυναμωσεν⌝ με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη
και ⌜ακουσωσιν⌝ παντα τα εθνη και ερυσθην εκ στοματοσ
λεοντοσ **18** ⌜⌝ ρυσεται με ο κσ̄ απο παντοσ εργου πονηρου
και σωσει εισ την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ⌜ω⌝
η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην **(aiōn g165)** **19**
ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον
20 εραστοσ εμεινεν εν κορινθω τροφιμον δε ⌜απελιπον⌝ εν
μιλητω ασθενουντα **21** σπουδασον προ χειμωνοσ ελθειν
ασπαζετε σε ευβουλοσ και πουδησ και λινοσ και κλαυδια
και οι αδελφοι ⌜παντεσ⌝ **22** ο κσ̄ ⌜ισ̄⌝ μετα του πνευματοσ
σου η χαρισ μεθ υμων ⌜⌝

Προς Τιτον

1 παυλοσ δουλοσ θ̄ῡ αποστολοσ δε ⌜ιῡ χ̄ῡ⌝ κατα πιστιν εκλεκτων θ̄ῡ και επιγνωσιν αληθειασ τησ κατ ευσεβειαν **2** επ ελπιδι ζωησ αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδησ θ̄σ̄ προ χρονων αιωνιων **(aiōnios g166)** **3** ⌜εφανερωσεν⌝ δε καιροισ ιδιοισ τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηροσ ημων θ̄ῡ **4** τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρισ ⌜και⌝ ειρηνη απο θ̄ῡ πατροσ και ⌜χ̄ῡ ιῡ⌝ του σωτηροσ ημων **5** τουτου χαριν ⌜απελειπον⌝ σε εν κρητη ινα τα ⌜λιποντα⌝ ⌜επιδιορθωση⌝ και καταστησησ κατα πολιν πρεσβυτερουσ ωσ εγω σοι διεταξαμην **6** ει τισ εστιν ανεγκλητοσ μιασ γυναικοσ ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιασ η ανυποτακτα **7** δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ωσ θ̄ῡ οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη **8** αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη **9** αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατοσ η και παρακαλειν ⌜⌝ εν ⌜τη διδασκαλεια τη υγιαινουση⌝ και τουσ αντιλεγοντασ ελεγχειν **10** ⌜εισιν⌝ γαρ πολλοι ⌜⌝ ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα ⌜⌝ οι εκ ⌜τησ⌝ περιτομησ **11** ουσ δει επιστομιζειν οιτινεσ ολουσ οικουσ ⌜ανατρεπουσιν⌝ διδασκοντεσ α μη ⌜δει⌝ αισχρου κερδουσ χαριν **12** ⌜ειπεν⌝ ⌜⌝ τισ εξ αυτων ιδιοσ αυτων προφητησ κρητεσ αει ψευσται κακα θηρια γαστερεσ αργαι **13** η μαρτυρια αυτη εστιν αληθησ δι ην αιτιαν ελεγχε αυτουσ αποτομωσ ινα υγιαινωσιν ⌜εν⌝ τη πιστει **14** μη προσεχοντεσ ιουδαικοισ μυθοισ και εντολαισ ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν **15** παντα ⌜⌝ καθαρα τοισ ⌜καθαροισ⌝ τοισ δε ⌜μεμιαμμενοισ⌝ και

απιστοις ουδεν καθαρον αλλα μεμιανται αυτων και ο νουσ και η συνιδησισ **16** θ̄ν̄ ομολογουσιν ειδεναι τοισ δε εργοισ αρνουνται βδελυκτοι οντεσ και απιθεισ ⌜και⌝ προσ παν εργον ⌜αγαθον⌝ αδοκιμοι

2 συ δε ⌜⌝ λαλει α πρεπει τη υγιαινουση διδασκαλεια **2** πρεσβυτασ ⌜νηφαλιουσ⌝ ειναι σεμνουσ σωφρονασ υγιαινοντασ τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη **3** πρεσβυτιδασ ωσαυτωσ εν καταστηματι ⌜ιεροπρεπισ⌝ μη διαβολουσ ⌜μηδε⌝ οινω πολλω δεδουλωμενασ καλοδιδασκαλουσ **4** ινα ⌜σωφρονιζουσι⌝ τασ νεασ φιλανδρουσ ειναι φιλοτεκνουσ **5** σωφρονασ αγνασ ⌜οικουργουσ⌝ αγαθασ ⌜υποτασσομενασ⌝ τοισ ιδιοισ ανδρασιν ινα μη ο λογοσ του θ̄ῡ ⌜⌝ βλασφημηται **6** τουσ νεωτερουσ ωσαυτωσ παρακαλει σωφρονειν **7** περι παντα σεαυτον ⌜παρεχομενοσ τυπον⌝ καλων εργων εν τη διδασκαλια ⌜αφθοριαν⌝ ⌜⌝ σεμνοτητα ⌜⌝ **8** λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιασ εντραπη μηδεν ⌜εχων⌝ ⌜λεγειν περι ημων⌝ φαυλον **9** δουλουσ ⌜ιδιοισ δεσποταισ⌝ υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστουσ ειναι μη αντιλεγοντασ **10** μη νοσφιζομενουσ αλλα ⌜πασαν πιστιν⌝ ενδιγνυμενουσ αγαθην ινα την διδασκαλιαν ⌜την⌝ του σωτηροσ ⌜ημων⌝ θ̄ῡ κοσμωσιν εν πασιν **11** επεφανη γαρ η χαρισ του θ̄ῡ ⌜⌝ ⌜σωτηριοσ⌝ πασιν ανθρωποισ ⌜⌝ **12** ⌜πεδευουσα⌝ ημασ ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τασ κοσμικασ επιθυμιασ σωφρονωσ και δικαιωσ και ευσεβωσ ζησωμεν εν τω νυν αιωνι **(aiōn g165)** **13** προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν τησ δοξησ του μεγαλου θ̄ῡ και σωτηροσ ημων ⌜ῑῡ χ̄ῡ⌝ **14** οσ εδωκεν ⌜εαυτον⌝ υπερ ημων ινα λυτρωσηται ημασ απο πασησ ανομιασ και καθαριση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων **15** ταυτα ⌜λαλει⌝

και παρακαλει και ελεγχε μετα πασησ επιταγησ μηδεισ σου περιφρονειτω

3 υπομιμνησκε ⌜⌝ αυτουσ αρχαισ ⌜⌝ εξουσιαισ υποτασσεσθαι πειθαρχειν ⌜⌝ προσ παν εργον ⌜αγαθον⌝ ετοιμουσ ειναι **2** μηδενα βλασφημειν αμαχουσ ειναι επιεικεισ πασαν ⌜ενδιγνυμενουσ πραυτητα⌝ προσ παντασ ανθρωπουσ **3** ημεν γαρ ποτε και ημεισ ανοητοι απιθεισ πλανωμενοι δουλευοντεσ ⌜⌝ επιθυμιαισ και ηδοναισ ποικιλαισ εν κακια και φθονω διαγοντεσ στυγητοι μεισουντεσ αλληλουσ **4** οτε δε η χρηστοτησ και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηροσ ημων θ̄ῡ **5** ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνη ⌜α⌝ εποιησαμεν ημεισ αλλα κατα ⌜το⌝ αυτου ⌜ελεοσ⌝ εσωσεν ημασ δια ⌜⌝ λουτρου παλινγενεσιασ και ανακαινωσεωσ π̄ν̄σ̄ αγιου **6** ου εξεχεεν εφ ημασ πλουσιωσ δια ι̅υ̅ χ̅υ̅ του σωτηροσ ημων **7** ινα ⌜δικαιωθεντεσ⌝ τη εκεινου χαριτι κληρονομοι ⌜γενηθωμεν⌝ κατ ελπιδα ζωησ αιωνιου **(aiōnios g166)** **8** πιστοσ ο λογοσ και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβεουσθαι ινα ⌜φροντιζωσιν⌝ καλων εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτεσ ⌜⌝ θ̄ω̄ ταυτα ⌜εστιν⌝ ⌜⌝ καλα και ωφελιμα τοισ ανθρωποισ **9** μωρασ δε ζητησεισ και γενεαλογιασ και ⌜ερεισ⌝ και μαχασ νομικασ περιιστασο ⌜εισιν⌝ γαρ ανωφελεισ και ματαιοι **10** αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου **11** ειδωσ οτι εξεστραπται ο τοιουτοσ και αμαρτανει ων αυτοκατακριτοσ **12** οταν πεμψω αρτεμαν προσ σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προσ με εισ νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι **13** ζηναν τον νομικον και ⌜απολλων⌝ σπουδαιωσ προπεμψον ινα μηδεν αυτοισ

⌜λειπη⌝ **14** μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων
εργων προιστασθαι εισ τασ αναγκαιασ χρειασ ινα μη ωσιν
ακαρποι **15** ασπαζονται σε οι μετ εμου παντεσ ⌜ασπασαι⌝
τουσ φιλουντασ ημασ εν πιστει η χαρισ μετα παντων
υμων ⌜⌝

Προς Φιλημονα

1 παυλοσ δεσμιοσ χυ ιυ και τιμοθεοσ ο αδελφοσ φιλημονι
τω αγαπητω και συνεργω ημων **2** και απφια τη ⌜αδελφη⌝
και αρχιππω τω συνστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου
εκκλησια **3** χαρισ υμιν και ειρηνη απο θυ πατροσ ⌜ημων⌝
και κυ ιυ χυ **4** ευχαριστω τω θω μου παντοτε μνειαν
σου ποιουμενοσ επι των προσευχων μου **5** ακουων σου
την αγαπην και την πιστιν ην εχεισ ⌜εισ⌝ τον κν ιν και
εισ παντασ τουσ αγιουσ **6** οπωσ η κοινωνια τησ πιστεωσ
σου ενεργησ γενηται εν επιγνωσει παντοσ αγαθου ⌜του⌝
εν ⌜ημιν⌝ εισ χν ⌜⌝ **7** ⌜χαραν⌝ γαρ ⌜πολλην εσχον⌝⌜και
παρακλησιν⌝ επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των
αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε **8** διο πολλην εν
χω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον **9** δια την
⌜αγαπην⌝ μαλλον παρακαλω τοιουτοσ ων ωσ παυλοσ
πρεσβυτησ ⌜νυνι⌝ δε και δεσμιοσ ⌜χυ ιυ⌝ **10** παρακαλω σε
περι του εμου τεκνου ον ⌜⌝ εγεννησα εν τοισ δεσμοισ ⌜⌝
ονησιμον **11** τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε ⌜⌝ σοι και
εμοι ευχρηστον **12** ον ανεπεμψα ⌜σοι⌝ αυτον τουτ ⌜εστιν⌝
τα εμα σπλαγχνα ⌜⌝ **13** ον εγω ⌜εβουλομην⌝ προσ εμαυτον
κατεχειν ινα υπερ σου ⌜μοι διακονη⌝ εν τοισ δεσμοισ του
ευαγγελιου **14** χωρισ δε τησ σησ γνωμησ ουδεν ηθελησα
ποιησαι ινα μη ωσ κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα
κατα εκουσιον **15** ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προσ
ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχησ **(aiōnios g166)** **16** ουκετι
ωσ δουλον ⌜αλλ⌝ υπερ δουλον ⌜αδελφον⌝ αγαπητον
μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν
κω **17** ει ουν ⌜με⌝ εχεισ κοινωνον προσλαβου αυτον ωσ
⌜εμε⌝ **18** ⌜ει δε τι⌝⌜ηδικησεν⌝ σε η ⌜οφιλει⌝ τουτο εμοι

⌜ελλογα⌝ **19** εγω παυλοσ εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω
ινα μη λεγω σοι οτι και ⌜σεαυτον⌝ μοι προσοφιλεισ **20**
ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κ̅ω̅ αναπαυσον μου τα
σπλαγχνα εν ⌜χ̅ω̅⌝ **21** πεποιθωσ τη υπακοη σου εγραψα
σοι ειδωσ οτι και υπερ ⌜α⌝ λεγω ποιησεισ **22** αμα δε και
ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπιζω γαρ οτι δια των προσευχων
υμων χαρισθησομαι υμιν **23** ⌜ασπαζεται⌝ σε επαφρασ
ο συναιχμαλωτοσ μου εν χ̅ω̅ ι̅υ̅ **24** μαρκοσ αρισταρχοσ
δημασ λουκασ οι συνεργοι μου **25** η χαρισ ⌜του κ̅υ̅ ημων
ι̅υ̅ χ̅υ̅⌝ ⌜μετα⌝ ⌜του πνευματος⌝ υμων ⌜αμην⌝

Προς Εβραιους

1 πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θ̄σ̄ λαλησασ τοισ πατρασιν ⌜⌝ εν τοισ προφηταισ **2** επ ⌜εσχατου⌝ των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω ον ⌜εθηκεν⌝ κληρονομον παντων δι ου ⌜και⌝⌜εποιησεν τουσ αιωνασ⌝ **(aiōn g165)** **3** οσ ων απαυγασμα τησ δοξησ και χαρακτηρ τησ υποστασεωσ αυτου ⌜φερων⌝ τε τα παντα τω ρηματι τησ δυναμεωσ ⌜αυτου⌝ καθαρισμον ⌜των αμαρτιων ποιησαμενοσ⌝ εκαθισεν εν δεξια τησ μεγαλωσυνησ εν υψηλοισ **4** ⌜τοσουτω⌝ κριττων γενομενοσ ⌜των⌝ αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτουσ κεκληρονομηκεν ονομα **5** τινι γαρ ⌜ειπεν⌝ ποτε των αγγελων υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι ⌜αυτω⌝ εισ πατερα και αυτοσ εσται μοι εισ υιον **6** οταν δε παλιν ⌜εισαγαγη⌝ τον πρωτοτοκον εισ την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντεσ αγγελοι θ̄ῡ **7** και προσ μεν τουσ αγγελουσ λεγει ο ποιων τουσ αγγελουσ αυτου πνευματα και τουσ λειτουργουσ αυτου πυροσ φλογα **8** προσ δε τον υιον ο θρονοσ σου ο θ̄σ̄ εισ τον αιωνα ⌜του αιωνοσ και η⌝ ραβδοσ ⌜τησ ευθυτητοσ ραβδοσ⌝ τησ βασιλειασ ⌜αυτου⌝ **(aiōn g165)** **9** ηγαπησασ δικαιοσυνην και εμισησασ ⌜ανομιαν⌝ δια τουτο ⌜εχρεισεν⌝ σε ο θ̄σ̄ ⌜ο θ̄σ̄ σου⌝ ελαιον αγαλλιασεωσ παρα τουσ μετοχουσ σου **10** και ⌜συ⌝ κατ αρχασ κ̄ε̄ την γην εθεμελιωσασ και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι **11** αυτοι απολουνται συ δε διαμενεισ και παντεσ ωσ ιματιον παλαιωθησονται **12** και ωσει περιβολαιον ⌜ελιξεισ⌝ αυτουσ ⌜ωσ ιματιον⌝ και αλλαγησονται συ δε ⌜⌝ ο αυτοσ ει και τα ετη σου ουκ ⌜εκλειψουσιν⌝ **13** προσ τινα δε των αγγελων ⌜ειρηκεν⌝

ποτε καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου **14** ουχι παντεσ ⌜εισιν⌝ λειτουργικα πνευματα εισ ⌜διακονιαν⌝ αποστελλομενα δια τουσ μελλοντασ κληρονομειν σωτηριαν

2 δια τουτο ⌜δει περισσοτερωσ⌝ ⌜προσεχειν ημασ⌝ τοισ ⌜ακουσθεισιν⌝ μηποτε ⌜παραρυωμεν⌝ **2** ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεισ λογοσ εγενετο βεβαιοσ και πασα παραβασισ και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν **3** πωσ ημεισ ⌜εκφευξομεθα⌝ τηλικαυτησ αμελησαντεσ σωτηριασ ητισ αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυ υπο των ακουσαντων εισ ημασ εβεβαιωθη **4** ⌜συνεπιμαρτυρουντοσ⌝ του θυ σημειοισ τε και ⌜τερασιν⌝ και ποικιλαισ ⌜δυναμεσιν⌝ και πνσ αγιου ⌜μερισμοισ⌝ κατα την αυτου θελησιν **5** ου γαρ αγγελοισ ⌜υπεταξεν⌝ ⌜⌝ την οικουμενην την μελλουσαν περι ησ λαλουμεν **6** διεμαρτυρατο δε που τισ λεγων ⌜τι⌝ εστιν ανθρωποσ οτι μιμνησκη αυτου η υιοσ ανθρωπου οτι επισκεπτη αυτον **7** ηλαττωσασ αυτον βραχυ ⌜τι⌝ παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσασ αυτον ⌜⌝ **8** παντα ⌜υπεταξασ⌝ υποκατω των ποδων αυτου εν ⌜γαρ τω⌝ υποταξαι ⌜αυτω τα παντα⌝ ουδεν ⌜αφηκεν αυτω⌝ ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω ⌜τα⌝ παντα υποτεταγμενα **9** τον δε βραχυ τι παρ αγγελουσ ηλαττωμενον βλεπομεν ιν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπωσ ⌜χαριτι⌝ θυ υπερ παντοσ γευσηται θανατου **10** ⌜επρεπεν⌝ γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλουσ υιουσ εισ δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον τησ σωτηριασ αυτων δια παθηματων τελειωσαι **11** ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενοσ παντεσ δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται

αδελφουσ αυτουσ καλειν **12** λεγων απαγγελω το ονομα σου τοισ αδελφοισ μου εν μεσω εκκλησιασ υμνησω σε **13** και παλιν εγω εσομαι πεποιθωσ επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια ⌜α μοι⌝ ⌜εδωκεν⌝ ο θ̅σ̅ **14** επει ουν τα παιδια ⌜κεκοινωνηκεν⌝ ⌜αιματοσ και σαρκοσ⌝ και αυτοσ παραπλησιωσ ⌜μετεσχεν⌝ των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατοσ εχοντα του θανατου τουτ ⌜εστιν⌝ τον διαβολον **15** και ⌜απαλλαξη⌝ τουτουσ οσοι φοβω θανατου δια παντοσ του ζην ενοχοι ησαν δουλειασ **16** ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματοσ αβρααμ επιλαμβανεται **17** οθεν ⌜ωφειλεν⌝ κατα παντα τοισ αδελφοισ ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστοσ αρχιερευσ τα προσ τον θ̅ν̅ εισ το ειλασκεσθαι ⌜τασ αμαρτιασ⌝ του λαου **18** εν ω γαρ πεπονθεν αυτοσ ⌜πειρασθεισ⌝ δυναται τοισ πειραζομενοισ βοηθησαι

3 οθεν αδελφοι αγιοι κλησεωσ επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και ⌜αρχιερεα⌝ τησ ομολογιασ ημων ⌜ι̅ν̅⌝ **2** πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ωσ και μωσησ εν ⌜⌝ τω οικω αυτου **3** πλειονοσ γαρ ⌜ουτοσ δοξησ⌝ παρα μωυσην ηξιωται καθ οσον ⌜πλειονα τιμην⌝ ⌜εχει του οικου⌝ ο κατασκευασασ αυτον **4** πασ γαρ οικοσ κατασκευαζεται υπο τινοσ ο δε ⌜παντα κατασκευασασ θ̅σ̅⌝ **5** και μωυσησ μεν πιστοσ εν ολω τω οικω αυτου ωσ θεραπων εισ μαρτυριον των λαληθησομενων **6** χ̅σ̅ δε ωσ υιοσ επι τον οικον αυτου ⌜ου⌝ οικοσ ⌜εσμεν⌝ ημεισ ⌜εαν⌝ την παρρησιαν και το καυχημα τησ ελπιδοσ ⌜⌝ κατασχωμεν **7** διο καθωσ λεγει το π̅ν̅α̅ το αγιον σημερον εαν τησ φωνησ ⌜⌝ αυτου ακουσητε **8** μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ωσ εν τω ⌜παραπικρασμω⌝ κατα την

ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω **9** ου επειρασαν ⌜⌝ οι πατερες ⌜υμων⌝ ⌜εν δοκιμασια⌝ και ειδον τα εργα μου **10** τεσσερακοντα ετη διο προσωχθισα τη γενεα ⌜ταυτη⌝ και ⌜ειπον⌝ αει πλανωνται ⌜⌝ τη καρδια ⌜αυτοι δε⌝ ουκ εγνωσαν τας οδους μου **11** ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου **12** βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται ⌜εν⌝ τινι υμων καρδια πονηρα απιστιας εν τω αποστηναι απο $\overline{\theta\upsilon}$ ζωντος **13** αλλα ⌜παρακαλειτε⌝ εαυτους καθ εκαστην ημεραν ⌜αχρις⌝ ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη ⌜τις εξ υμων⌝ απατη ⌜της αμαρτιας⌝ **14** μετοχοι γαρ ⌜του $\overline{\chi\upsilon}$ γεγοναμεν⌝ εανπερ την αρχην της υποστασεως ⌜⌝ μεχρι τελους βεβαιαν κατασχωμεν **15** εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω **16** τινες γαρ ακουσαντες παρεπικραναν αλλ ου παντες οι εξελθοντες εξ αιγυπτου δια μωυσεως **17** ⌜τισιν⌝ δε ⌜⌝ ⌜προσωχθισεν⌝ τεσσερακοντα ετη ουχι τοις ⌜αμαρτησασιν⌝ ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω **18** ⌜τισιν⌝ δε ⌜ωμοσεν⌝ μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις ⌜απειθησασιν⌝ **19** και βλεπομεν οτι ουκ ⌜ηδυνηθησαν⌝ εισελθειν ⌜δι⌝ απιστιαν

4 φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενης επαγγελιας εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου δοκη τις εξ υμων υστερηκεναι **2** και ⌜γαρ εσμεν⌝ ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοης εκεινους μη ⌜συνκεκερασμενους⌝ τη πιστει τοις ακουσασιν **3** ⌜εισερχομεθα⌝ ⌜γαρ⌝ εις ⌜⌝ καταπαυσιν οι πιστευσαντες καθως ειρηκεν ⌜ως⌝ ωμοσα εν τη οργη μου ⌜ει⌝ εισελευσονται εις την καταπαυσιν ⌜μου⌝ καιτοι των

εργων απο καταβολησ κοσμου γενηθεντων **4** ⌜ειρηκεν⌝ ⌜γαρ⌝ που περι τησ εβδομησ ⌜ουτωσ⌝ και κατεπαυσεν ο θ̅σ̅ ⌜εν τη ημερα τη εβδομη⌝ απο παντων των εργων αυτου **5** και εν τουτω παλιν ⌜ει⌝ εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου **6** επει ουν απολειπεται τινασ εισελθειν ⌜εισ⌝ αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντεσ ουκ εισηλθον ⌜δι⌝ ⌜απειθειαν⌝ **7** παλιν ⌜τινα οριζει⌝ ⌜ημεραν⌝ σημερον εν δαυειδ λεγων μετα τοσουτον χρονον καθωσ ⌜προειρηται⌝ ⌜σημερον⌝ εαν τησ φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων **8** ει γαρ αυτουσ ιησουσ κατεπαυσεν ουκ ⌜αν⌝ περι αλλησ ελαλει ⌜μετα⌝ ⌜ταυτα⌝ ημερασ **9** ⌜αρα απολειπεται σαββατισμοσ τω λαω του θ̅υ̅⌝ **10** ο γαρ εισελθων εισ την καταπαυσιν αυτου και αυτοσ κατεπαυσεν απο των εργων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θ̅σ̅ **11** σπουδασωμεν ουν εισελθειν εισ εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω ⌜τισ⌝ υποδιγματι πεση τησ ⌜απειθειασ⌝ **12** ⌜ζων⌝ γαρ ο λογοσ του θ̅υ̅ και ενεργησ και τομωτεροσ υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και διικνουμενοσ αχρι μερισμου ⌜ψυχησ⌝ και πνευματοσ αρμων τε και μυελων και κριτικοσ ⌜ενθυμησεων⌝ και εννοιων καρδιασ **13** και ουκ ⌜εστιν⌝ κτισισ αφανησ ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραχηλισμενα τοισ οφθαλμοισ αυτου προσ ον ημιν ο λογοσ **14** εχοντεσ ουν αρχιερεα ⌜μεγαν⌝ ⌜διεληλυθοτα⌝ τουσ ουρανουσ ι̅ν̅ τον υιον του θ̅υ̅ κρατωμεν τησ ομολογιασ **15** ου γαρ εχομεν αρχιερεα μη δυναμενον συνπαθησαι ταισ ασθενειαισ ημων ⌜πεπειρασμενον⌝ δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρισ αμαρτιασ **16** προσερχωμεθα ουν μετα παρρησιασ

τω θρονω τησ χαριτοσ ινα λαβωμεν ⌜ελεοσ⌝ και χαριν ⌜ευρωμεν⌝ εισ ευκαιρον βοηθειαν

5 πασ γαρ αρχιερευσ εξ ανθρωπων λαμβανομενοσ υπερ ανθρωπων καθισταται ⌜τα⌝ προσ τον θ̄ῡ ινα προσφερη δωρα ⌜τε⌝ και θυσιασ ⌜υπερ⌝ αμαρτιων **2** μετριοπαθειν δυναμενοσ τοισ ⌜αγνοουσι⌝ και πλανωμενοισ επει και αυτοσ περικειται ασθενειαν **3** και ⌜δι⌝ ⌜αυτην⌝ οφιλει καθωσ περι του λαου ⌜ουτωσ⌝ και περι ⌜αυτου⌝ ⌜προσφερειν⌝ ⌜περι⌝ αμαρτιων **4** και ουχ εαυτω ⌜τισ⌝ λαμβανει την τιμην αλλα ⌜⌝ καλουμενοσ υπο του θ̄ῡ ⌜καθωσπερ και ααρων⌝ **5** ⌜ουτωσ⌝ και ο χ̄σ̄ ουχ εαυτον ⌜εδοξασεν⌝ ⌜γενηθηναι⌝ αρχιερεα ⌜αλλ⌝ ο λαλησασ προσ αυτον υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε **6** καθωσ και εν ετερω λεγει συ ⌜⌝ ιερευσ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ **(aiōn g165)** **7** οσ εν ταισ ημεραισ τησ σαρκοσ αυτου δεησεισ τε και ικετηριασ προσ τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγησ ισχυρασ και δακρυων προσενεγκασ και εισακουσθεισ απο τησ ευλαβειασ **8** καιπερ ων υιοσ εμαθεν αφ ων ⌜επαθεν⌝ την υπακοην **9** και τελειωθεισ εγενετο ⌜πασιν τοισ υπακουουσιν αυτω⌝ αιτιοσ σωτηριασ αιωνιου **(aiōnios g166)** **10** προσαγορευθεισ υπο του θ̄ῡ ⌜⌝ αρχιερευσ κατα την ταξιν μελχισεδεκ **11** περι ου πολυσ ημιν ⌜ο⌝ λογοσ και δυσερμηνευτοσ λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταισ ακοαισ **12** και γαρ οφειλοντεσ ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμασ τινα ⌜τα⌝ στοιχεια τησ αρχησ των λογιων του θ̄ῡ και γεγονατε χρειαν εχοντεσ γαλακτοσ ⌜⌝ ου στερεασ τροφησ **13** πασ γαρ ο μετεχων γαλακτοσ απειροσ λογου δικαιοσυνησ

νηπιοσ γαρ ⌜εστιν⌝ **14** τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προσ διακρισιν καλου τε και κακου

6 διο αφεντεσ τον τησ αρχησ του χυ̅ λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιασ απο νεκρων εργων και πιστεωσ επι θ̅ν̅ **2** βαπτισμων ⌜διδαχην⌝ επιθεσεωσ τε χειρων αναστασεωσ ⌜τε⌝ νεκρων και κριματοσ αιωνιου **(aiōnios g166)** **3** και τουτο ⌜ποιησομεν⌝ εανπερ επιτρεπη ο θ̅σ̅ **4** αδυνατον γαρ τουσ απαξ φωτισθεντασ γευσαμενουσ ⌜τε⌝ τησ δωρεασ τησ επουρανιου και μετοχουσ ⌜γενηθεντασ⌝ πν̅σ̅ αγιου **5** και καλον γευσαμενουσ θ̅υ̅ ⌜ρημα⌝ δυναμεισ τε μελλοντοσ αιωνοσ **(aiōn g165)** **6** και παραπεσοντασ παλιν ανακαινιζειν εισ μετανοιαν ⌜ανασταυρουντασ⌝ ⌜εαυτοισ⌝ τον υιον του θ̅υ̅ και παραδειγματιζοντασ **7** γη γαρ η πιουσα ⌜τον επ αυτησ ερχομενον πολλακισ⌝ υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον ⌜εκεινοισ δι ουσ⌝ και γεωργειται μεταλαμβανει ευλογιασ απο του θ̅υ̅ **8** εκφερουσα δε ακανθασ και τριβολουσ αδοκιμοσ και καταρασ εγγυσ ησ το τελοσ εισ καυσιν **9** πεπεισμεθα δε περι υμων ⌜αγαπητοι⌝ τα ⌜κρεισσονα⌝ και εχομενα σωτηριασ ει και ⌜ουτωσ⌝⌜λαλουμεν⌝ **10** ου γαρ αδικοσ ο θ̅σ̅ επιλαθεσθαι του εργου υμων και ⌜⌝ τησ αγαπησ ⌜ησ⌝ ενεδειξασθε εισ το ονομα αυτου διακονησαντεσ τοισ αγιοισ και διακονουντεσ **11** επιθυμουμεν ⌜δε⌝ εκαστον υμων την αυτην ⌜ενδεικνυσθαι⌝ σπουδην προσ την πληροφοριαν τησ ελπιδοσ αχρι τελουσ **12** ινα μη νωθροι γενησθε μειμηται δε των δια πιστεωσ και μακροθυμιασ κληρονομουντων τασ επαγγελιασ **13** τω γαρ αβρααμ

επαγγειλαμενοσ ο θ̅σ̅ επει κατ ουδενοσ ⌜ειχεν⌝ μειζονοσ ομοσαι ⌜ωμοσεν⌝ καθ εαυτου **14** λεγων ⌜ει⌝ μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε **15** και ⌜ουτωσ⌝ μακροθυμησασ ⌜επετυχεν⌝ τησ επαγγελιασ **16** ανθρωποι ⌜⌝ γαρ κατα του μειζονοσ ⌜ομνυουσιν⌝ και πασησ ⌜αυτοισ αντιλογιασ⌝ περασ εισ βεβαιωσιν ο ορκοσ **17** εν ω ⌜περισσοτερον⌝ ⌜βουλομενοσ ο θ̅σ̅⌝ ⌜επιδειξαι⌝ τοισ κληρονομοισ τησ επαγγελιασ το αμεταθετον τησ βουλησ αυτου εμεσιτευσεν ορκω **18** ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οισ αδυνατον ψευσασθαι ⌜τον⌝ θ̅ν̅ ισχυραν παρακλησιν ⌜εχωμεν⌝ οι καταφυγοντεσ κρατησαι τησ προκειμενησ ελπιδοσ **19** ην ωσ αγκυραν εχομεν τησ ψυχησ ⌜ασφαλη⌝ τε και βεβαιαν και ⌜εισερχομενην⌝ εισ το εσωτερον του καταπετασματοσ **20** οπου προδρομοσ υπερ ημων εισηλθεν ι̅σ̅ κατα την ταξιν μελχισεδεκ αρχιερευσ γενομενοσ εισ τον αιωνα **(aiōn g165)**

7 ουτοσ γαρ ⌜ο⌝ μελχισεδεκ βασιλευσ ⌜σαλημ⌝ ιερευσ του θ̅υ̅ του υψιστου ⌜ο⌝ συναντησασ ⌜⌝ αβρααμ υποστρεφοντι απο τησ κοπησ των βασιλεων και ευλογησασ αυτον **2** ω και δεκατην ⌜απο παντων εμερισεν⌝ αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενοσ βασιλευσ δικαιοσυνησ επειτα ⌜δε και⌝ βασιλευσ ⌜σαλημ⌝ ⌜ο⌝ ⌜εστιν⌝ βασιλευσ ειρηνησ **3** απατωρ αμητωρ αγενεαλογητοσ μητε αρχην ημερων μητε ζωησ τελοσ εχων αφωμοιωμενοσ δε τω υιω του θ̅υ̅ μενει ιερευσ εισ το διηνεκεσ **4** θεωρειτε δε πηλικοσ ουτοσ ω ⌜⌝ δεκατην ⌜αβρααμ εδωκεν⌝ εκ των ακροθινιων ο πατριαρχησ **5** και οι μεν εκ των υιων λευει την ιερατειαν λαμβανοντεσ εντολην εχουσιν ⌜αποδεκατοιν⌝ τον λαον κατα τον νομον ⌜τουτ εστιν⌝ τουσ αδελφουσ αυτων

καιπερ εξεληλυθοτασ εκ τησ οσφυοσ αβρααμ **6** ο δε μη γενεαλογουμενοσ εξ αυτων ⌜δεδεκατωκεν⌝⌜⌝ αβρααμ και τον εχοντα τασ επαγγελιασ ⌜ευλογηκεν⌝ **7** χωρισ δε πασησ αντιλογιασ το ελαττον υπο του κριττονοσ ευλογειται **8** και ωδε μεν δεκατασ αποθνησκοντεσ ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενοσ οτι ζη **9** και ωσ εποσ ⌜ειπειν⌝⌜δι⌝ αβρααμ και ⌜λευεισ⌝ ο δεκατασ λαμβανων δεδεκατωται **10** ⌜ετι γαρ⌝ εν τη οσφυι του πατροσ ην οτε συνηντησεν αυτω ⌜⌝ μελχισεδεκ **11** ει μεν ουν τελειωσισ δια τησ λευειτικησ ιερωσυνησ ⌜ην⌝ ο λαοσ ⌜γαρ⌝ επ ⌜αυτησ νενομοθετηται⌝ τισ ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερεα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι **12** μετατιθεμενησ γαρ τησ ιερωσυνησ εξ αναγκησ ⌜και νομου⌝⌜μεταθεσισ γινεται⌝ **13** εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλησ ετερασ ⌜μετεσχηκεν⌝ αφ ησ ουδεισ ⌜προσεσχηκεν⌝ τω θυσιαστηριω **14** προδηλον γαρ οτι ⌜εξ⌝ ιουδα ανατεταλκεν ο κσ̄ ημων εισ ην φυλην ⌜περι ιερεων ουδεν μωυσησ⌝⌜ελαλησεν⌝ **15** και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα ⌜την⌝ ομοιοτητα μελχισεδεκ ⌜ανισταται⌝ ιερευσ ετεροσ **16** ⌜οσ⌝ ου κατα νομον ⌜εντολησ⌝⌜σαρκινησ⌝ γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωησ ακαταλυτου **17** ⌜μαρτυρειτε⌝ γαρ οτι συ ⌜⌝ ιερευσ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ **(aiōn g165)** **18** αθετησισ ⌜μεν⌝ γαρ γινεται προαγουσησ εντολησ δια το αυτησ ασθενεσ και ανωφελεσ **19** ⌜ουδεν⌝ γαρ ετελειωσεν ο νομοσ επεισαγωγη δε κρειττονοσ ελπιδοσ δι ησ ⌜εγγιζομεν⌝ τω θ̄ω̄ **20** και καθ οσον ου χωρισ ορκωμοσιασ ⌜οι μεν γαρ χωρισ ορκωμοσιασ εισιν ιερεισ⌝ γεγονοτεσ **21** ο ⌜δε⌝⌜μετ⌝ ορκωμοσιασ δια του λεγοντοσ προσ αυτον

⌜ωμοσεν⌝ κσ̄ και ου ⌜μεταμεληθησεται⌝ συ ⌜⌝ ιερευσ ⌜εισ τον αιωνα⌝ **(aiōn g165)** **22** κατα ⌜τοσουτο⌝ ⌜και⌝ κριττονοσ διαθηκησ γεγονεν εγγυοσ ιησ̄ **23** και οι μεν πλειονεσ ⌜εισιν⌝ ⌜γεγονοτεσ ιερεισ⌝ δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν **24** ο δε δια το μενειν αυτον εισ τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην **(aiōn g165)** **25** οθεν ⌜και⌝ ⌜σωζειν⌝ εισ το παντελεσ δυναται τουσ προσερχομενουσ δι αυτου τω θ̄ω̄ παντοτε ζων εισ το εντυγχανειν υπερ αυτων **26** τοιουτοσ γαρ ημιν ⌜και⌝ επρεπεν αρχιερευσ οσιοσ ακακοσ ⌜⌝ αμιαντοσ κεχωρισμενοσ απο των αμαρτωλων και υψηλοτεροσ των ουρανων γενομενοσ **27** οσ ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεισ προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων ⌜θυσιασ⌝ αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν ⌜εφαπαξ⌝ εαυτον ⌜ανενεγκασ⌝ **28** ο νομοσ γαρ ⌜ανθρωπουσ καθιστησιν αρχιερεισ⌝ εχοντασ ασθενειαν ο λογοσ δε τησ ορκωμοσιασ τησ μετα τον νομον υιον εισ τον αιωνα τετελειωμενον **(aiōn g165)**

8 κεφαλαιον δε ⌜επι⌝ τοισ λεγομενοισ τοιουτον εχομεν αρχιερεα οσ εκαθισεν εν δεξια του θρονου τησ μεγαλωσυνησ εν τοισ ουρανοισ **2** των αγιων λειτουργοσ ⌜⌝ και τησ σκηνησ τησ αληθινησ ην επηξεν ⌜ο⌝ κσ̄ ⌜⌝ ουκ ⌜ανθρωποσ⌝ **3** πασ γαρ αρχιερευσ εισ το προσφερειν δωρα τε και θυσιασ καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι ⌜και⌝ τουτον ο προσενεγκη **4** ει μεν ⌜ουν⌝ ην επι γησ ουδ αν ην ιερευσ οντων ⌜των⌝ προσφεροντων κατα ⌜⌝ νομον τα δωρα **5** οιτινεσ υποδιγματι και σκια ⌜λατρευουσιν⌝ των επουρανιων καθωσ κεχρηματισται ⌜μωυσησ⌝ μελλων επιτελειν την σκηνην ορα ⌜γαρ φησιν⌝ ⌜ποιησεισ⌝ παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει **6** ⌜νυν⌝ δε

διαφορωτερασ ⌜τετυχεν⌝ λιτουργιασ οσω και ⌜κριττονοσ εστιν διαθηκησ μεσειτησ ητισ επι⌝ κριττοσιν επαγγελιαισ νενομοθετηται **7** ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτοσ ουκ αν ⌜δευτερασ⌝ εζητειτο τοποσ **8** μεμφομενοσ γαρ ⌜αυτοισ⌝ λεγει ⌜ιδου ημεραι ερχονται λεγει⌝ κσ και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην **9** ⌜⌝ ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοισ πατρασιν αυτων εν ⌜ημερα⌝ επιλαβομενου ⌜μου⌝ τησ χειροσ αυτων εξαγαγειν αυτουσ εκ γησ αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν ⌜εν⌝ τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κσ **10** οτι αυτη η διαθηκη ⌜⌝ ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τασ ημερασ εκεινασ λεγει κσ διδουσ νομουσ μου εισ την διανοιαν αυτων και επι ⌜καρδιασ αυτων⌝ ⌜επιγραψω⌝ αυτουσ και εσομαι αυτοισ εισ θν και αυτοι εσονται ⌜μοι⌝ εισ λαον **11** και ου μη ⌜διδαξωσιν εκαστοσ⌝ τον ⌜πολειτην⌝ αυτου και εκαστοσ τον αδελφον ⌜αυτου λεγων γνωθι τον⌝ κν οτι παντεσ ⌜ειδησουσιν⌝ με απο μεικρου ⌜⌝ εωσ μεγαλου αυτων **12** ⌜οτι ειλεωσ εσομαι ταισ αδικιαισ αυτων⌝ και των αμαρτιων αυτων ⌜⌝ ου μη μνησθω ετι **13** εν τω λεγειν καινην ⌜πεπαλαιωκεν⌝ την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυσ αφανισμου

9 ⌜ειχε⌝ μεν ουν ⌜⌝ η ⌜πρωτη⌝ δικαιωματα λατρειασ το τε αγιον κοσμικον **2** σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσισ των αρτων ⌜⌝ ητισ λεγεται ⌜αγια⌝ ⌜⌝ **3** μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη ⌜η⌝ λεγομενη ⌜⌝ ⌜αγια αγιων **4** χρυσουν⌝ εχουσα ⌜θυμιατηριον και⌝ την κιβωτον τησ διαθηκησ περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω εν η

σταμνοσ χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδοσ ααρων ⌜η⌝ βλαστησασα και αι πλακεσ τησ διαθηκησ **5** υπερανω δε αυτησ χερουβειν δοξησ ⌜κατασκιαζοντα⌝ το ιλαστηριον περι ων ουκ ⌜εστιν⌝ νυν λεγειν κατα μεροσ **6** τουτων δε ⌜ουτωσ⌝ κατεσκευασμενων εισ μεν την πρωτην σκηνην δια παντοσ ⌜εισιασιν⌝ οι ιερεισ τασ λατρειασ επιτελουντεσ **7** εισ δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονοσ ⌜ο⌝ αρχιερευσ ου χωρισ αιματοσ ο προσφερει υπερ ⌜εαυτου⌝ και των του λαου αγνοημα̅τ̅ων **8** τουτο δηλουντοσ του πν̅σ̅ του αγιου ⌜μηπω⌝ πεφανερωσθαι την των αγιων οδον ⌜ετι⌝ τησ πρωτησ σκηνησ εχουσησ στασιν **9** ητισ παραβολη εισ τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ⌜ην⌝ δωρα τε και θυσιαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνιδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα **10** μονον επι ⌜βρωμασιν⌝ και ⌜πομασιν⌝ και διαφοροισ βαπτισμοισ ⌜⌝ ⌜δικαιωματα⌝ σαρκοσ μεχρι καιρου διορθωσεωσ επικειμενα **11** χ̅σ̅ δε παραγενομενοσ αρχιερευσ των ⌜γενομενων⌝ αγαθων δια τησ μειζονοσ και τελειοτερασ σκηνησ ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτησ τησ κτισεωσ **12** ουδε δι αιματοσ τραγων και μοσχων δια δε ⌜του⌝ ιδιου αιματοσ εισηλθεν ⌜⌝ εφαπαξ εισ τα αγια ⌜αιωνιαν⌝ λυτρωσιν ευραμενοσ **(aiōnios g166)** **13** ει γαρ το αιμα ⌜τραγων και ταυρων⌝ και σποδοσ δαμαλεωσ ραντιζουσα τουσ κεκοινωμενουσ αγιαζει προσ την τησ σαρκοσ καθαροτητα **14** ⌜ποσω⌝ μαλλον το ⌜αιμα⌝ του χ̅υ̅ οσ δια πν̅σ̅ αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θ̅ω̅ ⌜καθαριει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εισ το λατρευειν θ̅ω̅ ζωντι⌝ **(aiōnios g166)** **15** και δια ⌜τουτο⌝ διαθηκησ καινησ μεσιτησ εστιν οπωσ θανατου γενομενου εισ απολυτρωσιν των επι

τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι τησ ⌜αιωνιου κληρονομιασ⌝ **(aiōnios g166)** **16** οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου **17** διαθηκη γαρ επι νεκροισ βεβαια επει ⌜μηποτε⌝ ισχυει οτε ζη ο διαθεμενοσ **18** οθεν ⌜ουδε⌝ η πρωτη χωρισ αιματοσ ενκεκενισται **19** λαληθεισησ γαρ πασησ ⌜⌝ εντολησ κατα ⌜τον⌝ νομον υπο μωυσεωσ παντι τω λαω λαβων το αιμα των ⌜μοσχων και των τραγων⌝ ⌜μετα⌝ υδατοσ και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο ⌜τε⌝ το βιβλιον και παντα τον λαον ⌜εραντισεν⌝ **20** λεγων ⌜τουτο⌝ το αιμα τησ διαθηκησ ησ ⌜ενετειλατο⌝ προσ υμασ ⌜ο θ̅σ̅⌝ **21** και την σκηνην ⌜δε⌝ και παντα τα σκευη τησ λειτουργιασ τω αιματι ομοιωσ ⌜εραντισεν⌝ **22** και σχεδον εν ⌜αιματι⌝ παντα καθαριζεται κατα τον νομον ⌜και⌝ χωρισ ⌜αιματεκχυσιασ⌝ ου γινεται αφεσισ **23** αναγκη ουν τα μεν υποδιγματα των εν τοισ ουρανοισ τουτοισ καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια ⌜κριττοσι⌝ θυσιαισ παρα ⌜ταυτασ⌝ **24** ου γαρ εισ χειροποιητα ⌜εισηλθεν αγια⌝ ⌜⌝ χ̅σ̅ αντιτυπα των αληθινων αλλ εισ αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω ⌜προσωπω⌝ του θ̅υ̅ υπερ ⌜ημων⌝ **25** ⌜ουδε⌝ ινα πολλακισ προσφερη ⌜εαυτον⌝ ωσπερ ο αρχιερευσ εισερχεται εισ τα αγια κατ ενιαυτον ⌜εν⌝ αιματι αλλοτριω **26** επει εδει αυτον πολλακισ παθειν απο καταβολησ κοσμου ⌜νυνι⌝ δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εισ αθετησιν ⌜⌝ αμαρτιασ δια τησ θυσιασ αυτου πεφανερωται **(aiōn g165)** **27** και καθ οσον αποκειται τοισ ανθρωποισ απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισισ **28** ουτωσ ⌜και⌝ ο χ̅σ̅ απαξ προσενεχθεισ εισ το πολλων ανενεγκειν

αμαρτιασ εκ δευτερου χωρισ αμαρτιασ οφθησεται τοισ αυτον ⌜απεκδεχομενοισ⌝ εισ σωτηριαν ⌜⌝

10 σκιαν γαρ εχων ο νομοσ των μελλοντων αγαθων ⌜ουκ αυτην⌝ την εικονα των πραγματων κατ ενιαυτον ταισ αυταισ θυσιαισ ⌜ασ⌝ προσφερουσιν εισ το διηνεκεσ ⌜⌝ **2** ουδεποτε ⌜δυνανται⌝ τουσ προσερχομενουσ τελειωσαι επει ⌜ουκ αν⌝ επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν ⌜ετι⌝ συνιδησιν αμαρτιων τουσ λατρευοντασ απαξ ⌜κεκαθαρισμενουσ⌝ **3** αλλ εν αυταισ αναμνησισ αμαρτιων κατ ενιαυτον **4** αδυνατον γαρ αιμα ⌜ταυρων και τραγων⌝ ⌜αφαιρειν⌝ αμαρτιασ **5** διο εισερχομενοσ εισ τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησασ σωμα δε κατηρτισω μοι **6** ⌜ολοκαυτωματα⌝ και περι αμαρτιασ ουκ ⌜ευδοκησασ⌝ **7** τοτε ειπον ιδου ⌜ηκω⌝ εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται ⌜⌝ περι εμου του ποιησαι ο θ̄σ̄ το θελημα ⌜σου⌝ **8** ανωτερον λεγων οτι ⌜θυσιασ⌝ και ⌜προσφορασ⌝ και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ηθελησασ ουδε ⌜ευδοκησασ⌝ αιτινεσ κατα ⌜⌝ νομον προσφερονται **9** τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι ⌜⌝ το θελημα σου αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση **10** εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν ⌜⌝ δια τησ ⌜προσφορασ⌝ του σωματοσ ⌜⌝ ⌜ι̅υ̅ χ̅υ̅⌝ εφαπαξ **11** και πασ μεν ⌜ιερευσ⌝⌜εστηκεν⌝⌜καθ ημεραν λειτουργων⌝ και τασ αυτασ πολλακισ προσφερων θυσιασ αιτινεσ ουδεποτε δυνανται περιελειν ⌜αμαρτιασ⌝ **12** ⌜ουτοσ⌝ δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκασ θυσιαν εισ το διηνεκεσ εκαθισεν ⌜εν⌝⌜δεξια⌝ του θ̄ῡ **13** το λοιπον εκδεχομενοσ εωσ τεθωσιν οι εχθροι ⌜αυτου⌝ υποποδιον των ⌜ποδων⌝ αυτου **14** μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εισ το διηνεκεσ τουσ ⌜αγιαζομενουσ⌝ **15** μαρτυρει δε

ημιν και το $\overline{\pi\nu\alpha}$ το αγιον μετα γαρ το ⌜ειρηκεναι⌝ **16** αυτη ⌜⌝ η διαθηκη ην διαθησομαι προσ αυτουσ μετα τασ ημερασ εκεινασ λεγει $\overline{\kappa\sigma}$ διδουσ νομουσ μου επι καρδιασ αυτων και επι ⌜την διανοιαν⌝ αυτων ⌜⌝ επιγραψω αυτουσ **17** και των αμαρτιων ⌜αυτων⌝ και των ανομιων αυτων ου ⌜μη⌝ ⌜μνησθησομαι⌝ ετι **18** οπου δε ⌜αφεσισ⌝ ⌜τουτων⌝ ουκετι προσφορα περι ⌜αμαρτιασ⌝ **19** εχοντεσ ουν αδελφοι παρρησιαν εισ την εισοδον των αγιων εν τω αιματι $\overline{\iota\upsilon}$ **20** ην ενεκενισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματοσ τουτ ⌜εστιν⌝ τησ σαρκοσ αυτου **21** και ιερεα μεγαν επι τον οικον του $\overline{\theta\upsilon}$ **22** ⌜προσερχωμεθα⌝ μετα ⌜αληθεινησ⌝ καρδιασ εν πληροφορια πιστεωσ ⌜ρεραντισμενοι⌝ τασ καρδιασ απο συνιδησεωσ πονηρασ και ⌜λελουμενοι⌝ το σωμα υδατι καθαρω **23** κατεχωμεν την ομολογιαν τησ ελπιδοσ ⌜⌝ ακλινη πιστοσ γαρ ο επαγγειλαμενοσ **24** και ⌜κατανοωμεν⌝ αλληλουσ ⌜εισ παροξυσμον⌝ αγαπησ και καλων εργων **25** μη ⌜εγκαταλειποντεσ⌝ την ⌜επισυναγωγην⌝ ⌜εαυτων⌝ ⌜καθωσ⌝ εθοσ ⌜τισιν⌝ αλλα παρακαλουντεσ και τοσουτω μαλλον ⌜οσω⌝ βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν **26** εκουσιωσ ⌜γαρ αμαρτανοντων⌝ ημων μετα το λαβειν ⌜την⌝ επιγνωσιν τησ αληθειασ ουκετι περι ⌜αμαρτιων απολιπεται⌝ θυσια **27** φοβερα δε τισ εκδοχη κρισεωσ και πυροσ ζηλοσ εσθιειν μελλοντοσ τουσ υπεναντιουσ **28** αθετησασ τισ νομον μωυσεωσ χωρισ οικτειρμων επι δυσιν η ⌜τρισιν⌝ μαρτυσιν αποθνησκει **29** ποσω ⌜δοκειτε⌝ χειρονοσ ⌜αξιωθησεται⌝ τιμωριασ ο τον υιον του $\overline{\theta\upsilon}$ καταπατησασ και το αιμα τησ διαθηκησ κοινον ηγησαμενοσ ⌜εν ω ηγιασθη⌝ και το $\overline{\pi\nu\alpha}$ τησ

χαριτοσ ενυβρισασ **30** οιδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι ⌜εκδικησισ⌝ εγω ανταποδωσω ⌜⌝ και παλιν ⌜κρινει κσ⌝ τον λαον αυτου **31** φοβερον το εμπεσειν εισ χειρασ θυ ζωντοσ **32** αναμιμνησκεσθε δε τασ προτερον ⌜ημερασ⌝ ⌜⌝ εν αισ φωτισθεντεσ πολλην αθλησιν υπεμειναται παθηματων **33** τουτο μεν ονειδισμοισ τε και ⌜θλιψεσιν⌝ θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτωσ αναστρεφομενων γενηθεντεσ **34** και γαρ τοισ ⌜δεσμιοισ⌝ ⌜⌝ συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων ⌜υμων⌝ μετα χαρασ ⌜προσεδεξασθε⌝⌜γεινωσκοντεσ⌝ εχειν ⌜⌝⌜εαυτουσ⌝⌜κρισσωνα⌝ υπαρξιν ⌜⌝ και μενουσαν **35** μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν ⌜υμων⌝ ητισ εχει ⌜μεγαλην μισθαποδοσιαν⌝ **36** ⌜υπομονησ⌝ γαρ ⌜εχετε χρειαν⌝ ινα το θελημα του θυ ποιησαντεσ ⌜κομισησθε⌝ την επαγγελειαν **37** ετι ⌜γαρ⌝ μικρον οσον ⌜οσον⌝ ο ερχομενοσ ηξει και ου ⌜χρονισει⌝ **38** ο δε δικαιοσ ⌜μου⌝ εκ πιστεωσ ζησεται ⌜και εαν⌝ υποστειληται ουκ ευδοκει ⌜η ψυχη μου⌝ εν αυτω **39** ημεισ δε ουκ εσμεν ⌜υποστολησ⌝ εισ ⌜απωλειαν⌝ αλλα πιστεωσ εισ περιποιησιν ψυχησ

11 ⌜εστιν⌝ ⌜δε⌝ πιστισ ελπιζομενων ⌜υποστασισ πραγματων⌝ ελεγχοσ ου ⌜βλεπομενων⌝ **2** εν ⌜ταυτη⌝ γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι **3** πιστι νοουμεν κατηρτισθε τουσ αιωνασ ρηματι θυ εισ το μη εκ φαινομενων ⌜το βλεπομενον⌝ γεγονεναι **(aiōn g165)** **4** πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν ⌜προσηνεγκεν⌝⌜τω θω⌝ δι ησ εμαρτυρηθη ειναι δικαιοσ μαρτυρουντοσ επι τοισ δωροισ ⌜αυτου⌝⌜του θυ⌝ και δι αυτησ αποθανων ετι ⌜λαλει⌝ **5** πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ⌜ηυρισκετο⌝⌜διοτι⌝⌜μετεθηκεν⌝ αυτον ο θσ προ

γαρ τησ μεταθεσεωσ ⌜⌝ μεμαρτυρηται ⌜ευηρεστηκεναι⌝ τω θ̅ω̅ **6** χωρισ δε πιστεωσ αδυνατον ευαρεστησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον ⌜τω⌝ θ̅ω̅ οτι ⌜εστιν⌝ και τοισ ⌜εκζητουσιν⌝ αυτον μισθαποδοτησ γεινεται **7** πιστει χρηματισθεισ νωε περι των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεισ ⌜κατεσκευασεν⌝ κιβωτον εισ σωτηριαν του οικου αυτου δι ησ ⌜κατεκρινεν⌝ τον κοσμον και τησ κατα πιστιν δικαιοσυνησ εγενετο κληρονομοσ **8** πιστι ⌜⌝ καλουμενοσ αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εισ ⌜⌝ τοπον ον ⌜ημελλεν⌝ ⌜λαμβανειν εισ κληρονομιαν⌝ και ⌜εξηλθεν⌝ μη επισταμενοσ που ερχεται **9** πιστι παρωκησεν εισ ⌜⌝ γην τησ επαγγελιασ ωσ αλλοτριαν εν σκηναισ κατοικησασ μετα ισαακ και ιακωβ των συνκληρονομων τησ ⌜επαγγελιασ τησ αυτησ⌝ **10** εξεδεχετο γαρ την τουσ θεμελιουσ εχουσαν πολιν ησ τεχνιτησ και δημιουργοσ ο θ̅σ̅ **11** πιστι και αυτη σαρρα ⌜⌝ δυναμιν εισ καταβολην σπερματοσ ⌜ελαβεν⌝ και παρα καιρον ηλικιασ ⌜⌝ ⌜επει⌝ πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον **12** διο και αφ ενοσ ⌜εγεννηθησαν⌝ και ταυτα νενεκρωμενου καθωσ τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ⌜ωσ η⌝ αμμοσ ⌜η παρα το χειλοσ⌝ τησ θαλασσησ η αναριθμητοσ **13** κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντεσ μη ⌜προσδεξαμενοι⌝ τασ επαγγελιασ αλλα πορρωθεν ⌜αυτασ⌝ ιδοντεσ ⌜και⌝ ασπασαμενοι και ομολογησαντεσ οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι τησ γησ **14** οι γαρ ⌜τοιαυτα⌝ λεγοντεσ εμφανιζουσιν οτι πατριδα ⌜επιζητουσιν⌝ **15** και ει μεν εκεινησ ⌜μνημονευουσιν⌝ αφ ησ ⌜εξεβησαν⌝ ⌜ειχον⌝ ⌜αν⌝ καιρον ανακαμψαι **16** ⌜νυν⌝ δε κριττονοσ ορεγονται τουτ εστιν επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτουσ ο θ̅σ̅ ⌜θ̅σ̅⌝ επικαλεισθαι αυτων ⌜ητοιμασεν⌝ γαρ αυτοισ πολιν **17**

πιστι προσενηνοχεν ⌜αβρααμ τον⌝ ισακ πειραζομενος και
τον μονογενη προσεφερεν ο τας επαγγελιας αναδεξαμενος
18 προς ον ελαληθη ⌜οτι⌝ εν ισακ κληθησεται σοι σπερμα
19 λογισαμενος οτι και εκ νεκρων ⌜εγειρειν δυνατος⌝ ο
θ̅σ̅ οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο **20** πιστει
⌜και⌝ περι μελλοντων ⌜ευλογησεν⌝ ⌜ισακ⌝ τον ιακωβ
και τον ησαυ **21** πιστει ιακωβ αποθνησκων εκαστον των
υιων ⌜ιωσηφ⌝ ⌜ευλογησεν⌝ και προσεκυνησεν επι το
ακρον της ραβδου αυτου **22** πιστι ιωσηφ τελευτων ⌜⌝
περι της εξοδου των υιων ισραηλ ⌜εμνημονευσεν⌝ και
περι των ⌜οστεων⌝ αυτου ενετειλατο **23** πιστι μωυσης
γεννηθεις εκρυβη ⌜τριμηνον⌝ υπο των πατερων ⌜αυτου⌝
διοτι ειδον αστιον το παιδιον ⌜και⌝ ουκ εφοβηθησαν
το διαταγμα του βασιλεως **24** πιστει μωυσης μεγας
γενομενος ηρνησατο λεγεσθαι υιος θυγατρος φαραω
25 μαλλον ελομενος συνκακουχεισθαι τω λαω του θ̅υ̅
η προσκαιρον εχειν αμαρτιας απολαυσιν **26** μειζονα
πλουτον ηγησαμενος των ⌜⌝ ⌜αιγυπτου⌝ θησαυρων τον
ονειδισμον του χ̅υ̅ ⌜απεβλεπεν⌝ γαρ εις την μισθαποδοσιαν
27 πιστει ⌜κατελιπεν⌝ αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον
του βασιλεως τον γαρ αορατον ως ορων ⌜εκαρτερησεν⌝
28 πιστει ⌜πεποιηκεν⌝ το πασχα και την προσχυσιν του
αιματος ινα μη ο ⌜ολοθρευων⌝ τα πρωτοτοκα θιγη αυτων
29 πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ως δια ξηρας
⌜γης ης⌝ πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν
30 πιστει τα τειχη ιεριχω ⌜επεσαν⌝ ⌜κυκλωθεντα⌝ επι
επτα ημερας **31** πιστει ρααβ η ⌜⌝ πορνη ου συναπωλετο
τοις ⌜απειθησασιν⌝ δεξαμενη τους κατασκοπους μετ
ειρηνης **32** και τι ετι λεγω επιλιψει ⌜με γαρ⌝ διηγουμενον

ο χρονοσ περι γεδεων βαρακ ⌈⌉ ⌈σαμψων⌉ ⌈⌉ ιεφθαε δαυειδ ⌈τε⌉ και σαμουηλ και των προφητων **33** οι δια πιστεωσ ⌈κατηγωνισαντο βασιλειασ⌉ ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων **34** εσβεσαν δυναμιν πυροσ εφυγον στοματα ⌈μαχαιρησ⌉ ⌈εδυναμωθησαν⌉ ⌈απο⌉ ασθενειασ εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολασ εκλιναν αλλοτριων **35** ελαβον ⌈γυναικεσ⌉ εξ αναστασεωσ τουσ νεκρουσ αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου προσδεξαμενοι την ⌈απολυτρωσιν⌉ ινα κρειττονοσ αναστασεωσ τυχωσιν **36** ετεροι δε ενπαιγμων και μαστειγων πειραν ελαβον ετι δε δεσμων και ⌈φυλακησ⌉ **37** ελιθασθησαν ⌈επρισθησαν επειρασθησαν⌉ εν φονω ⌈μαχαιρησ⌉ απεθανον περιηλθον εν μηλωταισ εν αιγιοισ δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι **38** ων ουκ ην αξιοσ ο κοσμοσ ⌈επι⌉ ερημιαισ πλανωμενοι και ⌈ορεσιν⌉ και σπηλαιοισ και ταισ οπαισ τησ γησ **39** και ⌈ουτοι⌉ παντεσ μαρτυρηθεντεσ δια τησ πιστεωσ ουκ εκομισαντο ⌈την επαγγελιαν⌉ **40** του θῡ περι ημων κριττον τι ⌈προβλεψαμενου⌉ ινα μη χωρισ ημων ⌈τελειωθωσιν⌉

12 ⌈τοιγαρουν⌉ και ημεισ ⌈τοσουτον⌉ εχοντεσ περικειμενον ημιν νεφοσ μαρτυρων ⌈ογκον⌉ αποθεμενοι παντα και την ⌈ευπεριστατον⌉ αμαρτιαν δι υπομονησ τρεχωμεν ⌈τον προκειμενον⌉ ημειν ⌈αγωνα⌉ **2** αφορωντεσ εισ τον τησ πιστεωσ αρχηγον και τελειωτην ιν̄ οσ αντι τησ προκειμενησ αυτω χαρασ ⌈υπεμεινεν⌉ ⌈⌉ σταυρον αισχυνησ καταφρονησασ εν δεξια ⌈τε του θρονου του θῡ κεκαθικεν⌉ **3** αναλογισασθαι γαρ ⌈τον⌉ τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εισ

⌜αυτουσ⌝ αντιλογιαν ινα μη καμητε ταισ ψυχαισ ⌜υμων
εκλυομενοι⌝ **4** ⌜ουπω⌝⌜μεχρι⌝ αιματοσ ⌜αντικατεστητε⌝
προσ την αμαρτιαν ⌜ανταγωνιζομενοι⌝ **5** και εκλελησθαι
τησ παρακλησεωσ ητισ υμειν ωσ ⌜υιοισ⌝ διαλεγεται υιε
μου μη ολιγωρει ⌜παιδιασ⌝ κῡ ⌜μηδε⌝ εγλυου υπ αυτου
ελεγχομενοσ **6** ον γαρ αγαπα κσ̄ παιδευει ⌜μαστιγοι δε
παντα υιον ον παραδεχεται **7** εισ παιδιαν υπομενεται
ωσ υιοισ υμιν προσφερεται ο θσ̄ τισ γαρ υιοσ ον ου
παιδευει⌝ πατηρ **8** ει δε χωρισ εστε παιδειασ ⌜ησ⌝ μετοχοι
⌜γεγονασι⌝ παντεσ αρα νοθοι ⌜και ουχ υιοι εστε⌝ **9** ειτα
τουσ μεν τησ σαρκοσ ημων πατερασ ⌜ειχομεν⌝ παιδευτασ
και ενετρεπομεθα ου ⌜πολυ⌝⌜⌝ μαλλον υποταγησομεθα
τω πατρι των πνευματων και ζησομεν **10** ⌜οι⌝ μεν
⌜γαρ⌝ προσ ολιγασ ημερασ κατα το δοκουν ⌜αυτοισ⌝
επαιδευον ο δε επι το ⌜συμφερον⌝⌜εισ το⌝⌜μεταλαβειν⌝
τησ ⌜αγιοτητοσ⌝ αυτου **11** πασα ⌜δε⌝ παιδεια ⌜προσ⌝ μεν
το παρον ου δοκει χαρασ ειναι αλλα λυπησ υστερον
δε καρπον ειρηνικον τοισ δι ⌜αυτησ⌝ γεγυμνασμενοισ
⌜αποδιδωσιν⌝ δικαιοσυνησ **12** διο τασ παρειμενασ χειρασ
και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε **13** και τροχιασ
ορθασ ⌜ποιειτε⌝ τοισ ποσιν υμων ινα μη το χωλον
εκτραπη ιαθη δε μαλλον **14** ειρηνην διωκετε μετα παντων
και τον αγιασμον ου χωρισ ⌜ουδεισ⌝ οψεται ⌜τον κν̄ **15**
επισκοπουντεσ⌝ μη τισ υστερων απο τησ χαριτοσ του
θῡ μη τισ ριζα πικριασ ανω φυουσα ενοχλη και ⌜δι⌝
⌜αυτησ⌝⌜μιανθωσιν⌝⌜οι⌝ πολλοι **16** μη τισ πορνοσ η
βεβηλοσ ωσ ησαυ οσ αντι βρωσεωσ μιασ ⌜απεδετο⌝⌜τα
πρωτοτοκια εαυτου⌝ **17** ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων
κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιασ

⌈γαρ τοπον⌉ ουχ ⌈ευρεν⌉ ⌈καιπερ⌉ μετα δακρυων εκζητησασ αυτην **18** ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω ⌈⌉ και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και ⌈ζοφω⌉ και θυελλη **19** και σαλπιγγοσ ηχω και ⌈φωνη⌉ ρηματων ησ οι ακουσαντεσ ⌈παρητησαντο⌉⌈μη⌉⌈προστεθηναι⌉ αυτοισ λογον **20** ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορουσ λιθοβοληθησεται⌈⌉ **21** και ⌈ουτω⌉ φοβερον ⌈ην⌉ το φανταζομενον μωυσησ ειπεν εκφοβοσ ⌈ειμι⌉ και ⌈εντρομοσ⌉ **22** ⌈αλλα⌉ προσεληλυθατε σιων ορει και πολει $\overline{\theta\upsilon}$ ζωντοσ ιερουσαλημ ⌈επουρανιω⌉ και μυριασιν αγγελων πανηγυρει **23** και εκκλησια πρωτοτοκων ⌈απογεγραμμενων εν ουρανοισ⌉ και κριτη $\overline{\theta\omega}$ ⌈παντων⌉ και ⌈πνευμασι⌉⌈δικαιων τετελειωμενων⌉ **24** και διαθηκησ νεασ μεσιτη ⌈$\overline{\iota\upsilon}$⌉ και αιματι ραντισμου ⌈κριττον⌉ λαλουντι παρα ⌈τον αβελ⌉ **25** βλεπετε μη παραιτησησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ ⌈εξεφυγον⌉ ⌈επι γησ παραιτησαμενοι τον⌉ χρηματιζοντα ⌈πολυ⌉ μαλλον ⌈ημεισ⌉⌈οι⌉ τον απ ουρανων ⌈αποστρεφομενοι **26** ου⌉ η φωνη την γην ⌈εσαλευσεν⌉ τοτε νυν δε επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω ⌈σεισω⌉ ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον **27** το δε ετι απαξ δηλοι ⌈την των σαλευομενων⌉ μεταθεσιν ωσ πεποιημενων ⌈ινα μεινη τα μη σαλευομενα⌉ **28** διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντεσ ⌈εχωμεν⌉ χαριν δι ησ ⌈λατρευωμεν⌉⌈ευαρεστωσ⌉ τω $\overline{\theta\omega}$ μετα ⌈ευλαβιασ και δεουσ⌉ **29** και γαρ ο $\overline{\theta\sigma}$ ημων πυρ καταναλισκον

13 η φιλαδελφια μενετω **2** ⌈τησ φιλοξενιασ⌉ μη ⌈επιλανθανεσθε⌉ δια ταυτησ γαρ ελαθον τινεσ ξενισαντεσ αγγελουσ **3** μιμνησκεσθε των δεσμιων ωσ συνδεδεμενοι

των κακουχουμενων ως και αυτοι οντεσ εν σωματι **4** τιμιοσ ο γαμοσ εν ⌜πασιν⌝ και η κοιτη αμιαντοσ πορνουσ ⌜γαρ⌝ και μοιχουσ κρινει ο ⌜θ̅σ̅⌝ **5** αφιλαργυροσ ο τροποσ ⌜αρκουμενοι⌝ τοισ παρουσιν αυτοσ γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ⌜ουδ⌝⌜ου⌝ μη σε ⌜εγκαταλειπω⌝ **6** ωστε ⌜θαρρουντασ⌝ ⌜ημασ⌝⌜λεγειν⌝ κ̅σ̅ εμοι βοηθοσ ⌜και⌝ ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωποσ **7** μνημονευετε των ηγουμενων ⌜υμων⌝ οιτινεσ ελαλησαν υμιν τον λογον του θ̅υ̅ ⌜ων⌝ αναθεωρουντεσ την εκβασιν τησ αναστροφησ ⌜μειμεισθε⌝ την πιστιν **8** ι̅σ̅ χ̅σ̅ ⌜εχθεσ⌝⌜και⌝ σημερον ⌜ο⌝ αυτοσ και εισ τουσ αιωνασ **(aiōn g165)** **9** διδαχαισ ποικιλαισ ⌜και⌝ ξεναισ μη ⌜παραφερεσθε⌝ καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οισ ουκ ωφεληθησαν οι ⌜περιπατουντεσ⌝ **10** εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντεσ **11** ων ⌜γαρ⌝ εισφερεται ζωων το αιμα ⌜περι αμαρτιασ εισ τα αγια⌝ δια του αρχιερεωσ τουτων τα σωματα ⌜κατακαιεται⌝ εξω τησ παρεμβολησ **12** διο και ι̅σ̅ ινα αγιαση δια του ιδιου αιματοσ τον λαον εξω ⌜τησ πυλησ επαθεν⌝ **13** τοινυν εξερχωμεθα προσ αυτον εξω τησ παρεμβολησ τον ονειδισμον αυτου φεροντεσ **14** ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν **15** δι αυτου ⌜ουν⌝ αναφερωμεν ⌜θυσιαν⌝ αινεσεωσ δια παντοσ τω θ̅ω̅ τουτ ⌜εστιν⌝ καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου **16** τησ ⌜δε⌝ ευποιειασ και ⌜⌝ κοινωνιασ μη ⌜επιλανθανεσθε⌝ τοιαυταισ γαρ θυσιαισ ευαρεστειται ο θ̅σ̅ **17** πειθεσθε τοισ ηγουμενοισ υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν ⌜υπερ των ψυχων υμων ωσ λογον αποδωσοντεσ⌝ ινα μετα χαρασ τουτο ⌜ποιωσιν⌝ και μη

στεναζοντεσ αλυσιτελεσ γαρ υμιν τουτο **18** προσευχεσθε περι ημων ⌜⌝ ⌜πειθομεθα⌝ γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν ⌜εν⌝ ⌜πασιν⌝ καλωσ θελοντεσ αναστρεφεσθαι **19** περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχειον αποκατασταθω υμιν **20** ο δε θ̅σ̅ τησ ειρηνησ ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκησ αιωνιου τον κ̅ν̅ ημων ι̅ν̅ **(aiōnios g166)** **21** καταρτισαι υμασ ⌜εν⌝ παντι ⌜αγαθω⌝ εισ το ποιησαι το θελημα αυτου ⌜⌝ ποιων εν ⌜ημιν⌝ το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ⌜ι̅υ̅ χ̅υ̅⌝ ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ ⌜των αιωνων⌝ αμην **(aiōn g165)** **22** παρακαλω δε υμασ αδελφοι ανεχεσθε του λογου τησ παρακλησεωσ και ⌜γαρ⌝ δια βραχεων ⌜επεστειλα⌝ υμιν **23** γεινωσκετε τον αδελφον ⌜ημων⌝ τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχειον ⌜ερχηται⌝ οψομαι υμασ **24** ασπασασθε ⌜παντασ⌝ τουσ ηγουμενουσ υμων ⌜και παντασ τουσ αγιουσ⌝ ασπαζονται υμασ οι απο τησ ιταλιασ **25** η χαρισ μετα παντων ⌜υμων αμην⌝

Ιακωβου

1 ιακωβος θ̄ῡ και κ̄ῡ ι̅υ̅ χ̄ῡ δουλος ταισ δωδεκα φυλαισ ταισ εν τη διασπορα χαιρειν **2** πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοισ περιπεσητε ⌜ποικιλοισ⌝ **3** γινωσκοντεσ οτι το δοκιμιον υμων ⌜τησ πιστεωσ⌝ κατεργαζεται υπομονην **4** η δε υπομονη εργον τελειον εχετω ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι **5** ει δε τισ υμων λειπεται σοφιασ αιτειτω παρα ⌜του διδοντοσ θ̄ῡ⌝ πασιν απλωσ και ⌜μη⌝ ονιδιζοντοσ και δοθησεται αυτω **6** αιτειτω δε εν πιστι μηδεν διακρινομενοσ ο γαρ διακρινομενοσ ⌜εοικεν⌝ κλυδωνι θαλασσησ ανεμιζομενω και ριπιζομενω **7** μη γαρ οιεσθω ο ανθρωποσ εκεινοσ οτι λημψεται ⌜τι⌝ παρα του ⌜κ̄ῡ⌝ **8** ανηρ διψυχοσ ακαταστατοσ εν πασαισ ταισ οδοισ αυτου **9** καυχασθω δε ⌜ο⌝ αδελφοσ ο ταπεινοσ εν τω υψει αυτου **10** ο δε πλουσιοσ εν τη ⌜ταπεινωσει⌝ αυτου οτι ωσ ανθοσ χορτου παρελευσεται **11** ⌜ανετειλεν⌝ γαρ ο ηλιοσ συν τω καυσωνι και ⌜εξηρανεν⌝ τον χορτον και το ανθοσ αυτου ⌜εξεπεσεν⌝ ⌜και⌝ η ευπρεπεια του προσωπου ⌜αυτου⌝ απωλετο ⌜ουτωσ⌝ και ο πλουσιοσ εν ταισ πορειαισ ⌜αυτου⌝ μαρανθησεται **12** μακαριοσ ⌜ανηρ⌝ οσ ⌜υπομενει⌝ πειρασμον οτι δοκιμοσ γενομενοσ λημψεται τον στεφανον τησ ζωησ ον επηγγειλατο ⌜⌝ τοισ αγαπωσιν αυτον **13** μηδεισ πειραζομενοσ λεγετω οτι ⌜απο⌝ ⌜⌝ θ̄ῡ πειραζομαι ο γαρ θ̄σ̄ απειραστοσ ⌜εστιν⌝ κακων πειραζει δε αυτοσ ουδενα **14** εκαστοσ δε πειραζεται υπο τησ ιδιασ επιθυμιασ εξελκομενοσ και δελεαζομενοσ **15** ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον **16** μη πλανασθε

αδελφοι μου αγαπητοι **17** πασα δοσισ αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν ⌜εστιν⌝⌜καταβαινον⌝ απο του πατροσ των φωτων παρ ω ουκ ⌜ενι⌝⌜παραλλαγη⌝ η τροπησ ⌜αποσκιασμα⌝ **18** βουληθεισ απεκυησεν ημασ λογω αληθειασ εισ το ειναι ημασ απαρχην τινα των ⌜αυτου⌝ κτισματων **19** ⌜ιστε⌝⌜⌝ αδελφοι μου αγαπητοι ⌜εστω δε⌝ πασ ανθρωποσ ταχυσ εισ το ακουσαι βραδυσ εισ το λαλησαι βραδυσ εισ οργην **20** οργη γαρ ανδροσ δικαιοσυνην θ̄ῡ ⌜ουκ⌝⌜εργαζεται⌝ **21** διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και ⌜περισσιαν⌝ κακιασ εν πραυτητι ⌜δεξασθε⌝ τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τασ ψυχασ υμων **22** γεινεσθε δε ποιηται λογου και μη ⌜μονον ακροαται⌝ παραλογιζομενοι εαυτουσ **23** ⌜οτι⌝ ει τισ ακροατησ λογου ⌜εστιν⌝ και ου ποιητησ ουτοσ εοικεν ανδρι ⌜κατανοουντι⌝ το προσωπον τησ γενεσεωσ αυτου εν εσοπτρω **24** ⌜κατενοησεν⌝ γαρ εαυτον και ⌜απεληλυθεν⌝ και ευθεωσ επελαθετο οποιοσ ην **25** ο δε παρακυψασ εισ νομον τελειον τον τησ ελευθεριασ και παραμεινασ ⌜⌝ ουκ ακροατησ επιλησμονησ γενομενοσ αλλα ποιητησ εργου ουτοσ μακαριοσ εν τη ποιησει αυτου εσται **26** ει ⌜⌝ τισ δοκει θρησκοσ ειναι ⌜⌝ μη ⌜χαλιναγωγων⌝ γλωσσαν ⌜εαυτου⌝ ⌜αλλα⌝ απατων καρδιαν ⌜αυτου⌝⌜τουτου⌝ ματαιοσ η θρησκεια **27** θρησκεια ⌜⌝ καθαρα και αμιαντοσ παρα ⌜τω⌝ θ̄ω̄ και ⌜⌝ πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανουσ και χηρασ εν τη θλιψει αυτων ασπιλον ⌜εαυτον⌝ τηρειν ⌜απο⌝ του κοσμου

2 αδελφοι μου μη εν προσωπολημψιαισ εχετε την πιστιν του κ̄ῡ ημων ι̅υ̅ χ̅υ̅ τησ δοξησ **2** εαν γαρ εισελθη εισ ⌜⌝ συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιοσ εν αισθητι

λαμπρα εισελθη δε και πτωχοσ εν ρυπαρα αισθητι **3** ⌜επιβλεψητε δε⌝ επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε ⌜⌝ συ καθου ωδε καλωσ και τω πτωχω ειπητε συ στηθι ⌜εκει η καθου⌝ ⌜⌝ υπο το υποποδιον ⌜μου⌝ **4** ⌜ου⌝ διεκριθητε εν εαυτοισ και εγενεσθαι κριται διαλογισμων πονηρων **5** ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θ̅σ̅ εξελεξατο τουσ πτωχουσ ⌜τω κοσμω⌝ ⌜⌝ πλουσιουσ εν πιστει και κληρονομουσ τησ ⌜βασιλειασ⌝ ησ επηγγειλατο τοισ αγαπωσιν αυτον **6** υμεισ δε ητιμασατε τον πτωχον ⌜ουχ⌝ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν ⌜υμων⌝ και αυτοι ελκουσιν υμασ εισ κριτηρια **7** ⌜ουκ⌝ αυτοι ⌜βλασφημουσιν⌝ το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμασ **8** ει μεντοι νομον ⌜τελειτε βασιλικον⌝ κατα την γραφην αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ ⌜σεαυτον⌝ ⌜⌝ καλωσ ποιειτε **9** ει δε προσωπολημπτειτε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ωσ παραβαται **10** ⌜οστισ⌝ γαρ ⌜ολον τον νομον⌝ ⌜τηρηση πταιση⌝ δε εν ενι ⌜γεγονεν⌝ παντων ενοχοσ **11** ο γαρ ⌜ειπων⌝ μη ⌜μοιχευσησ ειπεν και μη φονευσησ⌝ ει δε ου ⌜μοιχευεισ φονευεισ⌝ δε ⌜γεγονασ παραβατησ⌝ νομου **12** ⌜ουτωσ⌝ λαλειτε και ⌜ουτωσ⌝ ποιειτε ωσ δια νομου ελευθεριασ μελλοντεσ κρινεσθαι **13** η γαρ κρισισ ⌜ανελεοσ⌝ τω μη ποιησαντι ελεοσ ⌜κατακαυχαται⌝ ⌜ελεοσ⌝ κρισεωσ **14** τι ⌜⌝ οφελοσ αδελφοι μου εαν πιστιν ⌜λεγη τισ⌝ εχειν εργα δε μη ⌜εχη⌝ μη δυναται η πιστισ σωσαι αυτον **15** εαν ⌜⌝ αδελφοσ η αδελφη γυμνοι ⌜υπαρχωσιν⌝ ⌜και⌝ λειπομενοι ⌜⌝ τησ εφημερου τροφησ **16** ⌜ειπη δε τισ⌝ αυτοισ εξ υμων ⌜υπαγετε⌝ εν ειρηνη ⌜θερμαινεσθε⌝ και ⌜χορταζεσθε⌝ μη δωτε δε αυτοισ τα επιτηδια του σωματοσ τι ⌜⌝ οφελοσ **17**

⌜ουτωσ⌝ και η πιστισ εαν μη ⌜εχη εργα⌝ νεκρα ⌜εστιν⌝
καθ εαυτην **18** ⌜αλλ⌝ ερει τισ συ ⌜πιστιν⌝ εχεισ καγω
εργα εχω ⌜δειξον⌝ μοι την πιστιν σου ⌜χωρισ⌝ των εργων
⌜⌝ καγω ⌜σοι δειξω⌝ εκ των εργων μου την πιστιν ⌜⌝
19 συ πιστευεισ οτι ⌜εισ εστιν ο θ̄σ̄⌝ καλωσ ποιεισ και
τα δαιμονια ⌜πιστευουσιν⌝ και ⌜φρισσουσιν⌝ **20** θελεισ
δε γνωναι ω ανθρωπε κενε οτι η πιστισ χωρισ των
εργων ⌜αργη⌝ εστιν **21** αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ
εργων εδικαιωθη ανενεγκασ ισαακ τον υιον αυτου επι
το θυσιαστηριον **22** βλεπεισ οτι η πιστισ ⌜συνηργει⌝ τοισ
εργοισ αυτου και εκ των εργων η πιστισ ετελειωθη **23**
και επληρωθη η γραφη η λεγουσα ⌜επιστευσεν⌝ ⌜δε⌝
αβρααμ τω θ̄ω̄ και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην και
φιλοσ θ̄ῡ εκληθη **24** ⌜ορατε⌝⌜⌝ οτι εξ εργων δικαιουται
ανθρωποσ και ουκ εκ πιστεωσ μονον **25** ⌜ομοιωσ δε⌝ και
ρααβ η πορνη ουκ εξ εργων εδικαιωθη υποδεξαμενη τουσ
⌜αγγελουσ⌝ και ετερα οδω εκβαλουσα **26** ωσπερ ⌜γαρ⌝
το σωμα χωρισ πνευματοσ νεκρον εστιν ⌜ουτωσ⌝ και η
πιστισ χωρισ ⌜⌝ εργων νεκρα ⌜εστιν⌝

3 μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτεσ
οτι μειζον κριμα λημψομεθα **2** πολλα γαρ πταιομεν
απαντεσ ει τισ εν λογω ου πταιει ουτοσ τελειοσ ανηρ
⌜δυνατοσ⌝ χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα **3** ⌜ει δε⌝⌜⌝
των ιππων τουσ χαλινουσ εισ ⌜τα στοματα⌝ βαλλομεν
⌜εισ⌝ το πειθεσθαι ⌜αυτουσ ημιν⌝ και ολον το σωμα
⌜αυτων μεταγομεν⌝ **4** ιδου και τα πλοια ⌜⌝ τηλικαυτα
οντα και υπο ⌜ανεμων σκληρων⌝ ελαυνομενα μεταγεται
υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου ⌜⌝ η ορμη του ευθυνοντοσ
⌜βουλεται⌝ **5** ⌜ουτωσ⌝ και η γλωσσα μικρον μελοσ ⌜εστιν⌝

και ⌜μεγαλα αυχει⌝ ιδου ⌜ηλικον⌝ πυρ ηλικην υλην αναπτει **6** ⌜και⌝ η γλωσσα πυρ ο κοσμοσ τησ αδικιασ ⌜⌝ η γλωσσα ⌜καθισταται⌝ εν τοισ μελεσιν ημων ⌜η⌝ σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον τησ γενεσεωσ ⌜⌝ και φλογιζομενη υπο τησ γεεννησ **(Geenna g1067)** **7** πασα γαρ φυσισ θηριων τε και πετεινων ερπετων ⌜τε⌝ και εναλιων ⌜δαμαζεται και δεδαμασται⌝ τη φυσει τη ⌜ανθρωπινη⌝ **8** την δε γλωσσαν ουδεισ ⌜δαμασαι δυναται ανθρωπων⌝ ⌜ακαταστατον⌝ κακον μεστη ιου θανατηφορου **9** εν αυτη ευλογουμεν τον ⌜κν̄⌝ και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τουσ ανθρωπουσ τουσ καθ ομοιωσιν θ̄ῡ ⌜γεγονοτασ⌝ **10** εκ του αυτου στοματοσ εξερχεται ευλογια και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ⌜ουτωσ⌝ γινεσθαι **11** μητι ⌜η πηγη⌝ εκ τησ αυτησ οπησ βρυει το γλυκυ και το πικρον **12** μη δυναται αδελφοι μου συκη ⌜ελαιασ⌝ ποιησαι η αμπελοσ συκα ⌜ουτε⌝ αλυκον ⌜⌝ γλυκυ ποιησαι υδωρ **13** τισ σοφοσ και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ τησ καλησ αναστροφησ τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιασ **14** ει δε ⌜⌝ ζηλον πικρον εχετε και ερειθειαν εν ⌜τη καρδια⌝ υμων μη ⌜κατακαυχασθε⌝⌜και ψευδεσθε κατα τησ αληθειασ⌝ **15** ουκ εστιν ⌜αυτη η σοφια⌝ ανωθεν κατερχομενη ⌜αλλ⌝ επιγιοσ ψυχικη δαιμονιωδησ **16** οπου γαρ ζηλοσ και ⌜εριθεια⌝ εκει ⌜⌝ ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα **17** η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικησ ευπειθησ μεστη ελεουσ και καρπων ⌜⌝ αγαθων αδιακριτοσ ⌜⌝ ανυποκριτοσ **18** καρποσ δε ⌜⌝ δικαιοσυνησ εν ειρηνη σπειρεται τοισ ποιουσιν ειρηνην

4 ποθεν πολεμοι ⌜και ποθεν μαχαι εν υμιν⌝ ουκ εντευθεν εκ των ηδονων υμων των στρατευομενων εν τοισ μελεσιν

υμων **2** επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ⌜ουκ εχετε⌝ δια το μη αιτεισθαι υμας **3** αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακως ⌜αιτεισθε⌝ ινα εν ταις ηδοναις υμων ⌜δαπανησητε⌝ **4** ⌜⌝ μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου ⌜⌝ εχθρα ⌜του θ̄ῡ εστιν ος⌝ ⌜εαν⌝ ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου ⌜εχθρος⌝ του θ̄ῡ καθισταται **5** η δοκειτε οτι ⌜κενως⌝ η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το π̄ν̄α̅ ο ⌜κατωκισεν⌝ εν ημιν **6** μειζονα δε ⌜διδωσιν⌝ χαριν διο λεγει ο θ̄σ̄ υπερηφανοις αντιτασσεται ταπεινοις δε ⌜διδωσιν⌝ χαριν **7** υποταγητε ουν τω θ̄ω̄ αντιστητε ⌜δε⌝ τω διαβολω και φευξετε αφ υμων **8** εγγισατε τω θ̄ω̄ και ⌜εγγιει⌝ υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιας διψυχοι **9** ταλαιπωρησατε και πενθησατε ⌜και⌝ κλαυσατε ο γελως υμων εις πενθος ⌜μετατραπητω⌝ και η χαρα εις κατηφιαν **10** ταπεινωθητε ⌜⌝ ενωπιον ⌜⌝ κ̄ῡ και υψωσει υμας **11** μη καταλαλειτε ⌜αλληλων αδελφοι⌝ ο καταλαλων αδελφου ⌜η⌝ κρεινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ⌜ει⌝ δε νομον κρινεις ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης **12** εις εστιν ⌜⌝ νομοθετης ⌜και κριτης ο⌝ δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ ⌜δε⌝ τις ει ⌜ο κρινων⌝ τον ⌜πλησιον⌝ **13** αγε νυν οι λεγοντες σημερον ⌜η⌝ αυριον ⌜πορευσομεθα⌝ εις τηνδε την πολιν και ⌜ποιησομεν⌝ ⌜εκει⌝ ενιαυτον ⌜⌝ και ⌜εμπορευσομεθα⌝ και ⌜κερδησομεν⌝ **14** οιτινες ουκ επιστασθε ⌜⌝ της αυριον ποια ⌜γαρ⌝ ζωη υμων ⌜ατμις γαρ εστε η⌝ προς ολιγον φαινομενη επειτα ⌜και⌝ αφανιζομενη **15** αντι του λεγειν υμας εαν ο κ̄ς̄ ⌜θεληση⌝ και ⌜ζησομεν⌝ και ⌜ποιησομεν⌝ τουτο η ⌜εκεινο⌝ **16** νυν δε ⌜καυχασθε⌝ εν

ταισ αλαζονιαισ υμων ⌜πασα⌝ καυχησισ τοιαυτη πονηρα εστιν **17** ειδοτι ουν καλον ⌜ποιειν⌝ και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5 αγε νυν οι ⌜πλουσιοι⌝ κλαυσατε ολολυζοντεσ επι ταισ ταλαιπωριαισ υμων ταισ επερχομεναισ ⌜⌝ **2** ο πλουτοσ υμων ⌜σεσηπεν⌝ και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν **3** ο χρυσοσ υμων ⌜και ο αργυροσ κατιωται⌝ και ο ιοσ αυτων εισ μαρτυριον υμιν εσται και ⌜φαγεται⌝ τασ σαρκασ υμων ⌜⌝ ωσ πυρ εθησαυρισατε εν ⌜εσχαταισ ημεραισ⌝ **4** ιδου ο μισθοσ των εργατων των αμησαντων τασ χωρασ υμων ο ⌜αφυστερημενοσ⌝ αφ υμων κραζει και αι βοαι των θερισαντων εισ τα ωτα κῡ σαβαωθ ⌜εισεληλυθαν⌝ **5** ετρυφησατε ⌜επι⌝ τησ γησ ⌜και⌝ εσπαταλησατε εθρεψατε τασ καρδιασ υμων ⌜⌝ εν ⌜ημερα⌝ σφαγησ **6** κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασσεται υμιν **7** μακροθυμησατε ουν αδελφοι εωσ τησ παρουσιασ του κῡ ιδου ο γεωργοσ εκδεχεται τον τιμιον καρπον τησ γησ μακροθυμων επ ⌜αυτω⌝ εωσ ⌜⌝ λαβη ⌜⌝ προιμον και οψιμον **8** μακροθυμησατε ⌜⌝ και υμεισ στηριξατε τασ καρδιασ υμων οτι η παρουσια του κῡ ⌜ηγγικεν⌝ **9** μη στεναζετε ⌜αδελφοι κατ αλληλων⌝ ινα μη ⌜κριθητε⌝ ιδου ⌜ο⌝ κριτησ προ των θυρων εστηκεν **10** υποδειγμα ⌜λαβετε⌝ ⌜αδελφοι τησ κακοπαθειασ⌝ και τησ μακροθυμιασ ⌜⌝ τουσ προφητασ οι ελαλησαν ⌜εν⌝ ονοματι κῡ **11** ιδου μακαριζομεν τουσ ⌜υπομειναντασ⌝ την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελοσ κῡ ειδετε οτι πολυσπλαγχνοσ ⌜εστιν⌝ ⌜ο κσ̄⌝ και οικτειρμων **12** προ παντων ⌜δε⌝ αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον ουρανον μητε την γην μητε αλλον ⌜τινα ορκον⌝ ητω δε ⌜⌝ υμων το ναι ναι και το ου ου ινα μη ⌜⌝ υπο κρισιν

πεσητε **13** κακοπαθει τις εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει
τις ⌜⌝ ψαλλετω **14** ασθενει ⌜τις⌝ εν υμιν προσκαλεσασθω
τους πρεσβυτερους της εκκλησιας και προσευξασθωσαν
επ ⌜αυτον⌝ αλιψαντες ⌜αυτον⌝ ελαιω εν τω ονοματι ⌜του
κῡ⌝ **15** και η ευχη της πιστεως σωσει τον καμνοντα και
εγερει αυτον ο κς̄ καν αμαρτιας η πεποιηκως αφεθησεται
αυτω **16** εξομολογισθαι ⌜ουν⌝ αλληλοις ⌜τας αμαρτιας⌝
και ⌜προσευχεσθαι⌝ υπερ αλληλων οπως ιαθητε πολυ
ισχυει δεησις δικαιου ενεργουμενη **17** ηλιας ανθρωπος ην
ομοιοπαθης ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι
και ουκ εβρεξεν επι της γης ⌜ενιαυτους⌝ τρεις και μηνας
εξ **18** και παλιν προσηυξατο και ο ουρανος ⌜υετον εδωκεν⌝
και η γη ⌜εβλαστησεν⌝ τον καρπον αυτης **19** αδελφοι
⌜μου⌝ εαν τις εν υμιν πλανηθη απο ⌜της⌝ αληθειας και
επιστρεψη τις αυτον **20** ⌜γεινωσκετε⌝ οτι ο επιστρεψας
αμαρτωλον εκ πλανης οδου αυτου σωσει ⌜⌝ ψυχην ⌜αυτου
εκ θανατου⌝ και καλυψει πληθος αμαρτιων

Πετρου Α΄

1 πετροσ αποστολοσ ιυ χυ εκλεκτοισ ⌜⌝ παρεπιδημοισ διασπορασ ποντου γαλατειασ καππαδοκιασ ⌜ασιασ και βιθυνιασ⌝ **2** κατα προγνωσιν θυ πατροσ εν αγιασμω πνσ εισ υπακοην και ραντισμον αιματοσ ιυ χυ χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθειη **3** ευλογητοσ ο θσ και πατηρ του κυ ημων ιυ χυ ο κατα ⌜το⌝ πολυ ⌜αυτου ελεοσ⌝ αναγεννησασ ⌜ημασ⌝ εισ ⌜ελπιδα⌝ ζωσαν ⌜δι⌝ αναστασεωσ ιυ χυ εκ νεκρων **4** εισ κληρονομιαν αφθαρτον και ⌜αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην⌝ εν ⌜ουρανοισ⌝ εισ ⌜υμασ⌝ **5** τουσ εν δυναμει ⌜θυ⌝ φρουρουμενουσ δια πιστεωσ εισ σωτηριαν ⌜ετοιμην⌝ αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω **6** ⌜εν ω αγαλλιασθε⌝ ολιγον αρτι ει δεον ⌜⌝ ⌜λυπηθεντεσ⌝ εν ⌜ποικιλοισ⌝ πειρασμοισ **7** ινα το ⌜δοκιμιον υμων τησ πιστεωσ⌝ ⌜πολυτιμοτερον⌝ ⌜χρυσιου⌝ του απολλυμενου ⌜δια πυροσ δε⌝ δοκιμαζομενου ευρεθη εισ επαινον και ⌜δοξαν και τιμην⌝ εν αποκαλυψει ιυ χυ **8** ον ουκ ⌜ειδοντεσ⌝ αγαπατε ⌜εισ⌝ ον αρτι μη ορωντεσ πιστευοντεσ δε ⌜αγαλλειασθε⌝ χαρα ανεκλαλητω και δεδοξασμενη **9** κομιζομενοι το τελοσ τησ πιστεωσ ⌜υμων⌝ σωτηριαν ψυχων **10** περι ησ σωτηριασ εξεζητησαν και εξηραυνησαν προφηται οι περι τησ εισ υμασ χαριτοσ προφητευσαντεσ **11** εραυνωντεσ εισ τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοισ πνα ⌜χυ⌝ ⌜προμαρτυρομενον⌝ τα εισ χν παθηματα και τασ μετα ⌜ταυτα⌝ δοξασ **12** οισ απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοισ ⌜υμιν⌝ δε διηκονουν αυτα ⌜α⌝ νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων ⌜υμασ⌝ ⌜⌝ πνι αγιω αποσταλεντι απ ουρανου εισ α επιθυμουσιν αγγελοι παρακυψαι **13** διο αναζωσαμενοι τασ οσφυασ

της διανοιας υμων νηφοντες τελειως ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιυ̅ χυ̅ **14** ως τεκνα υπακοης μη συνσχηματιζομενοι ταις προτερον ⌜εν τη⌝ αγνοια υμων επιθυμιαις **15** αλλα κατα τον καλεσαντα υμας αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφη γενηθητε **16** ⌜διοτι⌝ γεγραπται ⌜⌝ αγιοι ⌜εσεσθε⌝ ⌜οτι⌝ εγω αγιος ⌜⌝ **17** και ει πατερα ⌜επικαλεισθε⌝ τον απροσωπολημπτως ⌜κρινοντα⌝ κατα το εκαστου εργον εν φοβω ⌜⌝ τον της παροικιας υμων χρονον ⌜αναστραφητε⌝ **18** ειδοτες οτι ου ⌜φθαρτοις αργυριω⌝ η χρυσιω ελυτρωθητε εκ της ματαιας υμων ⌜αναστροφης πατροπαραδοτου⌝ **19** αλλα ⌜⌝ τιμιω αιματι ως αμνου αμωμου και ασπιλου χυ̅ **20** ⌜προεγνωσμενου⌝ μεν προ καταβολης κοσμου φανερωθεντος δε επ ⌜εσχατου⌝ ⌜των χρονων⌝ δι ⌜υμας⌝ **21** τους δι αυτου ⌜πιστους⌝ εις θ̅ν̅ τον ⌜εγειραντα⌝ αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων και ⌜⌝ ελπιδα ειναι εις θ̅ν̅ **22** τας ψυχας ⌜υμων⌝ ηγνικοτες εν τη υπακοη της αληθειας ⌜⌝ εις φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ ⌜⌝ καρδιας αλληλους αγαπησατε εκτενως **23** ⌜⌝ αναγεγεννημενοι ουκ ⌜εκ⌝ ⌜σπορας⌝ φθαρτης ⌜αλλα⌝ αφθαρτου δια λογου ζωντος θ̅υ̅ και μενοντος ⌜⌝ **(aiōn g165)** **24** ⌜διοτι⌝ πασα σαρξ ⌜ως⌝ χορτος και πασα ⌜⌝ δοξα ⌜αυτης⌝ ως ανθος ⌜χορτου⌝ εξηρανθη ο χορτος και το ανθος ⌜⌝ ⌜εξεπεσεν⌝ **25** το δε ρημα κ̅υ̅ μενει εις τον αιωνα τουτο δε ⌜εστιν⌝ ⌜το ρημα το⌝ ⌜ευαγγελισθεν εις υμας⌝ **(aiōn g165)**

2 αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και ⌜παντα⌝ δολον και ⌜υποκρισεις⌝ και ⌜φθονους⌝ και ⌜πασας καταλαλιας⌝ **2** ως αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε

ινα ⌜εν αυτω⌝ αυξηθητε ⌜εισ σωτηριαν⌝ **3** ⌜ει⌝ εγευσασθε ⌜⌝ οτι ⌜χρηστοσ⌝ ο κσ **4** προσ ον προσερχομενοι λιθον ζωντα ⌜υπο⌝ ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θω εκλεκτον εντιμον **5** και αυτοι ωσ ⌜λιθοι ζωντεσ οικοδομεισθε⌝ οικοσ ⌜πνευματικοσ⌝⌜εισ⌝ ιερατευμα αγιον ⌜ανενεγκαι πνευματικασ θυσιασ⌝ ευπροσδεκτουσ ⌜⌝ θω δια ιυ χυ **6** ⌜διοτι⌝ περιεχει ⌜εν⌝ γραφη ιδου τιθημι εν ⌜σιων⌝ λιθον ⌜ακρογωνιαιον εκλεκτον⌝ εντιμον και ο πιστευων επ ⌜αυτω⌝ ου μη καταισχυνθη **7** ⌜υμιν⌝ ουν η τιμη τοισ πιστευουσιν ⌜απιστουσιν⌝ δε ⌜λιθοσ⌝ ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντεσ ουτοσ εγενηθη εισ κεφαλην γωνιασ **8** και λιθοσ προσκομματοσ και ⌜⌝⌜πετρα⌝ σκανδαλου ⌜οι⌝⌜προσκοπτουσιν⌝ τω λογω ⌜απειθουντεσ⌝ εισ ο και ετεθησαν **9** υμεισ δε γενοσ εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνοσ αγιον λαοσ εισ περιποιησιν οπωσ τασ αρετασ εξαγγειλητε του εκ σκοτουσ υμασ καλεσαντοσ εισ το θαυμαστον ⌜αυτου⌝ φωσ **10** οι ποτε ου λαοσ ⌜⌝ νυν δε λαοσ θυ οι ουκ ηλεημενοι νυν δε ελεηθεντεσ **11** αγαπητοι παρακαλω ωσ παροικουσ και παρεπιδημουσ ⌜απεχεσθαι⌝⌜⌝ των σαρκικων επιθυμιων αιτινεσ στρατευονται κατα τησ ψυχησ **12** την αναστροφην ⌜υμων⌝ ⌜εν τοισ εθνεσιν εχοντεσ καλην⌝ ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ωσ κακοποιων εκ των καλων εργων ⌜εποπτευοντεσ⌝⌜δοξασωσιν⌝ τον θν εν ημερα επισκοπησ **13** υποταγητε ⌜⌝ παση ⌜ανθρωπινη κτισει⌝ δια τον κν ειτε βασιλει ωσ υπερεχοντι **14** ειτε ηγεμοσιν ωσ δι αυτου πεμπομενοισ εισ εκδικησιν ⌜⌝ κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων **15** οτι ουτωσ ⌜εστιν⌝ το θελημα του θυ ⌜αγαθοποιουντασ⌝⌜φιμουν⌝ την των αφρονων ανθρωπων

⌜αγνωσιαν⌝ **16** ωσ ελευθεροι και μη ωσ επικαλυμμα εχοντεσ ⌜τησ⌝ κακιασ την ελευθεριαν ⌜αλλ⌝ ωσ ⌜θ̅υ̅ δουλοι⌝ **17** ⌜παντασ⌝ τιμησατε την αδελφοτητα ⌜αγαπατε⌝ τον ⌜⌝ θ̅ν̅ φοβεισθε τον βασιλεα τιματε **18** οι οικεται ⌜υποτασσομενοι εν παντι φοβω⌝ τοισ δεσποταισ ⌜⌝ ου μονον τοισ αγαθοισ και ⌜επιεικεσιν⌝ αλλα ⌜και⌝ τοισ σκολιοισ **19** τουτο γαρ χαρισ ⌜ει δια⌝ συνιδησιν ⌜θ̅υ̅⌝ υποφερει τισ λυπασ πασχων αδικωσ **20** ποιον γαρ κλεοσ ει αμαρτανοντεσ ⌜και κολαφιζομενοι υπομενειτε⌝ αλλ ει αγαθοποιουντεσ και πασχοντεσ ⌜υπομενειτε⌝ τουτο ⌜⌝ χαρισ παρα ⌜⌝ θ̅ω̅ **21** εισ ⌜τουτο⌝ γαρ ⌜⌝ εκληθητε οτι ⌜και⌝ χ̅σ̅ ⌜επαθεν⌝⌜υπερ⌝⌜υμων⌝⌜υμιν⌝⌜υπολιμπανων⌝ υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοισ ιχνεσιν αυτου **22** οσ αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ⌜ευρεθη⌝ δολοσ εν τω στοματι αυτου **23** ⌜οσ⌝ λοιδορουμενοσ ουκ ⌜αντελοιδορει⌝ πασχων ουκ ηπηλει παρεδιδου ⌜δε⌝ τω κρινοντι δικαιωσ **24** οσ τασ αμαρτιασ ⌜ημων⌝ αυτοσ ανηνεγκεν ⌜εν⌝ τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταισ αμαρτιαισ ⌜⌝ απογενομενοι τη δικαιοσυνη ⌜ζησωμεν⌝ ου τω μωλωπι ⌜⌝ ιαθητε **25** ⌜ητε γαρ⌝ ωσ προβατα ⌜πλανωμενοι⌝⌜αλλ⌝⌜επεστραφητε⌝ νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

3 ομοιωσ ⌜⌝ γυναικεσ υποτασσομεναι τοισ ιδιοισ ανδρασιν ινα ⌜και ει⌝ τινεσ ⌜απειθουσιν⌝ τω λογω δια τησ των γυναικων αναστροφησ ανευ λογου ⌜κερδηθησονται⌝ **2** ⌜εποπτευσαντεσ⌝ την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων **3** ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκησ ⌜τριχων⌝⌜και⌝ περιθεσεωσ χρυσιων η ενδυσεωσ ιματιων κοσμοσ **4** αλλ ο κρυπτοσ τησ καρδιασ ανθρωποσ εν ⌜τω⌝⌜αφθαρτω⌝ του ⌜πραεοσ και ησυχιου⌝ πνευματοσ ο εστιν ενωπιον του

θῡ πολυτελες **5** ⌜ουτωσ⌝ γαρ ποτε και αι αγιαι γυναικες ⌜αι ελπιζουσαι εισ θν̄ εκοσμουν εαυτασ⌝ υποτασσομεναι τοισ ιδιοισ ανδρασιν **6** ωσ σαρρα ⌜υπηκουσεν τω αβρααμ⌝ κυριον αυτον καλουσα ησ ⌜εγενηθητε⌝ τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν **7** ⌜οι⌝ ανδρεσ ομοιωσ ⌜συνοικουντεσ κατα γνωσιν⌝ ωσ ⌜ασθενεστερω⌝ σκευει τω γυναικειω ⌜απονεμοντεσ τιμην⌝ ωσ ⌜και⌝ ⌜συνκληρονομοισ⌝ ⌜⌝ χαριτοσ ζωησ ⌜⌝ εισ το μη ⌜εγκοπτεσθαι⌝ ⌜τασ προσευχασ⌝ υμων **8** το δε τελοσ παντεσ ομοφρονεσ συμπαθεισ φιλαδελφοι ευσπλαγχνοι ⌜ταπεινοφρονεσ⌝ **9** μη αποδιδοντεσ κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριασ τουναντιον δε ευλογουντεσ ⌜⌝ οτι εισ τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε **10** ο γαρ θελων ζωην αγαπαν και ⌜ιδειν ημερασ⌝ αγαθασ ⌜παυσατω⌝ ⌜την⌝ γλωσσαν ⌜⌝ απο κακου και ⌜⌝ χειλη ⌜⌝ του μη ⌜λαλησαι⌝ δολον **11** εκκλινατω ⌜δε⌝ απο κακου και ποιησατω ⌜αγαθον ζητησατω⌝ ειρηνην και διωξατω αυτην **12** οτι ⌜⌝ οφθαλμοι κῡ επι δικαιουσ και ωτα αυτου εισ ⌜⌝ δεησιν αυτων προσωπον δε κῡ επι ποιουντασ κακα **13** και τισ ο κακωσων υμασ ⌜εαν⌝ του αγαθου ⌜ζηλωται⌝ ⌜γενησθε⌝ **14** ⌜αλλ ει⌝ και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι ⌜⌝ τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε ⌜μηδε ταραχθητε⌝ **15** κν̄ δε τον ⌜χν̄⌝ αγιασατε εν ταισ ⌜καρδιαισ⌝ υμων ετοιμοι ⌜⌝ αει προσ απολογιαν παντι τω ⌜αιτουντι⌝ υμασ λογον περι τησ εν υμιν ελπιδοσ **16** ⌜αλλα⌝ μετα πραυτητοσ και φοβου συνειδησιν εχοντεσ αγαθην ινα εν ω ⌜καταλαλουσιν υμων ωσ κακοποιων⌝ ⌜καταισχυνθωσιν⌝ οι επηρεαζοντεσ υμων την ⌜αγαθην εν χω̄⌝ αναστροφην **17** κρειττον γαρ ⌜αγαθοποιουντασ⌝ ει ⌜θελοι⌝ το θελημα

του θ̄ῡ πασχειν ⌜η⌝⌜κακοποιουντασ⌝ **18** οτι ⌜και⌝ χ̄σ̄ απαξ περι ⌜⌝ αμαρτιων ⌜⌝⌜απεθανεν⌝ δικαιοσ υπερ αδικων ινα ⌜υμασ⌝ προσαγαγη ⌜τω θ̄ω̄⌝ θανατωθεισ ⌜μεν⌝ σαρκι ζωοποιηθεισ ⌜δε⌝⌜⌝ π̄ν̄ῑ **19** εν ω και τοισ εν φυλακη ⌜⌝ ⌜πνευμασιν⌝ πορευθεισ εκηρυξεν **20** ⌜απιθησασιν⌝ ποτε οτε ⌜απεξεδεχετο⌝⌜η⌝ του θ̄ῡ ⌜μακροθυμια⌝ εν ⌜ημεραισ⌝ νωε κατασκευαζομενησ κιβωτου εισ ην ⌜ολιγοι⌝⌜τουτ⌝ εστιν ⌜οκτω⌝ ψυχαι διεσωθησαν δι υδατοσ **21** ⌜ο⌝⌜και υμασ αντιτυπον νυν⌝ σωζει βαπτισμα ου σαρκοσ αποθεσισ ρυπου αλλα συνειδησεωσ αγαθησ επερωτημα εισ θ̄ν̄ ⌜δι⌝ αναστασεωσ ι̅υ̅ χ̄ῡ **22** ⌜οσ⌝ εστιν εν δεξια ⌜⌝ θ̄ῡ πορευθεισ εισ ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων

4 χ̄ῡ ουν ⌜παθοντοσ⌝ σαρκι και υμεισ την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων ⌜⌝ σαρκι πεπαυται ⌜αμαρτιασ⌝ **2** εισ το μηκετι ⌜ανθρωπων επιθυμιαισ⌝ αλλα θεληματι ⌜θ̄ῡ⌝ τον επιλοιπον εν σαρκι ⌜βιωσαι⌝ χρονον **3** αρκετοσ γαρ ⌜⌝ ο παρεληλυθωσ χρονοσ ⌜⌝ το ⌜βουλημα⌝ των εθνων ⌜κατειργασθαι⌝⌜πεπορευμενουσ⌝ εν ασελγειαισ επιθυμιαισ οινοφλυγιαισ κωμοισ ποτοισ και αθεμιτοισ ειδωλολατριαισ **4** εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εισ την αυτην τησ ασωτιασ αναχυσιν ⌜βλασφημουντεσ⌝ **5** ⌜οι αποδωσουσιν λογον τω⌝⌜ετοιμωσ⌝⌜⌝⌜κριναι⌝ ζωντασ και νεκρουσ **6** εισ τουτο γαρ και νεκροισ ευηγγελισθη ινα ⌜κριθωσι⌝⌜μεν⌝⌜κατα⌝ ανθρωπουσ σαρκι ⌜ζωσι⌝ δε κατα θ̄ν̄ πνευματι **7** παντων δε το τελοσ ⌜ηγγεικεν⌝ σωφρονησατε ουν ⌜και⌝ νηψατε εισ ⌜⌝ προσευχασ **8** προ παντων ⌜⌝ την εισ ⌜εαυτουσ⌝ αγαπην εκτενη εχοντεσ οτι αγαπη ⌜καλυπτει⌝ πληθοσ αμαρτιων **9** φιλοξενοι

εισ αλληλουσ ανευ ⌜γογγυσμου⌝ **10** εκαστοσ καθωσ ⌜ελαβεν⌝ χαρισμα εισ εαυτουσ αυτο διακονουντεσ ωσ καλοι οικονομοι ποικιλησ χαριτοσ θ̄ῡ **11** ⌜ει⌝ τισ λαλει ωσ λογια θ̄ῡ ⌜ει⌝ τισ διακονει ωσ εξ ισχυοσ ⌜ησ⌝ χορηγει ο θ̄σ̄ ινα εν ⌜πασιν⌝ δοξαζηται ο θ̄σ̄ δια ῑ̄ῡ χ̄ῡ ⌜ω⌝⌜εστιν η⌝ δοξα και ⌜το⌝ κρατοσ ⌜εισ⌝ τουσ αιωνασ ⌜των αιωνων⌝ αμην **(aiōn g165)** **12** αγαπητοι μη ξενιζεσθε ⌜⌝ τη εν υμιν πυρωσει προσ πειρασμον υμιν γεινομενη ωσ ξενου υμιν συμβαινοντοσ **13** αλλα καθο κοινωνειτε τοισ του χ̄ῡ ⌜παθημασιν⌝ χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει τησ δοξησ αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι **14** ει ονειδιζεσθε ⌜εν⌝ ονοματι χ̄ῡ μακαριοι οτι το τησ δοξησ ⌜και⌝ το του θ̄ῡ π̄ν̄ᾱ ⌜εφ⌝ υμασ ⌜αναπαυεται⌝⌜⌝ **15** μη γαρ τισ υμων πασχετω ωσ φονευσ η ⌜⌝ κλεπτησ η ⌜⌝ κακοποιοσ η ωσ ⌜αλλοτριεπισκοποσ⌝ **16** ει δε ⌜ωσ⌝ χριστιανοσ μη εσχυνεσθω δοξαζετω δε τον θ̄ν̄ εν τω ⌜ονοματι⌝ τουτω **17** οτι ⌜ο⌝ καιροσ του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του ⌜θ̄ῡ⌝ ει δε πρωτον ⌜αφ⌝⌜ημων⌝ τι το τελοσ των απειθουντων τω ⌜⌝ του θ̄ῡ ευαγγελιω **18** και ει ο ⌜⌝ δικαιοσ μολισ σωζεται ο ⌜⌝⌜ασεβησ και αμαρτωλοσ⌝ που φανειτε **19** ωστε και οι πασχοντεσ κατα το θελημα του θ̄ῡ ⌜⌝ πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τασ ψυχασ ⌜αυτων⌝ εν ⌜αγαθοποιια⌝

5 πρεσβυτερουσ ⌜ουν⌝ εν υμιν παρακαλω ο συνπρεσβυτεροσ και μαρτυσ των του ⌜χ̄ῡ⌝ παθηματων ο και ⌜τησ μελλουσησ αποκαλυπτεσθαι δοξησ⌝ κοινωνοσ **2** ποιμανατε το εν ⌜υμιν⌝ ποιμνιον του θ̄ῡ ⌜⌝ μη αναγκαστωσ ⌜αλλα⌝ εκουσιωσ ⌜κατα θ̄ν̄⌝ ⌜μηδε⌝ αισχροκερδωσ αλλα προθυμωσ **3** ⌜μηδ ωσ κατακυριευοντεσ των

κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου⌉ **4** και φανερωθεντοσ του αρχιποιμενοσ κομιεισθε τον αμαραντινον τησ δοξησ στεφανον **5** ομοιωσ ⌈⌉ νεωτεροι υποταγητε ⌈⌉ πρεσβυτεροισ παντεσ δε ⌈⌉ αλληλοισ ⌈⌉ την ταπινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι ⌈ο⌉ θ̄σ̄ υπερηφανοισ αντιτασσεται ταπεινοισ δε ⌈διδωσιν⌉ χαριν **6** ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν ⌈χειρα⌉ του θ̄ῡ ινα υμασ υψωση εν καιρω ⌈⌉ **7** πασαν την μεριμναν υμων ⌈επιριψαντεσ⌉ επ αυτον οτι αυτω μελει περι ⌈υμων⌉ **8** νηψατε γρηγορησατε ⌈⌉ ο αντιδικοσ υμων ⌈⌉ διαβολοσ ωσ ⌈λεων⌉ ωρυομενοσ περιπατει ζητων ⌈⌉⌈καταπιειν⌉ **9** ⌈ω⌉ αντιστητε ⌈στερεοι⌉ τη πιστει ειδοτεσ ⌈⌉ τα αυτα των παθηματων ⌈τη⌉ εν ⌈τω⌉ κοσμω υμων αδελφοτητι ⌈επιτελεισθαι⌉ **10** ο δε θ̄σ̄ πασησ χαριτοσ ο καλεσασ ⌈υμασ⌉ εισ την αιωνιον αυτου δοξαν εν ⌈⌉ χ̄ω̄ ⌈⌉ ολιγον παθοντασ αυτοσ ⌈καταρτισει⌉ ⌈στηριξει σθενωσει⌉ **(aiōnios g166)** **11** αυτω ⌈το⌉ κρατοσ εισ τουσ αιωνασ ⌈των αιωνων⌉ αμην **(aiōn g165)** **12** δια ⌈σιλουανου⌉ υμιν του πιστου αδελφου ωσ λογιζομαι ⌈δι⌉ ⌈ολιγων⌉ εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ⌈⌉ ταυτην ειναι αληθη χαριν ⌈του⌉ θ̄ῡ εισ ην ⌈στητε⌉ **13** ασπαζετε υμασ η εν βαβυλωνι ⌈⌉ συνεκλεκτη και μαρκοσ ο υιοσ μου **14** ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγαπησ ⌈ειρηνη υμιν πασιν τοισ εν χ̄ω̄⌉

Πετρου Β΄

1 ⌜σιμων⌝ πετροσ δουλοσ και αποστολοσ ι̅υ̅ χ̅υ̅ τοισ ισοτιμον ημιν ⌜λαχουσιν⌝ πιστιν ⌜εν δικαιοσυνη⌝ του ⌜θ̅υ̅⌝⌜ημων και σωτηροσ⌝ι̅υ̅ χ̅υ̅ **2** χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θ̅υ̅ ⌜και⌝ι̅υ̅ ⌜⌝ του κ̅υ̅ ημων **3** ωσ ⌜⌝⌜παντα⌝ ημιν τησ θειασ δυναμεωσ αυτου τα προσ ⌜⌝ ζωην και ευσεβειαν δεδωρημενησ δια τησ επιγνωσεωσ του καλεσαντοσ ημασ ⌜ιδια δοξη⌝ και ⌜αρετη⌝ **4** δι ων τα ⌜τειμεια και μεγιστα ημιν επαγγελματα⌝ δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειασ ⌜κοινωνοι φυσεωσ⌝ αποφυγοντεσ ⌜τησ⌝ εν ⌜τω⌝ κοσμω ⌜εν επιθυμια⌝⌜φθορασ⌝ **5** και ⌜αυτο τουτο δε⌝ σπουδην ⌜πασαν⌝ παρεισενεγκαντεσ ⌜επιχορηγησατε⌝ εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν **6** εν δε τη γνωσει την ενκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν **7** εν δε ⌜τη⌝ ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην **8** ταυτα γαρ υμιν ⌜υπαρχοντα⌝ και πλεοναζοντα ουκ αργουσ ουδε ακαρπουσ ⌜⌝ καθιστησιν εισ την ⌜του⌝ κ̅υ̅ ημων ι̅υ̅ χ̅υ̅ επιγνωσιν **9** ω γαρ μη ⌜παρεστιν⌝ ταυτα τυφλοσ ⌜εστιν⌝ μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου ⌜αμαρτιων⌝ **10** διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε ⌜⌝ βεβαιαν υμων την ⌜κλησιν⌝ και εκλογην ⌜ποιεισθαι⌝ ταυτα γαρ ποιουντεσ ου μη πταισητε ⌜ποτε⌝ **11** ⌜ουτωσ⌝ γαρ πλουσιωσ επιχορηγηθησεται υμιν ⌜η⌝ εισοδοσ ⌜⌝ εισ την ⌜αιωνιον⌝ βασιλειαν του κ̅υ̅ ⌜ημων και σωτηροσ⌝ι̅υ̅ χ̅υ̅ **(aiōnios g166)** **12** ⌜διο⌝⌜⌝ ⌜μελλησω⌝⌜αει υμασ υπομιμνησκειν περι τουτων καιπερ ειδοτασ και εστηριγμενουσ εν τη παρουση αληθεια **13** δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τουτω τω σκηνωματι

διεγειρειν υμασ⌉ εν ⌈⌉ υπομνησει **14** ειδωσ οτι ταχεινη εστιν η αποθεσισ ⌈του⌉ σκηνωματοσ μου ⌈καθωσ και ο κσ ημων⌉ ισ χσ ⌈εδηλωσεν⌉ μοι **15** ⌈σπουδασω⌉ δε ⌈και⌉ εκαστοτε εχειν υμασ μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι **16** ου γαρ σεσοφισμενοισ μυθοισ εξακολουθησαντεσ εγνωρισαμεν υμιν την του κυ ημων ιυ χυ δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται ⌈γενηθεντεσ⌉ τησ εκεινου μεγαλιοτητοσ **17** λαβων γαρ παρα ⌈⌉ θυ πατροσ τιμην και δοξαν φωνησ ενεχθεισησ ⌈αυτω τοιασδε⌉ υπο τησ μεγαλοπρεπουσ δοξησ ⌈ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ⌉ εισ ον εγω ⌈ευδοκησα⌉ **18** και ταυτην την φωνην ημεισ ηκουσαμεν ⌈εξ⌉⌈⌉ ουρανου ενεχθεισαν ⌈συν⌉ αυτω οντεσ εν τω ⌈αγιω ορει⌉ **19** και εχομεν βεβαιοτερον τον προφητικον λογον ω καλωσ ποιειτε προσεχοντεσ ωσ λυχνω φαινοντι εν αυχμηρω τοπω εωσ ου ⌈⌉ ημερα διαυγαση και φωσφοροσ ανατειλη εν ταισ καρδιαισ υμων **20** τουτο πρωτον γινωσκοντεσ οτι πασα προφητια ⌈γραφησ⌉ ιδιασ επιλυσεωσ ου γεινεται **21** ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ⌈προφητεια ποτε⌉⌈αλλα⌉ υπο πνσ αγιου φερομενοι ελαλησαν ⌈απο θυ αγιοι⌉ ανθρωποι

2 εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ωσ και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινεσ παρεισαξουσιν αιρεσεισ απωλειασ και τον αγορασαντα αυτουσ δεσποτην αρνουμενοι επαγοντεσ ⌈εαυτοισ⌉ ταχινην απωλειαν **2** και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταισ ⌈ασελγιαισ⌉ δι ουσ η ⌈οδοσ⌉ τησ αληθειασ βλασφημηθησεται **3** και εν πλεονεξια πλαστοισ λογοισ υμασ ⌈εμπορευσονται⌉⌈οισ το κριμα⌉ εκπαλαι ουκ αργει και η απωλεια αυτων ου ⌈νυσταζει⌉ **4** ει γαρ ο θσ αγγελων αμαρτησαντων ουκ

εφισατο αλλα ⌜σειροισ⌝⌜ζοφου⌝ ταρταρωσασ παρεδωκεν εισ κρισιν ⌜τηρουμενουσ⌝ **(Tartaroō g5020)** **5** και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο ⌜αλλα⌝ ογδοον νωε δικαιοσυνησ κηρυκα ⌜εφυλαξεν⌝ κατακλυσμον ⌜κοσμω⌝ ασεβων επαξασ **6** και πολεισ σοδομων και γομορρασ ⌜τεφρωσασ⌝ κατεκρινεν ⌜υποδειγμα⌝ μελλοντων ⌜ασεβειν⌝ τεθεικωσ **7** και δικαιον λωτ ⌜καταπονουμενον⌝ υπο τησ των αθεσμων εν ασελγεια ⌜αναστροφησ⌝ ερρυσατο **8** βλεμματι γαρ και ακοη ⌜ο⌝ δικαιοσ ενκατοικων εν αυτοισ ημεραν εξ ημερασ ψυχην δικαιαν ανομοισ εργοισ εβασανιζεν **9** ⌜οιδεν⌝ κσ̄ ευσεβεισ εκ ⌜πειρασμου⌝⌜ρυεσθαι⌝ αδικουσ δε ⌜εισ ημεραν⌝ κρισεωσ κολαζομενουσ τηρειν **10** μαλιστα δε τουσ οπισω σαρκοσ εν ⌜επιθυμια⌝⌜μιασμου⌝ πορευομενουσ και κυριοτητοσ ⌜καταφρονουντασ⌝ τολμηται αυθαδεισ ⌜δοξασ⌝ ου ⌜τρεμουσιν⌝ βλασφημουντεσ **11** οπου αγγελοι ⌜ισχυι⌝ και ⌜δυναμει⌝ μειζονεσ οντεσ ου ⌜φερουσιν⌝ κατ αυτων ⌜παρα κ̄ω̄⌝ βλασφημον κρισιν **12** ⌜ουτοι⌝ δε ωσ αλογα ζωα ⌜γεγεννημενα φυσικα⌝ εισ αλωσιν και φθοραν εν οισ ⌜αγνοουσιν βλασφημουντεσ⌝ εν τη φθορα αυτων ⌜και φθαρησονται⌝ **13** ⌜αδικουμενοι⌝ μισθον αδικιασ ⌜ηδονην⌝ ηγουμενοι ⌜την⌝ εν ημερα ⌜τρυφην⌝ σπιλοι και μωμοι εντρυφωντεσ εν ταισ ⌜απαταισ⌝ αυτων ⌜⌝ συνευωχουμενοι υμιν **14** οφθαλμουσ εχοντεσ ⌜μεστουσ⌝ ⌜μοιχαλιδοσ⌝ και ακαταπαυστουσ ⌜αμαρτιασ⌝ δελεαζοντεσ ψυχασ αστηρικτουσ καρδιαν γεγυμνασμενην ⌜πλεονεξιασ⌝ εχοντεσ καταρασ τεκνα **15** ⌜καταλειποντεσ⌝⌜⌝ ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντεσ τη οδω του βαλααμ του ⌜βοσορ⌝⌜οσ⌝ μισθον αδικιασ ⌜ηγαπησεν⌝ **16** ελεγξιν δε εσχεν ιδιασ παρανομιασ υποζυγιον αφωνον

⌈εν⌉⌈ανθρωπου⌉ φωνη φθεγξαμενον ⌈εκωλυσεν⌉ την του προφητου παραφρονιαν **17** ουτοι ⌈εισιν⌉ πηγαι ανυδροι ⌈και ομιχλαι⌉ υπο λελαποσ ελαυνομεναι οισ ⌈ο⌉ ζοφοσ του σκοτουσ ⌈⌉ τετηρηται **18** υπερογκα γαρ ⌈ματαιοτητοσ⌉ φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιαισ σαρκοσ ασελγιαισ ⌈τουσ⌉⌈ολιγωσ⌉⌈αποφευγοντασ⌉ τουσ εν πλανη αναστρεφομενουσ **19** ⌈ελευθεριαν⌉ αυτοισ επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι ⌈υπαρχοντεσ⌉ τησ φθορασ ω γαρ τισ ηττηται τουτω ⌈⌉ δεδουλωται **20** ει γαρ αποφυγοντεσ τα μιασματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυ ⌈⌉ και σωτηροσ ιυ χυ τουτοισ δε παλιν εμπλακεντεσ ηττωνται γεγονεν αυτοισ τα ⌈εσχατα⌉ χειρονα των πρωτων **21** ⌈κρειττον⌉ γαρ ⌈ην αυτοισ⌉ μη ⌈επεγνωκεναι⌉ την οδον τησ δικαιοσυνησ η επιγνουσιν ⌈υποστρεψαι εκ⌉ τησ παραδοθεισησ αυτοισ αγιασ εντολησ **22** ⌈συμβεβηκεν⌉ ⌈⌉ αυτοισ το τησ ⌈αληθουσ⌉ παροιμιασ κυων επιστρεψασ επι το ιδιον εξεραμα και υσ λουσαμενη εισ ⌈κυλισμον⌉ βορβορου

3 ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω επιστολην εν αισ διεγειρω ⌈υμων⌉ εν υπομνησει την ειλικρινη διανοιαν **2** μνησθηναι των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και τησ των αποστολων ⌈υμων⌉ εντολησ του κυ και σωτηροσ **3** τουτο πρωτον ⌈γεινωσκοντεσ⌉ οτι ελευσονται επ ⌈εσχατων⌉ των ημερων ⌈εν εμπαιγμονη⌉ εμπεκται κατα τασ ιδιασ ⌈επιθυμιασ αυτων⌉ πορευομενοι **4** και λεγοντεσ που εστιν η επαγγελια τησ παρουσιασ αυτου αφ ησ γαρ οι πατερεσ εκοιμηθησαν παντα ⌈ουτωσ⌉ διαμενει απ αρχησ κτισεωσ **5** λανθανει γαρ αυτουσ τουτο θελοντασ οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι

και ⌜⌝ γη εξ υδατος και ⌜δι⌝ υδατος ⌜συνεστωσα⌝ τω του θ̄ῡ λογω **6** δι ⌜ων⌝ ο τοτε κοσμος υδατι κατακλυσθεισ απωλετο **7** οι δε νυν ουρανοι και ⌜η⌝ γη ⌜τω⌝⌜αυτω⌝ λογω τεθησαυρισμενοι ⌜εισιν⌝⌜⌝ πυρι τηρουμενοι εισ ημεραν κρισεωσ και ⌜απωλειασ⌝⌜των⌝ ασεβων ανθρωπων **8** εν δε τουτο μη λανθανετω ⌜υμασ⌝ αγαπητοι οτι μια ημερα παρα ⌜κ̄ω̄⌝ ωσ χειλια ετη ⌜και χειλια ετη⌝ ωσ ημερα μια **9** ου βραδυνει ⌜⌝ κ̄σ̄ τησ επαγγελιασ ωσ τινεσ βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει ⌜εισ⌝ ⌜υμασ⌝ μη βουλομενοσ ⌜τινασ⌝ απολεσθαι αλλα ⌜παντασ⌝ εισ μετανοιαν χωρησαι **10** ηξει δε ⌜⌝ ημερα κ̄ῡ ωσ κλεπτησ ⌜εν⌝ η ⌜οι⌝ ουρανοι ⌜⌝ ρυζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα ⌜λυθησεται⌝⌜και⌝ γη και τα εν αυτη εργα ⌜ευρεθησεται⌝⌜⌝ **11** τουτων ⌜⌝⌜ουτωσ⌝ ⌜παντων⌝ λυομενων ποταπουσ δει υπαρχειν ⌜υμασ⌝ εν αγιαισ αναστροφαισ και ευσεβειαισ **12** προσδοκωντασ ⌜και σπευδοντασ⌝ την παρουσιαν τησ του ⌜θ̄ῡ⌝ ημερασ δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχια καυσουμενα ⌜τηκεται⌝ **13** ⌜καινουσ⌝ δε ουρανουσ και ⌜γην καινην⌝⌜κατα⌝⌜το επαγγελμα⌝ αυτου προσδοκωμεν ⌜εν⌝ οισ δικαιοσυνη ⌜κατοικει⌝ **14** διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντεσ ⌜σπουδασατε⌝ ασπιλοι και ⌜αμωμητοι⌝ αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη **15** και την του κ̄ῡ ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ⌜ηγεισθε⌝ καθωσ και ο αγαπητοσ ημων αδελφοσ παυλοσ κατα την ⌜δοθεισαν αυτω⌝ σοφιαν εγραψεν υμιν **16** ωσ και εν πασαισ ⌜⌝ επιστολαισ λαλων εν ⌜αυταισ⌝ περι τουτων εν ⌜αισ⌝⌜εστιν⌝ δυσνοητα τινα α οι αμαθεισ και αστηρικτοι ⌜στρεβλουσιν⌝ ωσ και τασ λοιπασ γραφασ προσ την ιδιαν ⌜αυτων⌝ απωλειαν **17** υμεισ ουν

⌜αγαπητοι προγινωσκοντεσ⌝ φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων ⌜πλανη⌝ συναπαχθεντεσ εκπεσητε του ιδιου στηριγμου **18** ⌜αυξανετε⌝ δε εν χαριτι και γνωσει του κυ ημων και σωτηροσ ιυ χυ αυτω η δοξα και νυν και εισ ημεραν αιωνοσ ⌜αμην⌝ **(aiōn g165)**

Ιωαννου Α΄

1 ο ην απ αρχης ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοισ οφθαλμοισ ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρεσ ημων εψηλαφησαν περι του λογου τησ ζωησ **2** και η ζωη εφανερωθη και ⌜⌝ εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν την ζωην την αιωνιον ητισ ην προσ τον πατερα και εφανερωθη ημιν **(aiōnios g166)** **3** ο ⌜εωρακαμεν και ακηκοαμεν⌝ απαγγελλομεν ⌜και⌝ υμιν ινα και υμεισ κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια ⌜δε⌝ η ημετερα ⌜⌝ μετα του πατροσ και μετα του υιου αυτου ιυ̅ χυ̅ **4** και ταυτα γραφομεν ⌜ημεισ⌝ ινα η χαρα ⌜ημων⌝ η πεπληρωμενη **5** και ⌜εστιν αυτη⌝ η ⌜αγγελια⌝ ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν ⌜⌝ υμιν οτι ο θ̅σ̅ φωσ ⌜εστιν⌝ και σκοτια ⌜εν αυτω ουκ εστιν⌝ ουδεμια **6** εαν ⌜⌝ ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ⌜ποιουμεν⌝ την αληθειαν **7** εαν ⌜δε⌝ εν τω φωτι περιπατωμεν ωσ αυτοσ εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιυ̅ ⌜⌝ του υιου αυτου καθαριζει ημασ απο πασησ αμαρτιασ **8** εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν ⌜εαυτουσ⌝ πλανωμεν και η αληθεια ⌜ουκ εστιν εν ημιν⌝ **9** εαν ομολογωμεν τασ αμαρτιασ ημων πιστοσ ⌜εστιν⌝ και δικαιοσ ινα αφη ημιν τασ αμαρτιασ ⌜⌝ και ⌜καθαριση⌝ ⌜ημασ⌝ απο πασησ αδικιασ **10** εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογοσ αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2 τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τισ αμαρτη παρακλητον εχομεν προσ τον πατερα ιν̅ χν̅ δικαιον **2** και αυτοσ ⌜ειλασμοσ εστιν⌝ περι των

αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε ⌜μονον⌝ αλλα
και περι ολου του κοσμου **3** και εν τουτω ⌜γινωσκομεν⌝
οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τασ εντολασ αυτου ⌜τηρωμεν⌝
4 ο λεγων ⌜οτι⌝ εγνωκα αυτον και τασ εντολασ αυτου
μη τηρων ψευστησ ⌜εστιν⌝⌜και εν τουτω⌝ η αληθεια ⌜⌝
ουκ εστιν **5** οσ δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθωσ εν
τουτω η αγαπη του θ̄ῡ τετελειωται εν τουτω γινωσκομεν
οτι εν αυτω εσμεν **6** ο λεγων εν αυτω μενειν οφιλει
καθωσ εκεινοσ ⌜περιεπατησεν⌝ και αυτοσ ⌜⌝ περιπατειν **7**
⌜αγαπητοι⌝ ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην
παλαιαν ην ειχετε απ αρχησ η εντολη η παλαια εστιν ο
λογοσ ον ηκουσατε ⌜⌝ **8** παλιν εντολην καινην γραφω
υμιν ο εστιν ⌜αληθεσ εν αυτω⌝ και εν ⌜υμιν⌝ οτι η
⌜σκοτια⌝ παραγεται και το φωσ ⌜το⌝ αληθεινον ηδη φαινει
9 ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου
μεισων ⌜⌝ εν τη σκοτια εστιν εωσ αρτι **10** ο αγαπων τον
αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον ⌜εν
αυτω ουκ εστιν⌝ **11** ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη
σκοτια ⌜εστιν⌝ και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ ⌜οιδεν⌝
που υπαγει οτι η σκοτια ⌜ετυφλωσεν⌝ τουσ οφθαλμουσ
⌜αυτου⌝ **12** γραφω υμιν τεκνια οτι ⌜αφεωνται⌝ υμιν αι
αμαρτιαι δια το ονομα αυτου **13** γραφω υμιν πατερεσ
οτι εγνωκατε τον απ αρχησ γραφω υμιν νεανισκοι οτι
νενικηκατε ⌜τον πονηρον⌝ **14** ⌜εγραψα⌝ υμιν παιδια οτι
εγνωκατε τον πατερα εγραψα υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε
⌜τον⌝ απ αρχησ εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε
και ο λογοσ ⌜του θ̄ῡ⌝ εν υμιν μενει και νενικηκατε τον
πονηρον **15** μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω
εαν τισ αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του ⌜πατροσ⌝

εν αυτω **16** οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια τησ σαρκοσ και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονια του βιου ουκ εστιν εκ του πατροσ ⌜αλλ⌝ εκ του κοσμου ⌜εστιν⌝ **17** και ο κοσμοσ παραγεται και η επιθυμια ⌜αυτου⌝ ο δε ποιων το θελημα του θ̅υ̅ μενει εισ τον αιωνα **(aiōn g165)** **18** παιδια ⌜εσχατη ωρα⌝ ⌜εστιν⌝ και καθωσ ηκουσατε ⌜οτι⌝ αντιχριστοσ ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν ⌜γινωσκομεν⌝ οτι εσχατη ωρα εστιν **19** εξ ημων ⌜εξηλθαν⌝ αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ⌜εξ ημων ησαν⌝ μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ ⌜εισιν⌝ παντεσ εξ ημων **20** και υμεισ χρισμα εχετε απο του αγιου ⌜και⌝ οιδατε ⌜παντεσ⌝ **21** ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι ⌜παν⌝ ψευδοσ εκ τησ αληθειασ ουκ ⌜εστιν⌝ **22** τισ εστιν ο ψευστησ ει μη ο αρνουμενοσ οτι ⌜ι̅σ̅ ουκ εστιν⌝ ο χ̅σ̅ ουτοσ εστιν ο αντιχριστοσ ο αρνουμενοσ ⌜⌝ τον πατερα και τον υιον **23** πασ ο αρνουμενοσ τον υιον ουδε τον πατερα εχει ⌜ο ομολογων τον υιον και τον πατερα εχει⌝ **24** υμεισ ⌜⌝ ο ⌜ηκουσατε⌝ απ αρχησ εν υμιν μενετω εαν ⌜εν⌝ υμιν μεινη ο ⌜απ αρχησ ηκουσατε⌝ και υμεισ εν τω ⌜υιω και εν τω πατρι⌝ μενειτε **25** και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτοσ επηγγειλατο ⌜ημιν⌝ την ζωην την ⌜αιωνιον⌝ **(aiōnios g166)** **26** ταυτα ⌜⌝ εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμασ **27** και υμεισ το ⌜χρισμα⌝ ο ελαβετε απ αυτου ⌜μενει εν υμιν⌝ και ου χριαν εχετε ινα τισ ⌜διδασκη⌝ υμασ ⌜αλλ⌝ ⌜ωσ⌝ το ⌜αυτου⌝ ⌜χρισμα⌝ διδασκει υμασ περι παντων και ⌜αληθεσ⌝ ⌜εστιν⌝ και ουκ ⌜εστιν⌝ ⌜ψευδοσ⌝ ⌜και⌝ καθωσ εδιδαξεν υμασ ⌜μενετε⌝ εν αυτω **28** ⌜και νυν τεκνια μενετε εν αυτω⌝ ινα ⌜εαν⌝ φανερωθη ⌜σχωμεν⌝ παρρησιαν και

μη αισχυνθωμεν ⌜απ αυτου εν τη παρουσια αυτου⌝ **29** εαν ⌜ειδητε⌝ οτι δικαιοσ ⌜εστιν⌝ γινωσκετε οτι ⌜και⌝ πασ ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου ⌜γεγεννηται⌝

3 ιδετε ποταπην αγαπην ⌜δεδωκεν⌝⌜ημιν⌝ ο πατηρ ινα τεκνα θυ κληθωμεν ⌜και εσμεν⌝ δια τουτο ο κοσμοσ ου γινωσκει ⌜ημασ⌝ οτι ουκ εγνω αυτον **2** αγαπητοι νυν τεκνα θυ εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν ⌜⌝ οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθωσ ⌜εστιν⌝ **3** και πασ ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθωσ εκεινοσ αγνοσ ⌜εστιν⌝ **4** πασ ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν ⌜⌝ η ανομια **5** και ⌜οιδατε⌝ οτι εκεινοσ εφανερωθη ινα τασ αμαρτιασ ⌜⌝ αρη και αμαρτια ⌜εν αυτω ουκ εστιν⌝ **6** πασ ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πασ ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον **7** ⌜τεκνια⌝⌜μηδεισ⌝ πλανατω υμασ ο ποιων ⌜την⌝ δικαιοσυνην δικαιοσ ⌜εστιν⌝ καθωσ εκεινοσ δικαιοσ εστιν **8** ο ⌜⌝ ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχησ ο διαβολοσ αμαρτανει εισ τουτο εφανερωθη ο υιοσ του θυ ινα λυση τα εργα του διαβολου **9** πασ ο γεγεννημενοσ εκ του θυ αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θυ γεγεννηται **10** εν τουτω φανερα ⌜εστιν⌝ τα τεκνα του θυ και τα τεκνα του διαβολου ⌜⌝ πασ ο μη ποιων ⌜⌝ δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θυ και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου **11** οτι αυτη εστιν η ⌜αγγελια⌝ ην ηκουσατε απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλουσ **12** ου καθωσ καιν εκ του πονηρου ην και ⌜εσφαξεν⌝ τον αδελφον αυτου και χαριν τινοσ εσφαξεν αυτον οτι

τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια **13** ⌜⌝ μη θαυμαζετε αδελφοι ⌜⌝ ει μισει υμασ ο κοσμοσ **14** ημεισ οιδαμεν οτι ⌜μεταβεβηκαμεν⌝ εκ του θανατου εισ την ζωην οτι αγαπωμεν τουσ αδελφουσ ⌜⌝ ο μη αγαπων ⌜⌝ μενει εν τω θανατω **15** πασ ο μισων τον αδελφον ⌜αυτου⌝ ανθρωποκτονοσ ⌜εστιν⌝ και οιδατε οτι πασ ανθρωποκτονοσ ουκ εχει ζωην αιωνιον εν ⌜εαυτω⌝ μενουσαν **(aiōnios g166)** **16** εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινοσ υπερ ημων την ψυχην αυτου ⌜εθηκεν⌝ και ημεισ οφειλομεν υπερ των αδελφων τασ ψυχασ ⌜θειναι⌝ **17** οσ δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χριαν εχοντα και κλιση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου πωσ η αγαπη του θ̅υ̅ μενει εν αυτω **18** τεκνια ⌜⌝ μη αγαπωμεν λογω ⌜μηδε⌝⌜τη⌝ γλωσση ⌜αλλα⌝ ⌜εν⌝ εργω και αληθεια **19** ⌜⌝ εν τουτω ⌜γνωσομεθα⌝ οτι εκ τησ αληθειασ εσμεν και ⌜εμπροσθεν⌝ αυτου πεισομεν ⌜τασ καρδιασ⌝ ημων **20** οτι ⌜εαν⌝⌜καταγινωσκη⌝ ημων η καρδια ⌜οτι⌝ μειζων εστιν ο ⌜θ̅σ̅⌝ τησ καρδιασ ημων και γεινωσκει παντα **21** ⌜⌝⌜αγαπητοι⌝⌜εαν⌝ η καρδια ⌜⌝ μη ⌜καταγινωσκη⌝⌜⌝ παρρησιαν ⌜εχομεν⌝ προσ τον θ̅ν̅ **22** και ο ⌜εαν⌝⌜αιτωμεν⌝⌜λαμβανομεν⌝⌜απ⌝ αυτου οτι τασ εντολασ αυτου ⌜τηρουμεν⌝ και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν **23** και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα ⌜πιστευωμεν⌝ τω ονοματι ⌜του υιου⌝ αυτου ι̅υ̅ ⌜χ̅υ̅⌝ και αγαπωμεν αλληλουσ καθωσ εδωκεν εντολην ⌜ημιν⌝ **24** και ο τηρων τασ εντολασ αυτου εν αυτω μενει και αυτοσ εν αυτω ⌜και⌝ εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του π̅ν̅σ̅ ου ⌜ημιν εδωκεν⌝

4 ⌜αγαπητοι⌝ μη παντι πνευματι ⌜πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα⌝ ει εκ του θ̄ῡ εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εισ τον κοσμον **2** εν τουτω ⌜γινωσκετε το π̄ν̄ᾱ⌝ του θ̄ῡ ⌜⌝ παν πνευμα ο ομολογει ⌜ῑν̄ χ̄ν̄⌝ εν σαρκι ⌜εληλυθοτα⌝ εκ του θ̄ῡ ⌜εστιν⌝ **3** και παν πνευμα ο μη ομολογει ⌜τον⌝ῑν̄ ⌜⌝ εκ του θ̄ῡ ουκ ⌜εστιν⌝ και τουτο ⌜εστιν⌝ το του αντιχριστου ⌜ο ακηκοαται⌝ οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη **4** υμεισ εκ του θ̄ῡ εστε τεκνια και νενικηκατε αυτουσ οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω **5** αυτοι εκ του κοσμου ⌜εισιν⌝ δια τουτο εκ του κοσμου ⌜λαλουσιν⌝ και ο κοσμοσ αυτων ακουει **6** ημεισ εκ του θ̄ῡ εσμεν ο γινωσκων τον θ̄ν̄ ακουει ημων ⌜οσ ουκ εστιν εκ του θ̄ῡ ουκ ακουει ημων εκ τουτου⌝ γινωσκομεν το πνευμα τησ αληθειασ και το πνευμα τησ πλανησ **7** αγαπητοι αγαπωμεν αλληλουσ οτι η αγαπη εκ του θ̄ῡ ⌜εστιν⌝ και πασ ο αγαπων ⌜⌝ εκ του θ̄ῡ γεγεννηται και ⌜γεινωσκει⌝ τον θ̄ν̄ **8** ⌜ο μη αγαπων ου εγνω τον θ̄ν̄⌝ οτι ο θ̄σ̄ αγαπη εστιν **9** εν τουτω εφανερωθη η αγαπη του θ̄ῡ εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θ̄σ̄ εισ τον κοσμον ινα ⌜ζησωμεν⌝ δι αυτου **10** εν τουτω εστιν η αγαπη ⌜⌝ ουχ οτι ημεισ ⌜ηγαπηκαμεν⌝ τον θ̄ν̄ αλλ οτι ⌜αυτοσ⌝ ηγαπησεν ημασ και ⌜απεστειλεν⌝ τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων **11** αγαπητοι ει ουτωσ ο θ̄σ̄ ηγαπησεν ημασ και ημεισ οφιλομεν αλληλουσ αγαπαν **12** ⌜θ̄ν̄ ουδεισ πωποτε τεθεαται⌝ εαν αγαπωμεν αλληλουσ ο θ̄σ̄ εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου ⌜τετελειωμενη εν ημιν εστιν⌝ **13** εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτοσ εν ημιν οτι εκ του π̄ν̄σ̄ αυτου ⌜δεδωκεν⌝ ημιν **14** και ημεισ

⌜τεθεαμεθα⌝ και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ ⌜απεσταλκεν⌝ τον υιον σωτηρα του κοσμου **15** οσ ⌜αν⌝ ⌜ομολογηση⌝ οτι ι̅σ̅ ⌜⌝ εστιν ο υιοσ του θ̅υ̅ ο θ̅σ̅ εν αυτω μενει και αυτοσ εν ⌜τω θ̅ω̅⌝ **16** και ημεισ εγνωκαμεν και ⌜πεπιστευκαμεν⌝ την αγαπην ην εχει ο ⌜θ̅σ̅⌝ εν ημιν ο θ̅σ̅ αγαπη ⌜εστιν⌝ και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θ̅ω̅ μενει και ⌜ο⌝ θ̅σ̅ εν αυτω ⌜μενει⌝ **17** εν τουτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ⌜⌝ ινα παρρησιαν ⌜εχωμεν⌝ εν τη ⌜ημερα⌝ τησ κρισεωσ οτι καθωσ εκεινοσ ⌜εστιν⌝ και ημεισ ⌜εσμεν⌝ εν τω κοσμω τουτω **18** φοβοσ ουκ εστιν εν τη αγαπη ⌜αλλ⌝ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβοσ κολασιν εχει ο δε φοβουμενοσ ου τετελειωται εν τη αγαπη **19** ημεισ ⌜⌝ αγαπωμεν ⌜⌝ οτι ⌜αυτοσ⌝ πρωτοσ ηγαπησεν ημασ **20** εαν τισ ⌜ειπη οτι⌝ αγαπω τον θ̅ν̅ και τον αδελφον αυτου μειση ψευστησ εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον ⌜εωρακεν⌝ τον θ̅ν̅ ον ουχ ⌜εωρακεν⌝ ⌜ου⌝ δυναται αγαπαν **21** και ταυτην την εντολην εχομεν ⌜απ⌝ ⌜αυτου⌝ ινα ο αγαπων ⌜τον θ̅ν̅ αγαπα και⌝ τον αδελφον αυτου

5 πασ ο πιστευων οτι ι̅σ̅ εστιν ο χ̅σ̅ εκ του θ̅υ̅ γεγεννηται και πασ ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα ⌜και⌝ ⌜τον⌝ γεγεννημενον εξ αυτου **2** εν τουτω γεινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θ̅υ̅ οταν τον θ̅ν̅ αγαπωμεν και τασ εντολασ αυτου ⌜τηρωμεν⌝ **3** ⌜αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θ̅υ̅ ινα τασ εντολασ αυτου τηρωμεν⌝ και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν **4** οτι παν το γεγεννημενον εκ του θ̅υ̅ νικα τον κοσμον και ⌜αυτη⌝ εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστισ ημων **5** τισ ⌜εστιν δε⌝ ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ι̅σ̅ εστιν ο υιοσ του θ̅υ̅ **6** ουτοσ εστιν ο ελθων ⌜δι⌝ υδατοσ και αιματοσ ⌜⌝ ι̅σ̅ ⌜⌝ χ̅σ̅

ουκ εν τω υδατι ⌜μονον⌝⌜αλλ⌝ εν τω υδατι και ⌜εν⌝ τω ⌜αιματι⌝ και το $\overline{\pi\nu\alpha}$ ⌜εστιν⌝ το μαρτυρουν οτι το $\overline{\pi\nu\alpha}$ εστιν η αληθεια **7** οτι ⌜⌝ τρεισ εισιν οι μαρτυρουντεσ ⌜⌝ **8** το $\overline{\pi\nu\alpha}$ και το υδωρ και το αιμα και οι τρεισ εισ το εν ⌜εισιν⌝ **9** ει την μαρτυριαν ⌜των ανθρωπων⌝ λαμβανομεν η μαρτυρια του $\overline{\theta\upsilon}$ μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του $\overline{\theta\upsilon}$ ⌜οτι⌝⌜μεμαρτυρηκεν⌝ περι του υιου αυτου **10** ο πιστευων εισ τον υιον του $\overline{\theta\upsilon}$ εχει την μαρτυριαν ⌜⌝ εν ⌜αυτω⌝ ο μη πιστευων τω ⌜$\overline{\theta\omega}$⌝ ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ⌜ουκ⌝ ⌜πεπιστευκεν⌝ εισ την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο $\overline{\theta\sigma}$ περι του υιου αυτου **11** και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζωην αιωνιον εδωκεν ⌜ημιν ο $\overline{\theta\sigma}$⌝ και αυτη ⌜η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν⌝ **(aiōnios g166)** **12** ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του $\overline{\theta\upsilon}$ την ζωην ουκ εχει **13** ταυτα εγραψα υμιν ⌜ινα ειδητε οτι ζωην εχετε αιωνιον τοισ πιστευουσιν εισ το ονομα του υιου του $\overline{\theta\upsilon}$⌝⌜⌝ **(aiōnios g166)** **14** και αυτη εστιν η παρρησια ην ⌜εχομεν⌝ προσ αυτον οτι ⌜εαν τι⌝ αιτωμεθα κατα το ⌜θελημα⌝ αυτου ακουει ⌜ημων⌝ **15** ⌜και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων⌝ ο ⌜αν⌝ αιτωμεθα οιδαμεν οτι ⌜εχομεν⌝ τα αιτηματα α ητηκαμεν ⌜απ⌝ αυτου **16** εαν τισ ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προσ θανατον ⌜αιτησει⌝ και ⌜δωσει⌝ αυτω ζωην τοισ ⌜⌝⌜αμαρτανουσιν⌝⌜⌝ μη προσ θανατον εστιν αμαρτια προσ θανατον ου περι εκεινησ λεγω ινα ερωτηση **17** πασα αδικια αμαρτια ⌜εστιν⌝ και εστιν αμαρτια ου προσ θανατον **18** οιδαμεν οτι πασ ο γεγεννημενοσ εκ του $\overline{\theta\upsilon}$ ουχ αμαρτανει ⌜αλλ⌝ ο γεννηθεισ εκ του $\overline{\theta\upsilon}$ τηρει ⌜αυτον⌝ και ο πονηροσ ουχ απτεται αυτου **19** οιδαμεν οτι εκ του $\overline{\theta\upsilon}$ εσμεν και ο κοσμοσ ολοσ εν τω

πονηρω κειται **20** ⌜οιδαμεν δε⌝ οτι ο υιοσ του θ̅υ̅ ηκει και ⌜δεδωκεν⌝ ημιν διανοιαν ινα ⌜γεινωσκομεν⌝⌜τον αληθεινον⌝⌜⌝ και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ⌜ι̅υ̅ χ̅ω̅⌝ ουτοσ εστιν ο αληθινοσ θ̅σ̅ και ⌜⌝ ζωη αιωνιοσ **(aiōnios g166)** **21** τεκνια φυλαξατε ⌜εαυτα⌝ απο των ειδωλων ⌜⌝

Ιωαννου Β΄

1 ο πρεσβυτεροσ εκλεκτη κυρια και τοισ τεκνοισ αυτησ ουσ εγω αγαπω εν αληθεια ⌜και ουκ εγω⌝ μονοσ αλλα ⌜και⌝ παντεσ οι εγνωκοτεσ την αληθειαν **2** δια την αληθειαν την ⌜μενουσαν⌝ εν ημιν και μεθ ημων εσται εισ τον αιωνα **(aiōn g165)** **3** ⌜εσται μεθ ημων⌝ χαρισ ελεοσ ειρηνη ⌜παρα⌝ θ̅υ̅ πατροσ και ⌜παρα⌝ ι̅υ̅ χ̅υ̅ του υιου ⌜⌝ του πατροσ εν αληθεια ⌜και⌝ αγαπη **4** εχαρην λιαν οτι ⌜ευρηκα⌝ εκ των τεκνων σου περιπατουντασ εν αληθεια καθωσ εντολην ⌜ελαβομεν⌝⌜παρα⌝⌜του⌝ πατροσ **5** και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ωσ εντολην ⌜καινην γραφων σοι⌝⌜αλλα⌝⌜⌝ ην ⌜ειχαμεν⌝ απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλουσ **6** και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τασ εντολασ αυτου⌜⌝ αυτη ⌜η εντολη εστιν⌝ καθωσ ηκουσατε απ αρχησ ινα εν αυτη ⌜περιπατητε⌝ **7** οτι πολλοι πλανοι ⌜εξηλθον⌝ εισ τον κοσμον οι μη ομολογουντεσ ι̅ν̅ χ̅ν̅ ερχομενον εν σαρκι ουτοσ εστιν ο πλανοσ και ⌜ο⌝ αντιχριστοσ **8** βλεπετε ⌜εαυτουσ⌝ ινα μη ⌜απολεσητε⌝ α ⌜ειργασασθαι⌝ αλλα μισθον πληρη ⌜απολαβητε⌝ **9** πασ ο ⌜προαγων⌝ και μη μενων ⌜⌝ εν τη διδαχη του ⌜⌝ χ̅υ̅ θ̅ν̅ ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη ⌜⌝ ουτοσ και τον ⌜πατερα και τον υιον⌝ εχει **10** ει τισ ερχεται προσ υμασ και ταυτην την ⌜⌝⌜⌝ διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εισ οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε **11** ο ⌜λεγων γαρ⌝ αυτω χαιρειν κοινωνει τοισ εργοισ αυτου τοισ πονηροισ **12** πολλα ⌜εχων⌝ υμιν ⌜γραφειν⌝ ουκ ⌜εβουληθην⌝ δια χαρτου και μελανοσ ⌜αλλα ελπιζω⌝⌜γενεσθαι⌝ προσ υμασ και ⌜στομα⌝⌜προσ⌝ στομα λαλησαι ινα η χαρα ⌜υμων⌝

⌜πεπληρωμενη η⌝ **13** ασπαζεται σε τα τεκνα τησ αδελφησ
σου τησ εκλεκτησ ⌜⌝

Ιωαννου Γ΄

1 ο πρεσβυτεροσ γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια **2** αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδουσθαι και υγιαινειν καθωσ ευοδουται σου η ψυχη **3** εχαρην ⌜γαρ⌝ λιαν ερχομενων αδελφων και ⌜μαρτυρουντων⌝ σου τη αληθεια καθωσ ⌜συ⌝ εν αληθεια περιπατεισ **4** μειζοτεραν τουτων ⌜ουκ εχω χαραν⌝ ινα ακουω τα εμα τεκνα εν ⌜τη⌝ αληθεια περιπατουντα **5** αγαπητε πιστον ποιεισ ο εαν ⌜εργαση⌝ εισ τουσ αδελφουσ και ⌜τουτο⌝ ξενουσ **6** οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιασ ⌜ουσ⌝ καλωσ ⌜ποιησεισ προπεμψασ⌝ αξιωσ του θ̅υ̅ **7** υπερ γαρ ⌜⌝ του ονοματοσ ⌜⌝⌜εξηλθαν⌝ μηδεν λαμβανοντεσ απο ⌜των⌝⌜εθνικων⌝ **8** ημεισ ουν οφιλομεν ⌜υπολαμβανειν⌝ τουσ τοιουτουσ ινα συνεργοι ⌜γεινωμεθα⌝ τη ⌜αληθεια⌝ **9** ⌜εγραψα⌝⌜τι⌝ τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφησ ουκ επιδεχεται ημασ **10** δια τουτο ⌜εαν⌝ ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοισ πονηροισ φλυαρων ⌜⌝ ημασ και μη αρκουμενοσ επι τουτοισ ουτε αυτοσ επιδεχετε τουσ αδελφουσ και τουσ ⌜βουλομενουσ⌝ κωλυει και ⌜εκ⌝ τησ εκκλησιασ εκβαλλει **11** αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θ̅υ̅ εστιν ο ⌜⌝ κακοποιων ουχ ⌜εωρακεν⌝ τον θ̅ν̅ **12** δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και ⌜υπο⌝ αυτησ ⌜τησ αληθιασ⌝ και ημεισ δε μαρτυρουμεν και ⌜οιδασ⌝ οτι ⌜η μαρτυρια ημων αληθησ εστιν⌝ **13** πολλα ειχον ⌜γραψαι σοι αλλ ου θελω δια μελανοσ και καλαμου σοι γραφειν⌝ **14** ελπιζω δε ευθεωσ ⌜σε ιδειν⌝ και στομα ⌜προσ⌝ στομα λαλησομεν ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι ⌜φιλοι⌝ ⌜ασπαζου⌝ τουσ φιλουσ κατ ονομα

Ιουδα

1 ιουδασ ιυ χυ δουλοσ αδελφοσ δε ιακωβου τοισ εν θω πατρι ⌜ηγαπημενοισ⌝ και ⌜ιυ χω⌝ τετηρημενοισ κλητοισ **2** ελεοσ υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθιη **3** αγαπητοι πασαν σπουδην ⌜ποιουμενοσ⌝⌜⌝ γραφειν υμιν περι τησ κοινησ ⌜ημων⌝ σωτηριασ ⌜⌝ αναγκην εσχον ⌜γραψαι⌝ υμιν παρακαλων ⌜επαγωνιζεσθαι⌝ τη απαξ παραδοθειση ⌜τοισ αγιοισ πιστει⌝ **4** ⌜παρεισεδυσαν⌝ γαρ τινεσ ανθρωποι οι ⌜⌝ παλαι προγεγραμμενοι εισ τουτο ⌜το⌝ κριμα ασεβεισ ⌜την⌝ του θυ ημων ⌜χαριτα⌝ μετατιθεντεσ εισ ασελγειαν και τον ⌜μονον⌝ δεσποτην ⌜και⌝ κν ⌜ημων ιν χν⌝ αρνουμενοι **5** ⌜υπομνησαι δε⌝ υμασ βουλομαι ⌜⌝ ειδοτασ ⌜υμασ⌝⌜απαξ παντα οτι ισ⌝ λαον εκ γησ αιγυπτου σωσασ το δευτερον τουσ μη πιστευσαντασ απωλεσεν **6** αγγελουσ ⌜τε⌝ τουσ μη τηρησαντασ την εαυτων αρχην ⌜αλλα⌝⌜απολιποντασ⌝ το ιδιον οικητηριον εισ κρισιν μεγαλησ ημερασ δεσμοισ αιδιοισ υπο ζοφον τετηρηκεν **(aïdios g126)** **7** ωσ σοδομα και γομορρα και αι περι αυτασ πολεισ τον ομοιον ⌜τροπον τουτοισ⌝⌜εκπορνευσασαι⌝ και απελθουσαι οπισω σαρκοσ ετερασ ⌜προκεινται⌝⌜⌝ δειγμα πυροσ αιωνιου δικην ⌜υπεχουσαι **(aiōnios g166)** **8** ομοιωσ⌝ μεντοι και ⌜ουτοι⌝ ενυπνιαζομενοι σαρκα ⌜μεν⌝ ⌜μιαινουσιν⌝ ⌜κυριοτητα⌝ δε ⌜αθετουσιν⌝ ⌜δοξασ⌝ δε βλασφημουσιν **9** ⌜ο δε⌝⌜μιχαηλ⌝ ο αρχαγγελοσ ⌜οτε⌝ τω διαβολω διακρινομενοσ διελεγετο περι του μωυσεωσ σωματοσ ουκ ⌜ετολμησεν⌝ κρισιν επενεγκειν βλασφημιασ ⌜αλλα⌝ ειπεν επιτιμησαι ⌜⌝ σοι ⌜κσ⌝ **10** ουτοι δε οσα μεν ουκ ⌜οιδασιν⌝ βλασφημουσιν οσα δε φυσικωσ ωσ τα αλογα ζωα επισταται εν τουτοισ φθειρονται **11**

ουαι ⌜αυτοισ⌝ οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του ⌜βαλααμ⌝ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο **12** ουτοι εισιν ⌜οι⌝ εν ταισ ⌜αγαπαισ⌝⌜υμων⌝ σπιλαδεσ ⌜συνευωχουμενοι⌝⌜⌝ αφοβωσ ⌜εαυτουσ⌝ ποιμαινοντεσ ⌜νεφελαι⌝ ανυδροι ⌜υπο ανεμων⌝ ⌜παραφερομεναι⌝ δενδρα ⌜φθινοπωρινα⌝ ακαρπα δισ αποθανοντα εκριζωθεντα **13** ⌜κυματα αγρια⌝ θαλασσησ ⌜επαφριζοντα⌝ τασ εαυτων αισχυνασ αστερεσ ⌜πλανητε⌝ οισ ⌜ο⌝ ζοφοσ ⌜του⌝ σκοτουσ εισ ⌜⌝ αιωνα τετηρηται **(aiōn g165)** **14** ⌜επροφητευσεν⌝⌜δε⌝ και τουτοισ εβδομοσ απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ⌜ηλθεν⌝⌜⌝ κσ̄ εν ⌜αγιαισ μυριασιν⌝ ⌜αυτου⌝ **15** ποιησαι κρισιν κατα παντων και ⌜ελεγξαι⌝ ⌜παντασ τουσ⌝⌜ασεβεισ περι παντων των εργων ασεβειασ αυτων ων ησεβησαν και⌝ περι παντων ⌜των⌝⌜σκληρων⌝ ων ελαλησαν κατ αυτου αμαρτωλοι ασεβεισ **16** ουτοι ⌜εισιν⌝ γογγυσται μεμψιμοιροι ⌜κατα τασ επιθυμιασ αυτων πορευομενοι⌝ και ⌜το⌝ στομα ⌜αυτων⌝ λαλει υπερογκα θαυμαζοντεσ προσωπα ωφελειασ χαριν **17** υμεισ δε ⌜αγαπητοι⌝ μνησθητε ⌜των ρηματων των προειρημενων⌝ υπο των αποστολων του κῡ ημων ιῡ χῡ **18** οτι ελεγον υμιν ⌜⌝⌜επ εσχατου⌝⌜⌝⌜χρονου⌝⌜εσονται⌝ εμπεκται κατα τασ ⌜εαυτων επιθυμιασ⌝ πορευομενοι των ασεβειων **19** ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντεσ ⌜⌝ ψυχικοι πνᾱ μη εχοντεσ **20** ⌜υμεισ⌝ δε αγαπητοι ⌜εποικοδομουντεσ εαυτουσ τη αγιοτατη υμων πιστει εν πνῑ αγιω προσευχομενοι⌝ **21** εαυτουσ εν αγαπη θ̄ῡ ⌜τηρησατε⌝ προσδεχομενοι το ελεοσ του κῡ ⌜ημων ιῡ χῡ εισ ζωην⌝ αιωνιον **(aiōnios g166)** **22** ⌜και⌝ ουσ μεν ⌜ελεατε⌝⌜διακρινομενουσ⌝ **23** ⌜ουσ δε⌝⌜σωζετε εκ πυροσ αρπαζοντεσ ουσ δε ελεατε εν φοβω⌝ μεισουντεσ

και τον απο τησ σαρκοσ ⌜εσπιλωμενον⌝ χιτωνα **24** τω δε δυναμενω ⌜φυλαξαι υμασ απταιστουσ και⌝ ⌜⌝ ⌜στησαι κατενωπιον τησ δοξησ αυτου αμωμουσ⌝ εν αγαλλιασει **25** μονω ⌜⌝ θ̄ω̄ ⌜σωτηρι⌝ ημων ⌜δια ῑῡ χῡ̄ του κῡ̄ ημων⌝ δοξα ⌜⌝ μεγαλωσυνη ⌜κρατοσ και εξουσια προ παντοσ του αιωνοσ⌝ και νυν και εισ ⌜παντασ τουσ⌝ αιωνασ αμην **(aiōn g165)**

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 αποκαλυψισ ιυ̅ χυ̅ ην εδωκεν αυτω ο θ̅σ̅ δειξαι τοισ ⌜δουλοισ⌝ αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλασ δια του αγγελου αυτου ⌜τω δουλω⌝ αυτου ιωανει **2** οσ ⌜εμαρτυρησεν⌝ τον λογον του θ̅υ̅ και την μαρτυριαν ιυ̅ χυ̅ οσα ⌜⌝⌜ιδεν⌝ **3** μακαριοσ ο αναγινωσκων και οι ακουοντεσ ⌜τουσ λογουσ⌝⌜⌝ τησ προφητιασ και τηρουντεσ τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιροσ εγγυσ **4** ιωαννησ ταισ επτα εκκλησιαισ ταισ εν τη ασια χαρισ υμιν και ειρηνη απο ⌜⌝ ο ων και ο ην και ο ερχομενοσ και απο των επτα πνευματων ⌜α⌝⌜⌝ ενωπιον του θρονου αυτου **5** και απο ιη̅ χυ̅ ο μαρτυσ ο πιστοσ ο πρωτοτοκοσ ⌜⌝ των νεκρων και ο αρχων των ⌜βασιλεων⌝ τησ γησ ⌜τω⌝⌜αγαπωντι⌝ ημασ και ⌜λυσαντι⌝⌜ημασ⌝⌜εκ⌝ των αμαρτιων ⌜ημων⌝ εν τω αιματι αυτου **6** και εποιησεν ⌜ημασ⌝⌜βασιλειαν⌝ ιερεισ ⌜τω θ̅ω̅⌝ και πατρι αυτου αυτω ⌜η δοξα και το κρατοσ⌝ εισ ⌜τουσ αιωνασ⌝⌜⌝ αμην **(aiōn g165)** **7** ιδου ερχεται ⌜μετα⌝ των νεφελων και ⌜οψεται⌝ αυτον ⌜πασ⌝ οφθαλμοσ και οιτινεσ ⌜αυτον⌝ εξεκεντησαν και κοψονται ⌜επ⌝ αυτον πασαι αι φυλαι τησ γησ ναι αμην **8** εγω ειμι το ⌜αλφα⌝ και ⌜⌝ το ω ⌜⌝ λεγει ⌜⌝ κ̅σ̅ ⌜ο θ̅σ̅⌝ ο ων και ο ην και ο ερχομενοσ ο παντοκρατωρ **9** εγω ιωαννησ ο ⌜⌝ αδελφοσ υμων και ⌜συνκοινωνοσ⌝ εν τη θλιψει και ⌜⌝ βασιλεια και υπομονη ⌜εν ιυ̅⌝ εγενομην εν ⌜τη νησω⌝ τη καλουμενη πατμω ⌜δια⌝ τον λογον του θ̅υ̅ και ⌜⌝ την μαρτυριαν ιυ̅ ⌜⌝ **10** ⌜⌝ εγενομην εν π̅ν̅ι̅ εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα ⌜οπισω μου φωνην μεγαλην⌝ ωσ σαλπιγγοσ **11** λεγουσησ ⌜ο βλεπεισ⌝ γραψον εισ ⌜⌝ βιβλιον ⌜και⌝ πεμψον ταισ ⌜επτα⌝ εκκλησιαισ ⌜⌝

εισ εφεσον ⌜και εισ σμυρναν και εισ περγαμον και εισ θυατειρα και εισ σαρδεισ⌝ και εισ φιλαδελφιαν και εισ λαοδικιαν **12** και ⌜⌝ επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητισ ⌜ελαλει⌝ μετ εμου και επιστρεψασ ειδον επτα λυχνιασ χρυσασ **13** και ⌜εμ μεσω⌝ των ⌜⌝ λυχνιων ⌜ομοιον⌝⌜υιω⌝ ανθρωπου ενδεδυμενον ⌜ποδηρη⌝ και περιεζωσμενον προσ τοισ ⌜μαστοισ⌝ ζωνην ⌜χρυσαν⌝ **14** ⌜η δε⌝ κεφαλη αυτου και αι τριχεσ λευκαι ⌜ωσ⌝ εριον λευκον ωσ χιων και οι οφθαλμοι αυτου ωσ φλοξ πυροσ **15** και οι ποδεσ αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ωσ εν καμινω ⌜πεπυρωμενησ⌝ και η φωνη αυτου ωσ φωνη υδατων πολλων **16** και ⌜εχων⌝ εν τη δεξια ⌜χειρι αυτου⌝ αστερασ επτα και εκ του στοματοσ αυτου ρομφαια διστομοσ οξεια εκπορευομενη και η οψισ αυτου ⌜ωσ ο ηλιοσ φαινι⌝ εν τη δυναμει αυτου **17** και οτε ειδον αυτον επεσα ⌜προσ⌝ τουσ ποδασ αυτου ⌜ωσ⌝ νεκροσ και ⌜εθηκεν⌝ την δεξιαν αυτου ⌜⌝ επ εμε λεγων ⌜μη φοβου⌝ εγω ειμι ο ⌜πρωτοσ⌝ και ο εσχατοσ **18** ⌜και ο ζων⌝ και εγενομην νεκροσ και ιδου ζων ειμι εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ⌜⌝ και εχω τασ κλεισ του ⌜θανατου και του αδου⌝ **(aiōn g165, Hadēs g86)** **19** γραψον ⌜ουν⌝ α ειδεσ και α ⌜εισιν⌝ και α ⌜⌝⌜μελλει⌝⌜γενεσθαι⌝ μετα ταυτα **20** το μυστηριον των επτα αστερων ⌜ουσ⌝ ειδεσ ⌜επι τησ δεξιασ⌝ μου και τασ επτα λυχνιασ τασ χρυσασ οι επτα αστερεσ αγγελοι των επτα εκκλησιων ⌜εισιν⌝ και ⌜αι λυχνιαι επτα⌝ επτα εκκλησιαι ⌜εισιν⌝⌜⌝

2 τω αγγελω ⌜τω⌝⌜εν εφεσω⌝ εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο κρατων τουσ επτα αστερασ εν τη δεξια αυτου ⌜⌝ ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των ⌜χρυσεων⌝ **2** οιδα τα εργα σου και τον κοπον ⌜⌝ και την υπομονην

σου ⌜και⌝ οτι ου δυνη βαστασαι κακους και ⌜επειρασασ⌝
τους ⌜λεγοντασ⌝ ⌜εαυτους αποστολους⌝ και ουκ ⌜εισιν⌝
και ευρεσ αυτους ψευδεισ **3** ⌜και υπομονην εχεισ και
εβαστασασ⌝ δια το ονομα μου ⌜και ου κεκοπιακεσ⌝ **4** ⌜αλλ⌝
εχω κατα σου οτι ⌜την αγαπην σου την πρωτην⌝ ⌜αφηκεσ⌝
5 μνημονευε ουν ποθεν ⌜πεπτωκασ⌝ και μετανοησον και
τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ⌜⌝ και κινησω
την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτησ εαν μη μετανοησησ
6 αλλα τουτο ⌜εχεισ⌝ οτι μισεισ τα εργα των νικολαιτων
⌜α⌝ καγω μισω **7** ο εχων ουσ ακουσατω τι το $\overline{\pi\nu\alpha}$ λεγει
ταισ ⌜εκκλησιαισ⌝ τω ⌜νεικωντι⌝ δωσω ⌜αυτω⌝ φαγειν
εκ του ξυλου τησ ζωησ ο εστιν εν ⌜τω παραδισω⌝ του
$\overline{\theta\upsilon}$ ⌜⌝ **8** και τω αγγελω ⌜τησ⌝ ⌜εν σμυρνη εκκλησιασ⌝
γραψον ταδε λεγει ο ⌜πρωτοσ⌝ και ο εσχατοσ οσ εγενετο
νεκροσ και εζησεν **9** οιδα σου ⌜⌝ την θλιψιν και την
πτωχιαν ⌜αλλα πλουσιοσ⌝ ει και την βλασφημιαν ⌜εκ⌝
των λεγοντων ⌜ιουδαιουσ⌝ ειναι εαυτουσ και ουκ εισιν
αλλα συναγωγη του σατανα **10** ⌜μη⌝ φοβου α μελλεισ
⌜πασχειν⌝ ιδου ⌜⌝ μελλει ⌜βαλλειν⌝ ⌜ο διαβολοσ εξ υμων⌝
εισ φυλακην ινα πειρασθηται και ⌜εξεται⌝ θλιψιν ημερων
δεκα ⌜γινου⌝ πιστοσ αχρι θανατου και δωσω σοι τον
στεφανον τησ ζωησ **11** ο εχων ουσ ακουσατω τι το $\overline{\pi\nu\alpha}$
λεγει ταισ εκκλησιαισ ο νικων ου μη αδικηθη εκ του
θανατου του δευτερου **12** και τω αγγελω τησ εν περγαμω
εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν
την διστομον την οξιαν **13** οιδα ⌜⌝ που κατοικεισ οπου
ο θρονοσ του σατανα και κρατεισ το ονομα ⌜μου⌝ και
ουκ ηρνησω την πιστιν μου ⌜και⌝ εν ταισ ημεραισ ⌜⌝
αντιπασ ο μαρτυσ μου ο πιστοσ ⌜μου⌝ οσ απεκτανθη παρ

υμιν οπου ⌜ο σατανασ κατοικει⌝ **14** ⌜αλλ⌝ εχω ⌜κατα σου⌝ ολιγα ⌜οτι⌝⌜εχεισ⌝ εκει κρατουντασ την διδαχην βαλααμ οσ ⌜εδιδασκεν⌝⌜τω βαλακ⌝⌜βαλειν⌝ σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ ⌜⌝ φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι **15** ουτωσ εχεισ και συ κρατουντασ την διδαχην ⌜⌝ νικολαιτων ⌜ομοιωσ⌝ **16** μετανοησον ⌜ουν⌝ ει δε μη ερχομαι ⌜σοι⌝ ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματοσ μου **17** ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνα̅ λεγει ταισ εκκλησιαισ τω ⌜νικωντι⌝ δωσω ⌜αυτω⌝ του μαννα του κεκρυμμενου και ⌜δωσω αυτω⌝ ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ⌜ο⌝ ουδεισ ⌜οιδεν⌝ ει μη ο λαμβανων **18** και τω αγγελω ⌜τησ⌝ εν θυατιροισ ⌜εκκλησιασ⌝ γραψον ταδε λεγει ο υιοσ του θ̅υ̅ ο εχων τουσ οφθαλμουσ ⌜αυτου⌝ ωσ ⌜φλογα⌝ πυροσ και οι ποδεσ αυτου ομοιοι χαλκολιβανω **19** οιδα σου τα εργα και την αγαπην και ⌜την πιστιν και την διακονιαν⌝ και ⌜την⌝ υπομονην ⌜σου⌝ και τα εργα σου ⌜⌝ τα εσχατα πλιονα των πρωτων **20** ⌜αλλ⌝ εχω κατα σου ⌜⌝ οτι ⌜αφεισ⌝ την γυναικα ⌜⌝ ιεζαβελ ⌜η λεγουσα⌝⌜εαυτην προφητιν και διδασκει⌝ και ⌜πλανα τουσ⌝ εμουσ δουλουσ πορνευσαι και ⌜φαγειν ειδωλοθυτα⌝ **21** και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοηση ⌜και ουκ ηθελησεν μετανοησαι εκ τησ πορνιασ αυτησ⌝ **22** ιδου ⌜⌝⌜βαλλω⌝ αυτην εισ ⌜κλινην⌝ και τουσ μοιχευοντασ μετ αυτησ εισ θλιψιν μεγαλην εαν μη ⌜μετανοησουσιν⌝ εκ των εργων ⌜αυτησ⌝ **23** ⌜και⌝ τα τεκνα αυτησ αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο εραυνων νεφρουσ και καρδιασ και δωσω υμιν εκαστω κατα ⌜τα⌝ εργα ⌜υμων⌝ **24** υμιν δε λεγω ⌜τοισ⌝⌜⌝ λοιποισ τοισ εν θυατιροισ οσοι ⌜ουκ⌝

⌜εχουσιν⌝ την διδαχην ταυτην ⌜⌝ οιτινεσ ουκ εγνωσαν τα ⌜βαθεα⌝ του σατανα ωσ λεγουσιν ου ⌜βαλλω⌝ εφ υμασ αλλο βαροσ **25** πλην ο εχεται κρατησαταιˑ ⌜αχρι⌝ ου αν ηξω **26** και ο νικων και ο τηρων αχρι τελουσ τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν ⌜επι⌝ των εθνων **27** και ποιμανι αυτουσ εν ραβδω σιδηρα ωσ τα σκευη τα κεραμικα ⌜συντριβεται⌝⌜⌝ **28** ωσ καγω ειληφα παρα του πατροσ μου και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον **29** ο εχων ουσ ακουσατω τι το $\overline{\pi\nu\alpha}$ λεγει ταισ εκκλησιαισ

3 και τω αγγελω τησ εν σαρδεσιν ⌜εκκλησιασ⌝ γραψον ταδε λεγει ο εχων τα ⌜επτα⌝ πνευματα του $\overline{\theta\upsilon}$ και τουσ επτα αστερασ οιδα σου τα εργα οτι ⌜⌝ ονομα εχεισ οτι ζησ και νεκροσ ει **2** γινου γρηγορων και ⌜στηρισον⌝ τα λοιπα α ⌜εμελλον αποθανειν⌝ ου γαρ ευρηκα σου ⌜⌝ εργα πεπληρωμενα ενωπιον του $\overline{\theta\upsilon}$ ⌜μου⌝ **3** μνημονευε ⌜ουν⌝ πωσ ειληφασ και ηκουσασ και τηρει και μετανοησον ⌜εαν⌝ ουν μη ⌜γρηγορησησ⌝ ηξω ⌜⌝ ωσ κλεπτησ και ου μη ⌜γνωσ ποιαν⌝ ωραν ηξω επι σε **4** ⌜αλλα⌝⌜εχεισ ολιγα⌝ ονοματα ⌜⌝ εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια ⌜αυτων⌝ και ⌜περιπατησουσιν⌝ μετ εμου εν λευκοισ οτι αξιοι εισιν **5** ο νικων ⌜ουτωσ⌝⌜περιβαλειται⌝ εν ιματιοισ λευκοισ και ου μη εξαλιψω το ονομα αυτου εκ τησ βιβλου τησ ζωησ και ⌜ομολογησω⌝ το ονομα αυτου ⌜ενωπιον⌝ του πατροσ μου και ενωπιον των αγγελων αυτου **6** ο εχων ουσ ακουσατω τι το $\overline{\pi\nu\alpha}$ λεγει ταισ εκκλησιαισ **7** και τω αγγελω τησ εν ⌜φιλαδελφια⌝⌜εκκλησιασ⌝ γραψον ταδε λεγει ⌜ο αγιοσ ο αληθινοσ ο⌝ εχων ⌜την⌝⌜κλιν⌝⌜⌝ δαυειδ ⌜ο⌝ ανυγων και ουδεισ ⌜κλισει⌝⌜και κλειων⌝ και ⌜ουδεισ⌝⌜ανοιγει⌝ **8** οιδα ⌜σου τα εργα⌝ ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν

⌜ανεωγμενην⌝⌜ην⌝⌜ουδεισ⌝ δυναται κλεισαι ⌜αυτην⌝ οτι μικραν εχεισ δυναμιν και ⌜ετηρησασ⌝ μου τον λογον και ουκ ηρνησω το ονομα μου **9** ιδου ⌜διδω⌝ εκ τησ συναγωγησ του σατανα των λεγοντων εαυτουσ ιουδαιουσ ειναι και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτουσ ινα ⌜ηξουσιν⌝ και ⌜προσκυνησουσιν⌝ ενωπιον των ποδων σου και ⌜γνωσιν⌝ οτι ⌜εγω⌝ ηγαπησα σε **10** ⌜οτι⌝⌜ετηρησασ⌝ τον λογον τησ υπομονησ μου καγω σε ⌜τηρησω⌝ εκ τησ ωρασ του πιρασμου τησ μελλουσησ ερχεσθαι επι τησ οικουμενησ ολησ πειρασαι ⌜τουσ⌝ κατοικουντασ επι τησ γησ **11** ⌜⌝ ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεισ ινα μηδεισ λαβη τον στεφανον σου **12** ο νικων ποιησω ⌜αυτον⌝ στυλον ⌜εν⌝ τω ⌜ναω⌝ του θ̅υ̅ μου και εξω ου μη εξελθη ⌜ετι⌝ και γραψω ⌜επ αυτον⌝ το ονομα του θ̅υ̅ μου και το ονομα τησ πολεωσ του θ̅υ̅ μου τησ κενησ ιερουσαλημ η ⌜καταβαινουσα⌝ εκ του ουρανου απο του θ̅υ̅ μου και το ονομα μου το καινον **13** ⌜ο⌝ εχων ουσ ακουσατω τι το π̅ν̅α̅ λεγει ταισ εκκλησιαισ **14** και τω αγγελω τησ ⌜εν λαοδικια εκκλησιασ⌝ γραψον ταδε λεγει ο αμην ⌜⌝ ο μαρτυσ ο πιστοσ και ⌜ο⌝ αληθεινοσ ⌜⌝ η αρχη τησ ⌜κτισεωσ⌝ του θ̅υ̅ **15** οιδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχροσ ⌜ει⌝ ουτε ζεστοσ ⌜οφελοσ ψυχροσ ησ η ζεστοσ⌝ **16** ⌜ουτωσ οτι⌝ χλιαροσ ει και ⌜ουτε⌝⌜ζεστοσ ουτε ψυχροσ⌝⌜μελλω σε εμεσαι εκ⌝ του στοματοσ ⌜μου⌝ **17** οτι λεγεισ ⌜οτι⌝ πλουσιοσ ειμι και πεπλουτηκα και ⌜ουδεν⌝ χριαν εχω και ουκ οιδασ οτι ⌜συ ει ο ταλαιπωροσ⌝ και ⌜⌝ ελεινοσ και πτωχοσ και τυφλοσ και γυμνοσ **18** συμβουλευω σοι αγορασαι ⌜παρ εμου χρυσιον⌝ πεπυρωμενον εκ πυροσ ινα πλουτησησ και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη

της γυμνοτητος σου και ⌜κολλυριον⌝ ⌜εγχρισαι⌝ τους οφθαλμους σου ινα βλεπης **19** ⌜εγω οσους εαν φιλω ελεγχω και⌝ παιδευω ⌜ζηλευε⌝ ουν και μετανοησον **20** ιδου εστηκα επι την θυραν και ⌜κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν⌝ εισελευσομαι προς αυτον και διπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου **21** ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ως καγω ⌜ενικησα⌝ και εκαθισα μετα του πατρος μου εν τω θρονω αυτου **22** ο εχων ους ακουσατω τι το $\overline{\pi\nu\alpha}$ λεγει ταις εκκλησιαις

4 μετα ταυτα ιδον και ιδου θυρα ⌜ηνεωγμενη⌝ εν τω ουρανω και ⌜⌝ η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπιγγος ⌜λαλουσης⌝ μετ εμου ⌜λεγων⌝ ⌜αναβα⌝ ωδε και δειξω σοι ⌜α⌝ δει γενεσθαι μετα ταυτα **2** ⌜⌝ ευθεως εγενομην εν $\overline{\pi\nu\imath}$ και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και ⌜⌝ επι ⌜τον θρονον⌝ ⌜καθημενος⌝ **3** ⌜και ο καθημενος⌝ ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και ⌜σαρδιω⌝ και ⌜ιρις⌝ κυκλοθεν του θρονου ⌜ομοιος ορασει σμαραγδινω **4** και κυκλοθεν του θρονου⌝ ⌜θρονους⌝ εικοσι ⌜⌝ τεσσαρες και ⌜επι τους εικοσι τεσσαρας θρονους⌝ πρεσβυτερους καθημενους περιβεβλημενους ⌜ιματιοις⌝ λευκοις και ⌜⌝ επι τας κεφαλας αυτων στεφανους ⌜χρυσους⌝ **5** και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και ⌜φωναι και βρονται⌝ και επτα λαμπαδες πυρος καιομεναι ενωπιον του θρονου ⌜α εστιν τα επτα πνευματα του $\overline{\theta\upsilon}$ **6** και ενωπιον του θρονου ως⌝ θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων ενπροσθεν και οπισθεν **7** και το ζωον το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζωον ομοιον

μοσχω και το τριτον ζωον ⌜εχον⌝⌜το⌝ προσωπον ⌜ωσ ανθρωπου⌝ και το τεταρτον ζωον ομοιον αετω πετομενω **8** και ⌜τα⌝ τεσσερα ζωα εν ⌜καθ εν αυτων⌝⌜εχων⌝ ανα πτερυγασ εξ κυκλοθεν και εσοθεν ⌜γεμουσιν⌝ οφθαλμων και αναπαυσιν ουχ εχουσιν ημερασ και νυκτοσ ⌜λεγοντεσ⌝ αγιοσ αγιοσ αγιοσ ⌜⌝ κσ̄ ⌜ο⌝ θ̄σ̄ ⌜ο⌝ παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενοσ **9** και οταν ⌜δωσουσιν⌝ τα ζωα ⌜δοξαν⌝ και τιμην και ⌜ευχαριστιαν⌝ τω καθημενω επι ⌜τω θρονω⌝ τω ζωντι εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ⌜⌝ **(aiōn g165)** **10** πεσουνται οι εικοσι ⌜⌝ τεσσαρεσ πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και ⌜προσκυνησουσιν⌝ τω ζωντι εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ⌜⌝ και ⌜βαλουσιν⌝ τουσ στεφανουσ αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντεσ **(aiōn g165)** **11** αξιοσ ει ⌜ο κσ̄ και ο θ̄σ̄ ημων⌝ λαβειν την δοξαν και ⌜την⌝ τιμην και ⌜την⌝ δυναμιν οτι συ εκτισασ ⌜τα⌝ παντα και δια ⌜το θελημα⌝ σου ⌜ησαν⌝⌜και εκτισθησαν⌝

5 και ειδον ⌜επι⌝ την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου ⌜βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν⌝ και ⌜οπισθεν⌝ κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα **2** και ειδον αγγελον ⌜ισχυρον κηρυσσοντα⌝⌜εν⌝ φωνη μεγαλη τισ ⌜αξιοσ⌝ ανοιξε το βιβλιον και λυσαι τασ σφραγιδασ αυτου **3** και ουδεισ ⌜εδυνατο⌝ εν τω ουρανω ⌜⌝⌜ουδε⌝ επι τησ γησ ⌜ουδε υποκατω τησ γησ⌝ ανοιξε το βιβλιον ⌜ουτε⌝ βλεπειν αυτο **4** ⌜και εκλαιον πολυ οτι ουδεισ αξιοσ ευρεθησεται ανοιξαι το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο⌝ **5** και εισ εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ⌜ο⌝ εκ τησ φυλησ ιουδα η ριζα δαυειδ ⌜ανοιξαι⌝ το βιβλιον και ⌜⌝ τασ επτα σφραγιδασ αυτου **6** ⌜και ειδον⌝ εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζωων και εν

μεσω των πρεσβυτερων αρνιον ⌜εστηκος⌝ ως εσφαγμενον ⌜εχων⌝ κερατα επτα και οφθαλμους επτα ⌜οι⌝ ⌜εισιν⌝ τα ⌜επτα⌝ ⌜πνευματα του θ̄ῡ⌝ ⌜απεσταλμενοι⌝ εισ πασαν την γην **7** και ⌜ηλθεν⌝ και ⌜ειληφεν⌝ ⌜⌝ εκ τησ δεξιασ ⌜του⌝ καθημενου επι του θρονου **8** και οτε ⌜ελαβεν⌝ το βιβλιον τα τεσσερα ζωα και ⌜οι⌝ εικοσι τεσσαρεσ πρεσβυτεροι ⌜επεσαν⌝ ενωπιον του αρνιου ⌜εχοντεσ εκαστοσ⌝ ⌜κιθαραν⌝ και φιαλασ ⌜χρυσασ⌝ γεμουσασ θυμιαματων ⌜αι⌝ εισιν ⌜αι⌝ προσευχαι των αγιων **9** και ⌜αδουσιν⌝ ωδην καινην λεγοντεσ αξιοσ ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξαι τασ σφραγιδασ αυτου οτι εσφαγησ και ηγορασασ τω θ̄ω̄ ⌜ημασ⌝ εν τω αιματι σου εκ πασησ φυλησ και γλωσσησ και λαου και εθνουσ **10** και εποιησασ ⌜αυτουσ⌝ ⌜τω θ̄ω̄ ημων⌝ ⌜βασιλειαν⌝ και ⌜ιερεισ⌝ και ⌜βασιλευσουσιν⌝ επι τησ γησ **11** και ειδον και ηκουσα ⌜⌝ φωνην αγγελων πολλων ⌜κυκλω⌝ του θρονου και των ζωων και των πρεσβυτερων ⌜και ην ο αριθμοσ αυτων μυριαδεσ μυριαδων⌝ και χιλιαδεσ χιλιαδων **12** λεγοντεσ φωνη μεγαλη ⌜αξιον⌝ ⌜εστιν⌝ το αρνιον το εσφαγμενον λαβιν την δυναμιν και ⌜⌝ πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν **13** και παν κτισμα ⌜ο⌝ ⌜⌝ εν τω ουρανω και ⌜επι τησ γησ⌝ και ⌜υποκατω τησ γησ και επι τησ θαλασσησ⌝ ⌜⌝ και τα εν αυτοισ ⌜παντα⌝ ⌜⌝ ηκουσα ⌜λεγοντασ⌝ τω καθημενω επι ⌜του θρονου⌝ ⌜και⌝ τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και η δοξα ⌜και το κρατοσ⌝ εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ⌜⌝ **(aiōn g165)** **14** και τα τεσσαρα ζωα ⌜ελεγον⌝ αμην και οι ⌜⌝ πρεσβυτεροι ⌜επεσαν⌝ και προσεκυνησαν ⌜⌝

6 και ιδον ⌜οτε⌝⌜ηνοιξεν⌝ το αρνιον μιαν εκ των ⌜επτα σφραγιδων⌝ και ηκουσα ενοσ ⌜εκ⌝ των τεσσαρων ζωων ⌜λεγοντοσ⌝ ωσ ⌜φωνη⌝ βροντησ ⌜⌝ ερχου ⌜⌝ **2** ⌜και ιδον⌝ και ιδου ιπποσ λευκοσ και ο καθημενοσ επ ⌜αυτον⌝⌜⌝ εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανοσ και ⌜εξηλθεν⌝⌜⌝ νικων και ⌜ινα νικηση⌝ **3** και οτε ⌜ηνοιξεν⌝ την ⌜σφραγιδα την δευτεραν⌝ ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντοσ ερχου ⌜ **4** και⌝⌜⌝ εξηλθεν αλλοσ ιπποσ ⌜πυρροσ⌝ και ⌜⌝ τω καθημενω επ ⌜αυτον⌝ εδοθη ⌜αυτω⌝ λαβειν την ειρηνην ⌜εκ⌝ τησ γησ ⌜και⌝ ινα αλληλουσ ⌜σφαξουσιν⌝ και εδοθη αυτω ⌜μαχαιρα μεγαλη⌝ **5** και οτε ⌜ηνοιξεν⌝ την ⌜σφραγιδα την τριτην⌝ ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντοσ ερχου ⌜και ειδον⌝ και ιδου ιπποσ ⌜μελασ⌝ και ο καθημενοσ επ ⌜αυτον⌝ εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου **6** και ηκουσα ⌜ωσ⌝ φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζωων λεγουσαν χοινιξ σιτου δηναριου και τρεισ χοινικεσ ⌜κριθων⌝⌜⌝ δηναριου και το ⌜ελαιον⌝ και τον οινον μη αδικησησ **7** και οτε ⌜ηνοιξεν⌝ την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα ⌜φωνην⌝⌜του τεταρτου ζωου⌝⌜λεγοντοσ⌝ ερχου ⌜⌝ **8** ⌜και ιδον⌝ και ιδου ιπποσ χλωροσ και ⌜ο⌝ καθημενοσ επανω ⌜αυτου⌝ ονομα αυτω ⌜⌝⌜θανατοσ⌝ και ο αδησ ⌜ηκολουθι⌝ ⌜μετ αυτου⌝ και εδοθη ⌜αυτοισ⌝ εξουσια ⌜επι το τεταρτον τησ γησ αποκτειναι⌝ εν ρομφαια και ⌜εν⌝ λιμω και ⌜εν⌝ θανατω και ⌜υπο⌝ των θηριων τησ γησ **(Hadēs g86)** **9** και οτε ⌜ηνοιξεν⌝ την ⌜πεμπτην⌝⌜σφραγιδα⌝⌜⌝ ιδον ⌜⌝ υποκατω του θυσιαστηριου τασ ψυχασ ⌜των⌝ εσφαγμενων δια τον λογον του $\overline{\theta}\overline{\upsilon}$ και ⌜δια⌝ την μαρτυριαν ⌜⌝⌜⌝ ην ⌜ειχον⌝ **10** και ⌜εκραξαν⌝ φωνη μεγαλη λεγοντεσ εωσ ποτε ο δεσποτησ ο αγιοσ και ⌜⌝ αληθεινοσ ου κρινεισ

και ⌜εκδικεισ⌝ το αιμα ημων ⌜εκ⌝ των κατοικουντων επι τησ γησ **11** και ⌜εδοθη αυτοισ εκαστω στολη λευκη⌝ και ερρεθη αυτοισ ινα ⌜αναπαυσωνται⌝ ⌜ετι χρονον⌝ ⌜μικρον⌝⌜εωσ⌝⌜πληρωθωσιν⌝ και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων ⌜⌝ οι μελλοντεσ ⌜αποκτεννεσθαι⌝ ⌜⌝ ωσ και αυτοι **12** και ιδον οτε ⌜ηνοιξεν⌝ την σφραγιδα την εκτην και ⌜⌝ σισμοσ ⌜μεγασ εγενετο⌝ και ο ηλιοσ ⌜εγενετο μελασ⌝ ωσ σακκοσ τριχινοσ και η σεληνη ⌜ολη⌝ εγενετο ωσ αιμα **13** και οι αστερεσ του ⌜ουρανου⌝⌜επεσαν⌝ ⌜εισ⌝ την γην ωσ συκη ⌜βαλλει⌝ τουσ ολυνθουσ αυτησ ⌜υπο⌝⌜ανεμου μεγαλου⌝⌜σιομενη⌝ **14** και ⌜ο⌝ ουρανοσ απεχωρισθη ωσ βιβλιον ⌜ελισσομενον⌝ και παν οροσ και ⌜νησοσ⌝ εκ των τοπων ⌜αυτων εκεινηθησαν⌝ **15** και οι βασιλεισ τησ γησ και οι μεγιστανεσ ⌜και⌝ οι ⌜χιλιαρχοι και οι πλουσιοι⌝ και ⌜οι⌝⌜ισχυροι⌝ και πασ δουλοσ ⌜και ελευθεροσ⌝ εκρυψαν εαυτουσ εισ τα σπηλαια και εισ τασ πετρασ των ορεων **16** και ⌜λεγουσιν⌝ τοισ ⌜ορεσιν⌝ και ταισ πετραισ ⌜πεσεται⌝ εφ ημασ και κρυψαται ημασ απο προσωπου του καθημενου επι ⌜του θρονου⌝ και ⌜απο⌝ τησ οργησ του αρνιου **17** οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη τησ οργησ ⌜αυτων⌝ και τισ δυναται σταθηναι

7 ⌜⌝ μετα ⌜τουτο⌝ ιδον τεσσαρασ αγγελουσ εστωτασ επι τασ τεσσαρασ γωνιασ τησ γησ κρατουντασ τουσ τεσσαρασ ανεμουσ τησ γησ ινα μη ⌜πνεη⌝⌜⌝ ανεμοσ ⌜επι τησ γησ⌝ μητε επι ⌜τησ⌝ θαλασσησ ⌜μητε⌝ επι ⌜παν δενδρον⌝ **2** και ιδον αλλον αγγελον ⌜αναβαινοντα⌝ απο ⌜ανατολησ⌝ ηλιου εχοντα ⌜σφραγιδα⌝ θῡ ζωντοσ και ⌜εκραξεν⌝ φωνη μεγαλη τοισ ⌜τεσσαρσιν⌝ αγγελοισ οισ εδοθη αυτοισ αδικησαι την γην και την θαλασσαν **3** λεγων

μη ⌜αδικησηται⌝ την γην ⌜μητε⌝ την θαλασσαν ⌜μητε⌝ τα δενδρα ⌜αχρι⌝ σφραγισωμεν τους δουλους του θ̅υ̅ ημων επι των μετωπων αυτων **4** ⌜και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων⌝ εκατον ⌜⌝ τεσσερακοντα ⌜τεσσαρες⌝ χιλιαδες ⌜εσφραγισμενοι⌝ εκ πασης φυλης υιων ισραηλ **5** εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδες ⌜εσφραγισμενοι⌝ εκ φυλης ρουβην δωδεκα χιλιαδες ⌜⌝⌜εκ φυλης γαδ δωδεκα χιλιαδες⌝⌜⌝ **6** εκ φυλης ασηρ δωδεκα χιλιαδες ⌜⌝ εκ φυλης νεφθαλιν δωδεκα χιλιαδες ⌜⌝ εκ φυλης ⌜μανασση⌝ δωδεκα χιλιαδες ⌜⌝ **7** ⌜εκ φυλης συμεων δωδεκα χιλιαδες⌝ ⌜⌝ εκ φυλης λευι δωδεκα χειλιαδες ⌜⌝ εκ φυλης ισσαχαρ δωδεκα χιλιαδες ⌜⌝ **8** εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες ⌜⌝ εκ φυλης ⌜ιωσηφ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης βενιαμειν⌝ δωδεκα χιλιαδες ⌜εσφραγισμενοι⌝ **9** μετα ταυτα ιδον ⌜και ιδου οχλος πολυς ον⌝ αριθμησαι ⌜αυτον⌝ ουδεις ⌜εδυνατο⌝ εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων ⌜εστωτες⌝⌜ενωπιον⌝ του θρονου και ενωπιον του αρνιου ⌜περιβεβλημενους⌝ στολας λευκας και ⌜φοινικες⌝ εν ταις χερσιν αυτων **10** και ⌜κραζουσιν⌝ φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια ⌜τω θ̅ω̅ ημων τω καθημενω επι τω θρονω⌝ και τω αρνιω ⌜⌝ **11** και παντες ⌜οι⌝ αγγελοι ⌜ιστηκισαν⌝ κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζωων και ⌜επεσαν⌝ ενωπιον του θρονου επι ⌜τα προσωπα⌝ αυτων και προσεκυνησαν τω θ̅ω̅ **12** λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η ⌜σοφια και η⌝ ευχαριστια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θ̅ω̅ ημων εις τους αιωνας των αιωνων ⌜αμην⌝ **(aiōn g165)** **13** και απεκριθη εις ⌜εκ⌝ των πρεσβυτερων λεγων μοι ⌜⌝ ουτοι οι ⌜περιβεβλημενοι⌝ τας στολας ⌜τας⌝ λευκας

τινεσ ⌜εισιν⌝ και ποθεν ηλθον **14** και ⌜ειρηκα⌝ αυτω κυριε ⌜μου⌝⌜συ⌝ οιδασ και ⌜ειπεν⌝⌜μοι⌝ ουτοι εισιν οι ερχομενοι ⌜εκ τησ⌝ θλιψεωσ ⌜τησ⌝ μεγαλησ και επλυναν τασ στολασ αυτων και ελευκαναν ⌜αυτασ⌝ εν τω αιματι του αρνιου **15** δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θ̅υ̅ και λατρευουσιν αυτω ημερασ και νυκτοσ εν τω ναω αυτου και ο καθημενοσ επι ⌜του θρονου⌝⌜σκηνωσει επ⌝ αυτουσ **16** ου πινασουσιν ⌜ετι⌝ ουδε ⌜⌝ διψησουσιν ετι ⌜ουδε⌝⌜⌝ μη πεση επ αυτουσ ο ηλιοσ ⌜⌝ ουδε παν καυμα **17** οτι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου ⌜ποιμανει⌝ αυτουσ και ⌜οδηγησει⌝ αυτουσ επι ⌜ζωησ⌝ πηγασ υδατων και εξαλιψει ο θ̅σ̅ παν δακρυον ⌜εκ⌝ των οφθαλμων αυτων

8 και ⌜οταν⌝⌜ηνοιξεν⌝ την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ωσ ⌜ειμιωρον⌝ **2** και ιδον τουσ επτα αγγελουσ οι ενωπιον του θ̅υ̅ ⌜εστηκασιν⌝ και ⌜εδοθησαν⌝ αυτοισ επτα σαλπιγγεσ **3** και αλλοσ αγγελοσ ⌜ηλθεν⌝ και εσταθη επι ⌜του⌝⌜θυσιαστηριον⌝ εχων ⌜λιβανωτον χρυσουν⌝ και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα ⌜δωσει⌝ ταισ προσευχαισ των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσουν ⌜το⌝ ενωπιον του θρονου **4** και ⌜ανεβη ο⌝ καπνοσ των θυμιαματων ταισ προσευχαισ των αγιων εκ χειροσ του αγγελου ενωπιον του θ̅υ̅ **5** και ειληφεν ο αγγελοσ ⌜τον⌝ λιβανωτον και εγεμισεν ⌜αυτον⌝ εκ του πυροσ του θυσιαστηριου και ⌜εβαλεν⌝ εισ την γην και εγενοντο ⌜βρονται και φωναι και αστραπαι⌝ και σεισμοσ **6** και οι επτα αγγελοι ⌜οι⌝ εχοντεσ τασ επτα σαλπιγγασ ητοιμασαν ⌜αυτουσ⌝ ινα ⌜σαλπισωσιν⌝ **7** και ο πρωτοσ ⌜⌝⌜εσαλπισεν⌝ και εγενετο χαλαζα και πυρ ⌜μεμιγμενα⌝ ⌜εν⌝ αιματι και εβληθη εισ την γην ⌜και το τριτον τησ

γησ κατεκαη⌉ και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πασ χορτοσ χλωροσ κατεκαη **8** και ο δευτεροσ ⌈αγγελοσ⌉ ⌈εσαλπισεν⌉ και ωσ οροσ μεγα ⌈πυρι⌉ καιομενον εβληθη εισ την θαλασσαν και ⌈εγενετο⌉ το τριτον τησ θαλασσησ αιμα **9** και ⌈απεθανε⌉ το ⌈τριτον⌉ των κτισματων ⌈των⌉ εν τη θαλασση τα εχοντα ⌈ψυχην⌉ και το τριτον των πλοιων ⌈διεφθαρησαν⌉ **10** και ο τριτοσ αγγελοσ ⌈εσαλπισεν⌉ και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγασ καιομενοσ ωσ λαμπασ και επεσεν επι το τριτον των ποταμων ⌈και επι τασ πηγασ των υδατων⌉ **11** και το ονομα του αστεροσ λεγεται ⌈ο⌉ ⌈αψινθοσ και⌉ ⌈εγενετο⌉ το τριτον ⌈των υδατων⌉ εισ ⌈αψινθιον⌉ και πολλοι ⌈των⌉ ανθρωπων απεθανον ⌈εκ⌉ των υδατων οτι επικρανθησαν **12** και ο τεταρτοσ αγγελοσ ⌈εσαλπισεν⌉ και επληγη το τριτον του ηλιου ⌈και το τριτον τησ σεληνησ⌉ και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και ⌈η ημερα μη φανη το τριτον αυτησ⌉ και η νυξ ομοιωσ **13** και ειδον και ηκουσα ⌈ενοσ⌉ ⌈αετου⌉ πετομενου ⌈εν⌉ μεσουρανηματι λεγοντοσ φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι ⌈τουσ κατοικουντασ⌉ επι τησ γησ εκ των λοιπων φωνων τησ σαλπιγγοσ των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπιζειν

9 και ο πεμπτοσ αγγελοσ ⌈εσαλπισεν⌉ και ειδον ⌈αστερα⌉ εκ του ουρανου ⌈πεπτωκοτα⌉ εισ την γην και εδοθη αυτω η κλισ του φρεατοσ τησ αβυσσου **(Abyssos g12)** **2** ⌈και ηνοιξε το φρεαρ τησ αβυσσου⌉ και ανεβη καπνοσ ⌈εκ⌉ του φρεατοσ ⌈ωσ⌉ ⌈καπνοσ⌉ καμινου ⌈μεγαλησ⌉ και ⌈εσκοτισθη⌉ ο ηλιοσ και ο αηρ εκ του καπνου ⌈του φρεατοσ **(Abyssos g12)** **3** και εκ του καπνου⌉ εξηλθον ακριδεσ εισ την γην και εδοθη ⌈αυταισ⌉ εξουσια ωσ

εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι τησ γησ **4** και ερρεθη ⌜αυταισ⌝ ινα μη ⌜αδικησωσιν⌝ τον χορτον τησ γησ ⌜ουδε παν χλωρον⌝ ουδε παν δενδρον ει μη τουσ ανθρωπουσ ⌜⌝ οιτινεσ ουκ ⌜εχουσι⌝ την ⌜σφραγιδα⌝ του θ̅υ̅ επι των μετωπων ⌜⌝ **5** και εδοθη ⌜αυτοισ⌝ ινα μη αποκτεινωσιν αυτουσ αλλ ινα ⌜βασανισθησονται⌝ μηνασ πεντε και ο βασανισμοσ αυτων ωσ βασανισμοσ σκορπιου οταν ⌜παιση⌝ ανθρωπον **6** και εν ταισ ημεραισ εκειναισ ⌜ζητησουσιν⌝⌜οι ανθρωποι τον θανατον⌝ και ⌜ου⌝⌜μη⌝⌜ευρησουσιν⌝ αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και ⌜φευγει⌝⌜ο θανατοσ απ αυτων⌝ **7** και τα ομοιωματα ⌜των⌝ ακριδων ⌜ομοια⌝ ιπποισ ητοιμασμενοισ εισ πολεμον και επι τασ κεφαλασ αυτων ωσ στεφανοι ⌜ομοιοι χρυσω⌝ και τα προσωπα αυτων ωσ προσωπα ανθρωπων **8** και ⌜ειχαν⌝ τριχασ ωσ τριχασ γυναικων και οι οδοντεσ αυτων ωσ λεοντων ησαν **9** και ⌜ειχον⌝ θωρακασ ⌜ωσ θωρακασ⌝ σιδηρουσ και η φωνη των πτερυγων αυτων ωσ φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εισ πολεμον **10** και εχουσιν ουρασ ⌜ομοιασ⌝ σκορπιοισ και κεντρα ⌜⌝⌜και⌝ εν ταισ ουραισ αυτων ⌜η εξουσια αυτων⌝ αδικησαι τουσ ανθρωπουσ μηνασ πεντε **11** ⌜⌝⌜εχουσιν⌝⌜επ αυτων βασιλεα⌝⌜τον αγγελον τησ αβυσσου⌝⌜ονομα αυτω⌝ εβραιστι αβαδδων ⌜και εν⌝ τη ⌜ελληνικη⌝⌜ονομα εχει⌝⌜⌝ απολλυων **(Abyssos g12)** **12** ⌜η⌝ ουαι ⌜η⌝ μια απηλθεν ιδου ⌜ερχεται⌝ ετι ⌜⌝ δυο ουαι μετα ⌜⌝ ταυτα **13** ⌜και⌝ ο εκτοσ αγγελοσ ⌜εσαλπισεν⌝ και ηκουσα φωνην ⌜μιαν εκ των κερατων⌝ του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιον του θ̅υ̅ **14** ⌜λεγοντα⌝ τω ⌜εκτω⌝ αγγελω ⌜ο εχων⌝ την ⌜σαλπιγγα⌝ λυσον τουσ ⌜τεσσαρασ⌝ αγγελουσ τουσ δεδεμενουσ επι ⌜τω ποταμω τω μεγαλω

ευφρατη⌉ **15** και ⌈ελυθησαν⌉ οι τεσσαρεσ αγγελοι ⌈οι⌉ ητοιμασμενοι εισ την ωραν ⌈και ημεραν⌉ και μηνα και ενιαυτον ινα ⌈⌉⌈αποκτεινωσιν⌉ το τριτον των ανθρωπων **16** και ο αριθμοσ ⌈των⌉ στρατευματων του ⌈ιππικου δυο μυριαδεσ μυριαδων⌉⌈⌉ ηκουσα τον αριθμον αυτων **17** και ουτωσ ειδον τουσ ιππουσ εν τη ορασει και τουσ καθημενουσ ⌈επ⌉ αυτων εχοντασ θωρακασ πυρινουσ και υακινθινουσ και ⌈θειωδεισ⌉ και αι κεφαλαι των ιππων ωσ κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνοσ και θιον **18** ⌈απο⌉⌈των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν⌉ το τριτον των ανθρωπων ⌈εκ⌉ του πυροσ και ⌈⌉ του καπνου και ⌈⌉ του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων ⌈αυτων **19** η γαρ εξουσια⌉⌈των ιππων⌉⌈εν τω στοματι⌉ αυτων ⌈εστιν και εν ταισ ουραισ αυτων⌉ αι γαρ ουραι αυτων ⌈ομοιαι⌉ ⌈οφεσιν⌉⌈εχουσαι⌉ κεφαλασ και εν αυταισ ⌈αδικουσιν⌉ **20** και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταισ πληγαισ ⌈⌉ ταυταισ ⌈ουδε⌉ μετενοησαν εκ των εργων των χειρων αυτων ινα μη ⌈προσκυνησουσιν⌉ τα δαιμονια ⌈και τα ειδωλα⌉ τα ⌈χρυσα⌉ και τα ⌈αργυρα⌉ και τα ⌈χαλκα⌉ και τα ⌈λιθινα και τα ξυλινα⌉ α ουτε βλεπειν ⌈δυνανται⌉ ουτε ακουειν ουτε περιπατειν **21** και ου μετενοησαν εκ των ⌈φονων⌉ αυτων ⌈ουτε εκ των φαρμακων αυτων ουτε εκ τησ πονηριασ αυτων ουτε εκ των κλεμματων αυτων⌉

10 και ειδον ⌈αλλον⌉ αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και ⌈η⌉⌈ιρισ⌉ επι ⌈την κεφαλην⌉⌈αυτου⌉ και το προσωπον αυτου ωσ ο ηλιοσ και οι ποδεσ αυτου ωσ ⌈στυλοι⌉ πυροσ **2** και

⌜εχων⌝ εν τη χειρι αυτου ⌜βιβλαριδιον⌝⌜ηνεωγμενον⌝ και ⌜εθηκεν⌝ τον ποδα αυτου ⌜τον δεξιον⌝ επι ⌜τησ θαλασσησ⌝ τον δε ευωνυμον επι ⌜τησ γησ⌝ **3** και ⌜εκραξεν⌝ φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μοικαται και οτε εκραξεν ⌜⌝ελαλησαν ⌜αι επτα βρονται τασ εαυτων φωνασ **4** και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται⌝⌜ημελλον⌝⌜⌝ γραφειν και ηκουσα ⌜φωνην⌝ εκ του ουρανου ⌜λεγουσαν⌝⌜⌝ σφραγισον ⌜α⌝ ελαλησαν αι ⌜επτα⌝ βρονται και μη ⌜αυτα⌝ γραψησ **5** και ο αγγελοσ ον ειδον εστωτα επι τησ θαλασσησ και επι τησ γησ ⌜ηρεν⌝ την ⌜χειρα⌝ αυτου ⌜την δεξιαν⌝ εισ τον ουρανον **6** και ωμοσεν ⌜εν⌝ τω ζωντι εισ τουσ αιωνασ των αιωνων οσ ⌜εκτισεν⌝ τον ουρανον και τα εν αυτω ⌜και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη⌝ οτι χρονοσ ⌜ουκετι⌝⌜εσται⌝⌜⌝ **(aiōn g165)** **7** ⌜αλλ⌝ εν ταισ ημεραισ τησ φωνησ ⌜του εβδομου αγγελου⌝ οταν ⌜μελλη⌝ σαλπιζειν ⌜και⌝⌜ετελεσθη⌝ το μυστηριον του θ̅υ̅ ωσ ⌜ευηγγελισεν⌝ ⌜τουσ εαυτου δουλουσ⌝⌜⌝⌜τουσ προφητασ⌝ **8** και ⌜η⌝ φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν ⌜λαλουσαν⌝ μετ εμου και ⌜λεγουσαν⌝ υπαγε λαβε το ⌜βιβλιον⌝ το ⌜ηνεωγμενον⌝⌜εν τη χειρι του⌝ αγγελου του εστωτοσ ⌜επι τησ θαλασσησ και⌝ επι τησ γησ **9** και ⌜απηλθα⌝ προσ τον αγγελον λεγων αυτω ⌜δουναι⌝ μοι το ⌜βιβλαριδιον⌝ και λεγει μοι λαβε ⌜και καταφαγε αυτο⌝ και πικρανει σου την ⌜κοιλιαν⌝⌜αλλ⌝ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ωσ μελι **10** και ελαβον το ⌜βιβλαριδιον⌝ εκ τησ χειροσ του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ⌜ωσ μελι γλυκυ⌝ και οτε ⌜εφαγον αυτο επικρανθη η κοιλια μου⌝ **11** και ⌜λεγουσιν⌝ μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοισ και ⌜⌝⌜εθνεσιν⌝ και γλωσσαισ και ⌜βασιλευσιν πολλοισ⌝

11 και εδοθη μοι καλαμος ⌜ομοιοσ⌝ ραβδω ⌜⌝⌜λεγων⌝ ⌜εγειρε⌝ και μετρησον τον ναον του θ̅υ̅ και το θυσιαστηριον και τουσ προσκυνουντασ εν αυτω **2** και ⌜την αυλην την εξωθεν⌝ του ⌜ναου⌝ εκβαλε ⌜εξωθεν⌝ και μη αυτην μετρησησ οτι εδοθη ⌜⌝ τοισ ⌜εθνεσιν⌝ και την πολιν την αγιαν ⌜πατησουσιν⌝ μηνασ ⌜τεσσερακοντα δυο⌝ **3** ⌜και δωσω τοισ δυσιν μαρτυσιν μου και προφητευσουσιν ημερασ⌝ χιλιασ διακοσιασ εξηκοντα ⌜περιβεβλημενοι⌝ σακκουσ **4** ουτοι εισιν ⌜αι⌝ δυο ⌜ελαιαι⌝ και ⌜αι⌝ δυο λυχνιαι ⌜αι⌝ ενωπιον ⌜του⌝⌜κ̅υ̅⌝ τησ γησ ⌜εστωτεσ⌝ **5** και ει τισ ⌜αυτουσ θελει⌝ αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματοσ αυτων και κατεσθιει τουσ εχθρουσ αυτων και ει τισ ⌜θεληση αυτουσ αδικησαι⌝⌜ουτωσ⌝ ⌜δει⌝ αυτον αποκτανθηναι **6** ουτοι εχουσιν ⌜την εξουσιαν κλεισαι τον ουρανον⌝ ινα μη ⌜υετοσ βρεχη⌝⌜τασ ημερασ τησ προφητιασ αυτων⌝ και ⌜εξουσιαν εχουσιν⌝ επι των υδατων στρεφειν αυτα εισ αιμα ⌜και⌝ παταξαι την γην ⌜εν παση πληγη οσακισ εαν θελησωσι⌝ **7** και οταν ⌜τελεσωσιν⌝ την μαρτυριαν αυτων ⌜το θηριον το αναβαινον⌝ εκ τησ αβυσσου ποιησει ⌜μετ αυτων πολεμον⌝ και ⌜νικησει⌝ αυτουσ και αποκτενει αυτουσ **(Abyssos g12)** **8** και ⌜το πτωμα⌝ αυτων επι τησ πλατιασ ⌜τησ⌝ πολεωσ τησ μεγαλησ ητισ καλειται πνευματικωσ σοδομα και αιγυπτοσ οπου ⌜και⌝ ο κ̅σ̅ ⌜αυτων⌝ εσταυρωθη **9** και ⌜βλεπουσιν⌝ εκ των ⌜λαων και φυλων⌝⌜και⌝ γλωσσων και εθνων ⌜⌝⌜το πτωμα⌝ αυτων ημερασ τρισ ⌜και⌝⌜ημισυ⌝ και τα πτωματα αυτων ουκ ⌜αφιουσιν⌝ τεθηναι εισ ⌜μνημα⌝ **10** και οι κατοικουντεσ επι τησ γησ ⌜χαιρουσιν⌝ επ αυτοισ και ⌜ευφραινονται⌝ και δωρα ⌜πεμψουσιν⌝

⌜αλληλοισ⌝ οτι ⌜ουτοι⌝ οι ⌜δυο προφηται⌝ εβασανισαν ⌜τουσ⌝ κατοικουντασ επι τησ γησ **11** και μετα ⌜τασ⌝ τρισ ημερασ ⌜και⌝⌜ημισυ⌝ πνευμα ζωησ ⌜εκ του θ̅υ̅ εισηλθεν εισ⌝⌜αυτοισ⌝ και εστησαν επι τουσ ποδασ αυτων και φοβοσ μεγασ ⌜επεπεσεν⌝ επι ⌜τουσ θεωρουντασ⌝ αυτουσ **12** και ⌜ηκουσαν⌝⌜φωνην μεγαλην⌝ εκ του ουρανου ⌜λεγουσαν⌝⌜αυτοισ⌝⌜αναβατε⌝ ωδε και ανεβησαν εισ τον ουρανον εν τη νεφελη και ⌜εθεωρησαν⌝ αυτουσ οι εχθροι αυτων **13** και εν ⌜εκεινη⌝ τη ⌜ωρα⌝ εγενετο σισμοσ μεγασ ⌜και⌝ το δεκατον τησ πολεωσ ⌜επεσεν⌝ και απεκτανθησαν εν τω σισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδεσ επτα και οι λοιποι ⌜εμφοβοι⌝ εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θ̅ω̅ του ουρανου **14** η ουαι η δευτερα ⌜απηλθεν⌝⌜ιδου η ουαι η τριτη ερχεται⌝ ταχυ **15** και ⌜ο⌝⌜εβδομοσ⌝ αγγελοσ ⌜εσαλπισεν⌝ και ⌜εγενοντο⌝ φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω ⌜λεγουσαι⌝⌜εγενετο η βασιλεια⌝ του κοσμου του κ̅υ̅ ημων και του χ̅υ̅ αυτου και βασιλευσει εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ⌜⌝ **(aiōn g165)** **16** και ⌜οι⌝ εικοσι ⌜⌝ τεσσαρεσ πρεσβυτεροι ⌜οι⌝ ενωπιον του θ̅υ̅ ⌜⌝⌜καθηνται⌝⌜επι τουσ θρονουσ αυτων⌝⌜επεσαν⌝ επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θ̅ω̅ **17** λεγοντεσ ευχαριστουμεν σοι ⌜⌝⌜κ̅ε̅⌝⌜ο θ̅σ̅⌝ ο ⌜⌝ παντοκρατωρ ο ων και ο ην ⌜και⌝ ⌜οτι⌝⌜ειληφασ⌝ την δυναμιν σου την ⌜μεγαλην⌝ και εβασιλευσασ **18** και τα εθνη ⌜ωργισθησαν⌝ και ηλθεν η οργη σου και ⌜ο⌝⌜καιροσ⌝ των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοισ δουλοισ σου ⌜⌝ τοισ προφηταισ και ⌜τοισ αγιοισ⌝ και ⌜τοισ φοβουμενοισ⌝ το ονομα σου ⌜τουσ μικρουσ⌝ και ⌜τουσ μεγαλουσ⌝⌜και⌝ διαφθειραι τουσ ⌜διαφθειροντασ⌝ την γην **19** και ηνοιγη ο ναοσ του θ̅υ̅ ⌜ο⌝

εν τω ουρανω ⌜⌝ και ⌜ωφθη⌝ η κιβωτοσ τησ διαθηκησ ⌜αυτου⌝ εν τω ναω αυτου και ⌜εγενοντο⌝⌜αστραπαι και φωναι⌝ και βρονται ⌜και σεισμοσ⌝ και χαλαζα μεγαλη

12 και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη ⌜περιβεβλημενη⌝ τον ηλιον και ⌜η σεληνη⌝ υποκατω των ποδων αυτησ και επι τησ κεφαλησ αυτησ στεφανοσ αστερων δωδεκα **2** και εν γαστρι ⌜εχουσα⌝⌜και κραζει⌝ ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν **3** και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων ⌜πυρροσ μεγασ⌝ εχων κεφαλασ επτα και κερατα δεκα και επι τασ κεφαλασ ⌜αυτου⌝⌜επτα διαδηματα⌝ **4** και η ουρα αυτου συρει το τριτον των ⌜αστερων⌝⌜⌝ του ουρανου και ⌜εβαλεν⌝ αυτουσ εισ την γην και ο δρακων ⌜εστηκεν⌝ ενωπιον τησ γυναικοσ τησ μελλουσησ τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτησ καταφαγη **5** και ετεκεν υιον ⌜αρσεν⌝ οσ μελλει ποιμαινειν παντα τα εθνη ⌜εν⌝ ραβδω σιδηρα και ⌜ηρπασθη⌝ το τεκνον αυτησ προσ τον θ̅ν̅ και ⌜προσ⌝ τον θρονον αυτου **6** και η γυνη εφυγεν εισ την ερημον οπου εχει ⌜εκει⌝ τοπον ητοιμασμενον ⌜απο⌝ του θ̅υ̅ ινα εκει ⌜τρεφωσιν⌝⌜αυτην⌝ ημερασ χιλιασ διακοσιασ εξηκοντα **7** και εγενετο πολεμοσ εν τω ουρανω ο ⌜⌝ μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου ⌜του⌝⌜πολεμησαι μετα⌝ του δρακοντοσ και ο δρακων ⌜επολεμησεν⌝ και οι αγγελοι αυτου **8** και ουκ ⌜ισχυσαν⌝⌜⌝⌜ουδε⌝⌜τοποσ ευρεθη αυτων ετι⌝ εν τω ουρανω **9** και εβληθη ο δρακων ⌜ο μεγασ ο οφισ ο⌝⌜αρχαιοσ⌝ ο καλουμενοσ διαβολοσ ⌜και ο⌝ σατανασ ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εισ την γην και οι αγγελοι ⌜αυτου⌝ μετ αυτου εβληθησαν **10** και ηκουσα φωνην μεγαλην ⌜εν τω ουρανω λεγουσαν⌝ αρτι

εγενετο η σωτηρια και η δυναμισ και η βασιλεια του θ̅υ̅
ημων και ⌜η⌝⌜εξουσια⌝ του ⌜χ̅υ̅⌝ αυτου οτι ⌜εβληθη⌝ ο
⌜κατηγοροσ⌝ των αδελφων ημων ο κατηγορων ⌜αυτουσ⌝
ενωπιον του θ̅υ̅ ημων ημερασ και νυκτοσ **11** και ⌜αυτοι⌝
ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια ⌜τον
λογον τησ μαρτυριασ⌝ αυτων και ουκ ηγαπησαν την
ψυχην αυτων αχρι θανατου **12** δια τουτο ευφραινεσθαι ⌜⌝
ουρανοι και οι ⌜εν αυτοισ σκηνουντεσ ουαι⌝⌜την γην⌝
και ⌜την θαλασσαν⌝ οτι κατεβη ο διαβολοσ προσ υμασ
εχων θυμον ⌜μεγαν⌝ ειδωσ οτι ολιγον καιρον εχει **13** και
οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εισ την γην ⌜εδιωξεν⌝ την
⌜γυναικα⌝ ητισ ⌜ετεκεν⌝ τον ⌜αρσενα⌝ **14** και ⌜εδοθησαν⌝
τη γυναικι ⌜⌝⌜δυο πτερυγεσ⌝⌜του⌝ αετου του μεγαλου
ινα πετηται εισ την ερημον εισ ⌜τον⌝ τοπον αυτησ ⌜οπου
τρεφεται⌝ εκει ⌜καιρον⌝ και καιρουσ ⌜και ημισυ καιρου⌝
απο προσωπου του οφεωσ **15** και ⌜εβαλεν⌝ ο οφισ ⌜εκ του
στοματοσ αυτου οπισω τησ γυναικοσ⌝ υδωρ ωσ ποταμον
ινα ⌜αυτην ποταμοφορητον ποιηση⌝ **16** και εβοηθησεν η
γη ⌜τη⌝ γυναικι και ηνοιξεν ⌜η γη⌝ το στομα ⌜αυτησ⌝ και
⌜κατεπιεν⌝⌜τον ποταμον ον⌝ εβαλεν ο δρακων ⌜εκ⌝ του
στοματοσ αυτου **17** και ωργισθη ο δρακων ⌜επι⌝ τη γυναικι
και ⌜απηλθεν⌝⌜ποιησαι πολεμον⌝ μετα των ⌜λοιπων⌝ του
σπερματοσ αυτησ των τηρουντων τασ εντολασ του θ̅υ̅ και
εχοντων την μαρτυριαν ⌜⌝⌜ι̅υ̅⌝⌜⌝

13 και ⌜εσταθη⌝ επι την αμμον τησ θαλασσησ και
ειδον εκ τησ θαλασσησ θηριον αναβαινον εχον ⌜κερατα
δεκα και κεφαλασ επτα⌝ και επι των κερατων ⌜αυτου
δεκα διαδηματα⌝ και επι τασ κεφαλασ αυτου ⌜ονομα⌝
βλασφημιασ **2** και το θηριον ο ειδον ⌜ην⌝ ομοιον παρδαλει

και οι ποδεσ αυτου ωσ ⌈αρκου⌉ και το στομα αυτου ωσ στομα ⌈λεοντοσ⌉ και εδωκεν αυτω ⌈ο⌉ δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην ⌈⌉ **3** και ⌈⌉ μιαν ⌈εκ⌉ των κεφαλων αυτου ⌈ωσ⌉ εσφαγμενην εισ θανατον και η πληγη του θανατου ⌈αυτου⌉ εθεραπευθη και ⌈εθαυμασθη⌉⌈⌉ ολη ⌈η γη⌉ οπισω του θηριου **4** και ⌈προσεκυνησαν⌉⌈τω δρακοντι⌉⌈οτι εδωκεν⌉⌈την⌉ εξουσιαν τω θηριω ⌈και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντεσ τισ ομοιοσ τω θηριω και⌉ τισ ⌈δυναται⌉ πολεμησαι μετ αυτου **5** και εδοθη αυτω στομα ⌈λαλουν⌉ μεγαλα και ⌈βλασφημιασ⌉ και εδοθη αυτω ⌈εξουσια⌉ ποιησαι ⌈⌉ μηνασ τεσσερακοντα ⌈⌉ δυο **6** και ⌈ηνοιξεν⌉ το στομα αυτου ⌈εισ βλασφημιασ⌉ προσ τον $\overline{\theta\nu}$ βλασφημησαι ⌈το ονομα αυτου⌉⌈και την σκηνην αυτου⌉⌈τουσ⌉ εν τω ουρανω ⌈σκηνουντασ⌉ **7** ⌈και εδοθη αυτω⌉⌈εξουσια⌉ επι πασαν φυλην ⌈και λαον⌉ και γλωσσαν και εθνοσ **8** και προσκυνησουσιν ⌈αυτον⌉ παντεσ οι κατοικουντεσ επι τησ γησ ⌈ων⌉⌈ου⌉ γεγραπται ⌈το ονομα⌉⌈αυτου⌉ εν ⌈⌉ ⌈βιβλιω⌉ τησ ζωησ του αρνιου ⌈του⌉ εσφαγμενου απο καταβολησ κοσμου **9** ⌈ει τισ⌉ εχει ουσ ακουσατω **10** ⌈ει τισ⌉⌈εισ αιχμαλωσιαν⌉⌈⌉ υπαγει ⌈ει τισ⌉ εν ⌈μαχαιρη⌉ ⌈αποκτεινει δει⌉ αυτον εν ⌈μαχαιρη⌉ αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και ⌈η⌉ πιστισ των αγιων **11** και ειδον αλλο θηριον ⌈αναβαινον⌉ εκ τησ γησ και ⌈ειχεν⌉ κερατα δυο ⌈ομοια⌉ αρνιω και ⌈ελαλει⌉ ωσ δρακων **12** και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και ⌈ποιει⌉ την γην και τουσ ⌈εν αυτη κατοικουντασ⌉⌈ινα προσκυνησουσιν⌉ το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη ⌈του θανατου⌉ αυτου **13** και ποιει σημεια μεγαλα

⌜ινα και πυρ ποιη εκ του ουρανου καταβαινειν⌝⌜εισ⌝ την γην ενωπιον των ανθρωπων **14** και πλανα ⌜τουσ⌝ κατοικουντασ επι τησ γησ δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοισ κατοικουσιν επι τησ γησ ⌜⌝ ποιησαι ⌜εικονα⌝ τω θηριω ⌜οσ⌝⌜εχει⌝ ⌜την πληγην⌝⌜τησ μαχαιρησ και εζησεν⌝ **15** και εδοθη ⌜αυτω⌝⌜δουναι πνευμα⌝ τη εικονι του ⌜θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιησει οσοι αν μη προσκυνησουσιν τη εικονι του θηριου⌝⌜αποκτανθωσιν⌝ **16** και ποιει παντασ τουσ μικρουσ και ⌜τουσ⌝ μεγαλουσ και τουσ ⌜πλουσιουσ και τουσ πτωχουσ⌝ και τουσ ελευθερουσ και τουσ δουλουσ ινα ⌜δωσιν⌝⌜αυτοισ⌝⌜χαραγμα⌝ επι τησ χειροσ αυτων τησ δεξιασ η επι ⌜το μετωπον⌝ αυτων **17** ⌜και⌝ ινα μη τισ ⌜δυνηται⌝ αγορασαι η πωλησαι ει ⌜μη ο⌝ εχων το χαραγμα ⌜το ονομα του θηριου⌝ η τον αριθμον του ονοματοσ αυτου **18** ωδε η σοφια εστιν ο εχων ⌜⌝⌜νουν⌝⌜ψηφισατω⌝ τον αριθμον του θηριου αριθμοσ γαρ ανθρωπου ⌜εστιν⌝⌜και ο αριθμοσ αυτου εστιν⌝⌜εξακοσιοι⌝⌜εξηκοντα⌝ εξ

14 και ειδον και ιδου ⌜το⌝ αρνιον ⌜εστοσ⌝ επι ⌜το⌝ οροσ ⌜σιων⌝ και μετ αυτου ⌜⌝ εκατον τεσσερακοντα τεσσαρεσ χιλιαδεσ εχουσαι ⌜το ονομα αυτου και⌝ το ονομα του πατροσ αυτου ⌜⌝ γεγραμμενον επι των μετωπων ⌜αυτων⌝ **2** και ηκουσα φωνην ⌜⌝ εκ του ουρανου ωσ φωνην υδατων πολλων και ωσ φωνην βροντησ ⌜μεγαλησ⌝ και ⌜η φωνη ην⌝ ηκουσα ⌜ωσ⌝ κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταισ κιθαραισ ⌜αυτων⌝ **3** και ⌜αδουσιν⌝⌜⌝ ωδην καινην ⌜⌝ ενωπιον του θρονου και ενωπιον των ⌜⌝ τεσσαρων ζωων ⌜και των πρεσβυτερων⌝ και ουδεισ ⌜εδυνατο⌝ μαθειν την

ωδην ει μη αι εκατον τεσσερακοντα ⌜τεσσαρεσ⌝ χιλιαδεσ οι ηγορασμενοι απο τησ γησ **4** ⌜ουτοι εισιν⌝ οι ⌜⌝ μετα γυναικων ⌜ουκ⌝ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι ⌜οι⌝ ακολουθουντεσ τω αρνιω οπου αν ⌜υπαγει⌝ ουτοι ⌜⌝ ηγορασθησαν ⌜απο των ανθρωπων⌝⌜απαρχη⌝ τω θ̅ω̅ και ⌜⌝ τω αρνιω **5** και ⌜εν τω στοματι αυτων ουχ ευρεθη⌝ ⌜ψευδοσ⌝ αμωμοι ⌜γαρ⌝ εισιν ⌜⌝ **6** και ⌜ειδον αλλον⌝ αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ⌜ευαγγελισαι⌝⌜επι⌝ τουσ ⌜κατοικουντασ⌝ επι τησ γησ και ⌜επι⌝ παν εθνοσ και ⌜φυλην⌝ και ⌜γλωσσαν⌝ και λαον **(aiōnios g166)** **7** ⌜λεγων εν⌝ φωνη μεγαλη φοβηθητε τον ⌜θ̅ν̅⌝ και ⌜δοτε αυτω⌝ δοξαν οτι ηλθεν η ωρα τησ κρισεωσ αυτου και ⌜προσκυνησατε⌝⌜τω⌝⌜⌝⌜ποιησαντι⌝ τον ουρανον και την γην και ⌜⌝⌜θαλασσαν⌝ και πηγασ υδατων **8** και αλλοσ ⌜δευτεροσ αγγελοσ⌝⌜ηκολουθησεν λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η μεγαλη η εκ του οινου του θυμου τησ πορνειασ αυτησ πεποτικεν παντα τα εθνη **9** και αλλοσ αγγελοσ τριτοσ ηκολουθησεν⌝⌜αυτοισ⌝ λεγων εν φωνη μεγαλη ⌜ει τισ προσκυνει το θηριον⌝ και την εικονα ⌜αυτου⌝ και λαμβανει χαραγμα επι ⌜του μετωπου⌝ αυτου η επι ⌜την χειρα⌝ αυτου **10** και αυτοσ πιεται εκ του οινου του θυμου του θ̅υ̅ ⌜του⌝ κεκερασμενου ακρατου ⌜εν τω ποτηριω τησ οργησ⌝ αυτου και ⌜βασανισθησεται⌝ εν πυρι και θειω ενωπιον ⌜των αγγελων αγιων⌝ και ενωπιον του αρνιου **11** και ο καπνοσ του βασανισμου αυτων ⌜εισ αιωνασ αιωνων αναβαινει⌝ και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερασ και νυκτοσ οι ⌜προσκυνουντεσ⌝ το θηριον και την εικονα αυτου και ⌜ει τισ⌝ λαμβανει το χαραγμα του ονοματοσ αυτου **(aiōn g165)** **12** ωδε ⌜η υπομονη των αγιων

εστιν⌉⌈⌉⌈οι τηρουντεσ⌉τασ εντολασ του θ̄ῡ και την πιστιν ι̅υ̅ **13** και ηκουσα φωνησ⌈εκ του ουρανου λεγουσησ⌉⌈⌉ γραψον μακαριοι οι νεκροι ⌈οι⌉ εν ⌈κ̅ω̅⌉ αποθνησκοντεσ απ αρτι ⌈ναι λεγει⌉ το π̅ν̅α̅ ⌈ινα⌉⌈αναπαησονται⌉ εκ των κοπων αυτων τα ⌈γαρ⌉ εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων **14** ⌈και ιδον⌉ και ιδου νεφελη λευκη και ⌈⌉ επι την νεφελην ⌈καθημενον⌉⌈ομοιον⌉⌈υιον⌉ ανθρωπου ⌈εχων⌉ επι ⌈τησ κεφαλησ⌉ αυτου στεφανον χρυσουν και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ **15** και αλλοσ αγγελοσ εξηλθεν ⌈εκ του ναου κραζων εν⌉⌈φωνη μεγαλη⌉ τω καθημενω επι τησ νεφελησ πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ⌈ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμοσ⌉ τησ γησ **16** και εβαλεν ο καθημενοσ επι ⌈τησ νεφελησ⌉ το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη **17** και αλλοσ αγγελοσ εξηλθεν εκ του ναου ⌈του⌉ εν ⌈τω⌉ ουρανω εχων και αυτοσ δρεπανον οξυ **18** και αλλοσ αγγελοσ ⌈⌉ εκ του θυσιαστηριου ⌈ο⌉ εχων εξουσιαν επι του πυροσ και ⌈εφωνησεν⌉⌈φωνη⌉ μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ ⌈λεγων⌉ πεμψον ⌈σου το δρεπανον⌉ το οξυ και τρυγησον τουσ βοτρυασ ⌈τησ αμπελου⌉ τησ γησ οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτησ **19** και εβαλεν ο αγγελοσ το δρεπανον αυτου ⌈εισ⌉⌈την γην⌉ και ⌈ετρυγησεν⌉ την αμπελον τησ γησ και εβαλεν εισ την ⌈ληνον⌉ του θυμου ⌈του⌉ θ̄ῡ ⌈τον μεγαν⌉ **20** ⌈και⌉ επατηθη η ληνοσ ⌈εξωθεν⌉ τησ πολεωσ και εξηλθεν αιμα εκ τησ ληνου ⌈αχρι⌉ των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλιων ⌈εξακοσιων⌉

15 και ιδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελουσ επτα εχοντασ πληγασ επτα τασ εσχατασ οτι ⌈εν αυταισ ετελεσθη⌉ ο θυμοσ του θ̄ῡ **2** και

ειδον ωσ θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τουσ νικωντασ εκ του θηριου και ⌜εκ⌝ τησ εικονοσ αυτου και ⌜εκ του⌝ αριθμου του ονοματοσ αυτου εστωτασ επι την θαλασσαν την υαλινην ⌜⌝ εχοντασ κιθαρασ ⌜⌝ του θ̅υ̅ **3** ⌜και αδουσιν την ωδην μωυσεωσ του δουλου του θ̅υ̅⌝ και την ωδην του αρνιου λεγοντεσ μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κ̅ε̅ ο θ̅σ̅ ο παντοκρατωρ δικαιαι και αληθειναι αι οδοι σου ⌜ο⌝ ⌜βασιλευσ⌝ των ⌜αιωνων⌝ **4** τισ ⌜ου μη φοβηθη⌝ κ̅ε̅ και ⌜δοξασει⌝ το ονομα σου οτι μονοσ ⌜οσιοσ⌝ οτι παντα τα εθνη ⌜ηξουσιν⌝ και προσκυνησουσιν ενωπιον σου ⌜⌝ οτι ⌜τα⌝ δικαιωματα ⌜⌝ σου ⌜εφανερωθησαν⌝ **5** και ⌜μετα⌝ ⌜ταυτα⌝ ειδον και ⌜⌝ ηνοιγη ο ναοσ τησ σκηνησ του μαρτυριου εν τω ουρανω **6** και ⌜εξηλθον⌝ οι επτα αγγελοι ⌜οι⌝ εχοντεσ τασ επτα πληγασ εκ του ναου ⌜⌝ ενδεδυμενοι ⌜λιθον καθαρον⌝ ⌜⌝ ⌜⌝ ⌜λαμπρον⌝ και ⌜περιεζωσμενοι⌝ περι τα στηθη ζωνασ χρυσασ **7** και ⌜εν⌝ εκ των τεσσαρων ⌜ζωων εδωκεν⌝ τοισ επτα αγγελοισ ⌜επτα⌝ φιαλασ χρυσασ γεμουσασ του θυμου του θ̅υ̅ του ζωντοσ εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ⌜⌝ **(aiōn g165)** **8** και εγεμισθη ο ναοσ ⌜⌝ καπνου εκ τησ δοξησ του θ̅υ̅ και εκ τησ δυναμεωσ αυτου και ουδεισ ⌜εδυνατο⌝ ⌜εισελθειν εισ τον ναον⌝ ⌜αχρι⌝ τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16 και ηκουσα ⌜μεγαλησ φωνησ⌝ εκ του ναου λεγουσησ τοισ επτα αγγελοισ υπαγετε και ⌜εκχεεται⌝ τασ ⌜επτα⌝ φιαλασ του θυμου του θ̅υ̅ ⌜εισ την γην⌝ **2** ⌜και απηλθεν ο πρωτοσ και εξεχεεν την φιαλην αυτου εισ την γην⌝ και εγενετο ⌜ελκοσ κακον και πονηρον⌝ ⌜επι⌝ τουσ ανθρωπουσ τουσ εχοντασ το χαραγμα του θηριου και

τουσ ⌜προσκυνουντασ τη εικονι αυτου **3** και ο δευτεροσ εξεχεεν⌝ την ⌜φιαλην⌝ αυτου εισ την θαλασσαν και εγενετο αιμα ⌜ωσ⌝ νεκρου και πασα ⌜ψυχη⌝ ⌜ζωησ⌝ ⌜απεθανεν⌝ ⌜τα⌝ ⌜εν τη θαλασση⌝ **4** και ο ⌜τριτοσ⌝ ⌜εξεχεεν⌝ την φιαλην αυτου ⌜εισ⌝ τουσ ποταμουσ και ⌜⌝ τασ πηγασ των υδατων και ⌜εγενετο⌝ αιμα **5** και ηκουσα ⌜του⌝ αγγελου των υδατων λεγοντοσ δικαιοσ ⌜⌝ ει ο ων και ⌜ο⌝ ην ⌜οσιοσ⌝ οτι ταυτα εκρινασ **6** οτι ⌜αιμα⌝ ⌜αγιων⌝ και προφητων εξεχεαν και αιμα ⌜αυτοισ δεδωκασ⌝ ⌜πειν⌝ ⌜⌝ αξιοι ⌜⌝ ⌜εισιν⌝ **7** και ηκουσα ⌜⌝ του θυσιαστηριου λεγοντοσ ναι κε̅ ο θ̅σ̅ ο παντοκρατωρ αληθειναι και δικαιαι αι κρισισ σου **8** και ο ⌜τεταρτοσ⌝ ⌜εξεχεεν⌝ την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη ⌜αυτω⌝ καυματισαι ⌜τουσ ανθρωπουσ εν πυρι⌝ **9** και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν ⌜το ονομα⌝ ⌜του θ̅υ̅ του⌝ εχοντοσ ⌜την⌝ εξουσιαν επι τασ πληγασ ταυτασ και ⌜ου⌝ μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν **10** και ο ⌜πεμπτοσ⌝ ⌜εξεχεεν⌝ την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου ⌜εσκοτωμενη⌝ και εμασωντο τασ γλωσσασ αυτων ⌜εκ⌝ του πονου **11** και ⌜εβλασφημησαν⌝ τον θ̅ν̅ του ουρανου εκ των πονων αυτων ⌜και εκ των ελκων αυτων⌝ και ου μετενοησαν ⌜εκ των εργων αυτων⌝ **12** και ο ⌜εκτοσ⌝ ⌜εξεχεεν⌝ την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν ⌜τον⌝ ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδοσ των βασιλεων των απο ⌜ανατολησ⌝ ηλιου **13** ⌜και ειδον εκ του στοματοσ του δρακοντοσ και εκ του στοματοσ του θηριου⌝ και ⌜⌝ εκ του στοματοσ του ψευδοπροφητου πνευματα ⌜τρια ακαθαρτα⌝ ⌜⌝ ⌜ωσει βατραχουσ⌝ **14**

⌜εισιν⌝ γαρ πνευματα ⌜δαιμονιων⌝ ποιουντα σημεια ⌜⌝ ⌜εκπορευεσθαι⌝⌜επι⌝ τουσ βασιλεισ ⌜τησ⌝ οικουμενησ ολησ συναγαγειν αυτουσ εισ ⌜τον⌝ πολεμον ⌜τησ μεγαλησ ημερασ⌝ του θ̄ῡ του παντοκρατοροσ **15** ιδου ⌜ερχομαι⌝ ωσ κλεπτησ μακαριοσ ο ⌜⌝ γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνοσ περιπατη και ⌜βλεπωσιν⌝ την ασχημοσυνην αυτου **16** και ⌜συνηγαγεν⌝ αυτουσ εισ ⌜τον⌝ ⌜τοπον⌝ τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων **17** και ⌜ο εβδομοσ⌝⌜εξεχεεν⌝ την φιαλην αυτου ⌜επι⌝ τον αερα και ⌜εξηλθεν⌝ φωνη ⌜μεγαλη⌝⌜εκ⌝ του ναου ⌜απο⌝ του ⌜θρονου⌝ λεγουσα ⌜γεγονεν⌝ **18** και εγενοντο ⌜⌝⌜αστραπαι και φωναι και βρονται και⌝ σισμοσ ⌜εγενετο⌝ μεγασ ⌜οιοσ⌝ ουκ ⌜εγενετο⌝ αφ ου ⌜⌝⌜ανθρωποσ⌝⌜εγενοντο⌝ επι τησ γησ τηλικουτοσ σισμοσ ⌜ουτω⌝ μεγασ **19** και εγενετο η πολισ η μεγαλη εισ τρια μερη και ⌜αι πολισ⌝⌜⌝ των εθνων ⌜επεσαν⌝ και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θ̄ῡ ⌜⌝ δουναι αυτη ⌜το⌝ ποτηριον ⌜του⌝ οινου του θυμου τησ οργησ ⌜αυτου⌝ **20** και πασα νησοσ ⌜εφυγεν⌝ και ορη ουχ ⌜ευρεθησαν⌝ **21** και χαλαζα μεγαλη ⌜ωσ⌝ ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τουσ ανθρωπουσ και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θ̄ν̄ εκ τησ πληγησ τησ χαλαζησ οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτησ σφοδρα

17 και ⌜ηλθεν⌝ εισ ⌜εκ⌝ των επτα αγγελων των εχοντων τασ επτα φιαλασ και ⌜ελαλησεν⌝ μετ εμου λεγων ⌜⌝ δευρο δειξω σοι το κριμα τησ πορνησ τησ μεγαλησ τησ καθημενησ επι ⌜⌝ υδατων ⌜⌝ πολλων **2** μεθ ησ ⌜επορνευσαν⌝ οι βασιλεισ τησ γησ και εμεθυσθησαν ⌜οι κατοικουντεσ την γην εκ του οινου τησ πορνιασ αυτησ⌝ **3** και ⌜απηνεγκεν⌝ με εισ ερημον εν π̄ν̄ῑ και ⌜ειδον⌝

γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον ⌜γεμοντα⌝ ⌜ονοματα⌝ βλασφημιασ ⌜εχων⌝ κεφαλασ επτα και κερατα δεκα **4** και η γυνη ⌜ην⌝ περιβεβλημενη ⌜πορφυρουν⌝ και ⌜κοκκινον⌝⌜και⌝ κεχρυσωμενη ⌜χρυσιω⌝ και λιθω τιμιω και μαργαριταισ εχουσα ⌜ποτηριον χρυσουν⌝ εν τη χειρι αυτησ ⌜γεμον⌝ βδελυγματων και ⌜τα ακαθαρτα τησ⌝ πορνιασ αυτησ ⌜⌝ **5** και επι το μετωπον αυτησ ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων τησ γησ **6** και ⌜ειδα⌝ την γυναικα μεθυουσαν ⌜εκ του αιματοσ⌝ των αγιων ⌜και⌝ εκ του αιματοσ των ⌜μαρτυρων⌝ ιυ και εθαυμασα ⌜ιδων αυτην θαυμα μεγα⌝ **7** και ⌜ειπεν⌝ μοι ο αγγελοσ δια τι εθαυμασασ εγω ⌜ερω σοι⌝ το μυστηριον τησ γυναικοσ και του θηριου του βασταζοντοσ αυτην του εχοντοσ τασ επτα κεφαλασ και τα δεκα κερατα **8** ⌜το⌝ θηριον ο ιδεσ ⌜ην⌝ και ουκ ⌜εστιν⌝ και μελλει αναβαινιν εκ τησ αβυσσου και εισ απωλιαν ⌜υπαγειν⌝ και ⌜θαυμασονται⌝ οι κατοικουντεσ επι τησ γησ ων ⌜ου⌝ γεγραπται ⌜τα ονοματα⌝ επι το βιβλιον τησ ζωησ απο καταβολησ κοσμου ⌜βλεποντων⌝ ⌜το θηριον οτι ην⌝ και ουκ ⌜εστιν⌝⌜και⌝⌜⌝⌜παρεστε⌝ **(Abyssos g12)** **9** ωδε ο νουσ ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι ⌜επτα ορη εισιν⌝ οπου η γυνη καθηται επ αυτων και ⌜βασιλεισ επτα εισιν⌝ **10** οι πεντε ⌜επεσαν⌝⌜⌝ ο εισ εστιν ο αλλοσ ουπω ⌜ηλθεν⌝ και οταν ελθη ολιγον ⌜αυτον δει μειναι⌝ **11** και το θηριον ο ην και ουκ ⌜εστιν⌝⌜και αυτοσ⌝ ογδοοσ ⌜εστιν⌝ και εκ των επτα ⌜εστιν⌝ και εισ απωλιαν υπαγει **12** και τα δεκα καιρατα α ειδεσ δεκα βασιλεισ εισιν οιτεινεσ βασιλιαν ⌜ουτω⌝ ελαβον ⌜αλλα⌝⌜εξουσιαν⌝ ωσ βασιλεισ μιαν ωραν ⌜λαμβανουσιν⌝ μετα του θηριου **13**

ουτοι μιαν ⌜γνωμην εχουσιν⌝ και την δυναμιν και ⌜την⌝ εξουσιαν ⌜αυτων⌝ τω θηριω ⌜διδοασιν⌝ **14** ουτοι μετα του αρνιου ⌜πολεμησουσιν⌝ και το αρνιον νικησι αυτουσ οτι κσ̄ κυριων ⌜εστιν⌝ και βασιλευσ βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι **15** και ⌜λεγει⌝ μοι ⌜τα υδατα⌝ α ⌜ειδεσ⌝ ου ⌜η⌝ πορνη καθηται ⌜⌝ λαοι και οχλοι ⌜εισιν⌝ και εθνη και γλωσσαι **16** και τα δεκα κερατα α ειδεσ ⌜και το θηριον⌝ ουτοι ⌜μισησουσιν⌝ την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην ⌜⌝ και τασ σαρκασ αυτησ φαγονται και αυτην κατακαυσουσιν ⌜εν⌝ πυρι **17** ο γαρ θ̄σ̄ εδωκεν εισ τασ καρδιασ ⌜αυτων⌝ ποιησαι την γνωμην αυτου ⌜και ποιησε μιαν γνωμην⌝ και δουναι την βασιλειαν ⌜αυτων⌝ τω θηριω αχρι ⌜τελεσθησονται οι λογοι⌝ του θ̄ῡ **18** και η γυνη ην ειδεσ εστιν η πολισ η μεγαλη ⌜η⌝ εχουσα βασιλειαν επι των ⌜βασιλεων⌝ τησ γησ

18 ⌜⌝ μετα ταυτα ειδον ⌜αλλον⌝ αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ τησ δοξησ αυτου **2** και ⌜εκραξεν⌝ ⌜εν⌝ ⌜ισχυρα⌝ φωνη ⌜⌝ λεγων επεσεν ⌜επεσεν⌝ βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον ⌜δαιμονιων⌝ και φυλακη παντοσ πνευματοσ ακαθαρτου και ⌜φυλακη παντοσ ορνεου ακαθαρτου και⌝ μεμισημενου **3** οτι εκ ⌜του οινου⌝ ⌜του θυμου τησ πορνειασ⌝ αυτησ ⌜πεπτωκαν⌝ παντα τα εθνη και οι βασιλεισ τησ γησ μετ αυτησ επορνευσαν και οι εμποροι τησ γησ ⌜⌝ εκ τησ δυναμεωσ του ⌜στρηνουσ⌝ αυτησ επλουτησαν **4** και ηκουσα ⌜αλλην φωνην⌝ εκ του ουρανου λεγουσαν ⌜εξελθαται⌝ ⌜ο λαοσ μου εξ αυτησ⌝ ινα μη συνκοινωνησηται ταισ αμαρτιαισ αυτησ και ⌜εκ

των πληγων αυτης ινα μη λαβηται⌉ **5** οτι ⌈εκολληθησαν⌉ αυτης αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θ̅ς̅ τα αδικηματα αυτης **6** αποδοτε ⌈αυτη⌉ ως και αυτη απεδωκεν ⌈και⌉ διπλωσατε ⌈τα⌉ διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ⌈⌉ ω ⌈εκερασεν⌉ κερασαται αυτη διπλουν **7** οσα εδοξασεν ⌈αυτην⌉ και ⌈εστρηνιασεν⌉ τοσουτον δοτε αυτη ⌈βασανισμον⌉ και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει ⌈οτι⌉ καθημαι ⌈βασιλισσα⌉ και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ⌈ιδω⌉ **8** δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληγαι αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος ⌈κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ ο⌉⌈κρινας⌉ αυτην **9** και ⌈κλαυσονται⌉⌈⌉ και κοψονται επ ⌈αυτην⌉ οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες ⌈και στρηνιασαντες⌉ οταν ⌈βλεπωσιν⌉ τον καπνον της ⌈πυρωσεως⌉ αυτης **10** απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι ⌈⌉⌈μια ωρα ηλθεν⌉ η κρισις σου **11** και οι εμποροι της γης ⌈⌉⌈κλαιουσιν⌉ και ⌈πενθουσιν⌉ ⌈επ⌉ ⌈αυτην⌉ οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι **12** γομον ⌈χρυσου⌉ και ⌈αργυρου⌉ και ⌈λιθου τιμιου⌉ και ⌈μαργαριτων⌉ και ⌈βυσσινου⌉⌈και πορφυρας⌉ και σιρικου και κοκκινου και παν ⌈ξυλον⌉ θυινον και παν σκευος ελεφαντινον και παν σκευος ⌈εκ⌉⌈ξυλου⌉ τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου ⌈και μαρμαρου⌉ **13** και ⌈κινναμωμον⌉⌈και αμωμον⌉ και θυμιαματα ⌈και μυρον⌉ και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και ⌈κτηνη και προβατα⌉ και ιππων και ρεδων και σωματων και ψυχας ανθρωπων **14** και ⌈η⌉ οπωρα ⌈σου της επιθυμιας της ψυχης⌉ απηλθεν απο σου και

παντα τα λιπαρα και ⌜τα⌝ λαμπρα ⌜απωλετο⌝ απο σου και ουκετι ⌜ου μη αυτα ευρησουσιν⌝ **15** οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντεσ απ αυτησ απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτησ κλαιοντεσ και πενθουντεσ **16** ⌜⌝ λεγοντεσ ουαι ουαι η πολισ ⌜η μεγαλη η περιβεβλημενη⌝ ⌜βυσσινον και πορφυρουν και κοκκινον⌝ και ⌜κεχρυσωμενη⌝ ⌜εν⌝ ⌜χρυσιω⌝ και λιθω τιμιω και ⌜μαργαριτη⌝ **17** οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτοσ πλουτοσ και πασ κυβερνητησ και πασ ⌜ο⌝ επι ⌜τοπον πλεων⌝ και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν **18** και ⌜εκραξαν⌝ ⌜βλεποντεσ⌝ τον ⌜καπνον⌝ τησ πυρωσεωσ αυτησ λεγοντεσ ⌜τισ⌝ ομοια τη πολι ⌜⌝ τη μεγαλη **19** και ⌜εβαλον⌝ χουν επι ⌜τασ κεφαλασ⌝ ⌜αυτων⌝ και ⌜εκραξαν⌝ ⌜κλαιοντεσ και πενθουντεσ⌝ λεγοντεσ ουαι ⌜ουαι⌝ η πολισ η μεγαλη εν η επλουτησαν παντεσ οι εχοντεσ ⌜τα⌝ πλοια εν τη θαλασση εκ τησ τιμιοτητοσ ⌜αυτησ⌝ οτι μια ωρα ηρημωθη **20** ευφραινου ⌜επ⌝ ⌜αυτη⌝ ουραναι και οι αγιοι ⌜και οι⌝ αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο $\overline{\theta\sigma}$ το κριμα υμων εξ αυτησ **21** και ηρεν εισ αγγελοσ ⌜ισχυροσ λιθον⌝ ωσ ⌜λιθον⌝ μεγαν και εβαλεν εισ την θαλασσαν λεγων ⌜⌝ ουτωσ ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολισ και ου μη ευρεθη ετι ⌜ **22** και⌝ φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και ⌜σαλπιστων⌝ ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πασ τεχνιτησ ⌜πασησ τεχνησ⌝ ου μη ευρεθη εν σοι ετι ⌜και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι **23** και φωσ λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι⌝ και ⌜φωνη⌝ νυμφιου και ⌜⌝ νυμφησ ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι ⌜οι⌝ εμποροι σου ησαν οι μεγιστανεσ τησ γησ οτι εν τη φαρμακια σου επλανηθησαν

παντα τα εθνη **24** και εν αυτη ⌜αιμα⌝ προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης

19 ⌜⌝ μετα ταυτα ηκουσα ⌜ως⌝ φωνην ⌜μεγαλην οχλου πολλου⌝ εν τω ουρανω ⌜λεγοντων⌝ αλληλουια η σωτηρια ⌜και η δοξα και η δυναμις του θ̅υ̅⌝ ημων **2** οτι αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι ⌜εκρινεν⌝ την πορνην την μεγαλην ητις ⌜εφθειρεν⌝ την γην εν τη πορνια αυτης και ⌜εξεδικησεν⌝ το αιμα των δουλων ⌜αυτου⌝ εκ ⌜⌝ χειρος αυτης **3** και δευτερον ⌜ειρηκαν⌝ αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εις τους αιωνας των αιωνων **(aiōn g165)** **4** και ⌜επεσαν⌝ ⌜οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρες⌝ και τα τεσσερα ⌜ζωα⌝ και προσεκυνησαν τω θ̅ω̅ τω καθημενω επι ⌜τω θρονω⌝ λεγοντες αμην αλληλουια **5** και ⌜φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα⌝ αινειτε ⌜τω θ̅ω̅⌝ ημων παντες οι δουλοι αυτου ⌜⌝ οι φοβουμενοι αυτον ⌜⌝ οι μικροι και οι μεγαλοι **6** και ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ⌜ως⌝ φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων ⌜λεγοντων⌝ αλληλουια οτι ⌜εβασιλευσεν⌝ ⌜κ̅ς̅ ο θ̅ς̅⌝ ⌜ημων⌝ ο παντοκρατωρ **7** χαιρωμεν και ⌜αγαλλιωμεν⌝ και ⌜δωμεν⌝ την δοξαν ⌜αυτω⌝ οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην **8** και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον ⌜λαμπρον καθαρον⌝ το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα ⌜των αγιων εστιν⌝ **9** και λεγει μοι γραψον μακαριοι οι εις το δειπνον ⌜του γαμου⌝ του αρνιου κεκλημενοι ⌜και λεγει μοι ουτοι οι λογοι⌝ ⌜⌝ αληθινοι ⌜του θ̅υ̅ εισιν⌝ **10** και ⌜επεσα⌝ εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων ⌜σου⌝ των εχοντων την μαρτυριαν ⌜⌝ ι̅υ̅ τω θ̅ω̅ προσκυνησον η γαρ

μαρτυρια ⌜⌝ιυ ⌜εστιν⌝ το πνευμα τησ προφητιασ **11** και ιδον τον ουρανον ⌜ηνεωγμενον⌝ και ιδου ιπποσ λευκοσ και ο καθημενοσ επ αυτον ⌜πιστοσ καλουμενοσ⌝ και αληθινοσ και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει **12** οι δε ⌜⌝ οφθαλμοι αυτου ⌜⌝ φλοξ πυροσ και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ⌜⌝ ονομα ⌜γεγραμμενον ο ουδεισ⌝ οιδεν η μη αυτοσ **13** και περιβεβλημενοσ ιματιον ⌜βεβαμμενον⌝ αιματι και ⌜κεκληται το⌝ ονομα αυτου ο λογοσ του θυ **14** και τα στρατευματα ⌜⌝ εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω ⌜εφ⌝ ιπποισ λευκοισ ⌜ενδεδυμενοι⌝ ⌜βυσσινον λευκον⌝⌜⌝ καθαρον **15** και εκ του στοματοσ αυτου εκπορευεται ρομφαια ⌜⌝ οξια ινα εν αυτη ⌜παταξη⌝ τα εθνη και αυτοσ ποιμανει αυτουσ εν ραβδω σιδηρα και αυτοσ πατει την ληνον του οινου ⌜του θυμου τησ οργησ⌝ του θυ του παντοκρατοροσ **16** και εχει ⌜επι το ιματιον και επι⌝ τον μηρον αυτου ⌜⌝ ονομα γεγραμμενον βασιλευσ βασιλεων και κσ κυριων **17** και ειδον ⌜ενα⌝ αγγελον εστωτα εν τω ηλιω και ⌜εκραξεν⌝⌜εν⌝ φωνη μεγαλη λεγων ⌜πασιν⌝ τοισ ορνεοισ τοισ πετομενοισ εν μεσουρανηματι δευτε ⌜συναχθητε⌝ εισ το διπνον ⌜το μεγα του θυ⌝ **18** ινα φαγηται σαρκασ βασιλεων και σαρκασ χιλιαρχων και σαρκασ ισχυρων και σαρκασ ιππων και των καθημενων επ ⌜αυτουσ⌝ και σαρκασ παντων ελευθερων ⌜τε⌝ και δουλων και μικρων ⌜⌝ και ⌜⌝ μεγαλων **19** και ιδον το θηριον και τουσ βασιλεισ τησ γησ ⌜και⌝ τα στρατευματα ⌜αυτων⌝ συνηγμενα ποιησαι ⌜τον⌝ πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματοσ αυτου **20** και επιασθη το θηριον και ⌜⌝⌜μετ⌝⌜αυτου⌝⌜ο⌝ ψευδοπροφητησ ο ποιησασ τα σημια ενωπιον αυτου εν οισ

⌜επλανησεν⌝ τουσ λαβοντασ το χαραγμα του θηριου και τουσ προσκυνουντασ⌜τη εικονι⌝ αυτου ζωντεσ εβληθησαν οι δυο εισ την λιμνην του πυροσ⌜τησ κεομενησ⌝εν⌜⌝ θειω **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **21** και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη ⌜εξελθουση⌝ εκ του στοματοσ αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20 και ειδον αγγελον καταβαινοντα ⌜εκ του ουρανου⌝ εχοντα την ⌜κλιν⌝ τησ αβυσσου και ⌜αλυσιν⌝ μεγαλην ⌜επι την χειρα⌝ αυτου **(Abyssos g12)** **2** και ⌜εκρατησεν⌝ τον δρακοντα ⌜τον οφιν τον αρχαιον⌝⌜οσ⌝⌜εστιν⌝⌜⌝ διαβολοσ και ⌜ο⌝ σατανασ⌜⌝ και εδησεν αυτον ⌜χιλια ετη **3** και εβαλεν αυτον⌝ εισ την αβυσσον και εκλεισεν ⌜⌝ και εσφραγισεν ⌜επανω αυτου⌝ ινα μη ⌜πλανηση⌝ ⌜ετι τα εθνη⌝ αχρι τελεσθη τα χιλια ετη⌜⌝ μετα ταυτα ⌜δει⌝⌜αυτον λυθηναι⌝ μικρον χρονον **(Abyssos g12)** **4** και ιδον θρονουσ και εκαθισαν επ αυτουσ και κριμα εδοθη αυτοισ και τασ ψυχασ των ⌜πεπελεκισμενων⌝ δια την μαρτυριαν ιυ και δια τον λογον του θυ ⌜και οιτινεσ ου⌝ προσεκυνησαν ⌜το θηριον ουδε⌝ την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον⌜⌝ και επι την χειρα αυτων και εζησαν και εβασιλευσαν μετα ⌜του⌝ χυ⌜⌝ χιλια ετη **5** ⌜οι λοιποι των νεκρων ουκ εζησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη⌝ αυτη η αναστασισ η πρωτη **6** μακαριοσ και αγιοσ ο εχων μεροσ εν τη αναστασι τη πρωτη επι τουτων ο ⌜δευτεροσ θανατοσ⌝ ουκ εχει εξουσιαν ⌜αλλα⌝ εσονται ιερεισ⌜⌝ του θυ και του χυ και ⌜βασιλευσουσιν⌝ μετ αυτου ⌜τα⌝ χιλια ετη **7** και οταν ⌜τελεσθη τα⌝ χιλια ετη λυθησεται ο σατανασ εκ τησ φυλακησ αυτου **8** και

εξελευσεται πλανησαι ⌜⌝ τα εθνη ⌜τα⌝ εν ταισ ⌜τεσσαρσιν⌝ γωνιαισ ⌜τησ γησ τον⌝ γωγ και ⌜⌝ μαγωγ ⌜⌝ συναγαγειν αυτουσ εισ ⌜τον⌝ πολεμον ων ο αριθμοσ ⌜αυτων⌝ ωσ η αμμοσ τησ θαλασσησ **9** και ανεβησαν επι το πλατοσ τησ γησ και ⌜εκυκλωσαν⌝ την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη ⌜πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτουσ **10** και ο διαβολοσ ο πλανων αυτουσ εβληθη εισ την λιμνην⌝ του πυροσ και ⌜⌝ θιου οπου ⌜και⌝ το θηριον και ⌜⌝ ο ψευδοπροφητησ και βασανισθησονται ημερασ και νυκτοσ εισ τουσ αιωνασ των αιωνων **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** **11** και ιδον θρονον ⌜μεγαν λευκον⌝ και τον καθημενον ⌜επ⌝⌜αυτου⌝ ου απο ⌜του⌝ προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανοσ και τοποσ ουχ ευρεθη αυτοισ **12** και ειδον τουσ νεκρουσ ⌜τουσ μεγαλουσ και τουσ μικρουσ⌝ εστωτασ ⌜ενωπιον⌝ του ⌜θρονου⌝ και βιβλια ⌜ηνοιχθησαν και αλλο βιβλιον⌝ ⌜ηνεωχθη⌝ ο ⌜εστιν⌝ τησ ζωησ και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν ⌜τοισ βιβλιοισ⌝ κατα τα εργα αυτων **13** και εδωκεν η θαλασσα ⌜τουσ νεκρουσ τουσ εν αυτη⌝ και ⌜ο⌝ θανατοσ και ο αδησ ⌜εδωκαν⌝⌜τουσ νεκρουσ τουσ εν αυτοισ⌝ και ⌜εκριθησαν⌝ εκαστοσ κατα τα εργα αυτων **(Hadēs g86)** **14** και ο θανατοσ και ο αδησ εβληθησαν εισ την λιμνην του πυροσ ⌜⌝ ουτοσ ⌜ο θανατοσ ο δευτεροσ εστιν η λιμνη του πυροσ⌝ **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)** **15** και ει τισ ουχ ⌜ευρεθη⌝ εν ⌜τη βιβλω⌝ τησ ζωησ γεγραμμενοσ εβληθη εισ την λιμνην του πυροσ **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 και ειδον ουρανον ⌜καινον⌝ και γην ⌜καινην⌝ ο γαρ πρωτοσ ουρανοσ και η πρωτη γη ⌜απηλθαν⌝ και ⌜η θαλασσα⌝ ουκ ⌜εστιν⌝ ετι **2** και ⌜την πολιν την αγιαν

ιερουσαλημ κενην ειδον⌉ καταβαινουσαν ⌈εκ του ουρανου απο του θ̄ῡ⌉ ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης **3** και ⌈ηκουσα φωνης μεγαλης⌉ εκ του ⌈θρονου⌉ ⌈λεγουσης⌉ ιδου η σκηνη του θ̄ῡ μετα των ανθρωπων και ⌈σκηνωσει⌉ μετ αυτων και αυτοι ⌈λαοι⌉ αυτου εσονται ⌈και⌉ αυτος ο θ̄σ̄ ⌈εσται μετ αυτων⌉⌈⌉ **4** και εξαλιψει ⌈⌉ παν δακρυον ⌈εκ⌉ των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ⌈ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος⌉ ουκ εσται ⌈ετι⌉ τα ⌈πρωτα απηλθαν⌉ **5** και ειπεν ο καθημενος επι ⌈τω θρονω⌉⌈⌉ ιδου ⌈κενα ποιω παντα⌉ και λεγει ⌈μοι⌉ γραψον οτι ουτοι οι λογοι ⌈πιστοι και αληθινοι⌉⌈εισιν⌉ **6** και ⌈ειπεν⌉ μοι ⌈γεγοναν⌉ ⌈εγω⌉ το ⌈αλφα⌉ και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ ⌈της πηγης⌉ του υδατος της ζωης ⌈δωρεαν⌉ **7** ο νικων κληρονομησι ⌈ταυτα⌉ και εσομαι ⌈αυτω⌉ θ̄σ̄ και ⌈αυτος⌉ εσται ⌈μοι⌉⌈⌉ υιος **8** ⌈τοις δε διλοις⌉ και απιστοις ⌈και⌉ εβδελυγμενοις και ⌈φονευσει⌉ και πορνοις και ⌈φαρμακοις⌉ και ιδωλολατραις και ⌈πασι⌉ τοις ⌈ψευδεσιν⌉ το μεροσ αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θιω ο ⌈εστιν⌉⌈ο θανατος ο δευτερος⌉ **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **9** και ⌈ηλθεν⌉⌈⌉ εισ ⌈εκ⌉ των επτα αγγελων των εχοντων τασ επτα φιαλασ ⌈των γεμοντων⌉ των επτα πληγων των εσχατων και ⌈ελαλησεν⌉ μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι ⌈την νυμφην την γυναικα του αρνιου⌉ **10** και ⌈απηνεγκεν⌉ με εν π̄ν̄ῑ ⌈επι⌉ οροσ μεγα και υψηλον και ⌈εδιξεν⌉ μοι την πολιν ⌈την⌉ αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θ̄ῡ **11** ⌈εχουσαν την δοξαν απο του θ̄ῡ⌉⌈⌉ ο φωστηρ αυτης ομοιοσ λιθω τιμιωτατω ωσ λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι

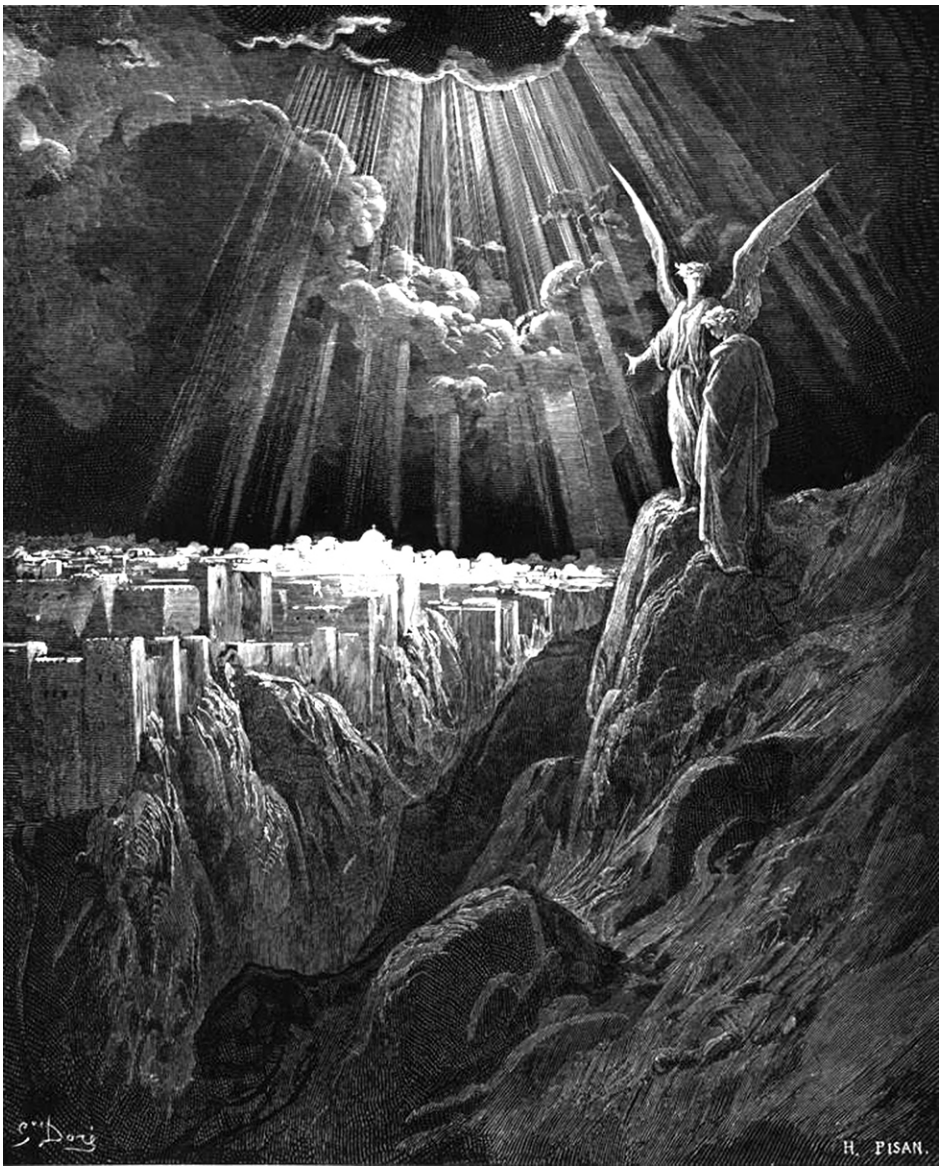
12 ⌜εχουσα⌝ τιχοσ μεγα και υψηλον ⌜εχουσα⌝ πυλωνασ δωδεκα ⌜και επι τουσ πυλωνασ αγγελουσ δωδεκα⌝ και ονοματα ⌜επιγεγραμμενα⌝ α ⌜εστιν⌝⌜⌝ των δωδεκα φυλων ⌜⌝ υιων ισραηλ **13** ⌜απο⌝⌜ανατοληση⌝ πυλωνεσ τρεισ ⌜και⌝ απο βορρα πυλωνεσ τρεισ ⌜και απο δυσμων πυλωνεσ τρεισ και απο νοτου πυλωνεσ τρεισ⌝ **14** και το τιχοσ τησ πολεωσ ⌜εχων⌝ θεμελιουσ δωδεκα και ⌜επ αυτων δωδεκα⌝ ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου **15** και ο λαλων μετ εμου ⌜ειχεν⌝⌜μετρον⌝ καλαμον χρυσουν ινα μετρηση την πολιν και τουσ πυλωνασ αυτησ και το τειχοσ αυτησ **16** και η πολισ ⌜τετραγωνοσ κειται και το μηκοσ αυτησ⌝⌜⌝ οσον ⌜⌝ το πλατοσ και ⌜εμετρησεν⌝ την πολιν τω καλαμω επι ⌜σταδιων⌝ δωδεκα χιλιαδων ⌜⌝ το μηκοσ και το πλατοσ και το υψοσ αυτησ εισα ⌜εστιν⌝ **17** και ⌜εμετρησεν⌝ το ⌜τειχοσ⌝ αυτησ ⌜εκατον τεσσερακοντα τεσσαρων⌝⌜πηχων⌝ μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου **18** και ⌜ην⌝⌜η ενδωμησισ⌝ του τιχουσ αυτησ ιασπισ και η πολισ χρυσιον καθαρον ⌜ομοιον⌝ υαλω καθαρω **19** ⌜⌝ οι θεμελιοι του τειχουσ τησ πολεωσ παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιοσ ο ⌜πρωτοσ⌝ ιασπισ ⌜⌝ ο δευτεροσ σαπφειροσ ⌜⌝ ο τριτοσ χαλκηδων ο τεταρτοσ σμαραγδοσ **20** ο πεμπτοσ ⌜σαρδονυξ⌝ ο εκτοσ ⌜σαρδιον⌝ ο εβδομοσ χρυσολιθοσ ο ογδοοσ βηρυλλοσ ο ενατοσ τοπαζιον ο δεκατοσ ⌜χρυσοπρασοσ⌝ ο ενδεκατοσ υακινθοσ ο δωδεκατοσ ⌜αμεθυστοσ⌝ **21** και οι δωδεκα πυλωνεσ ⌜δωδεκα⌝ μαργαρειται ⌜ανα⌝ εισ εκαστοσ των πυλωνων ⌜⌝ ην εξ ενοσ μαργαριτου και η πλατια τησ πολεωσ χρυσιον καθαρον ωσ υαλοσ ⌜διαυγησ⌝ **22** και ναον ουκ ειδον εν αυτη ⌜ο γαρ⌝ $\overline{\text{κσ}}$ ο $\overline{\theta\text{σ}}$ ο παντοκρατωρ

⌜⌝ ναοσ αυτησ ⌜εστιν⌝ και το αρνιον **23** και η πολισ ου χριαν εχει του ηλιου ουδε τησ σεληνησ ινα φαινωσιν ⌜⌝ αυτη η γαρ δοξα του θ̅υ̅ εφωτισεν αυτην και ο λυχνοσ αυτησ το αρνιον **24** και ⌜περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτοσ αυτησ⌝ και οι βασιλεισ τησ γησ ⌜φερουσιν⌝⌜την⌝ δοξαν ⌜αυτων⌝ εισ αυτην **25** και οι πυλωνεσ αυτησ ου μη κλεισθωσιν ⌜ημερασ⌝ νυξ γαρ ουκ εστε εκει **26** και ⌜οισουσιν⌝ την δοξαν και την τιμην των εθνων εισ αυτην **27** και ου μη ⌜εισελθη⌝ εισ αυτην παν ⌜κοινον⌝ και ⌜ο⌝ ⌜ποιων⌝ βδελυγμα και ψευδοσ ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω τησ ζωησ του ⌜αρνιου⌝

22 και ⌜εδιξεν⌝ μοι ⌜ποταμον⌝ υδατοσ ζωησ λαμπρον ωσ κρυσταλλον εκπορευομενον εκ ⌜του⌝ θρονου του θ̅υ̅ και του αρνιου **2** εν μεσω τησ πλατιασ αυτησ και του ποταμου ⌜εντευθεν⌝ και ⌜εκειθεν ξυλον ζωησ⌝⌜ποιουν⌝ καρπουσ δωδεκα κατα ⌜μηνα⌝⌜⌝ εκαστον ⌜αποδιδουν⌝ ⌜τον καρπον⌝ αυτου και τα φυλλα ⌜του ξυλου⌝ εισ θεραπειαν ⌜των⌝ εθνων **3** και παν ⌜καταθεμα⌝ ουκ εσται ⌜ετι⌝ και ⌜ο⌝ θρονοσ του θ̅υ̅ και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευσουσιν αυτω **4** και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου ⌜⌝ επι των μετωπων αυτων **5** και νυξ ουκ εσται ⌜ετι⌝ και ⌜ουκ εχουσιν χρειαν φωτοσ⌝ λυχνου και ⌜φωτοσ⌝ ηλιου οτι κ̅σ̅ ο θ̅σ̅ ⌜φωτισει⌝ ⌜επ⌝ αυτουσ και βασιλευσουσιν εισ τουσ αιωνασ των αιωνων **(aiōn g165)** **6** και ⌜ειπεν⌝ μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και ⌜ο⌝ κ̅σ̅ ο θ̅σ̅ των ⌜πνευματων των⌝ προφητων ⌜απεστιλεν⌝⌜⌝ τον αγγελον αυτου διξαι τοισ δουλοισ αυτου α δι γενεσθαι εν ταχει **7** ⌜και⌝ ιδου ερχομαι ταχυ μακαριοσ ο τηρων τουσ λογουσ τησ ⌜προφητιασ⌝

του βιβλιου τουτου **8** ⌜καγω⌝ ιωαννης ο ⌜ακουων και βλεπων ταυτα⌝ και οτε ηκουσα και ⌜εβλεψα⌝ ⌜επεσα⌝ προσκυνησαι ⌜εμπροσθεν των⌝ ποδων του αγγελου του διγνυοντος μοι ταυτα **9** και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ⌜⌝ ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θ̅ω̅ προσκυνησον **10** και λεγει μοι μη σφραγισης τους λογους ⌜⌝ της προφητειας του βιβλιου τουτου ⌜ο καιρος γαρ⌝ ενγυς εστιν **11** ο αδικων αδικησατω ⌜ετι και ο ρυπαρος ρυπανθητω⌝ ετι και ο δικαιος ⌜δικαιοσυνην ποιησατω⌝ ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι **12** ⌜⌝ ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ εμου ⌜αποδουναι⌝ εκαστω ως το εργον ⌜εστιν αυτου⌝ **13** εγω ⌜⌝ το ⌜αλφα⌝ και το ω ⌜ο πρωτος και ο εσχατος η αρχη και το τελος⌝ **14** μακαριοι οι ⌜πλυνοντες⌝ τας ⌜στολας αυτων⌝ ινα εσται η εξουσια αυτων ⌜⌝ επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν **15** εξω ⌜⌝ οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ιδωλολατραι και πας ⌜φιλων και ποιων⌝ ψευδος **16** εγω ι̅σ̅ επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα ⌜επι⌝ ταις εκκλησιαις εγω ειμι η ριζα και το γενος ⌜⌝ δαυειδ ο αστηρ ο λαμπρος ⌜ο πρωινος⌝ **17** και ⌜το⌝ π̅ν̅α̅ και ⌜η⌝ νυμφη λεγουσιν ⌜ερχου⌝ και ο ακουων ειπατω ⌜ερχου⌝ και ο διψων ⌜ερχεσθω⌝ ο θελων ⌜λαβετω⌝ υδωρ ζωης δωρεαν **18** ⌜⌝ ⌜μαρτυρω εγω⌝ παντι ⌜τω⌝ ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις ⌜επιθη επ αυτα⌝ ⌜επιθησει⌝ ⌜επ αυτον ο θ̅σ̅⌝ τας πληγας τας γεγραμμενας εν ⌜τω⌝ βιβλιω τουτω **19** και ⌜εαν⌝ τις ⌜αφελη⌝ απο των λογων ⌜του βιβλιου⌝ της προφητιας ταυτης ⌜αφελι⌝ ο θ̅σ̅ το μεροσ

αυτου απο ⌜του ξυλου⌝ τησ ζωησ και ⌜εκ⌝ τησ πολεωσ
τησ αγιασ ⌜⌝ των γεγραμμενων εν ⌜τω⌝ βιβλιω τουτω **20**
λεγι ο μαρτυρων ταυτα ⌜⌝ ναι ερχομαι ταχυ ⌜αμην⌝ ερχου
κε ιυ **21** η χαρισ του κυ ⌜⌝ ιυ ⌜⌝ μετα ⌜των αγιων αμην⌝

και ⌜την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ κενην ειδον⌝ καταβαινουσαν ⌜εκ του ουρανου απο του θ̄ū̄⌝ ητοιμασμενην ωσ νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτησ και ⌜ηκουσα φωνησ μεγαλησ⌝ εκ του ⌜θρονου⌝ ⌜λεγουσησ⌝ ιδου η σκηνη του θ̄ū̄ μετα των ανθρωπων και ⌜σκηνωσει⌝ μετ αυτων και αυτοι ⌜λαοι⌝ αυτου εσονται ⌜και⌝ αυτοσ ο θ̄σ̄ ⌜εσται μετ αυτων⌝⌝

Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Commons Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible untranslates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 1:6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 129 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simply endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 45 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simply endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hadēs is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: 5 times in 1 book, 3 chapters, and 5 verses
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 51 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Statistical-Koine/Noted

Aionian Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. * Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words but may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * Notes may skip or adjust for non-standard verse numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aïdios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16
Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α΄ 1:20
Προς Κορινθιους Α΄ 2:6
Προς Κορινθιους Α΄ 2:7
Προς Κορινθιους Α΄ 2:8
Προς Κορινθιους Α΄ 3:18
Προς Κορινθιους Α΄ 8:13
Προς Κορινθιους Α΄ 10:11
Προς Κορινθιους Β΄ 4:4
Προς Κορινθιους Β΄ 9:9
Προς Κορινθιους Β΄ 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιππησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:17
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:17
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:10
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρου Α΄ 1:23
Πετρου Α΄ 1:25
Πετρου Α΄ 4:11
Πετρου Α΄ 5:11
Πετρου Β΄ 3:18
Ιωαννου Α΄ 2:17
Ιωαννου Β΄ 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēsē

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43
Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

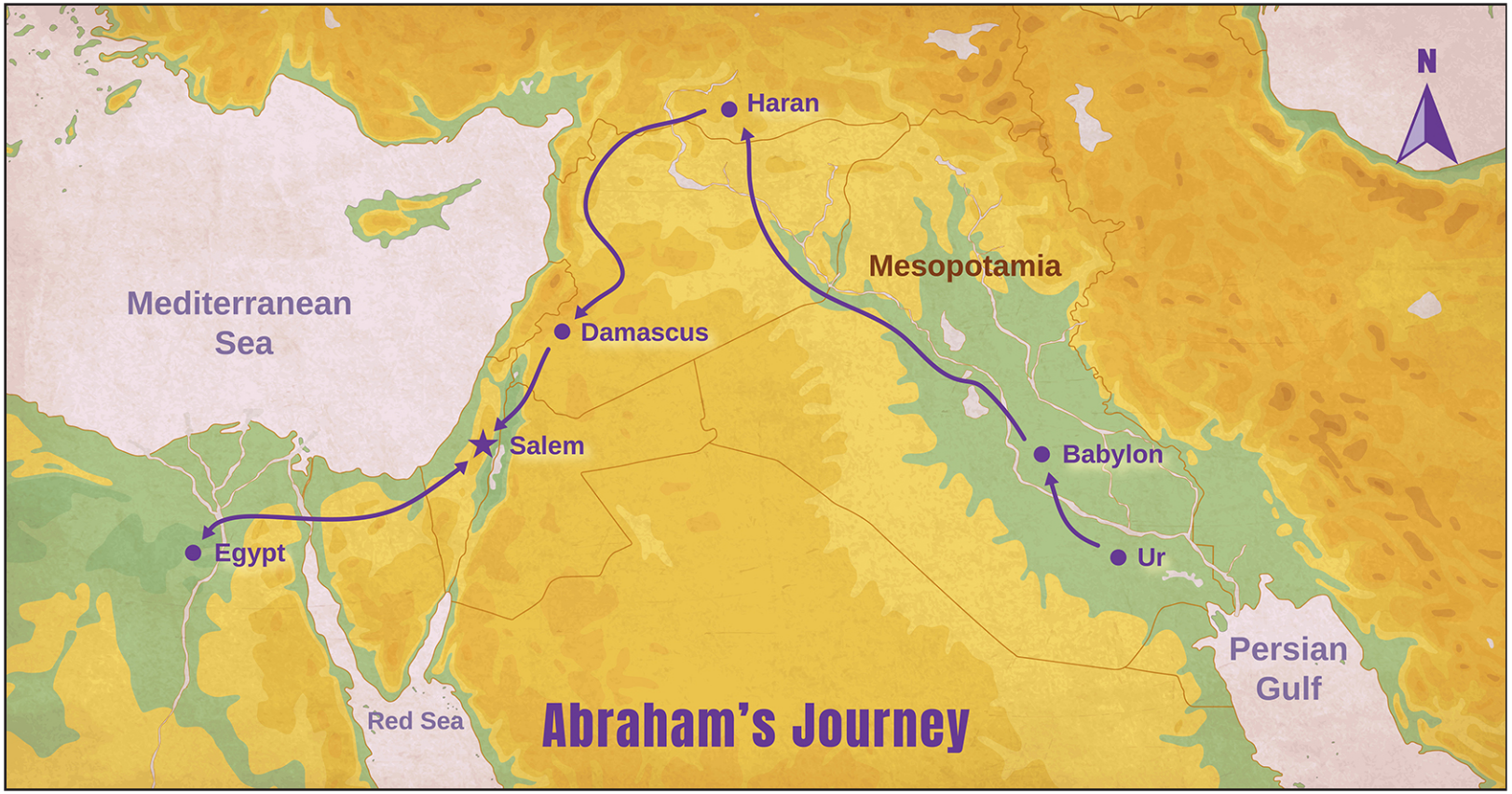
Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Ἀριθμοί 16:30
Ἀριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειῶν Α΄ 2:6
Βασιλειῶν Β΄ 22:6
Βασιλειῶν Γ΄ 2:6
Βασιλειῶν Γ΄ 2:9
Ἰώβ 7:9
Ἰώβ 11:8
Ἰώβ 14:13
Ἰώβ 17:13
Ἰώβ 17:16
Ἰώβ 21:13
Ἰώβ 24:19
Ἰώβ 26:6
Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίαι 1:12
Παροιμίαι 5:5
Παροιμίαι 7:27
Παροιμίαι 9:18
Παροιμίαι 15:11
Παροιμίαι 15:24
Παροιμίαι 23:14
Παροιμίαι 27:20
Παροιμίαι 30:16
Ἐκκλησιαστής 9:10
Ἆσμα Ἀσμάτων 8:6
Ἡσαΐας 5:14
Ἡσαΐας 7:11
Ἡσαΐας 14:9
Ἡσαΐας 14:11
Ἡσαΐας 14:15
Ἡσαΐας 28:15
Ἡσαΐας 28:18
Ἡσαΐας 38:10
Ἡσαΐας 38:18
Ἡσαΐας 57:9
Ἰεζεκιήλ 31:15
Ἰεζεκιήλ 31:16
Ἰεζεκιήλ 31:17
Ἰεζεκιήλ 32:21
Ἰεζεκιήλ 32:27
Ὡσηέ 13:14
Ἀμώς 9:2
Ἰωνᾶς' 2:2
Ἀμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β΄ 2:4

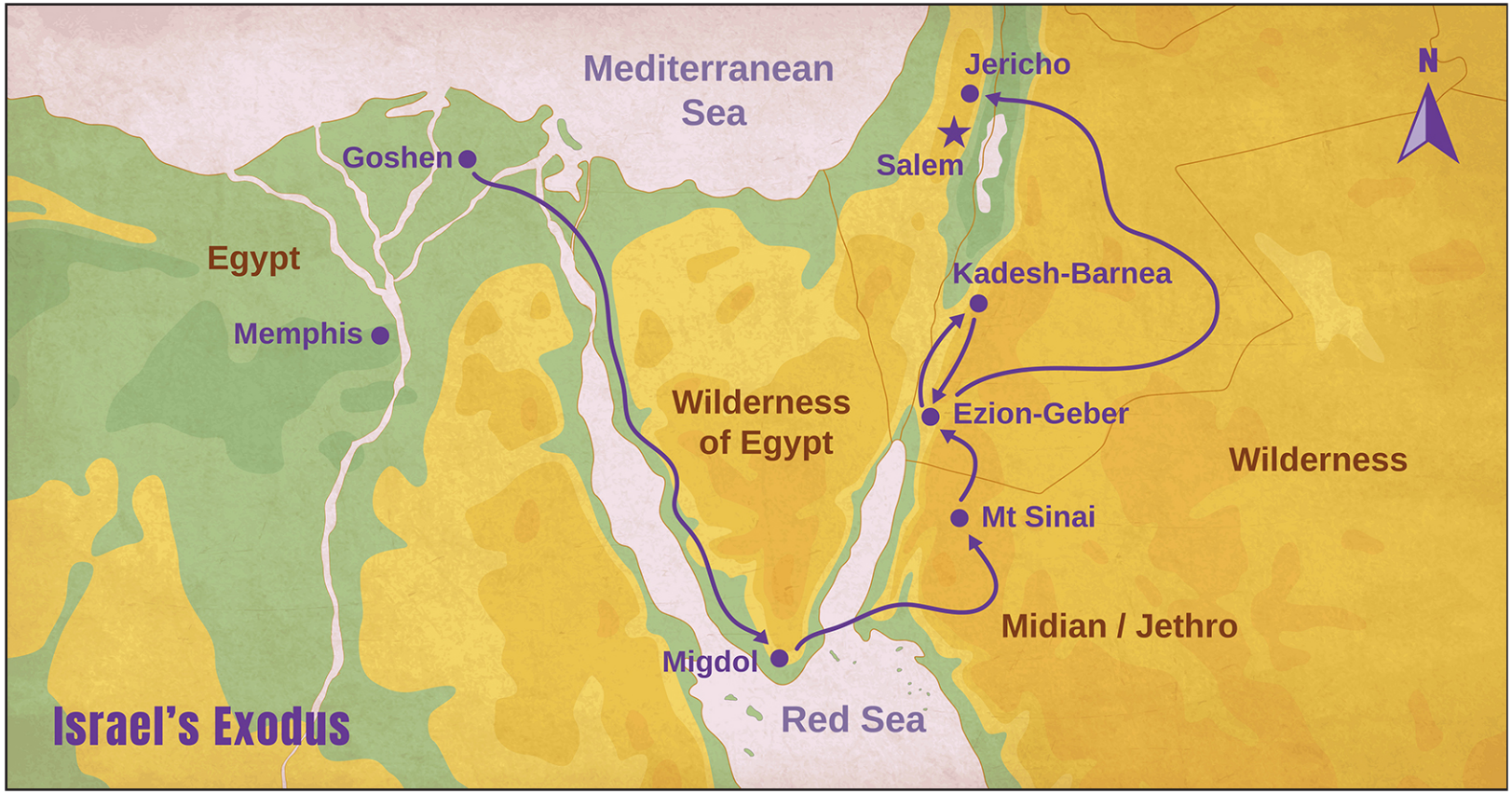
**Questioned*

None yet noted

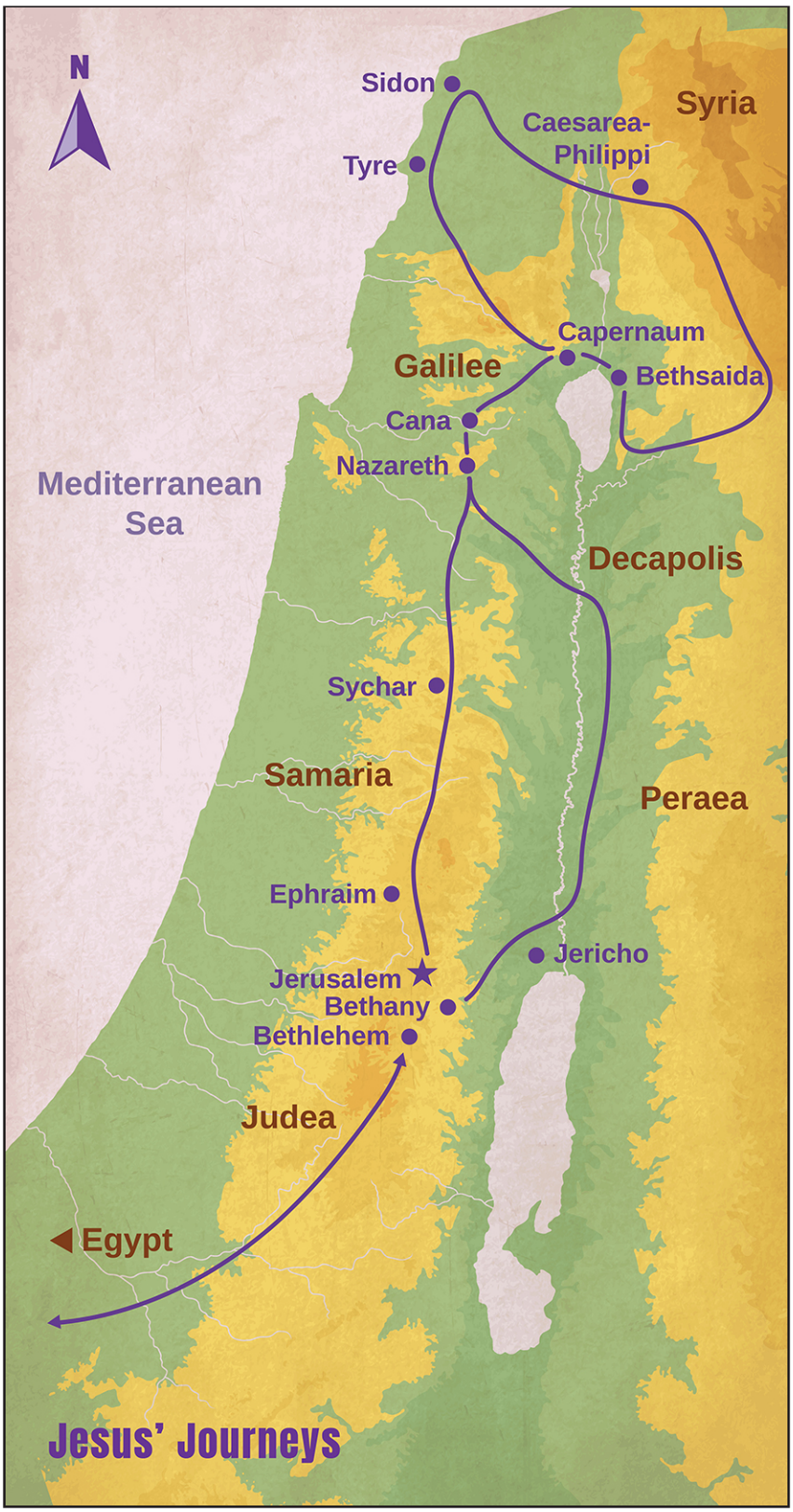

πιστι ⌜⌝ καλουμενοσ αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εισ ⌜⌝ τοπον ον ⌜ημελλεν⌝ ⌜λαμβανειν εισ κληρονομιαν⌝ και ⌜εξηλθεν⌝ μη επισταμενοσ που ερχεται

- Προς Εβραιους 11:8

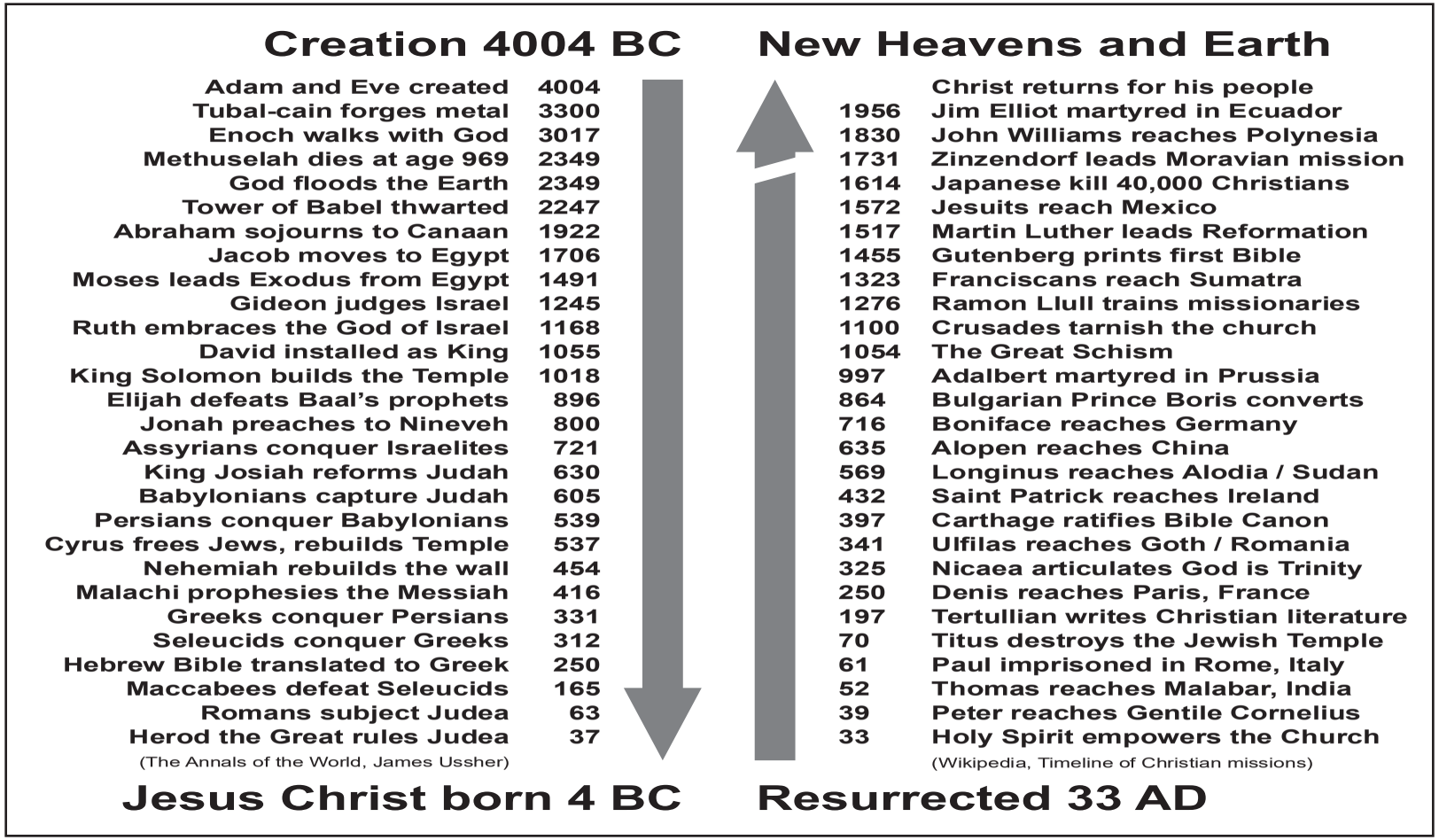
ὡς δὲ ἐξαπέστειλεν Φαραω τὸν λαόν οὐχ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιμ ὅτι ἐγγὺς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεός μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - Ἔξοδος 13:17

και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ⌈ηλθεν⌉ διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου ⌈λυτρον⌉ αντι πολλων - Κατα Μαρκον 10:45

παυλοσ δουλοσ ⌜χυ ιυ⌝ κλητοσ αποστολοσ αφωρισμενοσ εισ ευαγγελιον θυ - Προς Ρωμαιους 1:1

Creation 4004 BC
Adam and Eve created 4004
Tubal-cain forges metal 3300
Enoch walks with God 3017
Methuselah dies at age 969 2349
God floods the Earth 2349
Tower of Babel thwarted 2247
Abraham sojourns to Canaan 1922
Jacob moves to Egypt 1706
Moses leads Exodus from Egypt 1491
Gideon judges Israel 1245
Ruth embraces the God of Israel 1168
David installed as King 1055
King Solomon builds the Temple 1018
Elijah defeats Baal's prophets 896
Jonah preaches to Nineveh 800
Assyrians conquer Israelites 721
King Josiah reforms Judah 630
Babylonians capture Judah 605
Persians conquer Babylonians 539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple 537
Nehemiah rebuilds the wall 454
Malachi prophesies the Messiah 416
Greeks conquer Persians 331
Seleucids conquer Greeks 312
Hebrew Bible translated to Greek 250
Maccabees defeat Seleucids 165
Romans subject Judea 63
Herod the Great rules Judea 37
(The Annals of the World, James Ussher)
Jesus Christ born 4 BC
New Heavens and Earth
Christ returns for his people
1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
1830 John Williams reaches Polynesia
1731 Zinzendorf leads Moravian mission
1614 Japanese kill 40,000 Christians
1572 Jesuits reach Mexico
1517 Martin Luther leads Reformation
1455 Gutenberg prints first Bible
1323 Franciscans reach Sumatra
1276 Ramon Llull trains missionaries
1100 Crusades tarnish the church
1054 The Great Schism
997 Adalbert martyred in Prussia
864 Bulgarian Prince Boris converts
716 Boniface reaches Germany
635 Alopen reaches China
569 Longinus reaches Alodia / Sudan
432 Saint Patrick reaches Ireland
397 Carthage ratifies Bible Canon
341 Ulfilas reaches Goth / Romania
325 Nicaea articulates God is Trinity
250 Denis reaches Paris, France
197 Tertullian writes Christian literature
70 Titus destroys the Jewish Temple
61 Paul imprisoned in Rome, Italy
52 Thomas reaches Malabar, India
39 Peter reaches Gentile Cornelius
33 Holy Spirit empowers the Church
(Wikipedia, Timeline of Christian missions)
Resurrected 33 AD

Where?			When?							
			Innocence		Fallen				Glory	
			Eternity Past	4004 BC Creation	Fall to Sin No Law	1500 BC Moses' Law	Advent of Christ 4 BC - 33 AD	Church Age Kingdom Age	Great White Throne	New Heaven and Earth
Who?	God	Father	God's Perfect Fellowship John 10:30	God's Perfect Fellowship with Adam in the Garden of Eden No Fall No Death Gen 1:31	Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16				God's Perfectly Restored Fellowship with All Mankind in the Holy City Rev 21:3 No Hadēs No Dead Rev 20:14	All Restored Acts 3:21
		Son			Pre-Incarnate, John 8:58		Incarnate, John 1:14	Paradise, Luke 23:43		
		Holy Spirit			Everywhere, Psalms 139:7		Indwelling Believers, John 14:17			
	Mankind	Living Mankind	No Creation No people Gen 1:1		Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5					
		Deceased Believing Mankind			Blessed in Paradise, Luke 16:22					
		Deceased Unbelieving Mankind			Punished in Hadēs until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13					
	Angels	Holy Angels			Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14					
		Imprisoned Angels		No Fall No Unholy Angels Gen 1:31	Imprisoned in Tartaroō, 2 Peter 2:4 and Jude 1:6				Limnē Pyr Prepared for the Devil and his Angels Mat 25:41 Rev 20:10	Fallen Angels Forgiven? Col 1:20 Yes? Heb 2:16 No?
		Fugitive Angels			Rebelling Against Christ Accusing Mankind 1 Peter 5:8 and Revelation 12:10			Thalassa, Rev 20:13		
		First Beast Demon						Limnē Pyr Revelation 19:20		
		False Prophet Demon								
		Satan						Abyssos Revelation 20:2		

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

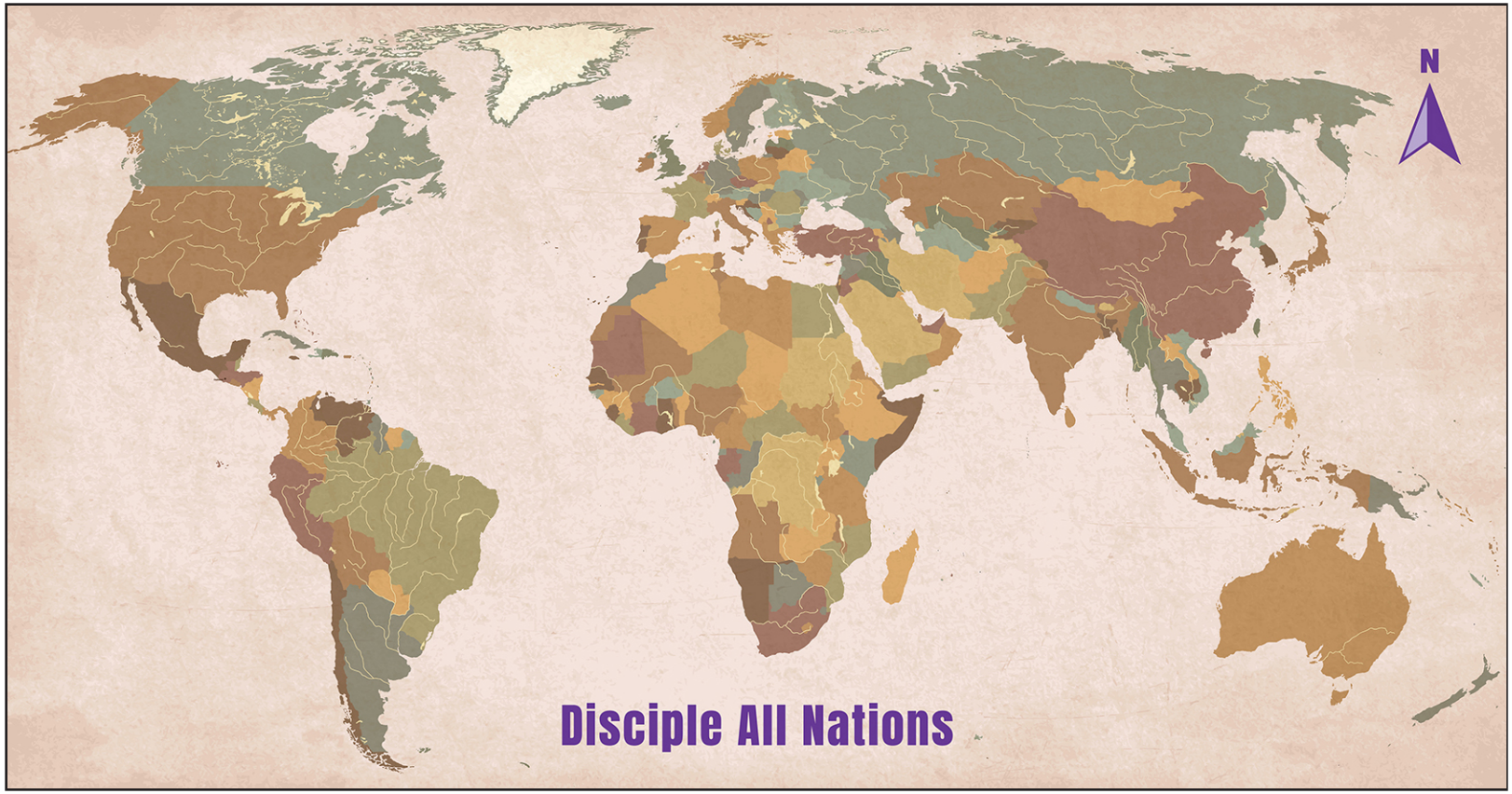
The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two afterlife destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) the *New Heaven*, and 8) the *New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 1:6. Traditionally, we think the separation of the Sheep and Goats at the final judgment divides believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels instead suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hadēs as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hadēs is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hadēs for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hadēs will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hadēs where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hadēs gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hadēs, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hadēs! Wow, we have it backwards! Hadēs will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hadēs is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 20:15. So are those evacuated from Hadēs then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the Devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the whole,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hadēs, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the Devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

⌜πορευθεντεσ ουν⌝ μαθητευσατε παντα τα εθνη ⌜βαπτιζοντεσ⌝ αυτουσ εισ το ονομα του πατροσ και ⌜του⌝ υιου και του αγιου $\overline{\pi\nu\sigma}$ - Κατα Ματθαιον 28:19